

19
18
17
16
15
14
13
12
11
10
9
8
7
6
5
4
3
2
1
0
pienti

fo.

RHETORICA.

**Frācis̄ci philel̄si p̄fatio i Aristotelis rhetoricē ad illustrē: & summū uirg. D.
Alphonsum scē Romanæ ecclesiæ cardinalē Caput. Cū. fo.**

APOPHTHEGMATA.

**Frācis̄ci philel̄si p̄fatio ad magnanimū & Ill. principē Philippum Mariā an-
glū iclytū Mediolanēsiū duce in plutarchi cheronēsis apophthegma
ta ad Traianū cæsare. Caput. Lectitanti. fo.**

APOPHTHEGMATA.

**Frācis̄ci philel̄si p̄fatio ad Nicolāū Quintū pōtificē maximū in plutarchi
cheronēsis apophthegmata laconica. Caput. Quo. fo.**

**Francisci philel̄si epistola utiliss̄ima ad Fredericū cornelium de legibus.
Caput Quod. fo.**

**Frācis̄ci philel̄si ep̄la cōsulatoria ad Petrū iustinū philelphū nepotē suū:
de obitu alphinæ m̄ris dilectissime. Caput. Audio. fo.**

**Francisci philel̄si instructio bene uiuēdi ad Ill. principē ducē Philibertum.
Caput. Essendome. fo.**

**Georgii uallæ placentini introductorium ex Galieno ad medicinam ad
Reuerendum. D. iacobum antiquarium ducalem secretarium. Ca-
put. Medicinæ. fo.**

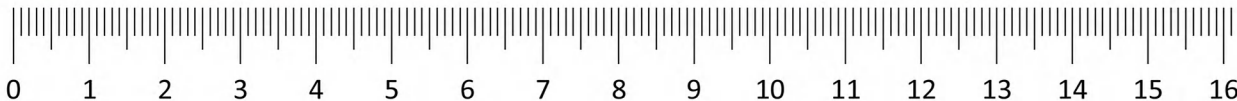
~~Z Biblioteki
Marjona Swinarskiego~~

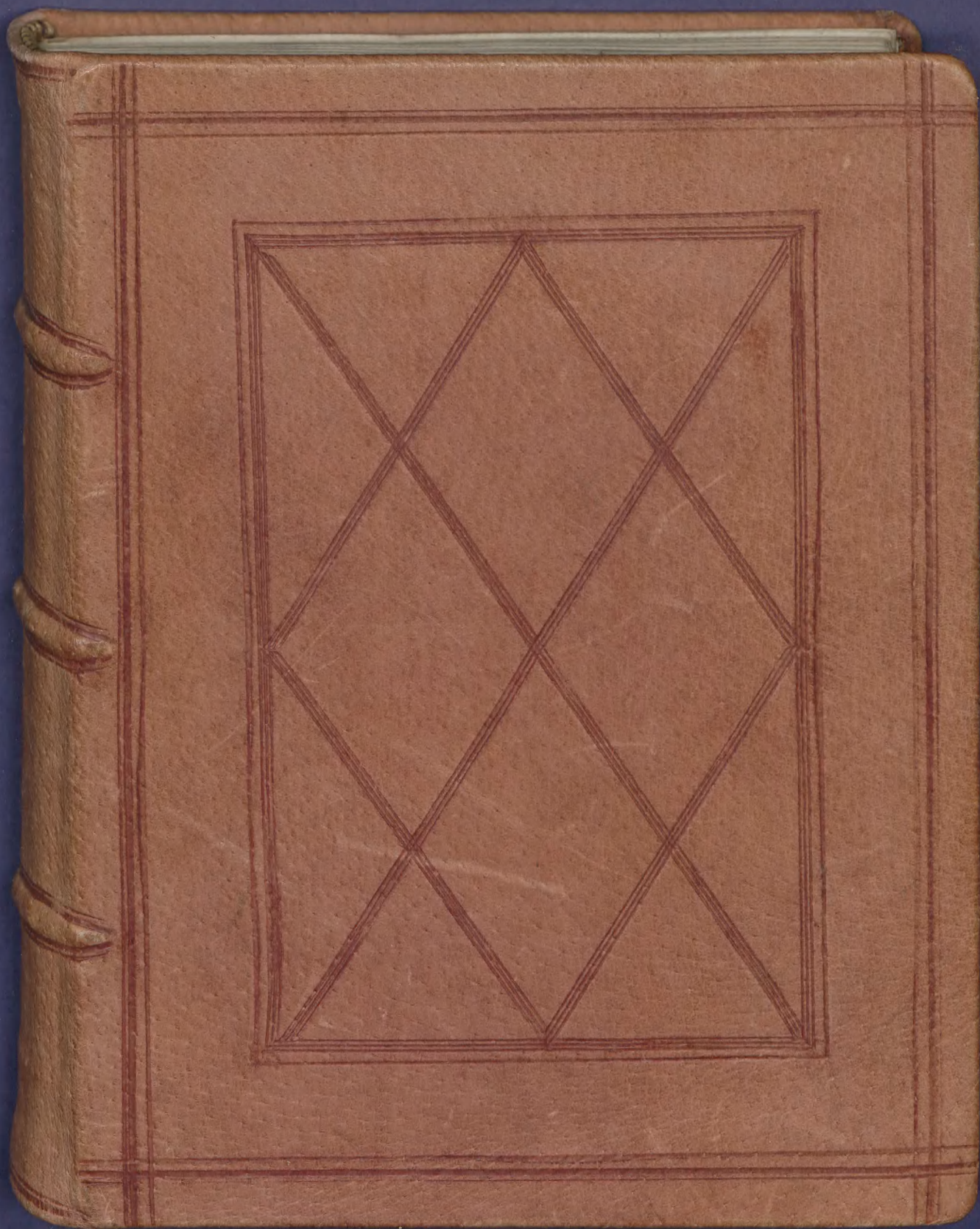
~~Nº~~

Jnc. 7

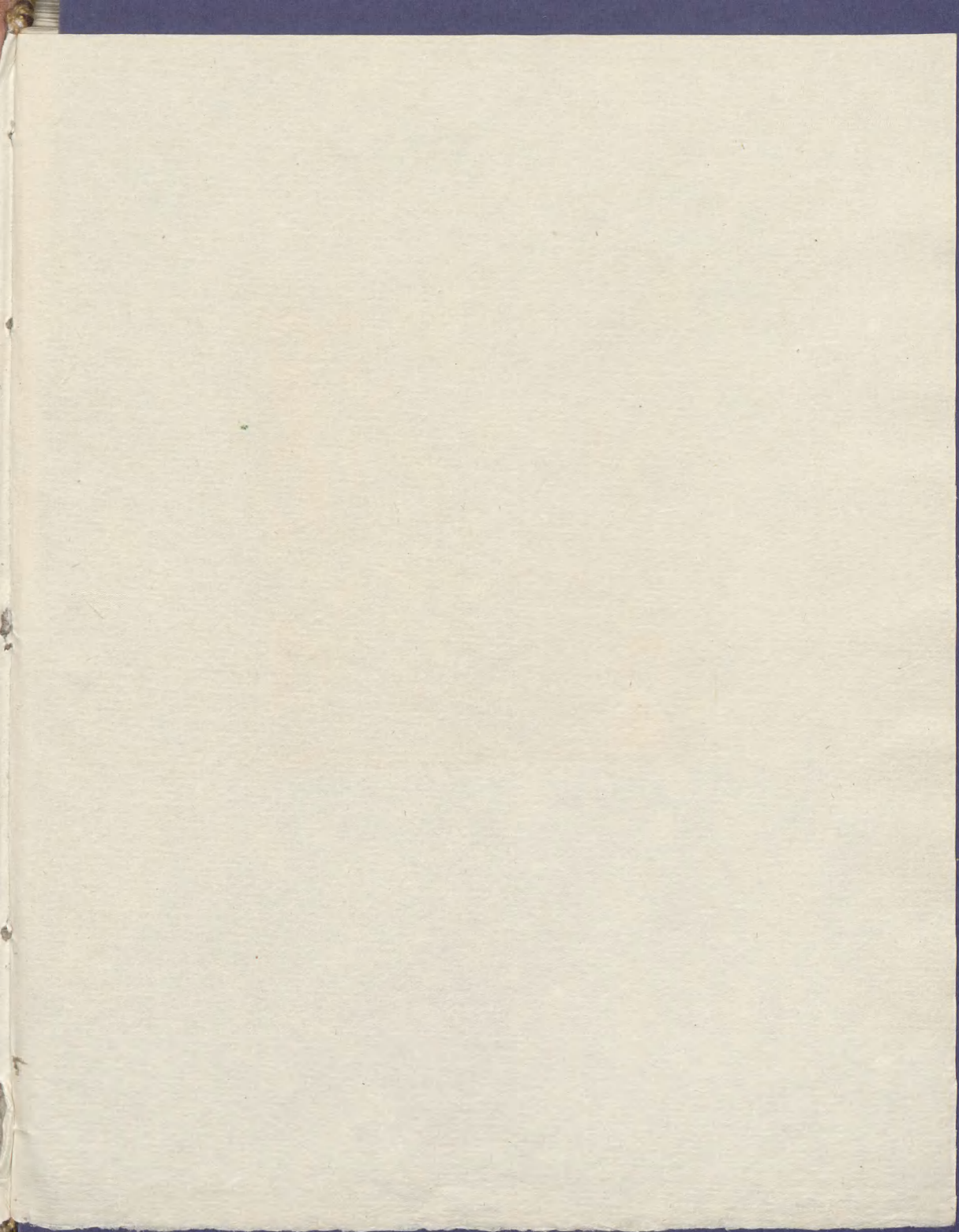
a ii

BIBLIOTEKA
UNIwersytecka
W POZNAŃU

35824

pianti.

fo.

RHETORICA.

Fráncisci philelfi p̄fatio i Aristotelis rhetoricę ad illustre: & summũ uig. D.
Alphonsum scē Romanę ecclesię cardinalē Caput. Cũ. fo.

APOPHTHEGMATA.

Fráncisci philelfi p̄fatio ad magnanimũ & Ill. prícipē Philippum Mariá an-
glũ iclytũ Mediolanęsum duce in plutarchi cheronęsis apophthegma
ta ad Traianũ cęsarē. Caput. Lectitanti. fo.

APOPHTHEGMATA.

Fráncisci philelfi p̄fatio ad Nicolauũ Quintũ p̄tíficę maximũ in plutarchi
cheronęsis apophthegmata laconica. Caput. Quo. fo.

Francisci philelfi epistola utilissima ad Fredericũ cornelium de legibus.
Caput Quod. fo.

Fráncisci philelfi ep̄f̄a cōsolatoria ad Petrũ iustinũ philelphũ nepotē suũ:
de obitu alphinę m̄ris dilectissime. Caput. Audio. fo.

Francisci philelfi iñstructio bene uiuēdi ad Ill. prícipē ducē Philibertum.
Caput. Essendome. fo.

Georgii uallę placentini introductorium ex Galieno ad medicinam ad
Reuerendum. D. Iacobum antiquarium ducalem secretarium. Ca-
put. Medicinę. fo.

~~Z Biblijoteki
Marjona Świąrskiego~~

~~No~~

Jnc. 7

FRANCISCI PHILELFI Oratio parentalis de diui Francisci sphortia
Mediolanensium ducis felicitate.

Exordium nar
rationis uim i
se cōtinens
Fr. sphortia
dux

I FIERI POSSE CENSEREM: ut lamētationibus: ac
lachrymis sauo: & pacerbo naturæ uulneri mederemur:
quod ex icōmō fortasse magis quā ex imaturo Francisci sphor-
tia iuicissimi optimique ducis & clemētissimi patris patriæ o-
bitu oēs accepimus nō modo uos nō dehortarer p̄stātissi-
mi principes: sed cohortarer potius etiam atque etiā: ut oēm
ætatem: quoad is reuiuisceret: i assiduis flatibus degere-
mus & eiulatibus. Nō eim i unius tanti: tanque diuini principis amissione
cum nobis cūctis: tum uniuersæ Italiae parua quædam facta est uel iactu
ra uel naufragium: per quē solū ex tāto & tā diuturno bellorū turbine: ac
fluctibus sedata omnia: paccataque cōgēuerāt. In sola profecto illius uita:
atque ai magnitudine: summaque sapiētia tātam spem sibi florētissima nra
respu. uiri que omnes boni collocarāt: ut ppetuā se felicitatem adeptos opti-
narentur. Sed o fallaces mundi blāditiæ: quibus allecti per uarios agita-
mur errores. O lubricam atque caducam humanæ uitæ cōditionē: qua tū
maxime destituimur: cū uiuere ē dulcissimū. O ianis nostros cogitatis:
quo secūdis in rebus magis nos decipiunt: quo certiore spe quadā nobis
alludūt. Sperabamus nos quidem Franciscæ sphortia te ob maximas tuas: i-
numerabilisque uirtutes p̄p̄modū fore sempiternum. Itaque omnia nobis
erāt lætitiæ: gaudiique plena. Nulli hostes iminebant: nullæ præmebāt sol-
licitudines: nullæ curæ. Te nō minus oēs: & qui p̄pe essent: & qui p̄cul abes-
sent maximi potentatus uerebātur: quā metuebāt. Sub firmissimo tuo: tu-
tissimoque præsidio uitam quieti omnes: securique agebamus. Te nō italia
modo: sed uniuersa romana ecclesia: exteri que reges: quibus ulla aut uis aut
iniuria ipenderet: subsidio sibi esse: ac saluti arbitrabantur. Nunc autē te
extincto undique suspitiōes icumbūt: terrores obstrepūt: hostilia arma bel-
lico fragore circūsonāt. Heu heu nos isoelicis: atque infortunatos: qui tanta
tam miti: tam benigno: tā pio: tam iuicēto: tā oi genere p̄bitatis illustri pa-
rente orbati sumus. Quis in tāta rei indignitate non mœreat: non fortu-
nam deploret suam: non sese intolerabili dolore conficiat? Vtinam lice-
ret Franciscæ sphortia princeps optime: ac fortissime sortem commutare.
Nemo proفسus sui sibi conscius esset: & tui qui non emori: quā primum op-
taret: quo tu reuiuisceres. In hanc sententiam indubitato pedibus iret nō
solum constantissima uirago: & sanctissima uxor tua Blanca Maria:
quæ te dies: noctisque collachrymat: & post matrem tibi omni probitate si-
millimus dux Galeacius: qui ob continuum luctum animi cruciat una

Blanca Maria
dux
Galeacius Ma-
ria dux.

cum reliquis pietissimis tuis filiis: uerum etiam & amplissimus hic senatus tuus: & aula uniuersa: atque omnes ciues: subditique tui: quos unius tui desiderium torquet: ac macerat. Caterum quo ferer homo miserius: quo meus me uahementissimus rapit dolor: ut qui alios debeam: meipsum nequeam consolari. Nam quid prodest excellentissimi principes: quicquam optare: quod sperare non liceat. Magnum est fateor: & graue: & permolestum: atque acerbissimum quod nuper omnes uulnus accepimus. Id si minus doceamus: aut lapidei plane putandi simus: aut nobis ipsi inimici. Sed illud nos tamen praterire non debet animi esse: & bene compositi: & moderati: & sapientis nihil appetere supra hominem: nunquam neque a ratione discedere: neque diuinæ aduersari iusticiæ. Num qui sibi ipsi non percerit: quin morti ut homo concederet: parcat simplici homini cuiquam deus: uel heroi: ut poeta: philosophique appellant. Moriendum est. in omnibus: in idemque resoluendum: unde manauerint. Quod si mercatoribus magna: turpitudini damus: ubi aut decoquant: aut reddere depositum nolint: quæ dementia tanta sit nostra: ut quem deus optimus maximus animam nostræ fidei ueluti commendarit: hunc repetenti domino restituere indignemur. Quæ nostra queat superbia tanta esse: qui fastus: quæ arrogantia: ut qui natura mortales sumus: dignum existimemus corporibus quocumque effici immortales prius quam moriamur. Quis usque adeo est nefcius sui: quem lateat exteriori cuiquam homini ante resurrectionem immortalitatem uendicari non posse. Sed quo pacto resurrecturus sit quisquam: ante quam diem obierit. Itaque necessario fit: ut qui nati sunt: omnes aliquando moriantur. Quin eo mors est æquiore ferenda animo: & non modo non dolenda: sed merito potius: optimoque iure summa læticia prosequenda in animis ingentibus: & excelsis: quod hac præuia atque duce ad sempiternum illud bonum supremumque peruenitur: quo solo felices: beatique efficimur. Quæ enim in huius mundanæ uitæ procellis: ac tempestatibus non modo felicitas: sed ulla oino tranquillitas offeratur. Quod si qua hic detur fucata cuiuspiam felicitatis imago: quæ tanta est: quantam habet cum summo illo & uero: atque incommutabili cælesti bono similitudinē: hæc omnis uni ex omnibus mortalibus & ducibus: & regibus Francisco Sphortia: ita contigit: ut decessio magis metuenda iam esset: quam accessio cupienda. Id autem sic habere si paucis ostendero: tum equidem uos rogabo: orabo: obsecrabo: ita uobis ipsis moderemini: ita consulatis: ita pro rationis imperio posit animi cunctas prostratas perturbationes opitulemini: ut non uestra magis quam illius causa tantam læticia acerbitate suscepisse indicemini. Hoc enim & patui esse animi: planeque ingrati ac ueluti bono alieno iudicantis. Volunt ergo uiri sapientissimi humanam quam uocamus felicitatem bonis his contineri: quo

Diuisio tripartita

rum altera sunt extra nos: altera uero in nobis: & hæc sanæ partim cor-
 pori: partim animo sunt tributa. Illa uero subiecta fortunæ esse arbitran-
 tur: quæ quidem ipsa si qua sit tandem: eam diuinæ subesse uoluntati: ne
 ino sanæ mentis ignorat. Hæc autem tria bonorum genera quanta cum
 gloria: & diuina quadam indulgentia atq; benignitate in magnanimo il-
 lo nostro principe effloruerint: quæso diligenter attendite. Incipiendum
 est igitur ab animi boni: quæ nostra sunt propria. Dein quæ in nobis et
 ipsa sunt: de corporis: & postremo de fortunæ bonis differendum: ac de
 hisce quidem omnibus breui orõne: & quantum locus: atq; tempus pati-
 titur. Vt aut ordine progrediatur oratio: natus est Franciscus sphortia in-
 clyto patre illo: & fortissimo belli duce mutio Attendulo: cui primo non
 minus ob animi elationem: atq; uires corporis Sphortia fuisse cognomẽ
 tum uolunt: quam ab ingenii uim: cogitatusq; acrimoniam: & est is qui-
 dem natus Miniati in ethruria anno a natali christiano supra millesimũ
 quadringentesimum primum ad sextum Kalendas augustas circiter ue-
 spertinum crepusculum: quo tempore pater sphortia ex eodem oppido
 pro republica Florentina ualidissimis uiribus Iohannis Galeacii illius
 splendidissimi Mediolanensium ducis: quæ ex urbe pisæ florentina inua-
 derent oppida: agrosq; uastarent: cõstantissime & sua maxima cum lau-
 de repugnabat. Is cum primum per ætatem licuit: suo pte igenio: curaq;
 paterna litteris: atq; eloquentiæ operam dedit: idq; Ferrariæ. Nam postea
 q̃ uita Iohannem Galeacium deseruisset: & per diuturnam obsidionem
 pisæ florentini in deditionem recepissent Sphortia potissimum opa hic
 iquam Sphortia in auxilium a Nicolao ætensi nobilissimo principe in
 bello aduersus Othonem tertium: ab quo magnis uiribus pertinacissi-
 me ad extremum usq; periculum prænebatur: pro uetere beniuolentia
 accersitus secum dilectissimum aduectum puerum inter Nicolai ipsius
 filios & educari: & erudiri studuit. Qui cum in omni probitatis genere
 nemini æqualium cederet intra undecimum ætatis annum tantam est
 laudem affecutus: ut ad ladislaum usq; siciliæ maximum & potentissi-
 mum regem sui nominis fama personuerit. Nam erat Franciscus (non-
 dum enim paterno cognomine sphortia uocabatur) ad ingenii splendo-
 rem: indolisq; præstantiam iis uirtutibus præditus: quibus supra ætatem
 admirandus apud omnes uideretur. Nam ab ipsa infantia ad ultimam
 usq; diem fuit paucissimi admodum somni: cibi moderati: ac minime
 exquisiti: potusque dilutissimi. Hoc enim uiuendi genus: tum inge-
 nium reddit acutius: tum corpus & ad bonam ualitudinem: & ad uires
 plurimum adiuuat. Quanta esset in omnes facilitate: quanta mansue-
 tudine: quanta humanitate: quanta clementia: quanta dilectione: quanta

Confirmatio
 primæ partis p
 approbationẽ
 Mutius attẽdu
 lus sphortia
 Miniatum
 Ethruria
 Florentini
 Iohãnes Galea
 cius dux
 Pisæ
 Ferraria

Nicolaus mar
 chio ætensis
 Ottho tertius

Ladislaus rex

etiam animi uel magnitudine: uel altitudine: nemo est: qui nesciat. Quid enim loquar de iusticia eius mirabili quadam commiseratione condita Quid de constantia seruande fidei Quid inuicto animi robore: atq; fortitudine Vt erat omni corporis: immunditia: ineptitudineque superior: ita nihil ex illius ore nõ modo obscœnum: aut rusticum: sed ne incultum quidem aut leue quicquam unquam effluebat. Mira in illo grauitas erat cum incredibili quadam lenitate coniuncta. Vituperabat neminem: castigabat modice: operamque dabat: ut pudori magis esset quam metui: allectatores: & subdolos odio habebat. Sed aperto homines ingenio: ac ueros plurimum diligebat. Calumniatoribus: & maledicis non modo non patefaciebat auris: sed eos leuitatis suæ: improbitatisque admonēbat. Et cum foret in alienas laudes copiosus: de suis non solum non loquebatur: sed nec etiam audire patiebatur. Nemo profecto uno Francisco sphortia modestior unquam fuit: nemo uerecundior: nemo continētor. Tanta uero beniuolentia suos omnis complectebatur non sanguine coniunctos dumtaxat: sed quoscunq; semel accepisset in suos: ut eos ab se abire neq; iure: neq; iniuria unq; fineret. Quid: quod etiam fuisset optandum: si quod ab eo uel factum aliquanto seuerius: uel dictum in quemquam uahementius pdisset. Nam quem putasset ulla ex parte ab sese offensum: tanta continuo humanitate: tanta prosequēbatur beneficētia: ut illum sibi non secus ac indulgentissimo patri: aut numini cuiquam affectum redderet. Tanta autem erat in republicam caritate: ut neglectis quodammodo suis commodis omne studium suum: omnem operam: omnem industriam ad publicam referret & utilitatem: & dignitatē. Quot enim: quantosque thesauros consumpsit in deducendo ex addua hoc riuo: uel potius flumine: quo non ex addua solum: sed ex lario lacu: & supra larium ex tellina ualle a germania usque res admodum & infinita: & utilissimæ ad nos importantur. Quid enim meminero cum: alia maxima: & splendidissima ædificia: quæ ad publicum usum fabricatus est: tum arcem hanc quæ portæ louis appellatur. Quod ullum in medium afferamus ex septem illis: quæ in uniuerso terrarum orbe memorantur mirabilia: quod cum hac una arce uel magnificentia: uel pulchritudine: uel ullo excellentiæ genere comparari queat. Non enim huiusmodi opus molitus est franciscus: sphortia ad illum suum: sed ad publicum & usum: & commodum. Nam arcem sibi suam munitissimam: tutissimamque constituit in animis: & caritate ciuium: quorum commoda: & emolumenta omnia immortalitati sibi ducebat esse. Et quoniam a primis usq; annis non secus atq; teterrimam pestem aliquã formidaret mali nominis famã: ois cogitatus: & actiones suas ad honestatē: & gloriam referre

Addua
Larius lacus
Tellina uallis
Germania
Arx portæ louis

Confirmatio
secunde partis
per approba-
tionem

rebat. Itaq; nullum neq; laborem corpore: neq; periculum animo detra-
ctabat. Viros doctos: & eruditos in omni genere uitæ & audiebat libenter
& honorifice munerabat. Tanta erat igenii magnitudine: tanta rerum hu-
manarum pertractatiõe: & diligetia: ut nihil profusus: quod esset memora-
tu dignum: ignorare uideretur. Itaq; inter prandendum: canandūq; sem-
per aliquid excogitatum acutius astatibus proponebat ad idq; non iocū
de minus q̄ subtiliter disputabat: tanq̄ iudicaret nihil esse otio: atq; desi-
dia a dignitate hominis alienius. Et quia per omnem uitam nihil unq̄ te-
mere: nihil inconsulto inire cōsueisset: omnia semp ex sententia sua fauste
atq; fortunate consequebat. Quis. n. ambigat u'ro fortissimo: eidēq; pru-
dentissimo secunda omnia contingere oportere? Faut. n. deus: auxilioq;
est semper iustis cœptis: sanisq; conatibus: cunctos in se sperantis ample-
ctitur: ac fouet. id quod sapientissimus princeps noster assidua meditatio-
ne præ se ferens nihil aut iustum: aut laude ulla dignum existimabat: qd̄
a religione: pietateq; abhorreret. Quare diuino cultu atq; ueneratione fi-
dei christianæ nihil esse apud se antiquius unq̄ uoluit. Quibus quidem i-
nocentissimis: & optimis institutis summa est omnia cum laude consecu-
tus. Quod autem secundo loco dicēdum mihi proposueram: quibus cor-
poris adminiculis ad hæc tanta: & tam eximia animi bona esset adiutus:
breuibus perstringamus. Fuit corpore Franciscus sphortia cum robustissi-
mo: tum erectiore paulo supra communem: atq; mediocrem hominis p-
ceritatem: & eo plane heroico. Erat is enim (ut norunt omnes) mirabili q̄-
dam membrorum compactiõe ad conueniētem: ac decoram inter sese p-
portioem cum tāta oris dignitate: & maiestate uultus: ut uel solo aspectu
dignus iudicaretur imperio. Et cum omnium sensuum integritate cæte-
ros homines plurimum antecelleret: tum uisu adeo erat acerrimo: ut etiā
inter præliādum hostium uel minimum quodq; erratum pspiceret admo-
dum lōgius: eosq; continuo luere suæ stultitiæ pœnas cogeret. Quid. n.
loquar de eius agilitate atq; dexteritate ad oēm motum: & gestum: quæ
tāta erat: ut qcquid facere aggrederet: dicto citius effectū redderet. Qua-
re cum ei per ætatem liceret: & luctatione: & saltu: & cursu: ita æquales oīs
anteibat: ut inueniret neminem: qui secum contendere auderet. Iactu au-
tem æque: atq; omni dimicādi arte delectatus ferream sudem: aut saxum
ingentis pōderis multo lōgius emittebat: q̄ alii tragulam: aut pilam. Nam
& iaculationem: & catapultam: & equitationem: & meditationē omnem
bellicæ disciplinæ ab usq; puero ludēdo: uenādōq; didicerat: quæ qdem
singillatim oīa & sub patre Sphortia: & suo ductu: atq; auspiciis lōgo usu
& multa exercitatione bellādo: pugnādōq; confirmarat: & ad summum
usq; auxerat. Et erat Frāciscus sphortia felici adeo corporis temperamen-

to: ut uniuersum diem nudo capite staret in solem immotis etiā paribusq;
 pedibus: & frigus non pluris faceret q̄ calorem. Ex autem uires & in bra-
 chiis inerāt: & in manibus: ut quem arctius circumplexus medium strixif-
 set: eum tanq̄ exanimaret: quem uero pugno percussisset in caput: semi-
 animum repēte humi profterneret. Voce pro tempore utebatur nūc leni
 ac: miti: nūc graui: & moderata: & cum sonora semper: tum cum usui esset
 cōcitata: & grādi: & horrēda. Quid enim meminero de mirifica eius lin-
 guæ bonitate: quæ in oēm usum uidebatur diuina potius quam huma-
 na: Quid pluribus? In corpore pulcherrimo herculeæ uires inerant: & tā-
 ta in singulis mēbris bonitas: ut animi bonis nulla ex parte cederet. Cæte-
 rū quoniam duas felicitatis partes iam percurrimus: reliquum ē: ut de for-
 tunæ commodis eadem breuitate trāfigamus. Quod modo dicebatur:
 natus est Frācisus sphortia in ethruria: quæ regio & uniuersa Italia ē ma-
 xime ab omni aeris caligine: nebulaq; remotior: ob eamq; rem ab ethra:
 quæ serenitatem significat: ethruria nomen sumpsit. Itaq; natus sub eius-
 modi cæli serenitate & ingenio erat perspicacior: & acritate sensuum na-
 tura nimirum alacriore. Quod autem ad generis attinet splēdorem: si al-
 tius fuerit: q̄ a patre sphortia repetendū: a regibus datia & urbe attenda
 reperiemus Attenduloꝝ familiam originem duxisse: q̄ ipse nō minus cū
 illis sentio: qui a Mutio illo scæuola affirmant mansisse attendulos: q̄ Por-
 senam regem clusinorum occisurus cum frustra tam egregium facinus
 pro liberanda patria esset adortus: in dextram scæuerit suam foculo inie-
 ctam ignito: id quod ipsius sphortiaꝝ proprium nomen probat. Mutius. Id
 enim & inter scæuolas erat illustre: & inter attendulos apprime celebratū.
 Sed ne singula prolixius persequar: ubi Franciscus in aula gratissimi illi-
 us: & clarissimi principis Nicolai æstensis: quem pater sphortia propter
 Othonem tertium a se oppressum extremo periculo liberarat: maiorem
 infantie partem: & puericiam quoque ad undecimum usque ætatis an-
 num cum mirabili spe probitatis: & laude peregisset. Neapolim iussu
 patris aduectus est. Id quod propterea fecit pater: quo regi ladislao grati-
 ficaretur. Is enim pueri fama delectatus: hunc uidere cupiebat. Nec sua
 de puero se opinio falsum habuit. Nam cum primum in illius conspe-
 ctum Franciscus uenisset: regemque ingenuo quodam: strenuaque pu-
 dore ueneratus alacriter salutalet: essetque apposite: & ornate locutus
 pleraque: eum ladislao perinde atque filium amplexatus: deosculatusq;
 tricario donauit: eius comitatus ornatum insignibus: initium sane pul-
 cherrimum ad lætioris fortunæ principatum. Et non modo dies nō præ-
 teribat: sed ne hora quidem: quin puerum: cum ei a maximis occupatio-
 nibus suis facultas offerret: ad se accersitum uariis de rebus interrogaret:

Confirmatio
 tertie partis
 per approba-
 tionem
 Ethruria¹
 Ethra.

Dacia reges
 Attenda
 Attenduli¹
 Mutius scæuo-
 la.
 Porfena

Otho

Neapolis
 Ladislao rex

Tricarium¹

Iohāna regina
Iacobus barbo
nensis

Arx oui

Thimoteus
musicus
Alexander rex

Arthianum
Apex
Angelus label
lus
Tartalia
Bracius
Roma
Iohāna regina
Neapolis
Pādulphellus

Tuscanella

cui cum ille & impigre: & argute: uerecūdeq; rīderet: admirationem in di
es magis atq; magis de sese apud regias auris: mentemq; augebat. Cūq;
frequētior esset tum in aula regia: tum apud regē: studebat quotidie do
ctior fieri rerum etiam urbanarum: ac totius regīe disciplina: utpote prae
fago eius ingenio futurae gloriae: ac regni. Sed ubi paucis post annis rex
ladislaus uita excessisset: & Ioanna soror: quae ladislao successit in regnum
Iacobo Barbonensi Mariae comiti nupsisset. Hic inq; Iacobus barbonen
sis sphortiam quoniam putaret nefarius suis in reginam uxorem opprimē
dam cogitabatur repugnaturum: & eum: & filium Franciscum: q̄ aetatis an
num iam ageret quartum ac decimum: in subterraneū munitissime tur
ris carcerem arcis oui appellatae coniecit sine ulla omnino spe futurae ali
quādo libertatis. Quā rei saeuiciam: atq; diritatē molestissime adeo tulit
sphortia: ut i filium cōiectis oculis: quem unum supra uitam et ipsam mi
rifice amabat mortē sibi cōsciscere puicatus decreuerit: ad quam (ut erat
aio ferocissimo) cum furēs: praecipq; ferretur i proximum turris parietē
caput islieturus: subita: atq; miserabili: & suauis: & accomodata facundissi
mi filii oratiōe non secus ab illo oī immanitatis impetu & coercitus ē &
ad inētem sanioris cōsiliū redactus: q̄ a Tbimotheo musico ferunt Alexā
drum regem ab armis esse ad cōuiuium reuocatum. Quo pietatis offi
cio est effectum: ut pater sphortia ex prope iam mortuo reuierit: ac non
multo post per reginam Ioānam ipsam post comp̄ssam: atq; prostratam
Iacobi uiri perfidiam: ac uim oēm in inuito carcere liberatus una cum piē
tissimo: probatissimoq; filio magnas res gesserit: & praclaras. Regina ue
ro cum maximis honoribus sphortiam: emolumētūq; cumulauit: tū Fran
ciscum eius filiū: cuius ingenio & oratiōe pater seruatus esset: Arthiani: at
q; apicis comitatibus donauit. Quid autem memorem: uel potius admi
rer primū spectatissimi adolescētis tirocinum aduersus angelum labellū
uirum belli gloria insignem: qui ob haesitantiam linguā tartaliae habuit
cognomētum? Nam ubi sphortia Bracio a se fugato ex urbe roma Ioan
nae regina iussu: urbeq; ipsa in reginae potestatem redacta instituit ul
tionē capere (ut par erat) de uetere inimico Tartalia: q̄ aduersus sese: quo
tempore Neapoli primum auctore Pādulphello: quē regina i delitiis ha
bebat: carere tenebat: cum bracio cōspirarat: quo ipso cōsentiente: fauen
teq; & Tuscanellā urbem: & alia eius pleraq; oppida uī oppresserat: ad tu
scanellam ipsam instructa acie pugnaturus: p̄ficiscitur. Quo in loco tarta
lia ipse contra magnis uiribus in aciem egreditur. Pugna mox utrinque
pari animorum uis: atq; ardore conferitur. Diu: multumq; certatur: neuter
pedem refert. Alacriter: ac fortiter incumbunt sphortiani: cōstanter hostes
ferociterq; repugnant. Neutri cedūt. Spes prope utrinq; par. Tum p̄bus

generosusq; adolescens: qui uix dum septimum foret igressus: ac decimū
 ætatis annū: ubi ex patre percūctatus certo didicisset: quā esset tartalia
 nam is inter pugnandum ne posset agnosci: sagulum: equūq; mutarat) il
 lico per cōfertissimum aduersariorum præliantium globum districto en
 se in unū Tartaliam equum dirigit. Quem ille ubi p uastam occurrentiū
 cædem comminus in se irruentem aspicit: perinde atq; stupidus: atque
 sui impotens repente in fugam uersus uix suorum præsidio intra portā
 Tuscanellæ sublato ponte: demissaq; catharacte se recepit permagno nu
 mero: fortissimorum militum amisso: ferturq; postea conuersus ad suos
 dixisse illum sibi: nam quinam esset: ex pellino cotignolano: qui itra por
 tam est captus: acceperat: non uideri adolescentem: sed tigram: sed Leo
 nem: sed horribile quoddam prodigium. At quanta fuit illa uel prudē
 tia: uel clementia: qua est in eos milites usus: quos antea in calabria a se
 trāsfugas ad hostis gotthalanos prælio oīs captiuos fecit. Gerebat enim
 bellum sphortia pro Lodouico Andegauenſi rege tertio regis huius rena
 ti fratre aduersus Alphonsum regem regis: item huius pherdinādi patrē
 quem regina Iohanna: quo ualidior foret contra Lodouici factionē ad
 optarat. Præerat in calabria maximis alphōsi: firmissimisq; uiribus Ray
 mundus Boylus: aduersus quem ipsum Franciscus mittitur a Lodouico
 cum potestate regia natus annos unum ac uiginti. Huic dat pater sphor
 tia pulcherrimam militum manum: & cum his ueteranos quosdam: quo
 rum fide ducebat sibi certius nihil. Frācis̄ci aduentu ī calabriā cū oīs got
 thalanorū ipetus retardatus: repressusq; est: tum ob uitā cōtinētiam: atq;
 inocētiam: & ob singularem illā morē facilitatē: humanitatēq; adeo incre
 dibilē erga se omniū calabrorū beniuolentiā cōciliauit: ut ultro uniuersa
 ppe illa regio ad eius fidē: p̄spectāq; uirtutē tanq̄ ad publicum aliquem
 Corneliū Scipionem illū: q; primus ē Africanus cognominatus: certatim
 cōfugeret: cū anno dein pximo ii: quos sibi maxime fidos sphortia puta
 bat: omnes præter duos pellinū. Buldrinūq; fauentinum trāsfugerunt ad
 gotthalanos. Frācis̄co ipso inter hostium quasi retia relicto atq; distituto.
 Sed hic (ut erat animo inuictō: nequaq; subita perfidia fractus ubi se cū
 reliquis copiis quadrato agmine sine ullo tumultu in ea oppida recepit
 fer: quæ a Lodouico rege stipendii uice octo possidebat: cœpit continuo
 hostilem agrum circuncursare prædari: uastare ac nusquam hostibus qe
 scendi spacium præbere: cum tandem transfugarum itinera quæq; as
 siduæ: conatusq; omnis quam diligentissime adoratus sine ullo suo dis
 crimine: & cum maxima gotthalanorum clade uniuersos cœpit in agro:
 qui dicitur sc̄i Marci: quo illi populaturi processerant. Req; ad patrem
 sphortiā significata curriculo qui eodē ipō die Alphonsum regē collatis

Tartalia

Tuscanella

Pellinus

Calbria

Lodouicus an

degauēſis rex

Renatus rex

Alphonſus rex

Pherdinandus

rex

Iogāna regina

Raymundus

boyus

Fr. sphortia

Gotthalan

P. cor. Scipio

africanus

Pellinus

Buldrinus

Ager sancti

Marci

Alphonſus rex

signis fuderat fugaratq; nō pcul ab urbe Neapoli: ab eo iubetur: ut perfidus illis omnibus suspēsis laqueo gulas frāgeret. Quod patris imperiū cū uideretur clamentissimō adolescenti seuerius: & alienum ab eius cōsuetu ine (nam erat etiam ipse sphortia mitissimus) paululū sub dubius stetit cogitabundusq; ut q; patri parendum eē duceret: & nihil crudelius faciendum. Dein conuersus ad nuncium dic: inq; mihi tu: quo uultu pater: ut ista mihi referres: sperauit: Respondit ille & minaci: & iracundo. Tū franciscus non igitur pater iussit: si iussit iracundus. Itaq; accersitis illis ad se captiuis inquit. Quoniam uobis humanissimus pater meus: erratisq; uestris ignoscit: ego uos omnis q̄liberrime missos facio: optionemq; pmitto & manendi ut antea: & habeundi pro arbitrio uestro. Tum oēs p laticia collachrymātes & patri grās egerūt & filio: ac sese manere uelle alacriter responderunt: fuerūtq; ex illo die & fidelissimi semper: & sphortiana gloriā uni omnium maxime studiosi. Quod factū cū propediē sphortia ex litteris filii didicisset: conuersus ad circumstantis subridens ait: longe filius est patre suo prudentior. Quis autem eius uel cōstantiam: uel grauitatem nō iure optimo admiretur: qua est usus: quo tēpore pī sphortia profecturus in reginā Ioannā: auxiliū aduersus Bracium: quem tota formidabat italia: ad tertium nonas ianuarias feria secunda: qui dies est lunā: i fluminis Aperi trāsitu: cui nunc a piscaria pximo oppido i ripa sito uulgare est nomē piscariā: lapsu equi submersus periit. Braciani equites: ac pedites: qui pro bracio piscariam p̄sidio tenebant: cum uidissent sphortianos trāsitum Aperi moliri ad eius hostia per uāhementissimos maris: creberrimosq; fluctus ex oppido erumpētes occurrunt ad fauces transitum pro uiribus phibituri: quod eo maioribus animis agebant: quod sperarent id sibi facillimum factū fore: quoniam Frānciscus adolecēs dūtaxat natus annos duos & uiginti cum aliis equitibus quicq; tranisset: & post illos Michael attendulus: & sphortia imperator octauus ac mare cōtrariis uentorum: turbulētissimisq; flatibus agitatum asidua magis atq; magis exasperaceret. At Frānciscus adolescens (ut erat animo excelso atq; inuictō) calcaribus cōfestim crebrioribus equum adigens: & longiori inixus hastā ueluti uernus colluber: strenuo: celeriq; cursu i obuios hostes fertur tanta audentia: ac uiribus: ut eos palantis in fugā ageret. Quod Sphortia pater coram aspiciens gestiesq; laticia & uoce: & manu ad transmeandum suos hortatur commilitones: quos ob fluctuū magnitudinem cum segnioris uidet ad transitum ipse rursus: quo formidatibus fiduciam iniiciat: ad exercitum remeans dum pone periclitanti armigero inter fluctus dextram sublaturus porrigit: & equus quo insidebat: posterioribus desertus pedibus labitur: & imperator ubi ephippio

Bracius
Apernis.
Piscaria.

Michael atten
dulus.

est excussus: & si bis sustulit manus ferreis graues chirothecis p inde qua
si auxilium implorans: tamen & thoracis: reliquorūq; armorum præsius
pondere: & aluci fundo pedum nõ sustinēte ingruētium fluctuū altitudi
ne obrutus: tanq̄ in Numico æneas diu postea: ac multū quæsitus nusq̄
apparuit. At Franciscus subiti casus ignarus ubi inter fortissime prælian
dum de surrepti patris acerbitate clam per quēdam ex cõmilitonibus est
cõmonefactus: q̄q̄ intolerabili cordis uulnere eiusmodi nūcio ē trāsfixus
in re oī dissimulata paulatim sese: atq; pedetentim ex ea pugna subducit
ad suos: hostibus minime insequentibus: quippe q̄ & deteriori in ea pu
gna fuisse cõditione: & de repētino sphortia obitu nihil nossent. Ac ne
hostes facerent ipetū in eos: quos post sese reliquisset: ultimus eē uoluit:
q̄ reciperetur ad exercitū. Itaq; ubi reliqui remeassent: qua mō trāsierant:
ipse solus inscensa trabe caua: quæ casu in flumine ē reperta: iter sagitarū
& oīs generis missiliū innumerabilis iactus breuissimo se cōto remigando
recepit ad socios: quos oīs cū & extremo dolore cõfectos: & tumultuātis
offendisset: eos ē sua orōne adeo cõsolatus: & ita in loctioris fortunæ spē
erexit: ut & ipm̄ impatorē suū cōtinuo salutarint: & ut de se oīa sibi reci
peret: uno cõsensu: & eodē ore alacriter affirmarint. At Bracius sphortia
obitū non dissimulante collachrymatus tulit p̄molestē: siue q̄ meminisset
pristinā suā cum illo familiaritatē: atq; beniuolentiā: siue q̄ i sphortia
aduerso casu sui (ut fit) misereret. Cæterū Frāciscus inito cū suis cõsilio
Orthona quæ urbs ē in pelignis cū uniuerso cõcessit exercitu: qua suorū
militū munita præsidio de prima uigilia inde mouēs cū reliquis copiis re
cepit se beneuētum unde idibus Ianuariis ad reginā Iohānā proficiscit &
uisendi grā & percūctādi: quid se facere iuberet. Hæc amissa Neapoli se
cõtinebat auerfæ: quæ ut Franciscum ē corā intuta: se ob sphortia patris
desideriū a lachrymis moderari non potuit. Dein pauca p̄ re locuta: sed
maternæ caritatis plena urbis oppidaq; oīa quibus donarat sphortia trās
fert i frāciscū filiū pleno iure: iubetq; ut & ip̄e reliq; fr̄es atq; ip̄orū posteri
p̄petuo seruēt sphortia cognomētum. Id q̄ in hęc diē uidemus a fidiue p̄
pagari. Ad hęc mandat: ut collecto uniuerso exercitu properet ad Nea
polin obsidēdam. Nā iccirco p̄perādum esse regina iudicabat: quoniam
rex Alphōsius aberat profectus aīo pximo posteaq̄ ē a sphortia pugna su
peratus: in citeriorem hispaniā cum uniuersa classe ad renouādas augen
dasq; uires comparādalsq; pecunias: relicto petro fratre cum præsidio nõ
mediocri gotthalanorū & eq̄tibus italis tribus millibus. Cū reginæ Iohan
ne uolūtate ac iussis paruisset q̄primū Frāciscus sphortia & ad eas pecu
nias: quas nõ admodū multas a reginæ quæstoribus accepit collegisset
etiam ex amicis & subditis quantas potuit: comparato istructoq; robu

Numicus
Eneas.

Bracius

Orthon ortho
nis Orthona
accusatiuus ē
græcus
Peligni
Beneuentum
Iohāna regina
Neapolis
Auerfa

Alphonsus rex
Hispania cite
rior
Petrus
Gotthalani

Philippus Ma
ria dux

Guido torellus

Berardinus
Vbaldinus
Iacobus cau-
dola
Bracius

Philippus Ma
ria

Bracius
Aquila
Martinus pōt.
Cappua

Ethruia
Florentini

Iacobus cau-
dola
Michael atten-
dulus
Lodouicus se-
uerinas

stissimo firmissimogq; exercitu: neapolim cōfestim obsedit: eam quotidie
uariis praeliis oppugnationibusq; cōcutiens. Idq; breui effecit: tū uiribus:
tum igenio: ut qui præsidiō itus erāt: de spere cōperit rebus suis: cū hæc
classis superuenit: quam dux ille clarissimus Philippus maria in reginæ
auxilium miserat munita nauibus rostratis: iisq;igentibus quattuordecī
& triremibus quinq; ac uiginti myoparonibusq; nonnullis: huic præerat uir
bellicis laudibus celebr Guido torellus. Quare qui pro rege Alphonso
erant in urbe: intellecta periculi magnitudine secuti admonitionem uni-
us Francisci sphortia ac fidem: & q; cōstituto ab Alphonso stipendio care-
rent. Berardinus Vbaldinus ac Iacobus caudola: id omne præsidiū de-
stituerē profecti alter ad bracium. Iacobus autem ad reginam. Post ho-
rum abitionem Franciscus sphortia terrestri oppugnatione. Guido au-
tem maritima adorti muros ui tādem urbe potiti sunt: sine ulla et; ciui-
um offensione: tāta fuit nostri illius moderatissimi pricipis uel innocen-
tia uel prudētia. Neapoli per hunc modum ex ipsius Petri & Gottha-
lanorum manibus recuperata: regineq; restituta cum Frācisci sphortia
nomē quottidie redderetur illustrius idem Philippus Maria: ut erat sum-
ma prudētia princeps & egregius uirorum fortium censor ac iudex: cura-
bat per Guidonem Torellum apud reginam: ut tāta probitate adolescē-
tem sibi tantisper cederet: donec Bracii audaciam: qui a quilam obsidio-
ne acerbius præmebat: in Martini pontificis maximi & ipsius etiam regi-
næ contemptum: & detrimentum refringeret: atq; obtereret. Non difficul-
ter q; petebat: impetrauit. Nam tum regina Bracium timebat: ne si aqui-
la potiretur cum & capuam haberet & alia plarāq; oppida regni sui: sen-
tiretq; cum Alphonso: se uniuerso regno spoliaret: tum Franciscus sphor-
tia partis philippi sequi quodam naturæ ductu maiorem immodum cu-
piebat: præsertim q; etiam nosset ea fuisse mēte eo animo patrē sphortia
ut omnia in posterum ageret ex philippi sententia: accepisseq; iam ab il-
lo aureum nūmum duodecim millia: quo & sese una cum reginæ eccle-
siæq; exercitu opponeret Bracio: & in proximam ætatem cum iperio eq-
tum decēmillium ac peditem quique milliu in ethruiam proficisceretur
aduersus florētinos. Frāciscus igitur sphortia agens ætatis animum iam ter-
tium & uigesimum pficiscit nomine Mediolanensium ducis Philippi Ma-
riæ p Martino pontifice & Ioāna regina siciliæ aduersus Bracium: q; aq-
lam urbē cōstantinā simul & accerrime oppugnabat. Erāt in ea eccle-
siastica expeditione cum Iacobus caudola & Michael attendulus duog;
Lodouici seuerinas: & columna tū etiā tartaliani equites: nam Tartalia
ipē duobus ante annis Martini pōtificis iussu Aueris fuerat obrūtātus:
atq; alii cū iis una pmulti & illustres: & magni uiri. At Bracius adueniē-

tū cōtra se uirium nō ignarus ut erat uir aīo īgenti: pugnādiq; eque atq; bellādi callētissimus: eum collem: per quem illis iter futurum erat: duobus munerat castellis cū præsidio peditum circiter quinq; millia: ad radices autē collis qua illis descensus erat in cāpestrem planiciem: quæ collem ab aquila dirimit: omnia aquis ex proxima fossa ui deductis in stagni similitudinē complerat: Inde sua ipse tenebat castra cum equibus ad quatuor millia exercitatis & fortibus: quos omnis in quattuor & uiginti ordinibus quadringentis & ualido peditatu e regione urbis in colle: qui uocat sanctæ Mariæ ad manipulum: nequis impetus ex urbe erumpens suos pugnatīs ad terga adoriretur. Præterea spe uincendi ea maxime ducebatur Bracius: quod existimaret hostium duces propter ambitionem nunq̄ inter sese conuenturos. Sed tantam uim habuit māfuetudo: īgeniūq; dexteritas: ac facundia nostri principis & monēdo: & hortando: & suadēdo: ut ne minima quidem animorum irritamenta in uniuerso illo exercitu interuenerint. Cōsederat igitur ecclesiasticus exercitus ex altero colle illius latere: quem Bracius castellis: peditatūq; munerat: ad septē millia passuum iter ab aquila: cum aduenit a Bracio cum litteris tubicen: quibus ille duces omnis & prouocabat: & hortabatur ad pugnam addens eis per se licere: & sine una profus uel molestia: uel impedimento: & ascēderent collem: & ex colle in campum æquum descenderent: idq; iure iurando inuiolatum fore affirmabat. Quibus abditis cum silentium a cunctis ducibus seruaretur: conuersus Franciscus sphortia ad legatum apostolicum Franciscum piccolpassum integerrimum illum uirum: & sapientem: qui postea Mediolani archiepiscopum gessit: si iusseris inquit pater reuerendissime: posteaquam nemo audet respōderi: ipse ut iuuenis respondebo: responde igitur inquit ille subridens. Tum coniectis in tubicinem suis uigentioribus illis oculis ac ueluti radiantibus dicit inquit: Bracio nos pro arbitrio nostro uenturos aduersus sese uel inuitum: & in tuam quidem rem malam. Captato igitur tempore ex communi ducum omnium consilio collem ascendunt instructa acie: eaque distributa in equitum ordines uiginti pari fere numero Bracianis: peditibus uero quingentis ac mille. Post hos omnis sequebantur impedimenta: & qui ad ministeria accommodati ad pugnandum usui haud essent. Cum illuxisset: cōepere ad radices collis descendere: & omnes quidem pedites (nam propter callis angustias ac rupis difficultatem coacti sunt omnes equo descendere) At Bracius siue quoniam iure iurando per litteras se obstrinxerat liberum descensum illis fore in campēstrem planiciem: siue quia (ut erat animo excelsō & insolēti) iactabū

Lodouicus col
 lumna
 Tartaliā equi
 tes
 Tartalia
 Auersa
 Nicolaus pic
 ninus
 Co lis sanctæ
 Mariæ

Franciscus pie
 colpassus
 Nediolanum

pugna cōserit

Fulignatus.

Euripides
Polynices.

Nicolaus picininus

duſ inter ſuos prædixerat p̄pterea ſe illis liberū præbere deſcenſum : quo nemo prius ex ea pugna euaderet: ſuos ois continuit iutra aciem: donec uniuerſus ille exercitus in æquo conſtitit campo. Deim collatis ſigis pugna conſerit intra ſecundum lapidem prope aquilam maximis utrinq; uiribus: & exaſtuantibus animorum ardoribus: ac ſummo cum uitæ periculo uniuerſum certatur diem uaria: mutabilq; fortuna: utrinq; uulnera: utrinq; cedes Nec uno in loco prælia: hac fugiunt: illac præmunt. Inter ſpem: ac metum omnia tumultuantur. Iidem eodem fere momento & uictores & uicti: cum tandem eccleſiaſtico cedente exercitu: præmentibusq; robuſtius bracianis: ac iam prope uictoribus. Hic generoſo: & iuſto animo adoleſcens tanq̄ e ſpecula quadam inter fortiffime dimicandum ultimi diſcriminis magnitudinē cōſpicatus ueluti horrendum aliquod fulmen in conſeriffimum mutuis inter ſeſe uulneribus digladiantium agmen tanta ui: tanto impetu irruit: ut cum in ipſum bracium inter omnis generis tæla: ac cedes peruicacius fertur: hunc ille inopinato metu percuſus capiti ſuo inſeſtus imminentem diſtricto gladio haud amplius ſuſtinuerit: ſed conſeſtum auerſo equo celerem uerteretur in fugam deiecta ultro ex capite caſſide: ne poſſet agnoſci. Erat enim Bracii caſſis ſerico recta purpureo: & argenteo torque inſignis: quem emineſtiores pilæ argenteæ decorabant. Cum ita franciſcus ſphortia p̄ innumerabilia occurrentium uulnera bracium inſequitur: effectum eſt deniq; ut & ille fugiens ab expedito: & audaciſſimo equite ſphortiano Fulignato in occiput lætale uulnus exciperet: & ita redeūte ex equo ruens ſuum uniuerſum exercitum ſecum in ruinam traheret. Ex quo intellectum eſt: quod apud Euripiden ait polynices. Securus imperator audaci præſtat. Dum ſibi Bracius certam uictoriam pollicetur iuſtis tum iis peditibus: quos præſidio locarat in caſtellis: ne prius hoſtis a tergo adorirentur: q̄ ipſe iuſſiſſet: tum etiam Nicolao picinino: ne ſe ullo ſui diſcrimine loco moueret: & iubendi: & uiuendi ſinem ſortitus eſt. Nam eo uulnere poſtridie aiam eſſlauit tertio nonas lunias: & aqlam miſerabili excidio liberauit. Nec illud certe ſilentio eſt prætereundū Franciſcū ſphortia. Bracius ubi p̄ mum in caſtra ſemianimus eſt relatus: coepiſſe illū amici: mitiſſimiſq; uerbis ad bene ſperādū cohortari: ſuosq; modicos ad eū curādum q̄ diligētiffime adhibuiſſe: nihilq; oīno prætermiſiſſe: q̄ uel ad optimi uiri: uel ad fideliffimi amici officii p̄tineret: demumq; ubi illū extremis defeciſſet ſpūs nō ſecus illachrymaſſe: ac ſi p̄ extitiſſet. Ceteræ poſtea q̄ Fraciſcus poſt tantæ uictorie gloriā uiſſet in urbē romā p̄tifficis Martini & uiſendi: & ſalutādi ḡ a: tū e ab illo p̄na quadā exceptus dilectione: honoratufq; egregie tū etiā hāc laudē reportauit ut diceret Martinus. Es tu ſane fili n̄i cariffi

me Fráncisce sphortia & speciosus: & prudēs & robustus: & fortis: ac facundus: & de Romana ecclesia bene pmeritus: abi igit in dei benedictione & de nobis tibi in xpo Iesu oia pollicere. At Philippus Maria cū in dies magis atq; magis icrementa pbitatis: atq; cōsiliū uideret ī fráncisco sphortia coalescere: maximo curauit studio: ut eū oīno suū efficeret. Itaq; & Martini pōtificis opa: & magno suo: honorificoq; stipendio hūc ad se accersitum multis maximisq; ī rebus & belli: & pacis exercuit. Venit is primum Mediolanum: cū ageret quartū ac uigelimū ætatis annū: quo ipso etiā anno diuina quadā puidentiā nata ē Blanca Maria pridie Kalēdas apriles. Sua uero tū pntia & orōne: tū etiā prudētia: atq; mox grauitate: & elegātia nō modo æquauit: sed mixtē ī modū supauit oēm de sese apd philippū expectationē adeo: ut uel ex eo tpe cōsiliū philippus id inierit: quod paucis post annis absoluit: unius sibi Francisci Sphortia & generi faciundi p natā infantulā: & p adoptionē una cū filia bonoꝝ oīum haredis ac toti iperij successoris cōstituēdi. Fuit enim Philippus Maria supra omne hominum genus: qui ea tempestate reliquos principes longissime superarit itelligēdo & iudicādo. Quare Franciscum unum singulis pene diebus ad se accersitum cum libenter audiebat de rebus maximis: & grauissimis acute multa: cupiosēq; loqntem: tum ipse quoq; pmulta ex eo pcūctabatur acriter excogitata & callide: ad quā ita strenuus adolefcēs alacriter: ac prudēter rñdebat: ut diuino potius: quā humano p̄ditus uideri posset ingenio. Interea uero t̄pis cum res publica florētina ip̄ius Philippi maria uiribus grauius p̄meret: eoq; foret iā res deducta: ut suā libertati metueret plurimum: mittitur a Florētinis ad Venetos legati: qui p multam ī philippum ex postulatōem eos docerēt: quāto eēt in periculo: quodq; diutius soli tantam belli mollem ferre non possent: & q̄ uniuersā Italiae metuēdus philippus foret ob ingenii uersutiam: auiditatēq; dominādi. Nec enim credēdum esse quietē philippū dein acturum occupata florētina republica. Cōgerebant ī illum delicta plurima acutius excogitata. Superiora tempora memoriter referebāt: quibus philippi maiores ab Italia pturbāda nunq̄ destitissent. Mediolanū officinā esse belli iuidioso noie distitabāt. Solāq; eā urbem ex uniuerso terrarū orbe: tū ob munitissimum loci situm: quē tria igentia flumina padus. Ad dua. Ticinus reddūt undiq; tutissimum ab oī hostium impetu: tū ob fretūam populū: quā est maxima: nulliusq; rei neq; ad uictum neq; ad uitā cultum indigens: tum etiam ob opificū multitudinē: ac uarietatem bellis crescere: ac locupletari. Quāobrem postulabant: cōtendebāt: obseruabāt: ut auxilio sibi: p̄asidioq; essent. At ueneti & si non obscure aiaduerterebāt: quo magis augetetur philippi imperium: eo rebus suis futurū

Philippus maria.

Natalis Blacæ
Mariæ

Florentini
Veneti

Mediolanum

Padus
Addua
Ticinus.

Veneti

Rainaldus al-
bitius

Genuenses

Fredericus cō-
tarenus

Genuenses
Martinus pōt.
max.

Iohāna regina
Verona
Vicentia

Fr. Cremagno
la

Franciscus fo-
scarus

Mediolanum

piculofius: tamen ad bellum capeffendum nulla prorsus iniuria ab illō
prouocati non facile adducebatur: præsertim quod societas etiam iter-
cederet i alterum quinquennium ex isto foedere duratura. Tum unus ex
legatis florentinis Rainaldus Albitius uir non minus elatus: & audax: q̄
disertus ubi uidisset nullis rationibus uenetum senatum adduci ad fe-
rendum suæ reipublicæ auxilium i philippum: Vos iquit patres conscri-
pti cum anis superioribus Genuensibus auxilium uestrum imploratis
id illis ferre noluitis: fecerunt Philippum Genuenses dominum: qui nō
erat: eadem nos ratione illum reddemus regem: quo uos propediem im-
peratorem constituatis. Quæ cum dixisset turbato: ac minaci uultu: e se
natu abiens una cum cæteris legatis diutius nihilo cūctatus ex urbe de-
cessit florentiam rediturus. Tum ueneti de re nixius consultantes i ma-
ximam inter sese uenere disceptationem: cum alii honestatem tuerētr:
alii utilitatem. Tandem uero fredericus contarenus uir grauissimus in-
ter Venetos: idemq; disertissimus: adductis multis rationibus: & exem-
plis tum romanis: tum peregrinis: q̄bus argumētaretur nō omnia pmif-
sa seruāda eē ut uel insidiosa: uel iniusta: & ea præterea quæ honesta fue-
rint solere mutari cum tempore: atq; illos omnis iniustos esse: qui non p-
pulsant: cum possunt: iniuriam uel ab ignotis: adderetq; magnam utili-
tatis uim rapere ad sese honestatis & dignitatem: & nomen. Ad hæc quā
tam calamitatem uenetæ reipublicæ posset afferre uictoria philippi de
florentinis: cum & dominaretur genuensibus: & societatem haberet cū
Martino pontifice maximo: & de Iohāna regina omnia quiret pro uolū-
tate decernere. Næc enim defuturam Philippo causam inferendi belli i
Verona: atq; Vincentia p iure patrio repetēdis. Huiusmodi inquam ra-
tionibus: aliisq; q̄ plurimis senatum perpulit Fredericus ad ferēdum flo-
rētinis auxilium: quod petebant: ubi minus se philippus a bello retrahe-
ret. Quam q̄dem rem eo facilius psuasit: quod franciscus cremagnola: q̄
non multo antea transfugerat a Pphilippo ad uenetos: eos in magnam
suspicionem iniecerat: de illius aduersus se uoluntate celer s uictoriæ
spē afferens. Præterea dux ille prudentissimus Franciscus foscarus: cuius
auctoritas erat apud omnes maxima: uno solum quæ Fredericus
dissenerat: comprobauit: uerum etiam accuratissima oratione ostendit
ultimum in rempublicam uenetam excidium puenturum: ubi minus
& quam primum: & fortiter aduersus Philippum bellum capefferit. Cō-
festim ergo ex itinere legatis florentinorum reuocatis societatem: quā
petebant: ineunt: ac firman æquis conditionibus. Dein missis euestigio
Mediolanum oratoribus Philippum monēt: ut ab omni i florentinū po-
pulum ui: iniuriaq; desisteret: quod si secus faciat: fore: ut spōte causam
suam ageret. Quod Venetorum quasi edictum cum philippo insolentius

uideretur: primò cœpit stomachari: dein secum aîo uoluntas haud sole
 re uenetos se iniusticiæ obnoxios unq̄ facere: fœdus decênale iam qnto
 aîno antea pcussum: ac mutua societatis iura afferebat. Præterea Florêti
 nos bellî aduersus sese auctores extitisse: q̄ nulla iniuria laceßiti ultro ar
 mis fuerit se adorti. Quæ dum citro: ultroq; gerûtur: clam ueneti parant
 oia: quæ ad bellum attinêt. Nec italiæ solû: sed pegrinos quoq; potètiatus
 excitât: accingûtq; i Philippuni: cum is nulla ratiõe adduci posset: ut cre
 deret uenetos tum ob iueteratam: ac ppetuam amiciciam: tum ob inittä
 nouissime societate q̄c̄: quo sibi icomodarêt: tẽptaturos. Sed lōge præ
 ter eius opinionem cecidit. Interea. n. temporis Gelphi brixiani factiõis
 eius auctoribus Petro: Achilleq; aduocatis ambobus & fratribus: & opu
 lētis: & apud ciues municipesq; carissimis audita uenetorum: ac Floren
 tinorum societate deficiût a Philippo ad Venetos eis dedita ea urbis pte
 ubi gebellini minus habebât uirium. Nam urbiculæ: quas hi potissimû
 inhabitât: stabât: & uetus quæ uocat: & noua una cum subiecto subur
 bio: atq; arcibus tam portaq; uocam ea: quæ ualidissima est i summitate
 urbis p duce Philippo res aut gesta è noctu feria prima: q̄ dies è solis ad
 sextum decimum Kalêdas Apriles: aîno anatali christiano sexto: ac uige
 simo supra quadrigêtesimum: & millesimum. Equites nulli hostium ea
 nocte i urbem ingressi: nec alii prorsus ulli præter pedites ostingêtos a
 cremagnola excomposito submissos: & frequêtem municipum manum
 quos ii fratres ex eadem factione clam collectos muro p insidias fracto
 secum adduxerât. Erat Franciscus sphortia p id tẽporis Mediolani apud
 philippum: sed eius milites alii apud môtẽ clarum: alii in pximis mu
 nicipiis hibernabât. Qua qdem re eadem nocte audita brixiam adeqtã
 tes i urbiculas mane excepti sũt. Qui urbẽ tradiderât Venetis: mox eius
 uias doliis humo cõpletis tráuersis trabibus repagulis: & cathenis mu
 niebât: neq; subitus ipetus rẽ puerteret prius: q̄ cremagnola cû uiribus
 aduẽisset. Philippus ea re rumoribus: ac nũciis curriculo audita Frãcis
 cû i subsidiũ mittit: q̄ incredibili usus pnicitate feria tertia: q̄ dies è martis
 cû reliqs suis copiis ex altera ipse parte urbiculas è igressus: ex altera ue
 ro eodẽ tẽpore in urbẽ cremagnola cû eq̄tibus quattuor millibus: igê
 tiq; peditatu. Reliq; aut omnes ducales exercitus i flaminis agebât: & in
 ethruscis cõtra Florêtinos. Cõspirât præterea una cû uenetis in Philippũ
 Mariã hi oēs: Amideus dux allobrogũ: quos noie deprauato a sabbatis
 môtibus sabbaudiês p sabbatês appellât: & eluati: & tres illi Marchi
 ones Montis ferrati æstensis mantuanus ad hæc potentissimus rex Al
 phonus: qui una cum fliscis: fregosis: & adornis rem genuensẽ mari:
 terraq; turbabat. In tot: & tam magnis: tamq; periculosis: & repen

Brixiani
 Gelphi
 Petrus
 Achilles aduo
 cati
 Gebellini

Quo tpre bri
 xiani defecerit
 a Philippo du
 ce
 Cremagnola

Fr. sphortia
 Mediolanum
 Mons clarus

Flaminii
 Ethrusci
 Amideus dux
 Sabbati môtis
 Sabbaudiês
 Eluetii
 Marchio mon

tis ferrati
Marchio æstē-
sis
Marchio man-
tuanus
Alphonsus rex
Flisici
Fregosi
Adorni

Mons clarus

Mathematici
Vates

tinis rerum difficultatibus solus Frāciscus sphortia philippi ducis & su-
stinebat: & tuebat iperiu: q̄ assidue die: noctuq; ex urbiculis aduersus ho-
stes i urbem erupens eos cōtinuis præliis laceßere: urgere: uexare: cedere
iterimere: ac nūq̄ quietos sinere: tātamq; i desperationē agere cremagno-
lam: ut mētis fere: atq; sensus inops qd cōsiliū caperet: esset nefcius: q̄pe
q̄ superioribus tēporibus cum p̄ philippo militaret: uincere semp cōsuef-
set: nūc ipse quotidie uineeretur. Quare quoad a cōserenda manu absti-
nebat: idq; totum ei negotiū erat: ut castellis e regione portarū obiectis p̄
catapultas: & plumbeas pilulas: molesq; bōbardarum Franciscus sphor-
tia a frequēti eruptiōe coerceret. At dux philippus huic magis: q̄ brixia
metuēs immisla i urbiculas ualida peditem manu Frācisco iubet: ut ab
eo præsidio ad mōtem clarū se recipiat: & i p̄xima municipia: donec co-
actis aliis exercitibus ex ethuria: & flaminia obsidētes premantur obfi-
diōe. Paret Franciscus: ac per medias hostium monitiones ubi illuxisset:
post quadragesimum: ex quo uenerat: diem cū suis omnibus erumpens
uno impetu: strenuaq; ui iter occurrentium tala: ac iactus ex urbe egre-
ditur. Hūc insequitur maximis uiribus cremagnola: cuius ille iter equitan-
dum ferociam sæpe cōuersus reprimat: ac retūdit. Sed ubi uentum est in
campestre spatium mōtis clari: tum facta phalange alacerrime fertur col-
lati signis i cremagnolam: ubi pulcherrimum erat uisū: q̄ & constāter: &
fortiter pauci sphortiani cum tāto uenetorum exercitu & adolecens ad
huc Frāciscus cum Frācisco ueterano diu: multumq; dimicaret. Ea q; de
utroq; & duce: & exercitu opinio apud oēs cōstitit: nisi nox pugnam suo
interuētū diremisset: nō minorem de cremagnola uictoriam fuisse Fran-
ciscum sphortiam eo die cōsecuturum: q̄ eidem antea de bñcio cōtigis-
set. Cæterum hic iur mōtem clarum se recepit: & ille i urbem Brixiam ad
urbiculas oppugnādas. Quo magis ipse mecum: magisq; cōsydero ad-
mirādam illam: ac prope diuinam philippi Maria ingenū acrimoniam:
eo magis illum mihi uideor cæteris: mortalibus præstitisse & consilio: &
prudentia. Nō præsentia. n. modo summa idustria: diligentiaq; gerebat:
sed futuris q̄busq; casibus ita grauer: sapiēterq; p̄uidebat: ut nihil unq̄
ei accidere possēt inopinato. Videbat sibi eē bellum cum duabus potē-
tissimis: & locupletissimis rebus publicis: q̄bus se pecuniarum magnitu-
dine: quæ belli sunt nerui: lōge inferiorē itelligebat. Quæ. n. aut p̄cipis
aut regis cuiusq̄ uires adeo firmæ sunt: quas uenetorū: Florētīnorūq; pe-
cuniarū nō frāgant: ac pessundēt: Itaq; nullum sibi præsidium firmius du-
cebat: & certius unius Francisci sphortia fide: itegritate: prudētia: animi
magnitudie. Accedebat ad rem: quod ex Mathematicis: uatibusq; didi-
cerat eūdem Frāciscum sphortia primum adhuc fore p̄cipem i italia: &

q̄ solus afflictas philippi res: ac p̄ne pditas uitali ueluti afficeret sensu:
 & in latiore fortunam erigeret atq; stabiliret. Quibus cogitatibus factū
 ē: ut uitæ Francisci Sphor. Philippus mallet: q̄ Brixia recuperādæ consu-
 lere. Nam (quod sæpe dicere postea philippus consueuit) nisi Francisci
 Sphortia uita carior sibi q̄ brixia extitisset: nunq̄ Brixiam amississet. Sed
 ut ad rem: qua decepimus: reuertamur: cum dies: ac noctes murum no-
 uæ urbiculæ & bombardarum: & uariorū tormētōrū molibus cremagno
 la cōcūteret: nec intima philippi præsidia minore aut strenuitate: aut in-
 dustria ad repugnandū uterent: aduenere tādē ex ethruria & flamiuia
 ducales exercitus: qui una cū ip̄o Frācisco ppe brixia cōfederūt ad duo-
 millia passuum hostis iclufos prouocātes ī pugnam. Aberat per id tēpo-
 ris Cremagnola: qui sibi metuens ab adueniētibus copiis simulato late-
 rum dolore perrexit ad balneas patauinas. Qui uero pro imperatore
 intus erat: Iohannes Frācisus princeps mātuanus pugnandi iis copiam
 nullam faciēs urbiculæ expugnatione erat itentus. Hic si uni Francisco
 Sphortia fuisset obtēperatum: & brixia esset minimo labore recuperata:
 & de hostibus pulcherrima sumpta uictoria. Cōsulebat enim: ut oī cūcta
 tiōe sublata per urbiculā ī urbē īgressi Venetū hostē adhorrentur p̄us:
 q̄ & a Venetis maiores cogerēt uires: & a Florentinis auxiliāres copiarū
 mitterentur. Id cōsiliū solus Nicolaus picininus & probabat: & laudabat.
 Nam Angelus p̄gulanus: & cæsar brixianus: & Nicolaus guerrerius & cū
 his Cicchus patauinus: ceteriq; duces Frācisī gloriæ inuidētes secus: q̄
 sentirēt: oīa gerebāt. Quibus dissensionibus factū est: ut & Cremagnola ī
 meliore adductus sp̄e reuenterit ex balneis ad exercitum: & ueneti maio-
 ris quottidie copias compararit: & florētini ī auxilium misserit Venetorū
 exercitissimum quē habebant: & prudētissimum īperatōrē Nicolaum
 Tholētinatē cū equitum quattuor millibus & duobus millibus peditū
 Nam ipsi oī belli molestia liberati iam nihil sibi neq; ī ethruria: nec in fla-
 miniis metuendum eē intelligebant. Is Nicolaus Tholētinas ubi p̄mum
 brixiam uenit: cognita ducalium ducum dissensione matur: adūm eē ar-
 bitratus: ne si illi fortasse respiscerent: difficilior foret bellandi puicia in-
 gentem fossam deduci iubet ī lōgitudinem ad passū quicq; millia: qua
 trāsitus phiberetur hostibus ad ullum omnino aut auxilium ferendū
 obsessis: aut minime cuiusq; opis adminiculum. Erat autē ea fossa & ag-
 gere: & uallo: & castellis nōnullis atq; frequētibus munita turribus: ac plu-
 reis acta ī latitudinē passus duodecim: & tātūdem ferē ī altitudinem.
 Venetorum: Florētinoꝝq; exercitus complebantur hominibus supra tri-
 ginta millia. Philippi autem ducis ad tria ac uiginti millia. Eq̄tatus utriusq;
 p̄ne par. Sed hostium peditatus multo superior. Cum hæc a uenetis

Balneæ pata-
 uinæ
 Iohānes frāci-
 scus Marchio

Nicolaus picin-
 ninus
 Angelus p̄gula-
 lanus
 Cæsar brixia-
 nus
 Nicolaus guer-
 rerius
 Cicchus pata-
 uinus
 Nicolaus tho-
 lētinas
 Ethruria
 Flaminii
 Brixia
 Fossa qualis
 Exercitū nu-
 merus.

Antonius lan-
drianus

Arcis Brixia-
re deditio

Carolus mala
testa
Fr. sphortia
Guido torel-
lus
Machalaum
Compiliauū
Fontanella
Nardinus

Pugna
Machalaum'
Angelus
Nicolaus pic-
ninus

suafu Nicolai Tholētīnatis geruntur: noluit saepe numero Franciscus ea
moliētis adoriri. Non modo habuit neminem praeter unum Nicolaum
picininum: qui cum eo sentiret: sed omnes potius aduersantis: seque apud
philippum insimulatis: quod clam uenētis faueret. Quas obtrektorū
iuidētūque calumnias quis nō obscure franciscus rescisceret: nunquā tamē
iduci potuit: ut illorum mallet similis esse quā sui: cum tādē post urbicu-
larum muros cōtinuis tormētōrum ictibus terrā aequatos. Antonius lā-
drianus: ac ceteri fortissimi uiri: qui arcī praerant: rei sumētariā: com-
meatusque defectu honestas pacti ī summa necessitate cōditiones arcem
hosti dederūt post mēsem: & annum unum: ex quo die Petrus: Achil-
lesque aduocati urbem Venētis prodidissent. Reddiderat saepe iam Frā-
ciscus sphortia philippum ducem & litteris: & nunciis certiore se pluri-
mum uereri: nequid aduersi eius exercitus caperēt: idque ob solam ducto-
rum discordiam. Itaque eum mouerat: aliquem uniuersis praeficeret co-
piis: cuius saltem auctoritati audiāt ceteri: se enim semper paratum fo-
re: qui omni ī re pareat iussis eius: legitur a philippo totius imperator ex-
ercitus Carolus malatesta pisarenensis: quem monet: ut copiarum suarū
duces audiat quidem omnis: duorum autem solum consilia exequatur
Frācisci sphortiae: Guidonisque torelli. Id si factum esset: cōflictus ille: qui
uocatur ad Machalaum: nunquā profecto accidisset. Erant ducales uires
ad compilianum. Venetae uero ad fontanellam. Quinto idus octobres:
qui dies erat solis: & idem dicatus omnipotenti domino: iubet Carolus:
nemo ea luce bellandi gratia equum ascendat: sed diuinā uenerationi
quisque studeat. Hostes illius iscitiae non ignari peditem instruunt: qui pe-
ditis ducalibus castris Nardinum peditem Sphortiaū ad singulare cer-
tamen prouocet. Ille ut militaris mos est: nō detractat pugnam. Itur ī du-
ellum: solus Frāciscus sphortia spectat armatus. Idque ut ceteri faciant: mo-
net. Et imperator ob audit: & ceteri negligunt. Inter duelli spectaculum
celeri agmine: acieque uniuersa ad pugnādum instructa Cremagnola su-
peruenit ea uia: qua Machalaum itur: Angelus pergulanus: & Nicolaus
idem perulinus: cui ex breuitate corporis picinino cognomentū erat: dū
illac per ocium obequitātes iopinato ī hostilem exercitum icidunt: itelle-
cta periculi magnitudine quo reliqui & duces: & commilitones se parēt
ad pugnam: ita ut erāt leui armatura: manum cōserunt. Tumultuarii mi-
lites cōcurrunt undique pro sese quisque nullum uitae periculum detractan-
tes. Verum quid & pauci: & inermes: & inter palustris difficultates que
ant tātā uim: tātum impetum sustinere aduersus callētissimum impe-
ratorem: & uiginti millia equitum: tantūque pediatum? Equitatus hosti-
lis uiam omnem occupat. At pedites ad utramque uiae illius partem ex-

palustribus longis lanceis:catapultis: ac iaculis ducalis milites:atque equos passim trásfodiebant. Quid multis? Vix dici queat:quáta cæcitas oculos:quátus error mentes ducalium & militum: & ducum in ea uia ad machalaum interceperit:adeo ut ex cæcitate:erroreque pugnandi Machalaum accepisse nomé uideatur. Omnes eim subito peride atque excordes:& amentes i fugam uersi nihil præter cæcas corporis partes hostibus obiecere. Solus Fránciscus sphortia tanquam irritatus draco ex eo duelli spectaculo prouolans ad clamorem dum hac illac fulmineum corruscat ensem: aliis uulneratis: aliis interreptis: tum Angelum pergulanum ex hostium trahentium manibus captum liberat: tum etiam tantum diu irruentium molem suo maximo cum uitæ discrimine sustinet: ut & cæteri ductores minore cum dedecore seruarent: & ipse sua cum summa laude ita dimicatis referret pedem: ut receptui cecinisse: non euasisse iure foret iudicandus. Cæterum philippus ea igenti clade percussus: accommodato comitum filio tempore per Bergomi deditioem cum hostibus bellum soluit anno secundo post libere potitos brixia uenetus. Quo quidem tempore quonia folus Fránciscus sphortia & animo uidere inuictus: & corpore: mittitur a Philippo i auxilium genuensium: quos ut modo memineramus: & Alphonsus mari: & exules terra: quietos esse non sinerent. Superato autem appennino iter loca cofraga: & prærupta iter: quos sibi amicissimos dux Philippus existimabat: usque ligurum scilicet fide: & constantia circumfunduntur undique cum tanta catapultarum uis: & omni missiliu genere: ut non secus: atque alpina gradine omnia talis passim sterneret. Dura profecto: & horrida uniuersis militibus uisa est ea tanta repetita pugnandi facies: preserti cum non pugnandi modo sed ne standi quidem ob locorum malignitate ulla facultas esset. Itaque sibi quisque diffidere: ac iam dededi sui habere rationem. quod cum Gerardus gratianus ipse Fráncisci proprius: uirque fortissimus equo itra cautes lapsus fecisset: seque unius accola fide credidisset: statim ab illo ubi casside posuisset: scorpionis cornu percussus i caput iterit. quod liguris facinus contra Fránciscum intutus & illi continuo reciso ense ceruicem uitam abstulit: & reliquos suos per uastam urgentium caedem hostium ad castellum Rochum egit incolumes: quo i loco a foecia nobilissima Lliana spinula: cuius erat castellum: & perbenigne exceptus est: & quam honorifice. In de autem genuerunt rei ea strenuitate: fortitudineque prospexit: ut omnes Alphonsi regis: exulique conatus frustra suscepti fuerit. Et ne ab Lliana superatus animi gratitudine uideret: tum eius filiam nobili uiro non parua cum dote uxorem tradidit: tum ipsam & habuit semper i honore: & continuis beneficiis affecit. At ne prætereundum quidem reor: quale se prestitit i Motis ferati Machionem Theodoru palæologu: quem cum itra paucos dies: quam nulla unquam modo affectus iniuria: sed multis sepe ornatus beneficiis secunda uisus Ve

Conflictus
Machalaum nomen est graecum
compositum ex mache: quod pugnam significat
& alios caecum
& errantem
Angelus pergulanus

Bergomum

Genuenses
Alphonsus rex
Appenninus

Ligures

Gerardus gratianus

Rochum
Lliana spinula

Alphonsus rex

Theodorus

Mons caluus
Diuus Franci-
fcus

Maria^aVirgo

Paulus guini-
gius
Florentini

Luca

Lucenses

Gallia cisalpia
Ethruria
Mirandula
Appulia
Florentini
Luca
Guido antoni-
us urbinas
Philippus ma-
tia
Nicolaus pic-
ninus
Veneti

netorum fortuna bellum ultro Philippo itulerat: patrito: auitoq; oi dña-
tu eicisset: solus dein auctor fuit: ut i possessionem amissi modo princi-
patus p Philippum reuocaret. Cofugerat. n. Theodorus ad uenetos: quo-
rum praesidio ubi itellexit se nihil oio effecturū: uideretq; Philippum du-
cem ee iure idignatū aduersus sese: Fracisco sportia & deprecatore: &
amico oia est ex sentētia sua apud munificētissimū illū pricipem cōfe-
cutus. Num uero laudatissimū illud Fracisci facinus silētio iuolui pa-
tiamur? Quo tēpore mōtem caluum ui ceperat: uirgo praestati forma: ho-
nestoq; nata genere cofugerat una cum aliis multis (ut fit) in diui Fran-
cisci tēplum. Hāc miles qspiam sphortianus eodem i tēplo ui raptam: ac
mariae uirginis sublati flātibus: atq; hululatiuis auxiliū implorātem
in ipsius Mariae uirginis sacello compressit. Quod impietatis flagitium
cum primum Fraciscus didicisset: tum illum iussit obrūcari inquires:
neque amorem odio: neque religionem immundicia pollui debere: tū
puellam soluta ex pecuniis suis dote uiro tradidit: cui antea fuerat de-
sponsata. His aut rebus nō sapiēter minus gestis: q̄ fortiter: atq; fortuna-
te. Fracisco sphortia stipēdio ducali iam functus accersit a Paulo gui-
nigio tyrāno lucēsi magnis premiis i auxiliū cōtra obsidionem Floren-
tinorū: qua ad deditiōnem usq; p̄mebat. Admissa cōdiciōne eo cum ex-
peditis uiribus: firmissimisq; p̄fectus primo aduētū hostem infu-
gam: Paulumq; & lucam: atq; oēm lucēsem agrum omni liberat & detri-
mēto: & metu: cum iterea temporis paulus tyrānus: ut erat mercādi: q̄ re-
gnādi doctior: quo se omni sollicitudie: metuq; liberaret: clam agit cum
florētinis de lucæ deditiōne pactus igentem auri uim: & ciuitatis floren-
tinæ donationem. Quod ubi apud Lucēses icrebruiisset: illi facto confe-
ssim ipetu tyrānum captiuum faciūt: aguntq; ad Fraciscum una cū eius
liberis: ac rogāt: ut eo iterempto ipse urbis illius capiat dominatū. At frā-
ciscus & si itelligebat: & qd paulus mereret: & qd sibi liceret: tū nequa in-
famæ labecula suā inocentiam pollueret: detrectato illius illustis reipu-
blicæ munere quod ultro a ciuibus cūctis offerebat: urbem liberam di-
mittit. Paulum uero cum liberis omni offensione illæsum mittit ad Phi-
lippum Mariam: cui norat illum esse carissimū. Dein pacata re lucen-
si i Galliam cisalpinā ex ethruria reuertit. Agebat apud Mirandulam
Fraciscus eo cōsilio: ut ide i appuliā pficisceret: cū florētini: rursus maxi-
mo cōparato exercitu lucā obsidione p̄munt belli duce Guidone Anto-
nio comite urbinati: eamq; quottidie tormētis: & omni uincēdi arte: co-
natuq; oppugnāt. Philippus Maria coactus ea necessitate auxiliū fer-
re amicæ urbi misso Nicolao picinino cū maximis copiis Florētinos su-
perat pugna cū ipsoꝝ igenti clade. Itaq; rursus turbata pace ueneti maio

re q̄ antea apparatu bellū aduersus Philippū mouēt: & ipse Philippus rur-
sus maioreq; nuper & stipēdio: & spe accito Frācisco sphortia accingitur
nō modo ad repugnādum uiribus uenetorū: atq; sociorū uetū etiam ad
oppugnādum. Venerat Frācisus cremagnola cū magno equitū: ac pedi-
tum numero: ut fūcinū pditione reciperet: Quod Frācisus sphortia: q̄
in agro hibernabat cremonēsi: cum p̄ exploratores accepisset: obuiam p̄
fectus pugnā cōserit: eumq; turpissimā uertit i fugam captis eq̄tib; gn-
gentis: ac mille: pedib; uero supra quingentos. Id autem gestum est ad
sextūdecimum Kalēdas iunias. Neque dein multos post dies maiore
etiam clade uenetū eiusdem Frācisici sphortia singulari prudentia: i cre-
dibiliq; uirtute pculsi sunt. Classis. n. ueneta præfecto Nicolao taruifia-
no padum iā superarat supra cremonā usq;. Ea cōstabat galeonibus ma-
ximis septē ac triginta. trēremibus aut ac briemibus: aliisq; nauigiis cir-
citer cētum. Galeones uero aliquāto sunt q̄ trēremes breuiorē: sed cum
latiorē: tum et multo sublimiorē: q̄ppe qui surgāt in tabulata duo & se-
mis pupibus & proris altius sublatis: atq; munitis turribus aguntur aut
ut trēremes uelis: ac remis. feruntq; super caruchos latioris pluteos: ex q̄
bus singulis quattuor: & sex armari uiri iaculis: ac ferreis sudibus: & cata-
pultis: & saxis: atq; omni talorū iactu acerrime præliant. Cōtra uero du-
calis classis deuehit galeonibus: & aliorū nauigiorū genere circiter quin-
quaginta: cuius præfectus erat Pacinus Eustachius ticinensis. Is cum pri-
mum aduētasset in cōspectum classis hostilis: ut erat uir aīo minime de-
missio: & naturæ fluminis peritissimus: ueritus, quod ibribus paululum
excreuerat: fore: ut decrederet: ubi pugna p̄traheret: & ita deteriore se fu-
turum cōditione: i hostilem classē ipetum facit. pugna utrinq; ui ma-
gna: alacriterq; confert: cadunt utrinq; multi. cruoreq; madēt oīa: cū tan-
dem noctis interuētū ab utrisq; pugna desistitur amissis tñ e ducali clas-
se galeonibus quinq;: quoniā a classē reliqua separati ab hostium multi-
tudie circunuētū: interceptiq; sunt. Quo factū est: ut i ducali classe paulisp̄
trepidaret. Id Frācisus ut aīaduertit: lectis e militibus suis: quos ad na-
uale præliū maxie cēsuisset idoneos: ultro ip̄e classē iscēdit: duobus pri-
us ornatis: q̄ ex eorū equitū ordie: quos callippos nominant: ueluti ab se
trāsfigā peterēt cremagnolā: q̄ ad tria millia passuū inde eum uniuerso
distaret exercitu: quo tēpestiue si usui foret: uenetæ classī auxiliū ferret.
Hi ergo calippi duo cum uenissent ad cremagnolā mane: multa ut erāt
edocti antea: questi de Frācisico sphortia subdunt interloquendum du-
cales, copias omnis instructa acie esse iam motas ad eum. adoriendū:
Quibus auditis dum suos cremagnola parat: ad pugnam: classis du-
calis cum primū illuxisset: unius Frācisici sphortia cohortatione Venetā

Franciscus
cremagnola
Suncinum

Nicolaus tar-
uifanus
Padus
Cremona
Galeones cu-
iusmodi sunt

Pacinus Eusta-
chius

Nicolaus tar-
uifianus fugit

Veneti
Frá. cremagno
la

Natalis Blan-
cæ Mariæ

Nicolaus picini-
nus
Labina
Gallia cisalpina
Appulia
Alphofus rex
Picentes
Iohannes uitel-
lescus
Eugenius pōt.
Martinus pō.

Veneti
Florentini
Romana eccle-
sia

Fr. sphortia
Nicolaus picini-
nus

classē inuadit magnis clamoribus: magnosq; & animos: & corporum robore. Franciscus autem ipse cum militibus suis cōuerso galeone: quē iscenderat: in eum: quo præfectus uenetus uehebatur: galeonem tāto animi ardore: tāta uirtute: oppugnat uiribus: ut Nicolaus traufianus ne quinerit diutius ipetum sustinere: quin ex prætorio galeone in subiectū myoparonem demissus: deserta classe fuga salutē suā cōsuleret. Per magnam ea pugna cladē ueneti acceperē: quippe q̄ galeones nouem ac uiginti amiserint: & reliquam fere classē uniuersam multis hominum millibus: opibusq; rēfertam. Fuitq; ea res uel in primis causa: ut Franciscus cremagnola apud uenetos in eam perfidiæ suspiciōem uenerit: qua proximo anno postea uenetis est publice obruncatus. Hæc enī pugna Profligata est in pado non procul a cremona anno a natali christiāo primo ac trigesimo supra annum quadringentesimum ad milleimum secundā feriā nono Kalendas iulias. Dein postero anno publice: ac magna cum celebritate: atq; laticia blanca maria nata iam annos septem desponsata est Francisco sphortia: id quod anno superiore philippus pater promiserat: quo tempore hunc in uicēcomitum familiam una cum suis omnibus filiis: posterisq; receperat: atq; adoptarat. At ubi rursus ob classē amissā Veneti fœdus percussere cum duce philippo: qui etiam ipse tum ob Nicolaum picinūm apud labina pontem ad debilitatem usq; catapulta uulneratum ad ceruicis neruum sub occiput: tum quia maiora quædam: ut erat diuino quodam: & ingenio: & sapientia princeps: animo moliretur: non inuitus bellum soluit. Franciscus sphortia ex loceri sententiā abiens ex hac cisalpina gallia in appuliam aduersus Alphonsum regem profecturus recepit inter eundem in ultroneam deditionem picentes: qui ob duriorē prouinciæ administrationem Iohannis uirellefci ricinarenfis episcopi: apostolicisq; legati defecerant ab Eugenio quarto: qui Martino nuper uita functo in pontificatum successerat. Quam quidem rem eugenius: ut erat iusticia: & innocentia singulari: non modo moleste non tulit: sed hunc potius in proximum annum & piceni in quartam usq; progeniē marchionem esse iussit: & totius romanæ ecclesiæ uexilliferum: donec uiueret: sponte constituit. Quid enim bella ea cōmemorem: quæ dein tam multa focero etiam philippo assentiente & pro uenetis: & pro florentinis: & pro romana ecclesia cum suo maximo nominis splendore confecit. Haud satis scio: utri magis ac cufandi sint: principē sine: qui se se nimis quandoq; iis facilis ad credendum præbent: quos habent familiaris: an principum familiares: qui aliquo suo uel commodo: uel affectu alia q̄ sentiant: illis persuadent. Erant Franciscus sphortia: Nicolausq; picinūm ut præstantissimi duo ac pri-

marii in uniuersa italia imperatores: ita mirifica inter sese beniuolentia:
 & suauissima coniuncti consuetudine adeo: ut non consilia modo com-
 munia haberent: sed mutuis se pecuniis adiuuarent. Et ne id mirandū
 quidem: Nam ab usq; Sphortia patre Franciscus norat amicum extitisse
 Nicolaum: quippe qui & in Michaelem Attendulum: quo primum tem-
 pore in carcerem Neapoli coniectus esset sphortia: se beneficium præs-
 tisset: & captus postea: cum pro Bracio bellum gereret: perhumaniter a
 patre foret: liberaliterq; tractatus. Sed duo potissimum fuerunt scribæ di-
 scordiarum omnium auctores: quæ postea inter Nicolaum: Franciscum
 q; ortæ sunt: Antonius pisarenensis: & immolensis Iacobus: qui cum nul-
 lis possent pecuniis satis ingurgitari: nisi quicquid Nicolaus acquireret:
 uel stipendio: uel præda diriperent: illumq; noscent uirum magis bonū:
 q̄ callidum: at Franciscum sphortiam omni in re strenuum: ac prudentē:
 ueritine assidua talium amicorum consuetudine insidiæ: fraudesq; suæ
 aliquando prodirent in lucem: nunq̄ destiterunt perditissimi nebulões:
 donec per uarias calumnias: atq; maledicta hominem simplicem: & ad
 credendum facilem ab optimo: amicissimoque uiro abalienarunt. Qui-
 bus quidem duorum scribarum insidiis cum maxima bella inter duos
 clarissimos imperatores secuta sunt: tum ad philippum eximium illum:
 atq; diuinum principem maxima incommoda: calamitatesq; deuenere
 Sed hæc ego: qui utriusq; memoriam colam (ut par est) sanctissime: ne ui-
 dear mortuos in alterius uitæ tranquillitatem per commemorationem
 discordiarum tanq̄ irritare: de industria prætereunda censui. Quare mi-
 nime explicabo uel quæ in picentibus: & umbris: ethruscisq; Francisco
 Nicolaus incommoda sæpe intulerit nulla sua cum laude: dum se mo-
 do ecclesiasticis: modo Alphonfi copiis coniungit: uel quotiens ab eo
 fufus: fugatusq; fuerit: cum ad Bargam: quam obsidebat: in agro lucen-
 si tum ad Tenere prope ueronam: ab qua ipsa paucis post diebus: quam
 proditione ceperat noctu: cum ingenti detrimento expulsus est. Nam
 ad montem laurum non longe ab Isauo flumine quanto cum uulne-
 re eundem Nicolaum maxima pugna superatum: uictumq; oppresserit
 nouerunt omnes: Quod certe inuitum Franciscum sphortiam fecisse il-
 lud est perspicuum argumentum: q̄ postridie illius diei cum didicisset
 permagna eum premi inopia amissis & uestimentis: & mulis: & ipedi-
 mentis: & pecuniis: & reliquis rebus oibus una cū castris: ad hita curri-
 clo diligentia: quicquid in exercitu est reperit: id omne misit ad eū dono cū
 aureis insuper mille. Ex quo potest liquido perspicui: q̄ illi fuerint impro-
 bi: atq; nefarii: qui Nicolaum piciniuum ab amico tam miti: tam clæ-
 menti: tam munifico diremerunt. Quanta præterea humanitate ē usus:

Sphortia
 Michael atten-
 dulus
 Neapolis
 Bracius
 Antonius pisa-
 renensis
 Iacobus immo-
 lensis

Picentes
 Umbri
 Ethrusci
 Alphonfus re-
 Barga
 Tenis
 Verona
 Mons Laurus
 Isaurus

Frācisus picininus
Mons ulmus
Picentes
Nicolaus picininus moritur

Alphonfus rex
Eugenius pōtiffex

Philippus Maria dux
Veneti
Florētini

Anathema

Fredericus urbinas

cum eodem fere anno Franciscum picininum in picētibus ppe Mōtem ulmum cum uniuerso patris exercitu uahementissimo prālio profligatum cepit: Nam cum acerbissimo eo nūcio tantam iram: dolorēq; exarxisset: ut intra paucos dies uita defereretur. Frācisus eius obitum cum primum accepisset: tāto mēore affectus est: ut post amissum patrem nihil unq; doluerit magis. Quod autem munus praestare pietatis potuit: tum Nicolai picinini memoriam: atq; uirtutē summis extulit laudibus: tū Frācisū eius filiū: quē i arce firmata custodiri iusserat: donatū pulcherrime missum fecit. Quis igitur usq; fuerit ita ab omni hois natura alienus: qui minus optarit tanta humanitate: & lenitate uigē (si fas esset) imortalem fieri. At illud certe est incredibili quadam admiratiōe prosequendum: quod cum excellētissima: ac fere diuina Frācisus sphortia uirtus usq; adeo supra humanū excreuisset ingenium: ut Alphōso regi. & ipsi quoq; Eugenio pōtiffici maximo formidabilis facta iam esset ingentes atq; primariae uires Italiae i eum cōcitarēt. Nam & Alphōsus: quas habuit: omnis collegit i eum copias: & Eugenius pro auctoritate illa apostolica: quae apud uniuersam xpianā religionē uenerabilis habet & sacrosancta: nō modo reliquos Italiae p̄cipatus prope cūctos: i eūdem hūc cōmouit: sed ipsum quoq; philippum Mariā focerū: ut aduersus dilectissimum genēq; mitteret maximos illos suos: iuictosq; exercitus: ueluti coegit. Et enī Veneti: atq; florētini: q; huic uni sese auxilio potissimū debebāt ob maxima bñficia: plurimaq; accepta: tū cēsurae ecclesiasticae metu: tum periculi magnitudine id facere sunt deterriti. Quare cum nō modo oppida nōnulla: atq; urbes: & in picētibus: & in umbris maximi anathematis formidine: ut appellāt: a Francisco sphortia defecissent: uerum etiam necessarii ipsi: & sanguine cōiunctissimi descuiissent: unus dumtaxat Fredericus comes urbinas iuentus est: qui per id temporis atate adhuc adolefcēs: sed morum grauitate admodum senex: ac mirifica probitate illustris a fidei sanctitate nō recederet. Erāt hostiles copiae supra uiginti hominum millia: Sphortianus autem exercitus omnis constabat militibus ad summum sex millibus. Cumq; reliqua loca oīa Frācisus Sphortiae suspecta essent: & insidiarum plena: neq; ab hostilis pugnandi facultas offerretur ulla: sed eo tenderet hostibus omnis callitas: & industria: ut hic itercluderetur com meatu: solus inquam is Fredericus inuentus ē: cuius incorrupta fide: & beniuolentissimi animi cōstantia nobilissimus ille princeps i tantis rerum omnium fluctibus sibi tutius nihil duxerit. Itaq; in tantam hominum perfidia: leuitateque suorum se recepit tāquam i opportunam aliquam stationem in agrum urbinatem. Quo cum hostiles etiā copiae essent continuo subsecutae: neq; sapius ad pugnā puocatae i aquū

campum descendere unq̄ auerēt: sed more Fabu illius cūctatoris se lo-
corum difficultatibus usq̄ tutarentur: rem frumentariam: commeatum
q̄ prohibētes: nunq̄ destitit fredericus per maxima suorum subditorum
omnium: suaq̄ icommoda: atq̄ detrimenta leuare omnem sphortianā
difficultatem: & id quidem cum extremo ditionis suæ discrimie. At ma-
lebāt egregius adoloscens (ut erat aio inclyto) & dominatum omnem:
& uitam etiam ipsam: id quod palam assidue dictitabat: amittere: q̄ pa-
ti: ut de fide: cōstantiaq̄ sua quicq̄ desyderādum uideretur. Qua quidē
perseuerantia factum est: ut & reliqui hostes frustrati opinione sua ipem
potiundæ uictoriæ omniem amitterent: & magnanimus dux ille Philip-
pus Maria in maiorem adductus admirationem de insuperabili gene-
ri probitate: & sapientia nullum sibi præsidium regni sui certius: firmius
q̄ uiderēt: q̄ si unum Franciscum sphortiam ad se tutandum q̄primus
accerēret. Id autem eo erit facilius affectus: quod eodem ipso urbina
ti frederico tāquam deprecatore apud generum ipsum: quem alienatū
ab se existimabat: est usus. Decreuerat. n. is & iure quidem fortassis: & de
Eugenio: & de Alphonso: ab quibus neq̄ diuino: neq̄ humano iure fo-
ret armis per omnem contumeliam acerrime appetitus: debitam cape-
re ultionem. Tanti autē fecit unius Frederici studium: pietatemq̄ erga se
ut cum facile iam posset uim omnem hostium retūdere: atq̄ opprime-
re (Nam auxiliare copix a florentinis: & a Venetis iam aduenerant) id
certe facere noluerit tum magni esse ducens animi obliuisci iniuriarū:
tum etiam grati Frederico ipsi gratificari plurimum: quem i se adeo be-
neficum foret expertus. Quam ob rem & cum hostibus continuo bellū
soluit: & se: cum primum per honestatem posset: iturum ad socerum cū
oibus suis uiribus est pollicitus. Ipsum uero Fredericum ex eo tempore
nō secus ac si esset filius: dilexit semper: & quod honorificum præstare:
maximeq̄ utile munus potuit: eundem præfecit belli ducem uniuersis
suis exercitibus. Qua qdem dignitate ita ille est usus: ut simul cum ata-
tis progressu carior quottidie sapientissimo: & grauissimo principi atq̄
iucūdior redderet. Sed iam cæteris maximis facinoribus: splendidissi-
misq̄ omiſſis: quæ innumerabilia pene sūt: ad propria paucis ueniamus
Vt sunt res humanæ oēs fluxæ: ac breues: egregius ille princeps Philippus
Maria Anglus: q̄ uno sapiētissimoz omnium hominū iudicio potuit cū
omni antiquitate in omni gloriæ genere de nominis immortalitate cō-
tendere: inopinato migrarat ex hac uita: cum Frāciscus sphortia eiusmo-
di casus omnis ignarus: ut erat animo i socerum & beniuolo: & pio: re-
uertitur in hāc galliam cisalpinam cum uxore: ac liberis: ualidissimoq̄
exercitu: quo illi auxiliū ferret aduersus Venetos: q̄ iam agrum medio

Qui fabius cū
ctator

Philippus Ma-
ria

Gallia cisalpinā

Cremóna
Blanca Maria
Mediolanēsis
Placentia
Mediolanēsis
Veneti.
Thaddeus æ-
stenfis

Andreas quiri-
nus
Casalis maior
Padus
Addua
Carauagium

Forum nouū

Blanca Maria

lanēsem inuaserāt: & multis oppidis captis usq; ad portas urbis oīa ferro: igniq; uastates quottidie circūqua; discurrerēt. Igitur ubi cremonam uenit: quam dotale annis sex antea una cum uxore Blāca Maria a Philippo socero acceperat: inita pro tempore cum Mediolanēsis societas: quos norat hæreditario iure ad sese: uxorēq; pertinere: Placētiam celeteriter obsidet. (Hæc enim idigne ferēs Mediolanēsiū dominatū ad Venetos ultro defecerat) Munierāt placētiam Veneti firmissimo equitatu: peditatuq; sub æstensis Thaddæi ductu uiri ipigri: & cōstantis. Quam punicatiū repugnātem: ubi intra paucos dies ui expugnatam: captamq; & direptam (quis enī armatis uictoribusq; militibus modum imponat) mediolanēsis pro societatis fœdere tradidisse. Atq; in annum deinde proximum classem illam & magnam: & formidabilem: cui Andreas quirinus præerat uir mercaturæ: quam bello nauali aptior: mira industria: ac uiribus apud Casalem maiorem ex arido & fudit: & cepisset in Pado: mox trans adduam acto exercitu carauagium: quod iam antea Veneti occupauerant: circūfedit oppidum sane cum populo frequēs: tū a Venetis completum maximis uiribus. Occurrūt Veneti cum potētissimo: firmissimoq; exercitu fortium uiroꝝ supra uiginti millia: qui eādem post plurima quottidie: periculosissimaq; plia cum itelligerent oppidum ad triduum usq; in ius nostri p̄cipis concessurum: freti uiribus suis: & quod existimarent oculatissimum: & uigilatissimum argum peride atq; dormitantem posse opprimere: castra adoriūtur ad eam partem: quam opina bantur icustoditam. Quare cum per uiam Fori noui in castra impetum audaciter faciūt: summa prudētia: incomparabiliq; uirtute unius Francisci phortia tāta clade percussi sunt: ut nisi paucorum mediolanensium quorūdam: qui & ei: & uniuersæ reipublicæ iuiderēt: sanis cōsiliis coniu ratio obstitiisset: actum esset eo die de omni Venetorum imperio. Ceterum hoc loco quæ deinceps secuta sunt: non ab re mihi prætereunda iudicauī: ne si aliorum errata commemorauero: sanata uidear: & consolidata iam uulnera ueluti reficādo magis exacerbare. Illud sane oibus & perspectum est: & cognitum tātam nostri diuini illius p̄cipis & sapiētiam: & cōstantiam: iauditamq; bonitatem extitisse: ut uniuersus Mediolanensis & senatus: & populus tandem ubi sese collegisset: reiectis oibus Venetorum & suasionibus: & subsidiis unum Frācisum phortiam una cum Blanca Maria mulierum clarissimarum omnium: quæq; sunt: aut fuerunt unq; aut imposterum sunt futura: integerrima: optimaq; uiragine ad totius reipublicæ imperium mirabili cōcordia: atq; beniuolētia accerserit: & eundem: q̄ diu i uiuis fuit: summa cum fide: atq; pietate non

secus ac parentem: tum semper obseruauerit: tum assidue obseruet: uel mortuum. Quid enim sum prolixior in referendis aliis eius rebus: tam multis: tamq; magnificis: quas uel belli: uel pacis: & in omni laudatissimæ uitæ genere cum sempiterna sui nominis celebritate cōfecit? Nonne id unum exploratissimum est illius mirificæ uirtutis documentum: quod unus Franciscus sphortia apud omnes principes christianos uenerabilis apud barbaros uero: & aduersarios christi nominis esset admodum formidabilis. Nam qualem præterea uel erga maximos ecclesiæ Romanæ pontifices: uel erga Pherdinandum regem diui illius regis Alphonsi filiū uel erga inuictissimum regem Francorum Lodouicum se præstiterit: totus terrarum orbis: & uidit: & admiratus est. Sed quid plura in medium referam. Vno Francisco sphortia nemo humanior: nemo benignior: nemo melior: nemo immortalis deo per omnem iusticiæ & æquitatis: pietatisq; laudem: hominibusq; acceptior: aut carior unq; fuit. Adde quod in tanta filiorum prosperitate: rebusq; secundissimis: regno florentissimo summa gloria: ualitudine integra: leuissimo genere mortis ita intra biduum est extinctus: ut eam p̄ sua illa acutissima mentis acie: incredulib; & prudentia intellexerit quidem: non autem senserit. Quæ cum ita sint: nostri muneris esse arbitror illustrissimi principes: ut modum iam tandem nostro huic tam diuturno luctui imponamus: quod ut ipsi primi faciat: quo cæteris quoq; grauitatis exemplo sitis: non debeo uos non monere: adhortari: orare: obtestari. Vincenda est enim uobis animi mollicia & lachrymæ omnes reprimendæ: ne quo magis in parentem pii uideri uultis: eo minus in deum sperare iudicemini. Nam satis est mea quidem sententia uel pro imbecillitate naturæ: uel pro communi consuetudine annum iam totum in luctu: mæroreq; agitaſſe. Redeat deniq; animi tranquillitas cū pristina illa uultus serenitate: ornatisq; elegantia. Quod si minus fortasse uestra causa facturi sitis: id saltem huic uestræ uniuersæ reipublicæ condonate: quæ non uestra minus: q̄ amissi principis causa in extremis uersatur angoribus: nam cum illo actum est q̄optime: qui per omnia: ut summam complexi sumus: & animi: & corporis: & fortunæ bona ad quintum & sexagesimum usq; annum uictis omnibus & inimicis: & hostibus perseuerauit inuictus: & ita pacata absent atque tranquilla a nobis abiens reliquit: ut cum omnes eius absent exercitus: alii in appulis: ut Regi Pherdinando pro affinitatis iure inseruirent: alii in flaminii: nequis impetus oriretur aut in bononienses: aut in senenses: aut in florétinos: quos socios: amicosq; haberet. Alii in Gallis transalpinis: quo adessent Lodouico regi: ab quo p̄pter Sagonā dono Genuaq; acceptā bene esset affectus: ne minimus

Fr. sphortia.

Pherdinādus
rex
Alphonsus rex
Lodouicus
rex

Complexio ar
gumētionis

Appuli
Pherdinādus
rex
Flaminii
Bononienses
Senenses
Florétini
Galli trasalpi-
ni
Lodouicus rex
Sagona
Genua

Pindarus

Euripides
Hæcuba

Epicurus

Apostoli
Christus
Cicero

Confutatio &
cõfirmatio
Quod sunt lu-
gendî causæ

quidem tumultus in hanc usq; diem i uniuerso eius imperio suscitatus sit. Itaq; nobis moderate ferenda est huiusmodi hominis naturæ necessitas: tum quia mortalibus cunctis & communis est: & debet ita: tum etiam q̃ arumnis præsentis uitæ nos liberâs se ducẽ præstat ad meliores aui tranquillitatem. Quid enim eius mortem doleamus: cuius uita omnis plena fuerit honestatis: & aduersæ nulli subiecta fortuæ? Nam recte Pindarus Præmium primum tibi res secundæ Afferent. Laus hic sequitur probata: Quæ duo quisquis tenuit: beatus iure uocetur. Tanta erat sapiëntia nostri præcipis: tãtum oibus in rebus cõsiliu: tãta moderatio: tãta grauitas: ut nõ solum nihil unq̃ pateretur aduersi: sed fortunæ ipsi tanq̃ dominaret: quicq̃d uel magnum: uel appetendum i uita sit: i sua potestate usq; habuisse uideat. Est ille foelicitissimus: ait apud Euripiden Hæcuba: mali nihil cui accidit uiuo. Quis autem uir sapiens fragilem hæc: atq; breuem uitam nõ cõtēnna: habeatq; pro nihilo: quo solidam: sempiternamq; consequatur? Hac sane ratione ueram beatitudinẽ docebat Epicurus in hac hominum uita nullo pacto inesse posse: quia corruptioni subiecta foret. Ob eaq; rem uocat deum beatum: quod & incorruptus sit: & sempiternus. Quid igitur illum post uitam tam diu bene actam adeo doleamus obdormisse i domino: tanq̃ adhuc uelimus iter hosce turbulentissimos fluctus agitari: laborareq; assidue. Huc omnibus & præliis corporis: & sæculi cladibus liber sui ipsius uictor euasit in cælum: quem si magis q̃ nos ipos caste: ac pie diligeremus: gauderemus sanæ: nõ doleremus. Si diligere retis me: ad Apostolos ait xps: gauderetis utiq; quod uado ad patrẽ. Nec enim omnibus: ut scriptum reliquit Cicero i cõsolatione de filia suæ obitu: iidem illi sapientes arbitrati sunt eudẽ cursum i cælum patere. Nam uitis: & sceleribus cõtaminatos deprimi i tenebras: atq; in cœno iacere docuerunt: castos animos: puros: integros: incorruptos: bonis etiam studiis: atq; artibus expolitos leui quodam: & facili lapsu ad deos: id est ad naturam similem sui superuolare. Euolauit inquam Frãnciscus sphortia ex his terrenis tenebris i serenam illã: cælesteq; regionem: ut eius conspectu atq; uisu in omnem æternitatem: fruereetur: ad cuius imaginem: ac similitudinem nouerat se creatum. At stultum esse q̃ dixerit non dolere id oportere: q̃ sua natura sit malum: tanq̃ mors in bonis sit numerãda: qua tollitur uita. Præterea alias quicq; afferri posse lugẽdî cãs: quarum una sumitur ex eo icommodo: quod ipsi accipimus ex illius obitu: quem dilexerimus: altera uero: quod existimemus animum sine uerementissima doloris acerbitate a corpore: cui penitus inhaeret: infixusq; est: separari haud posse. Tertia autem cã suscipitur: quod arbitremur eudẽ: quem lugemus: priuari huiusce uitæ uoluptate: adducit etiam quartã ex hor-

ribili metu sempiterni supplicii apud inferos. Sunt præterea nonnulli ignis usque adeo deprauato: & ab omni hominis natura: dignitateque alieni: ut animum opinentur una cum corpore iterire: dissipari: deleri. Itaque eos ferreos esse dicunt: planeque amentis: atque insensatos quod minus doleant mortem: ac summis ducant in malis. Sed has ego singillatim lugendi causas soluam & facile: & uero: & breuiter: & primum quidem ex antiquorum philosophorum sententia probatur animi immortalitas. Nam poetae, omnium doctorum hominum genere longe antiquiores quid senserint de animorum æternitate: cum Orpheus: & homerus: tum alii & graeci: & latini fere innumerabiles sunt locupletissimi testes. Plato duplicem esse animum docet: qui rationis particeps sit æternus: alterum mundi: alterum hominis. Ita autem a Platone animus definitur: animus est euentia incorporea se ipsam mouens: ac rationalis. Ea autem ratione animi immortalitate probat Plato: quod is per se moueatur & semper: ac cæteris quæcumque mouetur: & fons sit: & principium motionis. Nec enim latere nos debet immortalitatem dupliciter accipi: quod aut aliquid immune sit mortis: quoniam eius sua natura capax non sit: ut animus: aut quod alterius beneficio a morte reddatur incolumis: ut mundus secundum Platonem. Qua etiam ratione aliquid agitari dupliciter dicitur. Nam & de eo accipi solet: quod ex quo principio esse coeperit: semper mouetur: ut mundus: & quod semper & est: & mouetur ut animus. Nec sane ulla possum ratione assequi: quid illos mouerit: qui omnem animum uoluerunt una cum corpore iterire. Nam si ita foret: & mundus iam pridem: & quæ in mundo sunt: omnia perissent. Sed quo pacto mundi animum immortalem dixerunt: hominis autem mortalem: cum & principium uterque motionis sit: & uterque uiuat a seipso: & eadem eodem attingat modo: quippe qui intelligat & quæ in caelo sunt: & quæ sunt ultra caelum: & quicquid est secundum essentiam: quærat: ascendatque ad primum usque principium. Itaque cõtemplatio secundum Plotinum: quæ ab ipso fit: ex his: quæ in ipso admirabilia sunt: & ex unoquoque quod in ipso est: & quod est ex Academica recordatione: etiam ante tempus ipsa dat esse. Et quoniam perpetuis animus scientiis utitur: perpetuus quoque necessario ipse est. Ad hæc quicquid accepta compositione perficitur: ut sit: id idem naturam dissoluitur: ut est compositum. At animus una est: & simplex agilitas in uidentem secundum naturam. Non igitur hoc pacto corrumpi potest. Præterea cum animus non sit corpulentum quiddam: nec habeat quantitatem: etiam ubi separetur a corpore: dissipari: deleri non potest. Num fortassis in aliud transmutatus corrumpatur? At huiusmodi transmutationis corruptio aufert formam: materiam dimittit. Hoc autem est compositæ rei passio. Si animus igitur secundum horum aliquod genus corrumpi nequit: is est

Prima causa.

Orpheus
Homerus
Probatio immor-
talitatis aiorum
per rationes
Platonica ani-
mi definitio

Plotinus

Aristoteles

necessario immortalis. Hęc aut immortalitatē animi humani cum aliis multis in locis probat. Aristoteles: tum etiam in libro secūdo de animalium generatione uerbis huiusmodi. Omnes animi necessario sunt uirtute prius: quam actu. Necessē etiam est aut omnes nō esse prius & fieri: aut omnes antea existere: Vel alios esse antea: alios nō esse. Ac fieri aut in materia & non ingredi in maris samine: aut in materia uenire a samine quidem sed in mare aut extrinsecus fieri oēs: aut nullū: aut alios fieri: alios non fieri. Quod fieri igitur nequaquā possit: ut animi omnes prius existāt: patet ex huiusmodi rationibus: Quotūcūq; enim principiorum corporalis scilicet ē operatio hęc antea existere sine corpore minime possunt: ut incedere sine pedibus: Quo fit: ut animi extrinsecus ingredi nequeant: Neq; n. fieri potest: ut ipsi per sese: qui separari non possunt: ingrediantur: nec item in corpore samine. Est enim semen superfluitas imutati alimenti. Relinquit ergo mentem solam extrinsecus aduenientem ingredi: & eandem solā esse diuinam: Nihil. n. cum eius agilitate habet commune operatio corporalis. Omnis igitur uis animi uidetur alius corporis esse particeps: & eius quidem diuiniore: q̄ illa sunt corpora: quę uocantur elementa. Si autoritatibus tantum inniti nos oporteret: afferem alios pluresq; nobilis: spectatosq; philosophos: qui sola grauitate nihil cōtradici posse conuincerent: Quis est. n. usq; adeo hebeti: obtusosq; ingenio: qui sui ipsius discrimē habeat nullum: qui nō intelligat propriam animi humani perfectiōnem id esse: quod icorruptibile sit? At propria huiusmodi animi operatio intelligere est. Ea. n. hominis: & pecudibus præstat: & stirpibus: & inanimis. Sed intelligere secūdum uim proprię naturę uniuersalium est: & eorum: quę corrupti nō possunt. Sed cum ois perfectiō ad suum perfectibile necessario proportionem habeat: reliquitur animus humanum iteritui nō esse subiectum. Mētalis inq; animus immortalis est: & sempiternus. Et ne id quidem mirum: Nam si ea parte: quę nobis est communis cum bællis: corrumpimur: atq; interimus: quis ambigat ea nos parte icorruptos: immortalisq; futuros: quam ad dei imaginem: similitudinēq; creati communem habemus cum cælestibus illis uel mētibus: uel angelis: quos appellāt: præsertim quod necesse sit ea substantias habere communis: quibus opera sūt communia. Sed hominum animos ita supremam cōtemplari: æternamq; ueritatem: ut ægelos qui ignorat: se hominem eē negat. Hęc certe uim mētis solam dicit Aristoteles in iis libris: quos de animo reliquit scriptos: a ui sensitua ita separari: quemadmodum quod perpetuum est: ab eo quod sit corruptibile. Et est huiusmodi sane animus uiuax quædam imago dei: quem idcirco ad suam creauit similitudinē ut proximus sibi quodam pacto in suo genere immortalis etiā secū foret:

Aristoteles

ut. n. scriptum est i libro sapiētia: In corruptio facit proximum deo. Pro-
 terea inquit: per hanc habeo immortalitatem. Præterea si deus ipse dum
 taxat animi humani & conditor est: & creator: a quo alio: q̄ ab deo is pe-
 riri p̄t: quemadmodum de angelis affirmamus: quos nulla interimit
 uis naturæ? Nam quicq̄d est natura corruptibile: id naturalibus constat
 causis: at aiūm deus naturæ causis non subiecit: id quod in Timæo etiā
 docet plato. Rectæ igitur in euangelio præcepitur: Eum timere: qui po-
 steaquam occiderit: potestatem habet mittere in gehennam ignis: ani-
 mamq; & corpus ibi perdere: Atque illud quoque p̄spicuum est: si ani-
 mus interiret: ex eo effici nihil posset: at quicq̄d est naturali causa: uique
 generatum: nunquam perit: quin inde aliquid producat: ut ignis ubi
 ligna concremarit: & carbones ex lignis: & cinerem: & uapores flameos
 efficit. Quo fit: ut nihil arte pereat: quin aliquid inde sit reliquum. Id au-
 tem de animo dici nequit: is enim si pereat: relinquitur nihil omnino. Vi-
 demus insuper uirtutem omnem instrumentalem debilitari in ipsius in-
 strumenti debilitate: eandemq; perire: ubi peat instrumentum. Ita oculis
 auribus ue debilitatis audiendi ac uidendi uirtus debilitatur: eademq;
 perit: cum ea pereunt instrumenta. De mentali autem ui accidit multo
 secus. Nunq̄ enim neq; debilitatur: neq; perit ex cuiusq; instrumenti uel
 amissione: uel debilitate: etiam si quandoq; eius agilitas ob imaginandi
 uim interceptam cessare uideatur. Nec item illud ignorat quisq;: qui oīo
 stultus nō sit. Quicquid forma utitur infinita: ac nullis terminis circōscri-
 pta: id corporeum esse non posse: cum omne corporeum formam habe-
 at & finitam: & suis terminis circūscriptam. At uniuersale ui multiplica-
 tionis dicimus infinitum: quodq; neq; sit terminatum cōmunitate: neq;
 finitum quantitate. At mens cum in iutelligendo huiusmodi formā ha-
 beat ipsum uniuersale: relinquitur eam esse & simplicem: & separatam:
 ac ob eam rationem etiam immortalē: Nam quid sim longior i animo
 rum nostrorum probanda immortalitate: quæ illorum dumtaxat men-
 tes nō capit: qui aut stulti sunt: & ita similes: iumētorum: aut scelerati: &
 impij: atq; proinde immanes adeo: ut diuinam uim quoq; negent: omni
 no. Haud. n. scio qd Epicharmus ille comicus sibi uoluerit: cum ait: hō
 & cōcretū ē qddā: & discretū: atq; abit: unde uenit rursus terra i terrā: spūs
 aut sursum. Quid horū triste? nihil. At ego ita hominē eē cōcretū arbitror:
 ut & aīo affirmē imortali cōstare: & corpore iteritui debito: q̄ppe qd' cō-
 positū sit ex quattuor elemtis p̄portiōe quadā n̄ arithmetica: neq; geomē-
 trica: sed musica potius: quæ tātā ui hēt i uiui hoīs corpore: ut aiūm Ari-
 stotelis discipulus Aristoxēus n̄ dubitaret harmoniā eē d̄finire: sed aīus q̄
 uitā dat corpori: & id sua p̄sētia regit: atq; moderat: aliud nihil ē mea q̄dē

Solomon

Timæus
 Plato
 Euangelium

Epicharmus

Aristoxenus
 Harmonia
 Animi definitio

sententia q̄ creata substantia spiritalis: simplex: rationis: intellectuq; par-
 ticeps: quæ seipsam. mouens naturale: instrumenteque corpus tam diu
 afficit ea ui: quæ & uitalis est: & sensibilia admittit: quoad eorum natu-
 ra capax elementalem conuenientiam seruat. Huiusmodi inquam ani-
 mum æternus: & immortalis deus immortalem creando infundit in cor-
 pus humanum: & infundendo creat. Quam animorum immortalita-
 tem ut indubitato credam: si nullam etiam ratioem afferre nossem: quæ
 sunt prope infinitæ: non probabiles solum: sed etiam necessaria: commu-
 nis tamen ipse populorum omnium: ac gentium: nationumq; consen-
 sus: qui est quædam ueluti firmissima lex naturæ: eam mihi ante ocu-
 los poneret: Quam enim audiuius unquam: aut legimus uel bar-
 baram multitudinem: quæ futura secula nihil ad se pertinere opinaret?
 quæ parentalia negligeret? quæ minus & orationes: & sacrificia pro iis
 faceret extinctis: quos uiuos carissimos habuisset? Quid enim illorū
 afferam testimonia: qui uel in italica ab usq; Pythagora: qui Pherecyden
 syrium audiuerat: uel in ionica philosophia: cui principium dedit tha-
 les milesius: uiri eruditissimi: & grauissimi floruerunt? Qui uero iter ara-
 bas habiti sunt illustres: acutiissimiq; philosophi: Auerrhus. Auicenna.
 Algazel. Isaac. Alpetragoras quam multis: q̄ uariis: q̄ subtilibus: q̄ ueris
 docuerint rationibus esse hominum aios immortalis: sit difficile nume-
 ratu. Nec illud paruum est documentum permanfuros animos post
 corporis separationem: quod & boni: & mali Angeli non nunq̄ apparēt
 hi ad malas actiones: illi ad bonas homines adhortantes: quod nunq̄ fa-
 cerent: nisi nosset quædam eē paratas sedes animis mortuorū: & ad præ-
 mia: & ad pœnas. Sed quod omnem superat ueritatem: habemus &
 uetus: & nouum testamentum: ac reliquos sacros libros: quibus q̄diligen-
 tissime erudimur non solum uiuere nos post obitum: uerum etiam cum
 corporibus una resurresturos aliquādo: id quod magi quoq; antiquissimi
 psarum philosophi cōstātissime asserūt. At uidete obsecro: quantum
 ego tribuā auctoritati: atq; sapiētiae unius frācisici sphortiae: cuius hæc agi-
 mus parēta. Si nullæ possent ratioes afferri: quibus hominū animi imor-
 tales eē demonstrarent: si nulli gētū omnium: nationumq; cōsensus: si nullæ
 essentiaq; inuisibiliū apparitiones: si grauiora nulla testimonia q̄rent ad
 duci: sola illius diuini p̄cipis uita: laudatissimiq; mores: ut id sine ulla
 cōtrouersia crederē: satis superq; præstarent: Quo enim pacto se ab om-
 ni iniuria: ab oī abstinuisset maleficio: si futurū iudicasset: ut mors totius
 hominis esset iteritus? Quot fugit & uoluptates: & emolumēta honesta-
 tis gratia: Quot labores: periculaq; suscepit: nequa turpitudinis cuiusq̄
 suspitiōe se inq̄naret? Duxerat olim uxore i calabris natus aios septē ac

Probatio ex co-
 muni hominū
 opinione

Probatio ab
 auctoritate ita-
 lica philoso-
 phia
 Pythagoras
 Pherecydes
 Ionica philoso-
 phia
 Thales
 Arabes
 Auerrhus
 Auicenna
 Algazel
 Isahac
 Alpetragoras
 Probatio ab
 apparitiōibus
 spirituum
 Probatio a sa-
 cris libris
 Philosophi
 Magi
 Probatio a frā-
 cisici sphortiae
 uita atque mo-
 ribus

decem nobilissimā: pulcherrimāq; uirginē Polyxenam rufam: cui Mōtis
 Alti comitatus cū oppidis pluribus: mūicipiisq; parebat. Ex hac suscepe-
 rat iā puellulā: cum absens ad patrē Sphortia certior factus ē & filiā ifan-
 tulam primū: dein itra paucos dies Polyxenā quoq; uxorē ueneno a ma-
 tertera esse iteremptā. Reuertitur i calabros. Rem ita habere repperit: ut
 acceperat. Nā impia illa mulier ut & comitatu Montis alti & sororis filia
 polyxenæ cæteris bonis oibus hæreditatio iure potiret: tanto se cõtami-
 narat scelere. Non milites sphortiani solum sed ii oēs calabri qbus Poly-
 xena præfuerat: hortat̃ur adolefcetē: ac pfusissimis lachrymis obtestan-
 tur: ut ultione sumpta de sceleratissima muliere & iteremptæ uxoris: & e-
 ius materteræ dominatum oēm: id quod facillimū factū erat: sibi uendi-
 cet: cum is nō religiosē minus q̃ grauius ita rñdit. Esti nō ignoro qd̃ mu-
 nus iusticiæ ē humanæ: malo tñ quod dei est: seq̃ q̃ quod hois. Scriptum
 ē enim mihi uictam & ego retribuam. Neq; illud præclaræ cõtinentiæ
 argumētum silendū est. Quo tempore Fr. sphortia bellum gerebat p̃ Flo-
 rētinis aduersus lucēsēs. Pōrito municipio ui capto direptoq; iter mulie-
 rū militare cõtumeliā: ut fit: puella quædā elegāti forma quicq; ac decem
 annos nata trahebat̃ a militū globo ad ludibriū stupri: cū uociferans illa
 ip̃eratori se dedendā præcabat̃ imperatori. n. suam deberi uirginitatem.
 Itaq; metu p̃culsi milites hāc ad illū adducunt: q̃ re intellecta idq; illa thi-
 lari uultu corā affirmate hic ut & iuuenis & corporis tēperamēto procli-
 uis in uenerē: & qui nōdū Blancā duxisset uxorem: nō detrectat munus.
 Cū uero tempestiue uirgine i lectū adducta iam ha stæ innixus ueneræ
 uoluptatis foret uulnus ultimum illaturus: subito uoce flæbili iquit uir
 go. Ego te mi optime imperator oro: atq; obsecro per hanc ipollutā Ma-
 riam uirginē: cuius sacratissimam imaginē hic depictam aspicias. Erat. n.
 in pximo appēso pariete quædam tabula: qua Marie uirginis imago re-
 præsentabat̃: ne mihi meam uirginitatem eripias: sed meo me spōso qui
 asseruat̃ iter captiuos: reliquas intactam. Quibus auditis cõtino Fr.
 ciscus sphortia cōpressa ui omni uenerci appetitus & illam dimisit inta-
 ctam: & eius sponsum ppulchre donatum carcere liberauit. Oh mirabi-
 lē atq; in hanc diē inauditam summi uiri cõtinentiam: longe mihi p̃fecto
 unum hoc Fr. sphortia nō cõtinentiæ solum sed religionis & pietatis ex-
 emplum maius illustriusq; uidet̃: q̃ quod de Africano superiore proditū
 est memoriæ: qui ne uenire quidem in cōspectum suum sit passus puel-
 lam Indibili despōsatam: cum tamē illum dixisse cōstat: equidem ea ute-
 rer: si serua esset & nō libera. Quis non eam iusticiæ laudem admiretur
 qua est usus ad rubiconā. Nicolaus picininus qua tempestate Venetos
 uehemētius præmeret: ut in agrum iam usq; patauinum multis oppidis

Polyxena rufa
 Mons altus

Florētini
 Lucensēs
 Pontitum

Blanca Maria

Africanus su-
 perior
 Indibilis
 Rubico
 Nicolaus pici-
 ninus
 Veneti

Picentes
Forum liuium

Camillus
G. Fabricius

Carauigium
Veneti
Mediolanum

Henericus pa
nicarola
Gallia cisalpi-
na

Philippus Ma
ria
Ferraria

& brixianis & ueronensibus & uicētinis i deditiōnem actis oīa circūquaq;
bēlico mote uastarent: ueniēs Frācisus sphortia ex picētibus ut Vene-
tis p stipēdiū societatisq; iure auxiliū ferret in summis difficultatibus: ad
Rubicona statua posuerat: cū ex urbe Foroliuio noctu ciuis cuiusdā fa-
mulus ad eū uenit pollicitus illam se urbem sine ullo prorsus discrimine
ei traditurum: & quo pacto id facturus esset: edocuit. Cui cum tridisset i-
perator non eo se aduenisse: quo perfido cuiq; esset adiutor: iussit homi-
nē cōprehēdi illico: eūq; artius uinctum intra portas usq; forliuui agen-
dum curauit: quē re oī diligenter exposita ciuibus ad supplicium tradi-
dit imitatus is quidē: tum Camillum i faliscis aduersus magistrum ludis
tum. G. Fabricium aduersus medicum regis epirotarum pyrri. Possē
huiusmodi exempla iusticiæ summæq; uirtutis prope inuēta in medium
afferre. Sed aliis duobus tribusue cōtenti simus. Nō enī parētalia celebrā
tes historiam recēsemus. Accepta ingēti illa ad Carauagium memora-
biliq; clade cum Veneti rebus suis iam desperarent: ii qui Mediolani fa-
ctiosi ciues per id temporis summæ reipublicæ sorte præerant. Francisci
sphortia oēm & uirtutē & gloriam: ut erant animi iudicio hulcerato: uer-
tētes i perniciē suam clam cōeperunt per henericum panicarolam uirum
callidum & idustrium: qui mercaturam uenetis exercebat: de pace cum
uenetis agere ea cōditiōne ut Frācisum unum sphortiam ex hac Gallia
cisalpina oīno extruderent: & ipi certa iter se lege quas ille uerbis: & oppi-
da possidebat diuiderēt. At Veneti quāquam itelligebant nihil tutum si-
bi futurū cum ciuitate factionibus dissidēt: tamē quia intelligerent oēm
mediolanensium cum suo duce discordiam sibi nō posse nō prodesse: rē
ueluti probare: & uana cōsilia uerbis alere: opaq; dare: ut ex omnes insi-
diæ ad Franciscum Sphortiam perferrētur: qui etiam ipse iam pridem oīa
p nōnullos optimos ciuis ex mediolano antea didicerat: dissimulabat ta-
men futurum sperans: ut improborum animi præclaris suis itegerrimisq;
operibus flecterent: ad sanitatēq; redirent. Sed ubi uidet i dies magis at-
q; magis res suas apud Mediolanenses habere periculosius: & brixia: quā
iam esset i deditiōnem recepturus & manibus sibi eripi Mediolanensium
ad Brixianos litteris quæ ne id facerēt: qm̄ propediē cū uenetis forent fœ-
dera percussuri: suadebant: ea coactus necessitate ne & ipse & Mediola-
nenses una perirent: societatem inuit cū uenetis ea cōditiōne: ut seruato fœ-
dere quod Philippus maria fœderat ferrariæ paucis diebus prius q̄ uita ex-
cederet: cum illis percusserat: sibi auxilio foret: & equitibus quattuor mil-
libus: & peditibus duobus millibus & aureis nummis ternis denis milli-
bus in menses singulos: donec omni Mediolanensium ditiōne quæ philip-

pi faceri fuerat: potiretur. His humano atq; diuino iure sanctissime con-
 stitutus atq; firmatis: cum Fr. Sphortia municipia & castella omnia quæ
 ex Bergomensi agro atq; brixiano nuper abstulerat: restituisset Venetis:
 & Chremam: præterea: ex illo ferrariensi cum duce Philippo foedere: tra-
 diturus prope diem foret: atq; Veneti contra annum iam integrum quæ
 conuenerant q̄ absolutissime obseruassent: eo iâ res erat adducta: ut Me-
 diolanenses diutius tanti belli molem tolerare non possent: præsertim qd̄
 intestinis seditiõibus fluctuarent: & boni omnes nobilissimiq; ciues eâ
 popularem tyrannida iuxta atq; infelicissimum auspiciũ quæretumno
 sissime ferret. Tum Veneti cœpere consiliũ eius soluendæ societatis
 auxiliq; ferendi Mediolanensibus contra Franciscum Sphortiam: ubi
 minus ipse quamprimum & a bello desisteret: & quicquid intra Padum
 Ticinum atq; Adduam Mediolanensibus bello abstulisset: iis restitueret
 Quæ ratio fenatus Veneti grauitatem a proposito mouerit: non sa-
 tis compertum est. Alii dicunt eos noluisse diutius: tãtam sine ullo e-
 molumento impensam ferre: alii quod uitio sibi dari: & a Frederico re-
 ge romanorũ & a Fracorũ rege Carolo: & ab Alphõso rege grauitèr duce
 ret: qd̄ q̄ libertatẽ uni oĩum amplecti maxie tueriq; deberet: ii urbẽ q̄ liba eẽ
 uellet: ad seruiẽdũ cogeret. Sũt p̄terea: q̄ asserat illos sibi ut uiros prudẽ
 tissimos metuisse: ne Franciscus sphortia ubi uoto potitus esset tantis
 auctus elatusque uiribus uictoria in se arma conuerteret. Qui decre-
 tum hoc edictumq; Francisco Sphortia nunciarent: lecti iam fuerant
 duo Paschalis Malipperius & Ursatus iustinianus: hiq; iam in itinere
 esse ferebantur: cum Carolus Gonzaga uir strenuus ac fortis duccem
 hortatur huiusmodi fere uerbis. Quæ Veneti decreuerint: tenes: qd̄
 igitur cunctamur. Sine ipse Bartholomæum hunc collionem ac re-
 liquas Venetorum auxiliariis copias quæ hic prope apud nos sunt:
 deimproviso adoriar. Facile enim opprimam: uertamq; in prædam.

Idem tu ipse facito de cæteris Venetorum uiribus: quæ Chremam
 obsident. Et hoc pacto eadem hora tum Mediolanensium peruica-
 tiam: tum Venetorum insidias una uiceris. Ad quæ nobilissimus i-
 perator ita respondit. Doleo equidem Carole & uahementer profe-
 cto: quod me Venetorum societate quos & amaui semper: & feci plu-
 rimi: ita priuatim iri intelligam: ut quos ob maxima utriq; data ac-
 ceptaq; beneficia amicissimos semper oportuit: hostes sum habiturus.
 Cæterum utrunque res habeat: malo illos iniuriarum q̄ me & esse &
 haberi auctores. Deus est cunctis hominum uiribus longissime superior.
 Huius ego fretus auxilio metuo neminem. Quare nihil prius qd̄ me de-
 deceat: tum facturus. Quæ cũ dixisset: curauit illico: ut legatis Venetorũ

Chrema
 Philippus dux

Padus
 Ticinus
 Addua
 Fredericus rex
 Carolus rex
 Alphõsus rex
 Paschalis Ma-
 lipperius
 Ursatus iusti-
 nianus
 Bartholomæ-
 us collio

Carolus gon-
 zaga

Chrema

chrema traderetur. Id. n. per ipsum Carolum cuius magnæ militum manus præsidio erat chrema uel chremesibus inuitis efficit. Nam q̄ antea fuerat per Philippum socerum ferrariensi fœdere cõstitutum: & ipse postea cõfirmarat: uoluit ratum esset: nequid abse factũ uideretur iniuste.

Blanca Maria

Frãcisus Philelsus

Neq̄ minore se animi uel magnitudine uel clamẽtia gessit: postea q̄ rerum mediolanensium e potitus. Nam ubi post acceptam Francisci sphortia beneficio chremam Veneti decreto sunt usi: atq; is suo dũtaxat Marte & incredibili sapiẽtia suis coeptis deesset nunq̄: tandem post annum a mediolanensi republica prostratis atq; compressis sceleratorum quorundam ciuium nefariis conatibus ultro est ad urbis & totius regni gubernacula una cum uxore ipsa muliere & sancta & pia Blanca Maria summis etiam cum precibus accessit: q̄ sese modeste moderateq; gesserit: auditore: quæso. Vt uniuersa urbs i sex partis distributa est: quas portas appellant: oratores duodecim lecti sunt bini pro singulis portis. Tertius decimus lectus est publico decreto Frãcisus Philelsus: siue id linguæ dicitur beneficio factum fuerit: siue q̄ hũc existimarint imperatori esse gratum: ut qui nõ metuerit i summa gladiorum impunitate duas ad populum acerrimas habere oratiões i terribissimos illos immanisq; tyrãnos: q̄ diuina oia humanaq; iura uexaret atq; cõfunderet: & id quidem i sacratissimo hoc templo i maxima omni magistratuum ordinumq; frequẽtia Hic igitur cũ nomie mediolanensis reipublicæ solus ex oibus oratoribus: quemadmodum a publicis magistratibus mediolai cõstitutus: fuerat orationem ad Frãcisum sphortiam: qui adhuc se moguntia cõtinebat: habuisset q̄ magis potuisset ad persuadendum accommodatam: ut pro immortalium suarum uirtutum meritis pro tot tamq; multarum rerum gestarum gloria si uellet uniuersis ciuibus rem facere gratam & periucudam: triũphali curru urbem igredere: more maiorũ: ad hæc ille ut erat unus omnium igenio & miti & uerecũdo & graui: locutus de se pauca & mira cũ modestia absit: iquit: ut ego i patriam meam tam liberaliter ueluti reuocatus triũphas igrediar. Quod si me cupitis pro benignitate uestra maxime honoratum operã date: ut oia pacata iter uos eẽ offendam. Cesset ciuiles oēs discordia: extinguant oia odioꝝ icẽdia: iniuriæ oēs mea gratia cõdonet: quod ut etiã ipsi & priuatim faciatis & publice: ego primus quicq̄ est aduersus me meosq; perpetratũ aut iniuste aut puicaciter: nõ ignosco solũ: sed oēs rogo: atq; oro: ut sempiterna id obliuioẽ ex aĩo deleatis. Mecũq; i posterum ita mutuis certetis officiis: ut & uici & uicere æque sit dulce. Ita diuinus ille p̄iceps locutus e. Et quæ locutus e: re ipsa p̄stitit. Quo factũ est: ut & ois ciuiles discordias e medio sustulerit: & ulciscẽdi flamas ois extirperet: & inimicos ois reddiderit sibi amicissimos adeo

ut eius obitum nō secus doluerint ac parētis. Sed qua postremo animi
 æquabilitate segesit cum Venetis: qui āno tertio post acceptum foceri
 Philippi imperium pacatis trāquillisq; rebus oībus ubi cōspirassent cum
 Alphōso rege: maiore hūc belli apparatu adorti sunt: Quos uni Frācisco
 sphortia nō reddiderūt aut hostes aut inimicos alios aptos occultos ali-
 os: Florētini soli iusticiæ partes tutati sunt: qui auctore Cosmo medicē in
 fracto animo uiro atque sapienti nullam impēsæ molem nullum bellicæ
 fortunæ periculum recusarūt: quo illi optimo iustissimoq; p̄cipi bene p̄
 spectum esset. Cum semp̄ deus optimus maximus tum eo potissimum
 tempore Luce clarius ostēdit sibi nō esse neglectū uiros bonos & inocē
 tis: Veneti. n. qui nullo iure alienum appetebant imperium: suum p̄cne
 amiserē: Nam p̄ter has duas urbis Bergomum ac Brixiam & oppidū
 unnm Chremam oīa quæ ī gallia cisalpia possederāt iādiu: itra paucos
 mēses sub unius Francisci sphortia ditiōem ultro atque alacriter deue-
 nerūt. Idemq; & brixiani & bergomēsē chremēsēsq; fecissent: nisi bartho-
 lomæus collio usus ea qua semper fide cōsueuit: ī medio uincēdi cursu
 ad Venetos defecisset. Qua ipsa in re bonitas etiam nostri p̄cipis p̄te
 reūda hoc loco cete nō est. Didicerat Bartholomæum corruptum pecu-
 niæ magnitudie fugam parare ad Venetos: amici & familiares oēs hor-
 tabantur imperatorem: ut illum caperet: ne tāta de hoste uictoria iam se
 re parta per unius hominis pfidiam impediretur Idq; se facile effecturū
 Alexāder sphortia frater uir igenio promptus & itrepidus & idustrius cō-
 stāter recipiebat: Tum frācisus Nolitē me inquit mei obliuisci: ut ei ma-
 le faciam: quem affecerim maximis beneficiis: Nam & senæ gallicæ cum
 esset pro Philippo socero: & ego me p̄ id temporis cōtinerem hāsi: audi-
 ens eum premi nō mediocri inopia octomillibus nummū aureum eius
 inopiæ cōsului: quos reddidit mihi nunq̄: & mortuo Philippo socero: ab
 quo quia clam sentiret cum ueuetis: fuerat Moguntia cōiectus in teterri-
 mum illum carcerem: quem nominant furnum: mea est opera miseria il-
 la omni liberatus restitutus etiam omnibus eius & bōis & pecuniis: quæ
 in ticinensī arce quam ego iam possidebā: ab ipsius usq; captiuitate ser-
 uabantur. Meaq; dein quc; factum est opera atq; sponsione: ut a repu-
 blica mediolanensium conduceret stipendio & amplo & honorifico: A q̄
 bus cum nō multo post transfugisset ad Venetos contempta omni fidei
 sanctitate quam mediolanensibus sp̄soriq; dedisset: nō destiti tamē ad
 postremum ut uidetis eundem hunc fugientem a Venetis: ab quibus ad
 supplicium quarebatur: inermem nudūq; excipere: & emolumentis ma-
 ximis ac honoribus profēqui. Malo igitur in tantis beneficiis meis rur-
 sus falli a Collione q̄ rationibus ullis adduci: ut falli ab isto credam: p̄æ

Philippus dux
 Alphōsus rex
 Florentini
 Cosmus medi-
 ces

Bergomura
 Brixia
 Chrema
 Bartholomæ-
 us collio

Alexander
 sphortia
 Sena gallica
 Philippus dux
 Hæsis

Moguntia

Bergomum

Paulus barbus

**Euangelicum
pceptum**

**Zacharias
Ihesus**

**Homerus
Eumæus**

Christus

Secūda causa

Tertia causa

Quarta causa

fertim quod ea est uis diuinæ iusticiæ ut nullum sit neq; malum impuni-
tum neq; bonum irremuneratum. Hæc Franciscus sphortia & benigne &
grauiter. Caterum quo Bartholomæi auiditati occurreret: ei belli sū-
mam cōcessit aduersus bergomum: q̄ eius rei maxime ille uidebat cu-
pere. Sed neq; hoc item pacto mederi potuit ingenio auarissimo ac neq;
quo minus contēpta oī hominum fama deiq; reuerentia post acceptum
grāde auri pōdus homo unus oīum iḡratissimus trāsfugerit ad uenetos
Qui sibi tñ rebusq; suis nihilo eius accessione minus metuentes de pace
per Paulum barbū legatū suū uirū patriciū & illustrem conti-
nuo egerunt: quam ipsam princeps moderatissimus nō solum nō recusa-
uit: sed ultro etiam castella omnia mūicipia omnia oppida omnia: quæ
iure belli sibi uēdicarat: uenetis dono cessit: quo nihil deesset omnino ad
perpetuæ pacis stabilimētum ac robur imitatus sane quod scriptum est:
pacem meam relinquo uobis: pacem meam do uobis: Cum. n. delectaret
omnem perse pacari Italiam: nihil per sese deesse uoluit ad tollendā om-
nem belli nō materiam modo sed etiam suspicionem. Altius certe aius
eius suspiciebat: qui mortalia despiceret omnia immortalis illius uitæ glo-
riam beatitudinemq; cōtemplans: ad quam sola iusticia nos perducit. Ec-
ce rex tuus uenit tibi iustus & saluator: inquit Zacharias. Itaq; uenit redē-
ptor humani generis rex Ihesus: ut iustissimum nostrum p̄cipem corpo-
reo carcere aliquādo liberatum pro sua iusticia saluum faceret. Nam ut
recte ac uero apud homerum ait Eumæus: Non amat iniustos homines
qui iusq; piūque Ornat honore deus. Haud sane mortuus est Franci-
scus sphortia: qui per tam multa tamque præclara iusticiæ opera se i om-
nem uitam tutatus est: sed dormit: ut de puella iquit christus: Reuiscet
enim ac resurget in gloria nō hac fragili & inani: quam uanæ hominum
circūferunt auræ: sed illa potius: quam nulla circūscriptura ē ætas nulla
deletura antiquitas nullus extincturus iteritus. Nunc omnibus humanæ
peregrinatiōis periculis liber est. Iam nusquam deuis oberrare potest an-
fractibus. Quiescit iam tādē apud creatorem suū omni cura sollicitu-
dineq; solutus. Nūc trāquillus nūc beatus est. Nam qd per imortalem
deum tātōpere doleamus? Lugeant fontes: lugeantur flagitiosi: quorū ani-
mi sempiternis suppliciis cruciantur: Nam puod est cuiquam apud iferos
supplicium metuēdum: qui supplicio dignū nihil i uita gesserit? Quin
potius nūc poiteaq; euasit ex huius uitæ laboribus: quæ stimulis & mole-
stus & corporis & animi nunquā uacat: fruitur Franciscus sphortia ueta
incoꝛruptaq; uoluptate & gaudio sempiterno: quando quidē coram illū
& aspicit: & uidet: & contēplatur: qui solus fons & orrigo est totius felici-
tatis atq; beatitudinis. Præterea nec ullus acerbior est dolor i morte: quæ

aliud nihil est q̄ uitæ priuatio i corpore atque absentia: ut docet Aristoteles & id quidē ex corruptiōe proportionis corporeæ. Nam quādiu elem̄torū proportio humanū continet corpus: uita animis illud afficit: ac mo uet. Ea si corrumpat: animus ipse icorruptus discedit a corpore: morsq; cōtinuo consequit̄ sensu omni penitus sublato. Quid igit̄ stultorū hominum greges mortem adeo ducūt i malis: quæ: ut monebat Arcefilaus illustri uir academicus: ut absens: & expectata egritudinis plurimum solet afferre demētibus: ita præsens nemini est molesta: q̄ppe quæ a perpetuo sopore quodam differat nihil. Dolere aut̄ ex incōmodo pprio hominis est: qui nō tam alterū amet q̄ seipsum: quicq; a sceneratore differat nihil: Qui enim ex amissioe cōmodi quod sperabat: dolet mortē alterius gauderet is certe: si ex eius uita incōmodum metuisset: q̄q; sapiētissimus ille princeps a nobis abiit ita bene: atq; moderate cōpositis rebus suis: uniuersosq; iperio: ut siquid nobis dolēdum ē: illud sit sane: quod in uiuius illius obitu innumerabilium comitatu uirtutū orbatū sumus. Sed eo p̄ncipes p̄batissimi uestra futura illustrior est laus: si annitemini: ut nulla uideamini illi bonitate dissimiles. Ad hæreditatem succedere: fortunæ est bñficiū: sed eam terum gestarū gloria ppagare uestre uirtutis pprium est munus: quasi nō pluri faciendus sit Alexāder Macedo: quod ad ultimas usq; terrarū mœtas imperiū ppagarit: q̄ quod Philippi patris regnū acceperit. Nos aut̄ qui sub uestra ditione uita acturi sumus: eo feremus moderatius illius abletia desyderiū: quoniā ante oculos ponētes quæ a uobis recte: & cū laude gesta fuerit: patrem optimum i liberis uobis optimis uiuere existimabimus: & ita nihil ex eius morte nobis esse incōmodatū. Nec. n. mors i malis habēda est: quæ cōstituta oibus ē natura. nec uitā tollit: sed cōmutat corruptibile hanc: atq; ærumnosam i simplicem illam: & securā: & sempiternā. Præterea quod pythagorei monēt: non absurdum fortasse fuerit audire:

Quos diuina homini dederit fortuna labores:

Quæ tibi fors fuerit capito neq; ferto moleste.

Cui et ipsi sententiæ astipulat̄ prudēter Anaxagoræ discipulus

Euripides ille tragicus: cum ait:

Casus sinistros qui bene tulerit: mihi

Vir optimus uidetur: ac sapiens quidem.

Quamq; si recte rem ipsam interpretemur: neq; illi grauius: neq; nobis inopinatum quicq; accidit. Nam quamdiu erat peregrinandum i huius uitæ humanæ salebris? Aduena ego sum apud te in terra dicebat Dauid & peregrinus: sicuti omnes patres mei. Siue enim mors altissimo sit somno persimilis: siue longæ: atque diurnæ peregrinatio

Aristoteles

Arcefilaus

Quinta causa

Alexander rex
Philippus rex

Sexta causa

Pitagorei

Anaxagoras
Euripides

Dauid

Cyrus rex
Babilon
Tomiris
Gu. Pöpeius
magnus
G. Julius cæsar
M. Tullius ci-
cero
Mathusalem
Xerxes
Hellefpötus
Bosphorus
Athos
Græcia

Italia

Horoscopus
Cöclusio gene-
ralis p. enume-
ratione & am-
plificationem

ni: ut ait Plato: ea certe non bona esse non potest: cum & animi an-
goribus: & laboribus corporis nos soluit oïo. Ad hæc an ignotamus quo-
diuturnior e hois uita: eo eē calamitati magis obnoxia? Stultus pfecto:
& amēs ille mihi uideri debet: q cois hoïum casus: & humanæ uitæ fragi-
litate nō extimescit. Si Cyrus clarissimus ille rex psarū post tot: tātāsq; ui-
ctorias potitus etiā babilone cōtinuo esset extinctus: ludibrio Tomyridi
nō fuisset. Idē cū de alijs p multis & dici: & cognosci pōt: tū maxie de Gn.
pöpeo magno: de G. Julio cæsare: de Marco Tullio cicerone pspicuum e
q si iuniores obissent: inimicorū oculos cladibus suis nō fatiasent. Quid
tantū nobis afferre queat maior annorū numerus: qñquidē si Mathusalē
illius æquaremus atate: q anno quartodecimo post diluuiū morti cōces-
sit: cū annos nonē & sexagita supra nōgentos uixisset: nihil tñ ex tanta ui-
tæ lōgitudine nobis aliud supellet: q maior sarcina peccatorū. Xerxes ille
isolēs: & supbus: q cū quīges decies cētēis hoïum millibus hellepōto: bos-
phoroq; cōstratis: & Atho uelificato traiecit i graciā: cū ex altiore loco suū
oēm cōspicaret exercitū illachrymasse tradit qm diceret post cētum ānos
se ex tāta multitudine uisurū neminē. Quæ eim ulla temporis lōgitudō
cū aternitate cōtendat? Si ratiōe rem malimus q ullo nro uel commo-
do expēdere: uel libidiē: satis sibi Fr. sphortia satis gloriæ: satis naturæ ui-
xerat: qui tātis & tā multis rebus summa gestis cū laude: regno pulcherrī
mo nō cōparato solum: sed etiam stabilito annos uixerit quattuor & se-
xagita: mensis septē: diebus quattuordecī: relicto tam foelici filiorū coetu-
una cū uxore spectatissima: prudētissima: optima i tāta Italiæ pace: quā
i pē pepererat solus: i tanta illustriū ciuitatū: potētissimorūq; regū ac pri-
cipū societate: & amicitia: quos suis sibi maximis deuinxerat beneficijs.
Quid aut mirari quenq; oportet: si naturæ ad cōstitutā diē: quā præterire
nō licebat: debitū soluerit: q natura mortalis erat. Mortuus e inq; tempe-
stiuē Frāciscus sphortia nō minus quā fortunate: id quod ex eius natalis
Horoscopo dignosci etiam licet. Quas ob res (ut tādē aliquñ poremus)
quæ mea sit sentētia: cognoscite: obsecro moderatissimi picipes. Satis ut
opinor: modo ostēdimus: quæ i hac uita mortalium optari cuiq; felicitas
potest: eā ita uni Frācisco sphortia cōtigisse: ut fieri maior nulla qret ac-
cessio. Nā & animi bonis: & corporis unus oïum polluit maxime. Fortu-
nā habuit semp splēdidissimis uirtutibus suis adeo i rebus oib; us obseqn-
tē: ut ea p arbitrio uti uideret. Aliud nihil erat reliquū: q optaret pter eā
beatitudinē: q nulli fortunæ: nulli corruptiōi subiecta e. Hæc illum post
mortē adeptū esse cui sit ambigēdum? Nō. n. solū eas uirtutes cōsecra-
tus e semp dum uixit: quibus itur: sed multo etiā studiosius qbus pueni-
tur ad deū. Nam religione: sanctimonia: pietate nihil apud se unq; anti-

quos esse uoluit. Nō tenebar solū: sed etiā prædicabat diuinā eē iusticiam
qua & iusti i altera uita p his laboribus præmia reciperent: quos hic ini-
que ppeffi essent: & iniusti pro ipiis operibus plecterent. Nullus unq̄ di-
es illuxit ne belli qdem & iter infidias hostiū: quin genibus nudis humi ni-
xus nō deuotas: ac supplicis minus quā prolyxas oratiōes haberet ad de-
um. Nunq̄ præterit dies: quo minus religiosis officiis: atq; sacrificiis iter-
esset. Idq; ab ineūte usq; ætate: Nunq̄. n. aut ineptis ludicris: aut tripudiis
& saltatiōibus delectatus ē: sed ad pbitatē suas oīs actiones: ad deūq; re-
ferebat. Etus fide sanctius nihil erat nemini unquā opus negauit miseri-
cordiæ: ne inimicis qdem. Viros rerū diuinarū peritos nō minus uenera-
bat pie: quā audiebat libēter. Et ne sim lōgior: quā par ē: cōuocarat Pius
secūdus pōtifex maximus ānis supioribus i cōuentū illū mātuānū p̄ci-
pes oīs: regesq; christianos ad cōsultādū de cōstituenda expeditione ad-
uersus ipetum: imauitatemq; Turcog: q̄ capta iam: & direpta i inferiore Pā-
nonia Italia: ueluti portis imminerent. Cæteri christianæ reipublicæ po-
tentatus: & hi qdem pauci miserūt oratores: q̄ aliud nullū præter uerba i
aina adiumentū afferret ad opus tā piū: tā necessariū: tā salutare. At so-
lus Franciscus sphortia nō oratores misit: sed ipsemet uenit cum uniuersa
aula: & illustri sua illa nobilitate: quæ uniuersam romanam cu-
riam illustraret. Is inquam Franciscus sua illa grauissīma: & maiestatis
plena oratione præfens: coramque pollicitus est nō solum expositum
ire facultates oīs: atq; uires suas ad propulsandā: & profligandā uim om-
nem: conatusq; turcog: sed iturū etiā sese cū exercitu pro ipsius sūmi pon-
tificis uolūtate: neq; ullū nō modo iperitoris: sed ne militis qdem aut la-
borē: aut uitæ periculū omisurū p libertate: atq; amplificatione: & splen-
dore fidei christianæ. Et dubitabit quisq; de huius piētissimi p̄cipis cæ-
lesti beatitudie apud christū: q̄ christi opera p uniuersam uitā represen-
tari? Nec. n. eū mors offendit incautū: q̄ sexta feria nonis martis: cuius
postridie euolauit i cælū: cōiectis de notis: tranquilliq; oculis in saluatoris
imaginē: quā tabula depicta e regiōe lecti continebat: ait miti uoce: ac
supplici: uisine domie ita oio? fiat ergo uolūtas tua. Quare positus lamen-
tis oibus: & querelis nō tam nobis dolēdū est: quod talē principē amiser-
imus: q̄ latandū: quod talē habuerimus: cuius mirificas: immortalisq; uir-
tutes si semp animo uolutabimus: easq; apud oēs quottidie crebris ser-
monibus usurpabimus: icredibili pfecto mihi credite: uoluptate detine-
bimur. Nam qd tantū doloris mors cuiq̄ potest asferre: in qua ipsa nō so-
lum nulla est iusta lugendi causa: ut modo probauimus: sed etiam cum
alia plarāq; bona insunt: tum illud in primis: quod & uitia sepelit: ut in-
quit Ambrosius: & uirtutes fuscitat? Itaq; rectissime scriptum est. Moria-

Pius pont. ma-
ximus

Turci
Pannonia
Italia

Christus opt.
max.

Ambrosius

Aristippus

Menicæus

Codrus

Phileni

Curtius

Decii tres

Galeacius Ma-
ria dux

Achilles

Pelleus

Blāca Maria

Fr. sphortia
dux

Frāciscus phi-
lelſus

tur anima mea in animis iustorum. Si aristippus ille cyrenaicus: quo hu-
manæ uitæ cōsuleret: q̄cqd auri: q̄cqd nummorum habuit: dicit abieciſſe:
nos ut i celo ſempiterni futuri ſumus: uitam hāc iſtabilē: & icertam tāto-
pe tuebimur? Si Menicæus thebanus: ſi rex athenarū codrus: ſi phileni:
ſi curtius: ſi tres illi decii pater: filius: ac nepos: ſi alii nōnulli uiri magni:
& clari inani ducti gloria huiusmodi ſpōte morti ſe dediderūt: nos ut glo-
riā cæleſtē adipiſcamur: mortē hāc adco doleamus: quæ uel naturæ cur-
ſu obuenerit: uel dono oipotētis dei: puidētiacq; cōtigerit? Sed ne ſi lon-
gior fuero: maiorē uobis p̄ſes cōſcripti: aulicq; ducales: ac reliqui nobiliſ-
ſimi ciues: quo ad uos tādem ſolos n̄ra ſe cōuertat oratio: acerbiorē ex re-
cordatiōe illius n̄ri amiſſi p̄cipis dolorē icutiā: cū omne uulnus eo ma-
gis exulcerat: atq; recrudescit: quo attreſtat magis. Hoc ego loco finem
dicēdi faciā: ſi unū illud uos prius commonero: p̄pterea eſſe oēs reliqui
as ægritudinis ex animis n̄ris radicitus extirpādas: q̄ nō modo nō ē mor-
tuus Frāciscus Sphortia: ſed uiuit adhuc: uigetq; ac ſapit: & i dies magis:
magiſq; adoleſcit cū i reliquis ſuis liberis: & ſua p̄ſtati idole: & ſpe pater-
næ p̄bitatis iſignibus: tū potiſſimū in excellētīſſimo duce n̄ro Galeacio
Maria: cuius tātus igeniū ſplēdor tāta magnitudo animi: tāta oſonis ma-
ieſtas: tāta i deū ueneratio: tāta iuſticia: tāta benignitas: tātum honeſtatis
ſtudiū: ut certo ſpare iā liceat: hūc paternā gloriā oēm nō equaturū mo-
do: ſed etiā nō ſecus ſupaturū: quā ab Achille canitur pelleus ſuperatus.
Nam de huius matre Blanca Maria regina noſtra qd attinet plura me-
miniſſe: cuius inocētīſſima uita: ſanctīſſimiq; mores apud ip̄os etiā ho-
ſtis ſunt uenerabiles? Quotiēs in hos cōiecerimus n̄ros oculos: ac mentē
cū noſtre fidei: ſynceraq; pietatis fungemur officio: tū diui Frācisci ſphor-
tiæ humanitatē: beneficētiā: abſolutiſſimasq; uirtutes iucundiſſima cū
animi uoluptate i memoriā reuocabimus. Nam qd in me ē: unum illud
uobis polliceor: p̄mitto: ſpōdeco: quātum p̄ſtare ingenii potero uiribus:
quātum lingua reſonare: quātū arūidine latine: græceq; ſcribēdo cōſequi
aut oratoria: aut poetica facultate: ſp̄ unus apud me Fr. Sphortia memo-
rabit: audiet: leget: ut nō mortuū minus: quā uiuū ab uno Frācisco phi-
lelſo & amatū illū: & obſeruatū: & celebratū p̄ntē oēs: uēturiq; cognoscāt.

FINIS.

Quæ qdē oſo habita ē ab eodē Frācisco philelſo eq̄te aurato: laureatoq;
poeta i eccleſia cathedrali Mediolani: die lunæ. vii. Idus Martias: anno a
natali xp̄iano Milleſimo quadrageſimo ſexageſimo ſeptimo.

FRANCISCI PHILELFI Oratio habita in funere diuæ uiraginis Blacæ
eæ Mariæ Mediolanësiũ ducis.

11

VNquam Futurum existimaram: Patres cõscripti: ut no-
stro huic iuictissimo: atq; optimo p̃icipi Galeacio Mariæ
sphortæ cõsolator accedere i luctu tam iopinato: tanq̃ im-
maturo clarissimæ: indulgentissimæq; matris: ac uiraginis i
clytæ Blacæ Mariæ: qua quidẽ una ex uniuerso mulierum
omnium genere nihil ætas nostra pulchrius tulit: nihil illu

Galeacius Ma-
ria

strius: nihil præstãtius: nihil melius: nihil uenerabilius: nihil deniq; ex oĩ
parte perfectius. Nam etsi. noram illam esse natura mortalem: tamẽ cum
mecum ipse tacitus cogitarem: quãta foret uitæ cõtinentia: quãta frugali-
tate: quãta i rebus omnibus moderatione: & ordine: minime p̃fecto du-
bitare poteram homo septuagenarius iam & amplius: me nunq̃ eius fu-
neri interfuturum: quæ nõdum absoluisset ætatis annum, quartum & qua-
dragesimum. Sed ianis est p̃suis: atq; irridẽda nostra omnis humana pru-
dẽtia: ut uelimus nobis certi quicq; incertiue polliceri: qui qua hominis
parte mortales sumus: omni mutabilitati: infirmitati: corruptioni subiace-
amus. Itaq; non possum nõ misereri & humanæ conditionis: & ipsius mei
qui i id miseriarum iciderim: ut eius sim funus deploraturus: i cuius uita
certissimũ mihi: liberisq; meis p̃sidium collocaram. Venione ipse te lau-
daturus mortuam Blacæ Mariæ: quæ ob innumerabilis tuas: diuinasq; uir-
tutes digna fueras ut nõ morte solum: sed mortis omni uacares suspitio-
ne? Nam quo magis atq; magis tuam probitatem: & morum integritate-
tem: pudicitiam: innocentiam: fidem: pietatem: sanctimoniãq; consydero
eo me maior ex obitu tuo mæror adeo inuadit: ut quid de te primũ lo-
cuturus sim: nesciam. Fulgor enim patriæ: parentũq; claritudo: ac cætera
oĩa: quæ sub fortunæ imperio posita cẽsentur: tamen si magna i te fuerãt:
& excelsa: hæc tamen alia sunt: ut ppria nequeãt cuiusquã bona appella-
ri. ac excellẽtia animi tui: maiestasq; uirtutis me de te mecum diligẽtius
cogitãtem ita reddit attonitum: ut ab hac omni consolandi oratione de-
terreat. Oh quanta: & q̃ grauis ad nos calamitas uirago heroi-
ca ex tua decessione peruenit. Heu q̃ nostri nos cogitatus de tua
diuturnitate fesselletunt: ut cuius uitam quanlongissimam fore puta-
remus: ea in florescentis adhuc ætatis decore deciderit. Sed quo fe-
ror fanaticus senex? Quo pacto sim alios consolaturus in tanta luctus acerbi-
tate: nisi mihi tantisper antea moderer a doloris aculleis: donec de tuis
diuinis laudibus uerba faciens ex illarum breui commemoratio-

Blanca Maria

ne digna cōsolatio oriatur. Sed quod tandem initium de iis facere ag-
gredior? Nōne id unum est præstātix tuæ certissimum argumētum: qđ
natura omnipotens: quod deus ipse optimus maximus de te una mulie-
rum plane omnium: quæ aut sunt: aut fuerunt unq̄: aut in omnem poste-
ritatem futuræ sunt: inocentissima: & optima admirabilia quædam: ac
dilucida signa tulit: quæ nulla hominum queat deprauare malignitas?
Cum primum enim cœpisti ægrotare: nouum astrum exoritur: quod an-
tea nunq̄ huiusmodi nec uisum: nec auditum magnū nescio qđ: atq; ob
stupēdum portēdere uidebatur (Nam ut mea fert opinio.

Cometes

Nō est ille ferus: qui uexat regna Cometes:

Et solet humanis rebus adesse minax:

Sed quod olympiaco deus auctor misit ab axe.

Sydere quo tāto regna superna colas.

Voluit eim deus: ut quo illustrium uirtutum omnium ductu ueluti splē-
didissimo quodam sydere tuæ futuræ post mortem beatitudini in terra
præluxeris eodem nunc illustreris in cælo. Quo factum mirabiliter uide-
mus: ut una cum tuo obitu astrum ipsum ex hominum oculis occidens
cōtinuo euanuerit. Nulla est sane tāta uel leuitas uel celeritas: quæ cum
animi aut leuitate aut celeritate conferrī queat. Tu Blanca Maria tu in
quam mulier piētissima cūctis absterfa humanis sordibus & omni terre-
stri coeno purgata penitus corporeisq; soluta uiculis libera omnino atq;
tui compos leuissimo quodam celerrimoq; uolatu in cælum illieet es eue-
cta æterno gaudio iter āgelos portitura. Nō eim cum illis sentio patres
amplissimi: qui nemini patere putāt neq; bono cælestem gloriam: neque
malo ifernale supplicium ad plenitudinem usq; temporis ac futurum il-
lud uniuersale iudicium. Sed ascēdit cōtinuo in cælum tum e corpore ē
egressa diua regina hæc nostra: ubi iam fruitorum suorum mercede meri-
torum in cōspectu creatoris sui. Id uero quāquam ita de te mihi & tenē-
dum uidetur & affirmādum uirago sanctissima: tamē cum tāta nos ob-
tuam ex hac uita migrationem læticia & tanq̄ beatitudine priuatos itue-
or nō possum equidem nō fateri aliquid esse cōcedēdum imbecillitati
naturæ. Nam ut nimia ægritudo animi est mollium stultarūq; scemina-
rum: ita moderatus quidam atq; sedatus animi motus in luctu repræhē-
di nō debet. Quo eim pacto per deum immortalem nos ipsos cōtueamus
generosa excellentissimaq; uirago: quo mius animo commoueamur: cū
te coram iacētem extictamq; aspiciamus. Vbi est tua illa uēusta facies ni-
ue oi cādidior. Vbi roseæ nitidaq; genæ: quibus gratiarum: quas fabulā-
tur: mirabilis decor quidam referebatur? Vbi oculorum splēdor solari-
bus micātior radiis? Vbi ubi tuus ille grauissimus sermo mira suauita-

Ambrosii opio
in libro de bo-
no mortis

Gratiaz

te cōditus? Heu heu me miserum atq; infelicem. Quis usq; adeo sit ani-
mo saxeo ac ferreo: q; hæc tanta & tam eximia naturæ bona ifinitis qui-
busdam atq; iauditis illustrata uirtutibus nõ requirat amissa? non quera-
tur? nõ ingemiscat? non collachrymetur? Cæterum oĩ i re modus seruã-
dus ē patres cōscripti: & ita humanæ infirmitatis cōcedēdum: ut nequid
minus secūdum illius Chilonis lacedæmonii sapiētissimum dictum. Ita-
q; omiſſis omnibus & querelis & lachrymis nostra se omnis ad te conuer-
tatur oratio Galeaci Maria p̄iceps moderatissime. Scio tibi neq; admo-
nitore opus etiã ad acriter recteq; de unaquaq; re iudicandum: q; sis ige-
nio diuino potius q̄ humano: neq; adhortatore ad singulas uitæ actioes
pro dignitate atq; officio obeūdas: cuius prudētia tanta est ut uix habe-
as parem: sup̄iore certe neminem. Quo sit: ut paucis mihi tecum sapiē-
tissimo & igenti aĩo uiro agendum itelligam. Aegre tulisse te & pmole-
ste maternum obitum & si dubitat nemo: tamen ea est perspicua cōiectu-
ra: quod ubi certior factus es prudētium medicorū litteris matrem extre-
mo iam spiritu laborare: ipse tam tristi percussus nūcio confestim relicto
firmissimo robustissimoq; exercitu: quem aduersus adoriētis Sabbaudiē-
sium copias ad idubitata ac certam nõ pugnam sed uictoriam instru-
xeras: matrem uisurus allocuturusq; deuolasti. Neq; iterea temporis us-
quam a gemitu ac lachrymis es tibi inter equitandum moderatus. Abia-
tem ad meridiem cum uenisses: nec multo post Mediolanum: quo-
tiens te itra cubiculum recepisses: lamētationibus & flatibus nunquam
abstinuisti. Ad Melinianum ubi puenisses ad matrem iam morti propin-
quam: tu hoc loco facile ostēdisti ut par erat: & magnitudinem iuicti ani-
mi tui: & præcipuam quãdam singularemq; sapientiam. Nam quãquam
eam intuens tãta es cōfectus animi acerbitate: ut uix a te manum conti-
nueris: tamen quod unum difficillimum est: uicisti teipm: qui gemitu oĩ
lachrymisq; compressis in hūc modum locutus sine ulla mutatione uul-
tus perhiberis. Mater dulcissima cur adeo te prosternis atq; affligis. Vbi
est fortitudo animi tui? Vbi constantia? Vbi magnitudo? De te mihi me
dici spem dant optimam. Teq; propediē omni aduersæ ualetudinis peri-
culo liberam fore certo pollicētur. Noli obsecro mater indulgentissima
a teip̄a desciscere. Collige animum tuum. Noli te ultro deferere. Num
fortassis ignoras meam uitam a tua pendere uita? Propter me saltem
quem ex oĩbus tuis liberis maxime diligis: dilexistiq; semper: redi ad te:
spemq; uiuendi reuoca. Quibus mater inter frequentis anhalitus audi-
tis & spiritu: quem iam p̄cœne amiserat: ueluti reuocato oculos i te unum
cōiiciens. Vero inquit. Galeaci fili mi: iucūdisime locutus es. Nullum ex
omnibus meis liberis neq; magis dilexi unquam: neq; pluris feci quã te.

Chilo lacedæ-
monius

Sabbaudien-
ses

Abiatis
Mediolanum
Melinianum

Elyfabeta
Hippolyta
Mediolanēses

Cremonenſes

Maria uirgo
Iheſus xps

Fratres obser-
uantia
Beatus Franci-
ſcus
Aeneas
Virgilius

Artemiſia
Panthea
Cornelia
Liuiā

Sed ego ut pōtes animaduertere: natura ſatiſfecī. Deus nōſter me pro ſua miſericordia ad ſe reuocat. Huic parēdum ē. Commendo tibi aiām meam: deide fratres hos tuos omnis Elyfabetamq; ſororem: quoq; te patrem eē oportet. Hippolyta uero filia mihi dulciſſimā ut q̄buſcūq; i rebus opus fuerit: nunquam ſis defuturus: ita abs te peto: ut aliud ex animo nihil magis. Commendo tibi Mediolanēſes meos ceteroſq; paternā ditiōis populos. Cremonēſes uero qui mihi ex paterno iure dotales ſunt tibi do atq; reliquo dono: quos nec alterius cuiuſq; fore unq; uolui. Ea tñ lege cremonēſes tibi do atq; reliquo dono: ut urbs tui ſit iuris: ſed urbis p uētus oēs æqualiter iter te frēſq; tuos diuidāt. Eos autē oēs ciues ut cōmē datiffimos habeas: uelim. Ita enim meriti de me ſunt. Ad poſtremum familiā noſtram omnem ita tractabis: ut intelligat obſequia in me ſua non fuiſſe fruſtra. Ego iam p̄cenis corporis libero futura ſum. Quibus dictis p̄ ide quaſi obdormiſſet: uitam deſeruit. Quod ipſe priceps humaniſſimā. aſpiciens diutius natura aduerſari nequiuiſti: quin ſenſibus cunctis fere amiſſis uoce etiam intercluſa excideris. Quo quidem tempore a ſtati- bus obſeruantia beati Franciſci: qui diuino quodam nutu ſex ac triginta ex ordine illo primarii eo die in id cubiculi nec accerſiti nec rei cōſcii cō uenerant: uuln̄is exceptus in proximū cubiculum es delatus. Vbi cum poſt ſpatium rediſſes ad te: & interceptas corporis uires uix recuperaviſſes tum eſt ab omnibus intellectum idem dici de te ueriſſime potuiſſe: qđ de ænea uirgilius cecinit. Spem uultu ſimulat: p̄æmit altum corde dolo rem. Simulabas tu modo hilaritatem quandam i facie: cum matrem ad bene de ſe ſperandum adhortabaris: cum doloris tamen uulneribus cor tibi tuum trāſſigeretur. In quos eim ſingultus eueſtigio es ſolutus? Quæ mæroris uerba in medium protuliſti? Quos lachrymarum effudiſti riuos? Quæ non es queſtus. Non lamentatus. non uociferatus? Oblitus tu quidem ob maternam pietatem id quod tua bona cum uenia dictū ue- lim: decere principem nihil habere commune cum uulgo. Lamententur mulierculæ. Eiulētur indocti. At uir magnus atq; idem ſapiens ſe ſui ſimi- lem ſemper p̄æſtet. Tu ſicuti unus es ciuibus tuis uniuerſis ut poteſtate: ita etiam omni uirtutis genere ſuperior: te talem oſtende: qualis & es: & haberis infracto & forti animo principem: p̄æſertim cum nulla ſit tibi o- blata honeſti: cuiuſquam fletus & eiulatus cauſa. Mater tibi mortua eſt. Mortua fane mulier omni muliebri ſexu & dignitate p̄æſtantior. Quā enim Artemiſiam quam Pantheam quam Corneliā quam Liuiā au- guſtam cum unius Blancae Mariae tot ſummis: tantiq; uirtutibus com- paremus? Quid enim loquar ut hinc primum ordiar de eius animi pu-

dicitia: quæ nesciam: maior ne fuerit an castitas impolluti illius corporis
 quam semper non uenerati minus quàm admirati sunt omnes. Sermo nis au
 tem pudor cum facti cuiusque uerecundia contēdebat: ut æque in uerbis nat
 la deprehēdi posset uel oscenitas uel scurrilitas atque in factis quicquam
 quod minus conueniret cum grauitate & sanctimonia. Itaque cynicorum
 ineptam impudentiam loco flagitii ducebat: qui & suis uerbis nude om
 nia appellarent: & facere multa in propatulo non erubescerent: quibus
 nihil differret a spurcissimis animantibus. Nec tamen interdum non
 utebatur salibus & cauillis: quibus ita utebatur: ut offenderet neminem:
 & placeret omnibus. Humanitate uero & clementia erat tanta: ut uirum
 etiam Frācisum anteiret: quo quidem uno nec. G. Julius cæsar ille: quæ hu
 manitatis & clementiæ laudibus fertur in cælum: uel humanior uel clā
 mentior haberetur. Quam naturæ bonitatem & animi magnitudinem:
 per uniuersam uitam adeo est amplexa: ut nedum omnem obliuisceret
 iniuriam: sed iis etiam beneficeret: a quibus iniuriam accepisset: secuta
 ea quidem diuinum præceptum illud mihi uindictam: & ego retribuā.
 Omnia enim mulier integerrima semper ad deum referebat: quem no
 rat supra hominum merita munificentissime retribuere. Artaxerxes co
 gnomento memor ut ad eum & facilem sese præstabat & obsequentiē
 ita legitima iubeat uxori: ut carpenti regii aulaeis undique sublatus adi
 tum ad eum sui inter proficiscendum is quam facillimum faceret: qui re
 aliqua egerent? At Blanca Maria ita ingenio erat miti ac placido:
 ut sine cuiusquam admonitione adire se uolentem intempestiuum
 duceret neminem. Quinimmo ea attentione atque lenitate unquam
 audiebat: ut obsequentissimi numinis benignitatem representaret.
 Videmus plerasque prope. omnis mulieres & comparanda & conge
 renda pecuniæ per cupiditas. A quarum uatura ac moribus quæ esset
 hæc aliena operæ præcium est breuiter audire. Nondum excellerat
 infantia terminos: cum hanc Philippus pater ad sese accersitam: nam
 huius & suauissimo affatu & aspectu ipso delectabatur plutimum uel
 ob eam rem maxime: quod circa liniamenta corporis uideret eam
 sibi quam simillimam: ut aureos nummos: quorum millia permul
 ta casu iacebant in apposita mensa a Genuensibus missa dono: acci
 peret: quotquot uellet: hortatus est. At infantula ne oculos quidem
 conuerteret in genuinos non mihi istis opus est: inquit: mi pater. nā nihil
 istiusmodi mihi deest. Quæ uerba Philippus admira
 tus. At uolumus: inquit: accipias saltem decem. Tum illa paternis obse
 cuta iussis aureis decem acceptis: & ei gratias egit: & manum uerecun
 de osculata cum primum reuertisset ad matrem eam omnem pecuniā iter an

Pudicitia
 Castitas
 Pudor
 Verecundia
 Cynici

Sales
 Humanitas
 Clementia
 Fr. Sphortia
 G. Julius cæsar
 Bonitas
 Magnāimitas
 Beneficentia

Artaxerxes
 rex
 Facilitas

Auaricia

Philippus dux

Genuenses

Genuini

Liberalitas

Pietas

Anniuersalia
Parentalia
Iusticia
Fides

Fránciscus dux
Galeacius dux
Galli
Lodouicus
rex
Veneti

Acrimonia
Prudentia

cillulas distribuit: accipite iquiens: quò matri meæ carissimæ libentius si
mul ac diligentius pareatis. A quibus sane initiis infantia cum nullum
unq̄ peculium fecit: tum quascunq̄ ex amplissimis puentibus suis con-
secuta est pecunias: eas ois q̄ liberalissime & p̄ dignitate merentium ul-
q̄ distribuit. Quid sigillatim eos meminero: quos nullo quasi numero
suae magnificentia magnitudine sibi q̄diu uixit deuinxerat? Quot in ge-
nuas puellas quæ ob dotis inopiam forsitan turpiter pissent suis pecuni-
is uiris legitime & honestissime collocauit? Quæ monasteria nõ restituit?
quæ nõ amplificauit? quæ nõ ornauit: ac locupletauit? Quos religiosos
quos dei seruos imunes sua beneficentia unq̄ esse uoluit? Profecto hæc
una ex omnibus fuit: quæ communem bonorū oïum nata utilitatē posset
iudicari. Quantam aut̄ curam p̄ iis gereret: q̄ uita defuncti essent: eius tã
multa nec unq̄ intermissa anniuersalia atq̄ parentalia dilucido sunt argu-
mento. Neq̄ minor eius fuit iusticia obseruãtia erga hoies: q̄ pietatis er-
ga deum: Nam eius fide sanctius nihil erat. Quicq̄d. n. pmisisset: emori
mallet q̄ minus q̄ primum effectũ reddere. Quare cũ diem obituram se
aia dueretur: aiebat ob eam rem dũtaxat uitã tantisper cupere: donec æri
alieno satisfaceret: Nam ob donandi magnificentiã æs alienum nõ me-
diocre cõsarat. Idq̄ ut dissolueret: accuratissimo cauit testamẽto. Omnia
iusticiae munera i mediũ referam nõ est opus: cũ neminem prætereat nõ
modo illam oï iniuria ac maleficio semp̄ abstinuisset sed ita operam atq̄
industriam semp̄ adhibuisse: ut nullus sibi locus propulsandæ ab aliis i-
iuriae relinqueret. Quã ob aliã cãm putemus cũ & eius uir dux Fránciscus
nõ esset inuuls: & Galeacius hic princeps noster cum exercitu abesset in
Gallis in auxilium Lodouici regis missus a patre nullos tumultus nul-
los oïo motus i tanto rerum discrimine cõsecutos: cum terror p̄pter su-
periora bella imineret a finitimis oïbus præsertimq̄ a Venetis: q̄ & poten-
tissimi foret: & ob nõ absurdas quasdam suspiciões honestam uiderent
hære causam iusti belli. At hi ut sunt uiri iustissimi: nefas esse atq̄ piculi
simile iudicarunt armis laceßere sanctissimam mulierem. Quimpotius
eam per benigne hortati sunt: ut bene de sese amicissimeque speraret: cũ
nihil profusus prætermittere decreuissent: quod ei eiusq̄ rebus omnibus
profuturum itclligerent. Quam uenetorū mentem cũ finitimi cæteri co-
gnouissent: lōge facilius sunt adducti: ut quiesceret: nec in ducem claris-
simam temptare aliqd̄ auderent: quam hi et præ uirtutis magnitudie ue-
rebant: quos hostili in eam aïo esse censebãt. Habebat cum iusticia cõ-
iunctam opibus Blanca maria nõ solum ingenii acrimoniam qua dicto
citius res singulas discernabat: sed prudentiã q̄dam supra hois naturã:
ut suo falli iudicio nunq̄ posset. Hanc muniebat corroborabatq̄ ualidi-

us tēperantiæ adminiculis: qua existimatio potissimū seruat omnis. Nā
 & cibo erat moderatissimo & uino dilutissimo utebatur atq; aqua mera
 nōnūquam: cum diuini ieiuniis idulgeret: quod eius rei sapissime faci
 ebat. Quanta uero in ea eēt dicēdi grauitas quātus lepos quanta suau
 itas: hi omnes meminere: qui quotidie loquentem audiebant. Et loque
 batur illa quidem ornatissime: uel potius eloquebatur cum opus foret :
 & rursus tacebat: cum locus tempusq; requireret. Audiebat enim quod
 legitur apud sophoclen poetam. Mūdum mulieri fert silētium o mulier.
 Verum quoniam norat ī perpolita castigataq; oratione uim maximam ī
 eē ad omnes animi motus uel cōcitandos uel sedandos: curauit assidue
 ut liberi sui cum sapientiæ studio eloquētiæ cōiungerent maiestātē. Non
 eim ignorabat muliet prudentissima q̄ parysatis regina illa persarū Cy
 ri iunioris & aitaxerxis mater filiis consiliū dabat: decere eum p̄cipē:
 qui apparate atq; imperiose quicq; dicturus eēt: oratione uti grauissima:
 atq; ornatissima. Tradūt Corneliam africani superioris filiam atq; Grac
 chorū matrem permultum filiis ad eloquētiā profuisse: quoniam la
 tinitatem perpulchre calleret: essetq; disertissima. Num fortassis existime
 mus paruo adiumento a prima usq; infantia nostro huic sapiētissimo elo
 quētissimoq; p̄cipi matrem hāc Philippi mariæ filiam Francisciq; uxore
 rem extitisse: cuius ut uita omnis erat honestatis plena: ita quotidianus
 sermo mirificam dulcedinem quādam omni melle suauioreḡ grauita
 tēq; redolebat sentētiarū crebritate atq; acumine redūdantem? Quan
 tum momentum habeat copiosa elegāq; oratio & ad persuadēdum ac
 commodata. M. Tul. Cicero cum in aliis pluribus causis: tum in illa p̄
 cipue demonstrauit: quā habuit apud G. Iulium cæsarem dictatorem pro
 Qu. ligario. Ita erat Cæsar in Qu. legarium animo īflammatu: ut cū oīo
 foret cōdemnaturus. Quare cum ueniētē Ciceronem uidisset: ut homi
 nem defenderet: cōuersus ad amicos clam dixisse fertur. Quāquam reus
 mihi certo dānandus est: nil tamen prohibet: ut Ciceronem audiamus.
 Quantum fuerit dicēdi pondus quātus torrens: quāta uis quantus impe
 tus in diuino illo īgenio. M. Tul. ciceronis: uel hic itueri licet: q̄ & Cæsa
 rem & dictatorem & romanorū oīū eloquētissimum: & ira exestuā
 tem ī reum ut quem aīo iam cōdēnarat: absoluerē coegerit uel inuitum.
 Non solum enim Cicerone cām agente pro dignitate inter attentius au
 diēdum cæsar se cōtinere nō potuit: qui & uultum sape & colorē muta
 ret ī facie: sed ubi ad commemorationē pugnæ pharfallicæ prudēs deue
 nit oratio: seq; cicero cōuertēs ī accusatorē Tiberonē turbato uultu uo
 ceq; altiore eaq; ueluti iracūda ī hęc uerba erupisset. Quid eim Tiberone
 ille tuus districtus ī acie pharfallica gladius agebat: cuius latus petebat?

Tēperātia

Eloquētia

Taciturnitas
Sophocles

Eloquentia &
sapiētia
Parysatis regi
na

Cirus iunior
Artaxerxes
rex

Cornelia
Scipio affica
nus

Gracchi
Philippus Ma
ria

Fr. sphortia
M. Tul. cicero
G. iulius cæsa

Qu. ligarius

M. Tul. cicero
Cæsar

Pugna pharfallica
Tiberone

M. Antónius
orator
Marius
Cinna
Atheniēses
Pisistratus
Pericles
Anaxagoras

Plato

Cyrus rex
Persæ

quis erat sensus armōz tuōz? quæ tua mens oculi manus ardōz animi?
Quid cupiebas? Quid optabas. Cum i hæc inquam Cicero nō artificio-
sius minus q̄ uehēmētius uerba erupisset: ita cæsar aīo est cōmotus: ut p̄
inde atq̄ sui inemor ac pene amens p̄ totius corporis cōquassationem
libellis: quos inter manus habebat: abiectis cōtra pertinacē illā animi sen-
tentiā eū absolueret: quem non iniuria oderat. Quid dicam de M. Anto-
nio illustri illo & grauissimo oratore? Nōne quos Marius ac Cina mili-
tes ad se obrūcandū miserant: ita sermone suo flexit ac placauit: ut quos
i eius sanguinem mucrones distrinxerant: & iā uibrabāt p̄cussuri: eos ob-
stupefacti oī cruore uacuos i uaginas remitterent. Atheniēses uero sola
pisistrati capti faciūda regium eius iperium p̄peti maluerūt q̄ solonis cō-
siliū sequētes publica frui libertate. Idēq̄ pericli quodammodo conti-
gisse legimus: qui qm̄ sapiētiam cū eloquētia cōiūxisset. Fuerat eīm Ana-
xagora usus p̄ceptore: agebat i atheniēsi populo p̄ uoluntate oīa. De-
lectabat Blāca Maria ubi diuinis officiis ceterisq̄ rebus necessariis fun-
cta cēt: nam ociosa erat nunq̄: semp̄ aliquid lectitare: quo & sibi prodes-
set: & melioris redderet suos liberos. Quare cū i eam Platonis sentētiam
incidisset: qua ille dixisse traditur. Tum demum terrarum orbem beatū
fore: cum aut sapiētes regnarēt: aut reges sape cœpissent: lōge maiore stu-
dio curauit: ut filii sui quātum humanum pateret īgenium: & ignorarēt
nihil: & quod didicissent: apposite decoreq̄ loquerentur: ut quos parētū
diligentia munisset tam opulēto: tam florenti imperio: hi quo recte sape-
rēt: doctrina & eloquētia ornarent: huiusmodi enim studiis eos p̄dici-
tos lōge apud omnes fore admirabilioris arbitrabat. Id uero quātā p̄æ-
se ferat utilitatem: exemplum oibus p̄spicuū reddidit nī hic p̄iceps: cum
adhuc eēt adolēscētulus. Fatebor aut̄ uel p̄sente ip̄o q̄ uer̄ ē: haud quāq̄
dissimulanter. Noui eīm humanitatē & modestiā eius: qui nō modo mē-
tiri me nolit sed ne mēdaciū q̄dem dicere. Nam tā et̄i honestissimus sp̄-
factis delectatur magis q̄ ullis secūdis laudationū auris: ueram tñ gloriā
aspernari nō debet p̄sertim eā: quā sibi cōem eē itelligit cū ciuibz suis
cum idignis parere p̄cipibus p̄molestum sit ac dedecorsum. Legimus
Cyro seniori illi qui primus i p̄sis regnauit: multas gentes nationesq̄ pa-
ruisse terrore eius noīs: utpote qui & sapientissimus quidā fortissimusque
uir quicq̄d aggrediebatur: ex sentētia sua q̄cellerrime efficeret: sed multos
pluris eius iperium ultro expetisse: quod & iusticia & ai moderatione in-
ter mortales oīs h̄set insignis. Solis inquam animi bonis splēdidissimisq̄
uirtutibus rex Cyrus tantū sibi nomē: tantā gloriā i uniuersum terrarū
orbē cōpauit: ut oēs ad sese cōuerteret: & ita beniuolētia deuiciret: ut ab
eo regi gubernariq̄ exoptarēt. Cui q̄dē uni nō finitimi ppli solū sed illi

quodq; nō iūti paruere q̄ distarēt a Perfide nō mō plurimos dies uerū etiā mēses: eū aliū ne ip̄m qdē uidissent unquam: & aliū certo futūre existima-
rent: ut pp̄ inuentum regionū interuallū nunq̄ uiderēt. Et eim prudētissi-
mo optimoq; p̄cipe qd̄ optabilius qd̄ beatius qd̄ deniq; diuinius dari
queat i hoīum uita? Talē autē eē p̄cipem hunc n̄m & i dies magis atq; magis fore: haud obscure licet nō dignosci minus quā sp̄ari. Aberat is
quod mō meminēramus: i Gallia trāsalpina iussu paterno auxiliū ferens
regi frācorū Lodouico: ab quo agnati eius oēs necessariiq; defecerant: cū
repēte iter ipsam de hostili p̄da uictoriā per maternū sit nunciū certior
Frāciscum sp̄hor. p̄ciem iopinātō pisse obitu. Quare hortatus ut nullo p̄-
sus itermissō tpe iter quā possēt tutissime: p̄paret in patriā: iis nocte iūcta
cū die ut res postulare uidebatur: idutus mercatoris habitu cum quib; fi-
delissimis comitibus quasi mercatoribus p̄ alpes ipsas obequitat quā uē
locissime. Nam iccirco hac ē usus calitate militari Galeacius: qm̄ iure si-
bi metuēdum eē cēsebat a Sabbaudiēsium isidiis. Exercitū uero oēm lo-
co tuto i delphinato reliquerat. Nā eū secū agere i tanta qua opus erat:
celeritate q̄ poterat? Quo die octauo idus martias dux Frāciscus mortu-
us ē. Erat Mediolani Petrus lignanēsis: q̄ sub eius merebat ip̄erio. Is cōti-
nuo p̄ celerē nunciū Augustino abbati monasterii case nouæ: q̄ ut erat
hō facinorosus: rebus sp̄ nouis maleficiisq; studebat: rē oēm significat: eū
q; hortat: ut qd̄ accidisset: cōi dñæ hyolanti Sabbaudiæ duci confestim
exponat: & qd̄ faciendū sit paret. Nā mediolani tumultuaria eē oīa. At
abbas augustinus igenium ueritus muliebre cū primoribus q̄busdā se-
natoribus solū eā rē cōicat: quoz et si aliq̄ intercipiēdum eē Galeacium
suadebant: qui se tū magis grauitate consilioq; p̄stabant: id dissuade-
bant omniū: ut rē iniquam ac piculosam: quimo libez p̄xibendum trā-
situm cōsulebant: & tantum tanq; formidandum p̄cipē quā honorificē
tissime excipiēdum. Egerat in sentētiam suam abbas Augustinus equitē
auratum ac uirum sane strenuum Vgolinum alemannum cambiensem
qui Taurini per id temporis p̄torem gerebat. Ii duo ex chambriaco
mox abequitantes citato itinere mōtem cinisium transgressuri Italiam uer-
sus: quo ex ea parte quæ Mediolani gerebantur agnoscerent. Et supera-
to iam eius montis cacumine famulus illorum aduenit inquiring se unq̄
uersam adequitasse noctem amisso equo: posteaquam ex chambriaco:
ubi ab iis ob negocium quoddam cōficiendum relictus fuerat: discessis-
set adhuc cū die: quodq; in Galeacium icidisset indutum ornatu merca-
torio: quicq; laneo pileo tectum caput capitioq; haberet atq; faciem fere
totam p̄ter oculos. addebat etiam se cū illo frustra sermonē cōseruisse
sum ne minimum quidem uerbum ex eo excipere potuerit: habere autē

Perfis

Gallia trāsalpi-
na
Lodouicus
rex
Fr. sphortia
dux

Sabbaudiēs

Frāciscus dux
Petrus ligna-
nensis
Augustinus
abbas
Sabbaudia

Augustinus
abbas
Vgolinus ale-
mannus
Taurinum
Chambriacū
Cinisius mons
Mediolanum

Noualicia
Galeacius ma
ria

Secusia

Petrus aquo
bibus
Sancti petri ec
clesia
Ecclesia Ro
mana
Asylum
Amideus ro
magnanus
Antonius ro
magnanus
Briantius ro
magnanus
Blanca Maria
Fr. Sphortia
dux

Augustinus
abbas
Vgolinus
praetor
Antonius ro
magnanus

secum ad quinque comites identidem idutos: nec deesse posse quantum ex
eius equitatioe posset animaduertere: quin postredie eius diei transitum
illac faceret in Italiam. Quibus auditis cum nihil locutum frustra sagace
follertemq; famulum celsissent: ambo omni sublata mora Abbas & Vgoli
nus couocatis cum primo diluculo iis hominibus q plus posse uideban
tur Noualicia: qui uicus est Italiam uersus situs ad radices eius montis:
eis iubent ut sumptis armis diligenter obseruet transeuntem Galeacium Ma
riam papiae comitem idutum una cum paucis habitu mercatorio: & cu
captiuum faciant: ita. n. sibi imperasse illustrissimam suam dominam Sab
baudiae ducem: & ut captum agerent quamprimum in arcem secusiae: atq;
arcis praefecto. traderet custodiendum: donec a duce ipsa imperatum ali
ud fuerit. Cum uero non multo post montem descenderet: uidissetque Ga
leacius ex Nouacia uico magnam montanorum hominum manu armis in
structam currere aduersus sese ab illo diuertit itinere commonefactus a
Petro mediolanensi mercatore: cui cognomen est aquobibo (is enim
Galeacium comitabat) non longe abesse Sancti petri aedem: cui per sacro
sanctae ecclesiae romanae priuilegia asilium ius foret. Eo igitur Galeacius per lo
ca deuia: scopulosque asperrimos maximo cum labore: ac difficultate uix
puenit montanis illis usque rusticis insequeutibus: cum praesto adfuerunt
duo idustrii: strenuique iuuenes Amideus iuris potestificii professor filius
clarissimi equitis aurati: ac iuriscosulti illustris Antonii marchionis ro
magnaniae iusque ex consobrino natus Briatius: hos enim Antonius ro
magnanus transituro Galeacio obuiam miserat cum aliis multis: quo il
li non fauori solum: sed etiam auxilio essent: ubi opus foret. Residebat au
tem per id tempus Antonius Taurini in ducali sabbaudiae senatu: cum ab
israeto animo muliere Blanca Maria edoctus est per litteras de obitu uiri
sui ducis inclyti Francisci Sphortiae: ac rogatus: ut curam omnem: atq; dilige
ntiam adhiberet: ut Galeacio filio quantumtilimus pateret in patriam redi
tus. Et Briatius quidem cognita periculi magnitudine dimissio Amideo re
greditur continuo ad Antonium: quae accidissent: renunciaturus omnia. At ami
deus in montanos rusticos: qui alii templum circumsederant: alii intra templum co
mitem Galeacium obseruabant: grauiter euectus eorum increpans audaciam
quod tam detestabile facinus essent aggressi. Qui responderunt se id fecisse
facereque inuitos: ita uero iussisse Augustinum abbatem: & Vgolinum alem
annum taurini praetores. Tum amideus ad Galeacium reuerter ingressus
ubi est cum hortatus: bono ut esset animo: quoniam ab Antonio romagnano
patre ita eius salutis: & dignitati prouisum foret Taurini in ducali senatu
ut ei nihil quod nollet: posset accidere: monuit: ne illic diutius inter rusti
cos illos barbaros tempus terret: quin se tutissimam uiae ducem euestigio

sequeret. Iacere enim ad postremā eius ædis testudinē subiectam uallē a
nemine custoditā: minusq; frequentatā: qua trāsitus eēt pbreuis in loca
p̄ris sui: quo ubi peruenerit: tutissimū iter fore ad Taurinū: Nam taurini
oīa futura p̄ suis optatis. Verū a portare: ut p̄ fenestram: quæ erat in parie
te eius ædis post altare magnum: se demitteret in subiectā humū. Nam
equitationē inde futurā p̄ uallem: Quod ut clam faceret: corrupendos eēt
pecunia mōtanos illos: q̄ intra ædem se cōtinebāt. Quæ locutus fert̄ plæ
rosq; aureos Galeacio tradere dono uoluisse qbus ad eā rē uteret: quos
accipere ipse noluit: inquit̄ satis sibi eēt pecuniæ. Rursus amideus celeri
tatē hortatus ait se cōtinuo idcirco aŋcedere: ut p̄ fenestrā illā ubi se de
miserit: sit paratus eēt cum equo: quo p̄ eam uallē q̄ cōmodissime uehere
tur. Et ita rursus celeritatē hortatus abiit. Nec Galeacius lōgius cunctan
dū eēt iudicauit ea ductus fiducia: quod iam pridē norat Antonii roma
gnani fidē: atque obseruantīā in patrē suū ducē Frācisum. Verū quopa
cto inde abiret clauculū: nō uidebat: Nam tamen montanos illos arma
tos itelligebat manū in se iniicere nō audere: q̄ diu eēt in eo tēplo p̄pter i
hibitionē ecclesiasticā: tū cū secū ipse cogitaret eos nullas admittere suas
muneratiōes: quas facere tēptari: & pauloante uenisse quendā ad se iu
uenē ab Vgolino prætorē uersute missum tanq̄ salutādī grā nō ab re si
bi cauēdū norat: ne inde abiēs ab illis offenderet. Et iā dies ialbeŋebat.
Itaque post alatere se recepit tanq̄ somno interceptus cācellario prius edo
cto quod facto sit opus. Is rusticos mitibus adit uerbis: rogatq; : tantisper
ex æde secedit: donec dñs suus: q̄ tota nocte uētris doloribus uāhemē
ter uexatus fuerit: somno aliquo recreet. Qui qdem oēs nescio quo hu
manitatis afflatu se exorari sunt passi: ea fortassis rōne: qm̄ de uētris do
loribus uera audiebāt. Et ita ex æde egressi sunt. At Galeacius p̄pere mu
tato hitu cū suis oibus ex ea fenestra se demisit: cācellario Bonifacio ali
prādo relicto dūtaxat ad simulādū somnū: cū paulo post Vgolinus præ
tor aduenit: ut inde contēpta: atq; despecta oī ecclesiastici iuris censura
Galeacium Secusīā trāsferret custodiendū: Is cū ex cācellario dormire eū
audiret: inābulabat alios: aliosq; sermōes de idustria cōferēs. Sed cū a su
perueniētī quopiā didicisset comitē Galeaciū i fugā se uēdicasse: & ab eis
se iā lōgius: tū excādescens iubet cācellario ædē curriculo patefaciat: nā
eā ille: quo p̄iceps: eius abire cōmodius quiret: ualuis suis occluserat. Ait
q; tu mihi mentēs Galeaciū dormire suadebas: q̄ se fuga subripuit: ad
eaq; cācellarius rñdit: eqdē nō meo cōsilio: sed dñi mei iussu sum usus: q̄
diceret nō eēt dimittendū: q̄ capiūdus nō fuerat: ac se malle auē esse silue
stem: q̄ cauealē. Vgolinus uero ita delusus ira feruens equum ascendit
boreā in euxino pelago secuturus. Nam Galeacius cum inde mouisset.

Frācisus dux

Vgolinus præ
tor

Bonifacius ali
prandus

Secusia

Boreas
Euxinum pe
lagus

Antonius romagnanus
Briantius
Augustinus
abbas
Vgolinus praetor
Franciscus dux
Galeacius
Sci petri ecclesia
Amideus romagnanus
blanca Maria
Petrus postula
Cremona

Taurinum
Nouaria

Mediolanum
xiii. Ka. aprilis

Curia ducalis

iter minus caeteris frequentatu faciēs iam i portu nauigabat. At amidei p̄
Antonius cū ex bratio accepisset: quāto i periculo pederet Galeacius: se
nati cisalpinū uniuersum Taurini coegerat: quē: & q̄a praeerat: & q̄a gra
uitate: & eximia quadā bonitate polleret: uel Augustino: Vgolinoq; p̄ti
nacios repugnātib; illū oēm cū mira assensione traduxerat i sententiā
suā: de excipiēdo Galeacio Mariā ut ducis Francisci filio: & ip̄o futuro post
illū duce nō solū phumaniter: uerūmetiā p̄benigne: atq; honorifice. Tum
uero Antonius ipse romagnanus multis uiris nobilibus sociatus iter ca
pit ad tēplum sancti petri: quo Galeaciū ide liberū reddat: cū offendit eū
prudētia: & igenio amidei filii inde exemptū p̄laxaq; passuum millia per
loca iculta: atq; siluestria factitasse: ut idē ātea filiū faciūdum monuerat.
Interea heroica hęc uirago Blāca Maria cū rescisset: q̄bus erat isidiis Ga
leacius filius circūuentus: mittit illico uirū strenuum: & ex nobilitate me
diolanensī praestantē Petrū posterulā: cui oīum uni maxime fideret: cum
legatione libera: ut nihil oīo praetermitteret ob filiū Galeaciū liberandū:
etiam si caeteri liberi sabbaudiēsis obides dedēdi essent: & suū ad hęc
dotale p̄rimoniu cremona tradēda dono. Nec tñ inter ea tēporis quicq;
negligētius curat: q; ad bellū ptineat: ubi sabbaudienses nullas honestas
cōdicionēs admitterēt. Caeterū nulla ut fuit opus: nullis obfidibus: nulla
donatiōe: Nam & Taurini Galeacius: & p̄ oīa sabbaudiēsum oppida: at
q; urbes liberalissimē & summo cū honore exceptus ē. Cum uero Noua
riam puenisset: oēs undiq; subiecti populi incredibili multitudie cōfluxe
re lachrymas gaudiis cōmiscētes. Lachrymabant̄. n. recentē ducis fran
cisci obitum. Gratulabant̄ autē comiti Galeacio insperatū reditum: sibiq;
plurimū lætabant̄ eū non secus praestupore ituentes q̄ numē aliq; d̄ de
missum e caelo. Vbi uero reuertisset mediolanū statuto die. xiii. Kalēdas:
aprilis: & ducatus isignia more p̄rio accepisset: nulli se uoluptati: nulli re
laxationi tot: tātisq; laboribus fatigatus: nulli otio dedit: sed ea quōtti
die obibat oīa: quā. & i parentes erant pietatis munera: i cines aut carita
tis: ac iusti. Et indicabat̄ certe ab oībus supra ætatē sapere. Sed q; ei & no
mē: & auctoritatē mirū i modum auxit: pulchrum ē audire: & id qdē cur
si. Quod mō attigeram: diuīa hęc regina ur̄a: cuius aīa p̄die huius diei
in cælum pro sanctissimis eius meritis una cū suo sydere est assumpta: cū
omni in re circa liberos regie educādos praecipua diligentia utebat̄: tum
in ea a p̄prime singulari: ut eloquentiā cum sapiētia coppularen. Rebat̄
n. id inertis cuiusdam neq;ciā eē persimile: ut quæ prudentissime q; sen
tiret: ea iēpte loqueret. Id quantū Galeacio duci profuerit: quāso: attēdi
te. Iussit cōuocari ordines cūctos: atq; magistratus i lemotū ducalis curiæ
locū quē ipse delegerat. Nā neq; pater: nec alius q; squā ex eius maioribus

id unq̄ egerat: Qui ubi oēs cōuenerūt: tū is aggressus ab ordie senatorio: cui secreto cōsilio nomē est: deinceps a pratorū collegio: quod iusticia cōsiliū appellat: gradatimq; ab utrisq; ædilibus & ordinariis: & extraordinariis q̄ dicunt: & a quæstoribus deinde: magistratibusq; cæteris dicēdo p̄secutus ita memoriter: ita copiose: ita ornate: atq; elegāter locutus ē: ut ex eius lingua: quod de Nestore apud homerū legit: melle dulcior p̄fluere uideret oratio cum ea sententiæ ui: atq; grauitate: quæ ex uniuerſa philosophorū schola colligi maior queat: nullū is profecto præteriēs minus: quod ad singulos pertineret. Ad postremū uero subdidit cum quādā iperatoria maiestate eā sibi eē mētem: ut singillatim præmia p̄ dignitate repēderet: & secundū iusticiæ sanctitatē: neq; affectioni cuiq; locum apud se fore: p̄inde quisq; opam daret: neq; præter officii perpetraret: Quæ ubi locutus est: ita oēs a se dimisit: ut eius eloquētiam: atq; sapiētiam admirati dicere nō dubitarēt: certe noster hic princeps iuuenile nil sapit q̄ ita superat præm: ut pelea tradit achilles. Inter hæc Bartholomæus collio bergomēsis: ut nunq̄ sua sorte cōtentus erat: cōtractis undiq; uiribus cōsilius magnitudini rei pecuniariæ: cuius auiditate semp̄ ardebat: abdicat se ab igenti uenetorū stipēdio: ne illis q̄dem inuitis p̄pter inexplēbile hoīs auariciā: cui auri cōgerendi satis esse nil poterat. Mouetq; i flamini am ea ductus spe: ut Immola nullo prorsus ipedimēto potiret: quā iam uænalem p̄posuerat Borsio æstensi: Borsius enim ut est animo inelyto: & ueluti natus ad iperandum: in republicā bononiēsem oculis cōiecerat: quam facile putabat ob ciuiliſ factiōnes: q̄bus ea ciuitas semp̄ fluctuat: suæ uolūtati: iperioq; cessuram: modo ii: quos in ea urbe fautores habebat p̄multos: sed id facile cōfecturos aiaduēterēt. Auxerat huius rei cupiditatē Borsio callistus p̄tiffex maxius: q̄ ei pollicitus foret dono Bononiā datū ire: cum primum sibi huius munificentia gratia dinumerasset centum millia nummum aureum: ac deinceps quotannis iure ecclesiastici tributi aureos penderet quadraginta millia: id quod ex eo usq; tēpore utrinq; cōfectum esset: nisi dux Franciscus hoc tam execrabile facinus prohibuisset suis uiribus Iohanni bentiuolo auxilium ferēs aduersus Calliū: borsuq; cōuenta. Existimās igit̄ Bartholomæus collio sibi imolā extincto duce Frācisco sphortia eē in manu: nā Galeacium ducē nil cōtra ausury ut adoleſcētulum iudicabat: idēq; dux borsius sentiebat quā potest celerrime p̄ agrum ferrariēse copias agit. Quod ubi apud Galeacium icrebruiſset: ut ē oī in re solleres: ac diligēs: senem iā prope d̄crepitum adoloscens strenuus anteuertit expressum: & icorruptum de sese oibus documētum exhibens: nō minus bellicam discipulinam ex patre.

Cōsiliū secretū
Cōsiliū iusticia
Magistri ordinarii
Magistri extraordinarii
Thesaurarii
Nestor
Homerus.

Peleus
Achilles
Bartholomæus collio
Veneti
Flaminia
Immola
Borsius dux
Bononia

Callistus pontifex max.

Frācisus dux
Iohānes bentiuolus

Ferrariensis
ager.

<p>Frācisus dux Blanca Maria dux</p>	<p>Francisco sphortia: q̄ urbanam oēm ex matre Blanca maria didicisse: ha bereq; i promptu. Nam qm̄ & quos pater moriens equitatus: pediatufq; reliquisset: & quos ipse ex trāalpina gallia reuocasset: iam antea ad con tinēdos i fide populos suos oīs circūquaq; ubi opus eē censuisset: distri buerat: iis sine labore ullo sequi iussis i agrum p̄mefem deuolat: ut inde pro tpe cōsiuium caperet. Fredericū uero seretranū comitem urbanatem q̄ non lōge ab Immola se cum suis copiis cōtinebat: inde bononiam uer sus. ppter bartholomæi bergomensis aduentum mouisse audiēs: nō diu tius differendū ratus per Regii: mutinæq; agrum citato agmine i bono niensem agit exercitum: quo & bononiensibus ipsis animos excitaret ad uersus hostilis insidias: & imolēsis auxilium ferret: cōtra Bartholomæ um: uel cōtra Borsium potius: cuius i ductu bartholomæus oīa moliretur Putabat enī Borsius ubi Immola potiret: facillimus sese bononiā actur i ditionem suā. Galeacius ubi bononiā cum maximo ciuiū applausu est i gressus: curauit apud oīs magistratus: urbisq; primores hīc orōnē. Qui ubi oēs alacriter cōuenissent: eos hortatus est: neqd sibi neq; a bartholo mæo: nec ab aliis uiribus timēdum existimarēt. Nō enī se modo: sed etiā Pherdinādum regē: & florētinos: & ceteros quosq; socios bononien sibus auxilio semper fore: modo secū ipsi ad publicā utilitatē: dignitatēq; cōuenirent: & cōcordiam alerēt. Quæ tāta cum maiestate: & ornatu uer boq; locutus est: ut ab oibus nō minus eloquētia: q̄ sapiētia uiuētios pri cipes anteire iudicaret. Tātam uero i eorū aīs excitauit erga se beniuolē tiā: ut i oīum ore honorifice: & incredibili quadā cū obseruātia uersaretur nec aliud quicq; mallēt: quam uni Galeacio Mediolanēsiū duci gratifi cari oīa. Rebus ita apud bononiēses cōpositis mouet illico i festis signis Immolam uersus: quam Bartholomæus iam obsederat. Iungitq; sibi re nouato stipēdio Fredericum seretranum. Is eim quod stipēdium sub Frā cisco patre mæruerat: eo functus iam erat. At Bartholomæus collio lon ge secus quam sperat: sibi accidisse itutus obsidionem soluit primo ad Rubicona nō longe a castrocaro: dein uero ad fauētia suburbia se reci piēs. Nihilq; oīum magis cauebat: q̄ pugnandi necessitatem: quā ipsam effugere tādē nō ita potuit: quin ingenti cum detrimēto: ac dedecore i tra difficillima ferrariēsis agri stagna se tutaretur: & ita coactus eiusdem Borsii. Venetorūq; interuētū solueret omnem belli suspicionem eodem regressus re infecta: unde modo egressus maria uidebatur: ac montes subiugaturus. Cum hæc a Galeacio geruntur i flaminiis. Sabbaudiē ses: quos sabbatenses licet a Sabbatis montibus: atq; allobrogas ap pellare: rati sibi opportunitatē: m: oblatam agrum nouariensem hosti li manu adoriuntur igni omnia: ferroq; uastātes. Qua quidem re factum</p>
<p>Parma Fredericus co mes urbini Bononia Regium Mutina</p>	
<p>Pherdinaudus rex Florentini</p>	
<p>Immola Bartholomæ us collio Fredericus co mes urbini Rubicon Castrocarum Fauentia Sabbaudien ses Sabbatenses Sabbati mōtes Allobrogas Ager nouariē sis</p>	

fuit dux Galeacius raptim regrederet sabbaudiensibus occurrurus: quos
 breui oēs & repressit: & uicit nō nullis eorum oppidis aliis direptis: aliis
 expugnatis. Quæ tñ oīa illis pacem petētibus perbenigne: amiceq; resti-
 tuit: & Hyolante splēdidissima Sabbaudiensium duce: Caroloq; nāta re-
 ge francoꝝ affinitatem cupidius petēte Blācā filiā eius filio Sabbaudiaꝝ
 duci Filibertho iunxit matrimonio. Cum hæc tam multa tāq; & uaria: &
 præclara: & belli: & pacis tam breui tempore a filio Galeacio duce gesta
 aio uoluitasset Blanca Maria mater: cum certe dignissimum censuit: qui
 se tam difficili tanti imperii gubernādi puincia liberaret. Ad quod obeū
 dum eo magis adducebat: quod diuino quodam somnio iam præfagi-
 ret se nō admodum diu futuram i uiuis. Somnia autē fuit huiusmodi. Cū
 post castigatissimum cum multa sobrietate ieiuniū soluta iesset in som-
 num apparuit ei quam getissime dormiēti (ita. n. uidebat) dux Frāciscus
 sphortiam: quē uel mortuum uxor pudicissima æque amabat: atq; uitā
 suam. Is in hæc uerba eam adire uisus ē. Blanca Maria qua mihi in uita
 iucūdius nihil fuit: iam quiescendi tempus aduenit. Nō multo post una
 futuri sumus. in illa cælesti patria: ubi oīa sunt plena trāquillitatis: & gau-
 dii sempiterni. Tuæ de me pientissime orationes apud clāmētissimum
 humani generis redemptorem exaudiri meruerunt. Vides ornatum me-
 um: ac uultus hilaritatē. Nihil triste apud me est: nihil lugubre. Apparu-
 erat enim i habitu ducali: habereq; uidebat supra caput auream illā co-
 ronam: quā Ladislaus nobilissimus rex siciliæ dono miserat ad Philippū
 Mariam ducem. Prosequebat deinde: suspice ad dexteram altius. Contē-
 plareq; illud sydus: q; multis illustrat stellis. Hæ ægeli sunt: quorum tu co-
 mitatu tolleris i cælum. Cū primum sydus id apparuerit: itinere te accin-
 ge: Nō enim tibi diutius laborādum fuerit. Itaq; ianti: tamq; difficilis im-
 perii gubernacula trade Galeacio filio: q; etiam tibi monēdus est: ut pro-
 acrimonia igenii sui gerat oīa moderate: neque rei cuiquam magis con-
 fidat quam deo: q; solus eum tueri. potest: reddereque incolumem. Nam
 humana cūcta præsidia uana sunt: nulliusq; momēti. Coniciatq; oculos
 ad coronā: quæ paucis post ānis ei debet: si iusticiæ maluerit: q; cupidita-
 ti studere. Quibus dictis & ipse euauit: & blanca somno ē soluta: sēcum
 igit̄ ipsa cōsiderans quæ dormienti apparuerant: nihil sibi cum in som-
 nis: quæ græci enypnia uocant: eē iudicauit: nec item cum ui-
 sis: quæ sunt: cum hæc duo genera nihil post somnum hoc est oneriō: aut
 portendāt futurum: sed aut esse somnum hoc est horama appellatur: aut oraculū potius: quem
 uisionem: quod chresimon græci nomināt. Et oīa quam accuratissime dis-
 quirens non difficulter coniectauit tria hæc genera ad futuras actiones

Hyolatis dux
 Carolus rex
 Blanca infan-
 tula dux
 Filiberthus
 dux
 galeacius dux
 Blanca Maria
 dux

Ladislaus rex
 Sicilia
 Philippus Ma-
 ria dux

enypnia

phāta smata

onitos

referri oportere. Itaque admonitofilio Galeacio p iussis p̄nis nihil ex ea die aliud curabat: q̄ ea oīa: quæ ad aīa salutē spectabāt. De q̄bus q̄dem rebus quoniam satis multa p̄ t̄p̄e sum: atq; loco antea locutui: maioriq; nimio sine imponendū cēseo nobilissime dux Galeaci: cū b̄n: atq; p̄beate cū sanctissima tua mīe blanca Maria actum sit: præsertim cū nihil unq̄ optarit ī uita: cuius nō se uiderit affatim adeo cōpotem factā: ut iam decessio magis metuēda foret in tāta humanarū rerum mutabilitate: q̄ accessio expectāda. Itaque soluta aliquādo aduersā omī cuiusq; rei sollicitudine: & formidine bonitatis suæ: pietatisq; p̄nis euolarit ad cælum. Quāta p̄ deum imortalem cum animi æqtate arbitremur reginam n̄ram migrasse ex hac caliginosa uita ī serenum illud cælesteq; domiciliū in tanta ciuium oīum: & populorū beniuolētia: fide: cōcordia: obseruātia: quos æque amauit sēp̄ atq; uitam ipsam? Quamobrem ēt moriens nō desinebat mediolanēsem populū inter cæteros tibi præcipue commēdare. Idq; iterum atq; iterū. Id unū dūtaxat p̄inde atq; suspirans: q̄ mediolani diem obire p̄pter ingrauescētē uim febris nequisset. Illud aut̄ in primis addebat pmagnā sibi eē cōsolatiōi: q̄ foret relictura te filiū pietissimum nō ducem solum ac principem tāti: & tam florētis imperii: uerum etiam beneficum: clāmentissimumq; p̄sem illustrium tuorū fr̄um. Quare cum itelligebat iam sibi ad hāc humanam felicitatem nihil amplius optādum eē in uita: nihil ēt sibi ducendum eē int̄pestiuum: nihil imaturū: quo diutius iter hoies laboraret: nec. n. se corpore moriturā existimabat mulier sapiētissima: quæ sup̄stes foret ī liberis: at animi imortalitate non se prius frui didicerat: q̄ ī illius conspectum puenisset: ad cuius imaginem: & similitudinē nouerat se creatam. Igitur ut rem tātam breui oratiōe complectar: nō mortua ē: sed uiuit mī tua princeps illustrissime diua Blanca Maria: quæ commutata hac temporali uita cum sempiterna illa iam id præmiū ī cælo adepta est: q̄ usq; optarat: cum esset in uuis. Fruitur præsentia: fruitur uisu coram: fruitur consuetudine: & colloquio humani generis redemptoris. Hunc rogat: hunc orat: hunc præcat: ut tibi sēp̄ in oībus rebus: actionibusq; tuis & propitijs adsit: & adiutor: teq; dirigat assidue in uiam iusticiæ: atq; pietatis. Quæ cum ita sint: æquo nobis aīo ferenda est hęc omnis uel naturæ necessitas: uel uoluntatis diuinæ mentis. Nam ut nullum malum fit natura: ita qcquid ab deo est: id bonum certe æque: atque salutare ducendum esse nemo sanæ mētis ignorat.

Mediolanum

Peroratio

Francisci philelfi oratio funebris pro Magnifico ducali Senatore: & clarissimo equite aurato Philippo borthomæo Comite harona.

Erdifficile mihi profecte: & apprime laboriofum oblatum
eē dicendi argumentum intelligo uiri excellentissimi: qui
cum ipse consolandus sim: nos consolaturus aduenerim.
Quid enim nō admodum doleam: atq; ingemiscam Phi
lippi huius borromaei splēdidissimi uiri obitum: i cuius
uita permagna erat bonis oibus spes reposita: Quare cum publicum: &
cōmune quoddam perfigium: atq; praesidium e medio uideam eē sub
latum: iure mihi dolēdum possum existimare. Itaque merito libet mihi
exclamare. Oh duram: & ineuitabilem naturā humanā necessitatē: cui
nulla nra remedia aduersant. Oh inexorable: & imitem hominū fortē:
quae tum opprimis maxime: cū nullas abs te putamus ipendere insidias:
Sed quo feror demens: leuaturus accersor nō exasperaturus acerbiter
crudissimi uulneris. Vinciat igitur: obstringaturque ois animi dolor ra
tionis custodia: ut quem denique tempus toliet omnino: eum iam hinc
sedet prudentia: & cōsiliū. Nam animus perturbatus ita sese abhorret:
ut recte iudicare nihil queat. Et quoniam uulgo putant non eē humani
tatis solum: sed etiam iusticiae lugere plurimum eius mortē: quem pluri
mum dilexerimus: quae adduci possint istiusmodi mæroris causae: uideat
dicendum paucis. Namq; hæc diligentius cogitanti mihi offerunt quin
que numero. Aut. n. dolemus nra causa: quod existimemus ex alterius
morte magnis nos qbusdam priuari cōmodis: aut illius causa: quoniam
eū opinemur uitae huius suauitatē amittere: aut qā arbitremur mortē si
ne acerbissimo dolore accedere posse nemini: aut qd uereamur fore: ut
animus ipse itereat una cū corpore: aut propter futuros apud iferos cru
ciatus. Et dolere qdem nra causa hominis est sese amātis: nō alterū: ob
eamq; rē neque magnanimi: neque liberalis: quin potius ignaui profus
nulliusque uirtutis. In morte aut qui dolor in eē potest: quae simillia sō
no ē adeo: ut Diogenes ille cyon solutus i somnū anteaquā moreret. ue
luti iocabūsus dixerit fratre sororē anticipari. Nā eadem uia: atque ui &
mortē: & somnū fieri acutissimi philosophi tradidere. Sed ut somno ita
et morte ne sentiētes quidem corripimur. Qui uero censent animos
simul cum corporibus interire: hi sane cum maxime uidentur uiuere:
mortui sunt non ea scilicet morte: qua huius uitae cursum: munusque ex
plemus: neque ea: qua peccato morimur: & deo uiuimus: ut inquit Apo
stolus: Consepulti enim sumus cum illo per baptismum in mortem: sed
ea potius: quae ē peccati: de qua et scriptū legitur: aia quae peccat: ipsa mo
riet. Futuri aut apud iferos cruciatus illis horrēdi sūt: q semetipsos cū
uiuerēt hāc mortalē uitam: p omne flagitiū imanitatisque genus quācūq;

Philippus bor
romaeus

Quinq; lugēdi
causae

Prima causa

Secūda causa
Diogenes
cyon

Philosophi
Tertia causa,

Apostolus

Quarta causa

Humanitas
Beneficentia
Religio

Philippus Bor
thomæus

Vitalianus
Philippus dux
Vitalianorum
origo
Vitalianus rex
Iustina

Philippus Bor
thomæus

Rufcones
Comum
Vicecomites
Mediolanum

diffime uoluntarunt. Non Philippo borthomæo: cuius uniuersam uitam plenam fuisse honestatis: & officii nobis oēs. Quis. n. uno Philippo continetior: quis modestior: quis constantior: quis in oī te moderatior. Nā & humanitate: & beneficentia semper quāta fuerit: nemo est: quē lateat: & nō modo nemini unquam iniuriam intulit: sed ne cuiquam inferretur: oī ope: operaq; curabat. Religionis eius: & pietatis studium ne patietes quidem ipsi ignorant. Intelligebat eīm homo prudentissimus nō eē in hac mūdana uita patriam nostram: sed in cælo. Et quādiu hic peregrinamur: oportere nos meminisse illius patriæ: ubi nostra māsiō futura sit sempiterna. Quare ut ab oī cōtagione peccati: & maleficio abstinebat: ita die: noctuq; aliud nihil neq; agebat: neq; cogitabat quam prostratis: & cōculcatis turbulētissimis animi motibus: ad illius se uoluntatē componeret: atq; confirmaret: ad cuius imaginem: & similitudinē factus esset. Nullis inquā nūc suppliciiis est obiectus innocētissimus: & optimus uir Philippus Borthomæus: sed illis fruitur præmiis: quæ in cælo his propofita sunt: q̄ dum in huius uitæ curriculo se exercent: quam minimā sibi societatem cum corporibus esse sinunt. Nam quā mihi fabulet quispiā uitæ suauitatē: Quæ nā ē in hac pcellosa uita suauitas: quæ tranquillitas: quæ reges ulla: Quod si quam tandē suauitatē deprauata hominū ratio sibi finxerit: non tam eius accessio ulla optanda fuerat in Philippo: quā metuēda secessio. Implerat iam quītum ætatis & quadragesimum annū ualitudine prospera: & eadē integritate sensuū: quæ ab ineūte adolescētia semp fuit. Bona uero externa quæ aīo bene istituto erāt maiora alia expectāda: Natus ē Vitaliano p̄te uiro in oī genere laudis probatissimo: quo uno illustrissimus ille & sapiētissimus dux Philippus uix hūit apd' se quēquā aut carius: aut splēdidius. Vitalianorū aut originem altius si quis repetere uoluerit: iueniet eā manare a Vitaliano antiquissimo totius Venetiæ rege: a quo etiā ipso fluxisse comptū est scissimā Virginē hanc Iustinam: cuius sacratissimum nomen p̄ tot religiosissima monasteria in uniuerso prope orbe terrarum celebratur. Sed ne curiosius q̄ par est: uetera consecretemur: & ut reliquas etiam affinitates propinquitates: necessitudines: quæ sunt fere innumerabiles: breuitatis gratia prætereamus: reliquit: ut oēs scitis: nobilissimus uir Philippus borthomæus filias tris: easq; pudicissimas: filios uero duos Nonne ex illarum honestissimis matrimoniis tris sibi clarissimas: potentissimasq; familias perpetuo affinitatis: ac beniuolentiæ uiculo cōiunxit Rufcones comi: Vicecomites mediolani. Parmæ autem rufos? Nam ex huius Iohannis coniugio ornatissimi equitis aurati: in quo uno patriæ auitaq; uirtutes mirificæ resurgunt: Magnificos carpi dominos habebat affinis. De Vitaliano autem ingenti spe puero: quem hic præsentem lu-

gubere uidetis: nondum potestatem ei licuerat aliam curam capere: quam id praestare: ut & fratris: & sui quam simillimus foret. Quid enim loquar de patriae splendore: quam qualis quibusque sit: satis: superque patet: cum de eius maioribus sum locutus. Nam siue Patauium Philippum dixerimus: siue mediolanensem: patria natus est & uetere: & in primis iclyta. Nam patauium troiam antenor condidit: quam quocumque iacet iter alpes: & sinum adriaticum magna sua cum laude subiugauit. Mediolanum uero ab Heduis. Gallisque transalpinis conditum esse constat: quam ipsum nomen accepit ab urbe prisca illa: & nobili Mediolano: quae in xanthonibus adhuc extat. Quam autem Mediolanensem hanc urbem fieri oporteat: ex eius rebus tam multis: & tam praeclearis cum superioribus saeculis: tum nostra etiam tempestate assidue gestis non obscure iudicari potest. accedunt opes: & amplissima facultates: quibus caeteris Mediolanensibus omnibus post ipsos principes superior philippus erat: atque habebatur. Dicitur enim non angleriae: & haroniae solum: cuius erat Comes: sed aliis quoque nonnullis municipiis: & castellis. Quid enim meminero: uel militiae: uel senatorii ordinis insignia: quibus a diuo principe nostro propter eximia eius: illustrisque uirtutes ornatus est. Quam uero carus esse: & preciusus uni uersis ciuibus: atque peregrinis: ex praesentis funeris pompa licet aduertere. Quod si duo maxime in omni rebus expetuntur: honos: & utilitas: in quibus ipsis per magnam positam uoluptatem reuertitur: quod uni Philippo defuit in tantis uel in uis: uel fortunae commodis ad uitam suauitatem. Tempestiue igitur excessit ex hac uita turbulentiissima in eam profecturus uitam: quae nulli est motui: nulli mutabilitati subiecta. An fortasse nescimus: quo diutius uiuitur: eo magis peccatur? Itaque optata profecto est ea mors: cuius interuentu fit: ne culpa reddatur quottidie cumulatior. Quod si Aristippus uoluptarius ille cyrenaicus: quod uitam consuleret: quicquid nummorum ferebat secum: abiecit: fertur: nos: quo uitam possideamus aeternam: miserabilem uitam hanc: atque arummosam: quae & caduca est: & lubrica: & incerta: tanti ducendam arbitramur? Cupio: inquit Paulus: dissolui: & esse cum Christo. Quis uero cum Christo futurus sit: ubi se minus eius imitatore gesserit? Quod si ille nostra causa mori uoluit nos propter nos ipsos dubitans mori? Nec ei ista mors mala esse ullo pacto potest: quam ubi aduenerit: omni malo nos liberat. at dixerit quaequam quod uitam tollit: non malum esse non potest. Nec illud rursus in bonis non est habendum per quod uitam adipiscimur sempiternam. Nisi boni plurimum esset in morte: nunquam dixisset sapientissimus ille Dauid. Preciosa in conspectu domini mors sanctorum eius. Quod si beneficio Mortis terrestri hac omni mortalitate: perturbationibusque exuti immortalitatem simul cum tranquillitate induimur: si ne resurgere quidem licet: nisi animi a corpore separatio antecesserit. Nolimus per deum immortalem: nolimus mor

Ruffi
Parma
Philippus
Patauium
Antenor troianus
Alpes
Mediolanum
Hedui
Galli
Xanthones

Angleria
Harona
Municipia
Castella

Pompa
Honos
Utilitas
Voluptas
Philippus
Mors
Aristippus cyrenaicus

Paulus apostolus
Iesus christus

Dauid

Dolor

Aegritudo

tem in malis ducere: quæ aut est optima: aut optimorum bonorum causa. Itaque ponenda sunt lachrymæ: reprimendi gemitus: & animi dolor sedandus penitus. Nam cum omnis perturbatio grauis sit: omnium tamen molestissima est: & perniciosissima aegritudo: cuius uis atque impetu sæpe factum legimus: audiuimus: uidimus: alios in aegrotationes incurabilis incidisse: alios furore: insaniamque correptos: alios sibi manum consciuisse. Et ne prolixius nostra protrahatur oratio: prudentissimus ille mihi uideri debet: quod & naturæ legi non aduersat: & æquo animo fert necessitatem.

Quæ quidem oratio habita est in templo Diui Francisci. xiii. Kalendas septembris anno a Natali christiano Millesimo quadringentesimo sexagesimo quarto.

Francisci Philepsi oratio funebris pro magnifico eque aurato ducalique Senatore Stefano frederico todeschino.

Stefanus fredericus

q

Vamquam non obscure futurum aduertam illustres uiri & amplissimi preses: ut mea hæc omnis de Stefani frederici todeschini obitu hominis sane & præstantis & magni tumultuaria consolatio non tam persuasionis apud uos locum quam impetudinis consequatur: uolui tamen in hac uehementi: ac prope communi omnium uestrum accerbitate pertinacius eorum uoluntati refragari: qui apud me & auctoritate & gratia ualere plurimum: & possunt & debent. Nam si alia etiam omnia quæ huic tanto tam pio: tam singulari tam eximio muneri præcessaria sunt mihi adessent: quæ certe adesse nequaquam sentio: duo tamen sunt: quibus non temere a dicendo non deterreo. Quo enim pacto aut ausit aut speret quispiam consolari alios: qui uel in primis consolandus ipse sit. Non enim possum non dolere & grauiter & permoleste ferre eius uiri obitum: cuius uita tum nostro diuo principi Philippo Mariæ anglo suauissimis suis moribus periucunda tum bonis omnibus grata. Quippe qui intelligeret commune sibi quoddam & firmissimum patrocinium præsidium opem in eius salute positam ac locatum esse: his igitur non absurde cum officii aut auxilii quicquam uel aduersis uel secundis in rebus suis desiderant. Virgilianum illud liceat crebra memoria atque lachrymis usurpare. Quis te palinure deorum eripuit nobis? Quod autem secundo loco me ab huiusmodi oratione magis atque magis dehortatur: est recentior & inusitatus dolor acerbi uulneris: cui si mederi intempestiue studeo: uereor ne uim doloris aggrauascam potius quam ulla ex parte leuem: faciam tamen necesse est quod imperiti medici nonnunquam

solent: qui ubi grauius agrotantes curandos acceperunt: ueriti ne si diu
tius tardarunt fore ut morbus & inualefcat: & in crudefcat magis: non
graues solum sed etiam periculosas curationes adhibent. Et ita fit fortu
na quadam: ut quam sana ratio desperarat: temeritas bonam saepe uale
tudinem asserat. Nolim autem miretur quisquam: si in hoc subito & re
pentino dolore ac luctu subita quoq; & repentina nostra erit oratio: sa
piatq; Demaden magis quam Demosthenem. Ex tempore eim mihi di
cendum fuit nullo apparatu nulla præmeditatiõe nullo ordine uti licuit
tanquam tumultuarius Miles in aciem descendo. Magna profecto iactu
ra nobis: & ea pœne intollerabilis patres amplissimi in huius Magnifici
& excellētis uiri Todeschini obitu facta est. Amissimus eim eum qui nul
lius officii: nullius bonitatis: nullius erat uirtutis experts. Nam cum ab
ineūte ætate accepisset duas esse uirtutes ac uias hominum animis p
positas quarum altera per temporales actiones: altera quæ in cõtẽplã
dis æternis rebus uersatur perueniretur ad deum nõ solum ut sciret: sed
longe magis ut saperet operam omnem suam industriam omnem dili
gentiam accommodauit. Memoria enim tenebat quod Iob uir sanctif
simus loquebatur: pietatem sapientiam eẽ: malis autem abstunere scien
tiam. Nihil uero magis eẽ ex media pietate quam deum colere: quippe
qui & uera & unica sapientia sit: & omnis rerum temporalium scientia
ab ipso manat id quod tum alii nonnulli tum apostolus Paulus plane
docet: inquit. Alii quidem per spiritum datur sermo sapiētiae: alii ser
mo sciētiæ secundum eundem spiritum. Quamobrem non solum
has nobiles inferiorisque uirtutes prudentiam: iusticiam: sc̄ritudinẽ
temperantiam egregie in omnem uitam sequutus est Todeschinus: sed
multo magis atq; magis sapientiam ipsam. Intelligebat enim per hu
iuscemodi temporalium rerum cognitionem: & humanæ turpitudinis
fugam iter sibi quoddam parari ad immortalem deum: quod tamen le
nunquam esse ad eum omnino deducturum: nisi & pium ipse se & illi
us incompræhensibilis & ineffabilis maiestatis indefessum obseruatio
nem cultoremque præstitisset. Itaque nihil tanti faciebat quanti diui
nam religionem. Ea se recreabat & reficiebat: ea se dies noctesq; ob
lectabat: nec illorum quicquam aut omittebat aut prætermittebat: quæ
sacrosancta christiana fide præcipiantur. Tunc se sancti & boni ui
ri officio maxime fungi arbitrabatur: cum nihil quod a diuina le
ge abhorreret: sed quod fas piumque uidisset: factitaret. Prædica
re palam consueuerat quod Pausanias plistonatis filius: cui piam
olim responderat: leges uiris non legibus uiros dominari oportere.

Demades:
Demosthenes

Iob

Paulus ap̄tus

Pausanias

Et quoniam omni in re deum semper ante oculos poneret: cui nihil ob-
cultum eē iudicabat: nihil erat eius fide constantius nihil certius nec p-
missi pœnitebat unquam: Ea. n. in p̄mittendo grauitate utebatur & ita
metiri oīa ac conspiceret studebat: ut nemini unquam iniuriam faceret .
Qua in re illud regis Agefilai minime p̄babit: cui cum q̄dam aliquādo
diceret. At p̄missi: eodemq; s̄p̄ius reuolueret Ita mehercule p̄missi in-
gt: si istud q̄dem est iustum: sin autem iniustum locutus sum non p̄missi .
Nihil enim neq; p̄mittendum neq; ullo pacto per simulationem dissi-
mulationemue dicendum eē censebat: quod a iusticia honestateque fo-
ret alienum. Itaque Agin illum: quem lacedæmoniōz̄ ultimum regem
p̄didere: mirum in modum laudabat: q̄ cum parentes ut q̄ppiam per in-
iusticiam sua gratia ageret hortarentur ac rogarent: Vbi aliquandiu con-
tradixisset & illi nixius urgerent ait: Quādiu apud uos sui nullam tene-
bam iusticiæ notionem. At posteaquam me patriæ tradidistis huiusque
uiribus itemque iusticia atque p̄bitate pro uirili parte institutis: hæc eni-
tar: & non uos sequi. Et q̄a uultis me quæ optima sunt agere: optima ue-
ro sunt: quæ iusta fuerint: cum hōi priuato tum ualde magis p̄cipi: quæ
uultis agam: quæ dicitis missa faciam. Non igit̄ mirari quenquam opor-
tet: si tanta cum æquitate moderatione & abstinentia ius omnibus dice-
ret: si nullius nec precibus nec opibus a iusticiæ & pietatis regula dimo-
ueri unquam potuit: adeo erat & magno & inuicto & elato animo: ut nul-
la earum rerum cupiditate caperetur: quas uulgus maxime haberet in p̄-
t̄io: Quotus enim quisquam est: q̄ si cui negotio procurationeue p̄æfue-
rit: non iure possit repetundarum accessi: nequaquam hi cum animo se
cum reputant: quod & prudenter & uere Alchanes thelecri filius aliquā-
do respondit. Nam cum quis percunctaretur: quam ob rem a melenits
munera non accepisset: Quoniam ii accepissem inqt: leges pace frui ne-
quiuisent: At cum Thodeschinus ei a nostro humanissimo p̄cipe ma-
gistratui p̄æfectus esset: quo nullus alius inter insubres liguresque om-
nis neque maior est neque illustrior: Quippe quod eius dicioni iurisque
reddendo omnes sacerdotum omnium dignitates: quæ permultæ aplis-
simæque sunt: subiiciuntur ac parent: non modo a nemine munera un-
quam accepit: sed eos etiam pro sua grauiate acerrime castigabat: Qui
uel post iudicatam causam disceptationemque omnino compositam &
trāquillam huiusmodi aliquid sibi detulissent: Existimabat enim homo
prudentissimus decere iudicem & magnum uirum non corruptela so-
lum sed omni corruptelæ & auariciæ iusp̄sione uacuum esse. Proindeq;
& M. Curii factum: quia a samnitibus aurum dono missum noluisset ac-
cipere: non poterat non probare: & quod Photion atheniensis his respō-

Agefilaus rex

Agis .

Alchanes

M. Curius
Photion

derat: qui centū ad se talenta donaturi attulissent: laudibus ad cælum ex
tollebat. Nam cū rex Alexander regale id pulcherrimumq; munus ad eū
misisset: nūcios rogauit photion quid tādem ī toto atheniēsiū numero
se solū alexander ea pecunia donaret: q; cum respōdissent: quoniam solū
ipm alexander duceret: & bonum & æquum uirū: p̄inde ait sinat me &
uideri & esse talē. Quis igitur heu talem & tātum uirum non iure nobis
ereptum doleat: p̄fertim ac turbulētissima tempestate cū eius tū præsē-
tia tum uirtute maxime opus eēt. Non eīm is erat: qui titanum: ut ita di-
camus ac gigantum genere se natum existimaret. Nam qui ex illis ortū
sibi uēdicarent: perpetuas cum deo inimicitias gerere: ab eoq; puniri nō
dubitabat. Sed quod iustis oibus innocentibusq; uiris commune est: & ab
deo se certe opinabatur: & ad deum reditum sibi facilem expeditūq; pa-
tere. Nos enim dii coloniam inferiorem hunc orbem incolere: quia & co-
loniæ ciuitatum illarum a quibus missæ fuerunt: & iura & leges seq; ob-
seruareq; cōsueuerint: itidem & nos diuinæ iusticiæ atq; pietati lege cæle-
sti obstrictos esse. Quod si religiose castaq; tueremur: b̄ieui fore: ut tan-
quam ex laboriosa quadam peregrinatione atq; exilio potius q̄ carcere
ex hac mortali uita moleq; corporea in ciuitatem patriam in cælestem li-
bertatem ī beatitudinem sempiternam reuocemur. Itaq; stultos & ifa-
nos appellabat: qui uentri & somno dediti: qui uel inanibus uel turpif-
simis obnoxii libidinibus: nec unde uenissent: nec quō redeūdum foret:
nec qui tandem ipsi eēt cogitarent. Nec eīm nos corpus eē: sed aliquid
maius corpore multoq; præstantius & diuinius. Nam minime dici fru-
stra nos ad dei imaginem creatos. Præterea nūquam ignorauit antiquū
illud siue dei Apollinis: siue sapiētis alicuius dicere maluerimus: & apud
omnes celebratum: grauiissimūq; præceptū. Nosce te ipm. Nam aliud ni-
hil eē interpretabat seipm noscere: q̄ ut & animum suum eē immortalē:
& corpus mortale quisq; cognosceret. Quæcūq; igitur ageret: quæcūq;
diceret: quæcūq; deniq; cogitaret ad immortalitatem animi: ad beatam
uitam: cælestemq; referebat. Meminerat quod Simonides poeta Paufa-
niæ regi lacædemōniorum consuluerat se hominem eē. Meminerat bo-
norum mortem nō eē interitum omnia dissipantem: atq; delentem: sed
uē separationem quandām animi a corpore: hoc est immortalis uitæ a ui-
ta mortali: uel sempiternum somnum: ut Plutarchus ait. Tam diu autē
sempiternum: quo ad cælestis illa tuba isonuerit. His igitur cogitationi-
bus Todeschinus utens: ac sese per omnes humanæ: ac diuinæ uirtutis
modos exercens: & deo carus: & hominibus admirādus est redditus. Nō
enim sine quadam diuina dilectiōe: atq; benignitate tantā ī huius sæcu-
li fluctibus: ac naufragiis p̄peritatem ad ultimam usq; diem expertus eē:

Alexāder rex

Agis

Simonides
Paufanias

Plutarchus

Leutichides

& eam certe prosperitatem propterea firmam: atq; immutabilem: quod omnia deo: & non fortunæ: quod leutychides etiam ille primus monēbat: semper credidisset. Qui enim spem suam in deo collocarit: nunq; se sua fallit spes. Respicit sp̄ deus pios: & iustos hoīes: eosq; nō modo tuetur: sed rebus secūdis omnibus auget atq; amplificat. Verum quid cælestia: quæq; supra nos sunt: pluribus consecretur? Quanti esset hic uir florētissimus faciūdus: satis nobis illustrium uirorum: laudatissimariq; uirtutum optimus estimator: premiatorq; ostēdit sapiētissimus princeps noster: qui ubi mirabili illa sua accutissimi ingenii ui: & diuino quodam mētis aspectu omnia diligentissime rimatus penitus perspexisset: nihil i eo esse quod minus fidem: & integritatem saperet. Quem adhuc infans a patre summo principe ad sese instituendum: formandumq; acceperat: non aliter semper apud se habuit: & omni honore dignatus: profecutusq; est: q̄ uel chironem: uel phœnicem Achilles traditur: nec id quidem ab re: animaduertebat enim i Todeschino facilitatem: humanitatem: & modestiam singularem: mirificam animi cōstantiam: atque magnitudinem rerum gerendarum intelligētiam nō uulgarem: eximiam grauitatē quādam igenua comitate conditam: præcipuam inocentiam: egregiam equitatem: fidem incorruptam: pietatem inauditam. Quæ certe singillatim omnia: aliaq; permulta: dum mecum ipse cōsidero: non possum eadem eius obitu: non uehāmētē moueri: angi excruciari. Nec stoicis assentior qui quod uatura fieri nō potest: ægritudinem omnem amouent: nō eim sum animo perfracto: saxeo: ferreo: adamātino. Verum cum rursus expēdo me: & qua cōditione nati omnes sumus itueor: facile itelligo huiusmodi omnem dolorem frustra a nobis suscipi. Quid eim per immortalē deum tātōpere mouere nō debet? Nō uolumus cum natura pugnare?

Chiron
Phœnix
Achilles

Vlysses

Quæ tāta demētia nobis est? Quæ deliratio? Quæ tāta demum isania? An illud: quod græcorum sapiētissimus apud homerum Vlysses loquit: nūquam audiuimus. Nihil homine ifirmius tellus animalia nutrit. Inter cūcta magis. An qui mortales nati sumus peride atq; dei similes quin potius supra deum. (Nam deus ipse mori etiam uoluit: ueluti cum deo ipso quo immortales futuri sumus: cōtendere audemus? an ignoramus non i hoc terreno cœno: sed i cælesti illa: & triumphali gloria immortalitatē parari nobis. Homo eim: ut iquit Plato: nō terræ: neq; immobilis plāta ē: sed cæli: cuius caput: i quo mētem: & rationem: & itellectum posuit. Et ex quo reliquum corpus uersum ad terram prodeat: ueluti radix sit erectum ad cælum. Quid præterea hæc uita: quæ tot tēpestatibus: tot naufragiis: tot icendiis: tot ruinis obnoxia erumnosa plane mors est: adeo delectare nos debet: ut cum eius ergastulis: & uiculis nostri aliqui liberant:

Plato

fieri: lamentari: lugere nō desinamus. Non iniuria illud prudentissimi ducis Epaminōdæ dictum uideo a ueteribus laudari: qui cum tempore leuictricæ cladis audisset bonum quendam & fortem uirum animam efflasse. O hercules inquit: quod ocium uir hic nactus est: ut inter tot negocia: ac turbatiōes per egrotationē ex hac uita discesserit: discessit inquam Todeſchinus ex hac mortali uita ætate iam ultima mente sana: & sensibus integris: post omnia: quæ externa uocantur bona in mediis totius Italiæ procellis: ac fluctibus. Et ita discessit ut quoniam bene: ac beate uixerat: mortem: quam inuocare non cogere: felicissimam sibi duceret. Nam cum sciret eum male uiuere: qui semper in uita fore se putaret: ita bonis animi semper studuit: ut nihil ei inopinatum posset accideret: & mortē ipsam quancūq; ueniret non inuitus expectaret. Quibus quidem oratiōibus id tandem est mea sentētia assecutus: ut quod semper optarat: nunc per hanc: quam mortem uulgo appellamus: immortalis effectus immortalem deum coram aspiciat: & quod humano generi ultimū: sempiternūque bonum est: & uero: & solido: & incommutabili: & æterno fruatur gaudio. Quare nolimus obsecro patres amplissimi uahementius dolore affici: quam oporteat: & quod non diu post tempus docebit: huiusmodi necessitatem æquo animo ferendam esse. Iam hinc ratio ipa docere nos incipiat: ne nostro uideamur non alterius torqueri incommodo: & alienæ quodammodo inuidere felicitati. Mediolani in templo diui Ambrosii. M. cccc. xl.

Epaminōdas

ORATIONES NUPTIALES.

FRANCISCI PHILELFI ORatio de inita societate inter illustrissimos Duces Bonam eiusq; filium Iohannem Galeacium & Hercule ætēsem.

RISTOTELES ILLEPERIPA TETICVS: Qui ob singularem quandam: ac prope diuinam ingenii acrimoniam: & uarietatem: magnitudinemq; doctrinæ: & diligentiam præterea indefessam: atque incomparabilem inter uniuersos philosophos habitus est illustris: docet in iis præceptis: quæ ad Alexandrum macedoniæ regem reliquit scripta: opus esse in omni rerum publicarum genere eorum societatem constituere: qui & potentissimi sint: & in proximo habitent: quo tum adesse tempestiue inuicem: tum usui mutuo esse possint. Quæ autem societas aut coniūctior: aut cōueniētiōr: aut etiā certior ac tutior q̄ ea offerri queat: quæ maxime est secundum naturam: & deum?

Exordium cū diuisione

Alexander rex

Narratio
Bona dux
Iohānes Ga
leacius dux
Hercules æstē.
Anna Maria
Alphonfus
æstensis
Amplificatio

Confirmatio

Christus

Cerops

Athenienses
Cecropidæ
Athenæ
Cecropis
Amplificatio
Italia!

Scimus hoīem ex oibus aiantibus natū ad societate: & hūc deū oīpōtēte ubi creasset. i amceno illo: atq; iucūdiſſimo deliciæ paradiso ipolluti uīculo matrimonii cōtinuo munisse: atq; decorasse: cū ait. Crescite: & multiplicamini: terramq; replete. Sapiētissime igit: atq; optime gloriosissimi p̄icipes Bona simul cum Iohāne Galeacio filio Mediolanēsiūm duces: & uos itē magnifici oratores Bonifaci aquobibe: Nicolaeq; Roberthe iuriscōsulte: q̄ noīe: ac uice illustrissimi ducis Herculis æstēsis hic adestis: cū uobis ipsis: tum uestræ posteritati cōsuluistis: q̄ per sacratissimum cōiugii uinculum inoientissimæ ifantulæ Annæ Mariæ uicecomitis: & præclaræ idolis Alphōsi æstēsis: q̄ & ipse item ē ifantulus: eam hoc die initis societatem: quæ utriq; p̄icipatui & decori plurimo: & utilitati nō mediocri futura ē. Cæterum ut rem omniem præstātissimi senatores & uos alii ducales magistratus: uiriq; nobilissimi apertius itelligatis & melius: conueniunt iuicētissimi nostri duces cum excellētissimo duce Hercule: ut pro mutua beniuoiētia: beneficiisque quamplurimis citro: ultroq; collatis ad p̄petuam societatem utriusque p̄incipatus Anna Maria ducis Bonæ filia & Iohannis huius Galeacii ducis soror coniugatur p̄ legitimi ius matrimonii alphōso Herculis ducis filio primogenito. Quod enim ad tantæ rei cōfirmationem: ac stabilimētum potest aliud sacramētum interuenire aut uenerabilius: aut icorruptibile magis: q̄ quod i primis parentibus suo ineffabili ore statuit deus optimus maximus p̄ cōiugii sanctitatem Nōne Christus etiam ipse humani redemptor generis in cōiugio nasci uoluit: q̄ ad nuptias quoque inuitatus non iterfuit modo: sed eas ornauit: ac iuuit: cum aquam uertit in uinum. Quinetiam apud priscam illā gentilitatem quanto in honore habitum cōiugium fuerit: satis dilucide declarat nobis perpulchra illa: atq; perurbana fictio poetarum: qui perhibent Cecropa primum extitisse inuentorem: auctoremq; matrimonii: eū demq; fuisse dissimili corporis figura: quippe qui a dimidio sursum representaret hominem: inferiore aut parte bæstiam. Vertisse hunc scilicet uolunt icompositam illam: & incontinentem hominum uitam: q̄ bestiarum more in mōtib; ac siluis passim nullis certis neq; nuptiis: nec legibus: nec domiciliis uagabant: in usum ciuilem: atque cōiugalem. Itaque ob tantæ rei gloriā Cecrops ab atheniēsisibus pro deo & habitus est: & cultus: a cuius etiam nomie ii sunt Cecropidæ appellati: & urbs athenæ cecropis. Et sunt hi sane duo p̄icipatus nō finitimi solū: sed iis muniti ciuitatibus: quæ nullā Italiæ potentiā metuāt. Thesaurus uero tot: tātisq; abūdat: ot & i pace oēm alioꝝ ornatū superēt: & si qua bellādi: ut fit: necessitas acciderit: possit & terra: & mari copias maxias: robustissimasq; parare Ad hæc q̄ p̄ntes affinitates iter se cōueniāt: expediā paucis. nec altius re-

petā: ne q̄ dicēdo gratus audiētibus eē uelim: afferam p̄lyxitate ipsa fa-
 litiū. Quattuor mihi requirēda occurrūt i quolibet matrimonio: nec
 ea q̄dem i sponso minus: q̄ i ipsa sp̄sa p̄bitas: pulchritudo: nobilitas: di-
 uitiā. Probitas hoc tēpore nō tam i ipsīs infantulis ē considerāda: q̄ i pa-
 rētib: Nam ea aetate sunt: ut sp̄s de se optimā ex educatione duntaxat
 nobis pr̄stare uideant. Alphōsus cū ab iclyta matre Leonora regis Pher-
 dinādi filia & alta: & educet: nō debet nō egregios de se fructus pollice-
 ri. Est. n. leonora nullius uirtutis iops: Nam de Bona iclyta duce nostra
 quæ possint laudes a quoq̄ excogitari: q̄bus ipsa nō superet oēm hoīum
 opinionē: Prætereo eius pudiciā: humanitatē: benignitatē: modestiam:
 cōtinētiā: religionē: sanctimoniā: clamētiā: & omne deniq; bonitatis ge-
 nus. Vidisti certe uos oēs: uidisti inq;: quāta cū animi magnitudine: ac ro-
 bore proximis domesticæ cōiurationis tumultibus illis' nocturnis uel furo-
 ribus potius occurerit. Quo ipso i discrimine tāto: tamq; repētino: atque
 inopinato: & formidabili q̄s nō miret: atq; obstupescat itrepidū: iuictūq;
 heroicæ bonæ aīum: quæ incredibili quadā cū fiducia uoluerit arma cape-
 re: atq; arcem egredi: manumq; cōferere cōminus cū pditissimis tāti: tam-
 q; truculēti: atq; imanis sceleris auctoribus: Quā ergo Myrinā: q̄ Penthe-
 fileam q̄ Tomyrū magnamīx huic uiragini cōparemus: quæ in tāta ani-
 moꝝ cōsternatione tam præclarum facinus uel sola aggredi nō pertimu-
 erit? Huiusmodi igit' nata: educataq; uiragine Anna Maria talis sp̄sa fu-
 tura ē: quæ nulla p̄bitate sperāda sit matre ipsa inferior. De pulchritudi-
 ne aut utriusq; uel ex hac diiudicare possumus & sp̄sām: & sponsum ea
 uigere formæ bonitate: ut cū angelica specie quadā existimētur compa-
 rādi. Quod si de nobilitate utriusq; p̄ dignitate loqui uoluerō: dies me
 deficiat: Nā maternum Alphōsi genus auum refert Pherdinādum regē
 manu p̄fecto strenuū: & aīo i fractum. Quid. n. meminero Alphōsum pro
 auū illum: q̄ talis: tātusq; fuit: ut nō absurde cū omni atiq̄tate potuerit de
 regia maiestate contēdere? Nā pater Hercules quātam de se laudē polli-
 ceat: probāt eius res clarissime gestæ cum sub alphōso: & Pherdinādo re-
 gibus nobilissimis: cum multo clarius i recuperādo: seruādoque patrito
 auitoque principatu. Quis autem est nescius: quāta in luce uixerit splen-
 didissimus dux Borfius: qui oīum primus ducalem dignitatem iuexit in
 ætensē prospāpiā? Cuius frater Leonellus marchio doctrinæ splendore
 cæteros suæ ætatis p̄cipes antecelluit. At nicolaus horum oīum pater
 nulla uirtute carēs immortalitatis sibi memoriam comparauit. Annæ at
 Mariæ genus unde originē ducat: nemo est: quem cēseam præterire: Nā
 maternum nō solum a Sabbaudiensibus: qui allobroges sunt: manat pri-
 cipibus: sed a Cypriorum. francorumq; regibus: Paternum uero si uetu-

Quattuor i cō-
 iugio requiri
 Probitas .i.
 Alphonfus
 Leonora dux
 Pherdinandus
 rex
 Bona dux

Myrina
 Penthesilea
 Tomyris

Pulchritudo
 .ii.
 Nobilitas .iii.
 Pherdinādus
 rex
 Alphōsus rex
 Hercules dux
 Alphonfus rex
 Pherdinādus
 rex
 Borfius dux
 Leonellus mar-
 chio
 Nicolaus mar-
 chio
 auna Maria
 Sabbaudiēsēs
 allobroges
 Cyprii reges
 Fræcoꝝ reges

Sphortiani
Daciae reges
Philippus Maria
ria dux
Franciscus
Sphortia dux
Galeacius Maria
ria dux
galeacius dux
Nestor
Homerus
Gallia transal-
pina
Iodouicus rex
Flaminia
Bartholomaeus
us collio
Gallia cisalpia
Pedemontana
regio
Fr. Sphortia
dux
Italia
Philippus Maria
ria dux
Diuitia .iiii.

Italia

Coaclusio per
enumeratione
Bona dux
Iohanes galea
cius dux

fratē Sphortianorū ī medium efferamus: iueniemus a Daciae regibus ori-
ginem sumpsisse. Verum ceteris breuitatis gratia praetermissis illos tantū
atingamus: quos oēs & uidimus: & nouimus: Philippum Mariam: Fran-
ciscum Sphortiam: & Galeacium Mariam: tris mea quidem sententia in oī
gloriae numero praclaros: atq; summos duces. Ingenio: & prudentia: atq;
cōsilio Galeacius nō difficulter mortales oīs mirabiliter atteribat. Eloque-
tia uero fuit tāta: ut ex eius lingua: quod de Nestore Homerus cecinit:
melle dulcior profuere oratio. Insuper rebus bellicis quantum clare-
rit: testis est Gallia transalpina: qua tempestate uiuo adhuc patre auxilium
tulit regit francorum Lodouico. Testis est post patris obitum flaminia:
quo tempore Bartholomaeus collio: ac ceterae tam multae hostium uires
profligatae sunt. Testis est semel: & iterum extrema illa atque opulenta ci-
salpiae Galliae regio: quam uulgo pedemontanam uocat. In ea enim ingē-
tis hostium copias superauit: uicit: oppressit: perdidit. De Francisco autē
Sphortia huius patre quid dignum eius memoria recitemus: Is per oēm
inuietus aetatem: & uictor semper tale: tantumq; imperium nullis homi-
num adminiculis sed sola sua: immensaque uirtute adeptus est: & italia
uniuersam quandiu uixit: perinde atque peculiarem haberet in manu: ī
pace perpetua: tranquillitateque seruaui. Nam de huius focero nobilissi-
mo illo principe & si uerecundius uerba facio: quod nō parem eius diuis
meritis orationem referre me posse intelligo: tamen nō ambigam profi-
teri (& id uerissime quidem) neminem unquam mihi neque uisum: neq;
lectum: nec auditum: qui & belli & pacis artibus cum uno egregio duce
illo Philippo Maria fuerit conferendus: usque adeo supra omne huma-
num ingenium fuit animo infracto ac sublimi: & amplo. Quod autem
ad postremū quarto loco mihi dicēdam pposueram: id omne circa utri-
usq; patris opes: diuitiasque uersat: quae cum aliis multis ī rebus: ac maxi-
mis plurimum ualēt: tum ī parādo: gerēdo: cōficiendoq; bello necessariae
sunt oīno. Haec uero tales: tantaeq; existunt ī huius spōsae: sponisque paren-
tibus: ut cūctos Italiae exercitus quādocūque fortunae aliqua uis: turbulē-
tiorue casus igruerit: aut hominū isidia uoluerint aduersari: minimo cū
labore cōducere audeāt: & quādiu uoluerint: sustinere. Quare cum &
diuitias: & nobilitatē: & pulchritudinē iuxta ut pbitatem utraq; pars de
se merito pferri queat: reliquū ē: ut quae utriusq; principatus societas potē-
tia plurimū pollet: & cōfinia habet admodū pxima: ea solido: atq; inuio-
labili futuri cōiugii sacramēto quā sanctissime confirmet: & uiculo robō-
ret indissolubili. Quod igit felix: faustum: fortunatumq; sit: uos magna
nimi duces Bona mater: Iohānesq; Galeaci frater Annæ Mariæ infantu-
la: & uos item ornatissimi oratores: q uicem: ac personam constantissimi

ducis **Herculis** pro eius filio **Alphonso** infantulo primogenito repræsen-
tatis: quæ cætera ad tantam rem pertinent post auxilium indiuiduæ tri-
nitatis: **Marizq;** uirginis imploratum per expressam uultus hilaritatem:
animique læticiam facitote.

Anna Maria
Hercules dux
Alphonfus
Trinitas
Maria uirgo

Quæ quidem oratio habita est ab eodem **Francisco philelfo** **Mediolani**
in arce portæ **louis. vi. Idus Iunias. M. cccclxxvii.**

Francisci philelfi poetæ laureati: & oratoris egregii **Epithalamion** in **Ill.**
Beatricis: & Tristani sphortix nuptiis habitum.

Tsi lætadum mihi admodum sentio. Illustrissime dux **Bor-**
si: quod eam sum nactus dicendi materiam: quæ cum fe-
cunditate sua: tum etiam dignitate sit tanta: ut ne tenui
quidem: exiliq; ingenio uerba deesse unq; possint: nõ ad
loquendum modo sed ad copiosissime quoq; & ornatif-

Prooemium
Borsius dux

lime eloquendum: tamen non debeo non commoueri: cum intelligo nõ
tam ipsius rei amplitudinis: atq; splendoris q̄ temporis potius rationem
habere me oportere. Dicendum est enim de nuptiali bono: cuius nobili-
tas quanta sit: quantiq; faciunda: uel ex eo probari auctore potest: q̄ pri-
mus matrimonium instituit. Et quem nam hunc fuisse dixerimus? Num
Cecropa illum uetustissimum legumlatorem: qui genere ægyptius eadẽ
apud græcos tempestate clarui: qua sapientissimus **Moses** apud hebreos
An Vulcanũ: qui **mercurio** apud ægyptios successit in regnum. Nã uter-
q; horum q̄longissime fuit antiquior **Romulo**: quem tamen non medio-
crem laudem assecutum perhibent: qm̄ Vrbe cõdita nihil sibi potius du-
xit ad salutem: decusq; imperii: q̄ fide caritateq; coniugali ciuium animos
diuincire. Tradunt enim & **Vulcanum** legem tulisse de pudicitia mulie-
ri: & **Cecropa** ipsum posteaquam homines: qui in siluis: ac motibus pas-
sim ritu ferarum nullis domiciliis: nullis certis nuptiis nullo deniq; uitæ
cultu dispersi uagarentur: unam in ciuitatem quam prudētissime coegis-
set: eaq; urbe munisset: quam a suo nomine **Cecropida** primum dici uo-
luit: **Athenas** deinde nominatam: salutiferas dedisse leges: quibus pro-
miscua illa concubitus: inconsiderataq; libidine sublata certos redderet
partus: & omnem uiuendi feritatem e medio tolleret. Quibus sane pul-
cherrimis: atq; optimis non tam iuentis: quam iuentorum imitationibus
eam legimus utriq; gloriam cõtigisse: ut & **Cecrops** i græcis: & **Vulcanus**
in ægyptiis regnauerit: honoribusq; diuinis ornatus fuerit. Quid enim

Narratio

Vulcanus

Cecropis
Athenæ

Cecrops
Græci

Deus omnipotēs

Græci

paradisōn

Christus optimus maximus

Beatrix
Tristanus

Lancelotus
maius

Fides
Proles
Sacramentum

e gentilitate: quid ex humano genere quæquam meminimus: cui huiusmodi inuentio danda sit: cum rem tum multo antiquiorem: tum adeo nobiliorem esse uideamus: ut si ad ullum humanum ingenium referatur: quam stultissimum sit. Nullus certe uir usquam tantum coniugii fructum: tantam sanctitatem: tantam suauitatem: tantam bonitatem primus inuenit. Fuit enim solus: fuit inquam deus ipse omnipotens solus: qui in primis parentibus prior ostendit nihil esse humano generi conuenientius: nihil conducibilius: nihil omnino melius dilectione: & necessitudine nuptiali. Quantum autem hoc unum matrimonii sacratissimum institutum cæteris omnibus institutis mirifice antecellat: ea ratione licet intelligi: quod reliqua sacramenta humanæ sunt uel inuentionis: uel pietatis: at coniugii immortalis deus est auctor: & id quidem quod modo dicebatur in primis parentibus: illisque innocētibus: & nulla adhuc titillatione sensuum irritatis. At quo in loco? Nunquid in cubiculo? Num in tenebris? In sereno certe illo: atque flore: & peramceno deliciarum horto: quæ græci paradisōn uocant: hedem ab hæbreis nominatum.

Et hunc quidem locum rerum omnium uisibilem: atque inuisibilem deus condidit: iccirco in terra quasi quandam regiam nullius profusus neque pulchritudinis: neque bonitatis inopem constituit: ut quem ad suam imaginem: ac similitudinem: proinde: atque regem terrestrem creauisset: uitam in sanctissimo agens: pietentissimoque coniugio felix in ea: beatusque sederet: uniuersaque terræ imperitaret. Non igitur est mirandum: si deinceps Christus optimus maximus: qui & uerus est deus: & ueri dei filius: tum in coniugio nasci uoluit: tum uxorem nisi adulterii causa dimittendam prohibuit: tum etiam nuptiis inuitatus interfuit: eaque probauit. Quo fit: ut quam rectissime utrique uestrum prospectum existimem & tibi Beatrix illustris: ac præclara totius muliebris uirtutis: atque dignitatis species: & tibi item Tristane paterni illius Sphortiani: insuperabilisque splendoris fulgentissimum lumen? Satis es præsens: satis es coram o Tristane: qui per legitimum procuratorem auunculum tuum ornatisimum equitem auratum Lancelotum mainum: omnia tuo nomine transigi uolueris: quam rectissime inquam uobis prospectum: consultumque existimo: qui ut estis incomparabile continentie: & pudicitie ornatum: sacratissima uos coniugalis necessitudinis: caritatisque lege mutuo deuinciri institueritis: ut quæ humanæ societatis coppula prima est natura: iam uestrum alterum uirum: alteram uxorem & dici: & haberi oporteat. Non enim parua sunt: aut negligenda nuptiarum bona: si ea nobiscum docte cogitemus: quippe quæ tripartita uiri sapientissimi prodiderunt: fidem: prolem: sacramentum. Atque sacramento quidem

ipso: quò æterni uerbi representat: ecclesiæque cõiunctio: hoc uel maxie
 præstat: ne diuortium fiat: ne quoniam cõiugale decus in regendi mati
 moni: suscipiendozq; liberorum officio positum est: alter ab altero sepa
 ret: ne dimissa: dimissi uere alteri cõiungat: ne prolis qdem ullius gra
 tia. At proles cum pie suscipienda est: tum benigne alenda: & quam reli
 giosissime educanda. Fidei autem munus est: ne quam in libidinis intè
 perantiam præter coniugalis uinculi sãctitatem delabamur. Idque æque
 uiro atque uxori cauendum censeo: quo neuter adulteri crimini fiat ob
 noxius: sed mutua se dilectione psequantur. Itaq; memneritis iam utrũ
 q; uestrum quantum ad corporis potestatem attinet: alterum alteri serui
 re & uxorem uiro: & uirum item uxori. Num ut Aurelii Augustini gra
 uis est ueracq; sententia: ne cõtinere quidem coniugi licet: ubi cõiunx no
 luerit. Hæc autem una seruitus usque a deo est libera: ut alia libertas nul
 la in ciuili uita neq; liberior sit: neq; utilior: nec sanctior. Itaque non ab
 surde Lycurgus lacedæmonius sapientissimus legumlator eos omnis: q
 nubere uoluisent: a spectaculo gymnycorum ludorum arcendos iussit:
 & quem honorem: atq; obseruantiam iuniores præstabant senioribus af
 surgendo: cedendoq; eosdem carere uoluit. Quo factum est: ut illud po
 stea dictum in Dercyllidan. improbaretur a nemine: Dercyllidas qui spe
 ctatus esset: & clarissimus impator: cum aliquando uenisset in cõfessum
 adolescens quispiam ei subsellium haud cessit: quin quasi exprobrando
 inquit: uam nec tu mihi: q cessurus esses: genuisti. Et ut reliqua bene con
 uenientis: felicisque coniugii commoda breuitatis gratia præteream: qd
 de eius iucunditate: quid de laudatissimo: insuperabiliq; amore dicen
 dum sit. Nam nec secudis: nec aduersis in rebus qui se tanto: ac tam pio
 coniugii bono dignos præstitere: inferiores usq; iudicati sunt: quominus
 omnis uel fortunæ: uel naturæ difficultates superarint. Quid enim aut
 Penelopes: quam fabulantur: cõstãtiam: aut Euadnes tum patientiã: tũ
 aĩ magnitudinem in medium referam? Nonne Tiberius ille Gracchorũ
 pater uxoris uitam suæ uitæ prætulit? Nam Artemisia regina carum non
 modo se uiri mausoli cineribus sepulchrum præbuit: sed ne diutius eẽt
 in uiuis tabescẽdo inuenit. Omitto utrumq; Plaucium. Omitto: M. Bru
 ti. Omitto Mithridatis: Pompeiũq; uxores: quæ tamen ipsæ perspicue de
 clararunt nullum esse inter humanas societates uiculiũ: quo magis quã
 cõiugio modesto. atq; morigero nos uinctos eẽ in omnem fortunam ga
 uideamus. Possẽ innumerabilia pœne exempla meminisse qbus coniu
 galis felicitatis ius: atq; decus magis magisq; pateret. Sed quoniam bre
 uitate utendum est: cæteris omisis uos illud unum fortunatissimi con
 iuges etiam atque etiam moneo: atque hortor: ut nihil uobis maiore stu

Aurelius Au
gustinus

Lycurgus
Gymnici ludi

Dercyllidas.

Penelope
Euadne
Tiberius
Gracchi.
Artemisia re
gina
Cares
M. iusolus
Plaucii
M. Brutus
Mithridates
Pompeius

Deus

Liberi
Nepotes

Beatrix æstēsis

Nicolaus æstē
sis
Leonellus

Borsius dux

Tristanus

Iafon
Orpheus
Iuno

Fr. sphortia
Italia

deo magnifice ex aīo curādum exīstimetis: q̄ ut deum semp ante oculos
corāq; habeatis: quo p̄inde atq; p̄sente: uidēteq; & cogitetis: & agatis
oīa: ad eumq; mētem omnem: aīumq; ur̄um sancte: pieq; referatis. Quod
si feceritis: sicuti certe facietis: agetis oīa sobria: omnia cōtinēter: omnia
pudice: omnia ritu: moreq; dinino. Itaq; deus cunctis in rebus propitius
uobis aderit: uos complexabit: uos tuebitur. Propediem uobis: cuius rei
gratia matrimonium est cōstitutum: optati liberi iucundiq; dabūtur: cō-
sequētur nepotes. posterias p̄pagabitur: oīa deniq; uobis fausta: felicia:
fortunata erunt. Et quod p̄xime accedit ad deum facile obsecro: ut pa-
rentū: generisq; uestri laudatissimos mores: p̄stātissimasq; uirtutes quo
ad eius rei fieri a uobis poterit: dies: noctesq; imitemini. Tu enī Beatrix
splēdidissimum pudiciā: castitatēque documētum (ut reliquos illustris
maiores tuos tempori absequēs cōticescā) nata es eo patre Nicolao æstē-
si florētissimo principe: q̄ grauitate: & animi magnitudine cum oī ātīqui
tate potuerit de gloria contēdere habuisti Leonellum fratrem: cuius sapi-
entia: uirtusque tāta fuit: ut nulla sit ætas laudes eius obscuratura. Est. n.
tibi nō frater solum sed humanissimī: & bñficētissimī patris loco: quē hic
p̄sente: & mirabili cum animi uoluptate coniectis inte oculis astan-
tem intueris. Illustrissimus dux Borsius: qui & belli & pacis laudibus q̄ti
sit faciendus cum aliis permultis argumētis ostēdi potest: tum uel ea ra-
tione maxime: quod primus suoz omnium in p̄claram & p̄potētem
æstēsem familiam cum immortalī sui nominis gloria ducatum inuexe-
rit: quam quidem dignitatem hoc tempore scimus ad regiam eē proxi-
mam. Quare tui est officii: atq; probitatis Beatrix nobilissima: ut tuis te
maioribus: atq; domesticis quātum fert ingenium tuum castissimiq; mo-
res: rebus ī omnibus dignam p̄stes: & ita p̄stes ut & luce functi ī tua
prudētia: integritateq; reniuiscent. & dux Borsius: qui te nō secus ac fili-
am mira caritate p̄sequitur: de tuis laudibus audire in dies magis ma-
gisq; delectetur. Id autem una re facile cōsequeris: si tecum assidue me-
mineris: & quo genere nata es: & cui iradita coniugio. Tristanus enī uir
tuus inter uniuersos nostræ ætatis iuuenes: siue ingenii splendorem: siue
robur: magnitudinemq; animi: siue corporis dignitatem: ac uires confi-
deremus: talis ē: ac tantus: ut ea de se: quæ at oīa nō iniuria polliceri: quæ
de Iafone ī argonauticis fingit Orpheus: cū illū cæteris heroibus p̄ferēs
ita cecinit Clarior in cūctis dius fulgebat Iafon: Iuno & enī lætos oculis
afflarat honores: ac pulchrū dederat: magnūq; & pectore fortē. Nā qd de
ipsius patre Frāncisco sphortia fortissimi illius ac summi īperatoris Sphor-
tiæ filio quē oīs mirata ē: sensitq; Italia: ī p̄sētia mibi ī tam breui tēpo-

ris curriculum dicendum sit? Cū eius res clarissime gesta tot: tātāq; sunt: ut
si eas nō dicam exponere: sed enumerare uelim: ante diem clauso com-
ponet uester Olympo. Satis illud: superq; sit: quod unum ex omni homi-
num memoria eē nouimus q; parua etiā manu uniuersos Italia: ac maxi-
mos: robustissimosq; exercitus: qbus cū est cōgressus: cū. qbus. n. cōgres-
sus nō est? & ne id qdem laceffens unq;: sed laceffitus: semp: coactusq; in
iuria eos semp cū gloria fuderit: fugarit. uicerit. oppresserit. Quā certe
nūq; aduersus omnis fortunæ turbines: atq; pcellas potuisset efficere: nisi
ob maximas: innumerabilisq; uirtutes: qbus mortales cæteros mirabiliter
ante it: omni potēti deo gratus: carissimusq; eēt. Et enim frustra sunt ho-
minum cōuatus: q se a iusticia abduxerūt. Illos solos tuet deus: ac re-
bus secūdis auget: atq; ornat: quos uiros iustos: bonosq; cognorit. Quare
mirari neminem oportet: si aduersus florētissimas: opulētissimasq; resp-
aduersus maximos: potentissimosq; reges: aduersus omnem irruētis: &
infestā fortunā: quam uocat impetum: illud imperium est adeptus nul-
lis humanis opibus sed deo dūtaxat in tātārum: & tam illustrium uirtu-
tum prēmium auctore: duce: atq; uexilli fero: quo nullum est i Italia nec
opulētius. nec pulchrius: nec magnificētius. Et quod magis stupēdum
esse iudico: cum uniuersa Italia mutuis bellorum icendiis modo conflag-
raret: reliquis omnibus principibus: Ciuitatibus: regibus de pace omni-
no desperantibus: Solus Franciscus sphortia est inuentus: q singulari sua
ingenii acrimonia: diuināq; sapientia ardentissimas bellicorum flamas
præter oēm omnium opinionem subito represserit. extinxerit. deleuerit.
tantamq; repēte pacem intulerit: quāta ex omni hominum sæculo i Ita-
lia nūquam fuit. Cumq; desperati qdam: prostratique Antæi romanæ
ecclesiæ oppida: urbesq; disturbare: atq; dissipare moliant: solū hūc unū
eē prospicimus: q quasi uitalis: salutarisq; oibus bonis aura ecclesiam ip-
sam iam metu examinatam: atq; sui iopem cōseruet. alat. augeat. sustine-
at. sensuq; afficiat. indignum sane & impium eē ducens: si qui rebus i cū
etis deo utitur salutifero adiutore: non eius sacrosancto se domicilio &
adiutorem: & liberatorem præbeat. Cum tales igitur parentum uestrorū
splendidissimiq; generis ideas per omnes uirtutis numeros nobis propo-
sitas esse intelligatis felicissimi coniuges: curate quæso: efficitq; ut cor-
poris oculis: & mentis luminibus ita eas intuemini: inspiciatisq;: ut ue-
stris oibus honori: uobis uero ipsis emolumēto: & q̄iucundissimæ uolup-
tati eē possitius. Quod autē ad rē attinet: iure gratulandū eē uideo: & tibi
stantissime dux Borfi: & optimo illi meo: maximoq; p̄icipi gloriosiss-
mo Mediolanensium duci Francisco sphortia: qui per conuenientissimi

Italia

Borfus dux
Fr. sphortia
dux

huius: pulcherrimiq; coniugii uiculum nō modo pristinam necessitudinem uestram: singulari beniuolētia confirmastis: sed bonis omnibus: totiq; Italiae spem certissimam attulistis perpetui ocii: exoptatq; quietis. Quis eīm dubitet bene uobis iter uos cōsentiētibus pacem Italicā firmā: incōcussamq; duraturam. Sed ne sim dicēdi prolixior ad ea ueniēs: quorum gratia tāta omnes frequētia cōuenerunt: quā reliqua sunt: materno usitatoq; sermone transigam.

Ferrariæ, viii. Idus apriles. M. cccc. lv.

Franciscus Philelfus sal. d. Lodouico casellæ.

Baldasar
Beatrix

Aldasar cremēsis: qui medicinæ studet apud uos renūciavit mihi hoc die sese interfuisse nuper sermoni: cuiuspiam Guarini ueronēsis: q; affirmaret iccirco ī proximo Epithalamio: quod ī in-

Tristanus

clytæ: atq; pudicissimæ beatricis: & Magnifici Tristani sphortia nuptiis habuissēm ferrariæ: nullis me donatum muneribus a p̄stantissimo duce

Borsius dux

Borsio: qm̄ dicere p̄termissem de æstensium p̄cipum origine: idq; oīum maxime dicendum fuisse Guarinum nostrum cōtendere. Hæc ip̄e

Lodouicus casella

audiens Lodouice partim cogor tibi quodammodo: ut ita loquar: succēfere: partim Guarini memoriæ ridere: atq; commiserescere: qui oblitus uideatur Philelfum in scribendo omnino neq; præterire: nec negligere

Guarinus
Philelfus

solitum. Quid eīm Guarinus nouit: quod Philelfus ignoret? Nam si qd plus ualeat Philelfus an id minus: doctiores iudicēt. Omnium primum breuitati: ut scis: fuit inseruēdum: id quod in meæ orationis initio pau-

Æstenses
Sphortia
Fr. sphortia

cis quæstus sum: deinde nō altius repetendum de p̄cipibus æstensibus fuerat: q̄ de Sphortis facerē. at plures sunt a me laudati æstēs: q̄ sphortia: cum tamen eēm a Frācisco sphortia tali: ac tāto p̄cipe ad id negocii

obediendum & delectus: & missus. Quid quod multo fuissem & copiosior & ornatior: si me per tuas litteras docuisses: q; de tuis immo nostris æstē-

sibus abs te antea tribus deiceps epistolis cōtenderam? Nunquid es oblitus me tertium scripsisse tibi eam eē p̄cipis mei ī sentētiā: ut istuc irē

habendi epithalamii gratia? teq; etiam atq; etiam rogasse: ut quoniam mihi nulla esset eorum cognitio: quæ ad æstēsis familiæ laudes maxime

pertinerent: ad me omnia q̄ diligentissime perscriberes: quæ laudanda: ac p̄cipi tuo grata censerēs? Nonne eadem quoq; abs te per litteras: tū

per antonium Triciēsē ducalem aulicū cōtinuo peti: quo die in suburbanos illos ferrariæ hortos diuertimus. at hæc q̄s ē uel mediocriter do-

ctus: quem latere debeat extraria ista omnia: quæ tantū Guarinus facit: ab aliis uiris sapiētibus ī minimis duci bonis: ab aliis uero ne ī bonis qdē

duci? quò fit: ut omnis uera laus fit. At uirtutis a me æstéses sunt: pro tem-
pore egregie laudari. Nulla igitur aduersus me quæquam utatur in simula-
tiõe: nulla calumniã: quare minus me munifice munificentissimus dux
Borſius tractarit: cū ab ipſo equidem (q̄ta mea fert opinio) perhumani-
ter tractatus fueri: & ut græci dicunt quippe q̄ me
tum publice miris laudibus extulerit: tum hilariter priuatim monuerit ſi
quid eſſet: quod de ſe mihi uſui foret: id omne in mea eē poteſtate poſitū.
aut igit̄ nihil a me erratū ē: aut ſi qd̄ ē erratū: id oē tibi amiciffime Lodo-
uice dādū exiſtimo. Itaq; uſ̄ meã tu apud iſimulatores iſtos uel tuã apud
me cãm tuere. Vale & me illuſtriſſimo iſti præcipi unice commenda. Ex
Mediolano. vi. Idus Auguſtas. M. cccc. lv.

Laus

Borſius dux

megaloprepos

Lodouicus

Franciſci Phileſi oratio nuptialis habita in ſponſalitiis Theodori plati in
reconſulti: & Eliſabet Vicecomitis.

Iue ipſm naturæ ductum: ſiue rationis: atq; honeſtatis uim conſi-
deremus: nihil eſſe in actiua: ciuiliq; uita aut antiquius: aut digni-
us reperiamus bene cõueniētis cõiugii caritate: & ſanctimonia.
Nam ſi ex omnibus gregalibus aĩalibus homo eſt maxime ad ſocietatē
natus: quis nõ id uel inſtitutum: uel ſacramentum maiorem imodum p-
bet: laudet: admiretur: q̄ hãc naturæ communitatem & tuetur: & propa-
gat? Hoc autem matrimonio præſtari qui neſcit: ſe ipſm uidetur ignora-
re. Recte igitur: ac uero ſcriptum legimus ab Ariſtotele acutiſſimo illo:
eruditiſſimoq; philoſopho hominem ſolitarium aut bæſtiam duci oport-
tere: aut deum: utpote bæſtia paucis egente rebus: deo autem nulla. Se-
cus uero de homine uſu uenit: qui cū multarum: uariarūq; rerum ad ui-
tam idigeat: eas ſolus parare ſibi nullo pacto poſſit. Itaq; prima uitæ: do-
muſq; ſocietas in cõiugio eſt ſita. Eſt hoc enim tanq̄ ſeminario rei publi-
cæ manãt liberi: nepotes: poſteriq; omnes: qui cum unis ædibus capi ne-
queant: in uicos: primum: dein in ciuitatem propagãtur: & regnum. Qua-
re non prudẽter ſolum ueruetiam ſanctẽ: ac pie ille mihi humano gene-
ri uidetur conſuluiſſe: qui primus ad hãc naturæ communitatem matri-
monium iſtituit: ab quo ipſo qui abhorret: nõ debet nõ fateri: cū deus nõ
ſit: ſe ſimillimum eſt belluæ. Et quĩnã iſ fuit? Num Romulus? num Ce-
crops? Nam Vulcanus? Stultus profecto exiſtimandus uidetur mihi: q̄
huiuſmodi inuentum humano igenio tribuat. Altius certe repeteridum
eſt nobiliſſimi huius: ac ſciſſimi iſtituti principum: Fuit inq̄ fuit oĩpotēs
ille: ac ſummus rex oĩum & auctor: & creator deus: qui cõtinuo in primis
noſtris illis parẽtib; cõiugii cõſtituit iubēs. Creſcite: & multiplicamini:

Ariſtoteles

Romulus
Cecrops
Vulcanus

terraq; replete. Itaq; possumus liquido itelligere: quata isit in matrimo-
nii scitate no laus solum: sed etiam ueneratio: cu id a mete diuina & pfe-
ctum sit: & constituti: & iustum. Et est sane coniugium hoc e uiri atq; mulie-
ris secudum legem ad procerados liberos coniunctio ea prima societas: q;
cu societatum oium inter hoies & origo e: & fundamētum: tum & suauis-
sima ducitur: & utilissima: honorificaq; in primis. Hec eim tria maxime
expetunt i uita honos: utilitas: uoluptas uel ea potissimum ratioe: q; ho-
nos debet uirtuti: utilitas necessariis rebus: cultuiq; domestico: uoluptas
aut ea: qua uel corporis: uel animi labore: atq; negotio aliquando coe-
scimus. Quae quidem omnia iesse i bene morato coniugio no difficulter i
ueniamus: si uelimus nobiscum ipi animo uoluntate: a quot: quantisq; fla-
gitiis per matrimonii sanctimoniam & tuti reddimur: & salutare: ob ea
q; rem maxime honorifici. Temperantes enim: atq; pudici coniuges nihil
agunt: nihil cogitat: nihil loquuntur: nisi quod honestum: decoruq; sit: at-
q; secudum deum: quippe qui semper ante oculos habeant ad illius se
imaginem: ac similitudinem creatos nihil agere oportere: quod minus
creatori suo gratificetur sed omnia sobrie: omnia casta: omnia inoceter:
omnia secudum legem diuinitus constitutam. De utilitate uero quid est
opus prolixiore utamur oratione: cum nemo sit natura usq; adeo profu-
sus: aut incosideratus: qui dum se uidet obstrictum coniugali bono: no
cotinuum habeat rationem amplificandae rei familiaris: qua sese: atque
uxorem: suosq; omnis no alat solum: sed cum dignitate tueatur. Eadeq;
mente uxor omnia ad coeruatiōem rei domesticae: omnia refert ad par-
cimoniam. Quibus utriusq; studiis quata coisletur utilitas: nemo est: que
lateat. Quem praeterea fugit eorum: qui sine coniugio sunt: rem omne fa-
miliarem habere deterius in dies: utpote cui parcat nemo: sed obliguriat
eam omnes: atq; diripiant. At uoluptatem no ea metior ratione: qua pe-
cudes uidemus: ut sit suauis quaedam sensuum titillatio: leuisq; pruritus.
Sed ea mihi uoluptas uidetur optanda: qua quod modo dicebam & ni-
hil corporis labores remittuntur & animi perturbationibus quadoq; pssi-
ueluti relaxantur. Huiusmodi uero uoluptatem bene compositum ma-
trimonium in sese cotinere nemo sane mentis ignorat. Nam & uir i uxo-
ris probitate: pudicitia: parcimonia: diligentia: atq; charitate mirifice co-
quiescit: & uxor in uiri prudētia: strenuitate: idustria: ac mutua erga se
uoluntate omnes animi molestias: curas: sollicitudines & reponit: & se-
dat. Ad haec uero quanta est ea animi uoluptas: qua continuo exprea-
tis liberis percipitur: cum in iis sese parentes intueantur non solum esse:
sed perpetuo fore? Possē alias pleraq; ratōnes i medium asserre: qbus
ostenderem in hac actiua: atq; ciuili uita nihil esse coniugio nec praclari-

us: nec melius: sed unum illud potissimum: quod cetera sacramenta ho-
minum prudentium excogitatione atq; auctoritate: & inuenta sunt: & co-
stituta. Matrimonium uero cum deus ipse in prima nostra origine suo ore co-
stituit: ac iussit: & id quidem in horto delitiarum: & in summa uitae continen-
tia: atq; puritate: tum etiam Christus optimus maximus dilucide confirmauit
qui in matrimonio nasci uoluerit: & diuortium temere fieri prohibuerit:
& ad nuptias inuitatus eas sua praesentia honorauerit: ac iuuerit. Per bea-
te igitur illis ego prospectum reor uiri magnifici matresq; nobilissimae: quae hac
felicitate coniugii muniri sese insigniriq; instituerit. Quorum honorifico sple-
didissimoq; coetui uos hoc die ascriptum in iureconsultorum clarissime: atq; in-
tegrissime. Theodori plate & nobilissima pudicissimaeq; uirgo Elisabet
uicecomes iure ac merito pro mea erga uos innocentissima uoluntate &
laetor: & gaudeo. Intelligo enim in hoc mutuae caritatis uinculo fore: ut
tranquilla ac faustam & fortunatam uitam uestrum utriusq; partem & aduertant
omnes: & fateantur. Hoc autem loco haud absurdum fuerit mea sententia: ut quod uo-
bis tenendum seruandumq; sit: paucis commenter. Enim uero prima coniugii causa
est spes quaedam immortalitatis: quae ex liberis nobis parit. Nam qui cor-
pore mortales sumus: per illos reddimur immortales. Propagatur enim
caro nostra in iis: quos genuerimus. Accedit etiam illud: quod coniugati haud
difficiliter uitam illicitis ois prohibitorumq; congressus: ob quam quidem rem
monet apostolus: ut quisq; habeat suam. Est praeterea uxor uiro multis
in rebus adiumento non mediocri. Solere etiam per uxorem caritatem
& acerbissimas inimicitias tolli ardentissimaq; bella restingui raptae saba-
nae nobis exemplo sunt. Possem alia meminisse permulta: quibus coniu-
gii bonitas elucesceret. Sed quoniam res patet ipsa per sese: ea breuitatis
gratia missa facio: modo unum illud uestrum praetereat neutrum tripli-
cia esse bona coniugii secundum aurelium Augustinum fidem prolem
sacramentum. Fidei autem illud est munus: ne praeter uinculum coniu-
gale cum altero: aut altera concubatur: id quod non minus uiro seruan-
dum est quam uxori. In prole uero attenditur: ut cum caritate suscipiatur: re-
ligioseq; educetur & urbane. At in sacramento cauendum est omni stu-
dio: ne coniugium separetur: ne per diuortium alteri coniugatur: ne plis
quidem ipsius causa. Estq; praecipuum illud perpetua recordatione usur-
pandum. Quos deus coniunxit: homo non separet. Quare illud est maxime
officium: ut ois ope atq; opera studeat: ut non corporum modo: sed nec et
animorum ulla sit diuortii suspicio. debet enim coniugati assidue mutua se caritate
complecti meminisseq; ideo matrimonium appellari: ut quae uiro coniugit matri-
fiat. Haec enim est tanquam regula nuptiarum: quo generationem regeneratio excipi-
at: & ita deinceps regenerando perpetuo propagetur per mutuam caritatis

Matrimonium

Christus opt. maxi.

Theodorus
plateus
Elisabet uice-
comes

Bona triplicia
Fides proles sa-
cramentum

Elisaber
Probitas

Nobilitas
Dos
Vicecomites

Mediolannm
Italia
Gallia cisalpia
Liguria

Gasparinus ui
cecomes
Philippus Ma
ria
Iohāna
Rufcones
Comum
Iohānes aloy
sus
Franchinus

Agnes
Antonius mar
lianus

& obediētiae uinculū: cum neuter hēat sui corpōris potestatem: sed alter alteri sint adeo obstricti: ut se cōtinere nequeāt altero cōnubii debitū potestulāte. Ceterū quid pluribus ē opus. Solum cōiugii sacramētum diuino ore cōstitutum ē: cum cetera sacramēta humanā sint iuentioni ascribenda. Quod deus igit uoluit: cōstituit: iussit: id si quis negarit ulla carere bonitate: hūc ego ausim appellare & sceleratū & impium. Nūc autem separatim ad utrūq; uestrum quaedam pauca sim dicturus. atq; te primo alloquar Elisabet. Habes tu sane ea oīa: quae in sponsa spectari consueverunt: probitatem uenustatem nobilitatem dotē. Tua probitas ē tota: quippe quae in aīo est posita: hāc tibi eripere nemo potest. Quare cum tibi sit peculiaris noctes tibi ac dies curādum ē: ut ei semp aliquid addas: eam amplifices: exornes: illustres. Venustas corpōris est: quae eo magis hētur in pretio: quo magis fuerit cum uirtute cōiuncta. Nobilitas & diuitiae fortunā censent bona. Dos tibi & pulchra est & pro ciuitatis cōsuetudie satis ampla. Nam de tui generis splendore quid attinet multa memorare. Non eim familia uicecomitum aut obscura ē aut noua: sed & prisca admodū & illustris & praepotēs. Nam ut reliquos missos faciam uiros in omni dignitatis gradu clarissimos: q; ex hac prosapia emanarunt: id satis mihi superq; uidetur q; uni uicecomites inclyti & excellentissimi principes annos iam ppe cētum ac septuaginta nō Mediolanum dūtaxat qua una urbe nihil habet orbis terrae populosius nec uniuerſa Italia magnificētius: sed alias item pmultas & Gaillae cisalpinae & liguriae potētissimas urbis felicissimo imperio & tenuerūt quādūtissime: & hac etiam tēpestate tenent quāpacatissime. Sed ne i maioribus tuis enumerādis amplissimis certe oibus optimisq; uiris uidear dicēdo prolixior: satis pro tēpore fuerit meminisse Gasparini uicecomitis parētis tui uiri profecto & generosi & singulari bonitate praediti: q; illustrissimo illi principi Philippo Mariae ob icōparabilis suas multiplicisq; uirtutes & carissimus fuit & piucūdus adeo: ut nihil unq; ab eo frustra postulare. Quid eim loquar de tua nobilissima illa Iohāna matre: quae praestātissimis Rufconibus nata q; tum alia nō nulla oppida tum etiam urbem Comum quōdam tenuere dominatu: in oī pudicitiae ac prudētiae gloria nulla se gessit clarissima foemina inferiorem. Habes praeterea q; hic ad sunt tū ornatissimū eqtem auratū Iohānē aloysiū tum Frāchinum nō fraterno solū sanguine sed et mirabili caritate cōiunctos: q; ut sunt corpōz magnitudie ac forma iter oīs mediolanēses spectatissimi ita pluribus uirtutibus ac maximis apprime celebrandi ob easq; res excellentissimo nostro principi gatissimi. Sunt ad hāc tibi in uinis sorores tres nō uulgari celebres honestate Agnes uiro grauissimo eidem sapientissimo & optimo Antonio marliano coniuncta matrimo-

nio & Lezadra comitis Francisci turriani uxor: qui quidem ambo itegerri-
 mi sunt prudentissimiq; ducales adiles: quos uulgo magnos uocat ducali-
 um itratariu. Est ite soror tertia Margarita nupta ducali aulico aloyfio
 dugnano. Quibus sane sororibus tuis Elisabet pudicissimis pbatissimisq;
 debes nulla uirtute cedere. In primisq; meminisse huc te uix ee habitura
 id quod faustum felix fortunatq; sit. Theodorum Platum: qui & gene-
 re natus est splendidissimo & patribus optimis & ipse quoq; pbitate eru-
 ditione eloquentia posterior nemine: siue cum iureconsultis conferatur: siue
 cum philosophis siue cum oratoribus maximisq; uiris in omni genere lau-
 dis & gloria. Vellem mihi liceret. Elisabet ea oia de tuis laudibus dicere
 qua & pulcherrima sunt & uerissima. Sed cum ea sit apud omnes de te
 fama pudicitiae prudentiae probitatis: ut uirginibus omnibus una tu ex-
 plo ee & possis: & debeas: iam tempus me admonet: ut omnem meum ora-
 tionis cursum in futurum huc sponsum tuum breuibus conuertam. Quid
 aut de te primum laudem: Theodore plate: uel quid non laudem potius?
 Nam quis omnium e: qui de tuis pulcherrimis maximisq; uirtutibus ige-
 nio disciplina certius testimonium uno Francisco philelfo afferre queat:
 cuius uel admodum adolescens institutus es disciplinis: & cum aetate pue-
 etus: & sapientia: ab eiusdem te familiaritate & amicitia: nunq; alienum te
 uoluisti? Finxit te natura ingenio uigili acri strenuo dextero. Quare non
 modo qua recte audires: celeriter tanq; praecipiebas: sed permulta quoq;
 assiduo studio diligentiaq; tua: ex uariis lectionibus conquisita atq; colle-
 cta peride atq; in optima quaedam atq; frugifera messis acruum coege-
 rebas nihil quod uel ineptum esset uel minus luculentum admittens.
 Quibus quidem naturae tuisq; institutis factum est breui: ut nihil quod
 ad oratoriam attineret: nihil quod philosophiae grauitatem saperet igno-
 rares. Cum uero itelligeres & pro conditione temporum: & pro maiorum
 tuorum gloria legum ciuilibq; iuris sapientiam oino tibi esse obeudam ad
 hac te totum tanq; in patritam & auitam possessionem recepisti. Idq; usus &
 ingenii acrimonia & memoriae bonitate & continua quadam diligentia: in-
 dustria breui temporis curriculo praestitisti: ut iuriscōsultorum & eruditif-
 simus habereris & inocētissimus. Nec tamē iter hac studia siquid ocii ue-
 nari poteras: id uacuum fluere petiebaris. Sed quod alii plariq; omnes
 ad relaxationem & uoluptatis illecebras conferunt: id tu omne aut ad re-
 rum diuinarum perspicientiam aut ad aliarum disciplinarum cognitio-
 nem trāsferebas. Quo factum uidemus: ut omni in laude uersatus exister-
 ris. Nec enī te fugiebat duo esse hominum genera alterum doctū & ur-
 banum: alterum indoctum & rusticum: & hoc quidem humanae praestan-
 tiae q̄ minimam partem representare: quo de uno uerecundae locutus e

Lezadra
 Fr. Turrianus
 comes
 Margarita
 Aloyfius du-
 gnanus
 Elisabet
 Theodorus
 platus

Duo hominū
 genera

9
Plato Solon
Origo domus
theodori plati

Platonis origo
Aristoteles pe-
ripateticus
πλατῶν
Platus
Codrus
Melanthus
Solon
Nileus
Chlora
Amphion
Nestor
Theodorus
platus
Georgius iuris
cōsultus
Petrus Anto-
nius platus

hieronymus iquiens. Sancta quippe rusticitas soli sibi prodest. At alterū illud lōge ppius uidetur ad diuinam bonitatem accedere: cū nō sibi solū sed uniuerso humano generi natum iure queat iudicari: quod & cōsuetudo & monēdo & instituēdo & tuendo sit oibus usui. Et enim cum duæ sint animi partes: quæ altera rōnem habet: altera caret: i utriusq; ui eximius eē uoluit. Quapropter uirtutes oīs cōplexus est & cōtemplationis & actiōis: quo utriusq; felicitatis etiā iter uiuos fieres cumulatissime particeps. Turpissimum certe iudicās a primis tuis illis maioribus Platoneq; & solone ulla ex parte degenerare. Platorum enim familiam & priscā esse & percelebrē satis nobis oñdit ipe unus plato: ab quo plati defluxere. Quis eni audeat negare extitisse platonē philosophorum plane oium & maximū & grauissimū. Vt diuini illius ingenii summæq; sapiētiae cætera argumēta præteream: fuit ille omnium philosophorū primus: q̄ & de trinitate & de rebus diuinis ac nostris multo ante humani generis redemptorem q̄ apertissime fuerit pietissimeq; locutus. Qua ipsa re una quanq̄ philosophorum oium nobilissimus iudicari debet: altius tamen eius est nobilitas recēsenda. Plato uir fuit atheniēsis Xenocratis academici & Aristotelis peripatetici doctor. Is suo ppriocq; noīe aristocles dictus est. Nā platonis appellationem aut a pectoris latitudine ab oratione huberiore deductū putāt πλατῶν platys .n. græce latum latine significat. Huius paternum genus a Codro manauit atheniēsum iustissimo rege melāthi filio: at maternū a Dropide poeta elegātissimo Solonis legūlatoris fratre. Qui quidem ipsi altius referunt genus suum i Hileum heroa neptuni filium ac peliæ fratrem. Ex quo item nileo & chlora amphionis filia nati sunt filii duodeci: quorū natu minor fuit Nestoris: q̄ i bello troiano sapientia & eloquētia iter græcos cæteris præstitit. Itaq; mirandum certe nō est: si Theodorus platus huiusmodi ortus genere & ipe iuxta ac pater Georgius clarissimus ille iurisconsultus legum ciuilibsq; iuris sapiētia ē illustris: & Petrus antonius huius frater cū militiæ gloriatū poetica ē & oratoria laude isignis. Theodorus .n. p̄ trāstusa & ppagata in posteros ui sollertiaq; naturæ platonem solonaq; repræsentat. At Petrus Antonium nileum illum qui & pilum cōdidit & res gessit maximas: tū amphiona & dropiden: quos eloquētia reddidit celeberrimos. Vterq; autem bonitate referūt Codrum regē. Is eim pro iusticia & caritate patria sese ultro morti obicere non dubitauit. Ea deniq; ratione hi duo frēs p̄ diuino p̄cipe nostro patriæq; salute si opus esset: uitā ipsam ultro alacriterq; exponerēt: præsertim cum aiaduertant in p̄cipis salute patriā salutē eē cōstitutā. Quam in uno ip̄o Theodoro omniem maiorum suorum laudem & gloriā ita liceat reperire ut nullus nobis neq; amphion neq; dropide

des nec etiam nestor sit desyderatus. Nam ad ceteras uirtutes & uersu
 ualet & oratione soluta adeo: ut quod de nestore apud homerum legi-
 mus: ex eius lingua melle dulcior oratio pfluat: adde modestiam facilita-
 tem mansuetudinem comitatem morum eleganciam mitifica & inaudita
 quadam ingenii dexteritate prudentiaq; conditam. Quid multis? Ita ipse
 per sese pollet: ita suo splendore praeclarus est: ut uideatur maiorum etiam
 claritudini praerulisse. Quid enim sim longior in recensenda platorum nobi-
 litate: cum non modo in Insubris: ut uetustiora illa silentio: iam inuol-
 uam: uerum etiam & in placetino ac parmensi solo superioribus tempori-
 bus: & in ipsa etiam Liguria: cuius caput est Genua lateq; per Italiam nonnul-
 li ex platorum familia uiri magni & prepotentes castella plurima oppidaq;
 possederint? Quare ne prisca illa curiosius repetentes quae magis ad rem
 faciunt: praetereamus: paucis mihi complectendum uidetur: q; & ostendi
 omnibus potest: & ipse legi. Extant enim grauissimae quaedam tabulae quae
 uulgo hac tempestate uocantur publica instrumenta: & aequidem reper-
 ta in archiuo placetino confectaeq; anno a natali christiano uigesimo se-
 cundo supra millesimum. Quibus quidem tabulis perspicue patet fuisse
 fratres sex ex quodam nato magnifico militaris dignitatis uiro Plato
 nomine: qui ex plata familia ortus esset ac nobili foemina Mathodia: q;
 filia foret magnanimi equitis aurati comitisq; lonielli luciani atque his
 paternum auum extitisse Facinum platum & ipsum equitem auratum: u-
 auiam uero probatissimam & nobilem foeminam Domuillam arasmi
 turriani filiam. Atq; his quoq; in tabulis quae confectae sunt herciscundae
 familiae gratia dilucide apparet fuisse illis platis amplissimum patrimo-
 nium & arces permultas atq; oppida: quae pro suis portionibus singilla-
 tim inter eos fratres diuisa sunt. Castellum autem unum nomine plato-
 num iccirco indiuisum atq; commune relictum esse: quoniam platorum
 familia a diuino illo platone philosopho trahens originem haberet agna-
 tionis suae perpetuum cognomentum. Cumq; hi sex fratres secundum
 portiones quae cuique obtigerant. Alius bononiam. Alius ferrariam.
 Alius genuam. Alius parmam. Alius Immolam sese contulissent. Anto-
 nius platus qui foret ex illis omnibus natu minor: habet etq; portionem
 suam in Mediolanensi ditione: Mediolanum se recepit: ab quo quidem
 uno cum ceteri maiores tum illustris & sapientissimus iureconsultus. Ge-
 orgius platus clarissimi huius sponsi pater profectus est. Quid enim me-
 morem quod est omnibus luce ipsa magis perspicuum: uirum illum gra-
 uem atque sapientem Guidetum platum: quem ipse Georgius auum ha-
 buit. Fuit enim ille tanta probitate & sapientia: ut non modo apud Iohannem
 maria secundum mediolanensem ducem iuuenem sane ferocissimum

Insubris

Liguria
 Genua

Platus
 Mathodia
 Loniellus luci-
 anns comes
 Facius platus
 Domnilla
 Arasmius turri-
 anus
 Castellum

Guidetus pla-
 tus
 Georgius pla-
 tus
 Iohannes ma-
 ria dux

Hierosolyma

Carolus rex

Anastasius platus

Solon
Romani
Gracia

Plato

Agnes
Maffeus muzanus
Philippus Maria dux

Theodorus platus
Plato

primum locum obtinuerit: sed apud eius etiam preem Iohannem galeacium quo nihil uidit ætas illa in omni præstantiæ genere nec admirabilius nec perfectius: tanto est habitus in honore: ut existimari posset diuinus ille princeps nihil apud se habere uno Guideto plato aut carius aut prætiosius. Itaque non est mirandum: si talis ille tantusque uir pro suæ pietatis munere ad sanctam ciuitatem hierosolimam cum ornatisissimo famulatu nauigauit: quippe qui intelligeret honorem omnem huius mundi inanem esse: ubi diuino uacaret cultu. Quam obrem deuotissime eo profectus ubi uoti sui pietissime factus est compos: a tenerissimo hungariæ rege Carolo apud sacrosanctum sepulchrum ipsum militaribus est ornatus insignibus. Hoc igitur auctore Guideto & patre Georgio natus est excellentissimus hic iureconsultus Theodorus & quo de modo uerba feceram Petrus antonius & cum alii fratres tum Anastasius adolescens: qui etiam ipse paternam atque aliorum suorum maiorem gloriam egregie imitatur. Nam ipse quoque legali ciuilique sapientiæ ita operam dat: ut suorum æqualium cedat nemini nequaquam is quidem solonis platonisque oblitus: Nam & solonis leges quæto fuerint in honore: uel unum illud est dilucidum argumentum: quod Romani ipsi rerum domini legatos decem in gratiam usque miserint: qui eas abatheniensibus petitas in urbem ferrent ad suum stabiliendum iusticia & decorandum imperium: Et Plato quantam præ se laudem ferret legum iusticiæ uniuersaque administrationis ciuitatis cum alia permulta eius uolumina eruditissime atque sapientissime lucubrata tum libri decem de republica duodecimque de legibus apertissime declarant. Sed his omnibus omissis quid loquar de materno genere Theodori? quid inquam de huius matre pudicissima atque optima muliere Agnete Maffei muzani illius filia: qui & senator sapientissimus fuit & ob maximas suas innumerabilisque uirtutes Philippo matris nobilissimo duci carissimus: Num tantus ille princeps cuius splendidissimum nomen nulla unquam neque inuidia nec posteritas obscurabit: tanto fecisset unum maffeum muzanum nisi omni laude dignum censuisset: Vellem mihi liceret ea omnia in medium referre: quæ ad uera de te laudes attinere intelligo præstantissime iurisconsulte Theodore plate: quæ quoniam temporis breuitate impediatur: ut præteream: est necessè. Vnum illud certe scio: te unum esse inter omnes: qui non tam platus dicendus sis quam plato: utpote qui non modo platonem in omni sapientiæ gloria representantes: uerè etiam sis idem plato: a quo illustri familia olim tua quæ nunc deprauatione temporis plata dicitur: platonica fuerit appellata. Sed quoniam me tempus iam admouet: ut ad uerba illa sollempnia quibus tota uis sermonum per uerbum de presenti concludit: nostra omnis oratio se conuertat: de his nunc satis atque super.

Frāncisci philelfi oratio nuptialis hīta in desponsaliciis Petri biragi & Elisabet princiualis.

9

Vi sacratissimum coniugii uinculum non summo opere laudant excellentissimi principes idigni profecto illi mihi uideri debent: qui ex ullo hominum numero iudicentur: Nam si natura fieri uideamus: ut quicquid aut aliter aut sentit: producat aliquid sibi simile: quo in sua specie propagetur: idque non in ceteris animalibus solum quæ ratione carent: sed in herbis etiam & arboribus quæ sunt inopes sensus: intueri liceat: quid de humano genere dixerimus: quod diuinam imaginem præsefert? Nonne ad ipsum naturæ appetitum diuino quoque præcepto admeouimur: ut crescamus: ac multiplicemur: terramque repleamus? Et est sane coniugium ut mea fert opinio: uiri atque mulieris secundum legem ad procreandos liberos coniunctio. Non enim ad prurientis libidinis non ad titilantis sensus non ad oscenæ uoluptatis intemperantiam institutum est matrimonium: sed ut pro ratione pro lege pro sanctimonia nobis similes generemus. Itaque in coniugio admodum est cauendum non modo: nequid per adulterium quod impium est: sed ne per lasciuiam quidem ullam quod pecudum est proprium: perperemus. Omnia sunt a nobis secundum uirtutem ac deum agenda: dicenda: cogitanda. Hæc qui pure caste innocenterque seruare preterierint: non difficulter triplicia illa bona assequuntur: quæ dicuntur fidei prolis sacramenti: Huiusmodi autem matrimonium tantum in se iucunditatis habet: ut nihil in uita possit esse felicius. Quod si ex ullo unquam sperandum fuit: tum ex hoc presenti fausto fortunatoque coniugio non modo licet sperare: sed ita omnino sperare: atque ea quæ oculis cernuntur & in nostra situ sunt potestate. Quis enim ignorat sponsam ipsam Elisabeth principuallis lampugnani uiri Clarissimi atque optimi Katherinæ spinellæ nobilis & honestissimæ mulieris filiam ita esse ab prima usque infantia educatam: ut simul cum lacte uideatur pudiciam bonitatemque omnem hausisse? Nam de Petro sponso quid attinet multa dicere: quem omnes scimus nemine suorum æqualium in omni probitatis genere inferiorem Et ue longior sim: quam tempus locusque patiat: Est certe Petrus patrum maiorumque suorum quæsimilibus: quippe qui natus Antonio birago ornatissimo uiro & Elisabeth fouica muliere probatissima habuit Maffeolū primum auum: quem præstantissimus dux Philippus ob eximiam erga se fidem singularemque prudentiam præfecit suæ uniuersæ curiæ magistrū: quem quidem pulcherrimum & amplissimum magistratum Maffeolus ea diligentia & integritate gessit: ut perinde atque hereditarium diuinus

Præceptum diuinum
Coniugium
Liberi
Libido
Intemperantia
Lex
Sanctimonia

Matrimonium

Elisabet
Katherina

Petrus
Antonius birago
gus
Maffeolus
Philippus dux

Andreas birag-
gus ✓

ille princeps in Antonium eius filium post patris obitu transfulerit. Quid dicam præterea de huius patruo Andrea birago uiro magnifico & gra- uissimo: Non ne idem dux Philippus tanti eum semper fecit cum publi- cis tum priuatis in rebus ob ingenii acrimoniam magnitudinemq; con- filii: ut neminem haberet cariorem: neminem iucundiores: neminem cui plus aut tribueret aut crederet? Apud hunc autem illustrissimum princi- pem nostrum quatum semper idem Andreas ualuerit: quoad uixit: & aucto- ritate & gratia & domi & belli ob eam: qua plurimum semper claruit: di- ligentiam ac fidem: nemo uestrum omnium est: qui nesciat. Quid enim uager per alienas familias quibus Petrus sponsus affinitate coniunctissi- mus est? Souicos posterulas amideos aduocadros morones uicecomites ipsoq; lampugnanos: cum inter Biragos tot uiri floruerint ac et nunc flo- reant in omni uirtutis genere: ut si eos numerate uoluerit in hac tempo- ris breuitate: sim non mediocri tædio futurus? At de nobilitate & generis claritudine pu dicissima huius sponsæ Elisabet si uerba uoluerit pro di- gnitate facere: non sit mihi huiusmodi breui sermone opus sed prolyxa oratione uel quam spatiosissimis potius uoluminibus. Nam quæ fami- lia est paulo excellentior non mediolani solum sed in hac uniuersa Gal- lia Cisalpina: quæ non sibi maximo semper duxerit ornamento lampu- gnanorum affinitates? Quare ut tempori inseruiatur cætera omnia omit- tentes paucis ea percurramus: quæ ad domesticas sponsæ laudes in hu- iusmodi necessitudinis genere attinent. Nata est Elisabet patre ut modo dicebatur Princiualle: uiro certe mea sententia: qui & dexteritate ingenii & strenuitate magnitudineque animi alteri nemini suæ patriæ concedat fide autem & obseruantia tanta in excellentissimos nostros principes Frã- ciscum sphortiam Blancamque Mariam duo huius temporis splendidis- sima luminaria: quanto esse maior nullo pacto possit. Quid enim memi- nero aut Petrum auum paternum ciuilem pontificiisq; iuris peritissimum grauissimumque doctorem? aut Georgium illum patrum: cuius ad pa- ternas laudes tanta beniuolentia accessit in hunc diuinum principem: ut eam non nisi cum uitæ exitu terminarit? Nam & Bernardum philoso- phum ac medicum & Baptistam atq; Iohannem andream uidetis in ui- uis non uulgari uirtute luuenes. Hieronymus etiam ipse patruus quan- ta modestia humilitateque præstiterit: dum uita frueretur: cognostis om- nes: Sed ut de reliquis ne sim in dicendo longior: cõticescam. Nõ ne unus hic Oldradus lampugnanus magnificus eques auratus ducalisque sena- tor sapientissimus tato semper i honore est habitus ob eius præclaras su- masque uirtutes cum apud Philippum Mariam illum: tum apud hunc ipsum Franciscum sphortiam socerum generumque duces: ut alterum

Elisabet

Gallia cisalpina

Fr. sphortia
Blanca maria

Georgius

Bernardus phi-
losophus
Baptista
Iohannes an-
dreas
Hieronymus
Oldradus
Philippus Ma-
ria dux

habeamus neminem: qui cum hoc uno queat de gloria contēnere? Quare cum ita sint: non dubiam nobis omnibus spem affertis felicissimi coniuges Elisabet lampugnana Petreque birage in omni uos laude similis fore parentum maiorumque uestrorum. Respondebitis. n. respondebitis pfecto geniturae saminis: talisq; uos prastabitis: ut non minus illis praeluxisse q̄ accepisse ab illis lucem sitis iudicandi. Quare quod felix faustum fortunatumq; uobis sit: iam ad ipsum desponsationis munus propius accedamus. Mediolani. iiii. Idus septembres. M. cccclviii.

Elisabet

Francisci philelfi epithalamion in nuptiis nobilium coniugum Iohannis antonii simonetae & Margaritae cottae.

Inter humanae societatis uincula: quibus ratione duce iucunde inter nos uiuimus: nullum profecto neq; iucundius neque utilius esse animaduerto: quam quo uir & uxor mutua caritate inuicem coniunguntur. Scimus enim in uniuersa re domestica qua constituitur saminarium repu-

blicae: triplicem esse societatem heri & serui uiri & uxoris patris & filii: & id quidem secundum triplex ciuitatis administrandae genus. Harum uero communionum coniugium quod uocamus: tantam uim in se habere tantam magnitudinem tantam prastantiam excellentissimi philosophi tradiderunt: ut inde gradatim secundis auspiciis ad summum usq; eatur imperium. Ut enim unius egregii uiri principatus & optimatum prastat & populi dominatui: ea ratione secundum Gregorium Nazianzenum: quod exemplo unius dei in caelo regem unum oportet esse in terra: eodem modo coniugalis dignitas quae unius est ad unam: reliquas societates antecellit. Itaq; miradum certe non est: si deus optimus maximus ab ipso usq; humanae creatiois initio constituit iussitq; matrimoniu: continuo q; adiecit: crescite ac multiplicamini: & replete terram. Non enim a Cecrope illo quae fabulatur: non ab aegyptiaca superstitione non a Romulo nescio quo: est huiusmodi coniunctionis bonitas aut introducta aut excogitata: sed ab ipso immortali deo: a quo qcquid est boni: ad nos peruenit: & sine quo boni esse oio nihil potest. Et quaeq; maritalis caritas inter ois suauitates est sua natura suauissima: tunc tamen fit longe suauior & gratior: si qua ratione instituta est: eadem etiam perpetuo seruet. Nam pro creatiois gratia matrimoniu introductum uidemus & id non hominum magisq; communi quadam naturae lege. Sic enim & arbor arborem & seges segetem & animal ex se aial gignit: quod qui diligenter secum aio uoluit: oia opera diligentiaq; curabit: nequid in maritali praxcellētia aut agat: aut meditet: q̄ ab eius de

Gregorius nazianzenus

Cecrops
Aegyptii
Romulus

coro sit alienum. Sanctum inquam & impollutum oportet eē cōiugium
q̄ ut in omni uita mutua dilectione tueamur: illud nos oportet prae-
ceptum assidue meminisse nec uirum habere potestatem sui: nec uxorem
sui eē arbitrii sed utrūq; alteri pari quadam pietate obstrigi. Quid enim
meminero: quae quantaq; commoda atq; emolumēta ex ipso benecōue-
niēti cōiugio cōsequuntur? cum ii simus ignari ut est prudētis patrifam-
miliaris rem quottidie: quātum honestas patitur: augere ita sollertis dili-
gentisq; matronae eam domi digerere ac tueri. Quare non equidem pos-
sum uobis nō admodum gratulari Iohānes antonii atq; Margarita: qui
diuinum praeceptum ac legitimam coniugii sanctionem hoc die q̄ utri-
q; uestrum felix fortunatumq; sit: in iuri q̄rectissime uobis posteritatuē
uestrae cōsuluis facturi uos certe omnia pro uestra uestrorūq; dignita-
te. Nā ut abs te icipiam castissima: pudicissimaq; puella Margarita: non
potes tuorū parētum nō eē simillima. Siue eni ante oculos tibi ponas no-
bilissimam & honestissimā matrē tuam Magdalenam Leonatnam siue
patrem tuū clarissimū & grauissimū senatorem hūc Petrū cottam: tanto
debes accēdi p̄bitatis desiderio: ut nisi q̄ honestum sit & laudabile apd
omnes: itelligas tibi eē i uita p̄positū. Nō eim es ignara: q̄to semp tū uni-
uerfarum Cottarū familia tū ornatissimus pater tuus i splēdore sit hitus.
Nā ut antiquora breu' tatis grā cōticescam: nisi uir iudicatus semp esset p̄-
batissimus p̄ tuus nunq̄ praestātissimus dux Philippus tāti eū fecisset q̄-
diu fuit i uiuis: neq; illustrissimus hic atq; optimus p̄iceps nē ordinis se-
natorio ascripsisset. Quo fit ut oi tibi cura oi studio oi industria annitēdū
sit: ut huius aetas q̄ ad senū iā puenit: i tua p̄bitate atq; laude conq̄scent.
De te uero Iohānes Antoni simoneta nihil eē itelligo: quod nō q̄optime
sibi q̄sq; debeat polliceri. Es. n. tu oīum p̄mū singlarī quadā prudētia p̄di-
tus: q̄ fit: ut q̄ te seq̄ oporteat i m̄rimoniū scītate: & q̄ uitare: nescius eē non
possis. Accedit auūculi huius tui uel p̄ris potius itegerrimi atq; sūmi se-
natoris Angeli simonetae auctoritas & amplitudo cuius prudētissimis in-
stitutis: & uolūtati cū sp̄ parueris: ac peas: hāc oēm quā hēs: tibi gloriā pe-
pisti. Quid. n. memorē hoc loco sapiētissimū & eruditissimū uirū. ducalē
secretariū sobrinū tuū Cicchū: q̄ ut affinitate tibi cōiūctissimus ē: ita ma-
ximū adiuuētū ad noīs claritatē. His sane rōnibus sc̄m ē: ut supiore tpe
magnificus eq̄s anratus Oldradus lapugnanus ille cuius nomē illustre ē
unicā filiā quā hēbat: tibi m̄rimōio copulauerit. His ēt rōibus adductus
uir spectatissimus Petrus cotta te sibi generum libenter accepit filius is
certa tua antea ēte uita: quam nouit omni ex parte probatissimam esse.
Qua propter tibi opera danda est: ut tanta de te expectationi nō mō r̄i-
deas: sed ēt mirabiliter supes. Aspicias praeterea nō obscure: q̄tum tibi mu-

Iohānes Anto-
nius
Margarita

Magdaleue
Petrus cotta

Angelus

Cicchus

Oldradus

nus ad gloriã eã additum quod humanissimus princeps noster splendidissima sublimitatis suã pntia cum tot illustribus iclytisq; principibus mrimonium hoc honorat futuris qdem speras: ut tales e uobis coiugibus liberi pdeat: quales. Angelum Petrumq; eã exptus: quorũ erga se fidem atq; deuotionem tãtã i rebus omibus eã cognouit: ut accedere nihil possit ad summũ. Sed ne lógius nra ptrahatur oro: iam deo duce atq; auctore ad tráfigendas nuptias pprius accedat.

Frãncisci philelfi oratio uuptialis hãta in desponsione Magnificã puellã Maruciz & Magnifici equitis aurati Raymundi attenduli.

Tanti fieri oporteat bene cõueniens matrimonium Magnifici atq; illustres uiri: uel ea rone probari potest: quod quã tria maximã expetit in uita: honos utilitas uoluptas eiusmodi uiculo apprime continetur: Nam ut i societate humana nihil eã adulterio turpius: ita coiugii sanctitate honestius nihil. Quid: quod ex oibus sacramẽtis qbus bene atq; beate uiuit: hoc uoum dũtaxat diuino eã ore constitutũ & id quidem in primis illis parẽtib; quibus præceptum est ab omnipotenti deo: ut crescerent: ac multiplicarent: terramq; replerent. In iis sane hominibus laudat cãlibatus: qui cõtempta omni carnis coppula angelorum sese quam hominũ similis maluerunt. Sed q uitam ciuilem adamãt: nec sibi nec reip. recte consulunt: ubi a connubio abstineãt. Quemadmodum enim uide mus natura fieri: ut quacuncq; uel aluntur uel sentiunt: preducant aliqd simile suis: id quod nõ in cãteris animãtib; solum intueri licet uerũ etiã in stirpibus & hãrbis: nonne is fuerit ob oĩ naturã lege alienus: qui inter hoies manens nõ se hominem eã meminerit: nõ quãrat p generis propagationem se in terris quoq; reddere immortalem? Legimus apud maiores eã Lycurgi legem plurimum laudari solitam: quã is sanxisset eos omnis q nubere noluisset: tum i Gymnicis ludis a spectaculo arceri: tũ etiã affici ignominia: quippe q eos priuatos uoluit eo honore atq; obseruãtia: quã senioribus a iunioribus præstaret. Idq; ob nullam aliam causã: q ut pcreãdoz liberoz qdiligentissimam haberent rationẽ. Quõ etiã factum eã: ut a nemine adolescẽs ille reprehederet: q aduenienti Dercyllidã i Theatrum nõ modo nõ assurrexerit: ac subsellium cesserit: sed adiecerit potius: Nã nec tu mihi o Dercyllida q cessurus eãt genuisti: cũ Dercyllidas tamẽ & uir grauissimus foret: & res maximas suo imperio præclarasq; gefisset: Sed qd aut lycurgi aut multo atẽ lycurgũ Mercurii ac Cecrops: qd dein Romuli de coiugio istituta congrimus: quãdoq; dẽ

Deus oĩpotẽs

Lycurgus

Dercyllidas
Mercurius
Cecrops

Christus opt.
maximus

Christus opt. maximus qui & idem filius dei eēt & deus: tum ī m̄mōniō

Iulia marucia
Raimundus
attendulus

naſci uoluit: tum iuitatus: ad nuptias eas præſentia ſua ornauit: ac iuuit.
Quãta uero utilitas manat q̄ta uoluptas ex cōiugali cōiūctiōe: oēs ī m̄mōniō ſūt: facile itelligūt: Nã cōiugali amore nihil ē p̄fecto mitius nihil
dulcius nihil ſuauius. Vtilitatis aut̄ oīa plēa ſūt: quæ m̄mōiali p̄cōmonia
atq; diligētia adminiſtrātur. Rectiſſime igit̄ utriq; ur̄um p̄ſpectum iudi-
co magnifica uirgo Iulia Marucia & magnifice Raimūde attēdule: quod
p̄ ſpōſalium iurium ſanctimōniam atque ſplēdorem ſitis hodierno die
mutuo caritatis uinculo coppulādi: quo & uobis ipſis poſteriq; ur̄is quã
ſaluberrime & maxima ueſtra cum laude cōſulatis. Nec enim præterire
uos debet tria eē nuptiæ bona mutuam iter cōiuges fidem prolis nō ſo-
lum p̄creandæ ſed benignæ alēdæ & igenue atque inocēter educandæ ſtu-
diū ī primisq; ſacramētum: quo impollutū cōnubium & omni ſuſpici-
one uacuum ſeruat̄: Ita enim uos faciētes & cæleſti ſatiſfacietis & mūdi
gloriæ: Nam parētum & maiorū ueſtroꝝ claritas nō parū icitare uos de-
bet ad omne cōiugii officium ac decus. Es tu ſane Iulia nata ſplēdidiffi-
mo equite aurato & rerum bellicarum laude celebrādo Baldo Marucio
illius Nicolai tholētinaſis filio: cuius illuſtre nomē nullus unquam dele-
bit iteritus. Vnus enim Nicolaus ille tholētinaſis talis fuit tātūſq; belli dux
ut p̄iceps ille nobiliſſimus Philippus Maria & patrem appellare eum cō-
ſueuerit: & eius fidei ſuam omnem dicionem adminiſtrādā commiſe-
rit. Hūc etiam Veneti: hūc Elorētini: hūc Romana eccleſia ſuæ omniū
copiæ imperatorem habuit: Nam de patruo tuo Iohāne tholētinaſi qui
& præſens ē: & te nō ſecus amat ac filiam: eo loquor uerecūdius: quod ſu-
as de ſe laudes nō libēter audit quippe qui ut eſt omni in re modeſtiſſi-
mus: malit haberi & eē laude dignus quam coram laudari. Sed illud ſa-
tis ē dilucidum argumētum excellētiſſimæ ſuæ ſummæque probitatis &
ſapiētix: quod ob multas & maximas res ſuas fortiffime geſtas magna-
nimus ille noſter & iclytus dux Frāciſcus ſphortia & hūc ſibi generū aſci-
uit: & magnis copiis præfecit: & ī ordine ſenatorio locum ornatiſſimum
obtinere uoluit: & nō ſecus ac filium & earum habuit & periucūdū ſem-
per: dum fuit ī uiuis. Quanti aut̄ hūc faciat: præſtatiſſimus dux Galeaci-
us: uidemus oēs. Num q̄ſquam minus eum admireſ: quem diuina ſapiē-
tia tāti p̄cipis facit maximi? De te uero Raimūde attēdule qd̄ multa di-
cturus ſim: qui natus patre Michaele fortiffimo illo & laudatiſſimo belli
duce quem uniuerſa p̄pe Italia ob præclaras ſuas frequētiffime uictorias
habuit ī honore: te omni in re ſimillimum illi præſtas: dignumq; oſtēdis
cognatiōe inuictiſſimi noſtri p̄cipis. Quæ cū ita ſint: aliud nihil reſtat:
quã ut p̄ uerba illa deſpōſitionis ſollēnia ad rē ipſam p̄pius accedamus.

Tria in nuptiæ
bona

Iulia
Baldus maru-
cius

Nicolaus tho-
lentinas

Philippus dux
Veneti

Florentini
Romana ec-
cleſia

Iohannes tho-
lentinas

Franciſcus
ſphortia dux

galeacius dux

Michael
Italia

Fr̄cis̄ci phileſi oratio habita in cōnubiō magnificæ puellæ Margaritæ
arcimboldæ & magnifici equitis aurati Antonii cribelli.

Um inter uahementiſſimōs ac maximōs animi affectus
tanta ſit uis amoris Illuſtriſſime princeps præſtantiſſimi
patres matreſq; honeſtiſſimæ: ut etiam antiquiſſimus ille
poeta Orpheus idemq; theologus cum non dubitauerit
non modo deum aſſerere: ſed primum quoq; deorū om-

Orpheus

nium poſt diſcretum atq; digeſtum in ſua membra chaos: quod nomi-
nant: apparuiſſe in cælo: ob idq; phanetis appellationem meruiſſe: q̄ ni-
hil ſcilicet ſine amore atq; concordia in uniuerſo mundo conſtare firmi-
us aut diuicius poſſit. quid dicemus de ſacraſſimo ipſo amoris uinculo
ac plane indiſſolubili: quo uiri atq; uxoris animi honeſtiſſimo quodam
nexu inuicem uinciuntur? Quod ſi coniugium prius in cælo ſit diuino
iūſu ac decreto quodam: quam celebretur in terra: quis ambigat quic-
quid ab eo fit: id optimum eē oportere? At in primis parentibus matrimo-
nium deus ipſe omnipotens mirabili caritate iſtituit. Ad hæc Iheſus clæ-
mentiſſimus humani generis redemptor tum in coniugio naſci digna-
tus eſt: tum inuitatus ad nuptias non iuuitus uenit: eaſq; ſua præſentia
non ſolum honeſtauit ſed etiam iuuit. Et q̄q̄ omnis amor delectare plu-
rimum ſolet: is tamen qui ex bono coniugali ꝑcipitur ac manat: tantam
& tam incredibilem uoluptatem præ ſe fert: ut nihil in uita poſſit eē iucū-
dus. Ad huiuſmodi autem amoris honeſtatem ac iucunditatem acce-
dit magnitudo utilitatis: quæ quidem tria cum i uniuerſa uita expetun-
tur tum in amicicia maxime. Nam quam aliam amiciciam huic neceſſi-
tudi caritatiq; coniugali anteponamus? Non enim coniuges nō poſ-
ſunt rationem habere & augendæ & conſeruandæ rei familiaris cum ob
uniuerſam domū tū ob liberos ꝑcreatos uel ꝑcreandos: quorū uitæ di-
gnitatiq; conſulere naturæ etiam ductu impellimur. Erat ſanc apud la-
cedæmonios iis: qui ad ſenectutem uſque uitam cælibem duxiſſent per
inde atque propoſita quædam ignominia nota: quippe qui nihil in po-
ſterum propagandæ rei publicæ conſulere uiderentur. Quo factum eſt
ut generoſi illius adoleſcentis dictum in Dercyllidan improbaretur a
nomine. Nam nec tu mihi qui ceſſurus ſit: genuiſti. Non enim aſſure-
xit dercyllidæ adoleſcens: neque honorem: quem mors erat a minoribus
præſtari grandioribus natu: ei exhibuit. Et quiſnam dubitet eum: qui ui-
tam ut uiuat actiuam: inſamiae crimine uacare non poſſe: ubi ſine uxo-

Phanes

Iheſus

Dercyllides

Margarita
Antonius

paradisos

Nicolaus arcimboldus

Vrsina

Guilhelmus comes

re uixerit: cū uel diuino præcepto crescere nos semper oportet: ac multiplicari: & quadam naturæ lege gignere nobis similes. Itaq; non absurde uestri uobis parêtes ut sunt uiri graues & sapiētes: nec inutiliter prospexerunt: cum tibi Margarita arcimbolda pulcherrima: pudicissimaq; puella tuum item tibi generose adolefcens equeq; aurate Antonii cribelle: quos non modo nō aduersantes: sed quāmodissime obtemperantes uolūtati- bus adhortationibusq; paternis hoc laudatissimo & optimo ad procreādos liberos sacramēto inuicem uideam cōiugari. Et eim reliqua omnia sacramēta humanæ sunt & inuētionis & instituti. Matrimonium uero solus deus ipse cōstituit & i primis parētibus: quod modo dicebatur: & i deliciarum horto: qui a græcis paradisos dicitur. Igitur non ignorare uos oportet: quæ sint tāti ac tam præclari muneris bona: quæ triplicia uiri sapientissimi eē uoluerunt. Nam primum positum est i fide: alterum in prole: tertium in sacramēto. Et sacramēto quidem cauetur: ne diuortium fiat: sed omnia quæ ad regendum matrimonium suscipiendosq; liberos attinēt: sancte inuocētēq; seruentur. Quod autem munus ad prolem spectat: illud esse uolunt: ut & pie suscipi: & alatur benigne: & educetur religiose. Fides uero omnem fugat intemperantiam libidinis: quo uiculi cōiugalis tam in uiro quam in uxore sanctitas pro mutua dilectione perpetuo cōstet. Et ne sim prolixior quam & locus & tempus & personarum postulet dignitas: iis in præsentia prætermittis: quæ pro rei magnitudine per multa dicenda essent: ego uos spectatissimi coniuges monere: hortari: rogare: obsecrare: obtestari non desinam: ut nihil uobis potius ducatis q̄ & dies & noctes habere ante oculos deum: ad quem unum mētem omnem cogitatusq; uestros q̄ piētissime referatis: quo tanq̄ præsentē atq; uidente omnia: nihil omnino neq; agatis neq; dicatis: neq; meditemini nisi castæ & cōtinenter. Sic eim omnia erūt uobis optata: atq; felicia. Quod autem secūdo loco uobis arbitror obseruandum: adhibete diligentem operam: ut parētibus maioribusq; uestis ornamento laudiq; sitis. Tu eim Margarita nata es Nicolao arcimboldo clarissimo iuriscōsulto ac uiro disciplinarum omnium laudatissimarum doctissime erudito cōsilio: q; ducali sapiētissimo & optimo. Matre autē præbatissima ac nobili Vrsina canossa. Nam quid ego commemorem tot ac tantos uel paterni uel materni sanguinis nobilissimos magnificosque uiros: palauicinos: rubeos: folianos: torrellos: archensesq; comites: cum i hoc uno Nicolao arcimboldo tanta sit uirtus: tantus splendor: ut cum oī antiquitate possit de sapientiæ & itegritatis laude contendere? Tu autem Antoni ea cribellorum familia natus es: quæ diuum Guilielmum origine comitem auctorem generi: habens non mediolani solum illustris ē:

& præpotēs: sed i uniuersam Italiā nō belli minus quam pacis artibus cognita: quorū ego singulorum eximias laudes si uelim singillatim persequi: nullam neq; temporis nec loci rationem sim habiturus. Ut eim silentio præteream & Urbanum tertium summum ecclesiæ Romanæ pōtificem & alios perinultos uel episcopos uel belli duces: ad hæc & iuriconsultos & philosophos: quibus familia tua est iam pridem splendidissimi celebritatem nominis omnium gētium testimonio assecuta: satis tibi ad optimarum actionum imitationem exemplo sint uel pater tuus uir magnificus Vgolinus comes: uel patruī ipsi duo cū reuerendissimus pontifex nouariēsis Iacobus philippus tum comes Antonius humanitate prouidētiaq; insignis. Prætereo eim consulto affines reliquos atq; propinquos tuos: quorum numerus est prope ifinitus: ne iudicet q̄ par sit: i dicēdo curiosior. Tu uelim ad domestica exempla quibus debes ad omne pb̄tatis generis mirifice inflammarī: utaris etiam illa qui semper soles: bonitate in genū tui. Fac obsecro: ut quam de tua laude expectatiōē cōcitasti: hanc nō minus in hoc fausto & benecōueniēti coniugio: q̄ in cæteris uitæ partibus sustineas atq; tuearis. Volat eim adolescētia alis perniciousibus & oīs ætatis flos breui momēto languescit. Sola uirtus stabilis est possessio sola incommutabilis: quæ tæcti i omni uitæ statu est utilis: in matrimonio tum maxime necessaria. In hoc eim reipublicæ seminarium cōstituitur: quod nisi omni uitio uacauerit: nunq̄ ab bonam frugem sit peruēturum. Sed de his satis. Iam ad ea ueniamus: quæ materno sermone paucis trāsīgenda sunt. Mediolani. vii. Kal. Iulias. M. cccc. lviij.

ORATIONES DIVERSAE.

FRANCISCI PHILELFI ORATIO AD PIVM SECVNDVM Pontifici. maxi. habita Mantuæ in publico uniuersaliq; Consistorio pro Duce Francisco Sphortia die Martis quartodecimo Kal. octobres. M. cccclviii

VM ESSEM PATER BEATISSIME NOMINE Atq; iussu humanissimi p̄cipis huius mei Frācis̄ci sphortie i-clyti Mediolanensium ducis apud sanctitatem tuam i tāto hoc & tam florēti splēdidissimoq; coetu uerba facturus de rebus maximis & clarissimis & cum necessariis tū xp̄ianis oibus nō mediocriter cōduēturis: nō poteram equidem nō subuerit: ne idem mihi accideret: quod grauissimis ac summis & oratoribus & philosophis usū aliquando uentile tradit. Nā & L. crassus cum paternā uulturus iniuriā apud Qu. Maximū foret aduersus. Gn.

Urbanus pontifex

Vgolinus comes
Iacobus Philippus eps
Antonius comes

Exordium

Fr. sphortia
dux

L. crassus
Qu. maximus
Gn. carbo

**Tyrtamus the
ophraſtus
Athenienſes
Demosthenes
Philippus rex
Alexander
M. Tull. cicero
T. annius milo**

Roma

Narratio

Petrus apł's

Mantua

**Confirmatio
& cōſutatio**

carbonem cām acturus: ne uerbū quidem potuit emittere. Et Tyrtamus cognomēto Theophrastus pauca admodum uerba apud Atheniensem populum dicturus obmutuit. Demosthenes uero talis ille tātusq; orator apud Philippum regem Alexandri patrem orationē habiturus idem est pho. M. Tullio Cicerone? Nō ne in causa illa nobilissima Titi annii milonis fortissimi uiri & optime de se meriti ita expalluit: ita tremuit: ita defecit: ut ineptius nunq̄ orauerit? Hęc igitur mecum repetens pater beatissime animoq; uoluitans tum huius loci ornatissimi amplitudinem atq; maiestatem: tum incredibilem tuam diuinamq; sapiētiam merito optimoq; iure expauescebam: nequid incipienti mihi: quod nollem accideret. Sed iam ne plane recreat: ac reficit mitissimi tui istius uultus atque animi facilitas singularisq; illa benignitas: quam nuper in urbe Roma coram ipse de te expertus maiore cum fiducia ad dicendum uenio. Ut ad rem propius accedam: hic optimus princeps meus ut ē sanctitatis tuę: & sacri huius collegii cardinalium uniuersaq; Romanę ecclesię obseruatissimus: cum uideret: quanto cum studio & diligentia & labore icumberes ad uindicandam xpianam rempublicam: ex atrocissima & teterissima seruitute turcorum i pristinam suam & libertatem & dignitatem: idignum profecto & iniquum a se factum iri existimasset: si abs te tantopere perhumaniterq; accersitus ad cōstitam diem minus ipse: quam primū uenisset in pulcherrimum hūc perillustremq; cōuentum tot uenerabilū patrum & dominorum & principum. Intelligebat enim i tanto rerum discrimine quo tota religio nostra fluctuat: celeritate plurima opus esse: ne dum pręstolando consultandoq; serius tempus teritur: diui Petri nauicula ante naufragio obruatur: quam tabernaculo fuerit rudētibusq; munita. Itaq; posthabitis omninoq; prętermisissis cæteris negociis suis omnibus quę circa noui pricipatus sui administrationem i tantis huius nostrę tumescētis fluctuatib; Italię procellis atque tempestatibus: neq; parua nec leuia esse possunt: ecce ut uides: nō inuitus paruū salutiferis admonitionibus & sanctissimis iussis tuis: quippe qui ut est uir non minus studiosus religionis & pietatis quam & ingenti animo & cōsilio: animaduertebat te pontificem maximum & sanctissimum non sine causa i tanto itineris labore & ifirmitate corporis: & apostolico illo solio Mantuam cōcessisse: & uniuersos xpianę fidei pricipes ac reges consultandi serendaq; opis gratia istanti necessitati litteris ac nūciis cōuocasse. Nam quid magis decet xpianum hominem quam non modo pecunias atq; uires suas pro illius nomine gloriaq; offerre sed etiam semetipsum si opus sue

rit: deuouere: qui ut ipsi uita fruere[mur] aeterna: cum e domino seruius fie
 ri tū crudelissime & per omne ignominia genus mori uoluit. Oh diuinā
 illam clāmentiam. Oh liberalitatem & munificētia[m] obstupēdam. Tu
 pro nobis x̄p̄e optime maxime: quo illius originalis delicti & perpetuaz
 culpæ reos inexpiabili facinore liberates pudēdam acerbissimāq; mor-
 tem nō solum non reculasti: sed ulro etiam atq; perlibenter depoposcisti
 Nos autem ita simus impudentes: ita igrati: ita mentis ac sensus inopes:
 ut facultates nostras atq; uitam ipsam si sit opus: quam a te uno gratis ac-
 cepimus: in tanta tui nominis iactura & contumelia tibi repetenti red-
 dere dubitemus? Absit a regibus & p̄cipibus xp̄ianis tantum dedecus
 tantum opprobrium tantum nefas. Quid enim reliqui p̄cipes sint fa-
 cturi pater beatissime: quorum opes ac uires maiores formidabilioresq;
 sunt: quādo unus hic Frācisus sphortia ne dilectissimis quidem & fratri
 bus & filiis parcere decreuerit: modo possit aliquam opem salutemq; af-
 ferre huic saluti fero pientissimōq; operi? Nouit certe princeps pruden-
 tissimus nos esse natos nō nobis solis: sed bonis omnibus: sed toti fidei
 xp̄ianæ. sed immortalī deo x̄p̄o Ihesu redemptori nostro cuius inocētē
 & sanētissimam ciuitatem pati ludibrio esse diritati immanitatiq; turco-
 rum turpissimum est & dedecorosum in primis. Eo enim omnis idigni-
 tas ducenda est indignior: quo ab indignioribus infertur hominibus: si
 homines quidem potius quam afferate profus & truculentissimæ quæ-
 dam bælluæ Turci sunt appellandi: cum nihil in se humanitatis habeāt
 præter hominis figuram & eam sane ob flagiciosissimam turpitudinis
 fœditatem deprauatam ac nequam. Quis unus omnium turcos ignoret
 fugitiuos esse scytarum seruos eosq; pastores: qui ex ergastulis illius ua-
 sti & in hospitabilis montis Caucaii cum in perfida ac Mediam latroci-
 natum descēdissent: nullūq; certum incolerent domicilium præter obso-
 leta lustra & horrētes sylvarum latebras: primum Iustiniani temporibus
 ad hellepontum usque clandestinis insidiis impetum facientes: eodem
 ductore & collatrone perditissimo Bocchano urbem oppulentissimam
 Bosphorum repentina ui captam diriperūt. Deinde ubi laxius ut homi-
 nes humiles abiectique negliguntur: contemnunturque: imperante con-
 stantinopoli Alexio comneno tantum rebus suis incrementum fures ob-
 scurissimi continuis latrocinis attulerunt: nam quid non consequa-
 tur assiduitas? Ut iam auderent aperto etiam Marte cum imperio il-
 lo orientali de principatu contendere. Vsu enim fieri quottidie uide-
 mus: ut quo quis humiliore ignobilioreque natus genere fortunæ i-
 pudentia usus fuerit: eo se arrogantiorem insolentiorē superbio-
 rem præstet. Et ne sum i re mūnime iucūda narrādo prolixior: ubi turci p

X̄p̄s Ihesus

Turci

Scythæ
Caucasus *m. n. d.*
Perfis

Iustinianus i-
perator
Hellepontus
Bocchanus
Bosphorus
urbs
Cōstatiopolis
Alexius cōne-
nus imperator

Theodorus ca
tacuzenus
Iohānes impe
rator
Myſia aſiatica
Thracia
Callipolis
Helleſpontus
Horcanes
Amorathus
Triballi ſerui
Lazarus
Baiſetes
Theſſalia
Boetia
Conſtātinopo
lis
Nicolis
Sigifmundus
rex
Galli
Chriſtus Iheſus
Thomyris tā
berlanus

Sultanus tur
cus
Cyricis

Theodorum cātacuzenum: qui Iohānem palæologum ut pupillū & ge
nerum impius circūſcriptor patriſuoq; regno fraudarat: ex aſiatica
Myſia in thraciam callipoli ad helleſpōtū tradita perinde atq; ſocii ſūt
traducti: nūc ſocerum nūc generum Horcane ductore fallentes: ut ſūt ad
omne improbitatis genus procliuēs atq; anhelantes: breui temporis cur
riculo magna ex parte thracia occupata: duce Amoratho Horcanis filio
in triballos: qui nūc ſerui appellant: irruere: Quo in loco ubi magna utri
que cæde iam perpetrata Amoratus a Lazaro ſtrenuo atq; fortiſſimo tri
ballorum duce: qui ſe pro patria immaculatam hoſtiam deuouens cum
duodecim intrepidis commilitonibus in caſtra ipſa itta crudeliſſimi ſce
leratiſſimique tyranni tentorium impetum fecerat: multis uulneribus cō
foſſus occidit. Huic ubi Baiſetes filius ſucceſſiſſet non re minus fulmen
quam nomine: id enim Baiſetes turcorum lingua ſignificat: non ſolum
theſſalia chriſtianiſ & Boetia eſt erepta: ſed ipſa etiam noua Roma Con
ſtantiuopolis ita uallata & preſſa diuturna obſidione oppugnationibus
que continuis & tremendis: ut profligato iam ad Nicolin Sigifmūdo
rege hungariæ cum tanto & tam rebus omnibus ornatiffimo exercitū
fortium uirorum ad trecentamillia poſt internicionem tātæ Gallorum
nobilitatis poſt ludibriſſam & barbaram ac ſpurciſſimam cōtumeliā
tot principum tot ducum poſt iam prope extinctum chriſtianum & no
men & cultum nī repente Chriſtus Iheſus qui ſe de inimicis ſuis cum in
micis item ſuis ulciſci dignatus eſt. Thomyrin maſſagetam cognomēto
taberlanum quoniam pede altero eſſet claudus: cum innumerabili firmiſ
ſimoq; miſiſſet exercitū: ipſa inquam noua Roma conſtantiuopolis ex
illo uſq; tempore & capta ui eſſet & uerſa ī prædā. At noluit tum deus
omnipotēs tātam paci indignitatem: quin potius perſpicue omnibus gen
tibus declarauit fruſtra eſſe humanos cogitatus omnis qui diuino care
ant auxilio. Victus ē igitur & captus illico a Thomyride tamberlano ſul
mineus ille & horribilis Baiſetes nulla pugna nulla cōcuſſione haſtarū
nulla enſium uibratione ſine ullo proſuſ ſagiptarum iactu: Nam ante
uniuerſus Baiſetæ exercitus fugæ turpiſſimæ terga dedit: quam descen
ſum eſſet in aciem. Oh mirabilem dei prouidentiam. Oh incompreſ
ſibilem immenſamq; potentiam. Oh caritatem: qua nos complecteris: in
finitam. Et nos miſeri nondum reſpicimus? non reſpicimus? captus igi
tur & nō multo poſt obruncatus per multam contumeliā ille tam po
tens tam elatus tam formidabilis Baiſetes cum nō nullos filios reliquiſ
ſet: cæteris demum deinceps omnibus per Sultanum fratrem ſtrangula
tis aruus neruo ex quo poſtea cyricis dictus ē: ſoluc hic ſultanus cyricis
in tyrranida ſucceſſit nihilo quidem minus quam Baiſetes pater chriſtia

nis perniciosus. Nam & Myfos qui citra Danubium sedent: & ultra Da-
 nubium Balacchos & Moldauiam subiugauit: adiecitq; quicquid mari
 ægeo Ionioq; adiacet præter solam pellopónesum ad illiricos usq;. Qui
 posteaquam animam efflasset: secutus est Amorathus filius ob amora-
 thum proauum ita nominatus. Is omnium primum post strangulatum
 Mustapham fratrem urbem cōstantinopolim permagno & acerrimo mu-
 nitus exercitu obsedit mēsis tribus: oppugnavitq; fortissime: quo tem-
 pore illic me cōtinebam disciplinæ græcæ cōsequendæ gratia: quam ubi
 nequisset expugnare: agro igni ferroq; uastato abiit ad ortus Thessaloni-
 cam in macedonia: quæ turcorum metu Venetis se dediderat. Hanc po-
 steaquam dies tris continuos oppugnat: tandem expugnat: agitque i
 prædam. Murum Isthmi qui pellopónesum per continētem ab ægeo ad
 ionium pelagus tutabatur: cum cepisset per incolarum proditionem: so-
 lo æquauit inde abacta ingēti præda. Qui ubi sæpenumero pugnasset
 cum hungaris & id quidem infeliciter: demum ubi apud Barnam cum
 iisdem hungaris manum cōseruisset: essetq; unius Iohānis Vaiuodæ cla-
 rissimi belli ducis calliditate summaq; uirtute superatus atq; ingēti cum
 cæde in fugam uersus: factum est subito uiridacia atq; animositate regis
 Vladislai: ut e uictō uictor euaserit hungaris cūctis nō tam fugatis quam
 per subitam animorum cōsternationem ob intolerabilem dolorem quē
 ex interempto rege animo cōceperant: ultro fugientibus. In qua quidem
 christianorum fuga illud uulnus uel maximum nomini christiano infi-
 xum est: quod Iulianum cæsarinum sanctæ crucis cardinalem uirum ue-
 ro dignum Romana ecclēsia hūgari frustra a fuga reuocantem crude-
 lissime trucidarūt. Amorathum autem hunc nō multis post annis maio-
 res calamitates i christianum populum ærumnasq; molliētem per oppor-
 tunæ mors e medio sustulit relicto Mahometo filio uno certe omnium
 qui sunt: fuerūt: futuriq; sunt: impurissimo adolescēte & omni immanita-
 te immaniore. De hoc autem tetro diroq; portēto de hoc iquam tam tru-
 culēto tam scæuo tam horrēdo tam funesto prodigio quid dicēdum qd
 sentiēdum quid tenēdum sit: nescio. Illud certe scio nemiem unquam al-
 terum ex omni hominum memoria extitisse: qui breui adeo tempore tā
 ta trepidatiōe atq; terrore uniuersum prope terrarum orbem affecerit. Et
 ne id quidem mirum. Quas eim calamitates unus hic alter impius & ab-
 ominabilis mahometus tam paucis annis xpiano populo itulit? Nobi-
 lissimum illud oriētalis imperii emporium Nouam Romam Constāti-
 nopolim: heu miseram uostram ifelicemq; tempestatem: num latissimi si-
 li-altissimiq; muri crassissimiq; turres: quæ singulæ munitissimas arces
 repræsentabant: cum uiderentur omni ad amantē solidiores: num ulla

Myfi
 Danubium
 Balacchi
 Moldauia
 Aegeum mare
 Ionium mare
 Pellopónesus
 Illarici
 Thessalonica
 Macedonia
 Veneti
 Isthmus

Hungari
 Barna
 Iohānis uaiuo-
 da

Vladislaus rex

Iulianus cæsa-
 rinus cardialis

Mahometus
 tyrānus

Noua roma
 Cōstantinopo-
 lis

Pellopónesus
Triballi
Illiryci
Dalmatia

Pannonii
Spendorobus

Cóclusio parti
cularis

L. Brutus
Málius torqua
tus
Curtius
Decii tres

M. Attilius re
gulus

Phileni
Codrus rex

hominum autigenia aut uires tutari potuerunt: quò minus a turcis cap
ptum & immiserabilem ac luctuosissimam prædã uersum omnibus gen
tibus sit exemplo nihil esse nobis superbiendum? Nõne paulopost Pello
pónesus eodem tacta fulmine periit? Quid enim Triballos quid Illirico
rum quid Dalmatiæ reliquias commemorem: quos omnis assiduus icur
sionibus & incendiis præmit: ac perdit idem nefarium abominabileque
monstrum? Verum quid triballos memini? Hos enim Mahometus iam
omnis ægit in eruminosissimam seruitutem. Nunc ultimo exitio panno
niis imminet. Eoq; faciliorem sperat de iis uictoriam: quod Spendorobũ
triballorum emporium expeditum per danubium transitum in Hunga
ros præbet. Hungari uero ipsi etfi sunt tum animorum ferocia: tum robo
re corporum paritacq; bellandi aduersus turcos aptissimi: tamen quia in
testinis seditionibus assidue inter se digladiatur: sunt ad rem tantam tã
q; necessariam imbeciliores. Quo fit: ut nisi propediem a cæteris xpia
nis principibus eorum imminenti: extremoq; periculo succurratur: indu
bitato sint perituri. Illius autẽ populosissimi regni bellicosissimiq; euer
sio: quod omen deus auertat: quantam sit cladem cunctis xpianis illatu
ra: quis est tam rerum inscius: qui ignoret? Expergiscimini ergo: exper
giscimini tãdem principes & populi xpiani: ferte periclitatibus auxilium
ferte Christo Ihesu: ferte uobis ipsis: ferte filiis uxoribusq; uestris. Nolite
pati per deum immortalem: nolite pati tantam pestem tãtam perniciem
aduersus xpianam rempublicam diutius inualescere: icrudescere debac
chari. An ignoratis fore: ut subiugatis hũgaris: qui nobis clipeo sunt &
muro: continuo uobis sit de uestra & libertate & gloria saluteq; pugnan
dum? Laudatur a uiris sapiētibus & L. Brutus & Manlius Torquatus:
quod proprios filios uirgis cæsos securi percuti iusserint ducti illi quidẽ
ut aiunt: alter disciplina rei militaris alter salute patriæ. Laudatur Curti
us: quod se in profundissimum terræ Hyatum illum periturus præcipi
tãt: quo metu mortis patriam solueret. Laudatur tres decii pater & filius
ac nepos: quod in extremis reipublicæ periculis sese deinceps pro patriã
deuouerint. Laudatur M. Attilius regulus: qui ut fidem hosti seruaret ad
acerbissimos corporis cruciatus ad dedecorosissimam contumeliam: ad
indubitatam mortem redire nõ dubitarit. Laudatur inquam: Laudatur
cum alii multi tum phileni & Codrus: qui honestam mortem turpi uitæ
ingēti animo præferre pertulerint. At hos omnis qua ratione ductos ar
bitremur? Alia nempe nulla: nisi ut umbratilem & inanem huius sæcu
li gloriam uel mortui uiderentur assecuti. Nos autem qui ad huius ui
tæ celebrem gloriam æternam quoque atq; cælestem gloriam sumus asse

cuturi: cunctabimur diutius obuiam ire pulcherrimis gloriosissimisque triumphis. Iam tandem felicissima signa in barbaram turcorum illam & abiectam seruilemque nationem tollenda sunt te auctore & duce atque uexillifero pontifex Maxime pietissime Pie secunde: qui christi uices in terris gerens omnia pro animi tui magnitudine & incomparabili sapientia diuinaque uirtute constitues: geres: moderabere: perficies. Quis adeo sit a fide christiana alienus: quis ita abhorrens ab omni humanitate: quos tam suis rebus sibi que aduersus: qui in re tam pia tam necessaria tam laudabili tam utili beatitudini tuæ parere subterfugiat. atque nolit uitam suam si sit opus: deo offerre: quo tanto dedecore amarissimoque flagello christiana respublica liberetur. Nam quod ad Franciscum sphortiam mediolanensem ducem principem meum attinet: hic eo consilio abs te accersitus eo animo huc uenit: ut omnia sit pro tua & sacrosanctæ romanæ ecclesiæ uoluntate: iussuque facturus. Non modo enim & uniuersam tibi substantiam & exercitum suum omnem pollicetur ad hanc rem tantam: tam sanctam tam deo hominibusque acceptam sed fratres etiam ac filios: praesertim cum non ambigat ceteros quoque principes regesque christianos idem singulos pro sua facultate facturos. Ac multo sane alacrius & libentius ipemet praesantissimus princeps meus: ut est inuictus & excelso animo religionique deditissimus & sanctitatis tuæ obseruantissimus in tam praclarum tamque salutiferam expeditionem proficisceretur: si per Italicarum rerum conditionem ei liceret.

Conclusio generalis

Fr. sphortia dux.

Francisci philelfi ad uiros Papienses oratio congratulatoria de creatione Iacobi Borromæi Vitaliani comitis .f. ad dignitatem & gradum episcopalem.

Exordium

NON POSSVM EQuidem Viri papienses & uos ceteri Patres amplissimi non uahementissime uobis ecclesiæque uestræ gratulari: quod eum tandem pontificem estis adepti: cui ad decus & ad gloriam nihil est: quod deesse insigne queat. Videtis enim diuina benignitate eum uobis contigisse. episcopum Iacobum istum Borromæum praesentem hic coramque astantem: quem eē magno splendore praeditum: magna doctrina magna fide: magna religione non fama uaria: aut dubia. Sed longo usu: & multiplici experientia didiceritis. Quæ dum mecum ipse considero: tum uobis gratulor: quibus cupio eē quam optime: tum

Narratio

Christus op.
Max.

Philippus Ma-
ria anglus
Eugenius

Diuio trimē-
bris
Honestas
Vtilitas
Iacunditas

Cōfirmatio .i.
& cōfutatatio

Scientia
Sapientia
Actio
Contemplatio
De scientiæ p-
tibus
Temperantia

mihī gaudeo: cui secūde res uestre omnes nō letæ esse nō debent: Nam
pristina illa uestra maximaq; merita quibus hic iam pridem docēs & pu-
plice sum a uobis & priuatim ornatus: nullus inquam obliuionis interī-
tus e memoria mihī debeat. Quare cum noua hæc & peroptata præsen-
tis pōtificis creatio communem mihī uobiscum uoluptatem afferat: quā
tum hodierno die ab immortalī deo nobis bonum oblatum sit: breui sal-
tem oratione recēsendum existimo. Cum papiensis pōtificatus sedes
annos complusculos iam uacaret: & ingens competitorum numerus ma-
ximis opibus & studiis ad tātā dignitatis fastigium niteretur: id quē per-
sepe frustra temptatum eēt: quippe quod nō humani sed diuini potius
fauoris opifq; indigeret: prospexit opportune Christus optimus maxi-
mus huic rerum difficultati: qui nō quod ipsi uolumus: sed quod nobis
optimum fore nouerit: multo ante deliberat. Itaq; eodem fere tempore
& christianissimus princeps noster philippus Maria anglus & summus
pontifex Eugenius: qui Christum in terris gerit: uterq; ueluti diuino quo-
dam afflati numine iacobum borromæum reliquis omnibus reiectis
ac repudiatis competitoribus: nihil tale neque petētem nec cogitantem
eadem mēte communiq; cōsensu episcopatuū papiensi præesse uoluerūt
Quæ quidem res triplicia mihī bona illa uidetur esse complexa: quæ ad
bene beateque uidēdum maxime expetunt: honestatem. utilitatem. iucū-
ditatem. Hatum autem pulcherrimarum laudum cāpum quoniā nō
tam prolyxe disserere: quam attingere paucis tempus iubet: & si cupiebā
ita dicendo explicare: ut nouo modo fruges & fructus omnis feracitati hu-
bertatiq; respōderet: sed nihil omnino relinquerem aut desertum aut in-
cultum: oratione metiar expedita magis & circumscripta quam ambientī
& locupleti. Et ut eodem prosequar ordine: quo proposui: quoniā ho-
nestum id ducit: quod uirtute constat: quid honestius papiensi episcopa-
tuū quid pulchrius quid illustrius cōtingere poterit: quam quod eum si-
bi pōtificem uidet oblatum: cuius uirtutes & multæ sunt & singulares in
primis? Cum enim ueluti duo quedam itinera quorum altero se-
ituros altero peruenturos ad diuinam illam & incommutabilem bo-
nitatem arbitrātur: mortalium animis sunt proposita scientia atq; sapi-
entia: ita in utroq; iacobus borromæus uel ab ineunte usq; ætate uerfa-
tus est & agendo & contemplando: ut ne grandioribus quidem natu ui-
ris eruditissimis & eisdem religiosissimis unquam cesserit: Nam cum sci-
ret quibus præcepit in hac temporalis uitæ fragilitate exerceri se oppor-
teret: omnium primum ita semper temperantiam coluit: ut nullis cupi-
ditatibus uictus: nullis uoluptatum illecebris labefactatus: id assiduis su-
is laboribus laudatissimiq; operibus effecerit: ut nihil sibi facilius sit nī

hil uisitatius nihil antiquius uita sobria & pudica. Quod cum in omni
ætatis cursu tum in adolescentia difficillimum factu sit: id magno nobis
argumento esse debet hunc diuino quodam munere facillime adeo po-
tuisse tam indomitas atque effrenatas corporis bællitas uinclis iugoque
rationis obtemperantes sibi & obsequetes reddere. In iis autem doman-
dis subiugadisque nõ fortitudinis minus quam temperantiæ & modera-
tionis adminiculis usus est: quibus nixus omnes blãdientium appetitio-
num insidias atq; irruptiones nõ modo constantissime sustinuit: sed etiã
acerrime fudit: ac prostrauit. Non. n. est inscius probatissimus hic ponti-
fex eum qui pestiferis animi perturbationibus liber non sit: omni turpi-
tudini seruire. Nec ullum esse iniusticiæ genus: cui alacri animo non oc-
currat: non pareat: nõ se penitus dedat. Quare omni ope atq; opera sem-
per studuit: ac studet: ut nihil agat: nec meditetur: nec cogitet quicquam
quod a iusticia sit æquitateq; alienum. Nec id iusticiæ munus ducit: ut la-
cessenti cuiquam noceatur: quippe quod cum feris cõmune sit: quæ uix
cuiquam nocent: nisi fuerint lacessitæ. Sed prohibere iniuriam: & prodes-
se omnibus in media iusticia situm putat: Nam prudentiam quæ ppter
uarios casus inopinatosq; rerum euētus uix senectuti omnino concedit
ita callet: ac tenet: ut nihil usquam in humanis actionibus accidere pos-
se uideatur: quod uel cõsultando uel gerendo aut icognitum sibi aut mi-
nus prouisum futurum sit. Prudentiæ autem omne & iusticiæ & forti-
tudinis temperantiæq; officium nõ ad aures popularis: sed ad dei gloriã
semper refert. Humanos enim fauores omnis ita admittēdos arbitrat:
quoad huic itineri: quod aditum parat ad deum: impedimento esse non
possint: Nam has omnes uirtutes quibus gentilitas gloriatur: non tam
propter se censet expetendas: quam quod sapientiæ: quæ sola perdu-
cit in cæleste spectaculum: ueluti proscænia quædam sint. Itaq; maxime
omnium pietatem colit. Quid enim diuino cultu agere potest aut meli-
us aut pulchrius? Nam si id est bonorum omnium maximum: ad quod
reliqua bona omnia quæ ducuntur: referri oporteat: deum ipsum dunta-
xat nostram esse felicitatem si quis ignorat: omnem uim boni naturamq;
ignoret. Felicitatem autem omnes uolunt: quam qui norint: ppauci sūt:
Non enim in hisce terrenis fordibus ac cæno hominis bonum colloca-
tum est. Id omne cælitus est petendum. Inferiora hæc omnia & infirma
sunt & instabilia & caduca. Quod uero & incommutabile est & summũ
& sempiternum bonum: sola nobis sapientiã pollicetur: quæ ita rerum
cælestium ueritatem diligenter inquirat: atq; contemplatur: ut non prius
conquiescat: quam ad diuinum splendorem illum usq; peruenerit. In hu-
usmodi inq; sapientiæ lumine sese intuens iacobus borrhomeus liquido

Fortitudo

Iniusticia

Prudentia

Sapientia

Pietas

**Cōfirmatio .ii.
& cōfutatio**

perspicit nihil esse humanō generi pręstabilibus nihil magis optandum
q̄ omnes suas & actiones & cogitatus referre ad deum: qui solus colendus
sit & omni religionis & fidei sinceritate unice uenerandus. Sed quoniā
de honestatis parte locuti sumus: iam ad utilitatis rationem nostra ten-
dat oratio: Nam quanquam id solum est utile: quod sit honestum: cuius
modi tamen alia quedam separatim utilitas ex hoc pontifice sit in papi-
ensem episcopatum & in uos item uniuersos emanatura: breuiter cōple-
ctar. Latere nos id nō puto: quod est etiam peregrinis luce ut ita dixerim:
clarius consuesse plarosq; pontifices superioribus iam pridem tempori-
bus papientem ecclesiam permagnis detrimentis afficere: alios quoniā
essent inopes: alios quoniam expleri nō possent: Quate cum hi nollent
pecuniis abstinere: nequirent autem illi parcere: se utrique perniciosos in
rem ecclesiasticam pręstiterunt. Nihil autem huiusmodi esse de pręsen-
ti pontifice uerēdum tum eius probatissimi mores docent: tum paternę
diuitiæ ac splendor. Nam quopacto aliena uel auferat uel surripiat: qui ul-
tro sua beneficentissimeque conferre sit solitus? An estis oblitus: quanta li-
beralitate semper sit usus Iacobus borromæus: & cum apud uos tum inge-
nuis artibus studeret annos nō nullos: & cum paucis ante mensibus hoc
ipso in loco pōtifici iuris insignibus quam pulcherrime ornaretur? Quis
enim omnium dici queat: qui ullo uel humanitatis uel facilitatis uel be-
uignitatis & munificentię genere cum hoc uno sit conferendus? Quod
si & adolescens & abbas nihil sibi laudabilius esse censebat quam bene-
facere quam æqui & boni nosse tuerique rationem quid nūc indicandū
est de uiro plane sapienti religiosissimoque episcopo? Atqui huius pater
uir magnificus & illustris Vitalianus comes iis facultatibus atq; opibus
frātus est: ut magni putet interesse ad decus & ad laudem suam: si omēs
semper intelligant suos quosque aliis nullis quam paternis & suis locu-
petatos esse diuitiis. Quod quidem cum aliis permultis in rebus tum in
sacris templis apparatusque diuino quotidie ostendit non coniecturis &
argumentis quod facere nō nulli solent qui uideri quam esse malunt li-
berales ac benefici: sed magnis muneribus magnisque impensis. An for-
tasse nescimus diui Barnabę mōasterium cui noster hic amplissimus pō-
tifex in hęc usq; diem sua maxima cum laude abbas pręsuit: quanta pri-
mum inopia mendicitateque premeretur? Non fundi omnes prędia om-
nia ædes omnes superiorum abbatum uel auaricia: uel negligentia for-
nore rapinisque perierant? Non hęc omnia uidemus unius Vitaliani
pergrandi auro singularique industria nō modo recuperata restitutaque
monasterio sed ita amplificata & in cumulum aucta: ut nunquam eius

**Vitalianus co-
mes**

**Diui barnabę
monasterium**

census aut maior fuerit: aut expeditior aut liberior? Est enim comes Vita
 lianus pro suo ingenti animo eodemque regali non minus splendidissi-
 mis moribus præstantissimisque uirtutibus quam fortunis ornatissimis
 & maximis. Quare quicquid habet: Tantum autem: habet: quantum ali-
 us in Italia unus nemo: id omne cum bonis habet commune: Nam quod
 in bonis & claros homines beneficium confert: id non tam dare quam ac-
 cipere existimat. Itaque mirari neminem decet: si in huius quidem uni-
 us hominis uita tanta est apud diuum principem nostrum auctoritas tan-
 tum consilium tanta fides: ut non tam oret: quam exoret omnia. Quæ
 certe res quanto etiam uobis omnibus usui sit futura: licet uel me reticē-
 te cognoscere. Tertius locus erat iucunditatis: quæ quanta esse debe-
 at: non solum ex honestatis utilitatisque ratione æstimari oportet: sed ex
 ipsa quoque uis propria & natura iucunditatis. Triplex esse bonum in
 animo contemplationis actionis iucunditatis: quam eandem uoluptatis
 nomine appellant: & alii plures in clari excellentissimique philosophi &
 Aristoteles locupletissimus testis est. De sapientia & uirtute antea percur-
 rimus. De tertio autem bono non pluribus transigamus quam rei atque
 temporis ratio postulat. Per multi sunt: qui uoluptatem uitio dent: hi no-
 men magis nescio quo pacto quam rem ipsam fallaciter expedientes.
 Sed uoluptatem quam ipse honestiore uerbo si quæ: forte uoluptatis no-
 men offendat: iocunditatem nomino quippe quæ & mente & sensum iu-
 uet: quanti fieri conueniat: perspicue docet christiana etiam ueritas.
 Quod enim præmium nobis aliud est futurum uigiliarum laborumque
 nostrorum: quos plurimos & maximos ad sinceritatem fidei & dies obi-
 mus & noctes: quam peremne quoddam & infinitum gaudium: quo in-
 uidenda coramque contemplanda ineffabili dei essentia & animo & cor-
 pore quæ iucundissime perfruemur? Nam si quis eiusmodi uoluptatem
 statuat: quam Sardanapalus ille rex assyriorum aut Smindyrides sybari-
 tes secutus dicitur: hic non multum differat a pecude. Sed nos eam uo-
 luptatem ponimus: qua bene institutus animus & in hac uita fruitur: &
 in illa perfruitur. Huiusmodi autem uoluptatem uos capturos uiri papi-
 entes ex præsentia & consuetudine huius uestri pontificis non sum nesci-
 us: Cum enim perspexeritis humanissimi huius patris suauitatem: uitæ
 integritatem singularem modestiam morum sanctimoniam lenitatem
 grauitatem isignem expressamque probitatem: qui uos plurimum & mo-
 nendo & hortando & docendo & consulendo & subueniendo iuuer: non poteritis
 affici non mira iucunditate. Quæ cum ita sint recte uobis lætandum sentio: quæ
 læ sacerdotæ ecclesiæ uestre præfectum esse uideatis: quale post illa prius tempo-

Confirmatio .iiii
 & cōfutatō
 Triplex animi
 bonum
 Contemplatio
 Actio
 Iucūditas
 Aristoteles
 Voluptas

Vñ iucūditas

Sardanapalus
Smindyrides

Peroratio

Syrus

ra diui Syri: in cuius hoc sacratissimo templo hæc a nobis habetur oratio: alterum nunq̄ ullum habueritis. Habetis inquam eum episcopum: q̄ & sciētia rerum temporalium nemini agendo cōcedat: & sapiētia cultu: q̄ diuino: uiris etiam religiosissimis antecellat. Tantam uero sit uobis utilitatem iucūditatemq̄ allaturus: quātum a plarīsq̄ superioribus pontificibus & detrimēti fuerit & ægritudinis importatum. Tu autem pater amplissime Iacobe pōtīfex ages omnia gerēsq̄ pro ingenio & cōsuetudine tua hoc ē ingenue innocenter moderate abstinenter castæ pudice continēter. Omnia ad religionem refert oīa ad pietatem. Expectationē quā de tua præstanti isigni:q̄ uirtute apud omnes mirabiliter cōcitalti: hanc para nō modo ut sustineas atq̄ tuearis: sed amplifices etiam: ac exupes. Respōde Eugenii de te iudicio respōde opinioni p̄cipes nostri: q̄ te quoniam bonæ spei adolescēs uidereris: decimonono ætatis anno abbatem esse uoluit: & hoc tempore nōdum natum annos octo & uiginti: quia cum ætate simul bonitate processeris: ad episcopalem dignitatem amplitudinēq̄ promouit: eo (ut mea fert opinio) animo ac mente: ut ad maiorē laudis atq̄ honoris gradum auspiciis suis: ductuq̄ peruenias: si nō te minor gesseris episcopū: quam fuisti abbas. Meminerisq̄ eo tibi maiorem necessitatem additam ad uirtutis & nominis claritudinem quo non in summo aliquo & humili genere natus es: sed Vitaliano patre: qui nō modo maiorum splendore sed multo etiam magis suis laudibus ac meritis: & illustrem se omnibus & admirādum reddiderit. Nam quāquam Vitalianorum familia nobilitatis & originis suæ Vitalianū regem Iustini regis filium & diuæ Iustinae patrem qui ex Antenoris troiani posteritate fluxisse traditur: auctorem memorat: & nōnulli post hunc reges ad Attilæ usque humorum & Totila illius in christianos flagelli gothorumq̄ procellas Patauii Venetiæq̄ regni successionem gessere: deinde tamen ut res humanæ plaræque omnes labiles caducæque sunt paulatim præclarum illud & præpotēs Vitalianorum nomē simul cum opibus & fortuna extenuatum in id calamitatis iciderat: ut nō lōge abesset ab iteritu. Itaq̄ diuina quadam ope immortalīq̄ beneficio Vitalianus hic splendidissimus Pater tuus quasi sol quispiam Vitalianis omnibus iam prope obscuratis tempestiue illuxit: qui noctem late omnia occupantem suis radiis tolleret: incubantibusque tenebris altius fulgens serenitatem lucemque i ferret. Quare quod in suam laudem Cicero iactare aliquando consuevit: maioribus se suis præluxisse: id de se Vitalianus iure profiteri meritoque possit. Igitur non mediocris tibi opera danda est: ut quod perpulchre facis & laute tui patris uiri optimi & hominis magnifici dissimilis nō sis. Nō enī minor ei i te uno spes reposita eē debet q̄

Eugenius

Vitaliāi unde
Vitalianus rex
Iustinus rex
Diua Iustina
Antenor
Attila
Totila
Gotthi
Patauium
Venetia
Vitalianus

Cicero

in fratre tuo uirò clarissimo Philippo ipo borromæo paternæ gloriæ
atque uirtutis æmulo & repositam uidemus & constitutam. Voluta præ
terea tecum animo: quantum munus suscepit: qui & sis & nomineris
Episcopus: Quoquidem nomine idcirco ab homero iuterdu hectora
honoris gratia appellatum inuenimus: quod & rex esset: & speculator: &
tutor: & altor. Rege igitur etiam tu Christi hunc opimum & amplissimū
gregem tuæ fidei & tutelæ commissum pro tua integritate & excellenti
iusticia diligenter ac sedulo. Quid agendum obseruandumque sit: &
dies tecum speculari & noctes. Bonos omnis quam studiosissime tuere:
constantissimeque defende. Qui se flagiti & facinoris quam probitatis
maluerint pietatisq; participes: digna censuræ ultione compescendos cu
ta. Hæc si pro tua singulari grauitate atque uirtute feceris: nō modo pul
cherrimo tuo nomini & muneri satisfacies: sed omnipotenti etiam deo
te gratissimum reddes & cunctis hominibus acceptissimum.

Philippus bor
romæus
Episcopus qd
significet

Christus

M. cccc. xvi. septimo Kal. octobres papæ:

Canzon morale di Francisco philelso a dio omnipotente in commenda
tione & raccomandatione di Ill. principe Philippo maria anglo a lin
trata dil uescoue di pauià iacobo borromæo.

f Ignor che pur di nulla fatthai iltuto
I ciel col solo iusieme e lauree stelle
Tra laltre cose belle
Che prodecesti p tua gratia e duono

Sel mio iudicio. e buono:
Non mi par la minor ne di men frutto:
Che un tal lume al mondo habbi prodotto:
Il qual si aduanza di uirtu e di honore
I prencipi e gli re e cialchun sire
Per le sue opre mire:
Come fa il sole o mostra il suo splendore
Tra gli specchi piu chiari
Di lethereo pol: o son men rati
I lampeggianti lumi el gran fulgore.
Queste quel gran signore:
Che per mare: e per terra e il piu nomato:
Chalchun altro: che sia in uita pregiato

Quando la terra sforzandosi uolle
Produr di se il glorioso parto:
Premendo ciaschunatto
Acioche non nasciess cosa molle
Ma dura e fiera e folle
Partori di giganti il griue stuolo
Per dare affanno e duolo
Achi laucua brugiata e pria somerfa.
Ma gioue per sentita la sciocheza
Ela uana baldeza
Di lorgogliosa terra: hebbe disperfa
In briue spatio lira
Digliabbattuti corpi: in cui saggira
La diuina uendetta in lor riuera.
Ben fu punita e persfa
La terrena audatia el uan consiglio:
Che uolle icotra il ciel drizar suo artiglio

Ma il cielo in cui mahgior saper se stende
Per sua gloria monstrar con uero effetto
Quanthauea dentro al petto :
Tutto per humilta col uiso chino
Al sommo amor diuino
Nulla occoltando scuoure: o piu facede
Dimandando merze: il perche prende.
Giusta licenza e gratia al parto occolto
Di darci quello triumphal monarcha:
Il cui intelletto uarcha
Tutti li sensi humani: peroche tolto
Dal celo: oue piu alto
Labitacol diuin lempyreo smalto
Donque il sydereo globo in se raccolto
Partori il nobil uolto
Di philippo Maria anglo possente
Pregio & honor di tutta humana gente.

Heroica statura in costui forge
Celestial saper ingegno & arte
E come gioue e Marte

Sempre in piacere e tranquillo riposo,
Estato glorioso
Se regge.e serba.e degna pena porge
A suoi nimici:qualunque saccorge
Hauer cuor di gigante a se rubello:
Così a tutto prouede il mio sir giusto
E comel buono augusto
Igiusti exalta e deprieme ognom fello
E sol per pace hauere
Sostene ogni fatigha al suo potere:
Amando il seruo come car fratello.
Qual Cleobis qual Tello
Non.e.remunerato di suoi affanni:
Sien di costui infiniti igiorni e glianni.

Alegrar dunque o popolo pauese
Col cuor giocondo e con lauista lieta
Te puoi:quando tal pieta
Vedi il tuo sire il tuo padre benegno
Hauer di te:che degno
Tha giudicato in cui lui sia cortese:
Vedere ben puoi:sel duca milanese
Ama la tua quiete il ben.la pace:
Quando di tal pastor tha honorato:
Il cui ingeguo.e.ornato
Di doctrina e uirtu e fede uerace.
Figliol dil suo buon seruo
Conte Vitalian:cogni suo neruo
Metter per glisuoi amici mai li spiace.
Qual dunque.e.quel che tace:
Che meco insieme al sòmo dio non faccia
Per costui preghi con le stese braccia!

Omnipotente dio
Che tutto uedi.e regi.e ben gouerni:
Per gli tuoi imperii eterni
Con humilta te supplicamo tutti:
Che serui.e guardi il nostro signor piò
O dolce signor mio.

Per quegli amati e sapòriti frutti
Morendo e riforgendo
Riceuoti da te uero misſia
Sol per riftuor di noſtra colpa hauèdo
Pieta di noi che eſſendo:
Il delitto impunito
Ciaſchunera nel ſuo ben far perito.
Degnati il tuo Philippo Anglo Maria
Guardarlo dogni inciampo e ſorte ria

Eodē anno & die & loco

Franciſci philelſi oratio de laudibus Lazari ſcarāpi epi ad cōmenſes.

Lazarus ſcarā
pus

i

Episcopus &
Rex
Homerus.
Hector
Episcopus qd
Graci

Euangelium

Nſtituēti mihi uiri commēſes uerba apud uos facere cum
de epiſcopali dignitate tum de ipſo ueſtro epiſcopo Lazaro
ſcarāpo: quē præſentem hic corāq; uidetis: haud equidē fa-
cile dixerim: uter maior dicēdi labor de dignitate ne an de
homine ſit oblatuſ. Vtraq; ſane res tanta eſt & tam nobilis
tam magnifica tam excellens: ut uix ulla ingenii uī: ulla orationis copia
uideatur eſſe cōtenta. Scimus enim ut hic primum aggrediar: ab heroi-
cis uſq; temporibus eodem epiſcopum eſſe nomine regēq; appellatū: id
quod apud Homerum de hectore licet animaduerti. Et ne id quidem
abſurdum. Quid eīm aliud Episcopus ſignificat apud gracos: quam in-
ſpectorem: ſpeculatore m: cuſtodem: cōſultorēq; & ultorem: ac ppoſiti cō-
potem? Rex enim omnia diligenter inſpicit: omnia prouidet: quæ ad tu-
tandum regnum & amplificandum attinēt: ſuis præmiis bonōs pſeqns:
ac dignis animaduerſionibus malos afficiens. Et quoniam nihil agit in-
cōſulto: nihil imprudēter: quicquid ppoſuit efficit. Hæc eadem certe mēs
idem animus epiſcopo in eccleſiam eſſe debet: & eo ſtudioſior atq; pro-
penſior: quo humanæ res cūcte ne cum minima quidem alicuius diui-
næ rei particula cōferri poſſunt. Enim uero quis fidelis atq; doctus xpī
anus minus nouit a xpō optimo maximo eſſe epiſcopos quaſi reges ſuis
eccleſiis iſtitutos. Ipſe enim cum adhuc eſſet i terris manum apoſtolis ſu-
is imponens eos ordinauit epiſcopos: iuſſitq; ut irent i mundum uniuer-
ſum: & omni creaturæ euāgelium prædicarent ac dicerent regnum cæle-
ſte appropinquaffe. Ad hæc ut curarent: ſanarētq; infirmos: mortuos ſu-
ſcitarent: mundarēt leproſos: dæmonas eiicerent: permittaq; alia i ſuo no-
mine facerent: quæ naturæ diuinæ ſunt: non humanæ. Iheſus inq; ſaluā-

tor noster huiusmodi præfules instituit: id quod Apóstolus paulus spiri-
tui sancto ascribens ait. Attendite uobis & uniuerso gregi: in quem uos
spiritus sc̄us posuit episcopos regere ecclesiam Iesu christi. Atq; talium sa-
cerdotum tanta est amplitudo & ita sublimis gradus: ut eos angelorum
nomine i Apocalipsi appellatos inueniamus. Accipimus enim episcopū
munus a primis inde t̄pibus illud in catholicis ecclesiis extitisse: ut p̄p̄os
docerēt: ipsiq; ea annūciarēt: q̄ ad gloriam pertinet sempiternam. Qua-
re cū in apocalipsi iubentur angeli poenitentiam agere: nō de iis sermo ē
angelis: qui & in corporei sunt: & quorum alteri ob efferatam ingratitu-
dinem peruicacēq; superbiam æternis suppliciis sunt addicti: alteri humi-
les & accepti memores beneficii longe absunt a terrena contigione: sed
de hominibus potius: q̄ q̄diu in uita sunt: obnoxii sunt peccato. Nec eim
episcopi qui humani quidam sunt angeli: quoniam diuina præcepta ac
redemptoris nostri Christi Ihesu uolūtatem nūciant: sine peccato eē ullo
pacto possunt. Atqui p̄t̄ifex ipse quem præcipui honoris cā summū
uulgo appellamus: aliud quicq; nihil habet egregium: quā quod episco-
pi est proprium. Quis enim est alius summus p̄t̄ifex quam ecclesiæ Ro-
manæ episcopus? Et singularum quidem urbium episcopi dici pontifi-
ces & possunt & consuerunt: qui quāquam in suis ecclesiis sunt maximā
ac summi: eo tamen minus dicūtur: ut quem cæteris pontificibus lex præ-
esse uoluit: is honorificētiore epitheto ornaretur. Sed quoniam paucis
ostendimus eundem eē in ecclesia dei episcopum: quem & regem & an-
gelum uocamus: reliquum est: ut de hoc ipso Lazaro scarampo: qui felici
quodam diuinoq; auspicio episcopus uobis contigit: non quæ dici lau-
dando possent: sed quæ non dici iniustum sit: breui oratione perstringa-
mus. Vidi plerūq; nonnullos qui cum maxime student aliquem lauda-
re: eas potissimum laudes cōquirunt & consectantur: quæ alieni sunt iu-
ris: nec præstari a nobis possunt. Nam patria & parentes: quæq; alia uel
fortunæ uel corporis siue bona siue commoda sint dicenda quamcun-
q; merentur laudem: propterea scilicet merentur: quod iis moderate pru-
denterq; utamur: quādiu adsunt. Fragilia enim & caduca sunt: nec i no-
stra potestate posita. Aliud profecto nihil præter uirtutem & rationem af-
ferre possumus: quo de certi quicquam habeamus magnūq; polliceri.
Bona animi nostra sunt: quæ fortunæ omni contempto impetu nullam
uim morbi nullam temporum mutabilitatem nullum incommodorum
turbinem contremiscūt. Itaq; uera omnis ac perfecta laus posita est: &
collocata i sola animi præstantia. Quid eim memorem Lazarum epi-
scopum esse nationem ligurem: familia uero scarampum. At Ligures i
Italia quales sunt: qualesq; semper fuerint: nemo sane rerū paulo peritior

Paulus ap̄s

Angeli
Apocalipsis

Ligures

Aborigines
Italia
Troiani
Aeneas

Italia

Ligures
Insuabres
Gallia cisalpina

Antonius
Rainaldus
Lazarus

Priamus

ignorat. Nam ut tempori obsequens silentio præteream: quæ præclara quæque permulta facinora tempestate nostra ligures sæpe gesserint: & nunc etiam gerant: tradit nobiles nonnulli rerum scriptores tum latini tum graeci aborigines extitisse: qui maiore ex parte imperitarent Italiae: cum in eam troiani primum uenissent aenea duce. Aborigines uero alios nullos esse quam ligures: ita nominatos: quod montani sunt populi. Horos enim graece motem significat. Nam Liguria prope tota motuosa est & ardua ob idque genus hominum acre atque bellicosum. Inter ligures autem scarampi proceres semper habiti sunt illustres: & id quidem in omni laudis ac probitatis genere. Quot iureconsulti: quot in omni doctrina magnitudine eruditissimi & eloquentissimi uiri: quot equites aurati e scaramporum familia prodire? Quid enim repetam in praesentia priscum illum & iclytum auctorem huius generis ac nominis scarampum: qui ex Aragonum regia in Italiam profectus post res splendidissime gestas in Liguria consedit: cum floruerit semper scaramporum domus & fortissimis belli ducibus: & religiosissimis plerisque atque amplissimis nobilissimum Urbium pontificibus. Itaque mirandum non est: si scarampis proceribus cum praestantissimis prope omnibus primariisque familiis non ligurum & Insuabrum modo: sed totius huius Galliae cisalpinae affinitas ac summa necessitudo contracta est. Omitto reliquas clientelas amicitias uires facultates: quibus scarampi proceres plurimum pollent. Praetereo consulto in medium afferre uel Antonium huius auum: uel Rainaldum patrem. quorum uirtus & domi & foris tanta est habita & tam celebris: ut eorum nomen nulla sit antiquitas deletura. Satis enim hic unus Lazarus episcopus superque est: qui omnem de se laudem queat profiteri. Non is profecto est Lazarus: qui suum iactet clarissimum genus: qui aliena laudet: cum semper studuerit non aliunde sed ex sese ipso potius deoque pendere. Nam quid de hoc tam sancto & sapienti praefula uestro Viri comeses primum ducamus laudandum Num eximiam formae bonitatem? Quae tanti fieri in principibus consueuit: ut non dubitauerit tragicus ille de Priamo loquens ita affirmare. Priami quidem species meretur imperium. Quod si materia sequitur formam natura: quis ambigat animi praestantiae debere corporis excellentiam omnem respondere? At fit saepe malo hominum more: ut naturae probitas deprauetur. Eo igitur maiore admiratione dignus est Antisthes hic uester: quod omnia fit semper natura duce pro animi ratione non minus feliciter consecutus: quam diligentissime secutus. Omnem inquam corporis di-

gnitatem omne robur: omnem ualitudinem cum animi sanitate: & ui:
 atque pulchritudine cōformauit. Quare cum intelligeret ad tantam
 naturæ bonitatem accedere oportere bonam quandam præstantemq;
 doctrinam: hanc tanto studio: tanta industria: tanta diligentia est ample-
 xus: ut non diuina poetica: non regina humanarum rerum oratoria: nõ
 optimarum omnium artium procreatice philosophia contentus sese pe-
 nitus sacrorum librorum lectioni Theologiæque dederit. quibus in re
 bus tantum ualet: ut omnium opinionem superarit. Nec sibi aliud quic-
 quam boni proposuit unquam i uniuersa uita: q̄ quod ipsa ueritas quæ
 solus est deus: definierit. Nam per huiusmodi sapientiæ genus se faci-
 le assecuturum existimabat quod uerum & incommutabile atq; sempiternum foret. Quid enim uerecundos eius memorem continentissimi-
 mosq; mores: cum nulla sit omnino uirtutis pars: cuius assidua consue-
 tudine priuatum se uoluerit? Præ cæteris autem iusticiam atq; pieta-
 tem præcipua quadam cura & ueneratione prosequitur. Solebant pri-
 sci illi gentilesq; philosophi qui dicuntur: uirtutem sequi non tam uirtu-
 tis gratia: quam ut inanem hominum gloriam uenarentur. Itaque stu-
 debant: quod est simulationis proprium: magis uideri boni quam esse.

Omnes eorum uigilie atque peregrinationes qui septem existimati
 sunt sapientes in græcia: referebantur ad humanæ gloriæ nebulam.

Idem stoici: idem Academici: & peripatetici: reliquique socratici facie-
 bant. Quæ nam mens uel pythagoræ famio: uel agrigentino Empe-
 docli fuerit: tum illius auratum femur: tum huius inhiatum ætæ præ-
 cipitatio dilucide declarat. Nam Romani quod aut pro patria se de-
 nouerint: aut filios interemerint: aut tot tantosq; labores exanclarint:
 uel acerbissimos cruciatus mortisque pertulerint: quid aliud quam
 nominis immortalitatem apud homines affectabant? Non enim ul-
 lam ii sibi omnes: si recte uelimus iudicare: certam uirtutem expres-
 samque proponebant: sed adumbratam quandam ac fucatam uirtu-
 tis imaginem. Nam uera & indubitata uirtus suis nixa hærensque ra-
 dicibus nihil habet supra se maius nihil præclarius nihil præciosius:
 quod aut bonum aut expetendum censi oporteat. Quo fit: ut solus
 deus ea sit: atque sola uirtus: a qua tanquam abundantissimo & pe-
 remni atque inexhausto totius uirtutis fonte nostri omnes & cogita-
 tus & actiones debent emanare eoq; referri. Nec enim in terris ulla est
 hominis gloria præter eam: quæ cum cælesti gloria sit coniuncta. Qua

Theologia

Iusticia
 Pietas
 Gentiles philo-
 sophi

Sapietes
 Stoici
 Academici
 Peripatetici
 Socratici
 Pithagoras
 Empedocles
 Aetna
 Romani
 Virtus

Lazarus scarā-
pus

re cum Lazarus scarampus ab usq; puero i eo se uirtutis genere accurate ac summo cum studio exercuisset: quod i agēdo uersatur: mox iēte adoleſcētia ad ueritatis perspiciētiam animum cōuertit. Intelligebat eim genitosus adoleſcēs iſeriora hęc oīa & mutabilia esse & obnoxia i teritui. Sola ea quę i cęlo diuīaq; sunt: nulli casui subiecta esse: planeq; sempiterna. Itaq; ab assidua exercitatiōe scię ad sapiētīę studium sese cōferēs: tātum ea i re breui tempore profecit: ut cum maxima sui nomīs claritudīe iuris pōtifficī ornaretur i signibus. Et qm̄ noſſet nō ldcirco discēdum esse ut quę pulcherrima optimaque sunt: sciamus dūtaxat: sed multo etiam magis: ut secūdum ea: quę didicimus: operemur: quicquid egregii & cōspicui tot laboribus & lucubratiōibus suis per disciplinam fuerat assecutus: id ita usu quottidiano sibi fecit familiare: ut oībus ambiguum reddi derit: utra pręstātor iudicādus esset actiōis ne laude an cōtemplatiōis.

Pius pont.

Utraq; certe uāhemēter excellit: adeo ut nemini cōtēdēdi secum i hac oī galliāspem reliquerit tāta est eius dicēdi faciūdia: tāta legum & sacrorum canonum memoria: tāta rerum uariarum & laudatissimarum i differendo subtilitas. Mirari ergo neminem decet: si i tot ac tātis & externis & suis bonis Lazarus Scarampus est a summo pōtiffice Pio ceteris omibus in electiōe comēsis episcopatus sine ulla cōtrouersia pręlatus: qui & multi & grauiſſimi uiri nō mediocri i ter se cōtentione ad id splēdidissimi muneris ferebātur. Nō enim erat ignarus pater sapiētīssimus neminem oportere aliis pręesse i ecclesia dei: qui sit ullo genere laudis iis iſerior: quibus pręest. Accedebat ad rem quod nō sine causa tāti hūc fieri itelligebat: a pręstātissimo p̄cipe nostro Frācisco sphortia: cuius animi magnitudo: cuius splēdor i genū: cuius tāta est uirtus: ut omni p̄cne antiquitati uideatur anteponeūds. Quid enim humanissimus p̄iceps noster hūc minus diligit: minus amet: quem norit nō modo esse obseruātissimum sui rerumque suarum sed plane talem: quem oīs honos & oīs dignitatis gradus debeat cupere atque exoptare. Quamobrem ut & p̄cipi nostro quā optime de se merito gratificaretur pater beatissimus: & ecclesię uestre uiri Comēses cōsuleret saluberrime: hūc uobis Lazarum delegit episcopū: qui & uobis ānunciaret: quę dei sunt: & eam doctrinam traderet: quę ad uestre salutis atque cęlestis glorię rationem attinet. Vestrum igitur munus erit: ut hūc cum omni fide ac pietate audiatis: & eius itegerimis paternisque institutis diligentissime obtemperetis: si cupitis uobis atque uestris omnibus bene & perbeate consultum iri. Habetis enim pręfulem eruditum. eloquentem. sobrium. pudicum. facilem. benignum. affabilem. omni pręditum humanitatis officio. omni bonitate insignem: cuius admonitionibus parere honorificum est. Tu autem pater amplissime est

Fr. sphortia

Comēses
Lazarus ep̄s

minime uereor fore: ut omnia regas atq; administres moderate & sapienter: tamen pro mea erga te obseruantia non desinam dignationem tuam monere: hortari: obsecrare: ut cogites etiam atq; etiam: quoniam simul cum hoc ipso augusto episcopatus fastigio molem subis: cum sit episcopus non minus operis atq; honoris quam honoris nomen. Quid enim aliud in ecclesia est episcopus quam rex in Christo Ihesu? Exerce igitur officium regium. Quid enim inter regem atq; tyrannum interest? Illud nempe secundum Aristotelem: quod tyrannus: ut est cõis quidam bonis omnibus: teterrimusque hostis: omnia refert ad utilitatem comodumque suum. At rex quasi animus rei publici: quoniam omnia sibi cum ciuitate ducit esse communia: nihil sibi priuatim querit: nihil uult: nihil admittit: quod idem cunctis ciuibus non sit ueluti proprium. Ita etiam tibi faciendum censeo. Cura: quæ sunt ecclesiæ. Huic uni stude. Huic inuigila. Ad huius emolumentum & dignitatem cogitatus tui omnes referendi sunt. Ita enim præesse debes ut pro sis: quibus te præesse uoluit deus. Pasce oues meas: præcepit dominus. Quod uni Christus iussit episcopo: id esse & tibi & episcopis cæteris iussum existimato. Qui enim rex in ecclesia & angelus diceris: gere etiam te pastorem. Neque id tibi turpe ducendum est: cum nobilissimus poeta homerus appellet etiam Agomemnonia sapenumero pastorem populorum. Vt enim pastor ouibus suis a lupo metuens ex aliqua specula oculis attentissimis lustrat circumquaque omnia: nequid detrimenti per insidiatorem suum importetur: ita etiam tibi acerrimo ingenio iteque atque iteque speculandum est: ne frustra sis nominatus speculator hoc est Episcopus. Nam quod sit diligentis pastoris officium Ihesus ipse docet in Euangelio: cum ait se esse pastorem bonum & non mercenarium: qui cum pastor non sit is: cuius sunt oues propriæ: cum primum uiderit lupum uenientem: illas dimittit ac fugit. Lupo relictis ouibus rapiendis dispensandisque. At pastorem bonum cuius sunt oues: facere secus omnia. Nam quia nouit eas sua interesse: ne animam quidem suam pro illis ponere uereri. Inspice igitur quam accuratissime omnia: quæcumque sunt ecclesiæ commensi conductura: nullum detractans laborem: nullum uie uitæ quidem periculum reformidans. Nam sicut nihil est ut inquit Ambrosius: Episcopo excellentius: sic nihil miserebilius: si oues sibi commissas neglexerit. Pasce igitur oues Christi. Eorum saluti prospice: quibus custos quibus speculator es datus. Quod si tu illa omnipotentis dei: quam sub prophetæ Ezechielis perzona episcopo ipsi quid obseruandum sit: præcipiunt: uerba quæque consideraueris: nunquam errabis. Speculatorem inquit dedi te domui Israel. Audiens ergo sermonem ex ore meo annuciabis eis ex me. Si autem

Rex
Tyrannus
Aristoteles

Deus

Ihesus

Ambrosius

Ezechielis

Israel

Dominus

Comum
Mediolanum
Bergomum
Brixia
Verona
Tridentum

uideris gladius uenientem: & tu non annunciaueris: ut reuertatur impius & a uia sua: ipse quidem in iniquitate sua morietur: sanguinem uero eius de manibus tuis requiram. Si autem annunciaueris: & ille non fuerit reuersus: morietur ipse quidem in iniquitate sua. Sed tu animam tuam liberafti. Satis enim tuo officio pater integerrime fungaris: si populo Comensi ac reliquæ tuæ ecclesiæ: quæ iussit dominus pro singulari tua eruditione annunciaueris: si quæcūq; ad animarum salutem pertinet: grauius eloquenterq; docueris: si operam quantum in te fuerit: dederis: ne relicto calle cælestis patriæ in miseriam deruant sempiternam. Ad quæ quidem omnia quoniam liquido ac perspicue animaduerto tua te sponte mirifice incitatum: nihil est: quod oratione sim longior. Noui enim innocentiam tuam. Noui sanctimoniam uitæ. Noui magnitudinem & altitudinem animi. Noui prudentiam & consilium. Noui iusticiam. Noui pietatem. Nunc exprome: quæso: recõditos thesauros tuos iustos non pecuniarum: quibus unus omnium liberalissimus es: sed sapientiæ cæterarumq; uirtutum: quibus es omnibus admirandus. Scis eum fidei: & religioni tuæ populum esse prouidentia diuina commissum: quo uix alius in uniuersa Gallia cisalpina est nobilior: utpote quod ab eadẽ olim Gallorum gente Comum est conditum: a qua & Mediolanum & Bergomum & Brixiam Veronamq; & Tridentum aliasq; nonnullas urbis clarissimas ac maximas præsci rerum gestarum scriptores conditas tradidere.

Quæ quidem oratio habita est ab eodem Francisco philelso Comi in ecclesia Cathedrali. xvi. Kalendas decembres anno a Natali Christiano millesimo quadringentesimo sexagesimo.

Francisci philelfi oratio pro Theodoro plato Iureconsulto.

Verat profecto æquum & ab omnibus mea sententia plane concedendum Illustrissimi principes & uos reliqui patres grauissimi: ut qui in dicendi acie miles haberi possent non modo ueteranus: sed iam omnino emeritus huiusmodi omni oratorio munere uacarem in tanta præsertim doctissimorum & eloquentissimorum hominum repub. Est enim hoc officium iuuentutis: & robustioris cuiusdam feruentiorisque ætatis. Non ingenio dumtaxat ad orandum non eruditione: non exercitatione est opus: sed facili quadam atque expedita linguæ mobilitate: & in celerita

te uerborum uoce tum clara & sublimi tum sonora & piucūda. Quare si qua mihi ad dicendum adiumenta: uel natura uel disciplina uel industria attulisset: quæ tamen corporis sunt non animi: hæc in homine secundum & sexagesimum annum iam nato non esse eadem quæ in iuuenæ fuerunt: & ipse intelligo: & alium fugere puto neminem. Itaq; si de laudibus huius præstantis & perdocti adolescentis. Theodori plati cum pauca breui oratione perstrinxero minus fortassis aliqua ex parte satisfaciã expectationi de me uestræ: erit mansuetudinis uestræ: atque sapientiæ: id quicquid deterius fuerit non tam negligentia a qua semper omnium maxime unus aborruī q̄ ætati ipsi ascribere. Namque hoc omne quicquid ē oneris potius quã honoris non tã adiuī q̄ admisi: quippe q̄ neque Theodoro ipsi deesse poterã: quo tempore uirtutis studiūq; sui pulcherrimis donaretur insignibus: qui eēt a me antea institutus oratoris socraticisq; ornatus neq; huius patri clarissimo & sapientissimo iurisconsulto Georgio plato de me persæpe quã optime merito i tanta eius laticia obsequi nō debebam. Sed quoniam hæc oīs laudatio a legū ac iuris & ciuilibus & pōtificii sapientia proficiscit pauca primum de iuitis pgressuq; huius rei in mediū referam. Qui primus leges inter mortales iuenerit isti tueritq; iudicia nō eadem oīum est opio. Hebrei hunc Mosen fuisse uolunt. Atheniēses Cecropa. Argiui Phoroneum: a cuius noīe forum nō minus commode acceptū reor q̄ ob eam rem ita noīatū quod eo lites cōtroversiæq; ferātur. Cretenses Minoa atq; Rhadamantum Lacedæmonii lycurgum. Aegyptii Mercurium nili filiū cui uulcanus successit i regnum. Persæ uero zeroastrē. Nam latini quo i legibus ferendis: quo iuniores extiterunt eo cæteris hoībus in hoc doctrinæ genere mirifice oībus præstitērunt. Quod autē ad Mosen attinet: hunc alii legulatore: ut philo iudæus ē locupletissimus testis: alii sacratū legum itēprætē prodidere. Claruitq; eadem tēpestate apud suos qua cecrops apud Atheniēses: quos cecropidas ab ipsius & conditoris & legumlatoris nomine appellatos esse constant. Et id quidem annis a mundi creatione tibus millibus sex cētis quinquaginta. Et Phoroneum qui inacho natus regnauit argis secundus annos circiter trecentos postea legibus argiuos ac iudiciis munisse. Nam Rhadamantum & huius fratrem Minoa qui Ganymedem rapuit. Europa & Asterio natos fuisse longe his tribus posteriores. Lycurgum uero quas leges lacedæmoniis tradidit a cretensibus accepisse. At Zeroastres rex battrianorum qui primus omnium magicam illusionem repperit: quibus fuerit tēporibus satis ea rōne patet. quod aduersus eū Ninus rex assyriorum dimicauit. Et ne sim narrādo plixior neminē i-

Theodorus
platus

Georgius pla-
tus

De legum iuē-
tore

Moses

Cecrops

Minos

Mercurius

Zeroastres

Philo iudæus

Phoroneus

Ninus rex

Eacus
Achilles

Olympias

Romulus

Romani

terlegū latōres inueniō: quē antiquitate Mercuriō comparē. Hunc aliis
oibus legumlatoribus q̄ longissime superiorem: Idcirco Ioue Maiaque
natum poetæ cecinere: q̄ & mentis acumine iuguerit & prudentissimus
fuerit. Mercurium enim auctorem fuisse affirmant eloquentiæ: quæ ex i-
tellectu gignitur & prudentia eundemq; & palæstra & liræ & præstigio-
rū peritiā primū tradidisse. Sūt etiam qui hanc laudem legum ferenda-
rum dent Eaco Achilles auo: cuius filium Peleū eum argonautis aduer-
sus Cholcos nauigasse oñdit Orpheus. Quā plurimos præterea legimus:
q̄ cererem oīum primam extitisse arbitrentur ferēdæ legis auctorem: qđ
eo argumento refelli pōt quod cererem fuisse constat annis ab initio mū-
di tribus millibus septingentis octoginta: Sed q̄ omnem illam superiore
antiquitatem legalis sapientia gloria superarit. Solona fuisse contendunt:
q̄ antiquatis oibus Draconis legibus præter eas quas de cede tulisset: ipse
leges Atheniensibus dedit: quos ob eam rōnem axes nominauit: qm̄ in
lignis axibus scriptæ essent. Et floruit qđem Solon inter septem graciæ
sapientes Olympiade quadagesima septima: uel ut alii phibent quinquā-
gesimā sexta Pisistrato Athenis regnāte. Huius aut̄ unius philosophi le-
ges adeo apud omne pene hoīum genus illustres atq; præclaræ sunt ha-
bitæ: ut ne Romanos qđem puduerit post exactos reges easq; leges omis-
penitus sublatas quæ prius ab ip̄o usq; Romulo latæ fuerāt athenas mit-
tere decem legatos: q̄ in clytas leges Solonis peterent: quibus romana resp̄-
fundaretur. His in decem eburneas tabulas perscriptis in Urbemq; alla-
tis & pro rostris ad apertiore uolentium pceptionem positis: propterea
duæ postea tabulæ Hermodoro ephesio auctore in annum pximum ex
publica potestate adiectæ sunt: qm̄ ad tantæ ciuitatis iperium pluribus le-
gibus esset opus. Et ita leges sunt duodecim tabularum appellatæ. Dein
de secutum est ius ciuile. Legis actiones. Ius elianum. plebiscita quæ po-
stea legē hortēsis pro legibus hita obseruataq; sunt. Post hæc ius id addi-
tum necessario est quod senatusconsultum noiatur. Deiceps adiecta op-
portune sunt edicta prætorum: a quorum honore ius est appellatum ho-
norarium. Ad postremum aut̄ principe constituto accepto ue illud ē ius
introducunt: quod ab unius principis uolūtate manans principale uo-
catum est: Quid. n. singillatim memorem aut de publicis aut de priuato-
rum legibus quæ priuilegia dicuntur: qđ de consularibus & tribunitiis:
qđ de satyra: qđ de iure militari: qđ de iure quiritiū: quid de constitutio-
nibus: qđ de prudentium responsis: Nulla est prorſus neq; legis nec æq-
tatis nec iuris pars quam Romani aut legumlatōres aut iurecunſulti in
paulis. Iabeonibus. pomponiis. trebatiiis. tulliiis atq; aliis ppe infinitis unū

aut Lycurgum aut Solona fuenias. Quam.n.nunq̄ in uniuerso terrarū
 ocbe remp.excelluisse meminimus:quæ cum i ois laude uirtutis: tum
 maxime i splēdore iusticiæ cum romanorū imperio cōparari queat? Hæc
 autem nō natura sed disciplina primum acq̄ritur:& ea q̄dem disciplina:
 quam nobis legum & iuris ciuilis & sciētia subministrat.Hæc sane ea est
 iusticia quam ait Euripides Hespero atq; lucifero magis eē mirabilem.
 Hæc iquam una uirtus ita cūctis uirtutibus antecellit:ut q̄ eam adeptus
 sit solus:bonitatis cognomētum adeptus existimetur.Quare cum orna-
 tissimus adoloscēs.Theodorus platus ab ipsa usq; puericia quodam na-
 ture ductu bonitatem arderet:audiretque quotidie hæc per iscitiam po-
 tissimum comparari ab eloquētia studio qua nō mediocriter ualebat ad
 legum & iuris ciuilis sciētiam quasi suspitius q̄dam animum cōuertit.Et
 citabat eum præterea uel paterna uel maiorum suorum gloria: quorum
 se dissimilem fore mōstri similitū ducebat.Nō enim erat ignarus plato
 rum familiam quæ nūc uocat:nam priscis temporibus platonica dicta ē
 a platone philosophorū oīum maximo & grauissimo duxisse originem.
 Platonem uero ipsum q̄ suo proprioq; noīe Aristocles dictus ē referre pa-
 ternum genus in codrum regem Melanthi filium:maternum autē i dropi-
 den poetam solōis fratrem. At solona & dropiden i nileum heroa.Hic ui-
 dere licet uim solertiamq; naturæ nō absurde in posteros etiam propaga-
 ri.Vt enim Theodorus ad legalis excellētia laudem raptus ē Solona scili-
 cet imitatus.Ita huius frater Petrus Antonius diuino igenio adoloscēs ad
 oratoria poeticæq; præstātia gloriā impulsu quodam & tanq̄ necessi-
 tate naturæ:quæ a Dropide fratre solonis flueret:tanto se studio cōtulit:
 ut iam natu maioribus illisq; doctissimis cōæquandus iudicaretur.Scimus
 enim Dropiden eē ab omnibus poetam eloquentissimum & grauissimū
 habitum.Nam nileus adeo claruit rebus bellicis ut inter heroas numere-
 tur:quem etiam ipsum q̄ Petrus antonius perpulchre emuletur nouistis
 omnes.Sed ut eo unde diuertit nostra reuertatur oratio:qualia quantus
 que legumlator solon fuerit ex iis satis superquem patere arbitror:quæ a
 me modo narrata sunt.De platone uero quid attinet prædicare:cuius li-
 bri decem de rep.& duodecim de legibus locum nullum prætermisere:
 quē ad oēm iusticie iurisq; rōem ptinere uir sapiētissimus iudicasse.Quā
 uero Theodorum oporteret uæhemēt accendi atq; inflamari ad eam
 quam naturæ suoque instituto tantopere cupiebat sciētiam consequen-
 dam Georgii patris nomen atque honos erat in causa:quem uidebat in
 mediolanensi rep.præstantissimis etiam iureconsultis doctrina & innocē-
 tia plurimum anteire ob eamq; rem adeo ualere & auctoritate & gratia
 apud diuinum principem nostrum Frācisum sphortiam:ut de nemine

Theodorus
platus

Plato
Aristocles

Petrus antonius
Platus

Dropides

Solon
Libri.x.de rep.
Libri.xii.de le-
gibus.

Georgius pla-
tus

Fr.sphortia
dux

melius sentire uir prudētissimus summusque uideatur. Quam obrem cū
primum se Ticinum cōtulisset id studii cuius gratia profectus est tāto la-
bore tāta cura tāta aggredit' diligētia ut intra tertiū annum ī publica re-
petitione: quam uocat scholastici: eam de se opinionem ī omnium aīnis
collocarit: ut nulla ex parte maiōribus suis inferior futurus censeretur.
Videmus sane apud nō nullos usu platurque fieri: ut qui adoloscētes
asseruatione aspectuq; suorum liberi sunt licentia ea oī: quam habēt: nō
tam uitantur quam abutātur. Nam quod tempus in audiēdo debet legē
doq; consumi: id aut in ludis aut ī comestationibus teritur cū magno ip-
sorum dedecore īgētīq; detrimento rei familiaris: At istorum talium dis-
simillimus Theodorus ne pūctum quidem temporis omittebat quomi-
nus aut eruditissimos honestissimosq; doctores audiret: aut legēda tra-
ctaret: aut quæ legerat & tractarat litterarum monumentis commendaret
Eorum autem æqualium & cōdiscipulorum semper cōsuetudine usus ē:
qui aut docti & boni essent aut cuperēt tales effici. Sciebat enim probos
adoloscētis: ubi etiam minis improborum cōsuetudine a recto animi ī-
stituto flesteretur: suspicione tamē deprauati moris nō uacare omnino.
At eos omnis qui ceteris aut auxiliū sunt aut cōsilium allaturi nō minis
famæ quam iusticiæ atq; integritatis rationem habere oportere. Consul-
toribus uero in omni quæstione æque facillimum atq; subtilissimum se
præstabat. Quod autem ipse uel di cēdi uel disserēdi gratia quæreret: ut
acute iuenerat: ita modestissime pponens mirabili artificio: ad quem fi-
nem itenderat: deducebat. Et peruiacium omnem exosus id solum qd
ueritatem saperet: sequebatur. Spectatissima. n. ingenia mendacium nul-
lum admittūt eamq; sibi in disserēdo uictoriā propōi uel maximā ar-
bitrātur: si a ratiōe nusq; diuerterint. Præterea quod tempus uix aliis in au-
diēdo ciuili iure satis eē cōsueuit: id Theodorus platus in utroq; iure pe-
nitus perdiscēdo lōge prius absoluit: Et ne id qdem mirū. Nō enim otio
se debebat nullas illecebras sectabatur. nullam faciebat itercapēdinem:
totus erat ī audiēdo. totus ī legēdo. totus ī scribēdo. totus in disserendo:
Quo factum ē: ut cum quarto studii sui āno docere q; didicerat publice ī
maxima audiētium frequētia cepisset. Ecce cum īcredibili admiratione
oīum āno septimo ex quo primum ticinēsem: ut ita dixerim: ariopagum
ex nostra mediolanēsi academia petiisset ab oibus sit: ut uideatis: dignissi-
mus iudicatus quem utraq; isignia decorēt. Sed iam me locus ipse atque
tēpus admōet: ut posteaq; de legibus ac iure ciuili locuti sumus: paucis p-
curramus de iure pōtificio. Id aut q primus apud romanos iuenerit quē-
nūc Pompilio antepōnā: habeo neminē. Nā apud alias natiōes atq; ciui-
tates ut uarii dii ī honore sunt hī: ita uarii supstitiones ritus iuraq; fue-
rūt adeo ut ēt dæmones pro diis haberent. colebat eīm stulta illa gētilitas

Theodorus
platus

Gentilitas

& bonos quos opinabatur & malos deos. At malos quidem ne obessent: bonos autem ut pdesissent. Sed ut reuertat ab Numā. Is genere sabinus: cum Romano successisset in regnum: uideretque Romanum populum longa bellandi consuetudine efferatum aliud nihil malle quam uastationem quam praedam quam interitum: quo illum tandem ab ea imanitate animi diritateque auerteret ius pontificum introduxit per tripudia & saltatus ludosque solennis adhibitis sacrificiis & carminibus: quibus placati numina propitiisque reddi maximo studio rex callidissimus persuaserat. Quae quidem supstitutio ubi simul cum imperio in dies magis magisque auerseretur: ea demum per aduentum ueri & omnipotentis humani generis redemptoris christi optimi maximi radicatus excisa corruit. Estque tempestiue nouum ius pontificum impolutumque oblatumque a sacris libris grauissimisque sacrificiis constat decretum atque decretalium uoluminibus sanctissime continetur. Quae certe omnia Theodorus platus non audiuit & didicit solum sed etiam quacuquid edidit: & alios quam subtilissime & quam elegantissime summa cum laude docuit. Quae cum ita sint: Reliquum est praclare adolescens Theodore plate ut quae tibi humanae diuinitatis iuris ornamenta in hoc sacratissimo tempore in hoc religiosissimo die in hoc tanto & tam illustri amplissimoque hominum conuentu ex summi atque uniuersi magistratus auctoritate coram parata intueris: accipias ea mente: eo animo: eo consilio: ut omnia semper & dicas & agas: & modereris pro dignitate tua maiorumque tuorum. Nec enim satis est quod iustitiam pietatemque didiceris: nisi eas in omni actione representas & iustissimum te praestiteris & itegerrimum & hominibus deoque carissimum. Verset tibi assidue ante oculos scientissimus hic & continentissimus iureconsultus Georgius pater tuus. Verset Plato ipse. Verset Soloni. Verset quotquot a Codro rege athenarum & ab heroe Nileo magno & egregio uiri in omni genere & uirtutis & gloriae. Ad hanc usque aetatem emanarunt. Et ut breuitatis gratia praeterea innumerabilis fere non solum utriusque iuris eruditissimos uiros sed et eques auratos & fortissimos belli duces & urbium dominos ac pontifices: quibus polluit clarissima domus tua: Repete memoria Maseum muzanum autem maternum uirum illum grauissimum planeque humanissimum cuius prudentia cuius eloquentia tanta fuit ut eius opera & industria excellentissimus princeps noster relicto in apulia tot urbium tot populorum opulentissimo principatu ad magnanimum illum ducem diuum Philippum uenerit: cuius aduentum diu concupitum atque exoptatum quod philippus fecerit: non obscure nec dissimulater ostendit. Nam Maseum quod est consilii iusticiae secretarius ordinis senatorio quam primum ascriptus: tantoque semper huius in honore ut in maiore neminem Nam quod ego memoro: quanta de tua & eruditione & probitate sit expectatio cum apud alios uniuersos uiros claros & praepotentis tui apud nobilissimas primarias familias: quibus cum tibi est affinitas: quorum certe omnium opinioni tibi nitendum est non modo ut respondeas: sed ut ea mirabiliter superes. Verum ne singula persequar quanta nunc tibi ad bonas actiones necessitas quantum

Georgius
platus
Plato
Solon
Codrus rex
Nileus
Opera Masei
muzani Fraciscus sphortia
uenit Mediolanum

Blanca Maria
dux
Galeacius Ma
ria
Hippolyta
Latona

calcar est additum: quod regina hæc nostra diua Blanca Maria simul cū splendidissimis regulis Galeacio & Hyppolyta quasi latona quædã phœbo dianaq; omnia coruscãs sua te præsentia honorat. Quæ sane res una lōge est: & præciosior & illustrior q̃ ciuilibus pontificiūq; iuris aureū omne gemmatumq; diadema.

Quæ quidem oratio habita est ab eodem Francisco philelso Papiæ in ecclesia cathedrali tertio Nonas augustas anno a Natali xp̃iano Millesimo quadringentesimo sexagesimo.

Francisci philelfi oratio habita Mediolani i principio studii.

Galeacius Ma
ria dux

Italia

Dares
Entellus
Annibal
Fabius

Anquam eloquentiæ & illustrium disciplinarum studiã ad triarios sint redacta: reuocatur miles emeritus post quinquagesimum annum i aciem docendi & ne is quidem iuuitus: cum intelligat huiusmodi benignitatis munere se rē facturum excellentissimo suo principi Galeacio Mariæ non gratam solum uerum etiam periurãdam. Si ita instituerit florentissimã huius reip. iuuetutem: ut & dicendo & iudicãdo iure possit cum uniuersa Italia de gloria contēdere. Non igitur cuiquam obscurum eē debet uiri clarissimi & quod sit nostri sapiētissimi principis cōsiliū: & quod item meum institutum. Cæterum ea mihi molestia: quod non eadem tuis: ac uigor tuetur: atq; corroborat corporis huius instrumēta: quo ingenium ipm meū itellgētiãq; munit: ac pollet. Vbi eī pristinus ille uocis uel sonorus cōcentus uel tēpestiua cōtētio? Vbi firmitudo lateæ? Vbi linguæ i oē motū uel celeritas uel facilitas? hæc oīa sunt una cū ætate magna ex pte facta debiliora. At uolūtas certe bene pmerēdi eadē ē: q̃ prius: & sapiēdi studiū lōge uāhemētius. Aius uero tū ifractus tū nulli neq; ignauia neq; desidia seruies. Nec Dareti cedebat Entellus. nec Annibali Fabius: & bos quo lassior ē: eo magis cauet: & firmioribus nitit. Eni uero quãto pulchrius ē didicisse quã discere: tãto aius senis quam aius iuuenilis plus & uiget: & sapit. Quo fit: ut & cōsulēdo & istituēdo senilis grauitas ueneratiōi habēda sit semp̃ perinde atq; iuuetutis: & dux & gubernatrix. Quibus ipse ductus rationibus non sum ueritus tertium iam & septuagesimum: agens ætatis animum docendi arma resūmere: & tanquam Neoptolemus quidam in aciem descendere aduersus iacula sagittasq; ignorantia & inscitia: breui futurum sperans: ut gratificando humanissimo nostro principi: & huberrimos & honorificos fructus his omnibus pariam: qui se cum doctioris: tum etiam melioris mea industria reddi non detrec.

tauerit. Quare qui modestissimi adoleſcētes i hūc locum diſcēdi studio
cōueniſtis: ad audiēdum aīmos parate. Vos autem ceteri uiri grauiſſimi
qui nō ut aliquid diſcatis: ſed uel iudicādi uel mei honorādi gratio hic
adeſtis. Si æquo animo ac placide tuleritis quæ a me paucis diſſerētur:
permagnas ſim proſecto uobis & immortalis gratias habiturus. Nūc ue-
to ne ſimus dicēdi prolixiores quam uel perſonarum dignitas uel tem-
poris breuitas patit: ad eorum declaratiōem noſtra oīs ſe cōuertat oratio
quæ i politicorum libris ab Ariſtotele eruditiffimo eloquētiffimoq; phi-
loſopho tractata diuinitus atq; perſcripta ſunt.

Frāciſci pbileſi oratiō ad Siſtum quartum pont. maximum.

173
9
Vam mihi proſecto mirificam animi laticiam affert cōcupi-
ta diu atq; exoptata ſanctitatis tuæ præſentia pater beatiſ-
ſime: hāc nō mediocriter offendit importuna hęc uocis rau-
citas: quam partim itineris difficultas partim aſperitas hye-
mis irulit homini ſeni utpote iam agēti ſeptimum atque ſep-
tuageſimum ætatis ānum. Qua quidem iſcommoditate fit: ut quo ut me
oportuiſſet i agēdis tibi gratius ornatu dicēdi pro tāta tua i me beneficen-
tia: qua ſim accerſitus i hoc domicilium orbis terræ: quo reliquum uitæ
meæ exerceam i laudem omnipotētis dei ac tuæ beatitudis: eo i præſen-
tia cogar abſtinere. Sed recreat me: ac bono animo eſſe iubet ſingularis
tua ſummaque ſapiētia: qui nihil temere nihil i conſulto ſed omnia poti-
us pro ratiōe & recto animi iudicio metiaris: cōſyderes: modereris. Quo
factum iri exiſtino: ut eūm etiam imiteris: cuius expreſſum quoddam &
uiuum eſ ſimulacrum: eiufdemque uices i terris ſanctiffime atque inocē-
tiſſime repræſentas. Vt eūm ille ſeiſpſum donās ſola beneficētia: cuius par-
tes ſecūdum Ambroſium beniuolētia liberalitasque ſūt redemit uniuersum
humāum genus: quod perierat: ita etiam tu pater beatiſſime pro ca-
ritate diuinitus tibi igenita ac benignitate pōtificiali cum me mihi reſtitu-
es: tum uocem illam priſtinam ac ſonoram efficies etiam clariorem. Pro
autem tali tātoque bñficio: quas tibi tādem gratias ſim acturus: eas certe
quibus tibi ſapiētiffimo reipublicæ chriſtianæ antiſtiti gratias offerri ni-
hil queat. At quas denique: alacrem atque ſynceram aī gratitudinem:
quæ una uirtus quam ſit pulchra quātique faciūda: uel eo probatur argu-
mēto: quod primus ille angelus impietatis filius ſola ingratitudine cor-
ruit præceps ex illa cæleſti ſublimate in tenebras ſempiternas: Nam ſi
gratus eſſe uoluiffet: ſi accepti memor beneficii: neque inuidiffet creato-
ri ſuo: nec in diram illam ſcleratamque ſuperbiam exariffet. Mea uero

Angelus

Superbia

animi gratitudo ea futura sit: ut tuum diuinum nomē quod sua natura splēdidissimum est: splendore etiam orationis tam græcæ quam latinæ eodemque & carmine & oratione soluta: id quod alius ex hominibus nostris præstare nemo potest: quātum uel auniū igenio: uel doctrina efficere diligentiaque potero: transfundam in omnem posteritatem: & ita transfundam: ut uulla sit hominum ætas illud obscuratura. Non enim ea humana gloria appetenda non est: quæ per optimas actiones se diuinæ gloriæ similem reddit: tum omnia hominū bona a diuinis bonis profluāt sit necesse. Interea uero temporis clamētiam tuam rogare orare obsecrare obtestariq; nō desinam: ut hūc humillimum seruum tuum ut omni fide & obseruātia tibi deditissimum ita commēdatissimum habeas: siquidem putas nullum apud me beneficium tuum itermoriturum.

Francisci philelfi oratio habita in principio *Quæstionum tusculanarum*
M. Tull. Ciceronis in studio urbis Romæ.

Tirenes

q

Vi tirones primum in castra uenerint: ne rerum bellicarum impetiti omnino possint existimari: consuerunt ea itra ualutū representare: quæ in dimicandi arte didicissent. Et ita cum mira quadam corporis agilitate nunc exilientes resiliētesque nunc procedentes audentius: nūc in pedem se referentes per omnem motum gestumque membrorum aut ensem in uarias iubrando corruscandoque partis: aut hastam ultro citroque in multiples ictus concutiendo perspicuum asserere argumentum cum uirium suarum ad alacriter strenueque pugnandum tum etiam fiduciæ ad uincendum. At milites ueterani uiri clarissimi qui in hunc locum cōuenistis honorandi mei potius: ut existimo: quā audiendi gratia: ut sunt diu ac multum exercitati fortissime per pulcherrima quamplurimaque facinora: nihil huiusmodi facere aggrediuntur: sed tantisper quietem agunt: donec descendatur in aciem: Quo ubi uentum est: & itur in pugnam: nō secus ac leones marmarici qui uocātur in hastem obuiam illico feruntur tāta uī tāto impetu tāto robore ac turbine: ut nusquam nisi parta uictoria cōquiescant. Idem mihi quodammodo ii facere soliti uidētur: qui nuper in docēdi quasi aciem profecturi prius quam de rerum magnitudie atque splēdore: quarum se iterpres haberi uolūt: quicquam laude dignum in medium efferāt: tempus fere omne cōsumunt: ut sunt Iuuenes: i elegatissimo quodam orationis apparatu: De rebus autem ipsīs uix aliquid pro auditorum utilitate attingētes. Quam ego cōsuetudinem etfi minime reprehēdo: cum sit tum ea ætate tum prima exercitatiōe minime idigna

**Consuetudo
Exercitatio**

nō fatis tamē eōs cum illis cōuenire semper existimaui: qui i dicēdi docē-
 dique curriculo quam diuissime uersati rerū debēt grauiissimarum po-
 tiusquam fucatæ cuiusquam oratiōis ad demulcēdas audiētū auris ha-
 bere rationem. Quod si alteri cuiquam est cōsiderādum tum mihi potī-
 fimum qui ætatis iam ānum agens septimum ac septuagesimum: tādū
 sum i omni oratiōis genere per uniuersām propemodum exercitatus Ita-
 liam i maximis & amplissimis ciuitatibus eisdemq; primariis: ut dici in-
 re possim i huiusmodi studiōz certamie miles nō modo ueteranus sed i
 dubitato etiā emeritus & ita emeritus: ut musagz tēplo arma uictoria per
 ide quasi Romulus q̄sp̄iā Ioui feretrio iā pridē obtuleri. In præsenti uero
 tāquam i aciem accersitus atque reuocatus a Sāctissimo & eodem i om-
 ni laude nobilissimæ disciplinæ & exquisitissimæ eruditōis sapiētissimo
 Domio nostro Sisto Quarto totius reip. christianæ pōtifice maximo atq;
 optimo ad luuētutem istituēdam i hoc domicilio orbis terræ humāitatis
 artibus: quæ aliud nihil est quam totius uitæ morumq; disciplina: quem
 omnium magis imitari debeo quam tāti pōtificis summam sapiētiam?
 Ex illius enim ore nihil prodit omnino: quod minus sit quadam mirifica
 grauitate exultaque doctrina præceptisque iis refertum: quæ tam ad be-
 ne beateq; uiuēdum quam ad omnem honestatem & dignitatem perti-
 nent. Accedit ad rem quod eē Romæ nō nullos audio: qui uiri disertissi-
 mi nullum quotidie prætermittūt luculētissimæ d'ctiōis ornatum: quo
 & delectent eos: qui audiūt & agāt ad omnem animorum aut motū aut
 etiam quietē. Quæ de tribus reliqua tribus pars i docēdo uersatur: quæ
 que & meæ est dignitatis: & ad itēpretationem quæstionum tusculana-
 rum. M. Tull. ciceronis spectat maxime i ea tractāda nullum meū: ut spe-
 ro: desyderabitis officiū. Quare ad audiēdum animos parate: De rebus
 enim altissimis & cognitiōe dignissimis i his quinque libris quos sumus
 exposituri: quam cumulatissime simul & quādiligentissime scripsit cice-
 ro. Romæ pridie idus Ianuarias. M. ccclxxv.

Romulus
 Iupiter fere
 trius

Sistus quattus
 pont. max.

M. Tull. cice.
 Quæstiones
 tusculanæ

Fraucisci philelfi oratio de suo in urbem reditu ad Sistum Quar-
 tum pontificem maximum.

q Vāta sit i obseruatiōe promissæ fidei grauitas quāta uenera Fides
 tio cōstitutata: pōt uel eo argumēto nō difficulter animaduer-
 ti pater beatissime: quod religio uniuersa & sactimonia chri-
 stiana in sola fide fundata est: & eam quidem fidem quæ in
 conuentis atque promissis consyderatur: idcirco arbitran-
 tur uiri docti & diligentes hoc appellatam nomine: quoniam per il-

Mediolanum

Cæsar
Fredericus agathus
Laura magdalena
Sistus quartus pont. max.

lam quæ præmissa fuerint: fieri oporteat. Non igitur absurde quò fidem eam impollute seruarem: qui hinc Mediolanum repetès adducèdæ familiæ meæ gratia me obstrinxeram tuæ beatitudini: ecce ut uides: redii contentis cæteris rebus omnibus & publicis & priuatis. Fateor equidè seruis me redisse quam putaram. Quod certe nulla mea uel negligentia uel culpa alia factum est: sed aut diuina quadam prouidentia: cui aduersari nemini licet: aut malignitate fortunæ: si quã tandem fortunam eẽ dixerimus: quæ quod nefas est credere: potior sit diuino iudicio nobis sane occulto: sed eo plane & incommutabili & oĩ certitudine certiore. At ausim affirmare pater clamentissime pmulta mihi fuisse impedimẽto: quo seruis fungi officio meo quiuerim: & primũ quidẽ repẽtinus: ut cætera missa faciam: duorũ meorũ liberorum casus mihiq; pro humanæ ibecillitatis conditiõẽ admodũ molestus: quippe q̄ p̄ dieꝝ paucorũ iterruallũ uitã deseruere præclarã illi q̄dem idolis ifantes & magnæ spei. Agebãt eim ætatis annum alter septimũ alter octauum: cũ & uigerẽt: & saperẽt lõge magis quã pueri. Ex quorum iopinato celerriq; obitu misera mater mihiq; carissimã tantum aĩo dolore mærorẽq; cõcepit: ut i uahemētissimã agrotationem inciderit. De cuius breui recuperãda ualitudine cũ eruditissimi prudētissimiq; medici mihi suaderẽt: coactus sum euẽtũ rei expectare: ut nõ ianis uocarat: quã ut uxore & filios reliquãq; familiã mecũ ad urbẽ ducerem: ubi sub Christo meo Sisto quarto põtifice Maximo: uĩtam oẽm eẽ acturus? Sed oh quã uarii quam incerti quã mutabiles sũnt casus humanæ huius naturæ: quã miserabilis cõditio nostra oĩs. Cũ uisã iã foret uxor cõualuisse: meq; itinẽri accigerẽ: uel potius iã essem i itinere: noua calamitas supuenit. Illa eim exceptis itra præcordia penitus acerbissimis illis filiorũ amissorũ uulneribus cũ diutius ea ppeti nõ posset: repẽte pp abortiuum partũ: quẽ ante illoꝝ obitũ passã fuerat: ita uexata ita exaimata e: ut morti ipi prope cõcederet. Quæ qdẽ oĩa aliãq; quãplurima mecũ ipse uolutãs aĩo statui potius eẽ redire solus: ut antea solus uenerã: quã si diutius differẽ: aut irã diuinã aduersus me cõcitarem: tanq̄ oĩa uellẽ pro meis optãtis cõseq: aut tuã summã sapiẽtiã suspiciõnẽ afferrem uiolata fidei: quã ipa apud me nihil e nec antiquus nec sanctius. Adsum igit̄ pĩ beatissime ea facturus oĩa: q̄ uel ipse iusseris: uel tibi grata fore aĩaduẽterero. Nam ego tibi & sacrosanctæ Romanæ ecclesiæ me & uiuũ & mortuũ dedicauĩ ac deuoui.

FRANCISCI PHILELPHI ad iacobum Antonium Marcellum patri-
cium Venetum & equitem auratum de obitu Valeri filii cōsolatio.

VPIENti mihi aliquid ad te scribere iacobe Antonii Mar-
celle quo tuus acerbissimus m̄ror ille quem ex inopia
to & immaturo obitu Valeri dilectissimi filii aio cōcepas:
aut tolleretur omnino: aut magna ex parte leuaretur: eo
difficilius cōlolationis genus est oblatum: quod parīs æ-

Iacobus Antō-
nius marcel.

gritudinis socius accedens non minus ipse cōsolādus uidear: q̄ te consola-
turus. Quod eim cōsiliū cuiquam sit daturus: qui sibi uix possit? Qua
spe alteri medeat: qui ipse i morbo sit? Num equidem eodem quoq; trans-
fixus uulnere: quo te, uideo laborare. Erat enim mihi puer mirabili indo-
le Olympus Gellius: qui, nato tertio Idus apriles āno a natali xp̄iano mil-
lesimo quadringentesimo quinquagesimo tertio cū nōdum ipselet c̄sta-
uum annum: ea & loquebatur: & sapiebat: quæ uix adultæ: aut etiā gran-
dioris ætatis solent. Nihil leue præ se ferebat. Nihil cōtemnēdum. Viba-
nis erat & compositis moribus. Ingenio acri & facūdo & splēdido. Ligua
ad oēm celeritatis ad oēm motus cōueniētiā expedita. Voce clara faci-
li & sonora. Aspectu miti & grato. Ea cōpactione aptitudineq; membro-
rū: quæ & strenuitatem referret & robur. Et ne curiosius cuncta fingillatī
perlequar: talis erat Olympus meus: ut in eo oia naturæ ad probitatem
adminicula inesse uiderent. Quid enim memorem: qua esset in me ob-
seruantia: quo cultus? Qua pietate? Quam oibus in rebus studeret pater-
næ uel institutioni uel uolūtati non minus obsequi q̄ parere. Hic mihi io-
cūdisimus tantæq; spei filius nuper ad octauum Idus Martias depositū
quod acceperat uturariū: repetenti deo optio maxio nō mō reddidit: sed
ita grato aio ita libenter reddidit: ut nō uita excedere sed in sempiternæ
atq; beatæ uitæ domicilium sese commigraturum & cōstanti sermone &
uultus tranquillitate hilaris quodammodo ac lætus certo credere signi-
ficaret. Quid animi tum mihi fuisse putas: cum repente illum inter lo-
quēdum simul cum uoce spiritus defecit? Non potui equidem quod
fragilitatis est naturæq; humanæ: in tam recenti: tamq; inopinata luctus
acerbitate non commoueri animo: cum eodem ten. poris puncto quem
tam uæhementer diligere: & uiuum intuerer & mortuum. Itaq; ubi
cogitabundus ac subtristis aliquamdiu fuissem: tandem non sine gemi-
tu erupi in hæc uerba. Quam miserabilis est humana cōditio. Quam
ridendi cogitatus nostri. Quam stulta consilia. Quam uanitatis pie-
na sunt omnia. Nihil est certi i hominum uita nihil cōstantis: nihil diutur-
ni: ois spes nostra ianis ē. Oē uotū frustra. Quid de te mihi fili du cissime

Olympus gel-
lius.

non pponebā? non pollicebar? non futurum existimabam? Gratiſſima
tua praesentia iucūdiſſimoq; affatu lauabam curas; oblectabam animū:
meq; ipse mihi totum uēdicabam. Quem senectututis meae bacchulum
ac praesidium fore arbitrabar: en exanimū subito nullūq; aspicio. Heu
me miserum atq; infelicem. Sic me Olympe dilectissime deseris? Sic de-
stituis patrem senem. O ineuitabilem nostram necessitatem. O ferreum
atq; inexorable humanae legis iudicium: quod nullis praecibus nullis p-
miis: nulla uī neq; mutari nec flecti potest. Hæc paucis questus illico redi-
ens ad me totus cœpi me tacitus mecū cogitare: ac me paulatim leuita-
tis arguere quod ea essem imprudentia: ut nescirem: & qua lege nati esse-
mus omnes & quātum quodq; dolēdum foret: aut nō dolendum. Conti-
nuoq; ita cogitāti mihi ea uenerunt in mētem: quæ græcæ apud Menan-
drum dicta sunt in Trophimū. Sed ea referatur a me latine.

Menander
Trophimus

Si lege natus Trophime tu fores ea:
Vt oīa ad uotum tibi: quæ uelles fluere:
Et id deorum aliquis recepisset tibi:
Recte doleas quidem: fefellit enim fidem:
Ac fecit absurde: sed iisdem legibus
Comamune quoniā tu quoq; qbus nos alii
Cælum hauseris: ut audētius tecum loquat
Ferēda sunt hæc fortius: & animo simul
Voluenda graui quæ dico: paucis accipe
Homo es & ob id mutabilis quidem citius:
Res admiseras: rurſusq; aīal nullum mala
Admittit ultro: iureq; id sane: quoniam:
Natura quē tulit imbecillum: maximis
Se rebus is fulcit: cadens igitur bona
Quāplurīa cōterit: ipse uero nūc Trophime
Neq; admodum orbatus bonis ex eximiis
Nā sunt tibi nūc: mediocria quidem mala.

Mediocriter igit. tibi quod deest: seras. His igitur menandri uersibus
primum admonitus: & quæ esset naturæ lex: & quæ hominis infirmitas:
& quanti quod accidit incommodi faciundum sit: & quomodo ferēdum
deinde ad ualidiora rationis remedia auxiliāq; conuersus ita sum iis &
adiutus & cōfirmatus: ut intellgam plane mihi mali euenisse nihil: qd
Olympum meum quo ne uitam quidem ducebam cariorem: non tam
morte amiserim q̄ permiserim. Hæc autem qualia fuerint: in te cōsolādo
breuiter ostēdam. Neq; enim futurę uereor: quo minus rationi malis q̄ p
turbationi obtēperaret. Noui magnitudinem aī tui: noui prudētiam: no-
uī grauitatem. Facile ut es maximo splēdidissimōq; ingenio: reuocabis

uim animi & sensuum imbecillitate: & non quid indocti sed quid uiri sa-
piētissimi sentiāt: cogitabis. Nec sane cōmissurus sis: ut post tot tibi ac tā-
tas res pulcherrime gestas patiaris clarissimum nomen tuum ulla uel in-
cōstātiā uel moliciā nebula obduci. Erat tibi Valerius filius cum formā
prāstantia tum animi robore acrimoniaq; ingenii & elegantia morū tui
admodum similis. Hic a prima usq; infantia qualis futurus esset: nullis
aut prāceptis aut admonitiōibus sed sola naturā probitate suaq; addu-
ctus certissima signa dedit. Aeras tu Chremæ prætor: cum tibi nuncius
ē allatus de infante nato. Quod ipse audiens tanta uoluptate animi affe-
ctus perhiberis: ut ex oris ilaritate admirationem iniiceres circumstanti-
bus. Inest sane in animis nostris diuina uis quædam: quæ supra corporis
sensus permulta ex sese & itelligit & uidet: quæ nos plerunq; ne cogitāus
quidem. At primum de nato tibi infante nūciū tantā de illius futura p-
bitate spem cōceperas: ut tibi magnum ad felicitatem cumulū additum
putares. Nec te tua fallebat opinio. Ferē enim susceptus in lucem infans:
& cum minimo parturientis breuiq; labore: & quod mirabile dictum est
non modo non uagiens sed et surridens ac ueluti parenti ipsi alludēs: ut
de eo rectissime dici possit Virgilianum illud. Incipe parue puer risu co-
gnoscere matrem. Erat facile liberali & elegāti. Inerāt in oculis quasi cor-
ruscantes scintillæ quædā: quibus paterni itutus & uigor repræsentabat
& grauitas. Totum uero corpus ut erat ætatis initio grandiusculū ita &
decorum & solidum. Et quoniam ipse ob publici magistratus officium a-
desse nō poteras: continuo religione diligentiaq; materna p sacri baptis-
mi lauacrum renascitur in xpō iesu idito noie Valerio. Quod ipsum nō
sine quodam naturæ ueluti p̄sagio secundū Platōis snia mihi factū uide-
tur. Recte. n. q supra ætatis rōem plurimū eēt ualiturus & igenio & pbita-
te. Valerius noiat. Solēt infantes natura fere oēs admittēdū uite alimentū
eē p̄niores: & tāq; edaces ob eāq; rē corpore et imundo. At Valerius secus
oia Nutrici quā ei mat̄ prudētissima & sobriā delegerat & pudicā: nunq̄
molestū se p̄stabat. Sed horis p̄ iteruallū q̄ cōstitutis lac modice capiebat.
quo & corpusculū scite in p̄ceritatē alebat: & qm̄ nulla eēt p̄ter debitam
stomachi cōcoctionē ei supfluitas: erat cute p̄nitida ac tersa: nullisq; neq;
digestiōis sordibus nec alia purgatiōe naturæ aut nimius aut grauius. A-
gebat iā mensē tertiu cū mirifico mēbroꝝ oium icrescēto: dū ipse magistra-
tus crem̄sis mūere iā p̄functus aduēis domū. Vix ianuā es igressus: cū nul-
lo adhuc p̄cedēte domesticorū neq; strepitu nec uoce: ut q̄ a nemine subī-
to adueniens uisus eēs: cōfestim diuissa ex ore nutricis mamilla: quam
mō solutus somno fugere cōpat: caput simul oculosq; sustulit: & ueluti:
arrexit auris tanq̄ aliquid noui uel uisurus uel auditurus: quæ q̄dem res

Chrema

Virgilius

Xp̄s Iesus
Plato

Valerius

præstantiorem uim quãdam aĩ declarat. Vbi uerò eueffigio apparuiffes: uix teneri poterat a nutrice: quo poſt emiſſas ui manus atq; brachia ex in cunabulis qbus erat artius iuolutus non ſe totũ in te cõiiceret lætis oculis riſuq; ſuauiſſimo. Et quæ p ætatẽ proloqui nõ poterat dimidato nomie patre balbutiebat. Apprãhenderas eũ tu nõ ſtuporis mius quã laticie plenus. Cũq; ifantẽ benedicens ofculareris: ille te cõtra e collo pendens ex ofculari nõ deſinebat. Et ita oculos tuos oculis fixis iſpiciebat geſtiens: ut dicere uideretur te ſibi eẽ oi uitæ ſuauiſſitate iucundiorem. Nã & a nutrice quæ ori mamillã obliçeret: tanq̃ idignabũdus auertebatur: & blãdiẽti matri eũq; abſtrahẽti pudore quodã magis igenuo q̃ uoluntate cõceſſit: ſed ita cõceſſit: ut te reflexa ceruice itueri uſq; & per uerboꝝ fractõem neſcio qđ blandius balbutire nõ deſiſteret. Tu autẽ præ admiratõẽ loq̃baris nihil tecũq; tacitus gaudebas quod magnũ quẽdam & excellentem uirum atq; ciuem futurũ Valeriũ iudicares. O fallacem laticiam. o icertam ſpẽ noſtram: Alia ſunt humana cõſilia. alia dei iudicia. In dies augeſcebat i Valerio cum ſenſu corporis mẽtis itelligentia: quam inata quẽdam prudentia: quæ peria ſenectutis eẽ propria: miro quodã icremento comitabatur. Cũq; & ſupra etatem & calleret & ſaperet deum oĩpotentem religioſiſſime uenerabatur Caritate. patria nihil ducebat factũs: parentes incredibili pietate pſequebatur. In neceſſarios ois erat obſequentiſſimus Eruditorũ autẽ & grauium uiroꝝ præcipue ſtudioſus. Cupiebat ſemper preclarũ ali quid diſcere aliqđ audire. Itaq; aut abs te cum quippiam otii a publicis muneribus nactus eſſes: aut a magiſtris aliqđ quo doctior fieret: continẽter quærebat. Et quoniã in te uno atq; eodem oĩa ineſſe gloriabaſ: q̃ ſibi effingenda diſcendaq; proponeret: adeo te ſemp per oẽm pietatis cultũ admirabatur: tanq̃ aſſidue nouũ aſpiceret. Te ſequebatur in omni uitæ iſtituto tibi adhærebat. te imitabatur. Quo tua pſentia tuus ſermo tua admonitio ſe meliorem efficeret: qđ diu eras domi: nuſq̃ lõgius abs te aberat. Erat enĩ inſatiabili quada aliqđ ſemper diſcendi cupiditate. Eoq; mentis acie ferebatur: ut aliqđ boni quottidie ſupra años ſupra naturam aſſequeretur. Quo qdem ſciẽdi ſtudio qua uitæ iſtitutõẽ: qua puritate morũ eſſe etum eſt: ut eius animus nullis blandiciis ſeduci decipi illud poſſet. Et cũ in eoz quæ diſcebat: ueluti certamẽ ut ſit: cũ æqualibus ſociiſq; deſcenderet: quãq; modeſtiæ & generoſe animi ſubmiſſionis laude ſupabat iuidiam tamen multo magis i admiratõẽ ſui uertebat: quod nullam cuiq; relinqueret ſecũ cõtendendi puincia: adeo cunctis uirtutibus oẽs ſupra modum antecedebat. Vincendi autem laude nulla efferebatur: nullam ferebat præ ſe iactantiam: quin ingenii morumque grauitatem frontis hilaritate condiebat: alios blandiciis leniens: alios ſibi beneficiis con-

cilians: alios in stuporem sui obseruatiãq; conuertens ob eam animi præstantiam: qua in omni bonitatis numero sine ulla contentione eminebat.

Nihil inerti ocio sibi magis ducebat aduersum. Hoc enim & contabescere uim ingenii & robur corporis demoliri dicebat: itaq; nullũ sibi uacuum tempus dabat puer egregius: quo minus aliquid aut lectitaret: aut tenellis digitis iã scriberet: aut ageret deniq;. Cum enim a matre quãdoprecipereparetur: ut e ingenium muliebri erga filios indulgentius: ne tantam operam litteris daret: fieri eim posse: ut nimia animi cura in aduersam ualitudinem incideret: uix tandem ab eiusmodi studio tantisper dum mater aderat: ueluti auulsus tanq; ab intelligendi ratione ad actionem se conuertebat. Circuibat uniuersam familiam. Quid præbitor quid procuratores quid negociatores: quid reliqui domestici facerent: diligentissime disquirebat singulos leni hortatu atq; hilari uultu monens: ut suo fungerentur officio: sic enim fore: ut uel se internũtio atq; adiutore quicquid a patre uellent: assequerentur. Ex quibus unus ubi iocabundus subdidisset: cura Valeri litteras: & hæc relinque patri: continuo excepit: at ego in patre: & pater in me est. Præterea an ignoratis ex litteris sciẽtiã gigni: sciẽtiã uero omnem referri ad actionem? Quid enĩ profuerit cuiquam uirtutem scire: nisi secũdum uirtutem egerit? Quæ illi audientes admirabantur: quasi diuinum quidam ituerentur in puero. Frequentabant ut quotidie solent: innumerabiles prope uiri amplissimas ædes tuas: alii tui salutandi alii negocii sui gratia: quibus ille si forte aberas: cõfestim fiebat obuiam alacer ac lætus. Quid nam uellent sciscitabatur accuratissime atq; per modeste: seq; omnia patri cum primum reuertisset domum: renunciatum pollicebatur. Et ita cuiusq; intellecta aduentus causa neminẽ dimittebat: quem sibi non antea reddidisset singulari affectum beniuolentia: cum aliis opera aliis uerbo uoluntate & diligentia omnibus inseruiturum se ostenderet. Quotiẽs domum redires: occurrebat ad ianuam: atq; reuerenter salutato dextram blandius apprehensam osculabatur & q̃fortunatæ res publica & q̃ belle ipse haberet: quærere nunquam omittebat: eaq; deiceps addebat: quæ te merito in stuporem adducerent. Erant enim omnia prudentis senis non pueri uerba. Cumq; erat domi: quantum fas esse arbitraretur: abs te longius nusquam aberat: aut sedãti astabat: aut inambulantem subsequerebatur. Deniq; quicquid aut ageres: aut diceret obseruabat. Tum ipm uultum atq; omnem corporis tui gestum conspicabatur acutius: sibiq; imitandum proponebat. Tantaq; animi uoluptate in te contemplando afficiebatur: ut eum gestientem aspiceres Quod si fortassis interdum te cogitandum ut usu uenire solet: aduerteret: attentissime tuos omnis & oculorum & corporis motus cõside-

rabat tacitus. Deinde tum ex matre tum e seruis quærebat: accidit ne patri noui quippiam. Quid ita cogitabat secum? Demum pudibundus & tanq̄ subtimidus te adiens petebat: nunquid quod nolles: quod deus auerteret: noui aliquid accidisset: quam ob rem ita minus læticiæ ostenderes in facie. Cui cum leniter arridens subderes: nihil mi Valeri: illico ex hilaratus dicebat. Pone igitur mi pater aliquantum difficilioris istos cogitatus tuos: estq; tui similis. Quid enim tot te semper curis affligis & publicis & priuatis? Serua te ipsum q̄diutissime & reipublicæ & nobis: quorum uita omnis manat e tua uita. Quæ loquētem dum oportuna & aperte ex tuis familiaribus quidam seorsum abduxisset: quæsissetq; ex eo dic mihi Valeri: si tuis optatis omnibus faueat deus: si quod Ihesus saluator noster auertat: alteri moriēdum esset: utrius obitum malle tuum ne an patris? Tum ille totus facie uultuq; commotus cōstantissime est indubitanterq; iuratus suam se uitam pro paterna uita cum usus foret: nō ultro solum sed libenter etiam traditurum semper: cum diceret sua se morte: aut nihil posse aut parum incommodi afferre cuiquam: paternam uero mortem cum patriæ non mediocre incommodum tum uniuersæ familiaris nostræ maximum detrimentum ruinamq; illaturam. Sed quid ego plura commemorem: quæ tanta sunt & tam multa: ut si ea uelim referre cuncta in medium: me dies sit defecturus? Quare ne in prolixiore oratione eo uidear tibi magis refricare acceptum uulnus: quo diligētior fuero circa diuini illius pueri commemorādas laudes: ueniam ad id: cuius causā hoc est consolandi munus a me susceptum. In tanta ingenii atq; morum felicitate in tanta spe probitatis: in tanto futuræ gloriæ studio ut est hominum natura fragilis ac uariis & pœne infinitis obiecta periculis. Valerius ille tuus ægrotat ægrotationem primum: quantum uideri poterat: nō admodum grauem. Accersuntur medici: quæritur morbi causa: quæ quoniam puer erat uita continētissima: alia nulla est uisa q̄ uæhementior susceptus labos in ludo. Nosti eim Valerium tuum fuisse adeo natura bene iustitutum: ut nūquam se ne in summa quidē in edia: ac siti aut cibo igurgitaret: aut obrueret potu: sed & hoc dilutissimo utebatur: & illo uilissimo ita: ut sæpius ad panem obsonium nullum adderet: & obiurganti quandoq; matri: quid ita faceret: ille blandiens respondebat: quia hoc o mater dulcissima delector magis. Præterea crapula & ebrietas litteras non admittit. Itaq; malo stomachum de me quæri quam mentem. Quapropter ex communi medicorum consensu ea omnis ægrotationis causā data est nimis iulusioni. Nam ad remittendum animi laborē cui Valerius circa litteraturæ & eloquentiæ instituendæq; uitæ studium erat plurimum deditus: ut ludo se iterdum exerceret permittebatur. Res

sane pueris omnibus natura maxime grata. Itaque non absurde qui primi apud graecos nomen pueri inuenerunt: id a ludendo deduxere. Lude- re enim apud illos dicitur παιζειν pazin: ex quo παις pas hoc est puer descendit: quod ipsum nomen apud nostros etiam qui per litterarum mu- tationem quandam ab eodem uerbo acceptum contenderint: non inepte fortasse contendant. Ludebat igitur quandoque Valerius sed non tessaris quidem unquam nec alio ullo genere aleae. Aut enim in palaestra aut in cursu exercebatur: aut in emittendo iaculo: aut in iactu lapidis aut in pila. De- niq; ludum omnem ingenium, quo uel agilius uel robustius redderetur corpus: eiusmodi nullum praetermittebat: & id quidem sine ulla aequali- um uel minima offensione. Non modo enim uictor aliis insultabat: at ne uerbo quidem ullo utebatur: quo se uicisse ostenderet. Quin potius qua si illorum causam ageret: semper aliquid excogitatum acutius efferebat: quo illis non suo sed fortunae uitio minus ex sententia: & ut par fuerat: euenisse contenderet: decereq; euentis consilia aequae anteponi atq; fortu- nae probitatem. O generosam pueri indolem. O praecleara eximia sum- maq; uirtutis documeta. Malebat puer modestissimus extenuare laudem suam quam in uero praedicando uictis aegritudinem augere. Qua ex re factum est: ut aequalibus omnibus & carissimus esset & honoratus in primis. In- ualescebat in dies: & incrudescere morbus: Nullae rationes medicorum nulla remedia proderat. Vis mali radicitus inhaerens assidue magis ma- gisque emergebat i robur. Febriebat inclutus ille puer febrem & uahemen- tem & erumnosam. Et quo magis efferuescentis aegrotationis immanita- te atq; diritate affligebatur corpus: eo is erat animo maiore ac magis in- uicto. Remedia medicorum nulla depraeabatur. Quicquid iussissent & alacer obibat & fortiter. Speiq; bonae plenus quo uitalis spiritus magis at- terebatur in dies: eo erat ui animi erectiore. Vsu certe fieri uideamus. ut quae moribus fuerit bene instituta: quo magis est propinquus morti: eo sit sensu mentis uiuaciore. Deficiebant in illo pedetenti ac sensim: ut fit: uires aerae.

Strenuum illud delicatq; corpusculum iam languebat. Frigus ac rigor pedes atq; genua occuparat. Facies quae omni erat niue cadidior: pallo- re iduebatur. Rosae genis exciderat. Syderei ocelli seignius lucescere pal- pebrae: iam demitti. Lingua uero qua neq; tenuius nec expeditius nec mobilius quicquam fuerat: habetior fieri. Vox deniq; sonora illa & cy- gnea ac fere diuina obmutescere. Quae aduentantis luctuosissima mortis signa cum tu coram aspiceres: non potuisti ita tibi moderari: quo minus pro- prii affectus ibecillitate & lachrymis & gemitu animi sollicitudine onderes. Quod ille ita ut erat ui morbi moleq; deiectus: tanquam e somno excitatus ubi aduertit: febribus aestuans lassusq; anhelitu quod agis igitur pro mi dulcissi-

παιζειν πα-
zin πας pas

Laetus
Matia

Oratio

me: Quid genis? Quid ita illachrymatis? Ita cōsolaris Valerium tuū? Po-
ne quæso lachrymas mi pater. pone oēm aī curam. Bene nobis sperādum
est. Nos deus nō destituet. Cui tñ quicquid placuerit: id trāquillo atq; læ-
to aīo feramus: necesse est. Quod si bonā ualitudinem recuperaro: nunq̄
patiar: ut eā nimia ludēdi exercitatiōe amittā: idque tibi bona fide polli-
ceor: Meminerat eīm puer spectatissimus se plærūq; abs te admōitum: ca-
ueret sibi a nimia lusione: ne ob laborem immoderatū in aliquod morbi
genus icideret. Tum ipse fide igit̄ mi fili. Fac aliquod uotū christo Ihesu.
Fac Matiaē uirgini: Nam qcquid uoueris: ipse p̄soluam. His auditis puer
nobilissimus q̄q̄ erat toto corpore prostratus atq; semianimus: perinde ta-
mē atq; collectis in unum dispersis & p̄fligatis uiribus sublato ad cælū i-
tutu in hac uerba suauissimū os aperuit. Deus oīpotēs christe Ihesu re-
demptor noster te q̄ deuotissime precor per sanctissimā passionem tuā:
te iquam clamētissime rex gloriæ q̄humillime obsecro p̄ impollutā Ma-
riaē uirginis tuæ piētissimæ matris merita: ut hāc a me domine: qua tam
uāhemēt affligor: agrotationem: si tibi placitum est: amoueas: meq; iu-
cūditissimo patri huic meo matricq; dilectissimæ restituas. At ego tibi libe-
rator humanis generis quid sim pro tanto bñficio relaturus? Nempē ad
perpetuū deuotiōis uenerationisq; meæ studium omnia uestimta mea
ac reliquū omnem corporis ornatū dono do pauperibus. Quæ locutus
mirabili cū animi affectu quasi extremo labore fessus ac lassus obtinuit.
Hic tu pater aliquādo exhilaratus tempestiue subdidisti: Meū autem uo-
tum Valeri mi suauissime illud est: ut ego una tecum: si cōualueris: utar
fusca ueste: Verum tu serica & in annū: at ego lanea idq; in omnem uitā.
Addidisti enim serica: ueritus quoniam puer uti semper consuesset læto
quodam amœnoq; cultu corporis: ferret tristius fuscā uestem. Sed au-
dī obsecro tu: ut cæteri tecum audiant: quid is respōderi. Absit: iquit: absit
mi pater. Imo ego induar ueste & fusca & lanea: sic eīm decet: tu uero ele-
gantē ut semper: atq; senatoria: Nam in te nō familiæ ac tuorum solū sed
reipublicæ decus repræsentatur. Dum hęc scite serioq; loq̄tur: mors pau-
latim irrepens præcordia frigore obsidet. horret iam puer: ac tremit: Nā
quo magis animi magnitudine uicere nitebatur fragilitatem afflictī cor-
poris: eo magis febris immanitas membra prosternebat. ita ut demum di-
ceret sublat̄is ad cælum oculis: Miser ego q̄s me liberabit de corpore mor-
tis huius. Quādiu claudar hoc sæculi carcere? Quod ipse audiens cum
trāsfixus doloris iaculo cœpisses durius flere: tunc ille. Quid est mi pater
ut tāto te dolore cōficias? Stat sua cuiq; dies. Impleui cursum: qui mihi a
domino datus est. Nō hic uiuitur nostro arbitrio. Peregrinamur: quād iu-
sumus in uita. Quæ tamē uita certe nō est: sed simulacrum quoddam pu-

Virgilius

re innocenterque uiuentibus uitæ illius beatæ & sempiternæ. Itaque studendum
semper est: ut quod propere licet: redeamus ad communem bonorum om-
nium patrem: qui mitis est & misericors. Sic enim frui licebit corona iu-
sticiæ: sic saturari æternis gaudiis: Suauis. n. est dominus. Volentique pluræ
loqui iam lingua balbutiebat: iam grauior somnus sensum oppresserat.
febris in ardorem æstuebat. iam desperatum erat de puero. iam parabatur
quæ sunt funeris: cum nequid itemptatum uideret: cõfestim accersit Ger-
ardus medicus ueronensis uir sane & doctus & amicus: Nam alii nõ nul-
li ueneti medici antea puerum curandum acceperant: quoniam despe-
rarat de salute: se inde subtraxerant. Gerardus igitur cum uenisset: oium
primum urinam in uitrea mathula cõspicitur: quæ & rufam uidet & tur-
bidam: deinde manibus apprehensis arterioliisque uitalibus contrectatis:
reperit eam motiuculas perdebilis ac raras & per intercapedine se mo-
uentis. Contrectat extremos digytos pedum. deinde genua. demum par-
tem uicinam cordi. Sentit omnia mortis uiribus intercepta. Vocat puerum
suo nomine. Respondet is nihil. Vocat rursus altiore uoce: Valeri mi nihil
respondes medico? Valerius ad hæc ueluti reuiuiscens coepit rursus leui-
ter respirare: & cum difficultate maxima prolapsas palpebras tollit. Tum
Gerardus pupillas diligenter intutus quæsiuit a puero: an se agnosceret: ad
quem ille etsi cum difficultate spiritus agnosco inquit: Venisti enim iam
pridem ad patrem salutatum: cum se per æstatem ruri soluendi animi gra-
tia contineret. Id autem factum est: cum nondum Valerius impleisset ter-
tium ætatis annum. Memoria bonitatem medicus admiratus in tanta præ-
sertim ui morbi rursus minutatim quæsiuit singulas aduersæ ualitudis
causas ac progressus: cui ille ita deinceps prudenterque respondit: ut medi-
cus faciem auertens a lachrymis se nequiret continere. Cumque postea sub-
didisset: ne metue mi Valeri. Curabo enim te conualescesque quæprimum. Co-
ualescam inquit ille: & breui equidem conualescam. Nam mihi medicus
Christus est. Petiitque: ut uicinæ sacerdos accersaret: Qui ubi euestigio ad-
fuisse: rogassetque: quidnam uellet: Respondit puer: iam hinc mihi abeun-
dum est. Itaque audi: rogo: peccata mea: meque si fas est: culpa omni absolue-
quo liberior iter quod sum facturus: leuiorque emettar: affedit moderatissi-
mo puero sacerdos: quæ is deliquisset in uita auditurus. Quæ sunt eius
errata? Vnum id sane & maximum: quod dum post animi circa litteras &
facundiam morumque disciplinam exercitationes assiduas nihil otii sibi
indulgens exercet etiam corpus ingenue: ea est ui morbi correptus: qua
ex hoc terrestri carcere ante in caelestem patriam reuocatur: quam pater-
tem posset flagitii foeditatem: cognoscere. Miratus igitur sacerdos singu-
larem integerrimi pueri bonitatem: quippe quem nulli reatui uideret ob-

Gerardus ue-
ronensis

Christus

nōxiū sed simplicis cuiusdam potius atq; absolutæ probitatis speculū:
dum eum iubet bene sperare: dum religionis more imposta capiti ma-
nu omni culpa libere absoluit: Valerius inocentissimus filius ille tuus dū
eueatis ad cælum oculis deum orans castissimum pectus coniunctis di-
gytis atq; labella percutit: seque sanctissimo triumphalis crucis signacu-
lo aduersus communis hostis insidias armat: ac munit. Post breue suspiriū
ac lachrymulam tam leniter emittit spiritum: ut spōte rursus oclulis ocu-
lis obdormisse non mortuus existimari posset. Et quod mirabilius est cre-
ditu: niueus ille purpuræ mixtus color quo pulcherrimos omnis suæ æta-
tis pueros mirifice anteibat in uita: repente simul cum obitu maiore qua-
dam gratia emerfit in faciem: argumentum sane nō paruum neq; cōtēnē-
dum eorum mortem: qui recte beneq; uixerunt: nō modo non esse malū
sed bonum etiam atq; expetendum. At ipse tamen non potes eius obitū
non dolere ferre:q; permoleste: in cuius uita magnam quandam ac certā
spem & tibi & patriæ propositam esse existimabas: quem ex teipso genue-
ras: in quo uiuō te etiam cum naturæ concessisses: uictutum arbitrabare
Sunt ista profecto eiusmodi: quæ hominum animos nō commouere nō
possint. Videmus opifices suis operibus quæ sibi ueluti genuerunt: inscri-
bere sua nomina. Erat nuper Constātinopoli quem barbarus hic princeps
amyra:q; Turcorum Mahometus amorati filius est demolitus miræ ma-
gnitudinis atq; pulchritudinis equus aheueus: in cuius dextero pede an-
teriore legebantur græce expressa eminentioribus litteris huiusmodi uer-
ba: Patrophilus fictor fecit. Egregius excusor ille patrophilus quoniā ali-
ter fortasse non poterat: per illiusmodi inscriptionem immortalitatem si-
bi comparabat in uita. At phidias in eburneo Mineræ simulacro quod
eximia arte fabricatus traditur: cum lege patria suum nomen prohibere
tur inscribere: effigiem suam in eius clipeo ita inclusit: ut sine totius ope-
ris demolitione diuelli non posset. Et grauissimi philosophi uiriq; sanctif-
simi quoscunq; libros ædiderint: propriis ipforum nominibus illustrare
confuerunt. Quod si huiusmodi monumenta ingenii idcirco plurimum
nos delectant: quoniam per ea immortalitatem quāsi quandam memo-
ria nominis nostri apud uiuos assequimur: quāto magis totius hominis
propagatio: quæ per filios a nobis manat: deinceps in posteris: & cara pa-
tri cuiq; eē debet & periuicunda? Non. n. corpore dūtaxat quod ipsum na-
tura sua mortale est: in filiis uiuimus: sed non nullis etiā animi partibus:
Nam quāq; est cuiq; sua mens diuino creata arbitrio: plaræq; tamen sūt
animi uires: quæ simul cum corpore a parentibus transfunduntur in libe-
ros. Atqui fieri potest: ut uel malis moribus uel temporum calamitate uel
alia maiore ui quapiam natura hominis deprauetur: uitieturq; id quod

Constātinopolis
Mahometus a
myras Turco-
rum
Patrophilus
Phidias
Mineræ si-
mulacrum

in. M. Tullii Ciceronis in. Qu. Fa. maximi alobroici in Aristotelis philoso-
phi in Dionysi senioris filios eodem quoq; modo in. Qu. hortensii in. P.
crassi in Africani fratris nepetes accidisse legimus. Rarissimos tamen in-
uenias: q; parentum maiorumq; suorum & exteriorem & interiorem tum
magna ex parte si minus exercent: haud referant tamen. Quare cū & bo-
nitate naturæ & institutione diligentiaq; paternæ eum haberes filium: q;
totus tui erat simillimus: cum existimes fortassis ex illius obitu magnam
tibi factam esse iacturam: censes te iure ac merito & eius & tua causa do-
lere oportere: Verum erige te obsecro Iacobe Antoni Marcelle. Cedant
rationi turbulentissimi atq; præcipites motus animi. Fac ut interior exte-
riori homini dominetur: si te ipsum audire: si tui compos esse uolueris: in-
telliges profecto tibi non modo nihil accidisse mali: quod Valerius tuus
abs te abierit: sed eo te esse meliore conditione: quod certo didiceris dile-
ctissimum filium simul cum ægrotatione corporis liberatum omni ægre-
titudine animi frui nūc cælestis gloriæ gaudiis sæpiteris: esseq; tui apud
iudicem eum depræcatorem: qui & iustissime semper iudicat: & quæcūq;
aut agimus: aut dicimus: multo ante cognouit: q̄ a nobis fuerint cogitata
Quid enim per immortalem deum in unius infantis obitu acriter adeo
tibi dolendum esse arbitraris? An ignorabas: quod Telamon euripideus
longe ante Anaxagoran clazomenium de aiace responderat: filium abs-
te genitum esse mortalem? Non omnes ea lege nati sumus: ut alii cilius
alii ferius omnes tamen moriamur deniq;? Xerxes ille maximus atq; po-
tentissimus rex perfarum qui montes prostravit: mariaq; constravit: cum
ex altiore loco exercitum illum dispiceret: quem ex quingentis myriadi-
bus ut tradit herodotus hoc est ex quinquies decies centenis hominum
millibus conflatat: se a gemitu ac lachrymis continere non potuit: Inter-
rogatusq;: quid ita faceret: idcirco se flere respondit: quod post annos cen-
tum eorum nemo quos tūc uidebat: superstes. futurus eēt. Quam nature
humanæ ibellicitatem Euripides meditatus: ut est omni in te grauis ac
diligens: ita locutus est:

Natura quæ mortalibus est rebus: tenes?

Haud uideor equidem: nam unde? at auribus accipe.

Mors omnibus debetur his. nec est aliquis:

Qui cras futurum se sciat. Quam igitur nobis polliceamur huius uitæ se-
licitatem: cuius omnia sunt incerta. omnia mutabilia. oia plena formidi-
nis: Itaq; alio spes nostra dirigēda ē alio iudicēdi cogitatus: nam qd ferius
dici pōt i hominū uita: cū nullus sit tātus ānnoꝝ numerus: q̄ si cū æterni-
tate conferatur: minimā puncti p̄ticulā repræsentet? Nec ea p̄fecto uita ē

M. Tull. cicerō

Qu. Fab. Max.

alobroicus

Aristoteles

Dionysius

Qu. hortensii

Qu. Crassus

Telamon

Anaaxiforas

Ajax

Xerxes

Myriodes

Herodotus

Euripides

Nestor
Sibylla
Mathusalem

Chryfippus
Plato
Aristoteles

Eschylus

Euripides

Vlyfles
Euripides

optima: quæ uel Nestoris uel Sibylle quæ fabulantur: uel ea potius quæ Mathusalem annos uixerit: sed quæ honestissima fuerit probataq; apud deum: etiam si unius diei uitæ quis uixerit. Nos enim multitudine annorum magnitudine præstantiaq; uirtutis hominis beatitudo simul cum uita definitur. Num iccirco Chryfippum aut alium quempiam huiusmodi: uel Platoni uel Aristoteli prætulerimus: quia plura in philosophia uoluntaria pluxiora scripserit: an illos potius chryfippo & chryfippi similibus: quoniam acutiora & meliora ingenii doctrinaq; monumenta posteris reliquerit? Num propterea arborem laudemus: quod plurimum sit annorum? an quia & pluris de se fructus & suauioris efferat? Et ne celerius quæ par est: a similitudine discedamus: ut in arborum fructibus accidere uidemus: ut alii alii citius maturefiant: idque non in diuersis modo sed in eodem etiam genere fructuum: ita de hominibus quoque uenire usu quis dubitet: ut per cuiusque naturæ tempamēto alii serius alii citius uitam finiāt? Si eum arrogantem solemus & dissolutum existimare: qui hominum legibus aduersatur: qualis ducendus sit: qui succenset naturæ legi: quæ uiuendi tempus oibus definit: ut id præterire nemini liceat. At naturæ legibus irasci quid aliud est quam deo aduersari: a quo natura omnis creata est. Qui enim ægre fert quod uoluit deus: is plane uidetur deum arguere iniusticiæ: in eumque irasci. Itaque non absurde hunc ab Eschylo legimus reprehensum: cum dixit: Boni est grauiusque uiri mali: si quid patitur. Nunquam deis irasci. Quam sententiam apte secutus Euripides ait. Aduersa qui bene fert: uir optimus mihi uidetur ac prudens. At mea me de Valerio meo: dicas fessellit spes. Qui uis omni collocarā iucunditatē: eum morte sublatū aspiciā. Qui ergo tam tristitiam acerbo tam infelici casu non crucietur non angar autem: cum illum mihi tam imature tam inopinato ereptū sentio: quo aliud nihil in uita preciosius habebam nihil amabilius nihil carius nihil suauius. At nihil debet esse inopinatum sapiēti. Amisi: fateor: in Valerio magnam huiusce uitæ iucunditatē magnū solatium magnū ornamentū. Non peteras eius ingenium atque probitatē considerās non tecum admirari: non tibi plaudere: quod tale filiū genuisses tam modestū tam uerecundū tam facile tam strenuum tam benignū. Delectabat te plurimum ingenita eius prudentia & bonarum artium studiū ac facundia singularis. Et eius caritatem atque pietatē obliuisci non potes. Quæ quidem oia cum uideas tam repente una cum illo amissa: irrecuperabili te detrimēto & maximo afflicti arbitraris. At uelim tecum aio uolutes illam Vlyfles sententiam apud Euripidē poetā. Sapiētis est quæ oportet in malis sapere. Nunc iccirco fortasse te illusum & destitutum putas: quod antea: quam tua ferret opinio. Valerium

tuum ad se deus reuocari? An tibi molestum est: quod celerius tua sententia euocatus ille ab deo est & emissus ex hinc corporis uinculis ad seque ideo accersitus: ut omni cura liberaretur omni sollicitudine? Quod si in re bellica turpe existimatur dicere non putassem: ubi inopinato in nos hostis ac repente ipetum fecerit: quanto id est turpius iudicandum in huius uita conditione quae innumerabilibus periculis & calamitatibus est obiecta: cuius finis est ille: quem effugere nemo potest. Omnes enim morimur horaque mortis incerta est. Itaque recte admonentur. Vigilate: & orate: quia nescitis horam neque diem. Quid inquam facere nos oportet: quibus sapientiae magister Ihesus est datus quando idem & a gentilitatis philosophis poetisque praedicatur. Pati multa necesse est ait. Naeuius poeta mortalem mala Sed eruditissimus Persius longe apertius Viue memor loeti fugit hora: hoc quod loquor: inde est. Decet nos certe ita uiuere ut semper credamus futurum: ut moriamur. Aliud nihil est philosophorum uitam affirmat Plato quam mortis commutationem Et docte id quidem atque sapienter. Nam si ad finem omnia referenda sunt: si bene beataeque uiuendi principium capit ab ipso fine rationem: si finis humanae uitae mors est: cui nulla est mortis meditatio: is sane neque prudens nec foelix esse nullo pacto potest. Quam me uerba illa delectant: quibus utitur apud Euripidem: ut mihi uidetur Theseus.

Ihesus
Naeuius
Persius

Euripides
Theseus

At ego quod a sapiente quodam dediceram.

Curas calamitates & exilia mihi.

Mortis acerbis & malorum alia genera

Verfaueram animo: nequid illorum prius

Quae cogitarem: si quid accideret: magis

Recens noceret: Didicerat theseus a sapiente quodam hoc est ab Anaxagora: Euripides esse omnia quae in huius uitae mutabilitate possunt cadere: diligenti meditatione peruidenda: quos in omnem casum armati instructisque sumus aduersus omnes animi motus: ut sicuti uigiles & periti gubernatores priusquam dent uela: Scythiam per euxinum pelagus petitori se anchoris muniunt & rudentibus: ne si quis secus quam opus sit: uentus incubuerit: frustra sint auxilium desideraturus: ita etiam nos non adeo rebus laetioribus efferamur: aut deiiciamur aduersis: ut uideamur oblitum: quam uaria sit: quam fragilis: quam incostans humana conditio. Quid enim aut nostrorum aut noster etiam obitus nos affligat? Fac uitam corporis sempiternam esse. Quis adeo sit tanta demetia: quae non mori quam primum malit: ubi in ea sit uitam periturus de qua fore scriptum legimus: ut deleat deus omnem lachrymam ab hominum oculis: & ubi neque mors amplius sit futura: neque luctus neque clamor: nec dolor quam in hac uersari diutius hominum uita: quae plena est miserabilium terrenarum in tot rerum omnium commutationibus: in tot cupiditatum teduis: in tot fastidiis uo-

Anaxagoras

Scythia
Euxinum pelagus.

Dauid
Hieremias
Elias
Pindarus

luptatum? Quæ hic nobis requies est? quæ tranquillitas? Quæ homo oia
plena formidinis: plena lāgoris: nihil eē uidēus in hac instabilitate uitæ ita
hoī cōcupitū: cuius post usum satietas nō sequatur: ut quod maxie cōse
studemus id compotes uoti facti nō abdicemus: & alia atq; alia deiceps
appetamus. Nunq̄ nisi in morte appetitionis fax extinguitur. Itaq; non ab
re & Dauid & Hieremias & Elias Aliiq; nōnulli uiri scī & sapientes uitæ
diuturnitatē igemuerūt: ita s̄ oia uaria: ita icerta: ita ifirma nūsq; manē
tia. Id quod aiaduertens Pidarus: ut est in oī re prudens: ita locutus ē.
Spes uirum sursum simul & deorsum:

Multa lactantes celeri feruntur
Orbe uersatæ probat id: quod ore
Nemo uenturam potuit deorum
Nosse fortunam: quoniam futuri
Cæca mens nobis: hominiq; multa
Præter optatum tulit ipse casus
Tristia & rursus miseris subactam.

Corydon
Theocritus
Battus

Extulit rebus p̄pere uoluptas. Quare cū ī rebus hūanis nulla sit cer
titudō: nulla stabilitas: nulla fides: nihil sapiēti oportet eē iopinatū: cū usu
didicerit quottidie euenire: ut lætis tristitia & tristibus læta succedant. Itaq;
ad cadē te hortabor: ad quæ Corydon apud Theocritum battū.

Fidere amice decet: melius cras forsan habebis
Sperandum est uiuis: nō ē spes ulla sepultis.

Nunc pluit: & clarus: nunc Iuppiter æthere surgit.

P. Vētidius
G. Cornelius
Scipio nascica

Vt enī silētio iuoluā uel. P. Vētidū: quē a patre Gn. pōpeii magni actū ī
triūpho & oculis populi romani miserabiliter antea subiectū: de parthis
ad postremū pulcherrime triumphatē Roma cōspexit: uel. G. Cornelū
Scipionem nascicā: q̄ a carthaginēsiū carcere ac uiculis nō solum oia
quæ seruitutis cōditiōe amiserat: postliminiū iure recupauerit: sed ad sū
ma cōsulatus īperiq; fastigia ē euectus: satis unus Iob exēplo sit. quid .n.
hic triste passus nō ē: quæ acerba nō ptulit: ipse de se testimoniū non phi
bet? Suscitabis iqt: corpus hoc meū: ī quo multa mala sum passus. At idē
Iob ubi aduersa oia & corporis & fortunæ uirtutis patiētia mirifice supe
rasset: ita sibi ppitiū benignūq; deū reddidit: ut ad huius quoq; humanæ
uitæ felicitatem nihil req̄reret. Magna p̄fecto uirtus ē patiētia. Moderate
nobis ī utrāq; fortunā ferēda sunt oia. Nūquā diffidēdū est rationi: nunq̄
legi naturæ aduersandū. Tollēda spes n̄ra ī deum ē Iacobe Antoni Mar
celle: qui solus quid nobis rebusq; nostris aut cōducatur aut non conducatur
& nouit semper: & tempestiue prouidet. Seuocandus est nobis ani
mus atq; diiungendus ab istiusmodi cogitatibus & motibus turbulentis

Iob

Nam perturbationes aiorum: ut inquit Pindarus: sapientem et uirum cogunt in
fanire. Neque flecta tibi Valerii mors nec dolenda est: sed laude potius & gau- Pindarus
dio presequenda: que dignum deum iudicari caelesti domicilio. Nunc uiget
i regum oium cognitione earum: quas ita facile cum uiuere: discere: ut eas Plato
non tam discere quam reminisci secundum Platonem quiret existimari
Proinde facius feceris: si dolorem pectoris tui quo inopinato percussus es
recognitione illius laudum consolabere: Nam si eos dolemus: quibus bene
est: quid de nobis sumus facturi? Nobis profecto potius de nobis ipsis dolen-
dum est: atque cauendum merito ne dum filios flamus: eorum beatitudini inuide-
re iudicemur. Illi enim is bonis nunc fruuntur: quae nec oculus uidit: nec au-
ris audiuit: nec in cor hominis ascenderunt. Nos autem assidue uolutamur
in caeno. Et eo mors nostra & durior est & tritior futura: quo diutius uiui-
mus. Verum ea nobis offert consolatio quod non multum abesse possit: ut
quos tanto animi ardore desideramus: coram liceat intueri & tibi Valerium
tuum & mihi Olympum meum aequalibus nobis aequalis illos: Nam ut
illi eodem & anno & mense nati complerent annum octauum neuter: ita nos an-
num quartum & sexagesimum ingressi uterque sumus: tu ad. xvi. Kl. februa-
rias: ego uero ad octauum Kl. augustas. Et immortales certe quantum mihi
uideor augurari: futuri non sumus. Quare inter nos & filios: quos amisi-
mus: non admodum longa futura sunt diuortia modo demus operam
quod in nobis est: ut una cum illis quos tanto desiderio ardenus: esse pos-
simus. Quauis enim nesciamus: quae dies morti sit praestituta: quod tamen
scriptum est: nos latere non debet. Omnis caro foenum: & omnis gloria
eius quasi flos foeni. At cum sciamus pulcherrimos atque recentis floscu-
los leui aura tactos languescere paruoque uenti flatu agitato marcescere
solere: nihil esse uideo: quod immaturum natura quod intempestiuum di-
ci debeat inter homines. Quandocumque nos morituros iusserit deus: id
& maturum ducendum est & tempestiuum. Quid enim est aliud mori:
quam depositum reddere? Deposuit deus apud nos animum nullo prescrip-
to tempore. Quae igitur iusticia nostra fuerit cum repentini minus alacri-
ter quam primumque restituere? Num grauius nobis ferendum est: si quod ab
deo nobis datum est usui: id ei cum exigit: reddere. Reddimus enim non
damus. At ne mensarii quidem si sapiunt: si deponere erubescunt: mo-
lesti ferant depositum reddere alienum. Num uir sapiens atque idem gra-
tus quem animum accepit ab deo usui ac ueluti depositi iure: repentini
domino aduersari audebit? Nec ille minus in culpa iudicari solet: qui
doleat uel depositum uel commodatum restituisse: quam qui illud sit
abiuratus: Nam fides in utroque & gratitudo desideratur. Cuius omne

Valerius
Olympus

Angelus prius

Delphica præcepta.

Luctus

Euripides

Menander

Ihesus
Lazarus

uitium graue sit: ac periculosum: tum ingratus: o turpissima atq; admō-
dum detestabilis cēseri debet. Homo enim ingratus pudore uacat. Qui
uero impudentiæ se facit obnoxium: is omnis se flagitio facinoriq; acri-
bit. Si primus Angelus uoluisset gratitudinis meminisse: neq; in supbia
exarsisset: neq; inuidisset creatori suo: nec e summo beatitudinis gradu i
extremæ miseriæ præcipitiū corruisset. Quam me delectant duo illa præ-
cepta: quæ uocantur Delphica. Cognosce teipsum: & nequid nimis. Hæc
talia sunt: ut alterum manet ex altero: & inuicem se commutent. Nam
& qui se nouit: nihil nimis neq; cogitat nec facit. Et qui nihil nimis aut di-
cit aut uult: seipsum nouit. Qui ergo se mortalem esse cognouerit: neque
efferetur nimis rebus secūdis: neq; aduersis ita humilem abiectumq; pro-
sternet: ut luctui semper ut eiulatu sit addictus. Honoratur sane luctus:
ut est in fabula: lachrymis & doloribus. Itaq; non inuitus ad eos profici-
scitur: a quibus huiusmodi honoribus excipitur: ab quibus autem negli-
gitur: iis abstinet. Vt omni i re demisso nos aio aduersus deū esse oportet
& quicquid ab eo sit: ad nostrā utilitatem factum existimare: ita quæ ui-
dentur aduerta & uoluntati nostræ expectationiq; infesta: & cōstanter se-
renda sunt nobis: & sapiēter. Nam ut grauiter inquit Euripides. Necessi-
tati qui dedit terga: sapiens est ille uir: nec inscius quidem deū. Si eni ne-
cessario omnes morimur finisq; huius uitæ mors est: quid hæc nobis est
frustra & inutiliter uel lachrymanda ē uel dolenda? Audiamus obsecro
Menadrum: quam scite hæc: ut omnia.
Nostris mederi si malis possent lachrymæ.
Semperq; tolli flatibus quiret dolor.
Lachrymas emeremus auro: at herus negocia
Non curat hæc: nec respicit: suam uiam
Seu tu flæas: seu non: faciēt: proin quid facimus?
Nihil dolor arborum instar hos fructus habet.

Lachrymas. Nihil igitur dolēdum est: roges: nihil igemiscendum: ni-
hil lachrymadum omnino: ne in morte quidem carissimi filii. At flauit
Ihesus Lazarus: quē reuocabat ad uiuos. Non flæam ipse: nō animi tor-
quear: qui me iucūdissimo mihi filio mortuum sentiam. Respondebo
equidem tibi audacter: & ex animi sententia respondebo: ut nihil dolere
omnino inhumanum est: ita dolore confici effceminatum & molle. Nul-
los inquam sentire in utraque fortunam animi motus lapidis est nō ho-
minis: quāquā etiam i lapidibus inesse motus quōsdam natura inuitos:
non ex maguete solum sed ex silicibus ipsis percipitur. Verum pati mo-
tus eos effc: natus ferri: nec ullis compescere rationis consiliisq; remediis
belluæ est pprrium. Si enim in nobis nulla prorsus inesset affecti o: cum

alia plaræq; animi uirtutes: tum amicitia ip̄a qua nihil in hominum ge-
nere suauius eē nec necessarium magis aiaduerto: beniuolentiæq; ois e
medio tolleretur. Itaq; cauendum eē arbitror: ne falsa quadā decepti opi-
nione aut quod nullum est: iudicemus malum: aut quod sua natura mi-
nimum sit: maximum ipsi faciamus. Qui enī quod per sese aut bonum e
aut boni cā: ducit in malis: hic nō potest esse non demens. Qui uero &
tristitia & læta pro ratione apteq; tulerit: uir mihi prudentissimus uide-
fferendusq; summis laudibus. At non potes tu, quidem non dolere: qđ
tali uideas filio te orbatum: quod sentias uiscera tua abs te ueluti diuul-
sa: quod in eo sis mortuus: in quo te futurum superstitem putabas. Ho-
mo: argumētariis: sum non deus. Et recte tu quidem: præsertim cum deus
etiam ip̄e: qui mortuum Lazarum ut obiciis: erat suscitaturus: collachry-
matus ē. Velim tamen memineris grauisimæ illius quam modo dicebā
Solonis sententiæ: nequid nimis. Nam quod ais collachrymatum etiam
Ihesum: recte quidem narras modo intelligas id esse ab eo factum nō mi-
nus: quod Lazarum quem plurimum diligebat: esset reuocaturus ab al-
terius ueræq; uitæ beatitudine in huius: quæ falso uita nominat: miseriam
quam ut humanæ imbecillitatis affectum exprimeret. At se supra homi-
nem gerere: hoc est supra uulgi consuetudinem & oīa pro rationis regu-
la deoq; metiri uiri est magnifici planeq; heroici. Præterea si uolueris me
minisse optime cum illo actum esse: quod adeptus te patre suaq; uirtute
omnem uitæ huius felicitatem quam dicimus: ita excesserit: ut cum ad-
umbrato fucatoq; sæculi bono æternam sibi gloriam: & beatitudinem
possessurus: intelliges tibi latandum esse potius: quod talem genueris: q̄
dolendum quod talem amiseris. Quod si illius non potes absentiam fer-
re: qui cælum habitat: non tam eius uideris q̄ tuam uicem collachrymari
At istud certe non est animi uero liberalis: neq; magni: neq; paterni neq;
ip̄ius tui: qui pluris faciebas unum ualerium quam uitam ipsam: q̄ uir
magnificus es & omni uirtute illustris. Illius bono gaudendū est in: quā
potius quam tuo dolendū incommodo. At qui ea conditione filios nobis
commendauit deos: ut quādocūq; repeteret redderemus. Num igit mali-
mus creditori succedere: quod suum exegerit: q̄ commodati gratias age-
re. Quin potius imitandus est: nobis sanctissimus ille patiētissimusq; Iob
atq; illius uerba sincero mentis affectu usurpanda. Dominus dedit: do-
minus abstulit. Sicut domino placuit: ita factū est: sit nomen domini be-
nedictū. Quid tanto eim torqueamur dolore: quid diuturnis lachrymis:
quos amissimus: lugeamus: si qđem ad tempus est creditū id perpetuo ser-
uare non possumus? Nihil nobis cum agit natura: durius quam cum ele-
mentis uniuersocq; mundo cōsueuit. Num quaritur terra: quod fructus

Lazarus

Solon

Ihesus

Lazarus

Iob

quos tãto cū labore cōcepiisset: peperisset: aluisset: amiserit: cū tã saepe an-
 tea uomeribus scilla esset rastris & ligonibus caesa: ibribus obruta: tempe-
 statibus fracta: nūc rigore nūc æstu uexata: quo annua munera parturi-
 ret: cūq; uariis amantissq; floribus iduta gestiret: mox exuta spoliataq; om-
 nē ornatū lataq; deposuerit? At ne mare qdē moleste fert: quod p̄ anni ac-
 tēporē uices eorūq; momēta nūc remissioribus nūc uāhemētioribus uē-
 torū flatibus iter pcellas fluctusq; agitātū nauibus circūquaq; sulcatum:
 & hamis ac rētibus appetitum sentiat: quos genuerit auxeritq; tãtos pi-
 scium greges praeda oibus rapinaq; expositos & præciosissimas margari-
 tas aliaq; p̄ multa & gemmarū & regē nobilissimarum genera ab se aut uī
 auferri aut isidiis abduci. Nam quid aer ip̄e mihi memorādus est? Luget
 ne an gemit: quod q̄ mō solis radiis illustratus albesceret: & incūdus oī-
 bus eēt aspectu: mox nocturno caligat horrore: sapenūmero etiā iterdiu
 obscuratur: quodq; aues quarū & ludētī uolatu & mulcētī cōcentu gau-
 det: multiplici dolo uariūq; artibus ī summa ēt regiōe capiant. Et ne ui-
 deat ī singulis enarrādīs curiosior: cælū etiā ip̄m nō sp̄ eodē lucet aspe-
 ctu: sed p̄ ortu occasuq; solis nūc manātib; radiis collustrat: nūc corru-
 scationibus stellarū ueluti scitillis debilius fulget: quāq; etiā nūsq; apparet.
Quare si oīa sunt plena mutationū: si nihil ē in uniuerso mūdo liberum
 ab iteritu: nihil ē: quod ip̄si nobis præcipuū postulemus. **Quod** si p̄ ibecil-
 litate humani igeniī nō potes talē filium nō regrere: nō dolere: nō igemi-
 scere: cū boues ēt uideamus regrere uitulos quos amiserint: multoq; mu-
 gitu ac tristi testari piū naturæ affectū. Sed oī in re modus seruādus est: &
 nūsq; a ratione discedēdū. Vñs corporis cū mētis affectu nobis ē cōmutā-
 dus: ut quorū aspectu atq; sermone curas leniebamus: eorū gaudeamus
 recordatiōe ac bñtūdine. Ad hæc tibi cauēdū est: ne continuīs lachrymis
 eo cōtrahas grauiorem culpā: quo diuinæ uolūtati magis uideris aduer-
 sari. Solet. n. quāq; deus uāhemētius illos affliget: quos repugnātes sibi re-
 bellisq; cognorit. Itaq; nō absurde poetæ fingūt Niobē ob huiusmōi cām
 filios amisisse. **Quis** scīs præterea: si deus ip̄e: cui & p̄terita & futurā oīa co-
 rā sunt: miseratus ē Valeriū tuū: ob eāq; rē ad maiore ætatē uenire p̄hibu-
 erit: neqd tristius pateret? **Quot**. n. & q̄ta quottidie accidūt in uita tristia
 miserabilia ærūnosa: q̄ sola morte effugiunt. Si Cyrus ille senior q̄ res tã
 multas tãq; p̄claras gesserat: ad senectutē nō puenisset: nunq; tã crudelē
 tã ignominiose tã seruīlī p̄ caliditatē ipotētīaq; scēmineā pissēt. **Idem** de
 Croeso rege. de p̄eno Annibale. de Gn. Pōpeio magno. de. G. Iulio Cesa-
 re. de. G. Mario. de Cicerone. de. L. annæo seneca: aliūq; p̄ multis pōt aiād
 uerti. **Quāto** igit Valerius tuus celerius excessit e uiuīs: tãto eius mors &
 sūderabilior ē cēsenda: qd̄ mali nihil neq; nosset: neq; p̄petraisset: qd̄ eius

Niobe
 Cyrus
 Tomyris
 Croesus
 Annibal
 Gn. Pompeius
 magnus
 G. Iulius cæsar
 G. Marius
 Cicero
 L. Annæus Se-
 neca

rei cōsiderās Menāder idē: quē nō meminērā: ait. Quē dū amāt: morit' iu
uenis. Liberat pfecto mors sēpe nōn ullos & maximis & acerbissimis ma
lis: qbus ii uacāt: q uel ifantes uel pueri ex hīscē uītā arūnis excesserunt.
Si Priamo cōtigisset ea mors: quā falso imaturā dicimus: nunq̄ hāc tā flā
biliter apud Homēz queretur.

Ingrederē o fili murum: quo troas & omnis
Troiadās serues: nomen neq; clarius hosti
Pellidāz efficiās: tua nec tibi fata ministres
Ante diem: miseriq; patris miserere: supstes
Quem facis elatum: senii quem limine sēua
Sorte deū genitor: perdet mala plura tuentē
Funera natoz: natas hostiliter adās
Stupratazq; nūrus infantum strage sub alta
Mēbra iflicta solo: nā me mucrone supramū
Postq̄ aliquis uita spoliari: rictibus atrā
Ante fores catulā pergēt laniare iacētē
At quādo canūq; caput canāq; molossā
Dedecorent barbā gradāui i cāde natātis:
Hoc miseris fuerit lōge miserabile cunctis.
Talia uoce senex queritur: multūq; capillum
Vertice uellebat: sibi quod minus audiat Hector.

Quā qdē Homeri suā Virg. fāiliaris nī aptissime sēcutus ul' potius ex
Hāc finis Priami fatoz: hic exitus illū. Sorte tulit troiā icēsā & plapsa
uidētē. Pergama tot quōdā ppl'is terrisq; supbū. Regnatōrē asiā: iacet
igēs littore trūcus. Auulsūq; hūeris cap' & sine noie corpus. Ex quo possu
mus itelligē n̄ obscure: q̄ piculosū q̄ formidabile sit diutius eē i uita. qd
n. aut n̄is aut nobīpīs lōgiōrē uītā optāus tāq; nescii: quo diuturnior fue
rit uita n̄sa: eo mortē fore peccatoz mole gūiorē. Dies annoz uītā mēz
quos hēo. c. & xxx. iqt Jacob: minimi & mali. Vñ ap' s. Mihi uiuēt xps ē: &
mori lucrū. Recteq; addidit: dissolui. n. & eē cū xpo m̄to melius. Quid
ig' tāta sit nob' uiuēdi cupiditas: cū n̄ sumus igri m̄tudinē ānoz uitioz
m̄tudiē cumulari. qd' si qd' ē boni: qd' de se qat hāc uita mortaliū polli
ceri: id nō i ai & corpis iūctiōe ac uicul' sed i uirtute ipā: q̄ ai rōne adipi
scīur: & i bōis ē moribz positū. Itaq; ut uirtute qd' malū ē suū: cauet hāc ui
ta mortal': ita qd' bonū ē morte pseqt. Quare q̄ sibi hoc ē secūdū ai uirtutē
deoz uixerūt: quocūq; tpe moriāt & tēpestiue moriunt' & bñ: eorūq; mor
tē nō eiulatu sed laude: nō luctu sed celebri memoria: nō lachrymis & do
lore sed grāz ad deū actiōe & ai tranquillitate psequi debemus: quod
his periculis sēculi liberati cālestibus illis: sempiternisq; bonis possi

Menander
Priamus
Homerus

Hector
Virgilius

Iacob
Apostolus
Christus

christus ihesus

sunt: quibus solis uera hominum definitur beatitudo. Cum tuus igitur Valerius ita egerit annos suos: ut nullam ne minimam quidem senserit corporis conditionem: sed potius esset & puritatis & bonitatis exemplum: non tam tibi lugendum est: quod tali careas filio: quam immortales agere gratia Christo Ihesu quod illius te patrem facere sit dignatus: quo etiam aliquando patrono uti apud se possis: Quid enim tantum lachrymarum effundis? Quid adeo gemis? Quid diutius doles? An ignoras quod totiens diximus fragilem nostram & caducam esse naturam conditionemque corporis nobis datam esse communem cum pecoribus & iumentis? Quamnam est huius uitae suauitas? Quae comoda? uel quae potius non incommoda? non tristia? non plena malorum omnia? Scio me eo tibi dolorem facere longiorem: quo in dicendo sum longior. Verum cum uideo tui te Valerii: quem tanto desideras opere: ueluti sagittis assidue uulnerari & eo quidem animo uulnere: quod dolore te conficit: istitui non antea finem dicendi facere: quam ita te tibi restituro: ut me mihi in luctu meo restitutum sentio. Non possum inquit a dolore non possum a gemitu non possum a lachrymis continere me: Ut quem superstitem atque haerentem mihi fore opinabar: eum efferri & sepeliri uiderim. O immitis atque iniqua mors: quae filios pietissimos ab indulgentissimis parentibus distrahis: ut quos immortalis esse oporteret: in ipso uitae limine opprimas. O malorum omnium malum atrocissimum teterrimum pessimum. Eodem uideo nos uolui Iacobe Antoni marcelle. Frustra me uideo precepta eloquentiae didicisse: quae eo tibi quod cupio: quodque in te est: minus persuadeo: quo sum in suadendo cupio fieri. Num tibi soli mortuus est filius? An ignoras: quae in mundo sunt: & multabilia esse omnia & mortalia? Num putas singultibus flatibusque tuis redditurum ad te Valerium? Vis ne tibi licere: quod sibi deus ipse non patitur deus: ut agathon inquit. infecta facere: quae facta sunt: tametsi deo nihil est neque praeteritum neque futurum: cui omnia sunt praesentia: Audi obsecro: quibus uerbis Dity's consolatur danaen.

Agaton

Dity's
Danae

Esse inferis curae gemitus putas tuos?
Suspensusque tuis tibi redditum ire filium?
Quiesce: moneo. proximorum si mala
Respexeris: feras facilius considerans
In uincla quot laxantur homines: quot patres
Orbi senescunt: quicque regnantes opibus
E maximis lapsi nihil sunt: haec tuo

Socrates

Antimachus

Verfanda sunt animo. Consideranda sunt inquam tibi aliorum calamitates & aerumnarum. Et quod monebat Socrates: inuicem inuicem tuum cum aliorum aduersis rebus conferendum. Quod si feceris: inuenies profecto longe tibi meliorem esse fortunam: quam alius multis: qui habent fortunatissimi: laudat a non nullis Antima-

chus poeta & id quod non iniuria: quod cum ex obitu Lyda uxoris: quam unice ama-
 bat: dolore intolerabile contraxisset: scripsit quae eleganterque elegiam nomine Lydam
 quam per enumerationem illustram mulierem quam extrinsecis cladibus lecta: seipsum dolatus
 est. Et. M. Tul. Cicero cum filiam mortem aequo animo ferre non posset: gravissimam ipse
 quoque ea de consolatione sibi lucubrauit: ubi cum. Qu. Maximi illius & M.
 Catois tunc aliorum poene innumerabilium & grecorum & Romanorum patientiam atque
 constantiam in medium referens se sibi sua in causa primum constituit: gravissimis exemplis rationi
 busque ostendens dolorem omnem: quod ex alicuius morte suscipiat: & muliebrem esse &
 vanum: cum nihil sit malum iudicandum: quod sit natura. Et cum omnia non dederit deus: nec
 sit quicquam prius: quod tam iure peculii nostrum dicere possimus: quod est: quod in amissum
 redditum tanto aegritudinis cruciatu nos torquet. Prudentem igitur & gravissimam in
 hac sententiam Simonides poeta locutus est. Hominem pariter praeferant studia.
 Brevisque tempore labor ad laborem etiam. Quod est inevitabile: imminet omnibus
 Mors laeva: cuius & boni & mali pariter. Partem recipiunt: nec minus apte Euripi-
 des. Non solum. non pecunias minime propter. Hominem habent: sed prius humanum nihil
 In omnibus itaque dicitur pariter: ea genus. Quae sunt hominibus a deis haec cum volunt.
 Rursus auferunt. Cum igitur nihil nobis sit proprium: sed quicquid habemus: id deus nobis usum
 dedit: quod tam moleste tamque iniuste ferius alienum redderet & restituere mutuum.
 Nulli hic meritis nisi in virtuti proferat. Alia est dei alia hominum ratio: divinae retributio
 non merito nostris meritis sed maiore. Vix ea dei iudicio non nostro aestimanda sunt.
 Deus rex & sanctus & sapiens filiis antea duobus amissis alto icesto alto proci-
 dos est mortuos fluxit ut improbos: amisit deinde tantum cumque puulum: quem habebat
 carissimum hunc: quod diu sperat servari posse: nec destitit lachrymari & di-
 vinum auxilium orationibus assiduis implorare: & ieiuniis uti & in cilicio iacere: caesa
 quae omnia facere: quibus dominus propitius redderet. Vbi vero ad se pervenit evocavit deus
 sibi cum luctu lachrymis positus & surrexit de terra continuo: ac lauit: & regio
 more unctus atque idutus deum adoravit: eique gratias agens refectus est cibo. Suis
 autem rem mirabiliter inquit se recte vivo isate ieiunasse ploras sequi: quam arbitraretur
 vitam diu misereri posse: nec dubitandum est quod posset mortuos suscitare: vi-
 tam et servare posse. In vero obita morte quod ieiunaret. Non enim sibi licere mor-
 tuum reducere exanimemque revocare. Ego: inquit: ibo ad eum: ipse autem non revertetur
 ad me. Et graviter quod de ille & demissus: quod neque de dino iudicio auderet queri: aut
 lachrymas fundere praesertim cum sciret puero melius esse consultum: & desiderium suum
 spe alius vitae solaret. Quid enim exempla gentiliu in medium proferam aut Horatii
 puluilli aut Dionis siracusanum aut Antigonis regis aut Demosthenis ora-
 toris: aut Periclis olympi aut Xenophotis Socratici: aut. Qu. Martii regis
 aut eorum: quos modo nominavi: Telamonis. Anaxagorae. Qu. Maxi. L. pauli ha-
 mylii M. Catonis Ciceronis aliorumque huiusmodi: quod filiorum obitu & forti tulerit
 & iuncto animo. Satis tibi unus Deus exemplo sit. Hunc nobis propter amamus: hunc imite-
 mur. quod frustra collachrymemur: quos recuperare non possumus: & quibus vi-

Lyda

M. Tul. Cicero

Qu. Maximus

M. Cato.

Simonides

Euripides

Horatius pul-
uillus

Dion siracusa-
nus

Antigonus

Demosthenes

Pericles

Xenophon

Qu. Martius

rex

Telamon

Anaxagoras

Qu. Maximus

Paulus haemy-
lius

lius

M. Cato

Cicero

K iii

ta nō erepta ē sed cōmutata. At nō pōtes nō desiderare: quē ex te gēueras
 quē magis amabas q̄ teip̄m. Sed uir sapiēs n̄ unq̄ desideret: qđ sibi atige
 re posse despet. Et ut frustra qđ habuimus: desiderāus: ita frustra qđ amif
 sū ē: lugemus itaq; p̄cedū ē lachrymis: cōp̄mēdus gemitus: ægritudo ai lēi
 enda: nequē pietas flātū excitat: diffidētia ascribit. Nō. n. mortuus ē Vale
 rius: sed uita trālegit additionē: ut q̄ mortuū erat: factus sit imortuū. Ille nūc
 sū cū āgel: quoz filius creatus ē & grā & pulchritudie & splēdore: facie
 dei uidet: uultuq; reuelato sēpitnā dñi gloriā ineffabilēq; b̄itudinē lætus
 cōtēplat & gaudēs. Nūc p̄spicue cernit: q̄ certo sparat: cū eēt i uita: sibi glo
 riā apđ hūani generis redēptorē sp̄positā eē mercadē suūq; sibi seruatum
 ab āgel hitaculū. Nūc p̄nti corāq; asp̄icere ei licet ordies illos. vii. q̄b; b̄tō
 rū ai p̄ ifaciabilē læticiā p̄f̄uunt. Nā & eos cernit: q̄ supata carne & domi
 ta null sē eius illecebris delinīti: & itē eos: q̄b; p̄ assiduitate & inocētia il
 lud ē p̄ciū datū: ut errorib; cētis p̄turbatōib; ulq; p̄stratis ob q̄z regē mēo
 riā flagitiosoz ai p̄ curaz æstus sollicitudinūq; ardore torq̄nt̄ p̄niē: icēf
 santq; cruciat̄: trāq̄lla ip̄i potiant̄ securitate. Eos deidē uidet: q̄ ob legem
 seruata eo dei testionio itelligūt se mūitos: ut ob ea q̄ gessēt in uita: neq;
 iudiciū se oporteat neq; iudiciū euētū formidare. Tū illos cōtēplat: q̄ & itē
 suā itelligere: & q̄ sibi futura sit gl̄ia: uidere iā icipiūt: eoq; se leniētes sola
 tio āgelorūq; p̄sidiis stipati suis i hitaculū mira cū trāq̄llitate req̄escūt. Deī
 ceps eo ituet: q̄ qm̄ ex huius corporei corruptibilq; carceris tenebris ac
 uiculū i lucē lib̄tatēq; uenēt: & affluētissime ex̄tatōis suauitatē h̄nt: & re
 p̄missā sibi hereditatē possidēt. Post hos at̄ ii uisui offerūt: q̄b; qđ scriptū
 ē: demōstrabit̄. q̄a uultus eoz sicut sol icipiat refulgere: & stellaz lumib;
 opari. Demū uero i eos figit̄ itutū: q̄ sūma cū fiducia ex̄tat̄: certoq; cōfidūt
 & itrepide gaudētes accelerāt eius uidēi uultū: cui p̄ assiduā seruitutē ob
 seq̄ntis se p̄stiteēt: & a quo p̄ inocētis mēoriā cōsciā itelligūt gl̄iosam & sem
 piēnā minimi laboris sui se mercadē cōsecuturos. Nūc firmo fixoz obtutu
 Valerius tuus asp̄icit: asp̄icit atq; admirat̄ splēdore imēsū & corruscāte il
 lius uibrātis: quo dei facies oīa illustrat & icōp̄rāhēsbili fulgore quo
 dā irradiat. Nūc ille reuelata facie totū robustus asp̄icit ac uidet: quē hic
 ex pte cognoscebat: ut puulus & ueluti p̄ speculū i ænigmatē. qđ ergo do
 lēus illū regre cū xp̄o: q̄ p̄ breui curricō uita lōgā b̄n agēdo uixit ætatem
 An ignorāus xp̄i morte oēm mortuā eē mortē. Itaq; uiuit filius tuus: q̄ ob
 dormiuit i xp̄o. q̄ ēt ip̄e dixit i euāgelio. Nō ē mortua filia tua: sed dormit
 & lazarus a lōno n̄ a morte: q̄ ppe diē erat pitura suscitatus ē. Nō de filiis
 inq̄ nob̄ dolēdū ē: q̄ b̄n h̄nt: & p̄btē: sed de nob̄ip̄is: q̄ quottidie obiiciunt p̄
 turbationū uisnerib;: & a q̄b; de uerbo ēt ocioso rō exiget. Securus nuuc
 Valerius uiuit tēptationū oim: lā null p̄t flagitiis sordidari: quoz uulne

Septē ordines
 beatorum

Aenigma

Lazarus

ra fil' cū morte pstravit ac uicit. Ille nūc uictor ac triūphās nō eqs Camil-
 li aut Scipionū sed piis uirtutū opib; sed cōtinuis illis ac scis orōib; qbus
 mitē sibi dām ppitiūq; reddiderat: decorā illā atq; mansuetā faciē suā: &
 splēdidos oculos uerecūdūq; uultū i te uertēs cū & dolētis miseret: & la-
 borātī assistit: tū ut bono aīo sis: hortat: qm̄ tibi iā. sedē paret: q̄ secū oī aī
 angore curaq; solutus æternis i gaudiis sis māsurus. Quid. n. mortē accu-
 semus: sine q̄ ad tātū felicitatis bonū puenire nō dat? An potius cū i ea tā-
 tū sit boni: repntāda nob̄ ē: cū adhuc sumus i corpe. qd̄ sp̄ iacemus humi-
 pstrati? Surgāus aliq̄ ex hoc terrestri coeno. Abducāus aīam a sensuū te-
 nebris. Mētis luā tollāus ad cælū. Surgite eamus hīc: p̄cepit dñs. Euolēus
 ad Ihesum exuti t̄renis cūctis p̄motōib; ac p̄nis pietatis iduti. Volētibus
 bñfacere nī ē difficile. Adest d̄s iplorātib; se. Orātis exaudit. Inuocātibus
 p̄to ē. Quid affligimur quotidie ianib; desiderii? qd̄ capi patimur ille
 cebrax laq̄is? qd̄ ultro fallimur uisco libidinū. Quid sciētes uidētesq; do-
 losis uoluptatū isidiis irratimur? Eiiciamus a nob̄ tādē: eiiciamus inanis
 cogitatus. Fallacis opiones lōgius ferri qd̄ sinimus. An ignorāus quo ma-
 gis nob̄ blādīt mūdus: res maiorē de nob̄ uictoriā hostē illū imanem atq;
 formidabilē sp̄aret: q̄ res multā fluūt ad uotū: sine aliquo demū igētī ma-
 lo finire nō pnt. Itaq; laudat rex Philippus alexādri p̄: cui cū sub idē tps
 tres grati & fortunati nūci cēt allati: & qd̄ eq̄stri q̄drigax cursu Olym-
 pia uicisset: & qd̄ ab eius dūce Parmemone cēt Dardanii puḡ supati:
 & qd̄ uxor Olympias ei filiū pepisset: c̄tinuo sublatis i cælū māib;. O for-
 tuna inqt puo me malo aliquo p̄ tot tātisq; bonis affcito. Verebat. n. uir
 prudētissimus: ne qd̄ accidere s̄ape solet: post tot res lætas magnū aliqd̄ i
 fortunū seq̄ret: sicuti certe demū secutū ē. Nā quā Attalū p̄petrati flagitii
 p̄cnā dare neglexit iniuste: iustissime ip̄e luit. Scimus. n. Philippum ab a-
 dolescēte Pausania iterēptū Theramenes at̄ uir grauissimus ubi ædes: i
 q̄b; una cū aliis familiarib; q̄ plurimis c̄nabat: fūditus corruissent: c̄te
 risq; obrutis atq; oppressis oibus solus ip̄e seruatus esset: ob idq; perinde
 ac felix a cūctis extolleretur: alta uoce exclamauit igens: o fortuna ad qd̄
 igit̄ me reseruas? Nec se suus sefellit metus. Nā non multo post tpe trigi-
 ta tyrannox iussu ueneno itrepide abducto piit i carcere: quē acerbitalis
 casum eo patiētius tulit: qm̄ se ātea i oēm aduētū accixerat. Itaq; ubi mor-
 tifex uenenū illd̄ aduētus ac tāq; sitibūdus hausisset: arridēs deide atq;
 iocabūduseiectū qd̄ reliquū erat: e poculo hoc inqt pulchro Critiæ pp̄io.
 Neq; illi quē i se fuerat i iustissimū exptus: falso mortē ē ominatus. Criti-
 as. n. nō multo post eorū idē iussu tyrannox morte mulctatus ē. Et ita qd̄
 ei mortis poculū Theramenes mō pr̄biberat: idē deinceps ip̄e non mi-
 nore appotus mensura absorbit. Istiusmodi uero humanarum rerum

Camillus
Scipiones

Ihesus

Philippus
Alexāder
Olympia
Parmenio
Dardanii
Olympias
Attalus
Pausanias
Theramenes

Critias

Theramenes

Paulus hæmi-
lius
Perseus

mutabilitatē atq; icōstātiā cogitās Paulus hæmilius sibiq; factius nihil du-
cēs priā caritate cū ob uictum Perseū macedoiæ regē i maxio atq; clarissi-
mo felicitatis suæ puētū metueret: neq; mali reipublicæ imineret: deos p̄-
catus ē. ut siq; aduersi i populū romanū moliērēt: id oē i domū suā cōuer-
terēt. Quare cū ex q̄ttuor filiis quos & bōitate formæ & splēdore idolis hē-
bat egregios: duos ātea adoptiōis iure i Corneliā fabiāq; familiā trāstulif-
set: reliquos duos q̄ domi erāt: alterū ānos q̄ttuordecim natū q̄nto āte triū-
phū die: alterū uero q̄ ānū duodecimū agēs i triūphali curru cōspectus fu-
erat: q̄nto itē post triūphū die amisit. Cūq; p̄cedētē sibi obuiā pp̄m uide-
ret: q̄ & eius uicē miser doleret: collugeretq;: Paulus eadē oris uultusq; gūi-
tate: qua uti cōsueuerat semp̄: Nūc ait priā sū eodē metu atq; piculo libe-
ratus: q̄n̄ successuū meorū i uidiā q̄ i familiā meā fortuna euomuit: p̄ oī-
bus tuleri. Cōtigit. n. mihi: qd̄ optabā: ut uos meū casū potius lugeatis: q̄
ego uirum igemiscā. Nū tibi uidet tal̄ tātusq; uir aut doluisse aut fudisse
lachrymas: qd̄ uel iopinato sibi q̄c̄q; tristius accidisse: uel imature i tāta rege-
læticia pueros duos quos reliquos hēbat: itta dies tā paucos diē obisse di-
ceret? Ut ē. n. prudētis & magni uiri oīa q̄ accidere possūt i u ta: lōge ātea
meditari: seq; i oēm casū cōponere: ita nihil ducere imature: iqd̄ uel natura
facit uel rō aliqua tēpestiuū. Nā qd̄ difficillimū scitu ē: siq; diligētē obser-
uaret: atq; p̄spiceret: horoscopiū syderūq; eorū i fluxus: q̄ nascēti ualerio il-
luxerūt: intelligeres p̄fecto nihil mirabile accidisse: qd̄ minus is diu uixerit.
Vixit. n. q̄tū ei fuerat natura definitū. Id at̄ quonā hēat mō ita ostēdimus.
Valerius tuus natus ē eodē & āno & mēse quo meū Olympū supius natū
meminerā: itēz hic ad tertiū idus ap̄les paulo āte solis ortum. At Valerius
post solis ortū circit̄ horā secūdā ad octauū Kal. maias. Volūt at̄ astrologi:
q̄ istiusmōi tēpore natus sit: eius uitā diuturnā eē nō posse idq; tū ex Mar-
te: q̄ teneret secūdā domū: tū ex Mercurio q̄ a saturno offēsus domui præ-
eēt: cū Mars ēt ipse iouē: q̄ fortunæ p̄ti domiaref: i sua q̄dratura offēderet
Huic. n. secūdæ domui ipsiq; Mercurio sub quo Valerius dī natus: uis q̄-
dā itrisēcus atq; extrisēcus data ē: sine qua uita eē nō pōt. Quod si ab ea
secūda domo Mercurioq; q̄ domui domiat: uis qua alimur: iest i nobis:
nō uideri debet absurdū: si ex offēsiōe & domus & dñi ātea qs̄ moriat: q̄
p̄fectū rōnis usū attigerit. Nec mihi q̄c̄q; obiiciat uolūtātē diuinā p̄mā eē
cām & sphæraz & motionū nihilq; fieri: qd̄ nō de iteriore itelligibilisq; au-
la sumi ip̄eratoris egrediat: cuius qd̄ uolūtas cā p̄mā sit & bōæ & aduer-
sæ ualitudis uitæq; ac mortis: tū ēt p̄mioz p̄enarūq; eodēq; modo & col-
lati cuiusq; beneficiū & relatæ gratiæ: eandēq; dei uolūtātē solam eē: unde
oīa quæcūq; sūt: traxere ortū cū ip̄a æterna sit: ortūq; nullū habuerit. Qua
si mēs diuina & cælum ipsum & uniuersum mundum minus creauerit:

Horoscopus

Valerius
M. cccc. liii.
Olympus
Mars
Mercurius
Saturnus
Iupiter
Quadratura

Aurelius augu-
stinus

eamq; naturam & potestatem infuderit: ut oia certa ratione atq; ordine
progressus faciant suos & oriendo & occidendo per uarias diuersasq; &
causas & effectus nunc seruis nunc cicius: & tempestiue tamen omnia.

Quis. n. scia nris ignorat oia p diuio arbitrio ac nutu & creata ee & costi
tuta: nihilq; cuiq; uel accidere ul' cotigere: qd' aut dono eius aut pmissioe
n' fiat: Id at ita ee ne Hoerus qd' ignorauit. Apud illu. n. Achilles Priamu
iterpti Hectoris corpus suppl'r flabil' r'q; rogat' hifce uerbis cofolat: Ah
miserade senex mala q tibi p'ima pectus Obsedere tuu: nauis ut solus
achiuas Veneris: atq; ocul' huius te ondere cora Pertuleris: q tot natis &
talibus orbu Te mo' reddideri: mes e tibi ferrea p'fus. Ast nuc aio qbus age
re: pelle dolores. Hocq; sede folio. geitus nil p'fuit ullus. Vt statuere dei: mi
seris mortalibus agra Vita dat: null' tagut' numia curis. Dolia naq; iacet
i limie bia tonatis: Diuifim q doa boi teuere maliq; Lupi' h'ac misces tribu
it qdoq; maligno Et qdoq; pbo. Vex cui tristia dira Sorte dedit: cuctis te
nedu' rddir: & unu: Que dolor i tra stimu' agit acer amaris: Queq; di atq;
hoies nullo dignat' honore. Quod si bonoz malozq; nroz uel naturæ or
do ul' dei uoluntas e i ca: q q'qd' facit & recte facit & uti' r nobis: nihil e: qd'
ullus nob casus acerbis uideri debeat. Na is nouit solus: qd' nob aut co
ducat: aut no' cōducat. Itaq; mōebat Socrates aliud nihil a diis imortali
bus petēdu' ee: q' ut bōa tribuerēt: qm' iide scirēt: qd' cuiq; expediret: sed qm'
iā satis mihi uideor ondisse neq; nra cā lugēdu' ee: qd' neq; libera' sit neq;
p'ni neq; magni neq; amatis ai: nec et filioz certe cā: qd' eos. f. putēs ui
tæ suauitatē ac fructu' obitu amississe: cū hic n' mō nulla sit suauitas: sed in
tæ comodoz atq; acerbitatū pleā uideamus oia: siquæ reliquæ sūt: quærat' tā
ti mæroris causæ: eas iuenio tris posse afferri: qd' aut existimemus cū cor
poribus simul aios iterire: aut mortē sine maxio itolerabiliq; dolore acci
dere nemini: aut pp futura i iferno supplicia. Quid si has cās quoq; nō mi
nore ui uictoriaq; ifigā atq; p'sternā: quā de duabus ill' superioribus factū
uides: Cessabisne tādē a luctu' redibis ad te ipsū? Intelliges tibi mali nihil
i Valerio accidisse? Nā futura illa supplicia qbus tādē horrēda sūt? bonis
ne an flagitiosis? Nō ignoramus id: q'qd' e mali quo qd' ali' nullū neq;
formidabilius ee pōt: neq; ærūnosius neq; maius: illud hominū culpæ p
petratifq; i uita sceleribus: n' morti ipi: quæ maloz oium finis e: dari opor
tere: q' nimo p'pterea ee morti maiore' gram habēdā: qd' culpā n' patiat' an
noz accessioe fieri grauiore? Præterea quæ illi supplicia debēt: q n' mō n'
li se flagitio unq; fecit obnoxii: sed ita p'bitati studebat assidue: ut i eo ab
solutissima quædā uirtus nō mius natura diuioq; afflatu: ut de nympho
leptis theoleptifq; fabulāt: q' disciplina iesse exercitatioq; uideret Adeo. n.
egregius ille puer erat i oem uitæ partē pulcherre i'itutus: tātaq; igeniā

Homerus
Achilles
Priamus
Hector

Socrates

Aliæ quot sint
lugēdi causæ

Nympholepti
Theolepti

Horoscopus

Gemini
Mercurius
Aries
Mars
Saturnus

Diogenes

Quomodo fit sonus & mors
Alcmaeon

Aristoteles

Perseus

Diogenes

Plato

ad oem boitatis praestantia acrimonia & splendore: ut nis quaedam supra hominem
i eu diuinitus uideret i fusa. Quid. n. ad natalē: qd ad horoscopū reuertatur.
Nō. n. dicā ea rōne Valeriū tuū ingenio fuisse & acri & graui & facili
& excelso appetētissimoq; discēdi: qd natus sit ascēdēte pma geminorū fa-
cie: quo tēpore Mercurius eēt i arietē: q & a Marte feruorē & tēperamētū
a Saturno acciperet. Quāq; hęc oia ut cætera quæq; ab deo sūt: tñ qa mi-
nus nota sūt oibus nō cōtēdā cū idoctis & ptnacibus: Sed illud affirmā
ñ dubitabo ñ potuisse Valeriū ea & loq & agē: nisi aliqd supra hois inge-
niū diuinūq; hūisset. Quo factū ē: ut diuio quoq; bñficio uix puericiā igf-
sus huius sit uitæ picul libatus: ne si diuturnior hic fuisset: sordibus pcoze
ignaret. Perdifficile. n. ē eū demū a scabie ñ corripī: q diutius utat osuetu-
die scabiosorū. Quod si eos imania qdā manēt atrocissimāq; supplicia: q
uixerūt flagitiose: q illi p̄mia nō sūt p̄posita: q se totos uirtutū deoq; dedi-
derūt: Qui uero opināt ñ fieri mortē sine gūillimo sēlu doloris: ii maxio i
errore uersant. Nō. n. mihi credes: ipa mors cuiq; gūis ē: sed mortis metus:
q ois tollit: cū mors aduenerit. Hic illd ē gūillimi diogenis dictū: q itroga-
tus: an mors eēt mala: quomō igt mala: q p̄sentē ñ sētimus? Atq; metus ille
uītētī hoī gūis ē: cuius d̄prauata opinio malorū eē arbitrat: qd bonū sit.
Nā nullū eē dolorē i morte: rōne haud difficili assequimur: si quomō illa fi-
at: nolimus ignorā. Eadē. n. mors uia nos corripit: q sonus iuadit. Nā ut
docet Alcmaeon s̄guis r̄cessu i finitimas uēas fit s̄onus q si diffūdat: expe-
ctationē iducit. At si oino s̄guis recesserit: otiuo mors cōleqt. Si r̄cedēte igt
i uenas s̄guie rapimur i s̄onū ne sētietes qdē: qd miremur: si s̄guie i locos
suos ñ redeūte q̄si p̄petuo s̄ono occupati morimur. Vt. n. morte i oē t̄pus
s̄elū amittimus: ita s̄ono cōsopiti sētimus ad tēpus nihil. Itaq; nō idocte in-
qt Aristoteles s̄oni stuporē uolēs oñdere i dimidiū uitæ felices nihilo p̄sta-
re miseris hoibus dimidiū. n. uitæ p̄ s̄ono posuit. Et mortē ñ nulli philoso-
phi s̄epiternū eē s̄onū defunierūt: ob id tñ illi errātes: qd s̄onus ille ñ ē ad o-
s̄epiternus: ut si uē nullū sit h̄iturus inq; Resurgēt. n. hoies idq; ñ solū n̄ra hoc
ē christiana sed gētiliū ēt philosophorū sētētia eorūq; p̄sage. Future. n. enī p̄-
sæ affirmāt: ut reuiuiscāt hoies: suntq; imortales. Quod si s̄onus sit secundū
Diogenē Apolloniātē: q ait ubi oino s̄guis diffusus uenas iplerit: & eū ae-
ra q i uenis cōtinet: ad pectus ipulerit atq; i subiectā aliū: s̄onū fieri ac tho-
raca quē uocāt: reddi calidiorē: qd si tota uis aëria e uenis defecerit: mor-
tē effici: qd plus i morte molestiæ sit q̄ i s̄ono. Sin aut Platonē malimus se-
qui: s̄onus sit remissiōe spūs s̄elutū elati ad s̄inciput: quo i loco p̄ncipatus
ponit. Cū uero s̄elutius spūs oio remittit: atq; relaxat: tū mortē effici pla-
tōi placet. Quod si ita eē cōcedimus: nō minorē eē ḡtiā mortī habēdā q̄ s̄o-
no mihi uideor itelligere. Hic. n. ad breue tēpus curæ mole nos leuat: ac
mors p̄petuo liberat. Atq; recte qdē Homerus s̄onū q p̄fidissimus sit: æne

um uocat & eundē mortis fratrē. Mortēq; ac sōnū ob eā: q̄ in se se & genera
 tionē & similitudinē hēnt: gemios dicit. Itaq; Diogenes ille sinopeus: q̄ co
 gnōto dictus ē cyon: cū uāhēmīssime agrotās laxaret ī sōnū: & excita
 tus a medico iterogaret: molestius ne q̄q; pateret: respōdisse tradit nihil
 Verū frat̄ sororē āticipat: hoc ē sōnū mortē. At Paulus apostolus ut spūs
 facti plenus ita nullius elegātioris doctrīe iops cū cōsiderasset mortē: q̄
 nomiamus: id est se pationē aī a corpore aliā nihil eē q̄ dormitionē atq; sō
 nū quēdā: uetuit de dormiētibus eē dolēdū. Ita. n. moēt credēdū eē eos q̄
 dormiūt: suscitātū iri: & postea q̄ soporē digesserit fore: ut cū factis uigilet:
 atq; una cū āgeī dicāt: gl̄ia ī excelsis deo & ītra pax hoibus bōe uolūtatis
 In tra. n. & ī hoc mortali cœno qd aliā ē q̄ factiōes q̄ seditiōes q̄ discordiā
 q̄ bella q̄ icēdia q̄ uastatiōes q̄ cades: Quos ī hoc uitāe salo & mētis & cor
 poris: fluctus n̄ patimur? Quibus n̄ obiicimur naufragiis? quo q̄s melior
 fuerit: eo se magis addicit iuidētiae iacul' & mucrōibus: tū feriat sūmos sul
 miā mōtis. Quid p̄riā caritas Camillo pfuit: qd Miltiadi: qd themitocli
 qd Aristidi: qd utriq; africāo? Nū de his oibus triūphū ageī uictrici iuidiā
 pudor fuit. Nōne iuidētiae diritate piit Abel. Nō eadē Ioseph oī ludibrio
 inocētē obiecit? Nōne ī horto deliciāe serpēs hoīem eo ueneno ofecit: cui
 ius morte hūanū gēus mors corripuit? Nō ē ī cælo p̄mus āgelus eadē pe
 ste correptus īsidias suo tēder creatori ē ausus? Quid ago p̄ribus ī re p̄spi
 cua? Vt. n. p̄riarchas & pphetas ut apostolos ac martyras cōticeā: Ihesū ip
 sū ipi liuoris imāitas p̄ oēm s̄uicīe & sceleris otumeliā erubescēdā affi
 xit cruci. Quae igit̄ supbia n̄ra fuerit: ut q̄ ad imaginē d̄i ac similitudinem
 creati sumus: melior postuleus eē adiciōe: q̄ se deus ipse uoluerit? Nū ima
 go id ancēllat: cuius ē imago? Nū deus morit' & hō sit immortalis? Quod si
 Christus pp̄ nos mori n̄ dubitauit: nū ipi pp̄ nos ipos tā uāhēmter mortē
 horremus? An ignoramus mortē eē itroductā pp̄ hoīs uitū: ut ea restitue
 ret bōitate sua: qd uitāe malignitate pierat? Quid arrogātius qd ipudētius
 aut dici pōt' aut cogitari: q̄ cū sciamus nos eē mortal': immortalitē appetē
 Quid. n. id q̄si puatū n̄ umq; lugeāus: qd oibus eē cōmūe: oibus eē p̄scrip
 tū: qd q̄ n̄ lo pacto uitari a nob̄ posse itelligāus? Nulli ē odio nob̄ hēnda
 mors: sed optāda potius cū sit maloge omium finis: qbus quoitidie affligi
 mur: & cū sep̄tura uitioe q̄ sola corpus aīumq; int̄imūt: tū uirtutū suscita
 tio: quae meritis ī gl̄ia uiuimus sep̄itna. Itaq; r̄ctissime dictū legimus: Mo
 riat' aīa mea ī aīs iustoge. qd. n. molestiae pōt eē ī morte: q̄ sōni simillimā eē
 oñdimus: oīs at̄ aī ātractō n̄ ex alio mortis icōmodo: q̄ ex solo metu p̄ficiē
 Itaq; aptissime d̄ morte. arcefilaus locutus tradit' eū diceit: solū hoc qd ma
 lū d̄r ex aliis oibus: q̄ putāt mala: nemi ūq; p̄sēs molestū fuit sed absēs atq;
 expetatū affert egritudinē. tolle igit̄ metū: malū oē sustuleris. metuer' at̄ mu
 lieris ē n̄ uiri. et metuēda qd eā sūt: q̄ a nat' a maxie abhorret. Sed ut mor

Homerus

Diogenes
cyon

Paulus aposto
lus

Camillus
Miltiades
Themistocles
Aristides
Africani
Abel
Ioseph
Ihesus

Christus

Paulus
Christus

te nihil ē magis secūdu naturā: ita iustius certe nihil. Sola. n. mors æq̄ est
oibꝫ: q̄ neqꝫ paupes discerit: nec excipit locupletes: regeſqꝫ pi iuf adit & ſb
ditos. qd̄ niſi corpus nob̄ fragile eēt: cor lubricū: aius ibecillus: n̄ mō mor-
tē n̄ timerēus: ſed miro potius d̄ſiderio eā appetereus. itelligereus. n. maxi-
mā nob̄ i morte poſitā eē utilitatē: cū uita hæc p̄niciōſa ſit tota: & extrēo
obiecta diſcri. qd̄ Paulus apte ſignificās. Mihi: iqt: uiuere xp̄s ē & mori lu-
crū. Nā xp̄m eē itelligebat corpis mortē & ſp̄s uitā. Mors certe illa ē opti-
ma: q̄ cū adhuc ſumus i carne: pctō qd̄ moriur: deo. at uiuimus. Illa uero
& horribil̄ & peſſima: d̄ q̄ ſcriptū legimus. Dimittē mortuos: ut ſepeliant
mortuos ſuos. Iſtiusmōi. n. morte: dū uiuit et corpus: aius ipe facinorꝫ mo-
le opp̄ſſus morit̄. hic illd̄ ē. Aia q̄ peccat: i p̄a moriet̄. Qua qd̄ morte quæ
mors alia eē q̄at aut triſtior aut amarior: nullā repio. Hæc. n. mors illa eſt
ob cuius horreda formidinē dc̄m audimus. q̄rēt hoies mortē: & n̄ iueniēt
eā. qꝫ fruſtra dicturi ſt̄ mōtibꝫ: cadite ſi nos: & collibꝫ opite nos. Et mors
qd̄e: q̄ diſceſſū aius facit a corpe: q̄q̄ ſua natura i maxis bonis h̄nda ē: qd̄
& maxis huius ſcl̄i mal̄ nos libat: & ad maxia alius uitæ b̄oā nob̄ trāſi-
tū p̄bet: dāda t̄n̄ ē opa: cur: adūqꝫ diligent̄: ne nos ipatos offēdat. Nā & ſa-
lutifera medicorꝫ poſca q̄ mius tēpeſtiue: & ut oportet obduxerit: ad p̄ni-
ciē ſui corpis n̄ ad ſalutē obducit. Et gūbnator q̄bꝫ uētoꝫ ſtatibus poſat
mō ſcd̄is uti: ſit q̄nqꝫ eius ul̄ negligētia i iūia: aduerſos ut patiat̄. Mors
n. nuſq̄ lōgius a nob̄ abeſt: q̄ p̄ oēm uitæ curſū nos comitat̄: nob̄cū puo-
ctat: nob̄cū uigilat: nob̄ adhæret ſp̄: & qcqꝫ i agimus: i d̄icius: i aio uerſa
mus: curioſe obſeruat. Nec ē qd̄ qcq̄ malit̄: q̄ p̄deſſe nob̄. mō ai aduertat
nos ſui n̄ obliuiſci. Monetqꝫ exēplo totius uitæ: ut quottidie diſcāus mori
cū p̄ſpicue cognoscere liceat niſi am eē uitæ ptē: q̄ diutius duret: q̄ nob̄ et
uolētibꝫ petētibusqꝫ n̄ ſe morti dedat. Quē. n. repies: q̄ ſuo ætatis ſtatu cō-
tētus uiuat? Debiſ balbutiēſqꝫ iſantia p̄ccitatē & luſionē puericiæ occupi-
ſcit. At pueri adoleſcētia libidinē atqꝫ amores adamāt. Hæc uero ætas iu-
uētutis robur & gloriā admirat̄. Iuuenes at̄ gradioris ætatis tū prudentiā
tū auctoritatē maxie oīum optāt. Sed illo ubi ē puētū: q̄s ē: quē ſui nō p̄ce-
niteat: cū itelligat ſibi fruſtra eē oīa cōcupita: ſeqꝫ uideat i ignorātē ſingul̄
ætatibꝫ uitæ ſuæ: eē mortuū: nec ita mortuū: ut āplius moriēdū n̄ ſit. quo
fit: ut i oibꝫ ſit inata qd̄a mutatōis finiſqꝫ appetitio. Sola mors ea n̄ſarꝫ acti-
onū oīum ultia: q̄ tāto nob̄ ē horron: & pturbatōnū oīum finiſ ē. & cū ma-
lorꝫ oīum ceſſatio tū cōmigratio ad q̄tē. Nā qd̄ mortē abntē horremus:
q̄ p̄is ſiſima ē ſomni? Vt. n. ſomno ſapius itercipimur ne aduertentes q̄-
dē illū adeſſe neqꝫ ſentientes: ita etiā morimur ſenſu p̄cinitus itercipto.
Eadēqꝫ facilitate mortē obimus: qua ſomno occupamur. Plurimi uero i-
tereſt: utꝫ nos illa paratos expectātisqꝫ iueniat: an iparatos iter ofcitātis.

q̄ offendat. Eadem. n. quæ nobis quā optime cupit fore: speculat̄ nōstra
oīa acutissime: insidiat̄ q̄: si q̄d agat̄ a nobis perperā. Et captato tempore
uiribus omnibus impetū in nos facit. Nullasq; neq; rationes nec p̄ces ad-
mittens naturæ debitum exigit. Facitq; confestim: ut quod concretū fue-
rat secūdum Epicharmum: discernat̄: eoq; redeat: unde uenerat: terra in
terram spiritus autem sursum: Cuiq; enim elementorum: quod erat ele-
mentale i corpore humano: p̄ sua reddit̄ portiōe & humus humo & aquæ
humor & aeri flatus & igni uis ignea. Nam animus: q̄ ē substantia incor-
ruptibilis icommutabilis sempiterna: q̄ uitam infūdit corpori: q̄ uita est
corporis: nō humi remanet natura sui: sed ubi se a corporea concretione
secreuerit: morit̄ q̄dem corpus: ipse uero mortem non recepit: sed relicto
corpore: si nullis se carnis fordibus inq̄nauerit: euolat altius: nusquamq;
cōsistit: donec eo puenerit: unde p̄fectus ē ad illum scilicet: q̄ ait: **Qui scis**
an nocte hac a te tua anima reposcat? Non. n. morit̄ animus una cum
corpore: sed ab eo repetitur. a quo usui datus est. Itaq; nō interit: nō dissi-
pat̄: nō deletur: sed ut inquit propheta: in manibus dei est semp. Eo aut̄
cū puenerit: quiescit tādē lōgiorius suæ peregrinationis fructus huber-
rimosp̄ oēm beatitudinis læticiam assecutus. Cum tātum igit̄ in morte
sit bonū: eaq; tanta serpat facilitate: ut ne sentiat̄ q̄dem qd̄ mors nobis ti-
menda est: uel potius nō optāda? Audi etiam quæsiō: quibus uerbis Socra-
ten facit Plato uti apud iudices. Nec mireris: quod tā multa a græcis tra-
duco. Non. n. id a me factum ē propter eam orationis facilitatem: quā mi-
hi in omni & scribendi & dicendi genere æque apud græcos atq; apud la-
tinos prōptu eē opinaris: sed ut ad latinos: quos hēre potes ipse p̄ multos
græcis quoq; testibus additis nō sis persuasui difficilis. Socratis autem uer-
ba hæc sunt: ut meminī: Timere. n. mortem o iudices aliud nihil ē quam
existimare se eē sapientē: q̄ nō sit. Videſ. n. scire: quod nescit: Nā nemo scit
mortē. Hæc aut̄ bonorū oīum est homini maximū: quā homines æque ti-
ment: ac si certo norint̄ eē maximū oīum malorū. Et recte q̄dem Socrates
Quid eīm boni in se hēt hæc uita mortalis? Vel q̄bus potius malis nō abū-
dat? Per multa p̄fecto nobis in huiusce uitæ agitationibus ac fluctibus in-
oēm partem obeūda ferendaq; sunt animo cōstanti atq; inuictō: quæ sūt
omni mortis acerbitate quam falso existimant: lōge acerbiora: qd̄ ni ita
esset: nō tam multi fuissent: qui ut se iis difficultatibus aut animi aut cor-
poris soluerent: uitæ mortē sponte atq; alacriter prætulērunt. Quem enim
inuenies: cui uni ad animi præstantiā commoda oīa & corporis & fortu-
næ pro uoluntate cōtigerint? Nō patitur ratio naturæ: deus ipse non pati-
tur: ut bona simul omnia: quæ uulgo existimant̄: ita in unum aliquem ui-
rum confluant: ut tanq̄ perpetua sunt futura: id quod etiam Helene illa

Epicharmus

Profecta

Socrates
Plato

Homericam non ignorans ita loquitur.
Ast alias alii quisquis ualet omnia solus.
Datq; bonūq; malūq; deus. Oīa inq; nobis & bona & mala hoc est cōmo-
moda & incōmoda ab deo sūt: idq; semp ad nrām utilitatē. Nā uitium &
peccatū: quod certe sua natura malū ē: a deo eē nō potest. Itaq; studendū
ē: quod ī nobis: positū puto: ut bonorū operum uerāq; pietatis simus stu-
diosi: Quæ uero aut extraria sunt aut a nostra potestate aliena: ea si ade-
rūt: & modeste utamur & grauite: sin aberūt: nō turbemur: Nam ut breui
exēplo Vlysses monet apud Homerum:

Vlysses
Homerus

Non uni dat cuncta deus: formosus ut idem
Sit simul & prudens ac multa laude disertus.
Qui specie caruit: deus hunc uenerabilis ornat
Vt tribus eloquii: quo fit: mirentur ut unum
Hunc alii suauis linguæ dulcedine capti.
Hic autem fidens orat: leniq; pudore
In coetus excellit agens: quem numinis instar
Suspiciunt. urbem quisquis petiere: loquentem
Ast alium formæ bonitas quem cōminus æquat
Cælitibus: penitus defecit gratia linguæ.

Vt igitur naturæ atq; fortunæ cōmodis moderate utēdū ē & secūdam ratio-
nem ita ēt incōmoda si qua sunt: aīo infractō atq; igenti tolerāda sapien-
tes iubēt. Si qd igitur Valerii obitus tibi fortassis incōmodat: debes tu sane
id qd est: incōmodi cū illius maximo cōmodo pēfare. Ille eim ex huius
sæculi tædiosa & pmolesta peregrinatiōe ex hisce erroribus turbulētis in-
trāgillum illū & exoptatum beatitudinis portum bñficio mortis elatus ē. Et
mors qdem ipsa quæ stultis tāto hētur odio: nō solū ē naturalis atq; neces-
saria sed habēda ī bonis optatissimis. Nā si qcquid ex cōtrariis rebus con-
stat: corruptibile ē natura: cui mirū uideri debet: oportere hominē aliqua
do corrupti: quoniā sit ex cōtrariis cōcretus. An ignoramus id eē necessa-
rio corruptibile: quod generabile sit natura? Cumq; homo naturaliter ge-
neret: necessario fieri: ut is, secūdam naturā corrumpat? præterea huma-
ni corporis elemēta nō alius sunt speciei: quā aliorū partes elemētore: sed
cum ea elemēta quorū cōcretionē alia cōstant corpora: corruptionem ad-
mittāt necessitate naturæ: nunq; d meliore sint priuilegio humani corpo-
ris elemēta? elemētis aut corruptis huiusmodi: nostræ corpora itēgra sint
futura? Ad hæc si natura ipsa quā dicimus: a mēte diuina & pducta est &
cōstituta: sicuti certe est: quæcūq; a natura sunt: nō bona eē: nō possūt flu-
unt eim ab illo: de quo scriptū ē: Vidit deus cūcta quæ fecerat: & erāt ualē
bona. Nec eim naturā solū, sed ēt effectus oīs q; sunt secūdam naturā: ab

deo ut a prima efficiētīq; & uniuersali rerū oīum causa pductos eē & the
ologi oēs philosophiq; affirmāt. Cū mors igit' sit effectus adeo naturalis :
ut unus sit secūdū sapiētissimū Solomonē hominis iumentorūq; interi-
tus & æqua utriusq; cōdicio:eam q; malā eē dicit:& naturæ contradicit &
deo. Nihil ē inq; morte cōmunius. Animāti parci' nulli. Nemo ē neq; fuit
unq; tāta felicitate tāta gratia apud deū:cui moriēdi ius detrectare licue-
rit. Quam rei necessitatem **Homerus** secum animo meditatus ita **Miner**
uam loquentem introducit.

Solomon

Homerus
Minerua

Sed neque cælicolæ quem dilexere:tueri

Aequa morte queunt:ubi pernicioſa trahentis

Sors rapuit læti. Et ne id quidem absurdum.

Num inquit q; sibi nō pepercit:quo nos ab æterna morte recuparet: nos
patiat' ppter nos ipsos sæculi mortis imunes:sine qua ad sempiterna uitā
ire nō licet: Quod si aialia uniuersa ieuitabili quadam naturæ lege morti
sunt adiudicata:quid ipsi frustra atq; inutiliter naturali iudicio ad uerse-
mur:præsertim cum uix ullum sit animal homine imbecillius uel **Home**
ri sententia:qui ait.

Nil magis est hominis natura infirmius omni

Numero:spirant quæcunq; animalia terris.

Ac serpunt. Si. n. uellimus nrī corporis naturā cū cæterorū singillatim aīa-
liū natura cōferre:ueniamus multo nos & pluribus & maioribus subie-
ctos incommōdis q̄ aliud ullum aīal. Itaq; nō incongrue **Vlysses** ille so-
phocleus id cōsiderans ita loquitur.

Vlysses **sopho**
cleus

Quicunq; uitam uiuimus:aliud nihil

Quam simulacrum aut inanis umbra nos sumus.

Recte sane hominē simulacrū **sophocles** atq; ūbrā uocat rē sane & uanā
& cōtēnendā. Hunc aut' ppemodum secutus **Horatius Flaccus** inqt. Pul-
uis & umbra sumus: Sed lōge id aptius & apertius **Pidarus** expressit.

Horatius **flac-**
cus
Pindarus

Quid autem est ullus? quid nullus?

Umbrae sōniū homo. Nā cū umbra debilius nihil sit:quale sit umbrae som-
niū:nō ē intellectu difficile. Vnde igit' tāta sit nobis aī elario:nescio: ut q; cæ-
teris animātibus sumus fragiliores:soli uelimus ex oībus detrectare ius
mortis:quæ ut natura rōneq; d'bet:ita necessario cōmūis ē oībus. Quod
si itelligeremus:quātū uest i ea boni:nunq; adeo nobis essemus aduersi at
q; inimici. Quæ eim iprudētia nrā ē:ut ignoremus ad finē oīa fferri opor-
tere? finē uero ut bonū appeti? finis at' uitæ huiusq; mors aliū ē nullus: qd'
si sumū bonū & finis ultimus cōuertit:mortē habedā eē i rōne felicitatis
q; negarit:q; sit felicitatis rō:nō itelligit. Simul. n. cū morte & uita & hūana
ois finit' actō. Itaq; recte cræſū & sapiēt' mōuit solō huiusmōi sine expectat

Cræſus
Solon

oportere: & tum demum de humana felicitate iudicare. Nōne præterea scriptum est: ante mortem non laudaueris quenquam? Mors enim & finis est & testimonium antea actæ uitæ. Tum demum suo officio functus est gubernator: cū nauim deduxit i portum. Nec orator laudem meruit: nisi persuaserit. Nec medicus: nisi sanauerit. Et miles absolutam stipēdiū mercædem non recipit nisi hostem superauerit. Et iperator cōfecto bello laurea decoratur. In ea secessione: quam animus facit a corpore: ipse quidem molestia omni sollicitudineq; absoluitur: at corpus resolutur. Quo fit: ut animus ita absolutus incredibili gaudio perfundatur. Corpus autē resolutum in terram cū nihil sentit: mali omnino patiatur nihil. At mors est humanæ huius uitæ priuatio. Argute quidem obiicitur & subtiliter. Priuamur enim mortis beneficio quōttidianis curis diurnisq; & nocturnis angoribus. Priuamur inquam priuamur iis cūctis perturbationibus: quæ tanquam efferatæ quædam & imanes truculētissimæq; balluæ animum corpusq; conficiunt. Quem enim mihi excipies: qui minus sit: aut ad sollicitudines anxius aut ad labores desidiosus aut procliuus ad uoluptates? Quid tanti facimus hanc uitā: i qua nulla est securitas nulla tranquillitas nulla quies. Ad quas enī cupiditates nō incendunt nostros aios nō inflammant ardentissimæ faces corporis? An præterit unquam dies integer sine aliqua uel corporis uel animi saltem offensione? Nonne i rebus etiam lætissimis tristitia ne interueniant: nobis timēda occurrūt a deo ut metus ipse magis etiam nos affligat: quā quod perire atq; miserimū timuimus: cum aduenerit? Num secūda res quas opinamur maiori nobis sunt uoluptati: quam dolori aduersæ? Quod si etiam bona: quæ existimantur: sine angore nō sunt: quid in uita sit boni? non intelligo. Non nā sci longe optimū inquit Solomon: & id quidem multo melius quā Silenus. Is enī cōprehensus: ut est apud Crantora: monuit Midam regem uitam hanc esse cruciatum: & a p̄ncipio usq; ortum hominis infortunium esse maximum. Et Iob uir ille sanctissimus diu antea ait: Benedictio morituri ueniat i me. Sciebat enī id humi teneri ac sepulchri latebris occultum resoluī in terram: quod non secus morti quam uitio esset obnoxium. Illud uero quod uirtutem disciplināq; appeteret: quod summi boni deiq; esset studiosum: alius enolare: eiq; adhærere ad cuius imaginem ē creatum: unde uitæ accepit spiritum: & in animam uiuentem factum ē. Itaq; iure aliquando dicere consueuit. Pereat dies illa: in qua natus sum. Satis enim ostendebat: quantum boni esset in morte: cum dies natalis sui: ut periret optabat. Nā ut natalis initium est incommodorum atq; malorum omnium: ita etiam mors transitum nobis præbet ad bonorum omnium sempiternam possessionem. Cuius rei desyderio & hieremias

Solomon
Silenus
Crantor
Myda
Iob

Hieremias

se generatū esse deplorat: & Rex Dauid petebat a dño: ut notū sibi face-
 ret finē suū & numerū dieꝝ suorꝝ. Quod neuter certe fecisset: nisi mortem
 ut egressū quoddam bonum optasset. Quantum præterea sit bonum in
 morte: non modo patriarchæ & prophete ac cæteri sancti uiri: sed ii etiā:
 qui gentium dii sunt habiti: iussu ueri omnipotentisq; dei dilucide osten-
 derunt. Cleobis & Biton fratresq; & argui: quoniam pro iumentis iugo
 colla subdidere: matrēq; curru insidentem ad templum lunonis usq; qd'
 stadiis quinq; & quadraginta distabat ab argis: mira pietate traxerūt: pro
 summo tantæ bonitatis præmio ut est apud Herodotum: a numine mor-
 te donati sunt. Idēq; boni inter dormiendū contigit: cū Agamede & Tro-
 phonio: quoniam pulcherrimum delphis templum Apollini sunt fabri-
 cati: tum etiam Pindaro: cum quid esset homini optimum: ab Apollinis
 oraculo quæsitisset. Nam non multum post tempus in gymnasio cū esset
 relaxatusq; in somnum caput in dilectissimi pueri sinum posuisset: sua-
 uissime diem obiit. Sed quid pluribus gentilitatis deliramenta confecer-
 cum ratione non obscura mortis bonum probari queat. Illud prope ue-
 roq; bonum & dicimus & tenemus: quod ad animi pertinet dignitatem
 Quod autem animo detrimētum non affert: id malum certe non est. Sed
 cum mors nullum afferat animo detrimētum: malum esse non potest.
 Quod uero malum nō est: id bonum esse patet. Quid ergo uel nostrā uel
 nostrorꝝ mortem adeo agre ferimus: quæ tantum continet in se bonum:
 ut sine illa esse beati nullo pacto possimus? Quare cum ostenderit
 mortem esse & communem & naturalem & necessariam & oibus debitā
 eandemq; habere rōnē finis: qui nō bonus esse non potest: & tanta præ-
 terea facilitate irreperere: ut uix a somno suauissimo quicquā differat: quid
 est: quod eam nobis lugendam existimemus: quæ sola nos liberat omni
 turbido corporis motu: seq; nobis tutissimam duce[m] præstat: qui ex his
 tenebris excedamus in lucem illam: quæ & uniuersum mundum illumi-
 nat: & ex hominum corde caliginem omnem eiicit? Num forsitan igno-
 ramus mortem ipsam: quid sit? Nec aliud quicquam nos magis torquet:
 quam ipsius nominis significatum cū uulgo affirmant iccirco mortē esse
 noiātam: quod mordeat: mordere autē esse atrocium & immanium bæ-
 luarum: quasi culices quoq; & muscas & pulices mordere non dicamus:
 quasi culices etiam oia noiā sint uel a natura uel a sapientibus indita: &
 non plura opinio sæpe uulgi ac uoluntas quam ulla exquisita ratio inue-
 nerit. At ego nō a mordendo mortem deduci arbitror: sed a græco nomi-
 ne quod est *μωρος* moros quod sortem mortēq; significat: unde & mo-
 rior & mortē descēdere q̄s ambigat: Moros autē a uerbo *μειρεν* merin de-
 scēdit quo uerbo partiri ac separe significat. Nā qd aliud ē mors: q̄ quod

Dauid

Cleobis
 Biton
 Iuno
 Argi
 Herodotus
 Agamedes
 Trophonius
 Delphi
 Apollo
 Pindarus

μωρος
 moros
μειρεν
 merein

Adam

Niobe
Artemysia
Mausolus
Phyllis
Demophon
Ajax
M. Cato
M. Brutus
M. Otho.

Animū uiuere
post mortē tri-
pliciter pbari
Prima pbatio

modo dicebā: animi a corpore sepatio naturæ. s. incommutabilis atq; im-
mortalis a natura mutabili & mortali. Num sumus obliti: quicqd culpæ
obnoxium est: id etiā morti deberi. Si pp Adam sumus oēs in culpa: oēs
propter Adam debemur morti. Si debitū igit' est mortis: decoctores indu-
bitato futuri simus: ubi impatientius feramus mortis solutionem. Debet
ei finis cōuenire picipio. Et quo pacto possimus p charitate priā pectus
offerre obuam morti: si aliorum obitum tanto luctu tāto mærore proseq-
mur. Quod eni accepimus: qui p patria mortem appetiuere: quod certe
nunquam fecissent: si tātum in morte doloris tātum mali posuissent. An
pluris fortasse patria nobis faciunda sit quā natura: quā deus? Num qd'
dies tandem obliterabit: id non ratio prius leniat? An malimus eorum:
quorum mortem acerbe ferimus: memoriam obliuisci quam p cōsolatio-
nis remedia tueri: ut quorū recordatio uoluptate debet: afficiat animum
ægritudine? Si rursus effusior si imoderatum gaudium uitio datur: num
luctus: num lachrymarū nimietatem laudemus? Quid: quod pturbatio-
nū oīum ægritudinem esse pessimam grauissimi philolophi tradiderūt.
Pauco sine iuenias: quos nimius ai dolor alios ad insaniam alios ad laqueū
alios ad ferē ipulerit: ut quem mærorē ferre nō possent ab eo se morte uē
dicarent? Prætereo Nioben: quæ nimio luctu sensum amisit. Artemysia
conticeo: quæ ob uiri Mausoli obitum i assiduīs lachrymis & eiulatu cō-
tabuit. Quid phyllin illā Demophōtis. Quid Aiacem Telamoniū cōme-
morem. Quid. M. Catonem. Quid. M. Brutum. Quid. M. Othonem cæsa-
rem. Quid alios poene infinitos i medium referam. Romanorū & Græco-
rū historiæ amentium hominū plenæ sunt: qui sibi propterea mortē asci-
uerunt: qm̄ patientiā non didicerāt. Itaq; dum animorū magnitudinis se
laudatum iri iudicassent: sunt a sapiētibus uiris oibus mollissimi iuxta at-
q; superbissimi iudicati. Nam quem animum ueluti deposuit apud nos
deus: hunc debemus reddere non abiicere: ne collatum beneficiū uidea-
mur maleficiū loco ducere. Quæcūq; ab deo sunt: ea oīa bona sunt: sine il-
lo autē boni eē nihil cuiq; pōt. Vt mors igit' optāda: ita minime anteuer-
ta. Quin opera dāda ē: ut nos uigilātis sp̄ accictosq; inueniat. Quod si fe-
cerimus: de animi sede nunq; neq; deiiciemus: neq; mouebimur. Et non
modo interitum animi: quem idocti nōnulli falso opinatur: sed ne dolo-
rem quidem corporis i morte qui nullus ē oīno formidabimus. Nam ui-
uere animum post dissolutionē corporis ac p sese cōsistere: pōt triplici de
mōstrari: & primum quidē quadam naturæ ui tū rōne demū uero diuina
iusticia. Et immortalitatem sane aiorū satis nobis pbare debet ipsa natura: si
alia etiam nulla rō quæ sunt fere ifinitæ: posset adduci. Videmus enī nul-
lū eē oīo nationē neq; fuisse unquā: quæ nō gerat diligētē curā mortuo

rū uariis officiorū & generibus & ritibus eorum aīos profēq̄ns: quod certe nemo faceret: si ea putaret ad uita defunctos nihil p̄tinere. Ad qd' omnes gentes cōmuniter sentiunt: id quadam naturæ lege fieri uidetur. Quem qdem populorū oīum de aīorū immortalitate consensum: ii omnes q̄ habiti sunt aīo altissimo acerrimorūq; ingenio maiorem immodū confirmarunt. Quis enim uir magnus ac sapiens mori ultro uoluisse: si animum una cū corpore moriturum esset arbitratus? Num se præcipitasset in æt- nam Empedocles sine spe magna immortalitatis. Si falsum esse Theom- brotus putasset: quod de aīorū immortalitate apud Platonem legerat nū- quam se de muro p̄cipitem dedisset: quo illam assequeretur. Quæ tanta cupido gloriæ Curtiū. quæ tāta patriæ caritas in illū terræ hiatum potuisset imergere: si totū se periturum morte credidisset. Idem de Codro rege Idem de Philenis. Idem de tribus deiceps Decius. Idem ē de aliis q̄ pluri- mis existimandum: qui prudētia & uirtute plurimum claruerūt. Ex quibus rebus cognosci potest animum: nō modo nō interire cū corpore: sed ab eius uinculis solutum longe esse meliore statu uitæ. Itaq; recte inquit Phocyllides.

Vita breuis nobis: ad tempus uiuimus oēs.

Ast animus mortē leniūq; ignorat: & idē

Viuit i æternum. Nec illa iēptius dicta ab eodē Phocyllide legimus

Nāq; manent animi mortali in corpore mortis

Expertes: homini cōcessus spūs usu:

Est imago dei. Quod si ui naturæ prisca illi gentiles p̄ quasdam ueluti

coniecturas perq; nocturna atque diurna uisa animorum immortalita-

tem assequerantur: quid nobis faciendum est: quibus renatis in Christo

Ihesu omnis caligo inscitiae e mentibus debet esse sublata? Homericā il-

la necati hominis diuination quæ uocatur νεχνομαντεία necyomātia:

quid aliud tota demōstrat q̄ aīos esse imortalis. Et hoīem aliud nihil esse

quā animū ipsum inquies.

Tiresiaq; aīa sceptrorūq; ornatus & auro.

Venit. Dedita enim opera cum anima in scemineo genere usus es-

set poeta sapientissimis: ad masculinum transiuit genus: ut ostenderet

animam esse Tiresiam. Itaq; omnium primus Homerus fuisse legitur ex

gentilibus: qui hominis corpus carcerem nominarit hoc est δεμασ de-

mas: ut doceret solam esse mortem: quæ hominis animum corporeo car-

cere atq; nexu liberat. Animum uero a corpore separatum & uigere & sa-

pere meminisse ac uelle. Quam quidem sententiam Home-

rus secutus ita Patroclum i somnis facit loq; perite Ad Achillen.

Aetna
Empedocles
Theombrotus
Curtius

Codrus
Phileni
Decii tres
Phocyllides

Phocyllides

Homerus
νεχνομαν
τεία
necyomantia
Tiresias
Homerus

δεμασ
Demas
Homerus
Patroclus
Achilles

Num dormis oblite mei? nunc negligis orbum
 Luce: modo uiuum quem sic curaueris ante?
 Me sepeli propere: quo inferni Dytis Achille
 Transuehar ad portas: animi nam me eminus arcent
 Exincti populi secum tranare uetantes
 En uagor: & frustra manes peto. porrige dextram:
 Imploro: nec enim retro me annare potestas
 Post ignis fortem. nec uiui longius acti
 A focus sessum. nos consultabimus ambo.
 Sed me quæ genuit: fors dura absorbuir olim.
 Et te fata eadem Troiæ sub mœnibus almæ
 O superis forma similis stât certa perite. Nū hæc sinxisset unq̄ atiq̄ssimus
 ille diuinusq; poeta: nisi firmissimis rōnibus cōpertū habuisset aios homi
 nū cū discessū fecisset a corpore: p̄ sese cōsistere nullaq; tāgi mortis suspi
 cione? Et ut reliquos poetas misissos faciā audiamus Euripiden: q̄ Anaxa
 gora doctore ē usus apud hūc. n. hæc loq̄t Polydorus.
 Adsum relictis promptuariis latebris
 Portisq; tenebratum: colitur ubi deum
 Aregia procul erebus: cisseide
 Polidorus Hecuba natus ac p̄amo patre:
 Qui urbem piclum cum teneret argolici
 Martis: ruina ueritus ad Thracis hospita
 Polymestoris me clanculum misit domū.
 Is cherrhonesiam optimam glebam ferēs
 Populum ferocem ui regit. mecum simul
 Multum dat auri pater: ut esset filiis:
 Quo uiuerent: satis superstitibus suis
 Atqui p̄amidum qm̄ eram natu minimus
 Me misit extra genitor. arma nam iuueni
 Hastamq; ferre non potis eram brachio.
 Dum troia rectis mœnibus: dū turribus
 Infracta staret: dum meus frater feri
 Hector secundis utitur belli uicibus
 Paternus hospes me quasi quem surculū
 Alebat augens miserum. at ubi p̄ria periit
 Hectorq; frater: & patris lares penitus
 Cecidere. Pyrrhi & ipse p̄cubuit manu
 Iugulatus impii pater ad aram deæ:
 Occidit auri gratia me hospes miserum:

Euripides
 Anaxagoras
 Polydorus

Corpusq; pelago tradidit: quò aux domi
 Haberet ipse: iaceo nunc in littoribus
 Nunc in salo poti sine sepulchro & flatibus
 Quam plurimis uorticibus actus fluctuum
 Nunc corpe relicto feror memem ob hecuba
 Iam tertiu pendens die: quantum mea
 In cherrhonesio solo ex troia ueniens
 Adest misera pares: quiete danai agunt
 In littore omnes huius agri threici
 Cum nauibus simul suis: nam peleo
 Satis parete super suo uisus tumulo
 Omnis Achilles copias classis danae
 Quae palmulas domum maritimas dirigunt
 Remoratur unus uictimam suo dari
 Ac praemium Polyxena tumulo petens
 Meam sororem consecuturus quidem
 Nec. n. ab amicis non feret quem peti iugulum
 Fatum sororem cogit hoc die perimi
 Cadauera duo filium tuebitur
 Mater duorum illius infauste ac memem:
 Namque ut sepulchrum rite contingat mihi
 Seruam offeram me pedibus in maris salo
 Manes enim exorauit: ut in matris manus
 Cadam: ac sepeliar: quod itaque optauit mihi
 Erit: anui matri eminus cedam meae
 Hac ex tabernaculo Agamemnonis ueni
 Mei metu uisi: o parens quae regia
 Genita domo seruis: ut infelix agis.
 Quantum prius nunquam: deus quis te bona.

Ex ante fortuna malis conficit uarias. Obscure ne Euripides nobis in
 mortalitate aiorum ostendit in hac logiufcula interfecti Polydori conquestioe. Et
 ne cum poetis simi dicendo prolixior: audiamus: quod ex academico Cratore au
 ditore Xenocratis Arcefilaique doctore & Cicero & Plutarchus memoriae
 prodidere de Euthynoo quodam Italio Elisii terinae filio. Tradunt. n. hunc
 Euthynoum nulla neque morbi nec alia quam uideri posset: antecedente causa re
 pte esse morte correptum. Quam quidem inopinatam calus afflictione praesertim Elisius
 qui inter omnes urbis Terinae ciues & opibus & uirtute & gloria princeps esset:
 cum ferret impatienter: putabat enim filium sibi ueneno subreptum: nec alium in tan
 tis opibus & pecuniis ullum habebat filium: quare cum nesciret: quo alio modo

Euripides
 Crantor
 Xenocrates
 Arcefilaus
 Cicero
 Plutarchus
 Euthynous
 Elisius
 Terina

Psychomantion
ion psychomantion

quiret liberari ea suspitōe: petiit Psychomantion quod
dam. i. animi uaticiniū: eliciebant enī a malefica illa supstitiōe stultæ gē-
tilitatis aī mortuoz quibusdam sacrificiis & carminibus: p quos ueritas
disceretur. Quare ubi post pacta sacra: ut mos erat. Elifius obdormisset:
habuit uisum tale. Visus est ei suus adesse pater: cui cum narrauisset
de filii obitu: illūq; etiam atq; etiā rogaret: obsecraretq;: ut sibi iterēpti filii au-
ctore indicaret: ille ob hanc cām uenisse rōdit. Itaq; ab hoc iquit: accipe:
q̄ tibi uides allata. Nam ex his oīa q̄ adeo doles: itelliges. Erat aut ille quē
p̄ secū adduxerat: adolescēs quidam Euthynoi p̄ filis: & ætate & forma:
Is iterrogatus qnam esset: geniussum rōdit: filii tui. Quæ locutus tabellas
ei reddidit. Ea uero aperte tris huiusmodi uersiculos cōtinebat scriptos.
Infans uiroꝝ tu elisi mentes rogas
Nam morte fatali Euthynous iacet tuus:
Quē uiuere neq; parētibus erat utile. Quod si gentiliū opinioni non

Aurelius Au-
gustinus
Paulinus eps
Mediolanum

credimus: an etiā uiris xpianis: illisq; & scissimis & eruditissimis non cre-
demus? Hæc sunt Aureliū Augustini uerba ad paulinū ep̄m nolanū. Por-
ro cū. Mediolani essemus: audiuimus: quod cū debitum repeteret a quo-
dam defuncti p̄ris cautione plata: quod filio nesciente a p̄te iam fuerat
psolutum: cōtristari homo grauissime cœpit atq; mirari: quod ei p̄ mo-
riēs nō dixerit: qd deberet: cū fecisset etiā testamentum. Tum ei nimis
anxio apparuit idem p̄ eius i somnis: & ubi esset recantum: quo illa solu-
tio uacuata fuerat: idicauit. Quo iuēto iuuenis atq; mōstrato: nō mō sal-
si debiti calumniā ppulsaui: sed et̄ p̄nū recepit chirographū: quod p̄ nō
receperat: qñ est pecunia persoluta. Hic igitur putatur aīa hoīs curam
gessisse pro filio: & ad eum uenisse dormientē: ut docēs quod ignorabat:
a magna eū molestia liberaret. Ambigendum ne est cuiquam aīos homi-
num eē immortalis: ubi a corpore se diremerit: cum p̄spicue intueri liceat
eis uiuos etiam esse curā? Sed audi deiceps magis admirandum: quod
sequitur: Sed eodē ferme tpe quo audiuimus: id nobis apud Mediolanū
cōstitutis. Carthaginis Rhætor eulogius: qui meus i eadem arte discipu-
lus fuit: sicut ipse mihi posteaq; i africam remeauimus rettulit. Cum Rhæ-
toricos Ciceronis libros discipulis suis traderet: recēfens lectionem quā
postidie fuerat traditurus: quēdam locum offendit obscurum: quo non
intellecto uix potuit dormire sollicitus. Quia nocte somniantē ego illi qd
nō intelligebat: exposui: imo non ego sed imago mea nesciente me & tā
longe trans mare aliquid aliud siue agēte siue somniāte & nihil de illius
dubiis omnino curante. Quomodo fiant ista: nescio. sed quomodolibet
fiant: cur non eodē modo fieri credimus: ut in somnis qsq; uideat mortu-
am: quo fit ut uideat: & uiuum ambobus utiq; nesciētibus neq; curanti-

Mediolanum
Carthago

Cicero

bus: q̄s uel ubi uel q̄n quorūdam imagines somniet. An fortassis cui piā
 minus locuples testis uideri debet Aurelius augustinus & ep̄s & tāta sapi
 entia uir: q̄d nō q̄ ip̄e fortasse p̄multa i se esset exptus: p̄re uerecūdia nar
 rare uoluerit: sed aliena rettulerit? At nō ea p̄fecto narrasset uir grauissi
 mus: nisi uera esse certo didicisset. Verum audiamus p̄sbyterum Hie
 ronymū uirg ut triū linguarū eruditissimū ita ueritate & sanctimonīa ne
 mini imparē. Is. n. in iis q̄ ad Eustochiū: & ad reliquas uirgines scribit de
 regula uiuēdi i monasterio: ita iquit. Expto itaq; seni deuote cōsulēti cre
 dite filiā. Si semel gustastis: q̄ dulcis ē dñs: ad quē accedentes poteritis ab
 eo illud audire: uenite: & oñdam uobis oē bonū. Et tunc oñdet uobis ta
 lia: qualia nō nisi assuetæ mētes norunt. Scio qd carissimā. Nā ut in scipiē
 tiam loquar: ego homūculus sic abiectus sic uilis i domo dñi adhuc ui
 uens i corpore angelorū choris sæpe iterfui de corporeis p̄ hebdomadas
 nihil sentiens diuinæ uisionis itutu post multorū sæpe dieꝝ spatia p̄scius
 futuroꝝ. Corpori redditus slabā: quid sic manēs felicitatis habebam: qd
 inerrabilis delectationis sentiebā. Testis est ip̄a trinitas: quā cernebā: ne
 scio quo intutu: testes sunt & ip̄i b̄i sp̄s: q̄ aderant: testis est & consciētia
 mea q̄bus bonis ip̄e fruebar: quot & q̄lia nescit p̄ferre mollicies corporis
 mei. Nō p̄t ad tāte cōtēplatiōis dulcedinē cor sæcularibus plenū negoci
 is puenire. Hæc ab Hieronymo scripta s̄t. Quæ uero uas electiōis Paulus
 ap̄l̄s de se scripserit: nō s̄t uisa mihi p̄tereūda. Nā & auctoritate scribentis
 & rei magnitudine s̄t auditu dignissima. Si gloriari iqt: oportet: nō expe
 dit qdē. Veniā aut̄ ad uisiōes & reuelatiōes dñi. Scio hoiem i x̄po ante an
 nos. xiiii. siue in corpe siue extra corpus nescio: deus scit: raptū huiusmōi
 utq; ad tertiū cælū. Et scio huiusmōi hoiem siue i corpe siue extra corpus
 nescio: deus scit: qm̄ raptus i paradisum & audiuit arcana uerba: q̄ nō licet
 hoi loq;. Si uiuētū adhuc i corporibus ai nō p̄ uisa quædā allata extrinse
 cus q̄ a græcis uocant̄ φαντασμα Phantasmata sed sui ip̄orū ui atq;
 natura siue ad breuissimū t̄pis p̄ctū ab illo fuerit a corpibus sepati atq;
 iisdē redditi: q̄ uerbo & Lazari suscitauit & puellā: siue a sensibus abdu
 cti atq; altius eleuati ea lumie mētis p̄spexerit: q̄ oculo corporeo uidere
 nō licet: si uiuētū inq; ai p̄nt sine ullis corporis adminiculis permulta sci
 re atq; cognoscere: quæ sunt ab omni sensu corporis aliena: quid dubite
 mus & animos esse immortalis: & tum demum frui suæ immortalitatis
 bono: cum a se omnino abdicarint corporeū omne impedimentum.
 Sed hæc horūq; similia: si cui fortasse uideantur antiquiora: exemplis itē
 duobus tempestatis nostræ cōtenti simus. Gabriel condelmarius qui po
 stea Eugenius nominatus summa cum dignitate & gloria Romano p̄
 officiatui p̄suiuit: cum uahemētius ægrotaret: essetq; de eius salute a me

Hieronymus

Eustochius

Paulus ap̄l̄us

φαντασμα
Phantasmata
Lazarus

Gabriel cōdel
marius
Eugenius

Petrus
Paulus

Martinus cō-
lūna
Nicolaus quin-
tus

Nicolaus
cardinalis
Thomas

Petrus ap̄tus

Germania
Eugenius

Philelfus
Aeneas Shuius
Fredericus rex
Philippus dux

Pius secundus

Samuel
Saul
Iacob
Iohānes ap̄tus

dicis oibus desperatum: illi iam de morte nō tam sollicitō quam nihil cer-
tus expectāti & Petrus & paulus apostoli duo apparuerūt in sōnis: utque
bono aīo esset: hortati sunt. Nam & bonam ualetudinem ei redditam eē
& p̄pediem fore: ut sūmus pōtifex crearet. Quod q̄dem utriūq; sēcutum ē
Nam tum simul cum sōno illum reliq̄t febris: tum nō multo post cū Mar-
tinus Colūna prudētissimus ille & amplissimus pōtifex quam fortunatis-
sime & cum mirifico ecclesie romanæ incremento uitam finisset: pōtifica-
tui ip̄e p̄fectus ē. At Nicolaus Quintus optimus ille & eruditissimus pla-
ne uir in cuius munificētissimi patris obitu docti oēs ingenioq; p̄stātes
extremum aufragium passi sunt: Cum Nicolai albergati sapiētis in p̄mis
& sancti uiri Cardinalis bononiēsis obitum molestius ferret: hūc tandem
p̄ sōnum ad se uenire existimauit: & ita anxium appellare: Thoma fili qd
diutius gemis: qd adeo te affligis: pone lachrymas: & te collige. Nobis. n.
bñ est benignitate Ihesu. Itaq; surge atq; accingere. Ad breue. n. tēpus gra-
ue tibi subeundum ē munus petri gubernādæ nauicilæ. Quam qdē sō-
ni uisionē haud ille dissimulāter p̄ se tulit: Nam cū aliis nō nullis fami-
liaribus: tum ēt mihi cū hac iter faceret Germaniam petēs ab Eugenio le-
gatus: cum iter loquēdum ī sermonem incidissemus de māsuetudine &
grauitate Nicolai cardinalis id oē sōnium coram ueluti iocabūdis rettu-
lit: subdidit eīm cum hoc euenerit: Philelfē mi fructū recipies ueteris nræ
cōsuetudis. Cumq; intra alpes eodem itinere obuīam habuisset Aeneam
filium itegerrimum & eloquētissimum episcopū trigestinū: q̄ a Frederi-
co austrio Romanorū rege orator ueniebat: ad philippum Mariam iclytū
Mediolanēsium ducem: simulq; uterq; uesperī diuertissent in quandam
cauponulam: & aeneas parcius sumptum faceret: utpote q̄ ab eo rege le-
garet: q̄ stoica eruditus instructusq; disciplina nō minus parsimonix nū-
morum quam. uitæ frugalitati cōtinēter studet: tum ad æneam cōuersus
Thomas Reuerendissime pater inquit: qd est opus tanta utamur parsi-
monia: cum uterq; in ecclesia romana pontifices maximi futuri sumus?
Quam qdē rem nō serio minus q̄ ioco eum p̄dixisse certus ostendit
euētus: Videmus. n. alterum summa sua cum laude summum pōtificem
cōcessisse naturæ: at Aeneam cui nūc Pio secūdo nomen ē: nō sēcus forti-
ter quam cōstanter pōtificatum gerere. Sed qd tam multis exemplis uti-
mur? Nūc uetus nouumq; testam̄tum frustra emanat ī mūdū? Suscita Sa-
muel ait Saul. At Iacob descēdam ad filiū meum in ifernū lugēs. Hac
ne ab utroq; dicta essent: si minus certo tenuissent filioꝝ animos post cor-
poris dissolutionem ēt uiuere? Quid. n. afferam testimoniū Iohānes apo-
stoli atq; euangelistæ? An huic ēt nō credemus? Licet inq̄ extētor homo
noster corrupat: interior tamen renouat de die in diem. Rursusq; licet

moriat in corpore: uiuit in aia. Quid. n. meminero aut mortuū diuitem
 sepultumq; in inferno: aut medicum ab angelis portatum in sinu habraae
 cum ore domini dictum audiamus. Qui credidit in me: nō moriet̄ i aeter
 num. & licet moriatur uiuit? Viuit iquam Iacobe Antoni Marcelle Vale
 rius filius ille tuus. & uiuit is qdem eam uitam: quae mutabilitati nulli su
 biecta ē: sed eadem semp atq; perbeata. Itaq; uincēdus tibi ē atq; obstrin
 gendus rōnis custodia oīs animi mæror. Luctus oīs ac genitus abdican
 dus in te florētissimi senatus & bonorū grauiumq; uiroz oīum oculi diri
 gunť. Quare tibi cauendū ē: neqd cōmisisse existimeris: quapropter rep
 hēdi iure queas. Quam me delectat Hesiodus: q natales oīum dolēs gau
 det in funere: Quem ip̄sum fortasse Thraces secuti tradunt ortus hoīum
 lugere: obitus uero celebrare soliti. At Massilienses eodem die. quo funus
 ē elatum. adhibito domestico sacrificio necessariorūq; conuiuiū luctum fi
 nite cōsueſſe. Apud lycios uero nō morem dūtaxat sed legem fuisse legi
 mus: ut nō nisi ueste muliebri luctum seruatēt: Idq; ob eam rem factū: ut
 cultus deformitate commoti se maturius a mærorē abducerent: cū intel
 ligerent luctum effeminatum eē & mollem & a uiri grauitate. dignitate
 q; maxime alienum. Tot igit̄ exemplis admoniti nō uincemus tandem
 oēm animi molliciam: nō reprimemus lachrymis: nō luctui finem statue
 mus: Cauendum ē: si sapimus: ne nimia nra in filios pietas desperationis
 loco apud deum habeat̄. Quod si communis ea oīum gentium opinio si
 tot graues ueræq; sententiæ nobis aīorum immortalitatem nō probant p
 pter eos: q; deprauatis moribus existimant aīos una interire cum corpori
 bus ob eam. s. rem: quod ne in corporibus qdem ipsis suos sibi aīos eē sen
 tiunt: utamur ēt rationis admīniculis atq; armis: qbus omnis male cre
 dentium pertinacia nō oppugnet̄ modo: sed etiam expugnee: opprimat̄
 q;. Sed anteaquam differendi aciem descendam: in medium ueniant pri
 scorū philosophorū de animo sententiæ. Sic enim facilior uictoria nobis
 erit. Aggrediamur autem ab iis: q; in philosophia ionica claruerunt. Tha
 les milesius animum dixit esse naturam: quæ semper seipsam moueret: ta
 lis autem definitio & si declarat animum eē immortalem: nō homini ta
 men magis conuenit: quam præstantiori cuidam essentia. Aanaxagoras
 uero clazomenius esse animum dixit specie aerum & corporeum Zeno
 stoicus animum uoluit ignem esse alii uero plæric; stoici spiritum calidū
 aīum eē dixerunt. Et hi qdem omnes nō de hominis animo hoc ē intel
 lectū sed de sensitiuo atq; corporeo sunt locuti. Platonis autē discipulus
 Aristoteles dupliciter de animo ē locutus. Nam ubi quattuor nota illa p̄n
 cipiōz genera complexus esset: ex qbus corpora inferiora oriuntur oīa:
 quintam quandam censuit esse naturam: ex qua sit mens. Eam uero no

Habraana

Hesiodus
Thraces
Massilienses
Lycii

.ii. probatio

Thales

Anaxagoras
Zeno

Plato
Aristoteles

ἐν τῷ ἐλεγχῆϊ
entelechia
ἐνεργεῖα
energia

Animi definitio

Essentiam dei
tripliciter

minauit ἐν τῷ ἐλεγχῆϊ entelechian hoc est perfectionem idcirco ita appellatam: quod aiatum corpus perficiat ea ui atq; uirtute: qua corpus est animatum. Entelechia uero ipsam aliud nihil esse uult Aristoteles quam ἐνεργεῖαν energiam id est agilitatem quamdam & operationem interiores: quae est ueluti uia ac dux ad exteriorum corporis actionem. Huiusmodi enim ui atq; motu animi corpus aiatum ad operandum impellit. Ipsum autem animi ita definit: Animus est entelechia prima corporis naturalis instrumentalis: quae uitam habere potest. At huiusmodi de animo definitio non interest magis hominis quam pecudis & stirpis. Praeterea entelechian Aristoteles: quae ut dixi perfectio nem significat: pro speciali intelligi uult essentia: quae est in effigie: Nam essentia tripliciter accipitur apud Aristotelen: Vna quae constat corpore quidem: sed ut animalia & ea quae non arte fiunt: Et haec propterea essentia dicitur: quoniam & haec ipsa sit: & caetera quae sunt: esse faciat. Altera est essentia: qua materiam formam & rudem adhuc mente consideramus. Et haec quidem essentia potestate est omnia: quae fieri ex se possunt: effectu autem nihil adhuc ut aeris massa & ligna rudia. Tertia uero est essentia: cui effectu accidens proficit eam: exornatque forme impressione: Ex qua quidem forma quae insigniuit ars: id quod perfectum est: nomen accipit ut statua: quae ex similitudine formae: cuius est statua: simulacrum uocatur. Similiter inquit homo animal certe est: & est rudis materialisque essentia: & haec sane composita ex materia ac forma: quippe quae ex corpore animoque constat. Eius igitur corpus materia est animus uero forma. Et secundum eam formam hoc est animum animal nomen accepit. Hanc igitur formam qua singula formantur: Aristoteles generaliter uocat entelechian id est absolutam perfectionem: Hac enim obueniunt perfectione ueniunt: Nam sunt quaedam ut ipse inquit: sola potestate animalia: ut oua aut semina quaedam uero cum operatione & effectu: ut quae adhibito motu excuduntur animalia quemadmodum cognosci ex auibus potest: Nam ex ouis quae fouerint: pullos excudunt. Qua ex re non obscure apparet entelechian non cuiusuis corporis esse animus: sed eius tantum quod animi capax sit: & ob eam rem dixit: quod uitam habere potest: Non enim quicquid est corpus: idem est uiuit. Nec tamen praeterendum arbitror Aristotelen pro illo quanto genere aliud intellexisse nihil secundum Plutarchum quam caelum ipsum. Quare cum Auerrhus ille cordubensis: qui praerosque eius philosophi libros egregie est commentatus: colligit ex Aristotelis dictis unam esse & eadem in omnibus mentem: ita id quanto accipiendum: quod ita ex illa caelesti specie animus intellectiuus in cunctis homines aequaliter fusus sit: ut corpora animatum omnia ex quattuor illis elementis ortum habent. Hac autem animi uim eundem hunc esse immortalem uo-

Plutarchus
Auerrihus

luisse patet ex iis: quæ ab eò sunt scripta in libris de aîo. Ita. n. iquit. De mēte autē & ui cōtemplatiua nōdum ē perspicuum. Sed uidet eē aliud genus animi. Et hoc solum pōt separari: quē admodum id: quod ē perpetuū ab eo: q̄ corrupti pōt. Sensit igit Aristoteles tātus ille & tam illustris philosophus quod secūdum erat aî genus: imortalem eē animum: cum ostendit mētem: quæ nobilissima est & optima pars aî: & corrupti nō posse & eē sempiternam. Et mētem q̄dem docet eam eē animi partem atq; uirtutē: ad q̄ referunt: quæ singuli sensus nunciant: & quæ de iis quæ sentiunt: iudiciū facit: examinatq; cuiusmodi ea sint: quæ sensibus uarie occurrūt. Hæc uero locatam eē in penetralibus cordis asserit: ubi alias quoq; aî species locatas dicit imaginationē memoriā appetitū excursionē. Et alio i loco asserit Aristoteles mētem aduenire extrinsecus: eamq; solam eē diuinā. Ita. n. scribit libro secūdo de aîalium generatione ad uerbum. Relinq̄tur ergo mentem solā extrinsecus adueniētem ingredi: & eādem solam eē diuinam: Nihil. n. cum eius agilitate habet cōmune opatio corporalis. Ois igitur uis aî uidetur alius corporis eē p̄iceps & eius q̄dem diuiniore q̄ illa sunt corpora: quæ uocātur elementa. Nec me latet: quæ sit cōmunis philosophorū quorūdam nostræ tempestatis opinio: q̄ se solos Aristotelicos haberi uolunt etiam iis: quæ nusquam ab Aristotele scripta cogitataue sunt: contendentes isti quidem animum esse totum in toto corpore & totum item in qualibet parte corporis. Sed habeant isti sibi philosophiam: quam uolunt filosofati potius quam philosophi: modo aut Augustini sententiam: quam minime improbo: ubi scilicet intelligatur de illo toto solum: quod perfectionis essentiæq; uocatur: aut inep̄tias suas aristoteli non ascribant: Nam q̄q; animi uires magis n uno loco quam in alio apparent: aliæ in cerebro aliæ in iecore aliæ i testibus & aliæ in aliis membris pro qualitate & aptitudine corporeorum instrumentorum earum tamen omnium initia & quasi radices quasdam Aristoteles p̄bat e sede cordis emanare: quando succus. concocti atque confecti cybi p̄ uenas cordis cæterum corpus irrigat: & motus corporeus qui locularis ē: a corde ipso initium sumit. Venarū. n. & neruorum initium & ueluti quidam nodus ipsum cor est: ut Aristoteli placet. Penes cor autem intellectiua uis agitata rationabiliterq; ignita se ibidem coaceruare existimat potestate quidem illic habitans actu aut atq; effectu ad corporis consēptū & uiciniam commēans: Quin etiam docet Aristoteles in iis quæ de motua animalium causa reliquit scripta: nulla necessitate fieri: ut in quaque corporis parte sit animus sed in quodam principio. Id autem esse cor antea exposuimus. Itaque neque secundum totum quantitatis aîus

Aristoteles

Philosofati
Augustinus

Dicæarchus
Aristoxenus

Asclepiades

Critolaus
Hipparchus

Plato
Pythagoras

Epicurus

Democritus

Leucippus

Empedocles

Hippon

Critias

est in qualibet corporis parte: cum animus talē totiū naturam : nec p se hie possit: nec per accidens: neq; etiam secūdm uirtutis totum. Nō eim pro sua ui qualibet animus ē in qualibet corporis parte: sed secūdm uī uisūam ī oculo & secūdm auditū ī aure: & secūdm alios sensus in aliis sensuariis. Sed ut redeam ad mentis immortalitatem: separari docet Aristoteles itellectiūm hoc animi genus ab illo: quod sensitium uegetatiūq; dicimus. Hæc enī pars tota est corporis: quod quoniam constat ex cōcretionē quattuor illoꝝ elemētōrum: & discernatur: & corrumpat: necesse est. Aristotelis autem auditor Dicæarchus & Dicearchi condiscipulus Aristoxenus mihi probari nullo pacto possunt: quōrum alter animū esse dixit cōueniētiā corporis & intentionem quādam: quæ ex ipsius corporis natura figurāq; uarios inotus multiplicesq; cieret. Dicæarchus uero animū uoluit al: ad nihil esse quā cōueniētiā quattuor elemētōrum. Vterq; enim de animo in communi locuti sunt. Hos autem quodammodo secutus Asclepiades medicus animū esse dixit cōcretionem sensuum. Concertationē autem uoluit eam esse cōueniētiā qua sensus ipsi certati ad naturæ munus uterent. Itaq; hi tres pariter animū uoluerūt esse corporeum. At Critolaus & ipse peripateticus animū dixit cōstare ex quinta essentia: hanc uero pro cælo itellexisse nemo est: qui secus sentiat. Hipparchus uero Stagerites a doctore suo necessarioq; Aristotele dissentiens ob idq; longe deterior uoluit animū aliud nihil esse quā ignē. Sed anteq; de Platone reliquisq; platoniciis uerba faciā: me conferam ad Pythagorā: qui philosophiæ Italiæ princeps fuit uir sane & doctus & magnus. Veꝝ pythagorici hūc aliqui narrando antecedant. Et omnium primus Epicurus: qui animū eē dixit tēperationem ex hisce quattuor ex q̄litate ignea: ex qualitate aere: ex qualitate spiritali: & ex q̄litate quarti: cuiusdā generis inoiati. quod apud eū erat sensitium. Ex quo pōt itelligi epicurū de aīo itellectiūo locutum omnino nihil. Democritus uero quē epicurus ī physicis est plurimum secutus: putauit animū eē cōcretionem igneā ex iis atomis: quæ ī rōnis cōtemplationē cadūt: quæ formas quidem orbicularis habent uim aut ignitā: quod esse corpus uoluit. At Leucippus huius doctor cū posuisset numeꝝ atomoꝝ frigidarū: dixit animū esse temperatū respirationis frigus. Nec multo melius sensit agrigentinus Empedocles: qui animū esse affirmauit sanguinē cordi suffusum ī eodē ille errore uersatus: quo ii qui dixerūt animū eē cor ipm ex quo & misericordiam dicimus & concordiam. Sed Hippon animū eē aquam: ob eam rē non dubitauit affirmare: quod diceret samē genitale: nō sanguinē eē sed aquam. Critias uero nō aquā aīum eē uoluit sed sanguinem: quoniam uideret: quod membrum sanguinis sit exps omnino:

cōtinuò morte itericipi. Verū eò ē empedocles tolerabiliòr Critia: quòd in corde principatū aī intelligendiq; uim cōstituit: Inqt eim sanguie cordis uigere hoīs intellectū: siqdem intimis n̄ris sensibus sentimus ea: quæ sunt extra nos ppter cognitionē: ob eamq; rem ita reliquit scriptum:

Terreno terram nostro flamasq; calore

Humidacq; humenti sentimus & aera flatu:

Paceq; tranquillū sit litis imagine litē. Sed de his omnibus uel qualia sint: uel q̄tam habeāt differētiam iter sese: cordis sanguie dicebat diiudicari. Fuerunt et̄ qui dixerūt aīum eē aīam: hāc at̄ eē uoluerūt spiritū: quo uiuimus. Nō nulli exl̄tmarunt q̄dam cerebri cellulā: aī tenere p̄ncipatum. Alii uero secus. Nā neq; cerebri partē ullā eē aīum uoluerunt. Sed aī sedē hac locū iī posuerūt i corde hi aut̄ i cerebro. At Pythagoras samius cuius uomē habitū ē illustre auctoritasq; apl̄issima æternitatē aīoꝝ ostēdere conatus aīum definiuit eē numeꝝ: q̄ seipsum moueret. Nec ē mirū ita Pythagorā aīum definisse: q̄ tantā uim numeris dignitatēq; tribuerit: ut eos ante mūdi aīum fuisse assereret: & cū unū nō eē numeꝝ diceret sed fontē q̄ndam atq; originē numeroꝝ: iſerebat unitatē. quæ a græcis dī μονάς Monas: oīum eē initium ac finē: cū ip̄a neq; principū i se nec finē admittat. Et ita eam deducēs ad diuinā illam sūmamq; essentiā referebat: eiusq; notionē assequētium rerū numero posteritateq; ideo sequestrabat: qd̄ nō pluralitate nec temporis posteritate sed p̄creatiōe seiunctam uellet: eandēq; unitatem ad uniuersi mundi aīum: a quo sint aī singuloꝝ: simili rōne referre nō dubitabat. Itaq; hanc unitatē q̄ a prima rerum causā ortam affirmaret usq; ad mundi aīum ubiq; itegram semperq; indiuiduam p̄petuam perē nemq; potestatē seruare Pythagoras arbitrabat̄. Et qm̄ putaret numeros esse rēꝝ oīam substantias: dicebat unum qd̄ eēt p̄ncipium numeri: & qd̄ cum ente cōuerteret̄: idem eē. Numeꝝ enim ex unitatibus componi neq; ad ens ulla oīno accessionem facere sed diuisionē negare duntaxat. Omne aut̄ ens aut simplex eē & ita diuisionem nullam admittere neque operatione neque potestate aut esse compositum: & id q̄dem non in diuisione suarū partium sed in eaz̄ coniunctiōe habere suum eē: & ita unū quodque tueri suum esse: ut suam tuetur unitatem huiusmodi igitur humani substantiam quam æternam opinabatur: numerum eē definiebat seipsum mouentem. Et is q̄dem numerum pro mente accipiebat: quam ipsam idcirco numerum appellauit: quoniam ad harmoniam quæ cōuenientia quædam est: numero opus sit. Verum etsi hic aliqd̄ dixit nō multum tamen. Nam in pecudibus quoque animus q̄diu est in corpore: seipsum mouet. Philolaus uero Crotoniates Pythagoran secutus animum eē disseruit harmoniam. At Heracletus ephesius ingenio suo fisis magis q̄

Pythagoras

Aī definitio

μονάς
monas

Philolaus

Heracletus

Catillum
Alchmaeon
Diogenes
Anaximenes

Heracletus
Xenophanes
Parmenides
Boethus
Hippocrates
Pythagoras
Pherecydes
Thales

Plato
Socrates
Heracletus
Pythagoras

Τυμός
Thymos

doctoris cuiuspiam disciplina: quo se nullo unquam usum affirmat: duplicem esse aium uoluit: alterum mundi: alterum aiantium. Ac mundi quidem animum esse euaporationem ex humidis: quae in ipso sunt. Sed aiantium animum esse ipsa fieri euaporatione: quae extrinsecus fit: & ex ea quae similis generis est in ipsis. Itaque mirandum non est: si intercutis aquae morbus fuit in causa: ut periret: quod tamen humidorum euaporationi tribuerit. Quam ipsam opinionem Alchmaeon medicus idemque philosophus eadem demetriae secutus. Diogenes uero apolloniates & Anaximenes Cretensis non multo his duobus mihi sunt uisum si prudentiores: quae res principium aeri tribuerunt: & hunc esse uoluerunt animum. Nam quoniam secundum illos aer est elementorum omnium & tenuissimus & principium ideo aius & cognoscit & mouet. Quia enim principium est: cognoscit et caetera qua uero tenuissimus: ideo esse praebant consentaneae motiui. Et quod praetereundum non est: de Heracleto: sunt qui illum dicant: definisse aium esse scintillam stellaris essentiae. Xenophanes quoque colophonius mihi incostantior uisus est: quae aium nunc ex terra aquaque constare: nunc spiritum esse dixerit: & utroque tamen modo mortale. Nec Xenophane mihi uisum sunt multo acutiores aut Parmenides quae ex terra & igni aut Boethus quae ex aere & igni animum constare sunt opinati. At Hippocrates medicus animum esse dixit: tenuem spiritum per corpus omne dispersum. Sed iam ad pythagoram. nra reuertat oratio. Is enim Pherecyde syrio usus doctore philosophorum omnium primus ut tradunt quidam: aeternitatem aiorum asseuerauit: quod Thales milesius quae pythagoran annis circiter centum antecessit: idem tenuisse ostendit. Pythagoras igitur primus ex italica philosophorum familia asseruit aios nulli subiacere in teritui nulla tamen ad eam rem reddita ratione: siue quod definitionem fati ex se se firmam esse iudicasset: siue quod tanta eius foret auctoritas apud omnes: ut quae quod ipse dixisset: omni ratione firmiter haberet. Secutus est tandem Plato Socratis auditor: quem tris praebare ac sequi solitum legimus: doctorem suum eum quem dixi. Socrate in moralibus: & Heracletum in naturalibus. In uisum uero quae supra naturam: diuinaque sunt: Pythagoran. Is igitur Plato cum ad mundi similitudinem animum trifariam diuisisset: eius principatum hoc est mentem quae ratiocinatur: intelligit: ac sapit: in cerebro tanquam in capitulo: aliquo collocauit: quoniam ea corporis pars longius abest a colluione & sordibus: uigorem autem iracundiae atque animositatem quem graeci Τυμόν Thymon appellant in corde: cupiditatem uero subter praecordia. Huiusmodi enim ordinem est in uniuerso mundo & in republica ipsa seruauit Plato. In ciuitate. n. & uniuerso populo quae prudentia caeteris ciuibus sapientiaque praestant: eos habitare iubet aditionis locos urbis: quae praecipient: iubeantque agenda. In medio autem urbis tanquam in castris militarem iu-

uentutē & rebus agēdis aptam collocat: quæ exequat & agat: quæ sunt a præstantioribus cōstituta. In extremis uero Urbis eiusdē locis opifices eē uult & uulgaris reliquosq; oīs: q; aut ī se illi: aut in sordida arte uersentur: ut pareant pro cōuenienti quocq; atque utili ministerio. Eadem rōne ac si multitudine in mundo ē usus: cuius summitatē ac p̄ncipem q; imperat. regit: moderatur oīa: cælesti domicilio dimetit. Huic tanq̄ in media regiōe subiicit angelos atque dæmones: q; agant omīa exequanturq; pro imperio. In terra uero homīes sunt positi: ut pareant: & ministerio præsto sunt. Et ita in nobis q̄ddam regale esse uult positum ī summo: qd̄ imperat: qd̄dam nero quod agat collocatum in medio. Tertium aut̄ pubetenus & ī fra positum: quod regit atque administratur: & ea quidem duo appetitus species esse uult: quæ rōni tamen naturæ pareant. Imperat igit̄ mens in capite: quæ ē prima animi uis eaque cōtemplatiua: qua intelligimus ac sapimus. Altera uero aī uis quæ secundæ dignitatis: ī pectore cōstituta ut agamus: quæ iussa sunt: efficit. Reliqua uero īferius posita illa uis uiribus melioribus morē gerit. Censet aut̄ plato aīum mēare per oēs artus totum que corpus: & p̄ singula mēbra quasi istrumēta uim suam ostēdere & ad ipsum in sentiēdo quidem referri oīa: quæ sensibus occurrant: ea uero q̄ sensus referant: esse alia atque alia. Definit autē Plato aīum hīsce uerbis. Animus est substantia īcorporea seipsam mouens ac rōnalis: Huius uero immortalitatem demonstraturus ita Socratem in libro de pulchro: qui Phædrus inscribitur: differentem facit tali argumentatione & ea quidem ad uerbum: Animus oīs immortalis est. Quod enim semper mouetur: est immortale. Quod autem aliud mouet: & ex alio mouetur: cum finem habet motionis: uitæ ēt finem habet. Solum ergo quod seipsum mouet: ut qd̄ seipsum non relinquit: moueri nūquam desinit: sed etiā cæteris quot quot mouentur: hoc fons & p̄ncipiū est motionis: At p̄ncipii nulla ē origo. Ex p̄ncipio enim omne ortum necessario oritur. Ipsum uero nullum ortum: Nam si ex aliquo p̄ncipiū gigneretur: p̄ncipiū esse nō posset. Sed quoniam non oritur necesse est: ut nec etiam corrumpatur. P̄ncipiū enim si perierit: neque id ex alio unq̄ nec aliud ex illo oriat̄: Si quidem a p̄ncipio oriri oportet omnia. Ita igitur sit: ut motionis quidem p̄ncipiū ex eo sit: quod ipsum moueatur a seipso. Hoc autem nec interire nec nasci potest. Vel & oē cælum naturaq; oīs corruat: atq; cōsistat: Quæ ipsa nunq̄ ex eo cōsistere rursus possint: Vnde agitata ortum sunt habitura? Cū igit̄ p̄spiciū sit id eē īmortale: quod mouet̄ ex seipso: q̄s uerebit̄ hāc ipsā eē aī essentiā & rationē dicere! Omne. n. corpus: qd̄

Angeli
Dæmones

Animi definitio
Phædrus
Argumentatio
platonica

Xenocrates

Arceflaus

Hippon
Empedocles

Heraclides
Plato

Speufippus

Aristoteles

Stoici
Antifthenes
Socrates

Zeno
Crates

exteriore agitatur motu: est inanimatum. Quod autem interiore motu suoque agitatur: animatum est: hæc enim est propria animi natura. Quod si hoc ita habet: aliud nihil esse: quod ipsum a seipso moueatur: quam animatum necessario fit: ut animus neque nascatur: neque moriatur. Quæ subtilissime certe Plato: & quæ pulcherrimæ immortalitatem animi argumentando concludit modo non ita principium quæ admodum finem sustulisset. Nam etiam animi non nascuntur: creantur hi tamen: simulque ab illo infunduntur in hominum corpora: ab quo sunt omnia ex eo creata: quod antea non fuisset: & eodem quidem temporis puncto & creantur & infunduntur. Nec enim cum illis sentio: qui uolunt animos nostros simul omnes creatos esse. Nec item cum illis: qui asserunt ita hominum animos ab animo: ut corpora ab Adæ corpore manare. Xenocrates uero aliud dicere nihil uisus est: quam quod doctor eius Plato sensisset. Nam cum ait animum esse numerum: cuius uis ex natura sit maxima: nihil plus addidit: quam omnem illam seipsam mouentem uim ab ipso deo manare: id quod etiam Platonem uoluisse ex eius scriptis deprehendi potest. Arceflaus uero ut fuit mediæ auctor academice: ita etiam a Platone superioribusque platonice dissentiens eadem ratione animum esse putauit sanguinem: qua & Hippon & Empedocles non quæ mentis uis foret secum ipse considerans sed omnia ad sensum referens: qui cum totus sit corporis: interit etiam una cum corpore. Nec præterundus est Heraclides ponticus: qui animum dixit esse lucem præcipitum is uide licet igni tribuens. Sed redeamus ad Platonem. Hic non tam animi nobis qui creatus esset: immortalitatem ostendit quam eam æternitatem: cuius etiam principium nullum est: firmissima argumentatione demonstrauit. Quam ratiocinandi uim & Speufippus ac reliqui fere omnes qui a Platone fluxere: maiorem immodum approbauerunt: suntque secuti. Unus Aristoteles est inuentus: qui a doctore suo quem annis uiginti audiuerat dissentire sit ausus argutia potius usus quam ueritate. Quod si maluisset uix se grati & iustum existimari quam æquæ uersutum ac doctum: nunquam ab eo quod non minus probat: quam acutissime norat: declinasset itinere. Sed ita sunt hominum ingenia gloriæ cupiditate plerumque accensa ut neque pensi uelint: nec ueritatis habere rationem. Nec tamen stoici prætereundi sunt: qui auctore Antifthenes Socratis discipulo nomen inter philosophos habent: honorificum plerique horum ex natura ignea constare animum putauerunt: qui consentientes Empedocli eius principalem partem locauerunt in corde: nec eam tamen sanguinem esse uoluerunt. Siquidem sanguis cum corpore simul nascitur. At Zeno Cittieus thebani Cratetis auditor opatus est animum esse spiritum: ex eo nactus rationem: quod spiritu recedente a corpore animal moreretur. Itaque dicebat hoc sane est

animal. Sed naturalis ſpūs dum recedit moritur animal. Quo fit: ut natu-
 ralis ſpūs animus fit. Chryſippus uero Stoicorum omnium ultimus idēq;
 eius ſectæ eruditiffimus & in ſcribēdo non minus copioſus q̄ accuratus
 dicebat una eadēq; re nos ſpirare & uiuere. Sed quoniam naturali ſpiri-
 tu ſpiraremus: eodem etiam nos uiuere ſpiritu. Et quia nos animo uiue-
 remus: hinc cōcludere nitebatur animum nihil aliud eſſe quam natura-
 lem ſpiritum. Animum uero ipſum in partes octo diuidebat. Cōſtare enī
 hunc aſſerebat ea ui: quæ imperat & ſenſibus quinq;: tum uocali ſubſtan-
 tia præterea ſerendi gōgnendiq; uirtute. Partes autem animi a cordis ſe-
 de tanq̄ a fontis origine manare: & p̄ uniuerſum diffundi corpus uitali-
 q; ſpū ſingillatim membra cōplere omnia & ea regere atq; moderari ar-
 bitrabatur innumerabilibus diuerſis uirtutibus alendo adolēdo mouen-
 do localibus motionibus inſtruendo: ſenſibus compellendo ad operan-
 dum totumq; animū ſenſus qui ſunt eius officia ueluti ramos ex illa pri-
 cipali parte tanq̄ trabe futuros: eorum quæ ſentiuntur nuncios pandere
 Ipſum uero de iis quæ nunciauerint: iudicare tanq̄ regem. Et ut ſinguli
 quidem ſenſus unum quiddam ſentiunt: idq; ad p̄s tempus. Nam neq;
 præteritum quicq; meminere: nec futuræ ſuſpicant quicquam ita itimæ
 conſultationis deliberationiſq; ppriū eſſe Chryſippus uult: tū cuiuſq;
 ſenſus paſſionem intelligere: & ex his quæ nūciant: colligere quid ea res
 fit: tum accipere præſentia: meminiffe præterita: prouidere futura. Addit
 q; muta etiam animalia habere uim animæ principalem: ſed eam dūta-
 xat: qua cibos diſcernant: imaginentur: iſidias declinent: prærupta præci-
 piciq; proſiliant: & locos ſibi tutioris quæritent: ac neceſſitudinem reco-
 gnoſcant: multaq; ſibi parent: quæ ad ſalutem expediūt: ſed hanc uim ſe-
 cūdum naturam eſſe dicit: non ſecundum eam mentis rationem: qua ex
 omnibus animantibus homo utitur ſolus. Adducitq; ſimilitudinem uir
 eruditiffimus non ieptam. Ait enī. Quēadmodum Arachnea in medio
 caſſis ſedens omnia filorum exordia tenet pedibus: ut cū ex beſtiolis qd
 ex quacūq; parte plagas inciderit: de proximo ipſa ſentiat: ſic principalis
 uis animi poſita in media cordis ſede ſenſuum exordia retinet: ut cū qd
 nunciabūt: de proximo recognoſcat. Et uocem quoq; Chryſippus uult e
 gremio cordis mitti: quæ ubi tandem a lingua cæteriſq; dictionis inſtru-
 menti formata fuerit: ſonos articulatos ædere qui ſermonis ſunt elemē-
 ta: quo quidem ueluti interpretetur ipſius mentis arcani motus aperian-
 tur. Et id uocant animi pricipale. Quare cum ſpiritum animum eē dicit:
 cum ſane corpus dicit: idēq; eūdem pati: quem corpus interitum: Siue
 autem ſimul cum corpore eiſmodi animus intereat: ſeu nō multo poſt
 ad rem nihil quāquam non intelligo: quid non pereat ſimul cū corpore:

Possidonius

Plato

Animi definitio

Plato

cum idem sit etiam corpus. At Possidonius cum animum diceret eē corpore formam aliquid dicere uidebatur: sed nō multum: cum eā subiiceret interitui. Nos uero alia rōne & ab iis qui sibi animum cū pecudibus communem esse uoluerunt: & a Platoue & ceteris qui hominis animū deo æqualem statuerunt: non iniuria dissentimus. Credimus enī & affirmare idubitato audemus ita animū esse ī corpore humano: ut deum in mundo. Nam ut deus qui nullo tangitur motu: omnia actu mouet cum ipse neq; p se neq; per accidens moueatur: eodem modo cum animus ī mobilis ipse sua natura sit: corpus tamen mouet. Mouetur enim per accidens animus: cum mouetur. Nam ut ceteris in rebus omnibus deo ē animus: ita uirtus animi quæ mouetur: inferior est dei uirtute: quæ mouet oīa. Sed iam ad firmioris nos rōnes & xpīanas & nostras ppius accessuri quibus animi immortalitas dilucide appareat: quid animus ipse sit: nō quasi marte definiamus: atq; tueamur non tam fortasse subtiliter q̄ recte ac religiose. Id uero facillimum factu fuerit: si prius ostēderimus non simpliciter dici animum: cum eius nomen latius pateat. Nam quæcūq; dicimus uiuere: iis animum damus. Quare cum & herbæ stirpesq; omnes uiuāt: hæc oīa minime carent animo: eo scilicet: quo aluntur & adoleſcunt. Et in pecoribus & iumentis inest animus idem: qui ī herbis & in arboribus: ac præterea qui dicitur sensitiuus. Sed in his neq; intelligentiam nec perfectam rationem inesse uolumus. Itaq; animus omni perfectiōis numero absolutus ī homine est solo. Hunc ergo ita definiamus. Animus ē creata substantia spiritalis simplex rationis intellectusq; particeps: quæ se ipsam mouens naturale instrumētaleq; corpus tandiu afficit ea ui: quæ & uitalis est: & sensibilia admittit: quoad eorum natura capax elementalem conueniētiam seruat. Hic mihi humanus uidetur animus: quē siq; ignorat quonam pacto quo delphico præcepto admonemur: seipsum cognoscat: nō intelligo. Huiusmodi autem animum neq; corrumpi nec aliud quicquam pati posse: quo a seipso discedat: cum discessum facit a corpore nullus mihi uidetur labore sustinere audacterq; defendere. Nam ut a facilioribus rem probare aggrediar: animus corpori applicatus nequaquam est: ut Platoni placet. Id enim si esset: non unum quiddam esse animus posset: sed multa permixta. Nec enim iccirco uitam suscipit corpus: quod ei animus applicetur: sed quoniam per omnes eius partes diffundatur. Quid autem aut permixtionē aut cōcretionem asseram: cum nullū corpus queat aliud corpus usquequaq; penetrare. Quare si neq; corpus neq; corporeum quicquam penetrat: animum corpore carere quis neget. Atq; omne corpus aut interiore agitatur: aut exteriori motu. Sed quæ exteriori utuntur motu: in anima sunt: quæ autem interiori animata. Quod si

animus esset corpus: aut animo aliunde sumpto uteretur: aut ut animi
 careret. Sed cum utrūq; horum absurdum sit: relinqitur animum esse in-
 corporeū. Præterea si animus esset corpus: sequeretur corpori sociari corpus
 At ea societas uel ex applicatione fiat: necesse est: uel ex pmixtiōe uel ex
 cōcretionē. Sed ex applicatione animi qui solus dat uitam corpi: societas
 ea fieri pōt: cū applicatus animus si sit: ad corpus intimum nō pmanat.
 Nihil enī penetrat applicatum. Itaq; animus & corpus applicatiōe socia-
 ri nō possunt: sed nec etiā pmixtiōe. Nō. n. aiūs eēt unū qddā sed pmixta
 multa. Nū fortassis cōcretiōe societas ea fiat: si ita foret: duo p se corpa in
 uicē trāfirēt: & locus unus quo corpus cōtinet: duorū corporū capax esset
 qd fieri certe nō pōt. Quare cū neq; ex applicatiōe neq; pmixtiōe neq; cō-
 cretiōe corpus & aiūs sociant: patet aiūm eē icorporeū: & qm̄ sua quadā
 ui naturaq; cōsistit eūdē etiā imortalē. Mouet. n. ipse ex sc̄se: & mouet cor-
 pus. Nō mouet a corpe. Nec a corpe qcq; recipit secūdū eē & substātiā su-
 am: sed uitā dat corpori: & ut sentiat efficit. Idq; sp̄ dū adest: habitatq; in
 corpe. Cū se uero secreuerit a corpe: hoc sane eius discessu interit. Ille autē
 q̄a idissolubilis & imortalis creatus est atq; sempiternus: p se cōsistit: & co-
 melius hēt: qd seruitute ueluti quadā corporis cathenisq; liberatus sua na-
 tura suoq; bono fruit: cū iā ei nihil eē pōt impedimēto: quo minus acutius
 ac pfectius: & itelligat & sapiat: omnēq; iā pspiciēs diuinæ essentia uerit a
 tē sua b̄titudine sit cōtensus. Itaq; ut i ceteris aiāntibus mors ē interitus:
 quo animus simul cū corpore & dissipat & perit: quoniam nihil in iis est
 eo sensu perfectius: qui sine corporis uita esse nō potest: ita in hoīe est ani-
 mi a corpore separatio: quæ ubi contigit: leuis ille atq; incorruptus euo-
 lat altius: nusquamque retardatur: donec in illius conspectum peruene-
 rit: cuius imaginem ac similitudinem præ se fert: & tum demum oī labo-
 re omnique tædio peregrinationis huius mundanæ uacuu securus tran-
 quillusq; quiescit. Nam quid aut Epicuro aut Heracleto alii q; istius-
 modi in mentem uenerit: nescio: qui simul cum sensu corporis perire in-
 tellectiuum animum putauerē. Nam id fortassis opinati sunt: quoni-
 am animum corpore solutum corporeis oculis uidere non possent? qua
 si non illum eadem ipsa & cogitatione complecti & ratione consequi
 possimus: qua deum datur: quem & si corporis oculis non uideremus:
 ratione tamen atque intelligentia perspicue comprehendimus. An
 ignoramus mentem ac sensum differre inter se plurimum? Sensus enī
 a sensibilitatis nimietate corrumpitur: ut de his legitur: qui sedent a Ca-
 tadupos: ob eamque rem debilius sensibile a sensu ipso minus sentitur
 ut in tubicinibus tibicinibusque nonnullis: & i iis qui aut fistulis aut tym-
 panis crebrius utuntur: persæpe animaduerti: redduntur enim auditu

Epicurus
 Heracletus

Catadupi

Angeli
Dæmones

imbecilliore adeo ut quæ uoce sunt debiliore minus audiât. Idemq; acci-
dere illis solet: qui oculorum itutum aut i solis radios aut i altioreni niuē
fixius intēderint: Nam uidēdi aciem aut hebetât: aut etiam amittunt. De
mēte autem secus accidit: quæ posteaq; intellectu attigerit intelligibilia illa
cælestia ac summa: lōge facilius ac melius intelligibilia quæ sūt iferiora mū
danaq; intelligit. Quare si mens magis operādo nō frāgitur: nec etiā quo
minus sit: corrumpatur. Præterea rerum earum quæ sūt inter se cōtraria:
cōtrariam eē rationem puto mihi cōcessum iri ab omnibus. Si quicquid
ē cōcretum: discretionem patitur: & dissolutionem omne compositum:
animus certe qui neque compositus est neque cōcretus: nec discerni po-
test nec dissolui. Nam si quod materia uacat: corruptioni nō subiacet: quo
modo animus quem simplicem eē substantiam definiuimus: corrūpi que-
at? Et cum uideamus i natura quasdam formas a materia separatatas oino
ut āgelos ac dæmonas quasdam autem omnino ifitas atq; immensas: ut
naturales formas ex materiae ui abstractas: nōne formæ quædam tertiæ
ueluti mediæ dādæ sunt ad ipsius totius perfectiōem: quæ a materna sci-
licet manātes secūdam illud eē: quod iferius nomiatur: ut ex manāt for-
mæ: quæ a materia sūt deductæ: quæ manates i quam a materia separati
ab ipsa possint secūdam suum eē superius quemadmodum sūt formæ se-
paratæ omnino? Sed huiusmodi certe sūt animi nostri: qui quo ad uires
sēfitiuas manāt a materia: sed quo ad uires itellectiuas separari possunt.
Hinc fit: ut quātum ad mētalem attinet uirtutem: æque hi atq; āgeli & dæ-
mones nullum iteritum patiātur. Insuper ignorādū ne sit: quod simplex ē
Id a seipso separari nō posse. Sed animus cum sit simplex: quo pacto se-
paretur a seipso? Itaq; neque a suo ipfius eē: Nec enim per aliam quādam
formam quam per propriam ac suam animo est suum eē: quod dicitur.
Nam de cōcreto & composito secus ē: Id enim habet eē per formam: quæ
potest a materia separari: & ita etiam corrumpi. Ad hæc nihil corrumpat
nisi aut per id quod sibi cōtrarium habet: aut ob alicuius defectū rei. quæ
sit ad eius eē necessaria. Sed huiusmodi animis nihil habet cōtrarium ne-
que ad proprium eius eē corpus est necessarium: cum siue in corpore sit:
siue extra corpus: animus ipse per sese cōstitit. Ex quo satis patet animum
nō corrūpi corruptiōe corporis Neq; re alia differet ulla: quam quod dū
ē i corpore: se corpori aiūs cōmunem facit: dum abest a corpore: nō facit.
Rursus si fieri nullo pacto potest: ut frustra sit naturalis appetitus: cumq;
homo natura appetit semp eē: & esse id dicamus: ad quod fert oium ap-
petitus: & nos ipsum eē mēte cōcipiamus nō solum a ut præfens pecudum
more sed simplr potius. An ē obscur: hominē q; sit corpore mortalis: cōse
qui perpetuitatem secūdam animum: quo eē absolute & secūdam omne

tempus apprehendit. At qui si animus simul cum corpore iteriret: nemo
 se morti obiiceret. Neque aliud quicquam duceret uita carius. Num Mutius il-
 le qui postea Scæuola est cognominatus: habuit corporis potius quam ani-
 mi rationem: cum solus intra tot hostium millia Porsennam est adortus
 moriturus? cum foculo manum tanquam imprudentiæ ream exurendam impo-
 suit. Nam Zeno eleates quæti corporis salutem fecerit. Phalaris testis est:
 cuius sæuiciam & truculentiæ metu mortis pluris duxisset quam animi
 dignitatem: nunquam facinus, illud tam præclarum esset adhortus: quo &
 phalarim interemit: & se iam poene interemptum reuocauit ad uiuos?
 Quid L. Brutum memorem: qui ut Aruitem Tarquinii regis filium interi-
 meret: uitæ suæ non pepercit. Eadem fuit ratio Leonyde ad Thermophy-
 las: eadem Epamynondæ apud Leuctra: eadem M. Marcelli fortissimi gen-
 tilis illius tui: cum ab Annibale quem nup̄ omnium primus Romanorum
 imperatorum in fugam uerterat: insidiis est circumuetus. Nam si corporis
 salutem maluisset: quam animi magnitudini decoroque consulere: se hosti fu-
 ga facile abtulisset. Certe si animus una iteriret cum corpore: nunquam e-
 t̄ ullus inuetus: qui non se omni ope atque opera ab omni mortis discrimine
 adduxisset. At uideamus & permultos & magnos uiros: qui se alii pro pri-
 alic pro deo deuouerunt. Non solum uniuersa Romana legio atrocissimis
 impii Maximiani Cæsaris satellitibus trucidandam se præbuit: sed maxi-
 mi quoque ornatissimi que exercitus idem sæpenumero fecerunt: faciuntque
 quotidie. Nec enim dubitant corpus quod sua natura mortale est: morti
 exponere: quo animum immortalem per egregia uirtutis pietatisque facinora
 liberent periculo atque miseria huius uitæ. Et nos adeo nostri obliti sumus
 ut nostrorum obitum non secus lugeamus: quam si animi simul cum corpo-
 ribus sint sepulti tanquam animo: qui est humani corporis forma: grauius ac-
 cidere quicquam possit: quo corruptus intereat. Tripliciter enim forma cor-
 rumpi potest: aut per actionem contrarii ut calor per frigoris actionem: aut
 per subiecti uitium ut oculus si perierit: pereat etiam uis uisuiua necesse est: aut
 per causæ defectum ut si præsentia solis defuerit: deest etiam lumen aeris. Sed
 animus noster nihil huiusmodi pati potest. Nam quopactò per actionem
 contrarii corrumpat: cum per eam mentem quam Aristoteles uocat secundum
 dynamis Dynamis hoc est uim atque potestatem possit & cognosce-
 re & recipere contraria omnia? Cuius autem subiecti corruptioni subiaceat
 qui non a corpore manat secundum suum esse: sed ab ipso deo creatus est:
 Defectus uero causæ qui possit ullus accidere cum eius causa quæ alia nul-
 la est quam deus: & immortalis sit & incommutabilis & æterna? Quem
 propterea mihi afferes uel mediocriter doctum: qui minus constiteat quic-

Mutius scæuola

Porsenna

Zeno

Phalaris

L. Brutus

Tarquinus

Leonidas

Thermophyle

Epamynondas

Leuctra

M. Marcellus

Annibal

Maximianus

Cæsar

Aristoteles

Δυναμικῆς

Dynamis

quid est intelligibile: ideo esse & diuturnius & firmitus: quod sensibile esse dicimus: sed quod sensibilius in rebus est: sicuti materia prima corrumpi non potest quo ad suam substantiam: hinc fit: ut longe etiam minus ea mens quæ est secundum potestatem corrumpi possit. Formarum enim intelligibilium capax est. Item quod agit est eo quo patitur: multo perfectius atque præciosius. Mens est autem huiusmodi ea: quæ secundum agilitatem operationemque dicitur. Hæc enim facit: ut actu ea intelligatur: que corrumpi non possunt. Sed huiusmodi mens est quædam animi nostri quæ neque separari neque misceri nec pati potest: & propterea immortalis.

An illud etiam fortassis ambigamus: quicquid ex seipso mouetur & operando & agendo: alteri applicari non posse. Nam si alteri applicaretur secundum esse & essentiam: tunc operandi agendique causæ operationibus atque actionibus æqualiter responderent. Quod si ita sit coniunctum: omnes internæ operationes externæque actiones sunt ipsius coniuncti: necesse est. Quo fit: ut causæ quoque sint eiusdem coniuncti: nec illud fit: quicquid ex seipso mouetur ad operandum & agendum. Itaque huiusmodi consequens est tollendum. Nam quod seipsum mouet ad operationes actionesque suas: non applicatur alteri. Animus uero intellectiuus ita seipsum mouet ad interioris exteriorisque actus: ut ad hos nullo naturæ impulsu agitur. Id quod in his quoque artibus cognosci potest: ceterisque rebus quæ principium capiunt ab actiuo ratiocinatioque intellectu. Itaque secundum esse & essentiam non applicatur corpori. Quod cum ita sit: patet animum interitu eius interire non posse: cui secundum esse & essentiam non applicatur. Num quid etiam simus nescii: id cuius operatio & materiam excellit & corpus: corruptione corporis non corrumpi. Nec enim operatio excellentior est ea substantia: cuius ipsa est. Cum igitur intellectiui animi operatio sit huiusmodi: intelligit enim uniuersale: is ne una cum interitu corporis interibat? Qui uero putant animum esse corporis uirtutem: magno errore uersantur. Videmus enim uirtutum instrumentalium operationis post annos quinque & quadraginta in humanis corporibus fere omnibus frangi & debilitari solere. At illo ætatis flexu & sapientia augetur: & ad sciendum reddimur acriore uel quadam mentis longe præstantiores. Quod si animus ille noster corporis uirtus esset: ea dumtaxat intelligeret: quæ corporis sunt. Nam cuiuscumque aliquid capax est: pro sua natura est capax. Sed mens cum spiritalia simpliciaque intelligat: corporis uirtus certe esse non potest. Ad postremum ne uideamur quam oportet argumendo: longiores: quicquid pro una eademque formæ ratione est imago & similitudo separata illius atque diuinæ mentis: non manat a corpore secundum esse & pote-

statem. Nam si ita manaret cum quicquid formæ alicuius capax est: eius
 pro ui propria suaq; est capax: & ita eam sibi formam pro corporis mate-
 riæq; natura impræssam reciperet: quæ quidem in eo esset uel tanq̃ for-
 ma corporea uel quæadmodum forma quæ & in corpore & pro corporis
 cōuenientia non ui propria operatur: qua quidem absurditate nihil ab-
 surdus. Nam quod mentis diuinæ imago similitudoq; est: sua ui suaque
 natura ita mouetur ad operandum in corpore humano: ut illam uniuersum
 fo i mūdo operari & dicimus: & certo credimus. Itaq; necessario fit: ut q̃
 quid secundum eadēq; formæ rationem est imago & similitudo diuinæ
 mentis: quæ ut habetur in Osee signaculum est similitudinis: id a corpo-
 re secundum esse & operationem & potestatem manare nullo pacto que-
 at. Sed forma huiusmodi separatæ mentis cum & omni in loco semperq;
 fit: si quis ambigat eadem hanc rationem recipi in animum intellectiuum:
 is ab omni se ratione alienum fateatur: oportet. Quod cum ita sit: quid
 ueremur audacter uerq; affirmare huiusmodi animum nec manare a
 corpore: nec fieri ullo modo posse: ut intereunte corpore ipse intereat: ni-
 hil inquam habet animus noster i se mixtum nihil cōcretum nihil corpo-
 reum nihil externum: sed sua quadam natura constat: suaq; ui: qua sentit
 qua sapit: qua uiuit: ac uiget: qua totus est dei simillimus: quo fit: ut neq;
 dissolui queat: nec secerni nec deleri: sed immortalis sit potius: planeque
 sempiternus. Quid ergo dolemus Iacobe Antoni Marcelle nobis ereptos
 filios? Quid tandiu collachrymamur? Quid querimur? diruperunt illi tā-
 dem: diruperunt: atq; leues puriq; peruaferunt nebulosum: hoc est caligi-
 nosum cælum: eoq; sunt euecti: ubi nulli uentorum flatus nulli imbres:
 nullæ sunt tempestates: ubi nullus rigor: nullus æstus: uulla mutabilitas
 sed tranquilla omnia serenaq; sunt ac plena gaudii ineffabilis. Itaq; redi
 aliquando ad teipsum colligere: recreare: agnosce: qui sis quantusq; cuius
 Au unus fortasse tu inter patricos Venetos sis iuētus: q̃ diuinæ iusticiæ
 diffidere uelle existimeris? Hæc eni Venetis uobis laus ē ueluti peculia-
 ris: qd' mortaliū oium primi iusticiā colitis: atq; ueneramini. Nū Veneti
 iusti sint: deus uero iniustus. Nā hoc erat tertiū qd' mihi dicēdū mō ppo-
 suerā: cū aior immortalitatē onsurum me sum pollicitus. Quæ iam pbata
 qm nobis ē nō minus firmissimis rōnibus quā icorrupta quadā natura le-
 ge: reliquū ē: ut idē a diuina iusticia muniamus: ac ueluti roboremus qd'
 certe facillimū factū ē. Præstātissima qdē inter uirtutes: & eadem splendi-
 dissima optimaq; uirtus a uiris sapientibus iusticia iudicatur. Nam neq;
 domus neq; respublica neq; ipsum hominum genus uacare iusticia ullo
 pacto queat. Quia cælum ipsum: omnisq; natura concidat: est necesse:
 ubi iusticia sit medio sublata. Si solus deus ē uirtus: & omni uirtute præ-

Osee

Tertia pbatio

Esaías
Osee
Dauid

Matthæus
apostolus
Augustinus

Abacuc

Diagoras me-
lius

Solomon
aut philo

stator: solus certe deus est & iustus & totius iusticiæ fons atq; origo. Hic est ille: de quo scriptum est apud Esaïam: Meæ sunt iusticiæ & imperiû. Itaq; nõ absurde in osee legitur. Recte uia domini & iusti habitabunt in eis. De hoc ipso etiam Dauid iquit iusticia est plena dextera tua. Quod si tanta est iusticia dei & tam abundans: si tanta est eius imperii potestas: dubitandum ne sit: eum quod est apud Matthæum apostolû: cuiq; secundum opera sua redditurum? Nam si secundum Aurelium Augustinum placuit diuinæ puidetiæ præparare in posterum bona iustis: quibus nõ fruuntur iniusti: & mala impiis: quibus nõ ex cruciabantur boni: satis nobis argumto esse debet animos nostros esse immortales. Videmus enim quottidie: quanta in his rebus confusio sit: quæ orbi lunari subiectæ sunt. Qui. n. in huius sæculi comodis ordo est: uel quæ potius nõ abusus? Qui omnes sunt seruitute inferiores: imperant uiris bonis: atq; dominantur. Honoratur impius: contemnitur pius. Qui doctrina ualent & grauitate: ridiculo sunt. Assentatores indocti habentur in pretio. Flagitiosi ac neq; & opibus abundat & gloria. Viri frugi ac præstantes & mendici sunt & obscuri. Nulli probitati nulli eruditioni est locus. Leuitatis omnia & stulticiæ plena sunt? Quam rerum absurditatem Abacuc ueluti admirans iquit. Quare respicis contemptores: & taces: concultate impio iustior esse? Et quod uidemus quottidie usu fieri: affliguntur uiri iusti ab impiis: & ad mortem usq; per omnem uitæ cursum acerbissime cruciantur. Qui autem uim qui in iuriam quam contumeliã inferunt nõ modo poenã subeunt: nullam pro sceleris magnitudine: sed in deliciis potius & uoluptate uiuunt. Sardanapali uitam nõ exitum affecti. Quod si uera sunt: quæ scripta legimus Nullum malum impunitum: & nullum bonum irremuneratum: cum per se ipse probi nullam peccati facinoris in hac uita poenam recipiunt: nec præmium probi: ubi esset dei iusticia: si animi simul cum corporibus interirent? Num fortasse Diagoran illum melius malimus: quam ueritatem sequi? Diagoras enim melius cum accusasset eum: ab quo liber quem ipse composuerat: subreptus esset: idq; ille a se factum peccasset: deinde libro perinde ædito ac suo magnum ex ea re sibi nomen atq; gloriam peperisset. Diagoras quia impune adolescens in tanto successu fortunæ peccasse uideret: deum esse homo stultissimus negauit. Nesciebat. n. aliam esse dei aliam hominum consuetudinem. Permittit quandoq; deus affligi bonos: quo uel magis exercitati meliores fiant: uel merita meritis cumulantes maiora sint præmia habituri: uel ob aliam reconditam causam hominibus nobis incognitam illi notam. Itaq; recte in libro sapietie scriptum est: Nec enim est alius deus quam tu. Tibi cura est de omnibus: ut ostendas: quam non iniuste indicas iudicium. Neq; enim rex neq; tyrannus in conspectu tuo inquireret: de seris: quos perdidisti. Cum ergo sis iustus: iuste omnia disponis: ipsum quo

que pater qui nō debet puniri: cōdemnas: & exterum existimas a tuā uir-
tute. Et paulopost. Tu autem dominator uirtutis in trāquillitate iudicas:
& cum magna reuerentia disponis nos. Quis est præterea ita ab omni ra-
tione sensuq; abhorrens: ut quod ab hominibus nō negligitur: id ab deo
neglectum putet? Si nos eorum quos genuerimus: diligentissimam curā
gerimus: num arbitremur deum nullam rerum humanarum nullam ho-
rum quos ipse creauerit: curam gerere. Faciamus ne deum omnino otio-
sum? & secundum Epicurum prouidentiam eius tollamus omēm? At au-
diatur ecclesiastes: ne dicas coram angelo non est prouidentia: ne for-
san deus iratus super sermones tuos dissipet cuncta opera manuum tua-
rum. Qua propter cum deus gubernet omnia prouidentia: & cum iustus
sit dominus secundum Hieremiam: satis nobis probari debet eos omnis
qui in hac uita receperint: fore ut in altera uita post interitum corporis q̄
q̄ pro meritis suis aut præmium recipiant aut pœnam. Sed cum corpus
ab animo separatum quoniam nihil sentiat: nihil etiam pati possit: an dif-
fidimus: quin id totum. quicquid ē uel optandum uel formidandum: ani-
mo ipsi primum deinde post resurrectionem & animo simul cumulatim
re quadam mensura debeatur & corpori? Qua ex re patet uel pro diuina
iusticia hominum animos esse immortalis. Cum igitur iam satis osten-
sum sit nullam esse neq; necessariam neq; honestam causam tam diutur-
ni ac tam uahementis doloris tui: quod filium uideas teterrimo ac tristi
corporis carcere mortis beneficio liberatum: cum morti quæcunq; in mū-
do sunt: debeantur omnia: eamq; intelligas malorum omnium atq; incō-
modorum finem: quibus hominum uita cruciatur: & cum suauissimi præ-
terea cuiusdam somni imaginem tum uitiorum omnium sepulturam: &
ut improbis propter futura supplicia formidandam: ita probis ac piis q̄-
bus æterna debetur gloria: expetendam maxime atq; exoptandam. Quid
est per immortalem deum: quod in hac tanta immortalitate libertate bea-
titudine animorum lugere te oporteat faustum felicem & fortunatū Va-
leri tui obitum: qui ut te patre uiro præstantissimo ita admirationē probi-
tatis suæ adeptus omnem huius uitæ quæcunq; haberi potest felicitatem
ex hisce luctuosissimis tenebris cōmigravit ad lucem illius cælestis & pa-
catissimæ ciuitatis: ubi omnia ridet: oīa exultant: oīa bonorum omium
plena sunt: Iam sane tu Valeri beneficio qui nuper, solum eras uenetiariū
cælestis patriæ factus est ciuis: ubi nullus est liuori locus nullus obtrecta-
tioni nullus contentioni: Quicquid enim bonorum acquirunt liberi: nō
minus bonis parentibus quam sibi acquirunt. Quare cum pulcherrima
& dilectissima tui portio cælesti republica est donatus: potes etiam iure
tu cum uoles: uelle autem semper debes: iura tibi filii uendicare: Quid. n.

Epicurus
Ecclesiastes

Hieremias

Cōclusio per
enumerationē

Peripatetici

Venetorum

origo

Dores

Diodorus sicu

lus

Gallia trāsalpi

na

Britannia

Eneta

Epirus

Paphlagonia

Phylemenes

Priamus

Græci

Antenor

llium

Aegyptii

Priamus

Hector

Euganei

Eneti

Troiani

Troia

Eneti

Patauium

Aquileia

Aeolicū digi

ma

Veneti

Hunni

Gotthi

Venetia

est amplius: quod requiras in uita? Abundas tu certe his oibus & bonis & comodis: quibus humana felicitas cumulatur. Nam si ad sæculi huius felicitatem triplicia bona Peripatetici pertinere præcipiunt fortunæ quæ aliud nihil quam dei uoluntas est: corporisq; & animi quæ neget felicissimū esse te? Ut. n. a patria incipiam: siq; secum aio uoluet: & q; primi fuerint Veneti & quæ regna tenuerint: & ubi tandem cōsederint: & quas urbes illustrioris cōdiderint: satis quod ad patriæ laudē spectet: a se narratū existimet. Nā res illorū maiorūq; tuorū clarissime gestas si uel deliberare instituerō: non breui quapiam aut oratione aut libello: sed tot uoluminibus opus sit: ut uel eas enumerare difficile fuerit. Itaq; ut paucis rem percurrā: es tu Iacobus Antoni Marcelle oīum primū in ea patria natus & ab ineūte adolescētia ad istā usq; ad præsentē uel aduentatē iam senectutem p̄ oēs ætatis gradus egregie honoratus: qua nulla uideo in uniuerso terrarū orbe nominis gloria clariore. Quæ. n. gens nō modo in Italia sed etiam intra oēm terræ ambitum nobilior est Venetis: Qui primū profecti a Doribus: ut diodorus siculus autumat: relicta ea galliæ trāsalpinæ parte opulētissima & præclara quæ iacet e regione Britaniæ: Nec. n. iis assentior: q; uenetos putāt & ortos & nominatos alii ab Eneto rege Illyricorū: alii ab urbe Enetā: quæ est ipsa in Epiro & illustris fuit & potēs: cōsedere post res multas atq; peringentis pulcherrime gestas in paphlagonia. Deinde Phylæmene duce atq; rege auxiliū regi Priamo ferēs aduersus Græcos tandē post maxima clarissima q; facinora Phylæmene amisso cum paphlagoniā ob ītestinas eius regni seditiones repetere nollēt: se abeūti Antēori nauigatiōis atq; fontū sociorū addidere: siue is post Illiū quā uulgo tradūt captiuitatem: græcorū benignitate pro ueteris hospicii iure usus sit siue post ambitionē sub foederibus græcorū ut sunt Aegyptii huius sentētia: locupletissimi auctores ex ipsius Priami & Hectoris uolūtate coloniam deduxerit itrasinum hadriaticum. Itaq; bello uictis fugatisq; euganeis qui mare iter alpesq; populū ferocissimi incolebāt Eneti simul Troianiq; uniuersæ illius regiōis ponti: in quem primum essent egressi locum troiam uocauerūt. Idq; Pago nomen māsit: Gentem autem uniuersam ob multitudinem uiresq; enetorū ex ipsius Antenoris troianorūq; sententia eneti sunt appellati. Eneti igitur ad epti pulcherrimam atq; feracissimam Italiæ orā patauiū atq; aquileia: quā postea ipsam tēporū calamitate fuditus deletā rursus cōdiderē romani: aliisq; nō nullis in ea cōditis āplissimis & opulētissimis urbibus ac regno mirabili incrementō āplificato. Demū ut sūt res hūanæ icōstātes oēs ac mutabiles: eneti iidē q; addito æolico digiāma ueneti postea dicti sūt: ob Hunnorū Gotthorūq; ipetū ac uastatiōnē fortunæ tēporibusq; prudētī atq; salutari cōsilio. cedētes quotquot ex uniuersæ uenetiæ proximisq; Italiæ urbibus &

opibus & nobilitate p̄stabāt: i hūc istū locū quē felicissimē nūc tenetis: ut
erat ab oī barbaręq; turbine & imanitate ap̄prime tutus: sese oēs cū suis
oībus icolumes receperūt. Vbi urbē uenetiā diuino quodā ductu atque
auspiciis cōdiderūt: qua qdē una nihil ē sub sole neq; mirabilius nec meli
us. Per idē uero tēpus iclyti illi maiores tui plarīq; Marcelli moti nō cum
ueterē illa necessitudie ac beniuolētia quæ Aenæ Antenorīq; fuerat iter
se maxima: tū securitate & amoenitate loci post uersam a Gotthis urbem
Romā i prædā & uniuersam ferme Italiā ferro igniq; uastatā cū ornatissi
ma opulētissimaq; classe se Venetiā p̄uatim ac publice p̄ oīa ciuitatis mu
nera cōiunxere. Quid, n. memorē sup̄ioris illos maioris tuos aut. M. Mar
cellū fortissimū & clarissimū ip̄eratore: p̄ p̄mus Romanorū ducū uidit An
nibalē fugiētē: q; unū de quadragies collatis signis mirabili sua cū gloria
cū hoste dimicauit: q; nō minus aduersis quā secūdis i belli uicibus eadē
se ai cōstantia strenuitateq; semp gessit inuictū: aut. M. itē Marcellū uirū
nō minus acrem & grauē quā eloquētē: q; ut publice libertati bonoq; cōsu
leret: maluit icerto ac formidabili belli discrimie Pōpeiū sequi quam ullo
blādiētis fortunæ usurus bñficio lentire cū Cæsare: Qualis at̄ futurus erat
Marcellus ille adolescēs: quē Octauiaē sororis filiū Cæsar augustus p̄pter
motū īgeniīq; præstatiā sibi adoptarat: si diūtius fuisset i uita: ex Virgilio
nostro cognosci pōt. Ita. n. de illo cecinit.

Quantos ille uirum magnam Mæuortis ad urbem
Campus aget gemitus: uel quæ Tiberine uidebis
Funera: cum tumulum præterlabere iacentem.
Nec puer iliaca quisquam de gente Latinos
In tantum spe tollet auos: nec romula quondam
Vllo se tantum tellus iactabit alumno.
Heu pietas heu prisca fides inuictaq; bello
Dextera. nō illi quisquam se impune tulisset
Obuius armato: seu cum pedes iret in hostem:
Seu spumantis equi foderet calcaribus harmos.
Heu miserande puer siqua fata aspera rumpas:

Tu Marcellus eris. Prætereo reliquos maiores tuos: q; & plurimi extiterūt
i florētissimo isto Venetorū senatu & āplissimī uiri: quos certe oīs cū ma
xio sui nomis splēdore mirū imodū reipublicæ p̄fuisse cōstat. Quid, n. de
uniuersā uestra republica uerba faciā: aut sim circa publicas laudes curi
osior: cū uestrorū quorūdā cā effectū uideā. ut pp̄riæ laudes negligant?
Quo factū ē: ut tot tātaq; uenetorū res geste ad hāc diē i obscuro sint eorū
uitio: q; nulla ipsi fortasse uel minima digni laude aliorū gloria offendūt
nesciētēs ii qdē uix ullū i republica uitiū eē inuidētia execrabilius p̄niciosi
usq;. Desinat igit̄ fucatae simulatores: iusticiæ male cōsulere: ne dū uidē

Marcelli
Aeneas

Gotthi
Roma

M. Marcellus
Annibal

M. Marcellus
Pōpeius

Cæsar
Octauia
Virgilius
Mauors

id agere neqd discordia i bene morata ciuitate oriatur ex cognitione illu-
lustrum facinorum: nō minus uniuersæ patriæ quā optimis quibusdam
ciuibus occultis odiis nocuisse iudicent. Nos autem hoc tempore præ-
termiſſis publicis laudibus illisq; & maximis & prope infinitis de te uno
quod cœperamus: breui absoluemus. Natus ergo ex illustri genere Mar-
cellorum adeptusq; opera diligentiaq; parentum ea initia & adminicu-
la omnia: quæ bonum & egregium ciuem factura essent: & ab ipsa usq;
adolescētia i rebus grauissimis semper fortiter innocenterq; uersatus bre-
ui temporis curriculo cū incredibili oīum admiratiōe ad summā gloriā
peruasisti. Conticebo enī breuitatis gratia commoda tui corporis: qbus
heroas etiam illos quos ob excellentiam humanæ naturæ decātat antiq;
tas: uel æquas uel superas: proceritate latitudinem robur cōuenientē mē-
broꝝ cōpactionē tum uigorē scintillasq; oculorū integritatē omniū sensu
um formæ bonitatē ac præstantiā: qua ita emines iter alios: ut ea de te iu-
re dici queant: quæ de Iasone canit Orpheus.

Iason
Orpheus

Clarior in cūctis diuus splendebat Iason:
Iuno & enim letos oculis afflarat honores.
Et pulchrum dederat magnūq; & pectore fortem.

Nestor
Homerus
Fabricius
Cato
Paulus hæmi-
lius
Aristides
Phocion

Quæ quidem oīa tācti nō mediocria ad uirtutē sunt adminicula: ta-
lia tamen sunt: ut simul cum corpore cōsēscant. Sola ē animi uirtus: q̄ i-
dies magis atq; magis reuireſcit ac floret: eosq; fructus de se fert: q̄ & sua-
uissimi sunt & salutare & sempiterni. Quibus autem uirtutibus ipse non
polles, quid igenio tuo uel acutius uel fecūdius? Quis te uno dicēdo aut
grauior aut ornator aut gratior: e cuius lingua quod de Nestore Home-
rus memorat: dulciōr omni in melle oratio profluīt. Iusticia uero integri-
tateq; tantus es: ut neq; Fabricius neq; Cato nec Paulus hæmilius nec A-
ristides nec Phocion tibi sit p̄ferēdus. Quid memorē tēperantiā: qd inui-
ctū animi robur? qd tollerantiā & cōstātiā tuam omnibus in rebus. Nā
fide & pietate ueritateq; tibi sanctius nihil ducis. Facilitate uero humani-
tate masuetudine affabilitate beneficentiā tāta es: ut eos etiam qui te nū-
quam uiderunt: mirifico tui desiderio afficias. In omni autem prudenti-
tiæ & consilii genere quem tibi anteponam: habeo neminem. Et ne id q-
dam mirum. Ita enī a primis annis & mari & terra es per omnis uicissi-
tudinēs fortunæ uel tuo uel reipublicæ tuæ nomine in rebus plurimis ua-
riisq; & maximis diu multūq; uersatus: ut eadē audeā de te affirmare: q̄
de strenuo atq; sapiēti Vlyſſe illo Homerus poeta finxit.
Callentē dic musā uirū: qui mcenia sacre
Duruta post troiæ multūq; diuq; pererrans.
Et mentes hominū multorum nouit: & urbes

Vlyſſes
Homerus

Vidit: & horrifona qui tristitia plurima pōntō
Pertulit: in patriam quo se sociosq; referret. Sed illud ī te est uirtute oī prae
stātius: quod cum ceteros omni laude atecellis: te nō modo ceteris om
nibus parem uelis sed multis etiam ī rebus inferiorem. Et facis tu quidem
oīa sapiēter. Nam et si pulcherrimum ducit ceteros beneagēdo superare
lōge tamē & pulchrius est & diuinius seipsum ita uincere: ut nihil inani
gloriā tributum uideat. His artibus his studiis factū ē: ut omīa ī maximo
tuo amplissimōq; senatu nō modo nō petēs sed quādoq; etiam fugiens
cū maxima tua sis laude cōsecutus. Quāti autem faciūda sit egregia uir
tus tua singularisq; prudētia: ex istoz patrum de te iudicio facile potest ī
telligi. Est. n. patricioz apud uos ordo: id quod de romanis quōdam re
gi Pyrrho cyneas rettulit: senatus multoz regum. Itaq; nihil apud uos te
mere iudicat: sed & mature & sapiēter omnia. Quod ut re ipsa clarius pa
teat: paucis e multis breuibusq; exemplis & grauissimum senatus tui de
te iudiciū & tuam ī rebus gerēdis cōficiundisq; strenuitatem celeritatē
īdustriam cōpendio exponā. Fuit florentissimā reipublicā uestrā nuper
cū nobilissimo illo & excelso animo principe Philippo Maria anglo diu
turnū bellum atque periculosum: cuius initium a Florentinorum fractis
afflictisq; rebus fluxit: qui cū a uobis opem & auxilium implorassent ad
uersus eū: qui cū uetus uobis necessitudo atque amicitia semper fuerat:
cū grauī detrimento uestrū arariū affecerunt: tum in tantā rerum diffi
cultatē uos coniecerunt: ut de uniuerso quādoq; iperio iuire discrimen
cogeremini. Casalem cognamēto maiorem: quod quidem oppidum po
situm est in padi ripa: oppidanorum defectione tenebatis. Id Philippus ī
genti ornatissimōq; exercitu classeq; munitissima flumine terraq; ador
tus indefesse atq; acriter oppugnabat: & pilis saxeis & missilibus atq; om
ni tormentoz ac telorum genere: Permultum enim rei suae eum locū con
ducturum arbittabatur uel ad tutandum agrum cremonēsem uel ad tol
lendā spem osti subuehendā casalis aduersus urbes suas: quae pado ad
iacent. Erant iam oppidani peregrinōq; milites assiduis uigiliis & labori
bus ita defessi & exinaniti uiribus corporum: ut de deditioe consiliū ini
rent. Tu uero qui oppidanis: cunctozq; praesidio praefectus intelligeres: q̄ti
interesset illud oppidum non solum ad turbandā rem hostis sed etiam
ad Brixiae salutem: quae rei frumentariae inopia laborabat: nec ei aliunde
quam ex Casale quo a uenetis per padum nuper maxima uis frumenti
esset aduecta: consuli per id temporis ac puidēri posset: omnibus & ani
mi & ingenii uiribus contra annexus alios beniuole monendo alios acri
ter accusando hos adhortatione illos minis singulos singulis remediis ut
usui erat impellendo: illud breui consecutus es prudenti oratione & ani

Romani
Pyrrhus
Cyneas

Philippus
dux
Florentini

Casalis maior
Padus

Brixia

Philippus dux
Brixia
Cœnomani

Nicolaus
imperator

Scipio

Franciscus fo-
scarus dux

Roatum

mi magnitudine: quod alius quisq; in tanto hostium terrore in tantis dif-
ficultatibus oppidi nullis uiribus sperare ausus esset Frustrari enim ho-
stis cum sua se uidisset spe ob unius Iacobi Antonii Marcelli consiliū at-
q; diligentiam: coactus est deniq; inde abducere suas copias. Quæ quædem
res cum magnam de tua præstanti singulariq; uirtute admirationē apud
hostem tum præcipuam apud tuos tibi laudem comperauit. Obsidebat
Philippus idem maximo & firmissimo. equitatu peditatq; urbem Bri-
xiam: quæ cœnomanoꝝ omnium caput est: & populo atq; opibus præ-
potens. Eoq; iam res erat adducta ob diuturnitatem belli obsidionisq;
molem: ut ciues pressi fame & rerum necessariatæ omnium defatigati in
opia i ultimam essent desperationē acti: Nam & uniuersus cæpus ea tēpe-
state & municipia castellaq; montana fere omnia in hostiū erant potesta-
te. Itaq; nullus aditus in urbem patebat oīno: adeo Nicolaus ille perusi-
nus Philippi imperator uigilātissimus bellicosissimusq; locos oīs nō mo-
do urbi uicinos copiis suis custodiisq; uallarat: sed etiā eminens iacentis
per quos ullus patere posset accessus: munitiōe firmissima asseruabat.
Rumor quotidie magis apud Venetos increbuerat propediem Brixiam
perituram nisi & fructum & auxilium illico mitteretur. In tāta rerum ini-
quitate cum fluctuarent patres: neq; quid consilii caperent i casu tam re-
pētino & tam difficili offerretur: tum ipse ut es ingenio acerrimꝯ & anio
ad res magnas atq; periculosas inuictꝯ: te ultro quasi alter Scipio ad id
negotii atq; discriminis iturum polliceris: Cumq; nō nulli te rem supra ui-
res conaturum dicerēt: aliudq; nihil quam mortem tibi & senatui dede-
cus reportaturum: solus Franciscus Foscarus princeps ille sapiētissimus est
inuētus: qui mirificæ tuæ diuinæq; uirtutis grauissimus iudex ac cēsor &
probaret tuā profectiōem: & magnā ex ea utilitatem ac laudē ad repu-
blicam peruēturam certo speraret. Tu autem moræ omnis impatiēs iter
arripis per inuia uillium diuerticula per iaccessibiles uepribusq; cōseptos
atq; misere ipeditos siluæ ambitus per asperos mōtium saltus rupesque
præcipites. Et ita omni quiete uacuis diebus coniungens noctes quo tē-
pore ducalis miles Brixia turrim ceperat: eratq; i urbem iam populabun-
dus descēsurus: iopinato ipse ac subito quas cælitus missum numē: cum
ardētius pugna utrinq; ferueret: cum plūbeis omnia pilulis scorpionibus
& missilibus streperēt: atq; intonarēt: appares iter ipsas dimicātium dex-
tras: Quem hostes repēte intuiti atq; stupefcētes: tāquam fluminis ictu ali-
quo tacti eēt sese cōtinuo omnes & ab urbe & a turri quam occuparāt:
præcipites auertere: coactiq; sunt ab osidione re infecta discedere. Tu autē
recreatis confirmatisq; ciuium animis oratione primum deinde etiam re-
rum omnium copia & præsidio Roatoq; municipio tuo etiam ductu ex

obfidētium hostium faucibus ereptō: agrum ueronensem qui ab iisdē
 hostibus præmebatur: mira celeritate reuertisti: cuius aduentu ueronensi
 præsidio quod hostilium metu uirium itra moenia urbis se cōtinebat: ma
 gnisq; præmebatur incōmodis: cōfirmato rebusq; necessariis & oportu
 nis omnibus istruō: ager ueronensis omnis qui ad Mintium iacens la
 bare iam & sentire cū hostibus cœperat: ad sanitatem rediit nihil fide ad
 uersus uenetos sibi sanctius ducens. Cumq; non multo postea idē Philip
 pus maiore apparatu & uiribus bellum Brixianos instaurasset: classēq;
 in Benacum ualidam & itigentem inuexisset: omniaq; terrore tumultuq;
 impleffet: nouum ipse nauigandi genus & nunq̄ antea auditum excogi
 tasti: & id quidem tum admodum salutare uenetæ dicioni: quod exēplo
 postea nocuit plurimum regiæ urbi Cōstātinopoli. Nam impius iste Ma
 hometus Amorathi filius eodem machinānti genere traducta classe per
 hometus a Bosphoro Cōstātinopolitanum in portum iexpugnabili illa
 cōtinentē a Bosphoro Cōstātinopolitanum in portum iexpugnabili illa
 nobilissimāq; urbe potius est cū maxima christianorū oīum iactura. Lau
 datur sane Xerxes quod Asiam atq; Europā ad hellepōtum ponte cōiun
 xerit: quod cōtinentem ad Athon nauigabilem reddiderit. Sed lōge tua
 ē laus illustrior: quod classē uenetā quasi Dædalum remigio alaxæ cæ
 lo ipsi credideris. Nā cum oīa municipia & castella quæ Benaco adiacēt:
 i hostium essent potestate: nec ullus pateret aditus ad classē deducen
 dam in eum lacum: montium iter ad nauigandum mirabili quodam in
 geni acumine reperisti. Compactis enim trabibus æqualibus inter sese p
 nauium latitudine atque longitudine interuallis: illisque sultatim excisis
 in longum pro carinæ dorfi capacitāte in iis myoparones biremesque at
 que triremes omnes singulæ singulis sunt impostæ. Et ita ab Athesi flu
 minæ per asperrimas atque eminentis montium rupes scopulosque hor
 rendos ad ipsa usq; caligantia montium cacumina rudentibus ac ma
 chinamentis incredibili sunt tracte celeritate? Continuoque eadem ui at
 que industria retinaculis tamen quibusdam impetum moderantibus &
 aqua ueluti perenni in trahium sulcos infusa: ne nimio pondere ac mo
 tu accenderentur: eadem inquam industria eadem naues omnes suis or
 dinibus a summo ipso montium uertice subiecta præcipitā demissæ: pri
 us in Benacum uisæ sunt descendisse: quam de illarum molitione quicq̄
 audiretur. Quarum subita præsentia quasi portento hostium animi con
 sternati nihil sibi inhonesta fuga potius duxere. Magna tamen ex parte
 formidabilis illa Philippi classis aut capta est aut demersa. Blasius at
 retus classis eius p̄fectus q; paucis añ ānis nobilissimū regē Alphōsū i mari
 tyrrheno cū duobus simul sribus totq; īgul ac ducibus ad Caietā illustri
 illa nauali pugna supauerat: & i captiuitatē egerat piscatoria īscēsa cym

Philippus
 Brixiani
 Benacus

Mahometus
 Bosphorus
 Cōstātinopolis
 Xerxes
 Asia
 Europa
 Hellepōtus
 Athos
 Dædalus

Athesis

Blasius exa
 retus
 Alphōsus rex
 Caieta

Nicolaus ipe-
rator

Fr.Sphortia

Philippus dux
Mincius
Verona

Fr.Sphortia
Benacus

ba in fugam uersus hostiles manus uix effugit. Et hæc quidem uictoria tibi tota est danda: cuius caliditate & cōsilio factum ē: ut uiceretur. Ad hæc cū non multo post tempore idem Nicolaus ipeator cum i gentibus copiis ac uiribus ueronensem uincenūq; agrum non parua ex parte occupasset. Venetorum imperium ī tanta rerum mutatione instabilitateque animorum non mediocri periculo laboraret. Totaq; spes ī uno Frācisco Sphortia fortissimo & fortunatissimo imperatore: qui uic Mediolanensium dux & i subribus & tot amplissimis urbibus pacatissime imperat: ubi accersitus a Venetis cū exercitu quadraginta millium militum rei uestræ auxiliū ferrunt: certe nisi tua industria obuiam occurrisses: frustra fortasse tātus apparatus extitisset. Nicolaus enī qui tanti ipeatoris aduentū præsenferat: cum non esset iscius: & quantus Frācisus esset in re bellica: & quā ipe illo uiribus inferior: se prærupta latissimaq; fossa ac uallo & turribus munierat futurum opinatus: ut ante urbe Verona quam obsidebat potiretur: quā trāse uideat fossæ Francisco facultas esset. Tu uero q; ut es me tuis acie acutissimus & rerum peritissimus humanarum uiri cōsilia optime calleres: intellecta periculi magnitudine nihil cōtatus tecum assumpta parte præsidii ueronensis itrepide atq; expedite per medias hostium stationes cūctis munitionibus supatis ad iuga montium inaudita celeritate peruasisti. Illudq; es pperere consecutus: ut municipiis cunctis castellisq; recuperatis & hostium præsidiiis pulsis omnibus te quāprimum ipeatori Francisco cōiunxeris: & exoptati in urbem transitus comitem simul ducēq; præstiteris. Qua quidem re audita confestim Nicolaus obsidionem omnem deseruit: fugæ similem reditum faciens: parūq; defuit: quin a Sphortianis insequentibus caperetur. Idq; opinione omnium factum cēt nisi a suis domesticisq; militibus sublatus humeris: nam dū incautius se Nicolaus reciperet: equus in præcipitium obuium lapsus est: ex insequentium manibus esset ereptus. Tua igitur nō minus diligentia quam tanti ipeatoris aduentu ac uiribus factum uidemus: ut & uerona obsidione illa ducali: atq; imminēti captiuitate liberaretur: & Vicētinus ueronensis que ager omnis recuperatus immortalis ageret tibi gratias. Si uelim oia tua memorabiliaq; facinora singillatim suoq; ordine referre: dies me deficiat. Itaq; cæteris omiis: illud certe reticēdum non ē. Cum idem dux Philippus superato etiam Mintio uerona urbe per insidias esset potius: nihilq; ei deesset præter arces: & iam ciues omnes alii pterriti ob tantam hostium multitudinem quos intra moenia receptos cursitantēsq; uidebant: alii rerum nouarum cupidi: ut populorum mos: se Nicolai unius potestati permitterent: tu accersito ipeatore Francisco qui iuga supra Benacum occuparet aduersus hostium præsidia: confestim superiorem

præesse. Et quæadmodum hominibus i bona ualitudine cauere ne in ad
uersam icidant utile est. Ita etiã pacatis urbibus concordiaq; utëtibus cõ
ducibile est: sese ab õmni seditione custodiant. Similia ergo utili hoc mo
do crebro tractãda sunt. Ex cõtrariis aut utile sic perspiciuum fit. Nã si cõ
ducit eos ciuis: q; & æq; & boni sunt: honoribus psequi: ita punire iprobos
utilitatis plurimum affert. Et siquidem inutile ẽ: nos solos aduersus the
banos bellum gerer: utile erit: ut lacedæmonios socios nobis assiscamus
Itaq; aduersum illos belligeremus. Ex cõtrariis igitur sic utile clarum effi
cies. Vtile uero a claris uiris iudicatum hoc pacto assummes. Nã & laced
demonii ubi athenienses bello superassent: usui sibi fore existimarunt: ne
eorum urbẽ in prædã uerterent. Et Athenienses rursus cum possent spartẽ
funditus euertere cõducere sibi arbitrati sunt: si lacedæmonii supessent:
Et iustũ qdẽ & legitimũ & utile sic tibi tractãdum ẽ. honestũ uero & facile.
& iucundum: & possibile & necessarium quo mō & hæc supiora te tracta
re cõueniet: & de iis qdẽ & hisce dicere cõmode poterimus.

Vrsus aut definiemus quantũ & quale & qd tũ in curia: tũ i cõcio
ne cõsultabimus. Nam si horũ singula plane tenuerimus: res ipsæ
pro una quaq; nobis cõsultatiõẽ uerba suppeditabunt: cõis aut spẽs quas
diu ante nouerimus: facile in unã quãq; cãm inducere poterimus. Qua
propter ea sunt nobis diuidẽda: de qbus uulgo cõsultant oēs. Vt summa
tim ergo dixerimus: eã de quibus orationẽ hẽmus: propositiões septẽ sũt
numero. Necessẽ eim ẽ: nos & cõsultare & orare: tũ in senatu: tũ apud po
pulũ aut de sacrificiis aut de legibus aut de apparatu ciuili: aut de socie
tatibus ac fœderibus aduersus alias urbes: aut de bellis aut de pace: aut
de pecuniarum prouëtibus. Hæ igit ppositiones sunt: de qbus ois est no
bis & cõsultatio & oratio. Hæ autẽ unãquãq; diuidamus: cõsideremus.
q; quibus modis orõne i his utendũ fuerit. De sacrificiis aut abũde dice
re necessẽ ẽ. Aut. n. dicimus pñti i statu ea seruãda eẽ: aut ut magnificen
tius: aut ut i his humiliter quodammodo agẽdũ sit. Cũ igit dixerimus in
pñti statu ea seruãda esse: cãs inuenimus: ex iusto qdem dicẽtes. Iniustũ
apud ois esse: præter cõsuetudines primas qeã agere. Quodq; oia uatici
nia hoibus iubent patrio more sacrificia eẽ faciũda. Et quod eorũ qui ur
bes primo cõdiderũt & tẽpla diis immortalibus erexere: diuini cultus maxi
me sunt diuq; obseruandi. Ex utili autẽ dicemus: quod ad rei pecunia
riæ ipẽsam aut priuatim aut publicæ cõducet ubi pro patrio more sacrifi
ciis sit indutũ. Et quo ad ciuũ audentiã ea res cõfert non mediocriter q
pe quod grauioris armaturæ peditibus equitibusq; ac uelutibus ludos ce
lebrantibus: ciues ea ambitione delectati audẽtiores fient. Ab honesto
aut dicemus: si hoc modo celebritates pulchras spectari cõtigerit. A iucũ

Vtili cõtrariũ

Thebani
Lacedæmonii
Vtile a claris
uiris:

Quæ sunt con
sultãda

De sacrificiis

Ex utili

Ex honesto

A possibili

De apparatu
splēdidiore

Ab humiliore
apparatu

A legibus & ci
uili cōstitutiōe
Lex quid

ditate uero: si & uarietas quædā circa deorū sacrificia ad aspectandum ac
cesserit. A possibili autē si in eiusmodi ludis nihil fiat: neq; parū neq; ni
mis. Cum igitur i rebus diu cōstitutis cōsultatio nobis habet: cū hæc tra
ctamus: operæpratiū est de antedictis aut de horum sil'ibus cōsideremus
& ea pro rei natura edoceamus. Cū uero cōsultemus ut ad splēdidiorē
quēdam apparatū sacrificia traducant: eæ sunt causæ nobis afferendæ: q
bus merito cōsuetudines patrias monere uideamur: dictitates addere pū
tibus qcq; id haud eē soluere: sed augere potius res antea constitutas ac
firmatas. Deinde quod & cōsentaneū sit: deos immortalis beniuolētiore in
eos esse: a qbus magis uenerent'. Itē quod neq; maiores ipsi eūdem semp
modum in sacrificiis obseruabant: sed pro tempore proq; secūdis rebus:
& priuati & publicæ deorum cultum legibus sanciebant. Postea uero qd'
& ueluti in cæteris rebus oibus consueuimus: ita & respub. atq; priuatas
domos administramus. Dicas eni opus est: si qua ex his ita cōstitutis utili
tas ciuitati aut splēdor aut uoluptas futura est: quæ quidem oia ita tra
ctabis: ueluti in superioribus dictū est. Cum ad humilius exhortemur: p̄mū
quidem temporibus ē accommodāda oratio: dicēdumq; quibus i rebus
deterius nūc hēant: q̄ antea habuissent. Deinde uero quod ne cōsentaneū
quidem sit deos sacrificantiū sumptibus sed pietate potius gaudere. Item
quod eos q supra uires qcq; faciūt: & dii & homines q̄stultissimos iudicat
Demū uero qd' nec in hominum arbitrus publici sumptus modo: ueq; &
i secūdis aduersisq; rebus existūt. Has igitur cās & harū similes in sacrifi
ciorū ppositionibus hēbimus. Vt autem & quæ ad optimum sacrificium
ptinent: sciamus & exponere & sancire: hoc etiam definiam. Est enim id
unū omnium quidem optimū sacrificiū: quod aduersus deos pie ac diui
næ: ad sumptus uero moderate: ad bellū aut utiliter: ad spectacula uero
splēdide habuerit. Aduersus autē deos hēbit pie: si patriæ cōsuetudines in
stitutaq; nō soluant'. Moderate uero ad sumptus: si nō quæcūq; ad pom
pā missa fuerit: cōsumant'. Ad bellū aut utiliter: si eqtes & milites una cō
posite ludos agant. Ad spectacula uero splēdide si & auro & his huius
modi rebus: quæ haud cōsumūtur: magnifice q̄s utitur. Quæ igitur ad
uersus deos seruāda sunt: perpulchre ex his cōstituemus. Ex iis uero quæ
antea dixerimus: plane scire poterimus: quibus modis oratio de unoquo
q; sacrificandi genere hēri possit. De legibus autē deq; cōstitutione ciuili
rursus eodem modo tractemus. Et eni leges sunt ut summatim dixerim
ciuitati publici cōsensu: q̄ scriptis terminant: atq; imperāt q unūquodq;
agendū sit. Eæ uero leges colendæ sunt qbus magistratus parui qdem ac
multi ex fortitione id qd' seditione uacat. Maximi autē ex totius multitu
dinis suffragiis i popularibus p̄cipatibus designētur. Ita eni & ipse po

pulus qm̄ i ipso sit eos donare honoribus: quos uoluerit: haud quaꝫ ac-
cipiētibus inuidebit: & clariore magis: magisq; probitati studebunt: ut
pote: qui intelligāt usui sibi futurū apud ciuis se probari. Quæ igitur cir-
ca comitia in populari dominatu sanciri oporteat: hæc sunt. Quæ uero
ad reliquam administrationē p̄tinēt: singillatim exponere operosum ad-
modum fuerit. Verum ut breuiter dixerim: id obseruari oportet: ut multitu-
dini leges impedimēto sint: ne locupletum rei insidient. Diuites autē idu-
cant: ut ultro ad publica ministeria munificentissimi sint: hoc autē assequi
poterunt: si locupletes pro ea: quā in publicū munificentiam exhibent ita-
tutis quibusdā honoribus ab ipsis legibus donent. Sicq; & agricolos pau-
pibus: & nauū gubernatores uectoribus anteponāt. Sic enī & locupletes
nō inuiti reipu. inseriēt. & plæbes nō calūniæ: sed ministeriis studebunt
Opus ē præterea ea icōditis legibus seueritatem inesse: qua neq; agrū
ad egestatem redigere: neq; morientium substantias publicare fas sit: &
magnos iis cruciatus inscribere: q̄ hæc obseruare neglexerint: decet autē
aliquem his honestū sepulturæ locum ante urbē publicæ dari: qui pro pa-
tria bellando perissent: & eorū filios ad pubertatem usq; publicis alimen-
tis enutriti: huiuscemodi igit̄ leges i populari p̄cipatu ferendæ sunt. In
oligarchiis uero: quæ paucorū dominatu administrantur: magistratus æ-
que sunt i oēs illius ordinis uiros distribuendi legibus. Horū autem pluri-
mi quidem ex sortitione: maximū uero magistratus occulto suffragio: &
iureiurādo & magna cū diligentia atq; studio decernendi sunt: i eos autē
qui ulla i ciues uti cōtumelia perrexit: maximæ sunt p̄cne cōstituendæ
Plebes nanq; nō ita ægre patitur: quod magistratibus caret: q̄ grauius &
molestè fert: quod afficit̄ contumelia. Ciuium autē cōtrouersias per breui-
dissoluere neq; i t̄ps trahere cōuenit. Neq; uulgus i urbē ex agro ē cōgre-
gādū. Nam ex huiusmodi cōueniētibus plebes turbatur: paucorūq; p̄ci-
patus rescidit. Ut paucis igit̄ dixerim: debēt i popularibus p̄cipatibus le-
ges cōhibere plebē: ne locupletiorū bonis insidienturq;. In paucorū
uero p̄cipatibus auertere illos: q̄ r̄pu. gerūt: & ab ibecilloꝝ cōtumeliis:
& a calūniis insinulatiōibusq; i ciues. Quæ igitur & in legibus & i oī cōsti-
tutiōe ciuili desideranda obseruādāq; sunt: ex his cognosces. Is autē ora-
tor q̄ quicquam lege suadere uoluerit. hæc oñdat: oportet: æqualem eē ci-
uibus & reliquis legibus consentaneam ciuitatiq; conducibilem ad quie-
tem & cōcordiam maxime: uel ad ciuium probitatem: aut ad publica tri-
buta: aut ad ipsius reipu. gloriam aut ad urbis potentiam: aut ad aliud
huiusmodi aliquid usui cedere. Aduersarius uero primum considera-
bit an inuis lex illa communis sit omnibus. Deinde an reliqs legibus non
cōsentiat: sed aduersetur potius quodāmō: præterea an ad hoc: quæ ante

Contrarium

De societati
bus & foederibus

Contrarium

dicta sunt cōductura sit nihil: sed cōtra docitura potius. De legibus igitur deq; cōstitutione ciuili: ex his & cōtendendo & orādo nobis facilius aditus fiet. De sociis autē deq; aduersus alias urbes foederibus dicere incipimus. Foedera igit atq; eorū ordines necesse est publicis cōuentiōibus fiat. Socii uero p ea temporum sunt cōditione faciūdi: cum aliq suis uiribus ī firmi sunt: aut bellū aliquod uideat impēdere. Aut eo est cum aliqbus in cūda societas: quod bello quosdā a se defecturos putēt. Hæc igit sūt causæ: hīs q; cōsimiles: qbus pluris nobis assilicimus socios. Necesse est autē cū iēudam societate persuadere uolueris: eā maxime tempestiuam ostēdas declaresq; eos socios apprime iusticiam colere: & bene antea tempū. affectisse: esseq; potētissimo: & in pximo residere. Quod si minus hæc oīa potueris: quæ suberunt oratione complectere. Cum autē societatem dissuaseris: primum ostēdas oportet: haud nūc eam facere opus esse: deinde qd neque ii iusti sunt: postea uero quod & male nos prius affecterint. Sin id minus poterimus: dicemus eos a nobis porro habitare: neq; facultatem iis esse quo nobis opportune adsint auxilio. Ex his igitur hīs q; similibus circa faciundas: aut nō faciundas societates & dissuadendi suadendique usum facile cognoscemus. Rursus autem & pacis & belli faciūdi maxima nobis argumenta capiantur. Causæ itaq; bellandi aduersus aliquos sunt huiusmodi. Par autem est: de his tempestiue nūc ultionē capiamus: qui nos antea iniuria lacessuerunt aut nunc iniuria prouocati pro nobis ipsis: aut pro cognatis aut p iis qui benefici erga nos fuerint: aut quo auxilio simus iniuste affectis sociis: aut publica pro utilitate: aut ad gloriam aut ad opes: aut ad uires: aut ad aliud quippiam huiusmodi bellum suscipiamus. Cum igitur ad bellū auditores uoluerimus exhortari: debemus ex his causis q̄ plurimas dicendo complecti: ac demum demonstrare eorū plurima: quibus bellātes superiores fiat ipsis auditoribus adesse. Superiores & n. omnes fiunt: aut deorum beniuolentia: quam bonam fortunam appellauerimus: aut corporum multitudine atq; robore: aut pecuniarum affluentia atq; imperatoris prudentia aut uirtute sociorum aut opportunitate locorum. Ex his igitur & similibus quæ maxime rei congruāt: bellum sūmi oportere exhortabimur aduersariorū ptes deprimendo: nostras autē augēdo atq; amplificādo. Quod si futurū bellum impedire studuerimus: p̄mum eæ causæ inueniēdæ sunt: quibus demonstret aut oīo nullā aut p̄uas humilesq; molestias afferri: qbus ad bellum rapiamur: deinde qd bellū minime cōducit: eritq; p̄currendum: quæ hoibus bello soleāt accidere: calamitates: ad hoc itē ostendēdum: quæ uictoriā solent ī bellādo efficere: ea hostibus magis adesse: hæc autē sunt: quæ paulo ante commemorauimus. Futurū itaq; bellū ex his rebus dissuademus. Quod si ab instāti

bello quiescendū esse cohortabimur: siquidem consultores superiores fue-
rint: hoc ipm primū dicendum erit: decere eos: q̄ mente ualent haud op-
periri quoad casum eant: sed cū uincūt: pacem faciūdā iis esse. Deinde qm̄
ca belli natura sit: ut & plerofq̄ ex eis: qui secūda in eo fortuna primum
uifi sunt: ad postremū perdat. Pacis uero contra: ut & uictos seruet: & ui-
ctoribus rerū bello adeptarum fructum asserat. Exponēdum etiam erit
eas: quæ in bello cū multæ: tum uariæ mutationes fieri solent. Qui ergo
superiores i bello fuerit: ex huiusmodi rōnibus ad pacem exhortabimur.

Eos autem quibus aduersæ in bello res extiterint: tum ex ipsis casibus ex-
hortabimur: tū ue a quibus iniuriam ante susceperint: suis calamitatibus
admoniti irritare eos pergant: tum ex his periculis: quæ antea quam pacē
noluissent perpeffi fuerint: tū deniq; quod satius partem aliquam suæ
fortunæ potioribus ipsis cedere: q̄ bello periculose decernere: quo ipsi
una cū sua re pareant. Summatim aut̄ id sciamus oportet: tūc solere om-
nis homines bellū iuicem soluere: cum aut iusta hostes rogare arbitrent̄:
aut cū aduersus socios ulla fuerit exorta cōtētio: aut bello defatigati sint:
aut aduersarios timuerūt aut ipsi iuter sese dissideant. Quamobrem quæ
ex his omnibus atq; horum similibus cōmodatissima i rem fuerint: colli-
gens q̄facillime & de bello poteris & de pace disserere. Reliquum est ut
de pecuniis comparandis iam loquamur. Primum igitur considerandū
erit: si quid ex urbis possessionibus neglectum ē: & neq; redditum asserat
neq; diis immortalibus dedicatum sit: ueluti sint quidam publici loci iā
neglecti: ex qbus aliquis prouētus ubi ii priuatis hominibus: aut uenditi
mercede exculi fuerint: ciuitati fiat huiusmodi namq; census oīum ma-
xime communis ē semper: quod si nihil sit huiusmodi: necesse erit p̄ sin-
gulorū copiis tributa inferant̄. Ut pauperibus quidem indictū sit corpora
locupletibus aut̄ pecunias: opificibus uero arma præstent aduersum peri-
cula. Summatim aut̄ oportet eū qui de huiusmodi prouentibus narret di-
cere eos æqualis ciuibus & diuturnos ac magnos eē: hostibus aut̄ secus.

Propositiones igit̄ de quibus i deliberatio uerba faciemus: & hæc ptes
de quibus orationem & suadēdo & dissuadēdo constituemus: ex antedi-
ctis cognoscemus. Rursus aut̄ propositiones de laudatiua uituperatiua
q̄ specie deiceps dicere aggrediemur. Laudatiua igitur spēs ut cōpen-
dio utar ē & uolūtatum & reḡ gestarum: & uerborum illustrium amplifi-
catio: & eorū quæ absint accommodatio. Vituperatiua aut̄ cōtra illustriū
horū extenuatio: obscurorū uero exaggeratio. Et digna qdem laude ea
sunt: q̄ iusta q̄ legitima: q̄ utilia: q̄ honesta: q̄ iucūda: q̄ facilia factu sunt: q̄
qdem omnia cuiusmodi sint: & quo pacto iis abūdæ utamur: in superiori-
bus dictum est. Oportet autem eū q̄ laudat: orationem ostēdat in hoc seu

De pecuniis
comparandis

De genere de-
monstratiuo

hoie seu in rebus huius aliquid inesse: quod aut ipse gesserit: aut p ipsum
manarit: aut ex hoc cōtigerit: aut huiusmodi gratia factū fuerit: aut quod
sine hoc patratū non sit. Eodem uero modo & uituperator ostēdat: oportet:
hoie cōtraria inesse in illo quem uituperatum uelit: quod ex hoc con-
tigerit hoc modo. Ex studiosa corporis exercitatione uictoria cōtingunt:
& ex ocio in agrotationē incidit. Item ex philosophiæ studio hoies circa
prudētiam sunt acriores. Et ex negligentia sunt rerum necessariarū idigē-
tes: q̄ huiusmodi gratia factū fuerit hoc modo. Ut a ciuibus coronent̄ p
multos labores permultaq; pericula mortales pferunt & ut iis quos dili-
gunt gratificent̄: aliud curāt nihil. Quod aut sine hoc patratū nō sit: hoc
modo. Neq; sine nautis naualium pugnarū uictoria: neq; sine potu abri-
etates fiunt. Hæc aut atq; his similia proide ut superiora pcurrans & lau-
dare & uituperare abude poteris. Amplificationes uero extenuationesq;
ac talia simul quæq; hoc modo tractabit. Primum quidem ostēdes ueluti
modo docebamus ab hoc multa uel bona effecta eē. Vnus igitur amplifi-
candi modus hic ē. Secundus aut modus est cū iudicatum aliquid trāfers
si quid laudes: bonum sin autem uitupes malū: deide cōferas oportet qd̄
abs te dictū sit: & ad inuicē compares ex tuis maxima ex aduersarii uero
dictis minima enarrādo & hoc modo magnum illud iudicatū ostendas
Tertius modus ē: ut ad illud: quod abs te dictū est: minimum qd̄ ex his q̄
sub eandem spēm cadūt: compares. Sic enim quod abs te dicit̄ maius ap-
parebit: ueluti mediocri statura hoies maiores apparēt: cum ad minores
comparant̄. Amplificare aut poteris hoc modo. Si magnū sit hoc bonū
iudicatum: magnū appareat malum necesse est: ubi cōtrarium huic ali-
qd̄ narraueris. Eodem uero modo: si magnum malum existimatur: ubi
huic cōtrarium dixeris: magnum bonū apparebit. Amplificabis aut &
hoc pacto uel bona uel mala: si eū gradatim ostēderis: quod præmidita-
tus iam diu fuerit: quod de industria multa genere aggressus sit: quod p
multum tempus gesserit: quibus cum nemo alius: qd̄ post hos post quos
alius nemo quod sponte quod ex sentētia quod si omnes pariter atq; hic
fecerimus: pfecto bñ beateq; aut contra male misereq; uixerimus. Opor-
tet aut & cōsequenti cōtinuatione uti: & rem alteram tanq̄ in alterā ppe-
rando amplificare hoc modo. Cuius uero amici curæ sunt hunc recte cō-
sentaneum est suos etiā colere parentes. Qui aut suos parentes colit: hic
pfecto uolet etiā patriæ bñfacere. Summatim aut si multarum siue bo-
narum siue malarū rerum eū cām ostēderis: eā magnæ uideantur necesse
est. Cōsiderandum ē etiā: qualis res ipsa uidebit̄: eā suis partibus diui-
dēdo singillatimq; narrādo: quæq; maior uisa fuerit: eam hoc modo ex-
plicare cōueniet. Amplificando igitur ubi hoc pacto tractaueris: & pluri-

mas facies & maximas. Extenuabis autem i dicēdo & bona & mala si cō-
trario modo tractaueris: sicuti i magnis dixeramus: & tum maxime cum
nullius eum rei auctorem demōstraris: uel si id minus quod minimage &
paruissimarum. Quomodo igitur & laudando & uituperādo amplifica-
bimus: atq; extenuabimus: quacūq; uoluerimus scire ex his poterimus.
Amplificationum autē causæ i aliis quoq; speciebus utiles sunt. Sed pluri-
ma ipsage uis i laudatiōibus uitupatiōibusq; cōsistit: de qbus qdē ex ante
dictis plane adinmēta nobis suppeditabimus.

¶ Vtrum autem sili modo accusandi defendēdiq; spēm: quæ circa
iudicialē uersatēcām: quibusq; rebus cōstat: & quomodo iis uti cō-
ueniat diuidamus. Accusatio qdem ē: ut breuiter dixerim: iniuri-
arum delictorūq; expositio. Defensio autē ē delictorū & iniuriarum: quæ
uel i accusationem uel i suspicionem uenerint dissolutio. Cum utraq; ue-
ro species hanc uim habeat: accusatori quidem dicēdum est: quando q-
dem improbitatis aduersarios criminet: eorū facinora & iniusta & iniqua
esse: ac ciuium multitudini perniciofa. Cum uero stulticiæ criminet: qd
& ipsi agenti iutilia ea sunt: & turpia & iniucūda: & quæ perfici nullo pa-
cto queant: hæ & his similes aduersus improbos uanosq; argumentiōes
sunt. Est præterea & hoc accusatoris obseruandum aduersus cuiusmodi
crimia supplicia sunt a legib; cōstituta & circa q ipsi iudices multas desi-
nūt: cū lex itaq; poenā definierit: hoc ē dūtaxat accusatori cōsiderandū ut
demōstret facinus patratū eē. Cū iudices at crimē admissum sciūt: tria illa
q; aduersariorūq; delicta augeri cōuenit: ac maxie qdē demōstrari spō-
te illū: & de industria nō forte qdā: sed debita uahemēter opa iniuriā iutilif-
se: qd si mius hoc fieri abs te potuerit: putāsq; potius ab aduersario demō-
stratū iri se mō quodā deliquisse: aut q hæc agere pbe meditato sibi minus
p spe successerit: debes uēire apd auditores auditū itercludere. Inges ne-
quaq; aduersarios decere ut post gestū negociū se iprudēter errauisse di-
cāt: sed añ potius uereri q gerāt. Deinde qd quis ille iprudēt gesserit: aut
ei aduersæ successerit oportet ipm tā ob casus atq; iprudētiā lōge multa-
ri magis q q horū neutrum ppetrasset. Prætea qd et legūlator eos q ipruden-
ter deliquissent nō penæ imunes: sed iudicio obnoxios fecit: ne oibus erran-
do noceāt. Dicendū ē et qd si talia rudentē admiserint: nōnullos sunt ha-
bituri ad iniuriā qpromptissimos. Nacti nāq; occasionem quacūq; uolu-
erint efficiant. Si uero aberrauerint rem in fortunam reiciētes suppli-
cio se liberabunt. Accusatores igitur ex huiusmodi rebus ueniaz locus au-
ferendus est: sicuti antea dictum est: multorum malorū causæ aduersario
rū facinora p exaggeratiōes demōstrāda sunt. Spēs igit accusandi pficitur
ex his pibus: Defendēdi autē spēs tribus ræceptis cōstat: aut enim defen-

De genere iu-
diciali

Accusatio qd

Defensio quid

Defendēdi
species

fori ostēdendum est: se nihil eorū quorū accusatur: patrauisse: aut si cogat fateri enitendum est: ut gestū a se negotiū & legitimum & iustū & honestum & publicæ utilitati usui esse ostēdat. Si hoc aut ostendere nequiverit: aut in ipudentiam aut in fortunam gesta negotia cōferens: & iactus ab his profectas quā minimas ostendēs: ut sibi ignoscatur: operam dabit. Iniuriam autem & ipudentiam & casum ita definias: quod ex meditatione mali fit quippiam id iniuriā ponere: inquit: oportere pœnas maximas in huiusmodi rebus capere: quod uero per ignorantiam detrimenti quid agitur. Imprudentiam esse dicendum est: quod autem non spē: sed aliena potius ui aut fortuna quadam nihil eorum: quæ rectis consiliis administrata sunt: perficit. Casum esse ponendum est: diciturq; iniuriam inferre malorum esse hominum proprium. Imprudentem uero delinquere & circa rem gerendam aduersam fortunam pati nō esse sibi priuatim modo sed & commune & ipsorū iudicium & aliorum quorūq; hominum: coactus aut ex huiusmodi causis quid fateri: ut tibi ignoscatur: præcabere. Et ut per imprudentiam casumq; delinquere tibi cum auditoribus ipsis commune esse ostendas: studebis. Oportet aut defenforem undiq; intueri: quibus in criminibus leges supplicia iussere. Iudices uero ipsi pecuniis puniuntur. Et cum lex supplicia iusserit: demonstrandum erit: aut omnino nihil patrauisse: aut legitime iusteq; fecisse. Cum iudices uero constituti fuerint punitionis extimatōres: rursus eodem modo haud dicendum est: quæ hæc non egerit: sed elaborandum est potius: aut ostendat se paruo detrimento aduersarium affecisse: & inuitum deliquisse. Ex his igitur atq; similibus accusando defendendoq; uerba suppeditabimus. Reliquū ē: ut iam questionis speciem pertractemus.

De quæstione

u T igitur summatim dixerim. Quæstio ē uoluntatum uel rerum uerborūue adinucem aut ad aliam dissentientem uitam demonstratio. Oportet aut quærentem quærere sicubi aut uerbū eius quem quæret aut actiones: aut uoluntates inter se discrepant. Præceptū uero hoc sit. Considerandum erit in præterito tempore: si cui quis antea amicus cum esset: rursus inimicus & iterum hinc ipsi amicus effectus fuerit aut aliud quid contrarium aut q; petulantiam & flagitium ferat gesserit: gessurusue sit: si quando ipsi det occasio quod ante actis rebus eius contrarium sit. Identidem quoq; intuere: si qd dicendo contrarium nunc iis dicit: quæ prius ab eo dicta fuerint: aut si qd iis quæ dicuntur: aut quæ antea dicta sunt: contrariū dixerit. Eodemq; modo si qd dicere uoluit iis contrariū: quæ ab ipso ante dicta sunt: aut uelit opportunitate oblata. Identidem uero assumentæ sunt etiam ad alia præclara studia eius: qui querit: uitæ contrarietates. Quærendi ergo speciem si hoc pacto tractatis: nul-

lū relinques quæstionis modū. Harū autem omnium specierū quas superius partiti sumus oportet etiam diuisim qualibet pro comodo uti: & unius ipsarū proprietates commiscere. Hæc namq; differentias habent maximas. Enimvero communis earū est ad inuicem usus & idem quod & hominum species patiūt. Hi namq; partim similes sunt: partim uerū dissimiles tū aspectibus tū etiam sensibus. Sic autē determinatis speciebus rursum quibus indigent: cōmuniter enumerabimus: & quō his uti cōueniat quæremus.

Rimū igit & iustū & legitimū & utile & honestū & iucūdū: reliquaq; deinceps: quemadmodū ab initio sū partitus speciebus omnibus sūt communia. Verū tamen maxime in suadendo his utimur. Secūdo autē loco amplificationes extenuationesq; præ cæteris omnibus utiles sūt: harū uero usus in laudem ac uituperationē maxime cadūt. Demū autē probationes sunt: quibus & si circa omnis causarū partes utendum est. In accusationibus tamē defensionibusq; quātilissimæ sunt. Hæc namq; plurimæ cōtrouersiarū indigēt. Sūt præterea & præoccupationes & postulata & iterationes & orationis plixitas & plixitatis modus & breuitas & interpretatio. Hæc. n. & his similia speciebus omnibus sunt communia. Quoniā igitur de iustis & legitimis ac de his similibus prius determinauimus & earū usum enarrauimus: & de amplificationibus quoq; extenuationibus que diximus: iam de aliis declarabimus.

T igit a probationibus primū incipiamus duo sūt earū genera: sicut. n. alia quædem ex ipsis uerbis & negotiis & hominibus. Alia uero appositæ sunt iis quæq; dicunt & quæ gerunt. Nam locuta & exempla & coniecturæ & cōmentationes & sententiæ & signa & argumēta & probationes ex ipsis uerbis & omnibus & negotiis sunt. Appositæ autē probationes testes iuramenta & quæstiones existunt. Opus est autē harū unā quāq; probationū intelligere: qualis sit: & unde idonea in eam uerba abū de nobis suppetēt: & quod demum ex inuicem differūt εἰκοσῶν icos igit quod probabilem ppositionem dicimus: illud est: quod cū dixeris: auditoribus in mentibus eius exempla tenent. Dico autē ueluti si quis inquit uelle patriā magnam esse: & necessarios rebus secūdis uti: aduersis autē inimicos: atq; his similia summam probabilia uideant. Quilibet enim auditorū quod huiusmodi desyderis teneat: Ipse sibi de hisce deq; similibus rebus conscius ē. Quam ob rem hoc nobis in dicendo semper suadendum est: si rei d' qua loquimur: conscios auditores perceperimus: hisce. n. rebus par est credere eos, maxime. Vis ergo probabilis est huiusmodi: ipsum uero in tris distribuemur species. Una quidem est: quæ eas perturbationes accusando aut defendendo uerbis comprehendit quibus homines natura afficiuntur: ueluti si quem aliqui floccipenderint: aut timuerint: aut eandem rem sæ-

De probationibus

εἰκοσῶν icos

piissime fecerint: aut iterum uoluptate uel dolore uel libidine affecti fuerint: aut cupiditatem uacant: ut diuitiis abundarint: aut aliam huiusmodi perturbationem sine animis siue corporibus siue aliquo illoque sensu quibus homines afficiunt: passi fuerint. Hæc namque & his similia quæ cõsunt humani ingenii perturbationes: auditoribus nota sunt: quæ igitur secundum naturam hominibus fieri cõsueuerunt: quæque dicendo comprehendenda dicimus: sunt huiusmodi. Altera uero probabilis pars est mos: quem per consuetudinem singuli facimus. Tertia uero species lucrum est. Nam sæpe lucrandi gratia naturam uim afferentes cõsulto mores inducimus. His autem ita detrimatis in suadendo quidem ac dissuadendo demonstrare pro quaeritis oportet: ut hoc negotium: ad quod ipsi exhortamur: uel cui aduersamur: ita sit factum a nobis dicitur. Vel ut ea quæ huic negotio similia sunt: hoc modo fuerint quo nos dicimus: aut plurima aut omnia. Contra res igitur hoc pacto probabile est capiendum. Contra homines uero in accusationibus quidem si potueris: demonstrabis aduersarium hoc idem negotium sæpe antea patrauisse. Sin id minus poteris huic similia demonstrato. Ostendere autem elabora quod hæc facere cõducibile ei fuerat. Hominum autem plurimi quoniam ipsi utile omnibus rebus anteponunt. Idem etiam alios omnia gerere huius genera facile putant. Si quidem igitur ab ipsis aduersariis probabile capere potueris. Ita illud inducito. Sin id minus quiueris: a similibus tibi: quæ homines cõsueuerunt inferenda sunt. Dico autem ut huiusmodi iuuenis est: quem accusas: quæ si qui id ætatis sunt agunt. Hæc ipsum fecisse dicito. Nam per similitudinem etiam quæ aduersus hunc dicuntur facillime credentur. Eodemque modo si eius socios tales ostenderit: qualem hunc esse dicis. Et. n. ob eam: quæ huic cum illis consuetudo est: uidebitur in eisdem rebus indulgere quibus amici solet. Itaque probabile accusatoribus hoc pacto tractandum est. Defensores autem maxime ostendant: oportet ut minime prius omnium quicquam antea eorum rege quare insimulant neque ipsi neque amicorum aliquis neque ipsorum similibus quos unquam egerit: utque nihil in iis utilitatis cõsequi potuisset. Quod si liquidum sit hoc idem te antea patrauisse: causam in ætate reuocabis: & aliquam huiusmodi aliam afferes causam: quam tunc non absurde erraueris. Dic autem nec ea tempestate: dum hæc gesseras: cõduxisse tibi: nec etiam nunc cõducere potuisse. Sin autem nihil abs te huiusmodi patratum sit: sed ex tuis amicis aliqui talia quædam fecerint. Dicendum est haud quaquam iustum esse te ab illis calumnia affici. Eruntque demonstrandum eorum socios que tibi consuetudine iuncti sint: & moderatos & honestos esse. Sic. n. in simulatione ambiguum reddes: quod si similibus aliquos demonstrarint eadem patrauisse: absurdum esse in quibus: si propterea quod alium quendam deliquisse appareat: creditum erant: te eorum aliquid quibus in iudicio arcesseris factitasse. Si quidem igitur inficiatus fueris: haud ea fecisse: quorum accusaris: sic te per probabilia respondere oportet. Ita

namque accusatiōis uerisimilitudinē infirmabis. Si uero fateri cōpellaris
ex multoꝝ cōsuetudine similitudinē negotiis tuis uēdica: quā maxime i
quiēs ut plurimi uel potius oēs & hoc & similia agūt: sicuti etiā abs te fa-
ctitatū sit: quod si hoc demonstrari nequeat: cōfugiendū est ad casū & ad i
prudētia: & ut ibi ignoscat enitēdū. Oēsq; hoium pturbatiōes qbus rōne
deficimur cōplectēda: hæ aut sunt: Amor. Ira. Violētia. Ambitio & his si-
milia. Itaq; his præceptis pbabile pulcherrime tractabimus.

Factitatum

Xēpla aut sunt res iis quæ factæ sunt: similes: & his de qbus nūc
e loquimur cōtraria. Iis uero utendū est: cū quod ipse affirmas: ubi
minus uerisimile sit: id te pspiciū facturū dicas. Nā si minus fi-

De exēplis

dei p probabile pte: ubi didicerint rē aliā ei simile d' qua loqueris: ita ha-
buisse: ut a te dicat: magis crediderint uerbis tuis. Sūt aut exēploꝝ duo ge-
nera. Res nā p partim rōne partim præter rōnē fiunt. Quæ uero ratiōe fi-
unt: facile credunt. Quæ aut præter rōnem: nō credunt. Dico aut sicuti si
quis ait diuites esse paupibus iustiores adducitq; iustas aliquas uirorum
diuitū actiōes. Huiuscemodi exēpla secūdū rōnē uidētur eē. Plurimi. n.
putāt diuites paupibus iustiores. Quod si qs rursus enūciat diuitū quos-
dā ob pecunias iniuriā itulisse: eo uisus exēplo: quod præter rōnē sit: plāc
afficiat quo locupletibus fidei minus adhibeat. Idētidē etiā si qs eazꝝ rōne
exēplū afferat: quæ rōni similes sunt qm Lacedæmonii quādoq; aut Athe-
niēses fratri essent magna sociorū manu: hostis expugnauere: & sic audito
ribus suadet socios multos eē faciūdos: huiusmodi ergo exēpla secūdū rō-
nem sunt. Oēs. n. existimāt i bellis multitudinē nō parū momēti ad uicto-
riā ferre. Sigs aut ostēdere uoluerit nō hāc esse uiuēdi causam: eazꝝ rerū
utatur exēplis: quæ præter rōnem factæ fuerint. Ingens ut athenazꝝ exules
cū qnquaginta primū uiris dūtaxat & tribu assumpta etiā aduersus eos q
admodū plures i urbe fuerāt: quāq; Lacædemoniis sociis utebant: bello i
urbē rediere. Thebani aut lacedæmonii atq; oibus ppe peloponēsibus i
boetiā ipetum faciētibus. Hi soli ad leuctra cōmissio prelio lacedæmonio
rū uires pfregerē. Dion uero syracusanus cū militibus tribus millibus sy-
racusas nauigās dionysiū lōge maiore ui fratrū debellauit. Itidē aut & co-
rithii cū i syracusanorū auxiliū nouē trēmibus issent: Carthaginēses q cē-
tum & qnquaginta nauibus i syracusanorū portus applicuissent: atq; urbē
oēm præter arcē haberēt: nihilo tū minus expugnauere. Sūmatim uero
hæc atq; his similia: quæ præter rōnē sunt gesta: ea icōsultationes iprobare
cōsueuere: quæ pro rōne fiunt. Exēploꝝ igit natura est huiuscemodi. Iis
uero utroq; modo utendum est. Nam cum res quæ ratione fiunt dixerit
mus: ostendemus ut plurimum hoc pacto negotia pfici. Cū aut quæ præ-

Quot genera
exēplorum

Lacedæmonii
Atheniēses

Atheniēses
exules
Lacedæmonii
Thebani
Lacedæmonii
Peloponēsēs
Boetia
Leuctura
Dion
Dionysius
Corinthii
Syracusani
Carthaginēses

ter rōnē sūt: loqmur: afferemus quæcūq; temeritate uident facta rectissi-
mo sine conclusa. Cum aduersa aut hoc dixerint: oportet ostēdere: hæc
peride ac fortunato casu aliquo accidisse. Eritq; dicendū eiusmodi res q̄
rarissime contigisse: quæ uero ad te narrarentur: q̄ sapissime. Exemplis
igit̄ ita uti conuenit: enim uero cū ea quæ nulla ratione sunt facta in me
diū attulerimus: opus est eorū q̄ plurimā complectamur: dicamulq; nihil
ea magis q̄ hæc fieri consueuisse. Exemplis uero nō ex his solum uerum
etiam ex cōtrariis est utendum sicuti si ostenderis auare quosdam ufos
fociis: & propterea ipsorum solutam amicitia & asseras: nos uero si æqua
liter ac pro commodis erga ipsos rem gesserimus: societatem multū tēpo
ris cōseruabimus. Et iterum si quos alios quoniam imparati descēdissent
in bellum: deuictos superatosq; ostendas: ita dixeris si instructi bellū ag
gredi uoluerimus: meliores certe spes de uictoria habuerimus. Multa ue
ro assumēs exempla: tum ex præteritis: tum etiam ex instātibus negociis.
Plurimæ nāq; res partim similes: partim dissimiles iuicē sunt. Quāobrem
ob id causā exemplis abūdabimus: & quæ ab aliis dicuntur: haud difficile
refellemus. Exēploꝝ ergo genera & quō iis uti oporteat: & unde m̄ta ca
piēda sunt: ex antedictis cognoscere possumus.

De cōiecturis

c Oniecturæ autem sunt: quæcūq; iisce rebus: de quibus omnis ha
betur dictio: repugnant. Et quibus ipsa sibi oratio aduersatur.
Auditorum enim plurimi his contrarietatibus: quæ dicendo agē
doue contingunt. Coniectant sani inesse nihil: neq; in dictis neq; i factis
quidem. Multas autem capies coniecturas intues: siue ipsa sibi aduersa
rii cōtradicit oratio siue res ipsa ē dictioni cōtraria. Cōiecturæ igit̄ huius
modi sunt: & ita uti hubertim poteris.

De cōmenta tionibus

c Ommentationes uero sunt. nō eā modo quæ orationi atq; nego
tio aduersant: sed & aliis rebus oibus. Assumes aut̄ multas easq;
tractabis: quæ admodū inquirēdi speciei dictū est. Cōsiderabis etiā
sibi ipsa sibi dissentit oratio: aut si gesta negocia iustis aut legi aut utili
aut hōesto aut possibili aut facili aut pbabili aut mori dicētis aut reꝝ cō
suetudini aduersat. Huiusmodi igit̄ cōmētatiōes sūt cōtra aduersarios assu
mēdæ. His uero cōtrariæ p nobis dicēdæ sūt. Quippe q̄ oīdamus & nego
cia & uerba nra iniustis & ex legibus & iutilibus & iprobore hōiū mori
bus & summati his q̄ neq; cēsēt maxime aduersari. Oportet aut̄ hæc sin
gulas breuiter & noibus q̄ paucissimis eloq; cōmētatiōibus igit̄ hoc mō
copiosissime uti optimeq; poterimus.

De sententia Quot sententia ru genera

f Sententia uero ut summatim dicam: est aduersus res omnes opini
onis propriæ declaratio. Sententiarum autē duo genera sunt.
Alterū quidē credibile. Alterq; uero incredibile. Cū ergo credibile

dixeris: nullæ sunt reddendæ causæ. Nam neq; quod dicitur: ignorat: neq;
nō credit qdem. Cum uero incredibile dixeris: causæ paucis sunt dicendæ
ut & dicacitate & incredulitate effugias. Sententiæ aut̃ ex semp̃ afferē
dæ sunt: quæ sunt rebus præsentibus q̃ consentaneæ: ne quod dicitur incō
cinum uolentumue appareat. Eas aut̃ multas faciemus: aut ex ppria na
tura aut ex superlacione aut ex similitudine. Sententiæ aut̃ ex propria na
tura huiusmodi sunt. Nemo mea sententia rerum imperitus grauis ip̃e
rator esse p̃t. Altera autem talis est. Prudentium uirorum certe est: ex re
rum præteritarum exemplis operam dare: ut inconsulta effugiant errata.
Ex ppria igit̃ natura huiusmodi sententias faciemus. Ex superlacione ue
ro talis: ex acerbiora mihi uident̃ fures q̃ latrones admittere. Nam si clan
culum: hi uero palam pecunias eripiunt. Sententias igitur ex superlacione
hoc modo multas faciemus. Ex similitudine aut̃ sunt huiusmodi: qui pe
cunias auferunt: idem faciūt mea sententiā: q; si solent: q; urbes produunt.
Vtriq; n. crediti iniuria credētes afficiunt. Alia uero huiusmodi ē. Vident̃
mihi aduersarii tyrānos plane imitari. Nam etiam illi quarum ipsi rerum
iniurias aliis faciunt: p̃enas dare indignum putant: quæ autem aliis cri
mini dant uāhementissime horum causā illos cruciant: & hi si quidem
ipsi aliquid mihi debent: haud reddunt: si quid uero his ego debeo: & id
& sc̃nora restitui sibi decere arbitrantur. Sententiis igitur ita tractando
assatim abundabimus.

Ignum uero est alterius aliud nō quod ius cuiusuis: neq; omnis
f omne: sed quod aut ante fuerit: aut in ipso negotio: aut post fie
ri consueuerit. Est autem signum & factum non facti solum: sed
& non facti. Idem uero & non factum non solum non facti uerum
& facti. Signa uero efficiunt alia quidem opinionem: alia uero sciētiam.
Id autem pulcherrimum est quod sciētiam efficit. Secūdo autem loco qd̃
opinionem maxime uerisimile operatur. Signorum autem copia nobis
hubertim erit: ut sumatim dicam ex eorū singulis: quæ dicūtur: quæ gerūt̃
quæ uident̃: p̃to uno quoq; assumendo tum ex magnitudine: tū ex pra
uitate eorum: quæ nobis mala bonaue contingunt. Item ex testimoniis
ex testificatis ex nostris ex aduersariorum fautoribus ex ipsis illis ex pro
uocationibus ex temporibus ex aliis multis hinc igitur signorum multi
tudine abundabimus.

Argumentum autem est: sic n. elenchon interpretatur: quod ali
a ter habere nō potest: atq; ipsi dicimus. Assumitur autem ex na
tura necessariis: ut nos dicimus: aut aduersarii & ex iis quæ na
tura fieri aut possunt: aut non possunt: sicuti aduersarii dicunt. Natura
igitur necessarium est: sicuti uiuos cibus indigere: & his similia. Ut uero

De signō

Signum quid

De argumētō
Elenchon

nos dicimus: necessarium est: affectos uerberibus ea confiteri: quæ eaden-
tes iusserint. Natura autem fieri non potest: puellum argenti tantum fur-
to subripuisse: quatum ferre nequeat: & id ferentem abisse. Ut autem ad-
uersarius dicat: fieri non poterit: si quidem dixerit quibus temporibus athe-
nis debiti tabellas nos fecisse: ipsi autem possumus auditoribus demonstrare:
ut ea tempestate ad aliam quamdam urbem aberamus. Argumenta igitur
ex his atque similibus faciemus. Profus uero & ex ipsa conditione & ex ne-
gotiis & ex aliis probationes omnis transegimus. Consideremus etiam quod
item inuicem eæ differunt.

De probabili
& differentiis

P Robabile igitur ab exemplo hoc differt: quod probabilis ipsi audi-
tores notionem habent. Exempla uero ex contrariis & ex similibus
fieri possunt. Coniectura autem solum ex dictionibus actionisque
contrariis constat. Verum commentatio a coniectura hac habet differenti-
am: quod coniectura quidem circa dictionem actionisque contrarietas quæ
dam est. Commentatio uero & circa reliquas species contrarietates excipit
Aut quod & coniecturam non est in nobis assumere: nisi circa res & uerba
repugnancia quædam fuerit. Comentatio uero e multis locis trahi dicendo
potest. Sententia autem a commentationibus differunt: quod eæ solum ex contra-
riis constat. Sententias uero & cum repugnantiis & simpliciter ipsas secundum
se ostendere possumus. Signa autem a sententiis & ab omnibus antedictis hac ha-
bet differentiam: quod reliqua quidem omnia opinionem faciunt apud audito-
res. Signorum autem quædam ut etiam perspicue hi cognoscant: efficiunt. Item quod
ex reliquis nequaquam contigerit: ut ipsi plurima suppeditare possimus. Signa
uero plurima facile queunt fieri. Item & argumentum a signo hac habet dif-
ferentiam: quod signorum quidem aliqua opinionem duntaxat faciunt apud
auditores. Argumentum autem omnem ueritatem iudices edoceat. Verborum igitur
rerumque probationes eiusmodi sunt: & unde his abudemus: quidque inter se
differunt possumus ex antedictis cognoscere: quæ autem apponuntur eas sin-
gillatim percurramus. Opinio ergo dicentis est sua aduersus negotia de-
clarare sententiam. Opus autem est earum se rerum: de quibus orationem ha-
buerit: peritum esse ostendat: demonstratque sibi conducere non mediocriter
ut ueritate de his loquatur. Aduersarium uero demonstrat nullam profus: de quo-
bus contra enunciet: tenere peritiam: opinionemque identidem ostendat. Sin hoc fie-
ri neqerit: dicendum erit: solere etiam rerum peritos errare non nunquam. Si hoc
autem dici nequeat dicetur perniciosum aduersariis esse de hisce rebus ueri-
tatem loqui. Itaque hoc modo dicentis opinionibus utemur: & nostra asseren-
do & aduersariis contra dicendo.

De testimonio
& testibus

T Testimonium uero est rei cognitæ uoluntaria confessio. Necessæ autem est:
aut uerisimile testificatum esse: aut non uerisimile: aut ad credendum iam

biguū. Eodē quoq; modo testē aut pbabilē aut iprobabilē aut ambiguū
esse: cū ergo testificatū uerisimile fuerit: & testis uerax: testimonia epilogis
minime idigēt: ni fortasse decoris gratia uel scētētia uel commētatiōe ut
paucis uolueris: cū testis aut suspectus fuerit demonstrādū erit: ut neq; gra-
tia neq; cruciatu neq; lucro aliquo hic mēdacii q̄cūq; testificare. Docendū
ē etiā: neq; cōducere q̄dem mēdosum testimoniū. Nā & utilitates p̄uas eē
& argui difficilimū p̄sertim cū deprehēsum nō solū argēto uerū & gloriæ
& p̄fidia p̄na leges plectēdū uolunt. De testiū igit̄ fide ita loquemur. Si
aut qui testimonio cōtradicit: oportet testes moribus detrahāt: si impro-
bus fuerit: aut testificatū quærēdum eē dicāt: si minus pbabilitatis habue-
rit: aut horū utriq; cōtradicat: & in unum oīa aduersariorū uitia flagitiaq;
congerāt. Cōsiderādum ē etiā: an testis ei: cui testimoniū dicit: amicus
est: aut si secū negotii alicūde est particeps: aut si ei quē cōtra testificat̄ ini-
micus est aut pauper. Hi & n. alii gratia alii cruciatu alii lucro mēdacii su-
spicioni obnoxii testificādo existūt. Et falsorū testiū legē de his legūlatorē
tulisse ingenus. Proinde absurdū esse dicemus: q̄bus legūlator nō credide-
rit: iudices q̄ secūdum leges iudicare iurati sunt: testibus ipsis credāt. Hoc
igitur modo testiū fidem ifirmabimus. Poterimus aut & testimoniū ipru-
dentibus aduersariis nostris subducere: hoc pacto. Dic mihi o calice testi-
moniū: per deos immortalis nullo modo sum dicturus. Nam me prohibēte
hęc gesta ab hoc sunt. Et ob id inferēda sentētia falsus testis falsi testimo-
nii p̄næ nō erit obnoxius. Cum igit̄ testimoniū subducere nobis cōdu-
xerit: sic eo utemur: quod si aduersarii tale qd fecerint: demonstrabimus
eorū uersutiā & scriptis testimoniū dicere uidebimus. **Quomodo igit̄ &**
testibus & testimoniis uti cōueniat ex his sciemus.

Vastio uero est inuita conscii hominis cōfessio. Cum nobis igitur
q̄ utile fuerit eam uahementem efficere: dicendum erit: ut p̄-
uatim quidem homines de ualde necessariis: ciuitates autem
de maximis rebus ex quæstionibus probationes capiunt: quodq; certior
testibus est quæstio. Nam testibus mentiri conducit sæpe: quibus autem
quæstiones admotæ sint: ueritatem loqui plurimum utilitatis affert. Sic
enim cruciatu celerrime liberantur. Cum uero quæstiones improbare uo-
lueris: primum q̄dem dicēdum erit: ut quæstionibus cruciati iis: a quibus
traditi sunt: hostes fiunt: & propterea non nihil in heros mentiuntur. De-
inde quod quærentibus plerūq; nō uera cōfitentur: quo maturius dolori-
bus sese eximant. Er̄it etiā demonstrandum non nullos liberos homines
quo celerius suppliciu effugerēt: aduersum semetipsos tormentis effectos
emētitos. Quam ob rem magis consentaneum esse seruos aduersus do-
minos: quo suum effugiāt cruciatum ementiri q̄ multos dolores & corpo-
ribus & aīs tollerare: quo cæteri nihil mali patiāt: ubi mētiri ipsi uoluerit.

Questiones igitur ex his atq; horum similibus probabilis & improbabili-
lis constituemus.

De iureiurādo

Vsiurandū est cum diuina ueneratione dictio probatiōis expers.
i Cum igitur augere ipsum uoluerimus: ita dicendum erit. Nemo
certe peierare uellet: cum diuini supplicii metu: tum dedecoris
apud homines: eritq; subdendum latere homines posse: deos autem nō
posse. Cum aduersarii uero ad iusiurandum cōfugerint: si extenuare id
uoluerimus: demonstrandum erit: eorūdem esse hominum: ut male agāt:
& peierare nō curent. Nam qui facinorosus deos latere putat: hic neq; pe-
ierans supplicium se ire sortitum putat. Et iusiurandum quidem eodem
modo: quo etiam reliqua antedicta tractauimus plane dicēdo nobis sup-
petere. Summatim autem omnis probationes quemadmodum propo-
suimus: iam percurremus: dedimusq; non eam uim solum: q̄ earum quæ
libet haberet: uerū etiam quid inter se differūt: & quo pacto iis uti cōueniat
ostendimus. Nūc autem edocebimus de reliquis partibus: quæ & trium
specierum sunt: & i oēm orōnē plurimū decoris & utilitatis afferūt.

De præoccu-
patione

Præoccupatio igitur est: qua & auditorum existimationes & epe
p qui contradicuri sunt uerba præuenientes obuias difficultates
remoebimus. Auditorum autem existimationes hoc sunt mo-
do præoccupandæ. Admirātur autem alii qui fortasse uestrum: quod ipse
iuuenis ita de rebus magnis uerba facere aggressus fuerim. Et rursum
Nemo sese mihi difficilem obuiam offerat: quod de his simi uobis rebus
consultaturus: de quibus alii quidam audacter apud uos eloqui cūctant
Quæ igitur moleste auditoribus laturo sunt: sic præoccupando causas fe-
ras oportet: quibus recte facere cōsultādo uideare: utpote qui demōstrat
oratorū inopiam periculorum magnitudinem aut publicam utilitatem:
aut aliam huiusmodi cām: qua auditorum indignationem soluturus sis
Quod nihilominus auditores turbētur: breuiter dicēdum est uel tanq̄ in
sentētiæ uelut i commētationis figura: quarū oīum absurdissimum ueni-
re quidem tanq̄ ea hisce de rebus cōsulturos: quæ optima sint. Nūc autē
quādo quidem uolūt eos audire: qui sentētiā dicūt: arbitrari pulchre con-
sulere posse. Et rursum honestum ē: aut ipsos aliurgētes sententiam dice-
re: aut dicētes audire: quæcūq; ex suffragiis facere ipsi cēsuerint. Delibera-
tū igitur in genere sic ē: & præoccupationibus utendum & tumultibus
occurrendum. In iudiciali autem præoccupationibus utemur quēadmo-
dum etiam i prædicis. Occurremus autem tumultibus siquidem i ora-
tionū p̄cipiis fiant: hoc modo. Nonne igitur absurdum ē legūlatorem q̄
dem iussisse duas orationes aduersariorum cuiq; reddendas: uos autem

& Craterum quidem tum acutum tum strenuum. Amphoterum uero hebetem
 ac stultum: dicere solitus est Craterum amphoterum esse. Amphoterus autem
 utrumque significat: ad amphoterum esse neutrum. Eos autem qui consulebant
 amarius esse utendum Atheniensibus: insanire dicebat: qui hominem qui ad
 gloriam omnia agendo patiendisque referret: gloriae theatrum iuberent abiciere.
 Cumque duos improbos flagitiososque iudicaret: sententiam tulit: ut alter e ma-
 cedonia fugeret: alter ut illum insequeret. Et cum in bono agro castra foret
 positurus: audiretque illic pabulum iumentis non esse: cuiusmodi inquit: nostra
 est uita: si ad asinorum commodum nobis uiuendum est? Atque cum munitissi-
 mum castellum quoddam capere uelle: ubi exploratores retulissent quam difficil-
 limum esse & nullo modo capi posse: rogauit: an ita esset difficile: quo ne
 asinus quidem autem honustus quiret accedere? Atqui cum laschenis olyn-
 thii milites quererentur: molestissimisque ferret: quod a philippi militibus
 proditores per contumeliam uocarent: septos inquit macedonas natura esse &
 agrestis: quae scapham etiam scapham dicerent. Filium uero admonerat
 macedonibus blande atque gratiose utendum se praestaret: quo sibi multi-
 tudinis uires compararet: donec alio rege humanum esse licebat. Consu-
 lebat quoque: ut qui in ciuitatibus uiribus praestaret: & bonos uiros amicos
 sibi coparet & malos: deinde alteris uteretur: alteris abuteretur. Idem philo-
 ni thebano & benefico & hospiti per id temporis: quo thebis debebat obsequium:
 cum nullum a se postea munus uellet accipere ait: noli me: quaeso: hac prae-
 stantia uincendi: siquidem beneficio gratiaque superas. Multos autem
 quos bello ceperat: eos uenudans sublata impeditaque tunica sedebat ne-
 quaquam decore. Itaque unus ex iis qui uenudabant: clamauit: ignosce mihi
 philippe. Nam a patre amicitia mihi tecum est. Interrogante autem philippo un-
 de homo amicus es & quomodo: ait propius accedens tibi eloquar. Ut autem
 propius factus est: parump inferius chlamyda demitte: ita. n. ineptus sedes.
 At philippus istum ait dimitte: nam quae uero beniuolus atque amicus esset:
 latebat me. Praeterea cum ab hospite quodam ad carnem iuitatus: multos
 quos obuios habuisset: adduceret: uideretque hospitem turbatum: non enim
 sufficiebant: quae parata erant: singulis amicis commonefactis: ut placet
 locum relinquerent iubebat. li uero ita esse putantes expectantesque comede-
 bant haud multum atque oibus hoc pacto latis fuit. Hipparchi autem eubo-
 ci mortem non obscure moleste tulit. Dicente autem quodam attamen tem-
 pestiue ille ac mature mortuus est sibi quidem respondit: mihi quidem cele-
 stiter. Prius enim diem obiit: quam a me dignam amicitia nostra gratiam rece-
 perit. Rursus cum accepisset Alexandrum queri: ac ei crimini dare quod si-
 lios ex pluribus susciperet mulieribus: proinde inquit quando quidem mul-
 tos habes regni a mulos: dato operam: ut & honestus & probus fias: quo

Athenienses

Macedonia

Exploratores
Asinus

Philippus rex
Proditores
Scapha
Macedones

Philo
Thebae

Philippus

Hipparchus

Alexander

Aristoteles
Philosophia
Antipater

Machetas

Harpalus

Peloponenses

Antipater
Græci
Parmenio
Philippus
Psaltes
Olympias
Demarathus

Græci

Anus
Philippus rex

Alexander

Olympiaci lu
di

non mea sed tua gr̃a regnū adipiscaris. Eundēq; iubebat ut & Aristote
lē obseruaret: philosophiāq; studeret: neq; multa huiusmodi agas: quæ
egisset me poenitet. Cum itē ex Antipatri amicis quēdā iudicum nume
ro ascripisset: posteaq; & barbā sibi & capillum ificere certo sensisset ho
minem remouit: iquiens qui in pilis fidus nō foret: eū non esse dignum
existimādum: q; fidem in rebus seruaret. Machetæ uero cuiusdam cām
iudicans qm̃ esset somnolētus: minus accurate q; iuris foret: attēdebat: p
ide aduersus eum sententiam tulit. Illo autem reclamante prouocare
se iudicium iratus philippus ad quē inquit? & machetās ad teipsum rex
subdidit: si uigilans quidem attēdensq; audieris. Surrexit tunc Philippus
ubi uero magis ad se redisset: nossetq; iniuria machetā affectum: iudici
um quidem nō rescidit: ac æstimationē litis ipse persoluit. Item cum har
palus rogaret: ut Cræteta gentilem ac familiarem suū qui esset iniuriarū
accusatus: iudicio liberaret: ne in cōuitio foret: ac nihilo tamē minus mul
ctam solueret: melius ē inquit hunc ipm̃ q̃ nos huius cā in infamia esse.

Ad hæc grauiter amicis & inique ferentibus peloponneses beneficiis
affectos i olympiis aduersus eum ifusurrare atq; obstrepe turpiter. Quid
igit inquit: si male afficiant. At cum plusculum tps militiæ somno in
dulxisset: deinde ubi surrexit: tuto inquit dormiebam: Antipater enim
uigilabat. Rursus cū interdiu is dormiret: & græci qui ad fores conue
nerant: grauiter id ferrent: atq; incusarent. Parmenio ne admiremini ait:
si nunc Philippus dormit: nam cū uos dormiretis: hic uigilabat. Cū ue
ro psaltē quendam uellet inter cænādum emēdare: ac de pulsandis chor
dis differere: ait psaltes: supi id abs te mali rex auertant: ut hæc quam ego
melius ipse teneas. At cū per id tps quo i olympiada uxorem & i Alexā
drum filium erat iratus: Demarathus chorinthius ad se uenisset: quæ
siuit quo pacto iuicem græci haberent: demarathus autem ualde pfecto
inquit: græcorū cōcordia tibi curæ est: quando qdē necessarij atq; ppigssi
mi affecti adeo in te sunt. Quod cū ille cōsiderasset: deposuit iram: & eis
reconciliatus ē. Anus uero paupcula cū rogaret: ut suā cām iudicaret:
eētq; sæpe iportunior. Philippus ait ociosum se nō eē. Tunc anus uocife
rās iqt: ac regē te noli. Ille aut uerbū admiratus: nō illā mō sed alias quoq;
continuo audiuit.

a Alexander adhuc puer iis quæ psp̃e philippus multa ac p̃clare ge
reret: minime lætabatur: sed ad sodales conuersus pueros dicebat
ac mihi pater nihil relinquet. Respondentibus aut pueris: ille tibi hæc cō
parat. Verum qd̃ prodest: inquit: si multa sint nobis: cum agamus nihil
Idem cū & læuitate corporis & pedū uelocitate plurimum ualeret: hor
tatus a patre ut in olympiacis ludis stadium curreret ait facerem id qdē

si cum regibus certamē mihi futurum. In multam uerò noctem cū ad
 eū puella: quo quiesceret: adducta foret: interrogauit: quid tam sero? Illa
 at rīdente: expectaui enim quoad uir cubare: grauius i seruos animad-
 uertit: qm̄ quantum in illis fuerat: aduleriū sere perpetrasset. Atqui cū
 diis immortalibus largius odores sacrificaret: leonides pedagogus quo
 p̄nte persæpe thus arripere: sic ait heus tu puer large odores: offeres: cum
 regionis thurifere potiere. Etus igitur potius ad illum epistolam dedit.
 Misi ad te thuris & casia talenta: ne quæ minima sunt: maximi facias i di
 uinis rebus: utpote qui non sis nescius non pigmentiferi potitos soli. Item
 cum granici prælium pugnaturus eēt: macedonas hortabatur: affati cæ-
 narent: ac omnia in medium ferrēt peride ut ex hostium rebus postridie
 cænaturi. Insuper cum ex amicorū numero perillus quidam dotem filia
 rum gratia peteret: talēta ut quinquaginta acciperet iussit. Eo autem di-
 cētē decem satis esse: tibi dixit accipere quidem satis est: at mihi dare ne-
 quaquam satis. Quæstori autem cum iussisset: ut Anaxarcho philoso-
 pho quantum peteret daret: quæstorq; dixisset: talenta centum eum pete-
 re: pulchre iquit facit: nouit enī & amicum se habere: & eum quidem ami-
 cum: qui talia elargiri & possit & uelit. At cum mileti multas athletarū
 statuas qui in olympiacis phytisq; ludis uictoriæ corona donati essent: i-
 tueretur forsità huiusmodi corpora tunc ait extiterunt: quando barba-
 ri urbem uestam obsidebant. Et cum Ada regina carum absonia at-
 q; crustulas per artifices & coquos paratas magnifice ad eum semper mit-
 tere delectaretur: inquit melioris sibi eē obsonatores ad prandium quidē
 nocturnum iter: ad cænam uero prædii paucitatem. Omnibus autē ad
 pugnam instructis cum prætores militum interrogassent: num ad hæc a-
 liud quicq; iubes? Nihil respondit: nisi ut barbæ macædonum radantur.
 Parmenione uero admirante: an ignoras inquit captum in prælio nullū
 esse quam barbæ meliorem. Atq; cum a Dario ei talentum permulta
 millia darentur: & ut Asiam ex æquo diuideret: diceretq; parmenio: equi-
 dem acciperem: si Alexander essem. Et ego quoq; per louem inquit: si
 parmenio essem. Dario autem respondit neq; terram duos soles: neque
 Asiam reges duos tolerare. Et cum ad arbelas aduersus decies centena
 hominum millia de summa rerum acie dimicaturus foret: eum amici a-
 diere: qui milites accusarent: quod intra tabernacula sermones haberent
 ac paciscerentur: ut uihil omnino spoliolum in regiam relaturi fo-
 rent: sed sibi ipsis comparaturi. at ille subridens bona inquit nuncia-
 tis omina: audio enim iis uiris uincendi non fugiendi consultatio-
 nes esse. ac perimulti milites eum adeuntes rex aiebant fide: neque
 hostium multitudinem pertimesce: ipsum enim pedorē nostrū nō pferēt

Stadium
 Puella
 Serui
 Adulterium
 Leonides
 Epistola
 Thus
 Casia
 Talenta
 Macedones
 Perillus
 Talēta. xlx.

Quæstor
 Anaxarchus
 Philosophus
 Miletum
 Athletæ

Barbari
 Ada regina

Parmenio
 Darius
 Asia
 Alexander
 Iupiter
 Darius
 Asia

Pedor

Epistola
Antipater

Hammon

Cælicolæ
Antipater
Parfimonía

Antepatrides
Pfaltria

Cassander

Telesippa
Alexander

Antigenes

Thessali

Ludi

Alexander

Instructo aut̄ exercitu cum militeh quēdam intueret: q̄ iaculum amēta-
ret ex acie: ut inutilem expulit quippe qui tūc istrueret: cū iam armis utē-
dum esset. Epistolam uero quæ a mīe ad cum data secretas accusatiōes
in antipatrum atq; calūnias cōtineret: dum una cum ephestione uti con-
sueuerat: lectitaret: illum nō amouit: sed cum legisset: sui quem eduxerat:
a nulli illius ori gēnam appofuit. Idem ī hammōis templo cum iouis fili-
us a ppheta esset appellatus: haud iquit mirum oīum. n. Iupiter natura
pater ē: suos aut̄ eos efficit: qui optimi sunt. Sagiptæ aut̄ ictu in crure uul-
neratus: ut eorū multi cōcurrissent: q̄ eum appellare deum cōsueissent: læ-
ta hilariq; facie: hic q̄dem sanguis ē ait ut uideatis: & cruor. Cælicolæ qua-
lem diui misere flentem. Quibusdam uero at̄patri parfimoniam tenui-
tatemq; laudantibus: utpote q̄ dure austereq; degeret: extrinsecus inquit.
Antipater albis ē uulgaribusq; uestibus: intrinsecus uero purpureis p̄sus.
Per hyemē uero ac frigus cum apud amicum epularetur essetq; & focus
paruus & paruū ignis allatum: ut uel ligna uel thus ingereret iussit. Atq;
cum Antipatrides formosam psaltriam duxisset ad cānam: facie in eius
amorem Alexander commotus Antipatriden rogauit: nunquid mulieris
amore teneretur. Id autem illo confitente ō celeste ait: non abduces con-
tinuo e conuiuio mulierem. Item pythona: quem Euius tibicen amabat:
cum uicassander suauitate uellet: idq; ægre ferentem Euium itueret. Ale-
xander: iracunde in cassandrum exiliuit uociferans: ergo nec quēq; p̄ uos
amari licet. Cum eos autem macedonas qui aduersa ualitudine labora-
rent: quicq; manci debiles inutileq; essent: ad mare dimitteret: quidā ostē-
sus ē: qui sese inter ægrotos scripserat: cum is tamen nequaquā ægrotaret. Is
igit̄ ubi coram adductus ac diligenter examinatus confessus est: eo se id
causæ inuenisse quoniam amore Telesippæ: quæ ad mare abiret: uāhem-
ter cruciaretur: quæsiuit Alexander: qui cum de Telesippa sermo haberi
dus esset: uerum ubi didicit eam eē liberam: p̄inde ait o Antigenes sua-
deamus Telesippe: nobiscum ut maneat: nam liberæ mulieri uim afferre
nostrum non est. Quos autē græcos apud hostes merentes captiuos ege-
rat. Athenienses quidem in pedicis custodiri iussit: quoniam qui alimen-
tum ex publico haberent: stipendiis militarent. Thessalos uero qd̄ agrū
quem optimum possiderent: haud colerent. At thebanos dimisit inquit
quoniam solis hisce neq; urbs neq; ager per nos reliquus est. Qui autem ī
ter ludos optime arcu uti uideret: diceretq; per anulum sagiptam emitte-
re: eum cum haberet captiuum: ut id ostēderet: iussit. Quod cum ille nol-
let: iratus Alexander hominem imperauit intercmi. Ille uero cum ageret
ubi ad eos a quibus agebat: conuersus diceret multos se dies ei rei nō stu-
duisse proptereaq; ne aberraret: timuisset: id posteaquam Alexander au-

disset: & miratum esse & muneribus donatum hominem liberaſſe: quod
 niam occiſum iri ſe: quam indignum gloria uideri maluſſet. Inſup cū
 Taxilles quidam rex unus indorum obuiam factus inuitaret alexandrū
 ne praelium ſecum uellet neq; bellum: quin potius ſiquidem minor eſſet
 ut ſibi benefieri pateret: ſin ipſe praſtaret: ut beneficeret: rēdit. At ob
 hoc ipſum pugnandum eſt: uter beneficus uictor euaserit. At qui cum
 de ſaxo indorum illo accepſſet: quod perinde quaſi auibus inaccessibile
 ſit aornum appellatur ut locus quidem difficillimus captu eſſet: at qui il-
 lum teneret meticolofus: nūc inqt locus iſte facillimus captu ē. Præterea
 ubi alius cui ſaxum eſſet: quod minime capi poſſe uideretur: ſe cum ſa-
 xo ſimul ac uiribus alexandro dedit: eum regnare iuſſit: ac ſolum addi-
 dit ingens. Sapere mihi uidetur homo hic: qui probo uiro ſe potius q̄
 tuto loco munitoq; crediderit. Poſt illius uero ſaxi captiuitatem cum
 amici dicerent herculē ab eo rebus geſtis ſuperatum. at ego inquit meas
 res geſtas ſimul cum imperio ne uno quidem uerbo cum herculis rebus
 conferendas puto. Quoſdam uero ex amicis quos in alearū ludo haud
 uti ioco didicerat: mulctauit. Inter primarios autem optimoſq; amicos
 Craterum unum omnium maxime honorabat. amabat autem epheſtio
 nem: Nam Craterus ait regis amator eſt: epheſtio uero alexandri studio-
 ſus. Zenocrati uero philoſopho quinquaginta talenta cum miſiſſet: at-
 q; iſ ea non accepſſet: quod ſibi iſce opus nō eſſe diceret: rogauit an ne
 amicum quidem Xenocrates haberet? Nam mihi inquit uix darii diui-
 tia in amicos ſuffecerunt. At cum Porus ab eo poſt pugnam interroga-
 tus quo te pacto utar? regaliter reſpondiſſet: interrogatuſq; iterum nun-
 quid præterea aliud: omnia in ipſo regaliter ieſſe dixiſſet: admiratus ale-
 xander eius uiri tum grauitatem tum etiā probitatē: plus ſoli ad id qd' au-
 tea habuiſſet: addidit. Certior autem factus ſe a quodam conuictio affi-
 ci. Regale inquit eſt eum: qui beneficus ſit uituperari: ad poſtremū cū diē
 obiret: ad amicos aſpiciens ait: magnam mei funeris laudationem fore
 intueor.

Taxilles

Indi

Alexander

Hexcules

Craterus

Epheſtio

Alexander rex

Zenocrates

Philoſophus

Darius rex

Porus

Demades

Alexander

Cyclopx

Ptolomæus

Lagus

Antigonus

d Emades orator poſtea q̄ ex hac luce alexander emiſſe: aiebat
 ſe uidere macædonum exercitum: quoniam principe eſſet orba-
 tus: excacato cyclopli perſimilem
 p Tolomæus lagi filius frequentiffime apud amicos & cænaſſet &
 dormiebat. Quod ſi aliquando cænam præberet rebus illorū ute-
 batur. accerſebat enim ſciphoſ ſtrata ac meſes ipſe præter neceſſaria poſ-
 ſidebat nihil: quin alios locupletes efficere regale magis eſſe dicebat quā
 locupletari.

a Ntigonus exigendis pecuniis erat acriter intentus. Quodā uero

Alexander
Asia

dicente: at alexander talis nō erat. Probe iquit. Ille eim̄ metebat asiā: ego aut̄ culmos lego. at cū milites quosdam esset intutus: q̄ thoracibus & galis pilā luderent: gauisus est: eorūq; duces accersuit: quos laudaret. Vt aut̄ audiuit eos bibere illorū ducatus militibus dedit. Idem admirantibus cūctis q; posteaq; senectutē attigisset: humaniter atq; mansuete rebus uteretur. antea eim̄ inquit potentia mihi opus erat: sed nūc & gloria & beniuolētia. Philippo aut̄ filio multis p̄ntibus p̄cūctanti qn̄ castra mouebimus? qd̄ inquit: times: nūqd̄ ne solus tubam audias? Festinate uero adolescēte capere domum apud uiduā mulierem: quæ tris uenustas h̄ret filias: cum quendam hospitalibus muneribus iuitasset: inquit: nō educes filium meū ab angustiis. atq; posteaq; longam egrotationem euasisset: cōualesceretq;: nihil ait deterius accidat: hæc. n. aduersa ualitudo nos mouit uahemētius nobis efferēdum nō eē: quoniam mortales sumus. Cūq; ab Hermodoto solis filius i poematis esset scriptus: in his mecum ait:

Philippus

Hermodotus

Iupiter
Marsia

ollifer iste mihi nequaquam sentit. Dicente aut̄ quodam omnia regibus & honesta & iusta esse ita p̄ iouem inquit: regibus barbarorum: uobis autē ea dūtaxat honesta sunt: quæ honesta: & ea solum iusta: quæ iusta sunt Marsiæ uero fratri cum aliquñ esset controuersia: rogaretq;: ut eiusce rei iudicium domi fieret. at fiet inquit: in foro uel cūctis audientibus: si nihil per iniusticiā agimus. Idem cū per hyemem aliquando coegisset castra in illos mouere locos: ubi rerum necessariarū penuria erat: & aliqui e militum numero i eum maledicerent: ii qdem nescii quod ppe esset: tabernaculo uirga patefacto flābitis: iquit: ni longius remoti maledictis i nos utemini. Item cū Aristodemus amicus quidam q p̄e coquo natus eēt: ei consuleret: ut & sumptus & largitiones tolleret: uerba tua aristodeme r̄ndit ius olent. Insuper cū Athenienses eius seruum honoris gratia ciuitati peride ac liberum ascripsissent nolle ait: unum atheniensem a me cædi. Et adolescens quidam Anaximenis rhetoris discipulus cum orationem quam apparate meditatus fuerat: recitasset atq; is ea in re q; discere uellet: tutius aliquid interrogasset: cōticuissetq; adolescens: qd̄ ais inquit: hic ne illa sunt: quæ i tabulis scripta sunt? Rhetora uero alterum audiēs qui diceret: ubi anni tps̄ niuem iacere ocepisset efficit: ut pabulo careret solum: nō inquit defines me obtūdere. Thrasillo aut̄ cynico minimum ab eo petēte: at hoc inquit: dare regis non est subdēte autem illo: ergo da mihi talentum: at nō ē iquit hoc accipere cynici. Demetrium uero filiū cū ad liberandos græcos magna cum classe uiribusq; mitteret: aiebat gloriā tanq̄ a græciæ specula in uniuersum orbem suam lucem emittere.

Penuria

Aristodemus

Athenienses

Anaximenes

Thrasyllus

Demetrius

Græcia

Antagoras

Antigonus

Agamemniō

Item cum antagoras poeta congrum elyxaret: idēq; patellam quateret Antigonus q post eū stare: homez ne ait: putas anragora cum agamē

nōnis res gestas scriberet: congrum ely xasse. Et antagoras tu aut rex ait: existimas agamēnona cum illas res gereret: curiosum adeo extitisse: siq; in castris cōgrum ely xaret? Cum aut per somnum uidisset aureā messē Mithrydaten emetere: eius interimēdi consiliū cepit: idq; Demetrio filio elocutus ut taceret: iureiurādo astrinxit. Demetrius uero Mithrydate assumpto unaq; deambulans iusta mare hastæ calcaneo descripsit in litore: fuge Mithrydate. Quod cum ille intellexisset: in pontum fugit: ibiq; regnauit.

Mithridates
Demetrius

d Emetrius cum rhōdios obsideret: cepit quodam i suburbio Pro-
togenis pictoris tabulam: qui lasylon pinxerat. i. imaginem libe-
ri patris. Postulantibus aut per caduceatorem rhodiis: & ut tabu-
lā parceret prēcātib; respondit patnas se imagines potius quam pictu-
ram illam absumpturū. Idē ubi fœdera cum rhodiis percussisset totmē-
tum apud eos reliquit rem profecto quæ cum eius magnificentia tum il-
lorum fortitudinis iudiciū atq; monumentum allatura foret. Post athe-
nensium uero defectionem cum urbē cepisset: quæ rei frumentaria ino-
pia iam male præmeretur cōtinuo concione cōuocata frumētum eis elar-
gitus ē. Qui cum hisce de rebus in cōcione loqueret: barbaræ quiddam
pronūciauit. Quare cum unus e cōfessu ut uerbum dicēdum foret: inter
clamaſset: ergo huius quoq; emēdationis cā alia uobis præterea quinque
millia medimnum elargior.

Demetrius
Rhodii
Prothogenes
Caduceatores

Athenienses

a Ntigonus secūdus cū demetrius p̄ captus esset: misissetq; ex ami-
cis quēdā: p̄ quē iuberet: ne obtēparet: siquid litterarū coactus a se-
leuco ad eū daret neq; urbes cederet: ipse p̄ litteras Seleuco obtulit: & oē
se illi regnū cessurū uadēq; futurū: si patrē demetriū liberaret. Et cū bello
nauali aduersus Ptolomæi prætores pugnaturus esset: gubnatorq; dixisset
hostiū nauis multo pluris eē: at me iqt p̄ntem aduersus quot nauis
opponis. Inuadētibus uero hostibus cū aliqñ cederet: ait nequaq; fugere:
sed ipm̄ utile qd̄ retro potitū eēt: p̄seq;. Præterea cum adolescēs: qui for-
tissimo patre natus: nō tamē ipse miles esset admodum probus: paternos
redditus peteret. At ego ait adolescēs ob ipsius uiri non ob patris probita-
tē mercedes largitionesq; exhibeo. Zenone aut citio mortuo quē unum
maxime philosophorum omnium admiraretur: dicebat theatrū suarum
actionum interisse.

Antigonus
Demetrius
Seleucus
Ptolomæus

Zeno
Theatrū

l Ysimachus in thracia superatus a dromachata: cum & sese & ex-
ercitum præſiti deditisset: ubi bibisset: i captiuitate positus o dii
iqt ut paræ uoluptatis grā memet seruū ex rege feci. Philippidi
aut poetæ comico: quo & amico & familiari uteretur: q̄ tecū dixit ex meis
cōmunicō: q̄ ipse uis r̄ndit: præter secreta.

Ysimachus

Antipater
Parmenio
Alexander
Demades
Antiochus

Diana

Antiochus
Seleucus
Gallogræci

Eumenes

Pyrhus

Python
Caphisus
Polyperches
Romani
Sicilia

a Ntipater cum parmenionē ab Alexandro enecatū accepisset: ait: si-
dem parmenio Alexandro tetēdit insidias: cui fidendum? si minus
tetēdit: qd agēdum? Demadis aut oratoris iam ætate cōfecti: ait ueluti ex
imolata uictima reliquum eē solum uetrem & linguam.

a Ntiochus tertius ad ciuitates scripsit: siquid præter leges faciūdum
iuberet q litteras: ne sibi obtemperarent ut eius rei ignaro. Dianæ autem
sacerdotem: quæ mirādum forma prætare uideret: cum eēt intutus con-
tinuo decessit epheso ueritus: ne quid præter animi sententiam: quod ne
fas eēt agere cogereetur.

a Ntiochus cognomēto accipiter aduersus seleucum fratrem de re-
gno bellum gerebat. Sed ubi Selucus a gallogræcis uictus nulq̄
appareret: quin trucidatus uideretur: posita purpura Antiochus suffusco
amictu indutus est. Non multo aut post certior factus de salute fratris se-
cundo nuncio diis immortalibus sacrificium egit: suasq; ciuitates coro-
nis ornari fecit.

e Vmenes insidiis perseii circunuetus animam efflasse uisus est.
Cuius rei cum pgamum rumor platus eēt. Attalus eius frater
imposito diademate & illius accepta uxore regnum cepit. Cum
uero accedere fratrem uiuum audisset: obuiam simul cum stipatoribus
uti consuerat: pfectus est astile habēs. At eumenes eum benigne hilariq;
uultu amplexus ē: dixitq; ad aurem: ne festines ante uxore capere: quam
me mortuum uideris. Nec aliud suspecti quicq; in oēm uitam neq; dixit:
neq; fecit: quinetiam cum ē uita decederet: uxorem illi regnumq; reliquit
pro quibus ille filiū nullum aluit: cum multos suscepisset. Sed Eumenes
filio cū in adultam ætatē puenisset: regnum uiuus adhuc tradidit.

p Yrhus cum a filiis adhuc pueris interrogaret: cui eēt regnum re-
licturus: quicumq; e uobis inquit acutiorem habuerit gladium. In-
terrogatusq; uter Python ne: an Caphisus tibicem melior eēt. Polypches
respondit prætor. Cum uero congressus cum romanis bis eos uicisset: m̄
tis & amicis & ducibus interfectis. Si uno item prælio romanos: ait: uicere-
mus: actum de nobis fuerit. At posteaq; potiundæ siciliæ spe frustratus
enauigaret: retro ad amicos uersus qualem inquit romanis atq; carthagi-
nensibus palæstram relinquimus? Militibus autem aquilam eum appellā-
tibus: quid. n. ait: uestris armis ut præpete pēna sublimis non tollar? dem
cum audisset a quibusdam se adolescentibus multis inter bibendum cō-
uiciis maledictisq; oneratum: iussit eos omnis interdiu coram agi. Quod
ubi factum ē: eorum primum rogauit: an ea de se dixissent? ac iuuenis re-
spondit: hæc nempe rex diximus: dixissemusque longe plura: si plus uini
habuissemus.

a Ntióchus is qui secundum aduersus parthos expeditiones duxit: cum in ueneratione quadam ferisq; inseguendis ab amicis seruif-
q aberasset: hominum quorundam pauperum caulam ignoratus ingre-
ditur. Et cum inter canandum sermonem de rege iniiecisset: audiuit eū
alias bonum eē: sed flagitiosis amicis obsequentem plaracq; minus atten-
dere: quodq; adeo uenationis studiosus foret: ut res necessarias plarunq;
negligeret. Atqui tunc locutus est nihil: sed cum primum illuxisset: stipa-
torum ad caulam aduentu ubi quis eēt allata purpura atq; diademate:
patuisset. Cæterum a quo: inquit: die uos accepi: heri primum uera d' me
uerba audiui. Præterea cum hierosolyma obsideret: iudæis ad maxima il-
la festalia petentibus dierum septem inducias: non modo eas dedit: sed
etiam tauris auratis cornibus odoribusq; & pigmentis affatim præpara-
tis ad portas usq; pompam egit. Atq; sacrificio illorum sacerdotibus tra-
dito ipse in castra rediit. Iudæi uero admirati continuo sese post solem-
nitatem dedidere.

Antióchus
Parthi

Iudæi

t Themistocles cum adhuc eēt adoloscens: inter potus ac mulieres
uolubatur. At posteaq; Miltiadis ductu barbari ad marathona
uicti sunt nihil amplius per intemperantiam Themistocles perpetrare cō-
pertus est. Ad illos autem qui eius uitæ ac morum mutationem admira-
rentur: dicebat Miltiadis trophæum neq; finire se dormire neq; otiosum
aut desidem esse. Interrogatus etiam utrum Achilles mallet an home-
rus esse: Tu autem inquit utrum uictor in olympia eē mallet an uictorū
præco? Item cum xerxes aduersus græciam magna illa classe descende-
ret. Epicyden Themistocles ueritus hominem popularem atq; factiosum
quæstus auidum ac meticulosum: ne prætor creatus rempu. perderet: ut
prætura abstineret: persuasit argento. Cumq; Adimantus qui nauale p-
lium formidaret: diceret ad Themistoclen: qui ad id græcos hortaretur:
suadendoq; incitaret. O themistocle eos qui in certaminibus primi irru-
perint: cedunt semper: ita est inquit: adimante. Verum eos qui manserint
haud coronant. Atq; cum Eurybiades uirgam tolleret: ut obstreperet: ob-
strepe inquit: ut libet: iterum audi. Cum autem eurybiadi persuadere nō
posset in angustiis locis nauali prælio certandum esse: clam ad bar-
barum mittit monens: ne græcos pertimesceret: quippe qui fugerent. Ac
ubi ille consilium secutus iūctus est: quoniam in his locis classe pugna-
set: ubi græcis conduxerat: rursus ad eum mittit: hortaturq;: ut correpto
itinere in hellepontum fugiat: quoniam græci de soluendo ponte cōsul-
tarent: is quidem eo ductus consilio quo in seruandis græcis illum serua-
re dideret. At cum Seriphius diceret eum non sua sed urbis gloria splen-
dorem assecutum: uera: inquit: narras. Cæterum neq; ipse: si Seriphius fo-

Themistocles
Miltiades
Barbari
Marathon
Trophæum
Achilles
Homerus
Xerxes

Eurybiades

Hellepontus
Græci
Seriphius'

- Antiphates rem clarus essem: neq; tu: si atheniēsis. Cumq; formosus Antiphates: cuius amore Temistocles tenebat: fugeret: atq; contēneret eum p̄sus: at ubi magnam adeptus ē & gloriam & potētiam: adiret: atq; blandiret: heus inquit: adolescens sero quidem ambo: uerum tamē sapimus. Ad Simonidē uero qui iudicium quoddam iniustum ab eo contēderet: dixit neq; illum bonum poetam eē posse: si prāter modulum numerumq; concineret: neq; se bonum principem si prāter legem iudicaret. Idem filium qui in deli-
ciis matri cēt: aiebat uiribus grācis prāstare plurimum. Namq; principes grācorum eē Athenienses: sese uero Atheniēsium: uxorem autem ipsius suam: at illum matris. Et cum duo filiam eius p̄arentur: prātulissetq; frugi ac probum locupleti alteri: ait se malle uirum qui pecuniis quam pecuniis: quæ uiro indigerent. Prædium quoq; cum uenderet: proclama-
re iussit: ut etiam uicinum bonum haberet. Præterea cum ignomi-
nia ab atheniensibus aficeret: quid in eos ait estis molesti: qui uobis usui sæpenumero fuere? Seq; platanis assimilabat: sub quarum tegmina tem-
pore imbriū refugiant: dein uero in serenitate illas auellunt prætereun-
tes: atq; maledicunt. In eretrienses uero cauillatus aiebat eos sicut gladio
los piscis habere gladium: cor autem non habere. Cum uero Athenis p̄-
mum eiectus est: postea e grācia quoq; ascendit ad regem apud quem di-
cere iussus. inquit orationem uariis stratis similem eē: nam quemadmo-
dum illa solent: eodemq; modo orationem siquid extendatur speciem fi-
guralq; demonstrare: sin colligatur: easdem tegere atq; corrumpere. Itaq;
tempus petiit: quo perfica lingua percepta pro uoluntate posset ac sine in-
prete cum eo loqui. Multis autem honestatis muneribus ac breui lo-
cupletatus dixit filiis: p̄demur o filii: ni pediderimus.
- Mironides Ironides aduersus boetios exercitus ducēs egredi Atheniēsis
m iussis cū iam hora instaret ac p̄mipili nōdum oīs adesse dicerēt
adsunt: iquit: q; pugnatu-
rate usus hostes superauit.
- Aristides Athenienses a Ristides cognomēto iustus: solus semp uersabat: societatesq; fu-
giebat: tanq; amicorū potētia ad iniuriā hortaret. Cūq; Atheniē-
ses testalibus relegati oīs tabulis studerēt: & illiteratus ac rudis ho-
mo: q; testā hēret: eum ad iussit: iussissetq; aristidis nomē iscriberet: ait ille
nosti ne aristiden? quod ubi is q̄dem negasset: sed iusti cognomētum mo-
leste ferre diceret: tacens aristides nomē id testā iscripsit: & homini reddi-
dit. At cum ei essent inimicicia cū themistocle: legatus una missus: ius
ait themistocle ī cōfiniis inimicicias reliquamus: nam si uisum fuerit: eas
rursus cū reuerterimus: recipiemus Tributa uero cū grācis statuisset: tā-
- Themistocles

to pauperior rediit: quatum ad iter ipsum erogauit. Cum uero hi uer-
sus: quos in Amphiarum Eschylus condidisset: recitarentur. Nam uult
uir esse non uideri hic optimus. Qui mentis alta fructifer fulcas segetem
Cōsulta callens germinat grauissima: cuncti oculos in Ariftidē cōuertere.

Ericles cum prætorem gesturus eēt: assumpta chlamyde ad sese
p loquebat: caue Pericle i liberos homines mīratum geres: & eos
qdem gracos atq; athenienses. Iusserat autem athenienses ægi
nam quasi piri portum existimarent: ac tuerent. Atq; ad amicum quē-
dam qui falsum illum testimonium rogaret: ubi etiam iusiurandum iter
ueniebat: respondit se ad aram usq; amicum eē. Cumq; ex hac luce fo-
ret decessurus: sese ipse beatitudinis efferebat: quod atheniensium nemo
sua causa nigro amictu indutus eēt.

Lcibiades adhuc puer cum eo captu in palæstra comprehensus
a eēt: quem nequiret euadere: mordebat luctantis manum. Atq;
illo dicente mordes ut fœminæ: minime inquit: sed ut leones.

Canem quoq; cum optimum haberet: quem nummum septem millibus
emerat: ei caudam abscondit: hoc ideo feci inquit: quo athenienses hac
de re loquentes de me aliud nihil quærunt curiosius. Cum uero ad lu-
dum accessisset: iliados carmen petiit. magistro autem respondente ho-
mericum sibi eē nihil: illi infixit pugnum ac præteriit. Et cum ad peri-
clis fores uenisset: audissetq; non eē otiosum: quoniam quo pacto Atheni-
ensibus rationem eēt redditurus: consideraret: nonne melius est: inquit:
cogitare: qui non reddat? Atq; arcessitus ab atheniensibus ex sicilia ad
capitis causa: se ipsum abscondit inquit: eum stultum eē: qui cum hēt
controuersiam: quærat effugere: dum licet fugere. Cumq; dixisset quis: nō
credis patriæ iudicio te ipsum? Ego ne matris quidem respondit: ne for-
tassis ignorans pro albo calculo nigrum immitat. Vbi uero audisset sese
ac suos morti adiudicatos: at iis ostendemus inquit nos uiuere: & ad lace-
dæmonios uersus decelicū bellum in athenienses excitauit.

Amachus primipilum quendam cum repræhēderet: quoniam
l deliquisset: isq; diceret nūquam fore: ut idem amplius faceret:
belli inquit bis errare non licet.

Phicrates quoniam cerdonis esset filius: contemptui erat is glo-
riam tum primum adeptus est: cum saucius hostem armatum
i ac uiuum & corripuit: & in suam t̄remem trāstulit. Item cum
in amico socioq; solo castra moetatus uallum iaceret: fossiam foderet quē
diligēissime: p̄pterea quæ dixisset qdā: qd. n. metuimus? pessimā impato-
ris uocē eē r̄ndit: nō putassem. Insuper instructus aduersus barbaros uereri in-
q̄: ne Iphicratē nesciāt: quo qdē noie hostes alios cōternatos iddeit. Præte

Amphiarus
Eschylus;

Pericles

Athenienses
Aegina

Alcibiades
Palæstra

Ilias
Pericles
Sicilia

Lacedæmonii
Lamachus

Iphicrates

- Calumniator** rea cum capitis iudicium subiret: ait calūniatori: cuiusmodi homo tē tu facis: qui bello instante ciuitati de me potius quam mecum consultandū esse suadeas? Ad armodium quoq; qui armodii illius prisci gentilis sibi ignobilitatem exprobraret: meum quidem genus respondit a me ipso initium sumit: tuum autē in te finit. Idem cum ab oratore quodam i cōcione interrogaret: quis es: qui ita efferris animo: utrum eques: an sagittarius: nū pedes: an scutatus: nullus sum inq; horū: sed q; hisce oibus imperare didicerim.
- Timotheus** t Imotheus putabatur fortunator imperator: atq; qui ei inuidebāt: pigebant urbes: quæ illo dormiente ad rāte ultro se implicarent. Itaq; dicebat Timotheus: si huiuscemodi urbes capio dormiens: qd me facturum arbitramini cum uigilaro. Ad hæc cum ex audacibus prætoribus quidam atheniēsis uulnus ostenderet: at me iquit: puduit: quod me prætorē uestro in Samo catapulta prope cōcidit. Oratores autē cū chareta præferrent: talēq; dignum esse prædicarent: qui Atheniensiu p̄tor eēt: iqt Timotheus imo: qui prætori strata portaret.
- Chabrias** c Habrias eos dicebat pulcherrime officio imperatoris fungi: q; res hostium maxime nossent. Et cum prodicionis accusaretur simul cum Iphycrate: increparetq; Iphycrates illum experiendi gratia in gymnasium proficisci: & ad solitam prandere horam. Quid nam inquit si aliud quiddam utriusq; nostrum atheniensēs norint: te quidem squalidum & expertem cibi: me uero & pransum & unctum enecabunt. Dicere eēt cōsueuit formidabilius eē ceruorū agnē ductu leonis: quā leonū ceruo duce.
- Hegesippus Philippus** h Hegesippus cognomento crobilus cum Atheniēsēs in Philippum irritaret: succlamauit quidam e concione bellum ne suades? ita p̄ iouem inquit: nigrosq; amictus: & cum publicis funerum elationibus funebribus orationes: si ad libertatem niti: quam quæ macædones imparit: factum ire maluerimus.
- Macædones Pytheas Alexander** p Ytheas adhuc adolescens decretis hisce quæ de Alexandro scribebantur: contradicturus uenit: atq; dicente quodam: tu cum iuuenis es: de huiusmodi audes loqui rebus. At alexander iqt quē suffragiis decernitis deum: est me iunior.
- Phocion** p Phocion atheniēsēs neque ridere neque lachrymare ab ullo unquam est uisus. Et in concione cum quis dixisset: cogitabundus uideris o phocion: recte coniectas inquit: cogito enim si qua ualeo in his breuitate uti: quæ apud atheniensēs dicturus sum. Idem cum oraculum atheniensibus redditum esset unum esse in urbe uirum: qui omnium uoluntati opinioniq; aduersaturus: & hūc uociferantes athe-

mēles quaritandum iuberent: photion sese ait hunc eē: solū. n. sibi eorum
 placet nihil: quā multitudo ipsa & agit & dicit. Atq; cum aliqui apud po-
 pulū suam dicēs auditoribus gratus eēt: intueretq; omēs: qui communi
 eodemq; consensu quod dixisset admitterent: ad amicos conuersus ait:
 num fortasse mali quippiam locutus sum nescius? Atheniēses uero cū
 ad sacrificium quoddam accessiones peterēt: ac reliqui ea cōcederēt: ro-
 gatus sapius suam diceret. Puderet me inquit si uobis accessiones cede-
 rem: huic autē sua nō redderem: simulq; scēnatorum ostēdebat. Rursus
 cum demosthenes orator dixisset: enecabūt te phocion athenienses: si in-
 sania: eos ceperit: ita inquit me enecabunt si insania: te uero: si sanitas eos
 cepit. Item cum Aristogiton calumniator in carcere foret aiā efflaturus:
 erat. n. dānatus: phocioaq; rogaret: ad sese ut iret: neq; amici finerent:
 ad improbum hoīem proficisceretur. Et ubi nam loci quisq; aristogitona
 iucundus rēdit adloquatur. Atq; cum bizantus athenienses irati eēt
 qm̄ chareta quem illis auxilio aduersus philippum cum copiis miserant
 recipe urbe nolissent: dixissetq; phocion naud oportere irasci sociis: qui
 non crederēt sed iis pratoribus magis qui non crederētur: prator ipse de-
 signatus ē. Qui a bizantiis creditus ut philippus infecta re abiret: effecit.
 Alexander autem rex cum talēta cētum illi misisset munera qui illa porta-
 bant: interrogauit: cur nam factum eēt: ut in tanto atheniēsiū numero
 ad se solum hęc Alexander daret? Respondentibusq; illis: quoniam eum
 solum honestumq; & probum putaret. Proinde inquit sinat me & eē & ui-
 deri talem. Ad hęc cum alexander triremis peteret: nominatimq; iuberet
 populus phociona interesse ac sentētiam dicere: ubi surrexisset: inquit cō-
 sulo igitur uobis: ut uel armis uincatis: aut dominantium amici sitis. Præ-
 terea cum de alexandri obitu rumor sine auctore exortus eēt: oratoresq;
 tribunal continuo insilirent: neq; differēdum sed quamprimum bellādū
 eē iuberent: rogabat phocion ut expectarent: indubitatoq; rem nossent.
 Si enim inquit: hodie obiit: at cras aderit uel diu mortuus. Insuper cū leo-
 sthenes ciuitatem impulsisset in bellum præclara libertatis nominis atque
 imperii elatum spe: illius uerba cupressibus similabat. Nam cum pulchra
 sublimiaq; essent: fructum tñ non hñent. Initus autem succedentibus p-
 spere ac ciuitate secundo nūcio discurrēte interrogatus: an hęc ita gesta
 uellet gesta hęc quidem: consulta uero illa rēdit. Atticam uero adortis
 macedonibus: oramq; maritimam uastantibus iuuentutem eduxit: per-
 multisq; ad eum concurrentibus: & ut collem caperet: ibiq; copias instrue-
 ret: hortantibus: o Hercules inquit: ut multos imperatores intueor: milites
 uero paucos uerumtamen congressus & uicit ac macedonum principē.
 Niciona interemit. At paulopost Atheniēses bello superati ab Antipatro

Atheniēses

Demosthenes

Aristogiton

Philippus
Phocion

Alexander

Rumor

Leosthenes

Attica

Athenienses

Antipater

- Menillus præfidium admifere. Menillusq; præfidii princeps cum phocióni pecu-
nias daret:turbatus inquit neq; illum Alexádro eē meliorem : & caufam
qua pp nunc eas acciperet:cum tūc noluiſſet:eē plane deteriorē . Atq; ait
Antipater cum duo ſibi Athenis amici eēt:neq; phociói ut a ſe munera
demades caperet:pfuaſit:neq; demaden his ipſiſi expleuit. Idem cum ab Antipſo
rogaret:ut iniuſti quiddam faceret.Nō potes inqt Antipater & amico &
aſſentatore phociōne uti. Atq; ubi poſt Antipatrí obitum atheniēſibus ſe
ſe in popularē prícipatum uēdicantibus phociōni morti eēt adiudicatus í
cōcione:amici uero flētes ſequerētur:phociōni autē qui ſilētio ícedebat:
qdam ex inimicis obuía fcūs in faciē inſpuiſſet:is ad magíſtratū ubi ocu-
los cōuertíſſet:nō ne quis íquit:dedecori inſeruiētem hunc repreſſerit: Cū
que eoz unus:qui una morituri erant:lamētaret:affligeretq;:non amas
Thudippus cum phociōne mori? lam ueio allata ad eum culigna íter-
Phociōn rogatus nunqd ad filium diceret.Ego inquit:iubeo:& rogo te:nequid re-
rum haram memoria athenienſibus irāſcare
- Piſiſtratus Iſiſtratus Atheniēſium tyrānus cum ex amicoz numero quidā
p ab eo defecíſſent:eiusq; cepíſſent phylam ad eos uenit collectū
ſtratum ſecum ipſe portās. At illis qd uellet íterrogātibus:ſi uo-
bis inqt:pfuaſero:abibo:ſin minus pfuaſero:uobiſcum máſurus ſum pro
inde paratus ueni. Atq; cum ad eum delatum eēt eius mſem cuiuſdam
adoleſcētis amore detineri :& illius quidē formidātis depcātíſq; plurimū
clam cōgreſſu uti:adoleſcētē ad cānam inuitauit:ac rogauit íter cānādū
quo pacto res acta eſſet:Illo autē iucunde oía ſuauiſſimeq; diſſerēte:hæc
inquit:tibi íterdiu futura ſunt:ſi mſi placueris. Itē cum Thraſybolus eius
amare filiam:obuía mq; factus ſuauiſſet: ppter eaq; in illum ab uxore ex
aſperaret:ait ſiqui nos amant:oderimus:quid íis faciemus:qui oderunt?
Vxoremq; thraſybolo uirginē dedit. Cantores laſciuiores quidam cū in
eius uxore icidiſſent:multaq; petulāter egíſſent:dixíſſentq; íterdiu uero
Piſiſtratus piſiſtratū ut ſibi ignoſceret:lachrymātes præcarent: uos inquit enitimiū
poſt hac ſaniores eē. At mea uxor nuſq; heri prorfus profecta ē. Interro-
gantibus autē filiis cum is alteram uxore ducturus foret:nunquid eos ac-
cuſaret? minime íquit:quin laudo potius:ac uolo alteros mihi huiuſmo-
di natos fieri.
- Demetrius phalæreus Emetrius phalæreus monebat ptolemæū regē:ut de regno ípe-
læreus d riorq; libros ſibi cōpararet:atq; plegeret. Quæ.n.amici nō audēt
Ptolemæus monere reges:hæc í libris ſcripta ſunt.
rex l Ycurgus lacedæmōius aſſuefecit ciues nutrire comā:íquiēs for-
Lycurgus mosos coma uenuoſioris effici:deformis uero formidabilioris.
Ad illū quoq; q populi prícipatum í urbe faciundū hortaret:

tu primus respondit in ædibus tuis popolare principatum efficit. Ad hæc iubebat ædes terra securiq; duntaxat laboradas. Sic. n. pudret in humil ac plæbeias ædis pocula & strata sumptuosiorisq; mensas importare. Præ terea pugilis ac prancati certamen inhibuit: quo ne ludendo quidem abnuere consueferent. Expeditiones insuper aduersus eosdem hostes sapius educere prohibuit: ne ii bellicosiores redderetur. Itaq; cum posteriore tempore. Agefilaus esset uulneratus: ait Antalcidas præclaram eum a thebanis disciplinæ mercedem capere: qui uel inuitos assuefecisset docuissetq; bellare.

Agefilaus

Charilaus

Harilaus rex rogatus: cur leges adeo paucas Lycurgus tulisset respondit: qui uerborum paucitate uterentur: legibus haud multis indigere. Atq; cum mancipium quoddam audacius sese illi inculcasset: per geminos ait: enecarem te: nisi irascerer. Ad illum uero qui interrogaret: quid nutrireret comam: respondit quoniam ex omni ornatu hic quam minimus sumptus est.

t Eleclus rex fratri: qui ciues criminares: quod sibi magis quam illi aduersarent: tu. n. inquit iniurias pati nescis.

Teleclus rex

Theopompus

t Heopompus cum quadam in urbe murum sibi quidam ostenderet: & an sibi pulcher altusq; uideretur: interrogaret: minime: si mulierum est: inquit.

Archidamus

a Archidamus cum in peloponensiaco bello socii rogaret: ut tributis modum eis statueret: respondit bellum non constitutis pacisci.

Brafidas

b Rafidas cum in caricis murum comprehendisset:mersus eum dimisit: deinde ad astantis ait: nihil est ita paruum: quod si ausit iuuentibus repugnare: non se incolumem seruet. Ad hæc cum in prælio esset clipeo transuerberato ictu percussus: eadem ipsa quam e uulnere hastam eduxisset: hostem interemit. Rogatus autem qui saucius factus esset: quoniam me clipeus inquit prodidit.

Brafidas

Thracia

Lacedæmon

u Bi Brafidas occidit: liberatis iis grecis qui thraciâ icolerent: ac legati qui lacedæmonia missi sunt: eius matrem adissent: primum illa iter rogauit: an pulcherrime Brafidas obisset. Thracibus autem efferentibus eum laudibus: aliumque tale distatibus fore neminem: ignoratio uos hospites inquit tenet: nam brafidas quod uir probus fuit: uerget lacedæmonios per multos hiet illo meliores

a Gis rex dicere consueuit non esse lacedæmonios interrogandos: quot nam essent: sed ubi essent hostes. Idem ad mantinea cum hostes quam plures essent: expugnare nequissent ait qui multis uellet dñari: opus esse: ut cum multis quoque pugnaret. Cum uero Elii laudarentur: quod olympiacos ludos præclare agerent: at quid inquit: admiratione dignum faciunt: si quatuor annorum curriculo diem unum iusticia utuntur? Cumque laudibus insisteret: ait: quid mirandum: si pulchra in re iusticia utuntur pulchre?

Agis rex

Elii

Olympiadi ludis

di

iusticia

Item cum flagitiosus homo sæpius rogaret q̄s spartiatarum optimus foret: qui tui dissimilimus est respondit. Rurſus cū ab altero quæreretur quot eſſent lacedæmonii: quod inquit ſatis ſunt qui malos arceant. Et cū idem ab alio quæreretur: permulti ait tibi uidebuntur: ſi eos pugnātis inſpexeris.

Lyſander
Dionyſius

1 Lyſander amictus: quos dionyſius tyrannus ad eius filias præcioſiſſimas miſiſſet: nequaquam accepit: ueteri iquiens: ne hiſce deſormiores uiderent. Atq; a quibus carperetur: peride atq; degeneraſſet ab hercula: quod dolo plaraq; gereret respondebat: quo leonis non attigeret: uulpis pellem aſſuendam eſſe. Inſuper cum argui iuſtius q̄ lacedæmonii de quo ambigebant ſolo: uiderentur dicere: diſtincto gladio: q̄ huius inquit: ius habet: optime de ſoli terminis diſſerit. Lacedæmonios uero cum ad expugnandos corynthioꝝ muros timidioris aſpiceret: ut leporem uidit exilientem e foſſa: huiusmodi inquit: hoſtes metuitis? intra quorum muros præ inertia lepores dormitant? Et cum megarenſis uir q̄dā in publico cœtu audaciter ad eum ac licetius loquæretur. Tua inquit uerba ciuitatis idigent.

Argui
Lacedæmonii

Ageſilaus

a Geſilaus eos qui Aſiam icolerent dicebat liberos quidē malos eē: ſuos autem bonos. Cūq; ii conſueſſent perſarum regē magnum appellare. At qua nam inquit te ille me maior eſt? niſi iuſtior temperatiorq; ſit. Ad hæc cū de fortitudine iuſticiaq; rogaretur: utra eſſet melior: Nihil ait fortitudine indigemus: ſi iuſti omnes ſimus. Item cum noctu repente ex hoſtili ſolo caſtra moturus fore: & eum cuius amore tenebatur ob infirmitatem relinqui atq; lachrymare intueret: durum eſt inquit miſereſcere ſimul ac ſapere. Rurſum cum Menecrates medicus cognoſſent iupiter epiſtolam ad eū ſcripſiſſet. Menecrates iupiter regi Ageſilao ſalutem. Reſcripſit rex ageſilaus Menecrati ſanitatem. At cum lacedæmonii Athenienſes ad corinthum ac ſocios ſuperaſſent: audita hoſtilium cadauerum multitudine: heu inquit græcia: quæ tot ex ſeſe perdidit: qui ſat eſſent: quibus barbaros omnis uinceret. Atq; cum oraculū a Ioue in Olympia ex ſententia accepiſſet: deinde ephoris iubentibus ut etiam iuſdem de rebus phyſium conſuleret: ubi delphos petiſſet: deum rogauit: an quæ patri: eadem ſibi quoq; uideretur. Præterea cum amicū quēdam a care icarico peteret: ac rogaret: ad eum ſcripſit. Si Nicias iniuſtus in te nō ē: dimittito: ſin ē iniuſtus: nobis dimittito omnino autem dimittito. Ad hæc ut eum qui luſciniaꝝ uocem imitabatur: audiret hortatus: ac ipſam inquit ſæpenumero audiui. Cum uero poſt leuctrenſem pugnam ephori qui urbem exhauſtam uiris intuerentur propter legem: quæ perterritos omnis notandos eſſe iuberet: uellent infamiaꝝ notam ſol

Menecrates
Epiſtola

Delphos

Nicias

uere: ac legiflatorem. Agifilaum declaraffent: is ut in medium pceffiffet: ius legibus poftredie inciperet. Idem ad regem ægyptioꝝ focius miffus cum una cum illo obfideret: effentq; hoftes & multo plures: ac foffa caftro circūdarent: egrediūdum rex dimicandumq; iubebat de fuffima rerū. At Agefilaus iquit non eē hoftes ipediēdos: quos fibi ipsis pares uellet.

Agefilaus

Præterea cū parum deeffet: qn foffa cōiungeret: aduerfus id quod reliquum erat inftituta acie ac parū ufi certamine uictoria potiti funt. Ad poftremum cum moreret amicis iuffit nullam fibi neq; fictam neq; pictā facerent: ita enim imagiues appellabat. Nam fi q; mihi opus illuftre factū eſt: hoc mihi monumentū eſt. Sin uero nullum: neq; fi omnis quidem ſta tuas feceritis.

a Rchidamus ubi agefilai catapultam eēt itutus: cum primū ex Sicilia adueſta eēt: exclamauit o Hercules perit uiri uirtus

Archidamus

a Agis iunior cum demades diceret enſes laconicos ob breuitatem a circulatoribus abſorberi: attamen lacedæmonii: reſpōdit: huiusmodi enſibus hoſtes uæhētiffime aſſequuntur. Item cū ephori cui dā proditori tradēdos milites iuberent: haud illi ſe iquit alienos credere: q; pprios prodidiſſet

Agis iunior

Demades

c Laomenes cum q; ſe gallos ei daturum polliceret: qui pugnādo interirent: iſtos mihi des: iquit: nolim: ſed illos potius: qui pugnādo interimant.

Clæomenes

p Edaretus non electus in numerum trecētorum: qui quidem honos in urbe cæteris dignitate pſtabat: hilaris ſurridēſq; abibat gaudere ſe inquiens: ſi quidem trecētos urbs hiet ciues ſeſe melioris.

Pedaretus

d Amonidas i ultimū chori ordinē locatus a chori magiſtro pſchre: tu qdem iueniſti: iquit: q; etiā ipſe honorabilis ſias.

Damonidas

n Nicoftratus argiuoꝝ prætor cū ad cuiuſdam caſtelli pditionē grādi pecunia atq; matrimonio lacænae mulieris q; ipſe uoluerit præter regias: ab Archidamo hortaret: reſpondit Archidamū ex herculis genere nequa q; eē. Herculé enī luſtrato orbe malos ſupplicio affeciſſe: at bonos archidamū facere malos.

Nicoſtratus

Hercules

Archidamus

Eudemonidas

Xenocrates

e Vdæmonidas cū in academia xenocraten uidiſſet: q; iam ſenex cū diſcipulis diſputeret: cūq; audiſſet ab eo uirtutem queri: at qn ea uſet: inqt: Rurſum cū philoſophum audiſſet: q; ſolum ſapientem eē bonum impatorem diſſeret: dictio inqt admiratione digna: uerū q; loquitur tubæ ſtrepitū nunq; audiuit.

a Ntilochus cū ephoꝝ gereret: audiēs meſſeniū agrū a philippo datū: interrogauit: num et deditiſſet philippus: ut poſſideret: cū pro illo pugnandum foret.

Antalcidas

a Ntalcidas cum athenicis quidam lacedæmoniis ipitiã obiiceret
soli certe nos inq̃t mali nihil a uobis didicimus. Præterea cū ali-
us Athenienfis ad eum dixisset. Atq̃ nos a cephiso sæpissime uos fugau-
imus. At nunq̃ nos: inquit: fugauimus uos ab eurota. Ad hæc cū Sophi-
sta qdã herculis laudationẽ lecturus eẽt: ait: q̃s enĩ eũ uituperat.

Sophista

Epaminõdas

e Paminonda thebano ipium gerẽte nunq̃ i castris repentinus tu-
e multus exhortus eẽ. Dicebat autẽ belli pulcherimũ eẽ mori. Gra-
uiori uero armatura peditum corpus asseuerabat exercitatum
eẽ oportere nõ athlætarum solũ sed et militũ more. Itaq̃ carnosioribus
se ifestum p̃bebat: ac talẽ quẽdã amouit ab exercitu igens uix tribus qua-
tuorue clipeis tegi eius uentri: cuius magnitudine sua ipse mentulã: ne
uidere quidã posset. Sic etiam tenui uictu ac uili erat: ut cū a uicino ad-
cænam iuitatus iuenisset liboz obsoniorũq̃ & unguentoz apparatus:
abierit illico igens: ego te sacrificare non contumelia uti opinabar. Et
cum coquus diez aliquoz sumptus rationem collegis redderet: olei solũ
multitudinẽ moleste tulit. Admiratibusq̃ collegis: nõ sumptũ iquit ægre
se ferre: sed quod tantũ olei intra corpus excepisset. Itẽ cū festum diẽ urbs

College

ageret: ac potui omnes coituiq̃ studerent occurrit familiari cuidã sobri-
us atq̃ mētis compos icedens. Illo autẽ admirante quærenteq̃: quid ita
solus ambularet: quo liceat inquit oĩbus uobis æbrietati & desidiaz indul-
gere. Atq̃ neq̃ hoĩem qui flagitiose quid deliquerat: rogante pelopida
nõ dimisit: at amicæ præcibus dimisit: dicens amicas decere talia munẽ-
ra capere non prætores. Ad hæc cū lacedæmonii copias educerent: ora-
culaq̃ thebanis referretur: quæ quidẽ alia uictum iri alia uictores eos fo-
re dicerent: iussit hæc ad tribunalis dexteram: illa uero ad leuã poni. Qui
bus oĩbus positis surrexit inq̃ens: si patere ipautibus: & cū hostibus cõgre-
di aduersi uolueritis: hæc uobis oracula sunt: melioraq̃ ostẽdit. Quod si
formido uos ceperit: illa sunt: & in deteriora orõnem uertit. Iterum cum
i hostes agmẽ opportune duceret: at tonitru factõ sui quærent: qd̃ deũ
portẽdere arbitraref: hostes attonitos eẽ respondit: quod cum huiusmodi
agri in pximo eẽnt: i talibus ipsi castra mœtarent. Atq̃ ornatissimarũ
oĩum quas gessisset: & optimarum rerum iucundissimum eam sibi dice-
bat: quod suis adhuc uuis parẽtibus ad leuã lacedæmonios supasset

Lacedæmonii
Thebani

Leuãtra

Cumq̃ alio tempore unguẽtato corpore ac hilari facie apparere con-
suesset: post illud prælium postridie squalidus ac demissa fronte processit
i medium. Percunctantibusq̃ amicis an ægri quicquam ei accidisset: ni-
hil accidisse respondit: uerum sentiebam me elatiore animo heri fuisse:
quam par eẽt. Itaq̃ immoderatam læticiam hodie plecto. At cū spat-
tatas sciret operam dare: ut huiusmodi casus absconderent: uolentique

illorum calamitatis magnitudinem liquido patefacere: non est passus ut omnes simul: sed ut singulae potius ciuitates cadauera tollerent. Quare lacedaemoniorum cadauerum mille & amplius uisum est. Item cum Iason thesalorum princeps socius uenisset thebas: & Epaminonda q̄ plurimum inopia praeumeretur: aureum duomillia misisset: aurum quidem non accepit: Iasona uero aspiciens: iniuriam iquit: incipis. At ipse denariis quinquaginta mutuo acceptis ac ciue quodam ad exercitus comeatum in peloponensum irrupit. Rursum cum rex persarum daricus triginta millia ei misisset: grauius Diomedonta reprehendit: quod nauigationis tantum ad Epaminonda corrupendum enauigasset. Iussitq; regi diceret: si qua thebanis conducerent sentiret. Epaminonda gratis amicum habiturus foret: sin autem qua non conducerent hostem. Et cum Argiui thebanorum societatem inissent: ac Atheniesium legati in arcadiam profecti in utrosq; inuherentur: a Calistratoq; oratore tum Orestes tum Oedippus exprobraretur urbibus: ubi Epaminondas surexisset: fatemur ait: & apud nos patricidam extitisse & apud argiuos matricidam: uerum qui hac perpetravit: nos quidem eiecimus: Athenienses uero exceperunt.

Spartiatibus uero qui multis magnisque in rebus thebanos criminarentur his respondit: uos breui oratione gaudentis ociosos reddiderit. Atque posteaquam Alexandrum phereorum tyrannum qui thebanis erat hostis: in amicitiam athenienses societatemq; recepissent: eisq; ille pollicetur carnes: qua mina uenudabantur: semiobolo se praebiturum. At nos inquit Epaminondas ligna ad haec carnes atheniensibus gratis praebimus. Istorum enim agrum excidemus: si molestiores esse perrexerit.

Insuper cum Boecios uellet in armis perpetuo esse: erant enim perocium dissolutiores quo tempore ipsorum princeps electus esset: eos monabat inquiens: etiam consultate uiri: nam si imperatorem gesserit: imperio parendum est uobis. Itaque campestris patentemq; regionem belli orchestram appellabat: perinde ut illam possidere nequeant: nisi manus pro clipei loco habuerint. Et cum Chabrias paucos thebanos: quosdam qui ad corinthum sub muros auidius praeliarentur: interemisset: trophaeumque statuisset: Epaminondas deridens ait: hic non trophaeum sed hecathensium: hoc est hecathes simulachrum statuendum est. Hecathen enim ante portas in triuiis non absurde erigebant. Ad haec cum quidam nunciasset exercitum ab Atheniensibus nouis ornatum armis in peloponensum missum: quid ergo Antigenidas suspirat: inquit: si nouas tibias Telles habet: erat. n. tibice. Telles pessimus: at Antigenidas optimus. Itē cū didicisset armigeras multas ab hoste captiuo pecunias accepisse mihi: ait: clipeum redde: tibi uero faciundo quatuor

Iason

Peloponnesus

Argiui
Calistratus
Orestes
Oedippus
Epaminondas
Athenienses

Boetii

Chabrias
Trophaeum

Antigenidas
Telles

Boetia

Laconica
Messena

Daiphantus

Pelopidas
Epaminondas
Nicomedes

Alexander

Theba

M. curius

Samnites

tabernam emitto. Non. n. amplius æque discrimen subire uelis: qui unus e diuitibus beatissq; factus sis. Interrogatus quoq; utrum sese meliorem imperatorem duceret an Chabrian an Iphicraten: difficillimum est iquit: iudicatu: quoad uiuimus. Præterea cum ex laconica reuersus ad capitis causam una cum pretoribus collegis arcesseretur: quod menses quattuor boetiae imperio præter legem adiecisset: collegas hortatus est: in se crimē referrent tanquam ui coacti: at ipse non habere inquit uerba: quæ rebus præstarent. Quod si omnino aliquid apud iudices dicendum eēt: orare si se occiderint: ut statuz condemnationem inscribant: quo græci norit thebanos uel inuitos ab epaminonda coactos eē. qui laconicam quæ annos quingentos neq; prædam neq; bellum passa eēt: & Messenam triginta ac ducentos annos incoluisset: concremarint: composuisse etiam atq; redigisse in unum arcadas: præterea græcis libertatem restituisse. Hæc. n. ea prætura atq; imperio gesta sunt: quare iudices multo cum risu egressi sūt ne suffragia quidem in eum admittentes. Ad postremum cum in ultio prælio uulnus excepisset: delatus in tabernaculum uocauit daiphantum post hunc deinceps hyollidan: quos quidem uiros ubi efflase aimam ac cepisset: iussit: cum hostibus bellum soluerent: tanq̄ eis imperator non eēt Remq; uerbo testatus est: utpote qui optime ciues suos nosset.

p Elopidas epaminondæ collega in prætura cum ab amicis diceret necessarium negotium cogendæ necessaria pecuniæ negligere: pecuniæ per Iouem ait: necessaria huic sunt Nicomedi: hominem is quidem ostēdens & claudum prorsus & debilem. Vxore autem cum ad pugnam egrederetur: eum precante: ut se saluum faceret: hoc alios ait monēdos eē: at principem & prætorem: ut ciues faceret saluos. Item cum quidam dixisset: in hostes incidimus: quid i illos nos magis: inquit: incidimus quam in nos illi? Atq; cum fractis fœderibus ab Alexandro phææorum tyranno & captus & uinctus eēt: ptoindeq; illi malediceret: tyrannusq; dixisset properas mori: maxime inquit: quo thebani magis excādescant: ac tu citius pœnam des. Ad hæc cum Theba tyranni uxor ad eum uenisset: seq; mirari: diceret: quod uinctus ita eēt hilaris: is magis illam se mirari rñdit: quod n̄ uinctum expectaret Alexandrum. Item cum ab Epaminonda ueheretur: gr̄as inquit hère Alexandro: quoniā in præsentia potissimū experiretur non modo ad bellū sese: uerum etiam ad necē uti audentia.

Exempla Romana.

m Arcus a curius quibusdā cū accufaretur: quod agribello patri minimam partem uiritim distribuisset: plurimam uero publicam effecisset: optauit neminem romanorum fore: qui quod agri adalendum satis esset: parum duceret. Samnites aut cum post aduersum

conflictum ad eum profecti aurum darent: rapa elyxabat i fictilibus: san-
nitibus autem respondit minime se auro idigere qui tali cæna uteret atq;
malle hñtibus impare q̄ hñe aurum.

Aius Fabricius cum Romanos a Pyrrho uictos accepisset: labie
no dixit. Pyrrhus romanos uicit: non epirotæ. Et cum multum
ei auri daretur a Pyrrho: ad quem pro redimendis captiuis uenerat: nequa
quam accepit. Postridie uero qui maximus elephantus esset instructu pyr-
rhi post terga ignorati fabricio clamorem emittens repete apparuit: quo
facto conuersus fabricius: ac subridens me ait: nec aurum heri: nec hodie
bellua permouit. Roganteq; eum Pyrrho: ut secum eet: ac proximum
post se imperium haberet: neq; tibi hoc: inquit: conducit: na epirotæ si am-
bos nos norint: a me regi quam abs te malint. Rursum fabricio consuli
Pyrrhi medicus epistolam misit: qua polliceretur: si is iuberet: se Pyrrhum
uenenis interfectorum. Ad fabricius eam epistolam ad Pyrrhum dedit
faniore ut mente uteretur: monens quoniam & amicorum & hostiu pess-
mus iudex esset. Sed posteaquam insidiis compertis Pyrrhus medicu
suspendio affecisset: reddidissetq; fabricio captiuos sine redemptionis p-
cio: eos non accepit gratis: sed ne mercedem cepisse uideretur: totidem
ei captiuos restituit. Na neq; Pyrrhi gratia isidias significasse affirmauit:
sed ne romani dolo uideretur uti ad necem: peride atq; palam uicere mi-
nus possent.

Ab ius maximus cum nollet cum Annibale acie conflagere: sed
cuctando exercitum eius terere: qui tum pecuniae tum annonae
praeretur inopia: per aspera ac motuosa loca insequatur: &
sele a latere egressus opponebat. Cūq; a multitudine rideretur: & Anni-
balis uocaretur paedagogus: id minimi pendens cogitatibus suis atq; co-
siliis utebatur. Et ad amicos conuersus dicebat eum sibi timidiorem: ui-
deri: qui cauilla conuiciaq; metueret: quam qui hostes fugeret. Insuper cū
de collega Minutio: quoniam hostes aliquos prostrasset: magnus rumor
eet: quasi uir foret nomine romano dignissimus: magis se inquit secudu
Minutii fortunam quam aduersam pertimescere. Pauloq; post cum in
isidias icidisset Minucius: & simul cum exercitu perire uideretur: ubi ipse
auxilium tulit: cum magnum hostium numerum prodidit: tum illu ser-
uauit. Itaq; Annibal ad amicos dixit: no saepe praedixi uobis fore aliqu
ut montana nubes in nos imbris resolueret? Atque post cammensem
cladem creatus imperator una cum Claudio marcello uiro & itrepido:
& qui cum Annibale quamlibetissime semper dimicaret: sperabat ipse si
nemo pugnaret: breui futurum: ut annibalis miles attritus fessuq; desi-

G. Fabricius
Romani
Pyrrhus

Romani

Fabius maximus
Annibal

Minutius

Claudius mar-
cellus
Annibal

Fabius
Marcellus

ceret. Quam ob rem dicebat Annibal maiori sibi metui esse Fabium pugna uacuum quam pugnantem Marcellum. Et cum miles lucanus apud eum esset accusatus: quod mulieris amore noctu saepe in castris uagaretur: ceterum mirabili armorum uirtute uir esse narraretur: mulierem quam deperibat: comprehendi eo clam iussit: & ad se duci. Ut autem adducta est: accersito homine: quod praeter legem: iquit: pnoctares: haud nos latuit: at ne prius quidem latuerat: quod pbitati studeres: quare fortiter tuis ac recte factis errata condonentur? Reliquum nobiscum eris: habeo enim sponforem: & adductam mulierculam ei commendauit: ac tradidit. Item cum Tarentinos Annibal praeter arcem praesidio teneret. Fabius ubi quamlongissime dolo abscessisset: & cepit urbem: & in praedam uertit. Scriba uero interrogante quid de sacris simulacris statueret: reliquus ait Tarentinis deos iratos. Et cum M. liuius qui arcem praesidio teneret: urbem per se captam diceret: alii hominem ridebant. At Fabius ait: uera narras: nam nisi tu urbem amisisses: nequaquam ego recuperassem. Atque cum iam senior esset: ac filius consul de rebus gerendis in publico loqueretur: praesentibus pluribus ascendit equum atque procedebat. Cumque lictores iuuenis misisset: iussissetque equo descenderet: aliis sese a uertentibus Fabius ipse equo exiliens praeter aetatem occurrit: natumque conuolenti imperii magnitudinem susciperis,

Tarentini
Annibal
Fabius
M. liuius

SCIPIO MAIOR.

Cipio maior cum a re militari atque urbana studium ad literas conuerteret: dicebat cum ociosus esset: plura tunc ne gogicia a se geri. Idem ubi Carthaginem uic cepisset: ac milites quidam quam cepissent: captiuam praestanti forma ac uirginem aduherent: atque illi darent: libenter inquit: acciperem: si priuatus: non imperator essem. Rursum cum in alto positam urbem obsideret: ubi templum Veneris eminentius apparebat: iussit: illic uadimonia consentirent perinde ut ad tertium diem in Veneris phano disceptatum causas audiretur: id quod sicuti praedixerat factum de ad Carthaginem classe foret traiecturus: ostensis ei armatis exercitatisque uiris trecentis & alta turri: quae e mari eminebat. Nemo est horum iquit: qui si super hanc turrim ascenderit: non se si iussero: praecipitem iaciat. Cum uero & agro potitus est: posteaquam traiecisset atque hostium ca

Veneris templum

Sicilia
Carthago

fra concremassent: missaq; legatione Carthaginēses pepigissent ictis fœderibus tum bælluas tum nauis tum etiam pecunias datum ire: & quoniam ex italia adnauigasset Annibal ea fiducia ductos cōuentorū pœniteret: his auditis Scipio ait ne illis quidem uolētibus fœdera seruatorū sese: ni talentum etiam quinq; millia ad ea priora soluerit: p̄pterea quod Annibalem accersissent. At ubi omnino uicti Carthaginēses pro fœderibus ac pace legatos ad eum misissent: qui uenerant illico abire iussit perinde ac non eos auditurus quam. L. Terentium adduxissent. Erat autem Romanus Terentius uir frugi & bonus: quem Carthaginēses captiuum egerant. Qui ubi adductus est: eum iuxta se in prætorio sedere p̄ tribunali uoluit: & ita Carthaginēsis responsū dedit: ac bellum soluit. Terentius autem eum triumphantem secutus est pilleatus tanquā donatus libertate. Atq; post eius mortem iis qui uenerant ad efferendum funus: mulsum ministrauit: quæq; alia ad sepulturam attinebant: q̄ diligentissime curauit. Sed hæc postea. Rursum cum Anthiochus posteaquam romani aduersus eum traiecissent in Asiam: pro soluendo bello ad Scipionem misisset: prius inquit oportuit: non nūc cum & frantum & sessorum susceperis. Præterea cum ei pecuniæ a senatu ex ærario decretæ essent: neq; eo die quæstores ærarium uellent aperire: se aperturum ait. Et enim per se clausum esse: qui tam iugenti pecunia illud iplesset.

At cum multa in eum crimina a Pætilio & Quinto conicerentur apud populum: ait hoc ipso die Carthaginēses cum Annibale a se uictos: quare coronatum sese ascensurum capitolium. Qui autem uellet suffragia ferret aduersus se iussit: quæ locutus capitolium ascendit: populus uero secutus est accusatoribus adhuc dicētibus relicis.

L. Terentius

Antiochus

Scipio

Quæstores

Pætilius

Quintus
Capitolium

Titus quintus

Philippus

Itus quintus ita statim ab initio fuit illustri fama: ut ante tribunatum: ante præturam: ante ædilitatem consul designatus sit. Is cum aduersus philippum cum imperio missus esset cum illo in colloquium uenire ausus est. Philippo autem obsides petente: illum enim esse cum multis Romanis: se uero solum esse macædonibus. Tu enim respondit Quintus solum te fecisti: quoniam & amicos & cognatos occidisti. Atq; ubi philippum acie uicisset: iussit in isthmis proclamari liberos se græcos dimitti ac sui iuris. Atq; quotquot romani Annibalis temporibus in captiuitatem acti apud græcos seruebant: hos singulos redemptos denariis quingentis Quinto græci dedere dono: & illi in urbe triumphantem secuti sunt pilleos capite gerētes ut iis mos est qui liberi facti fuerint. Atq; Achæos: quibus i

Antiochus rex
Græcia

Chalcis

G. domitius
Scipio maior
Antiochus

Xlx. millia ho-
stium desyde-
rata
P. licinius
Perfes
Paulus æmi-
lius

Callide

perfes

rum insulam exercitum ducere mens erat monuit: cauerent: ne quem ad modum testudines protenso capite extra peloponensum discrimen adirent. Insuper cum Anthiocus rex ingenti cum exercitu gratiam peteret: cunctis perterritis cum ob militum multitudinem: tum ob armorum uarietatem. Huiusmodi ad Achæos dictione est usus. Ait enim cum Chalchide apud hospitem cænaret: admiratum se multitudinem carniū at hostium respondisse eas omnis porcinas esse sed condimentis modo apparatibusque differre. Proinde nec uos ait admiremini regias copias: cum hostatos cataphractos & prætereros: hoc est pedestris socios: cumque equestris sagiptarios auditis. Nam hi omnes syri sunt armis inuicem differentes. Philopœmeni quoque prætori achæorum: qui multo equite & grauioris armaturæ pedite abundaret: pecuniis uero indigeret: illudens aiebat. Philopœmeni & manus & crura esse: uentrem autem non esse. Et enim forma corporis Philopœmeni talis erat.

g Aius domitius quem scipio maior in bello aduersus Anthiochū apud lucium fratrem suis legationis uicibus fungi uoluit: cum hostium aciem esset conspicatus: præfectis hortantibus ut statim hostem adoriretur: horam nequaquam satis esse respondit: ut tot hominum millibus trucidandis: impedimentisque rapiendis repetentes castra se ipsos curarent. Verum hoc in tempore cras factum ire congressusque post die hostium quinquaginta millia ad internicionem redegit.

p Vblus licinius consul imperator uictus equestri prælio a perse macedonum rege milites duo millia octingentos amisit præterea caesos partim captos. Post prælium uero cum perfes & pro foederibus & pro pace oratores misisset: uictus uictori iussit: ut & regnum & res omnis romanis cederet.

p Aulus æmylius secundum consulatum petens repulsam habuit. Sed ubi imperitia & mollicia imperatorum bellum aduersus persem ac macedonas prolixitatem accepit: & ob id consulem illum declararunt: ait eis se gratias non habere: quoniam non eo esset imperator designatus: quod tam imperio sibi quam illis imperatore opus foret. Cumque domum e foro petisset: ac tertiam filiulam: quam lachrymantem offenderat: quid ploraret: interrogasset: atque illa respondisset: quoniam perfes nobis mortuus est: erat autem catellus ita nominatus: in bonam fortunam ait o filia: omneque arripio. Atque cum multa in castris audaciam garrulitatemque offenderet: quam imperatores ac rerum minime necessariorum studiosi induxissent: ut quiescerent: ac solum gladios acuerent: iussit: sibi enim reliqua curæ fore. Nocturnas autem excubias iussit sine hostibus & sine ense asseruarent: quo desperantes: qui hostibus repugnarent:

magis somno resisterent. Et cum macedonia per locos saltuosos inua- Macedonia,
fisset: ac instructos hostes aspexisset. Nasica enim eum hortante ut conse- Nasica
stim illos adoriretur: facerem istud quidem: si tua mihi ait ætas esset. Vix
multa mihi experientia impedimento est: ut itinere fatigatus aduersus in-
structam aciem dimicem. At superato perse cum p uictoria: epulum præ-
beret: dicebat expertum peritumq; exercitum maiori hostibus terrori esse
suauissimumq; amicis conuiuium præbere. Ad hæc cum peres captus
esset: ac in triumphum duci deprecaretur: hoc inquit in te est. Ita. n. pote-
statem ei dedit: ut se ipse interimeret. Grandi autem ac propemodum in-
finita inuenta pecunia nihil ipse accepit. At genero tuberoni philam ar-
genteam ponderis librarum trium militiæ præmium dedit. Et hanc aiut
primam amyliorum domum argenteam supellectilem ingressam. Præte-
rea cum quattuor ei masculinæ prolis filii essent: duos adoptioni aliis an-
tea dederat: reliqui duo qui domi erant: alter qui annos quattuordecim
natus quinto ante triumphum die: alter quinto itidem die post triumphū
agens annum duobecimum: diem obiit. Cumq; procedenti ipsi popu-
lus eius uicem condoleret: collugeretq; nunc ait patriæ se metu atq; peri-
culo eē liberatum: quando successum suorum inuidiam: quam i famili-
am suam fortuna euomisset: pro oibus uerit.

At o senior cum apud populum in prodigalitate & immodi- Cato senior
cos sumptus inuæheretur: inquit: quam difficile est habere ad-
uentrem orationem qui aures non habet. Mirari autem: q urbs
illa seruaretur: ubi pluris ueniret piscis quam bos. Item cum uxorū ef-
frænatiū petulantiusq; imperium aliquando reprehenderet: omnes: in-
quit: homines uxoribus dominantur nos uero cunctis hominibus: nobis
autem uxores. Aiebat etiam male pro collato beneficio gratiam non reci-
pere quam pro illata iniuria supplicium non subire: & iis semper omni-
bus qui delinquerent: prærerquam sibi ueniam dare. Et cum magistra-
tus ad delinquentis plectendos hortaretur: dicebat qui & possent: & non
propulsarent iniuriam: eos lapidibus esse obruendos. Rursus iis se iuue-
nibus magis dicebat delectari: qui rubescerent: quam qui pallecerent: Di-
cebat etiam eum sibi militem odio esse: qui ambulando manus: pugnan-
do autem pedes moueret: ac sterteret maius: quam inclamaret. Atq; pes-
simum eum aiebat imperatorem: qui sibi ipse: imperare non posset. Ad
hæc maxime oportere existimabat: ut quisq; sui ipsius pudore teneretur:
neminem enim unquam ab sese ab esse. Insuper cum plurimorum ho-
minum erectas uideret statuas: at malo de me inquit: homines queritent
cur catonis statua posita non est: q cur est posita. Item quibus potestas
esset: ut ea parce uterentur ortabatur: quo semper potestate liceret uti. Et

Fortuna

Censura

Betis fl.
Celtiberi
Romani

Scipio africa
nus

Pollinctores

qui uirtuti honorem auferrent: eos dicebat iuuentuti honorem auferre. Idem neq; pro rebus iustis magistratum aut iudicem horandum esse dicebat neq; pro rebus iniustis exorandum. Iniuriam quoq; dicere solitus ē etiam si in ferentibus minus sit: omnibus eē periculo. At senectuti multa cum adsunt turpia: ne uitii turpitudine adderetur hortabatur. Atq; iratum ab insano arbitrabatur tempore differre. Item illis minime inuideri: qui fortuna mansuete modesteq; uterentur. Non enim nobis sed quæ nobis bona sunt: inuident. Præterea qui eēt in ridiculis studiosi: aiebat in seriis ridendos fore. Et pulchras actiones pulcherrimis quoq; actionibus dicebat eē occupandas: ne illarum gloria paulatim deflueret. Corripiebat autē ciues: qui eosdem semper ad magistratum designassent. Videbimini enim dicebat: existimare aut non multi magistratum faciundum: aut non multos dignos eē: qui magistratum gerant. Rursus quia agros maritimos emisisset eum sibi admirationi eē simulabat tanq; mari ualētiorem. Nam quæ illud uix inuadet: hic facile absorbeat. Et cum censuram petens uideret alios: qui & rogarent: blandirenturq; multitudini clamabat ipse indigere populum & se uero medico ac magna purgatione proinde non eum designandum eē: qui gratificaretur: sed qui inexorabilem se præstaret. Quæ cum diceret: cunctis in electione prælatus est. Item cum iuuentutem doceret audenter pugnandum: eē: dicebat & uerbo magis q̄ ense & uoce magis quam manu plerūq; uerti & cōsternari hostes. Atqui cum bellum aduersus eos gereret: qui ad betim flumen habitarent: magnoq; in discrimine propter hostium multitudinem positus eēt. uellentq; celtiberi ducentorum stipēdiorum talētorum auxilium ferre: romani uero nō finirent mercedem barbaris hominibus decerni: eos ait errare. Cum eim uicerint: non ab ipsīs mercedē: sed ab hostibus exactam solutos. Quod si uicti fuerit: neq; a quibus illa peteret: nec qui peterent futuros. Et cum plures cepisset urbes: ut ipse ait diebus quibus inter hostes commoratus est: nihil ipse plus cepit: q̄ quæ ex hostium agro comedit: ac bibit. Idem cū argenti libram uiriti distribuisset in milites: ait melius eē ut multi cum argento quam pauci cum auro ab militia reuerterent: magistratibus enim aliud nullum in puinciis quam gloriæ additamentum faciundum esse. Atq; seruos quinq; militiæ habebat horum unus cum tria captiua emisisset corpora: neq; prius lacuisset Catonem: quam in conspectum isset: hominem strangulauit. Et rogatus a scipione africano: ut achæorum exulibus auxilio eēt: quo redirent in patrias: simulabat eam sibi rem nulli curæ eē. At cum in senatu uerba plurima fierent: surgens tanquam nihil habeamus: inquit: quod nobis agendum sit: sedemus de græcis feniculis differētes: utrum a nostris an ab achæorum pollinctores efferant. At cum po

Abumius labienus historias graece scripserat: ac ueniam ab auditoribus peteret: ait illudens cato ueniam dandam esse: si coactus amphictionum decreto scripsit.

Postumius la
bienus
Cato
Scipio iunior

Cipionem iuniorem ferunt annis quattuor & quinquaginta: quibus uixit: nihil emisisse: nihil uendidisse: nihil aedificasse: libras autem argenti tris ac triginta duntaxat in magna substantia & auri duas reliquisse: cum tamen carthago in ipsius potestate fuisset: & unus omnium imperatorum milites locupletasset. Praeterea polybii praecipuum obseruans studebat non prius e foro abire: quam aliquem ex aduentibus familiarem sibi atque amicum quouis pacto effecisset. Et cum iuuenis adhuc esset: tantam & fortitudinis & prudentiae expectationem de se praestitit: ut Cato senior de iis interrogatus qui ad carthaginem militarent: inter quos etiam erat Scipio: diceret solus is quidem sapit ac uiget: ad hunc autem umbra concedunt. Item cum romam uenisset ab exercitu: eum inuitabant: non quo illi gratificarentur: sed quod per illum propediem ac facile carthaginem capturi essent. Atque cum murum superasset: & carthaginenses ex arce repugnarent: ne tu mare istud munies: id autem iacebat inter utrosque: nec admodum erat profundum: dicente polybio atque consulente: ut tribulus spargeret ferreos: aut tabulas stimulis perforatas iniiceret: ne transeuntes hostes aduersus aggeres pugnarent: ridiculum esse ait: qui murus cepissent: & intra urbem essent: inde ita se gerere: quo aduersus hostes non pugnarent. Et cum urbem graecis staturis oblationibusque ex sicilia aduectis refectam inuenisset: iussit per praekonem: ut quae praesentes urbium ciues sua cognoscerent: reportarent in patriam. At qui rerum illarum neque seruum: nec libertum ullum accepit. At ne emit quidem: cum & diriperent: & depraedarentur tamen omnes. Rursum cum G. Laelilio: quo & amicissimo & socio utebatur: consulatum petenti suffragaret: pompium interrogauit: an etiam ipse peteret consulatum? erat autem pompium tibicinis filius: quo respondente nequaquam petere: quin potius cum Laelilio peteret: illius designandi gratia se quoque comitia ambiturum crediderunt: & ita expectantes ab illo decepti sunt: nunciabat enim eum circuire fore ac ciues dextera blandiendo apprehendere. Quare aliis turbatis subridens Scipio stulti inquit sumus: quod quasi non homines sed deos imortales percipitur sumus: tamen teretes temporis tibicinem expectamus. Rursum cum Appius claudius eius competitor in censura esset: ac diceret romanos omnes ab se nominatim salutari. Scipio qui omnes fere ignoraret: uera inquit narras: nam maiori cura mihi fuit: ut a nemine ignorarer: quam ut multos nossem. Hortabatur autem ciues: quando quidem aduersum celtiberos bellum gerebant ut utroque militatum misso aut legato: aut tribuno militum sumerent

Carthago
Polybius

Cato senior

Roma

Sicilia

G. Laelius

Pompium

Laelius

Scipio
Appius clau
dus

Placenta

G.licinius

Clytomachus

Alexandria

Scipio
Panætius

utriusque uirtutis testes ac iudices bellatores ipsos. Insuper censor declaratus adolescentē priuauit equo: quoniam sumptuosiore i cæna quo tempore Carthago oppugnabatur: placentā melle compositam quā i utrisque similitudinem figurāq; formarat: & hanc Carthaginem appellatam: cō uiuuiis proposuit rapinæ: p̄cūctantiq; adolescenti quam ob cām equum si bi abstulisset: prior enim quam ego: Carthaginem iquit diripuisti. Et cum G.licinium prætereūtem intueretur: scio hunc: ait: uirum peierasse. At nequeo nemine accusante & accusator eē & iudex. Ad hæc cum a senatu tertium missus eēt: cum urbium nationum regūq; inspector intueretur: ut ait Clytomachus. Quis urbes hominesq; animis qua lege tuetur. Alexandriam uenit: cūq; egressus nauim incederet: capite toga optocaput detegeret: atq; cupientibus sibi faciem ostenderet. Quod cum is fecisset: strepitu omnes sunt ac plausu p̄secuti. Et cum rex propter corporis tarditatē atq; molliciam uix sequeretur: incedentis illos Scipio submissa uoce immurmurans ad panætium dixit: iam alicui alexandrinis nos ter aduentus fructui & uoluptati est: propter nos enim ambulantes regem cōspiciunt. Comitabat̄ autem eum amicus unus panætius philosophus & famuli qnq; quorum unus cum in ea peregrinatione uita defunctus esset: aliam quoniam emere nollet: ex urbe accersuit. Rursum cum numantini uiderent̄ inuicti: ac pl̄erosq; imperatores superassent: fecūdum populus ad id bellum consulem Scipionem declarauit. Et cum multi in expeditionem irent: id senatus quoniam exhauriretur italia: prohibuit neq; pecunias ex ærario fumeret concessum est: sed prouentus uectigales quorum nondum tempus aderat: decreti sunt. Ad Scipio nō opus sibi pecuniis esse dixit: suas enim atque amicorum satis superq; fore. Sed de prohibitis militibus quæstus est. Nam bellum graue & periculosum esse. Si propter hostium fortitudinem totiens superati sunt: quod aduersum tales id geratur: sin propter ignauiam ciuium: quod cū talibus. Atq; ubi in castra uenit: multamq; & licetiam & luxuriam & superstitutionem delitiaq; offendit: uates continuo & hariolos lenonesq; exegit: imperauitq; uasa cuncta dimitterent præter ollam uerū ac fictilem calicem: argenteum uero poculum non maioris quam librarum duarū ponderis pro arbitrio habendum permisit lauari: etiam uetuit & inuentis quisq; se ipse fricaret iussit: sumenta enim quoniam manibus caret̄ aliter fricatione indigere. Imperauit quoq; ut stātes crudū pranderēt obsonium: cænant̄ aut discubentes panē aut simplicem pultem & carnem assam aut elyxam. Ipse uero nigro fibulatus sagulo exercitum circui-

bat: eiuſq; lugere dedecus aiebat. Atq; cum Memmii cuiuſdam tribuni militum iumēta comprehendiffet: quæ lapideas peluis & uitrea pocula deportarent: mihi inquit: ac patriæ triginta dies: tibi uero in oēm uitam cū talis es: temetiſum inutilē feciſti. Et cum alius pulcherrime ornatū ſcutum oſtētaret: heus inquit: adoleſcens ſcutum certe pulchrum ē: uerū decet romanū uirum: in dextra potius ſpes ſuas quam i ſiniſtra collocet. Itē cum is qui uallum ſuſtuliffet: uāhemēter ſe premi diceret: recte inquit: ſi diſ. n. magis huic ligno quam gladio. Et cum effrænataſt hoſtium amen- tiam eēt intutus. dicebat tempore ſecuritatem emi. Nam boni impatoris ſicuti medici officium eē: ut ferri curatione utatur ad poſtremum. Verum tamē tempeſtiue adortus numantinos in fugam uertit. Cumq; uictos gra- uiter ſeniores ferrēt: exprobrantes: quid eos fugiſſent: quos totiens fugaſ- ſent: numantinum quēdam dixiſſe fertur: pecudes eaſdem quoq; nūc eē: at paſtorem alium. Ad hæc ubi capta numantia ſecundum triumphaſſet contentio ei pro ſenatu ac ſociis aduerſum. G. graccum conſtituitur.

Memmius

Quare turbatus populus in eum qui in tribunali eēt: tumultuabaſt. Tūc ait Scipio: nūquam nos legionum clamor uociferatioq; perterruit: ne dū hominum conſuſtuatio atq; conſuſio: quibus non matrem italiā ſed potius nouercam eē ſcio. Et cum ab amicis gracchi ſublatus eēt clamor de interficiundo tyrāno. Recte inquit: qui patriam oppugnant: me prius uolunt de medio tollere: non enim romam caſuram putant ſcipione ſu- perſtite: neq; uicturum ſcipionem: ſi roma ceciderit.

G. gracchus
Scipio

Cæcilius metellus cū munitum caſtellum adoriri uellet: dixiſſetq; centurio: ſi modo decem uiros amiſerit: fore: ut caſtellum caperet: rogauit Metellus: an uellet unus ex decem eē. Rurſum cum iunior qui- dam tribuuus militum quæreret: quid faſturus foret: ſi hanc: reſpondēt: tunicham exiſtimarem mentis meæ conſciam eē: eam exutus in ignem mitterem. Atq; ſcipionis mortem cui uiuo inſenſus fuerat: tulit quammo- leſtiſſime: ac filiis iuſſit: ut ſubeuntes lectum tollerent dixitq; gratias ha- bere ſe diis immortalibus: quod non eēt apud alios natus Scipio.

Roma

Cæcilius me-
tellus

Gaius Marius ex obſcuro genere rempu. capeſſens ædilitatem am- pliorem pollicitus eſt. Cūq; perſpicue aduertiffet eodem ſe die de- ſecturum: ad minorem tranſiit: atq; illa quoq; fruſtratus non tamē futuge diſſitus eſt ſe romanorū principem. Et cum utroq; in crure uarices patere tur: ſolutus crus medico execādum præbuit neq; ullo emiſſo ſuſpirio nec contractis ſuperciliis ſectionem pertulit. At cum medicus tranſitum face- ret ad alterum crus: noluit inquiens curationem eō dolore dignam non eē. In ſuper cum Cluſius ſororis filius in eius ſecundo cōſulatu militi cui- dam præſtanti forma Trebonio nomine uim aſſerret: ab adoleſcente oc-

Gaius marius

Varices

Cluſius
Trebonius

Marius

cifus est Multifq; Trebonium accusantibus: is a se illum occisum: qui in
mratu eēt: nō negauit: sed necis cām dixit: ac probauit. Itaq; Marius quæ
p̄ præclaris militiæ facinoribus corona dari cōsueuerat: ferri ad se iussit:
trebonioq; iposuit. Atq; cum aduersum teutonas in pximo castra posuissit
set eo i loco q; parū hēret aquæ: dicerentq; milites siti se affici: mōstrato il-
lis flumine: quod iuxta hostiū uallū deflueret: illinc uobis potus est iquit:
emēdus sanguine. Ii autē duci se rogabant: donec i sanguine iesset humor

Cymbri

uirtute i bellis aduersus cymbros extitissent: præter oēs leges ciuitate uni
uersos donauit. Quod qdem factū cū a nō nullis accusaret: aiebat uerba
legū ppter armōz strepitū exaudire nequiuisse. Et cū in bello ciuili fossa
circūdatus & obsessus occasionem ac tempus opperiret: dixissetq; Pom-
peius Silo: o Mari si magnus imperator es: descende in aciē: proinde tu
inquit si magnus es imperator: coge me uel inuitum in aciē descen-
dere.

Catullus luta-
tius
Romani

c Atullus lutatius cū i bello aduersus cymbros ad Atisonē flumen ca-
stra hēret: & romani qm̄ barbaros ad trāsītū niti ituerent: cederent
ubi eos detinere nō posset: cōtendit ad p̄mum cursim abscedētium agmē
ne romani fugere hostes sed imperatorē se qui uideretur.

Sylla
Pius metellus
Athenæ
G. popilius

f Ylla cognomēto felix iuter maximas suas felicitatis duas existi-
mabat: pii metelli amiciciā: & quod urbē athēarum non aequal-
set solo: sed seruaasset potius.

g Aius popilius ad Anthiocū legatus missus est cū ep̄la a senatu:
qua iubereſ anthiochus: ut exercitū ex ægypto abduceret: nec
ptolemæi filioz q; orphani eēnt: regnū occuparet. Popilium uero p̄ castra
adueniētē cū emitius atiochus q; humanissime salutasset: illæ nō serua-
ta salutādi uicē tabellas reddidit. Quibus lectis cū rex dixisset cōsultatuz
seſe datuzq; respōsum: popilius rege uirga i gyrum circūscripto: hic ergo
stās inqt: cōsulta: & m̄de. Cūctis autē uiri grauitatē atq; animi magnitudi-
nē admirātibus stupētibusq; & antiocho facturū se: assentiente quæ ro-
mani uellēt: ita popilius & salutauit eum: & complexus est.

Lucullus
Armenia
Tigranes
Cymbri

i Vcullus i armenia cū decē millibus peditū & mille eq̄tum aduer-
sus Tigranē q; cētū qnquagintamillia hoīum i expeditione hēret: p̄
die nonas octobres p̄fectus ē. Quo die prius scipiōis copiæ a cymbris cō-
sumptæ sunt. Quare eū qdā dixisset romanis illū diē nefastū eē atq; formi-
dabilē. Igit̄ pugnemus: inqt: hodie impigre: quo hūc quoq; romanis diē

ex acro & tristi iucundū hilarēq; reddamuss. Et cū cataphractos maxime milites metuerēt: bono aīo eē iussit: futurę. n. plus laboris ī illis spoliandis q̄ uincēdis. Atq; cū collē primus ascēdisset: barbarorūq; motū aspexisset: magna uoce: inq; uicimus o cōmilitiones. Ac nemie sustinēte dū illos fugat: romāos qnq; lōto īterceptos amisit: hostes uero supra centum millia occidit.

Nāum pompeiū æque romani amauerūt: atq; p̄m oderāt. Is cum puer admodum eēt: syllanæ se pri asciiuit: & cū neq; magistratu fungere: neq; senator eēt: magnum ex Italia confluuit exercitū. Cumq; a sylla accēderet: negauit se sine præda ac sine cruore copias impatori onsurum. Nēc prius uenit: q̄ hostium duces p̄ multis præliis uicisset. Idē cum a sylla prætor ī siciliam missus accepit milites egressos ī itinere uim īferre: ac rapina uti: q̄ alias palātes circūcurfarēt: supplicio afficit: sed iis q̄ a se missi essent: ad gladios gemmas addidit. Ad hæc mamertinos q̄ cōtrariam p̄tem secuti fuerant: poterat uniuersos occidere. At sthenius factionis princeps cum dixisset eū nequaq; iuste agere: q̄ pro fonte ī fontes multos uocaret ad poenam: hūc aut̄ seipsum eē: abs quo & amici psuasi & inimici coacti res Marianas elegerunt: admiratus pompeius ait ueniam date mamertinis: q̄ ab eiusmodi uiro essent psuasi: qui priam salutē suæ uitæ anteferet: & cum urbē tum eēt sthenium liberauit. Itē cū ī africam aduersum domitiū traicisset: & illo manna pugna supato a militibus eēt imperator salutatus: m̄dit non se honorē illum admittere: q̄ diu hostium uallū staret. Itaq; simul eēt cum imbrī milites factō impetu castra expugnarūt: ceperunt: depopulati sunt. Cum aut̄ reuertisset: tum cæcæris eum honoribus prompto aīo uultuq; amicissimo syllā excepit: tum oīum primus magnum appellauit. At cum uellet triumphare: quoniam nondum senator esset: nequaq; permisit: q̄ ob rem cum pompeius dixisset ad circumstantis ignorare syllam etiam plures orientem solem q̄ occidentem adorare: exclamauit sylla triumphet. Ad seruilium uir senatoris & si grauiter rem ferebat: tamen cum plariq; aduersarentur triumpho quippe qui largitiones aliquas exposcerent: dixissetq; pompeius se potius triumphum dimissurum q̄ blande illos allocuturum: nunc ait uero intueti se pompeium & magnum & triumpho dignum. Insuper cum romāmos eēt: quando cunq; militiæ munus pro legitimo tempore obissent: æquum ad diuini uos: quos censores uocāt: in forū agerent: adnumeratisq; militiæ muneribus quibusq; imperatoribus ea gesta sunt: aut laudentur pro meritis: aut uituperarentur. Pompeius cōsulē gerens ipse equū deduxit ad gellium & lentulū cēsores. Quibus ut mos ē p̄cunctatibus an

Romani
Catafracti milites

Gn. pompeius
Romani

Italia
Sylla

Sicilia

Sthenius

Pompeius
Mamertini
Africa.
Domitius

Sylla

Seruilius

Pompeius

Sertorius
Hispania

Phraates rex
Eufrates
Romani
Parthi
L. Lucullus
Pompeius

Caesar

Cato

Cicero

omnia militaria munera obisset: omnia respondit: & me quidē imperato
re. Idem sertorii scripturis in hispania potitus iter quas erant multorum
ducū epistolā: quibus ad perturbandam mutandamq; rempublicā. Ser-
torium romani accersebant: illas omnis cōcremauit facultatem quidem
iis præbens: ut mali ad sanitatem redirent: ac meliores fierent. Præterea
cū phraates rex parthorū p legatos eū rogasset: ut termino eufrate utere
tur: quoniam potius romani: siq; termino utent aduersus parthos iure ipso. Rur-
sum cum L. Lucullus militia functus uoluptatibus sese dedisset: uiueretq;
sumptuosius: pompeium autem uituperaret: quoniam præter ætatē plæ-
raq; sibi gerenda appeteret magis: inquit: seni præter ætatē ē deliciis ope-
ram dare q̄ impare. Et cum ipse aduersa ualitudine laboraret: ut turdo
uesceretur: medicus iussit. Illum sui frustra quæsiuerūt: erat enim præter
anni tempus. Dixit quidam fore: ut apud lucullū turdi: quem penes an-
num integrum nutriant: inuenirentur. Ergo inq;: ni lucullus studeret de-
litiis: uiuere pompeius non posset? Ac dimissio medico paratu facillimis
uilibusq; cibus usus est. Idem cum uahemētissima annonæ caritudine
urbs p̄meret: uerbo quidem cui annonæ cura mandata eēt: declaratus:
re autē terræ ac maris ius habens in africam & sardiniam siciliamq; nau-
gavit: collectaq; grandi frumētī copia ad Vibem maturabat. Magna ue-
ro tēpestas orta gubernatoribusq; perterritis ubi primus inscēdisset nauis
& anchoram tolli iussisset: clamauit quod ad navigationem cogeret nō
ad uitam. Idem cum eius aduersus cæsarem similtas i aperto iam eēt:
& Marcellinus unus ex iis qui a pompeio pducti ad dignitatem fuerant
deinde mutato erga cæsarem aīo multa i senatu in pompeium loqueret
Non te pudet marcelline inquit: maledictis me onerare: per quem & e mu-
to loquax factus es: & exuriam cum uomitu commutasti? Et ad cato-
nem grauius mordentem quoniam quāspissime prædiceret potentiam
& auctoritatem cæsaris nequaq; reip̄. bono cedere. respondit tua qui-
dem magis ad diuinationem accedūt: at mea ad amicitiam. Atq; cum
de se liberius loqueretur: ait omnem se magistratum & accepisse citius: q̄
expectasset & deposuisse citius: q̄ eēt expectatus. Ad hæc cum post cōfi-
ctum pharsalicum in ægyptum fugiens ex triremi foret i piscatorium na-
uigium: quod rex miserat: transiturus: cōuersus ad uxorem & filiū aliud
nihil q̄ illud sophoclis dixit: quisquis tyrannum petit: is & si liber it: illius
est seruus. Cum uero transcendisset ense percussus suspirio semel emis-
so nihil locutus ē: sed uelato capite se ip̄m tradidit.

Cicero orator in nomen cauillatus & amicis ut id mutaret: hortā-
tibus ait ciceronis nomen sese facturum q̄ & catonum & catu-
lorum & scaurorum nomē illustrius. Et cū argenteum poculū

diis immortalibus uotum soluisset: prima noia litteris notauit: sed p cicerone cicer incidit. At eos oratores qui altiore uoce uterent: dicebat ppter firmitatem i clamorem ueluti claudos in equum ascēdere. Et cū uerres cuius filius corporis forma male ueretur: Ciceronē maledictis lacesseret pde quasi & mollē & cynædum criminaretur: ignoras: igt: decere itra fortes cōuitis filios urgere. Rursum cū Metellus nepos ad eū dixisset: pluris testimonio tuo occidisti: q̄ patrociniō seruasti. Et enim plus mihi est: iquit: fidei q̄ eloquētiā. Interrogāte ēt Metello quis ei p̄f esset: hanc: iquit responsionem difficiliorem effecit mater tua. Fuerat enim metelli mater i pudica. At Metellus ipse & leuis erat: & iconstans & libidinibus deditus.

Rursum cū Diodoto rhetoricoꝝ doctori uita defuncto lapideum coruū metellus ipse apposuisset: iustam iquit retributionē factā: uolādi eni huic nō dicendi doctrinam tradidit: Atq; cum Vatiniū hoiem & inimicum sibi & pditissimum prius audisset interisse: mox certior de eius uita factus ēet: male inqt peat: q̄ male mentitus ē. Ad eū quoq; q̄ genere libys ēet: diceretq; nō audire ipm dicentē: neq; tamen m̄dit habes aurē non foratā

Castum aut popillium: qui se iuris peritum haberi uellet: cū & rudis tñ & obtusus ēet: ubi ad cōtrouersia quandā aduocasset testē: atq; ille dixisset nihil scire: putas. n. ait: de iure fortassis iterrogari? Præterea cum hortenſius orator argentēā sphiga mercedē a uerre accepisset: cūq; obliq; quidā ac subdole cicerone ad eū locuto: dixisset se enigmatū soluendorū ipitū eē. Attū m̄dit cicerone sphinx apud te ē. Et cū uoconiū cū tribus filiabus de formosissima facie obuiū habuisset: submissa uoce ad amicos dixit: phœbo haud oriēte genuit hic pignora. Atq; cū faustus sylla puer ppter æris alieni ac foenoz magnitudinem suppellectilē p̄scripsisset: hanc ait: libentius q̄ patris eius p̄scriptionē amplector. Pompeio aut ac cæsare dissidentibus ait: quē fugiā: noui: ad quē fugiā: ignoro. Ac pōpeiū. accusabat: q̄ urbē deseruisset: eētq; Themistocle potius q̄ periclen imitatus: cū res non illis sed hisce siles eēt. Ad hæc cū uenisset ad pōpeiū: ac rursus uenisse poeniteret: ab eo iterrogatus ubi pisonē generū reliq;isset: apud tuū: iquit: soceꝝ. Et cū quidā ad Pompeiū a Cæsare trāsfugisset: diceretq; præ celebritate atq; alacritate equum reliq;isse: melius iquit eū de equo cōsuluisse.

Item ad eū qui nūciabat cæsaris amicos tristis eē: narras igt: eos eē cæsare exotos: ab eoq; dissentire. Cum aut post pharsalicū præliū pompeio fugiente Nonius quispiam dixisset adhuc aquilas septem apud ipsos eē: & ob id ut bono aīo eēt hortaretur. Recte inquit moneres: si cum graculis nobis pugnādū foret. Et cū potitus uictoria cæsar p̄stratas pōpeiū imagines honorifice erexisset: ea de re loqns cicerone ait: cæsar in erigendis pōpeiū statuis tuas firmat. Adeo aut quod pulchre sciteq; diceretur: pluri-

Cicer

Verres

Metellus

Diodotus

Vatinius

Hortenſius

Verres

Cicero

Sphinx

Faustus

Sylla

Pompeius

Cæsar

Themistocles

Pericles

Piso

Nonius

Cæsar

Cicero

mi faciebat: & ita ad id operã suam uahemeter accõmodabat: ut cum ei cõtrouersia eēt apud centum uiros cõstituta: & instante die ab Eronte ser uo nũciatum foret in diem posterum cõtrouersiam reiectam: eum liber tate donauerit.

G. Cæsar
Sylla

Aius Cæsar cū Syllam fugeret adhuc adolescēs in prædones in cidit: & cum primũ magna uis argēti ab eo peteret: prædones

derisit tãq̃ eius: quẽ haberēt: ignaros ac duplum se datũ p̃mi sit. Deide asseruatus donec pecũias cogeret: ut & dormiēti sibi q̃eti eēt: silētiũq̃ p̃starēt: ipabat. q̃s at orōes poemataq̃ scribet eis legebat: & q̃ mi nus uahemēt ea laudassēt fatuos ac barbaros appellabat. Ac p̃ risũ eos su spēsurẽ se iabat: id qd̃ eēt paulo post effecit. nã cū post aduectũ sui redimēdi p̃ciũ libatus & uiros & nauigia ex asia cõgregasset: tũ cõphendit p̃dones tũ etiam affixit cruci.

Asia
Catulus

Insup cū romæ pontificatum peteret: haberetque eius rei æmulũ atq̃ competitorem catulũ: qui romanis reliquis dignitate præstabat: a matre ad fores deductus hodie inquit: mater uel p̃tificem si lium uel exulem habebis. Atq̃ pompeiam uxorẽ: qm̃ eēt de clodio infa mata: repudiãuit: deide clodio eã ob rem in iudiciũ acto testis adductus

Clodius

nihil neq̃ de uxore locutus ē. Accusatore aut̃ iterrogante qd̃ igit̃ eã ei eci sit: qm̃: inquit: decet uxorẽ cæsaris calũnia eēt uacare. Præterea cum Ale xandri res gestas legeret: colachrymauit: dixitq̃ ad amicos: is cū hac eēt ætate: Dariũ uicit: mihi uero in hãc usq̃ diem gestum ē nihil. Et cum

Darius

ĩ alpiibus sterile inopsq̃ oppidulũ præteriret: amicis quærentibus an etiã hic seditiones aliquæ cõtentionesq̃ de principatu eēt: subdubius cogita bũdusq̃ malim: inquit: hic primus eē q̃ Rome secũdus. Fortissimorum aut̃ facinorũ ea obeũda eē dicebat quæ & periculosissima maximaq̃ eēt uerũ haud cõsultanda. Et cū ex gallia prouincia aduersus p̃peium ru biconã flumẽ trãsiret: ait: iacta sit ois alea. Item cum ad mare pompeius

Gallia
Rubicon flu.
Metellus

fugisset roma: ac metellus q̃ ærario præsidere: cæsarem a capiũda pecu nia phiberet: ærariũq̃ occlusisset: ei mortẽ minatus ē. At Metello perter rito hoc: iqt̃: adolescens difficilior erat dictu mihi q̃ factu. Ad hãc cum

Dyrachium
Brundisium

serius dyrachiu ad eum milites aduæherent̃ a brũdusio clam oibus na uigium paruũ igressus traicere pellagus aggreditur. Fluctuante aut̃ na uigio ubi sese gubernatori manifestasset: clamauit: crede fortunæ certior factus cæsarem abs te uahi. Et tunc quidem uahemētior tēpestas insur gēs ei impedimēto fuit. Atqui milites cõcutũ factu magna cum aiorũ ægritudine quærebantur: q̃ uires alias expectaret: quasi ipsis diffideret.

Pompeius
Cæsar

Sed posteaq̃ pugna facta uictor pompeius nõ ē ulus uictoria: sed i ca sra rediit: erat inquit: uictoria apud hostes: sed uincēdi gnarum non hnt Rursum cū ad pharsalũ instrẽctam aciem locis suis stare: hostesq̃ recipe

pōpeius iussisset: eum errasse cæsar dicebat q̄ illam militum aī ex cursu i
citationē illā uim: illam pugnādi alacritatē naturaliter minatam debilitat
set. Atq; cū primo ipetu facillimeq; pharnaca pōticum uicisset ad ami-
cos scripsit: ueni: uidi: uici. Præterea ubi pōpeiani i libya i fugā uersi su-
patiq; sunt: ac sese cato interemit: iudeo tibi: ait: Cato mortis tuæ: & eim
tu mihi salutis tuæ inuidisti. Rursus cū a quibusdam hortaret: ut An-
toniū atq; dolobellā: de q̄bus male opinabant: sibi caueret: rōdit nō hos
sibi rubicundos & piguis timori eē sed gracilis illos ac pallidos bruto cal-
fioq; oñsis. Et cū inter canandū ortus eēt de morte sermo: quæ nam fo-
ret optima: inopinata rōdit.

Cato
Antonius
Dolobella
Brutus
Cassius
Cæsar augu-
stus

Aesar q̄ primus est augustus cognominatus: cū adhuc eēt ado-
lescēs: ab Antonio repetiuit duomillia quingēta sex tertiū: quæ &
primi cæsaris iterfecti ædibus antonius ad domū suā trāstulisset

uolebat enī romanis soluere quos cæsar legauerat uiriti: nūmos quinque
ac septuaginta. At cū Antonius pecunias hiet: & illū moneret: ut ab iis re-
petūdis desisteret: si sanus eēt: p̄na bona p̄clamauit: ac uēdidit: largitionē
q̄ p̄soluit. Qua ex re & sibi beniuolentia apud ciues cōpauit: & i illū odiū
cōcitauit. Atq; cum Rhœmetalces rex thracum qui ab Antonio ad eū
trāserat: nō moderatum se ac demissum i cōuiuuiis sed petulātē odiosum
q̄ p̄staret societatē ex p̄brās: p̄prio cuidā alioq; regū ait cæsar: ego p̄ditio-
nē amo: sed p̄ditores nō laudo. Itē Alexandrinis post captiuitatē extrema
se mala passuros opinantibus ubi cæsar suggestū ascēdisset. Ario alexan-
drino corā cōstituto ait: se Vrbi ignoscere primū p̄ eius & magnitudinē
& decorē: dein ob cōditorē Alexandrū: demū uero p̄ ariū amicum. Idē
cū accepisset erota q̄ ægyptiacas res gereret: emisse coturnicē: quæ cæte-
ras oīs pugna suparet: eētq; ipsa inuicta: & eā assam deglutisse: eo accersi-
to atq; agitata quæstione nauis malo hoīem: ubi rē cōfessus ē: iussit affigi
Ac Siciliæ p̄ theodoro ariū præfecit: libello autē sibi a quopiā reddito ubi
scriptū erat: caluus theodorus tui seus fur erat: quid tibi uides? cæsar scrip-
sit uides. A meocœnate autē sodali singulis dono ānis phialā i nataliciis
accipiebat. Athenodoro ēt philosopho ut domū dimitteret ob seniū p̄-
cāti cōcessit: sed cū i se salutādo & i extrēo abeūdī gratificādiq; officio A-
thenodorus dixisset: cū ira te cæsar cepit: nihil p̄us neq; dixeris nec feceris
q̄ ip̄as q̄tuor ac. xx. lras tecū ip̄e p̄curreris: eo māu ap̄phēso adhuc: iqt tua
mili p̄ntia opus ē ip̄mq; annū totū detinuit: iq̄es eē taciturnitatis quoq;
nūerationē tutissimā. Insup cū audisset alexādix ubi duos ac. xxx. natus
ānos maximā oīb̄ ptē subegisset: admodū dubitasse qd̄ iliquū t̄ps scūrus
eēt miratus ē qd̄ n̄ maius opus Alex. existiasset iſtituere ptū ip̄iū q̄ magnū
p̄passe. Et cū d̄ adultis legē tulisset q̄ laxerat: quo pacto rei iudicādi ac de

Rhœmetalces

Arius

Sicilia

Athenodorus
Cæsar

Alexāder

t ii

Tiberius

Aegina

Eurycles

Caesar

Thucydides

Piso

Roma

prehensi puniendi essent deinde ira lapsus adolescētem: qui de Iulia eius
filia esset infimulatus: pcuteret manibus: cumq; ille reclamaret legem tu-
liti o caesar: ita poenitentia ductus est: ut diem illum carnam omiserit. Rur-
sum cum gaium ex filia nepotē in armeniam mitteret: optabat ab diis i-
mortalibus: ut pompeii beniuolentia & audentia alexandri ac sua ipsius
deinceps fortuna illi contingeret. Atq; eum se romanis imperii successo-
rem dicebat relicturum: qui nunq; bis eadem de re consultasset de Tibe-
rio loquens. Item cum iuuenes illos: q; in cōsultatione tumultuarent: insti-
tuere uellet: nec attenderent: sed turbulētius potius clamarēt. Audite in-
quit iuuenes senem: quem iuuenē senes audiebāt. Præterea cum atheniē-
siū populū quippiam aduersus eum deliquisset: scripsit ex ægina putare
se suam illis iram obscuram non esse: nō. n. æginæ hyematurum sese: ali-
ud uero his nihil neq; dixit: neq; fecit. Ad hæc cum unus ex euryclis accu-
satoribus temere atq; petulanter libertate dicendi ad conuicium uteret:
ac insolentius efferret: huiusmodi quiddam locutus est: si hæc tibi caesar
aud uident magna: iube is mihi reddat septimum Thucydides uolumē.
Quare caesar iratus eum abigendum iussit: sed cum didicisset ex posteris
brasidæ hunc esse reliquum: hominem accersiuit: castigatumq; modice
dimisit. At cum Piso ædes a fundamentis ad totum usq; tectum accura-
tissime ædificaret: bono me animo lætoq; inquit facis: qui ita ædificas: tā-
quam perpetua roma futura sit.

FINIS.

Plutarchi cheronensis Apophthegmata ad Traianum Cæsarem explici-
unt feliciter ab eodem Francisco phileiso equite aurato laureatoq; poeta
quādiligentissime & reuisa & emendata.

FRANCISCI phileisi præfatio ad Nicolaum quintum pontificem maxi-
mum in Plutarchi cheronensis apophthegmata laconica.

Nicolaus quin-
tus pontifex

Prouidentia

q

Vo DE TE MAGIS Nicolae quinte dies ac noctes me-
cum ipse cogito: eo benignus nostro sæculo immortalē
deum consuluisse arbitror: qui ut res omnis humanas in-
credibili curat moderaturq; prouidentia: eum te uniuersa
sæ christianæ ecclesiæ pontificem præesse uoluerit: in cu-
ius mirabili uirtute summaq; sapientia suam spem oēm
uitio naturæ fieri puto: ut magis alia quam alia ætate minor sit hominū
doctissimorum & eloquentium numerus. Si enim in diuina quam uocāt

essentia nihil est: quod minus oī parte pfectum sit: perfectā quoq; esse ho-
 minum naturā quā ipse creauit deus omnipotens: dubitare quis debet?
 Itaq; eandem semp inesse humano in genere uim ingenii & interiorē mē-
 tis agilitatem quā græci *ἐνεργεια* energiam nominant: ad egregiū qđ
 q; obeundum atq; præclarę opus plane credendum ē. At sit nescio quo
 deprauato hominum more: ut nisi pulcherrimis quibusdam præmiis ho-
 noribusue propositis nulli uirtuti laudi nulli opera det: eaq; solum flore
 scāt studia: quibus sese hoies ī præcio magis fore opinentur. Quare quod
 bonum sit ppter se expetendum: id haud honore aut emolumēto metiū
 tur. Et certe paucissimi admodum sunt: qui uirtutem ullam uirtutis se
 quantur studio. Itaq; eo maior ē laus tua pater beatissime eo admirabili-
 or eo diuiniō: quod tuas uigilias oīs curas oīs labores omnis ad uirtutē
 semp deuinq; rettuleris nullā tibi proponēs inanem gloriam nullam mū-
 di huius utilitatem. Quibus tuis optimis cogitatibus & laudatissimis ī-
 stitutis factum est diuina benignitate: ut neq; petens neq; cogitans p oēs
 deinceps dignitatis gradus ad summum maiestatis fastigium sis euectus
 Sedes tu quidem unus inter mortales ī diuinæ altitudinis solio: christi op-
 timi maximi uicem geris ī terra humani generis saluatorem cum aucto-
 ritate & gratia: tum per illius uitæ similitudinem omnibus repræsentas.
 Te sibi omnes ante oculos ponunt: & qui uirtutem propter uirtutem co-
 lunt: & qui eam commodis suis definiūt. Quam ob rem boni omnes un-
 diq; ad te ueniunt. Quisquis aut ingenio aut eloquentia aut elegantiore ul-
 la disciplina excellit: ad te confluit. Tu uero ut es animo ingenti ac bene-
 fico: negligis ueminem: omnes libenter admittis. Te in omnes beneficē-
 tissimum præstas. Qua tua tanta facilitate liberalitateq; naturæ fieri ui-
 demus: ut iā ueluti excitatis nōnulloꝝ ingenii q̄ obdormierāt & indocti do-
 ctinā adamare icipiāt: & docti fiāt quotidie doctiores. nā pdes tu qđ oī-
 b; & exēplo uitæ: & donādi magnificentia. Nō igit nō possum eos oēs
 qui ullum uel bonitatis uel disciplinæ simulacrum præse ferunt: accusati-
 one dignos existimare: si minus persæpe aliquos ingenii sui fructus tibi p
 sua quasi uillicatione reddiderunt: ut intelligas operam tuam in tam illu-
 stri bene ficiendi munere nō eē omnino frustra. Qua rōne cum ipse quo-
 q; me tibi debere plurimum censerem uel pro ea qua in me nuper cū Ne-
 apolin petens romam diuertissem: pulcherrima beneficentia usus es: ali-
 qua studiorum meorum monumenta tuæ beatitudini referre uolui. Nā
 cum mihi tempestiue e græco in latinum conuersa eēt Plutarchi chero-
 nensis laconica apophthegmata quæ a nostris tum dicteria tum dicta no-
 minantur: ea uisa sunt non indigna: quæ sanctissimo tuo nomini dicarē
 em sane non admodum magnam si uolumen ipm cōsideretur: pulchrā

ἐνεργεια
 Energia

Neapolis
 Roma
 Beneficentia
 Plutarchus
 Apophtheg-
 mata laconica

Oratio

tamē & uiris doctis in primisq; eloquentiæ studioſis non inutilem. Oratio enim quæ huiusmodi ſententiæ argutia exemplorūq; grauitate ac le-
pote reſerta fuerit: nō poteſt omnibus non placere. Etenim duo a plu-
tarcho libri qui ſcilicet extant: de huiusmodi dictis: non iisdem tempori-
bus ſcripti ſunt alter ad Traianum cæſarem: quem ipſi iā pridem interpræ-
tati illius præſtantiffimi principis Philippi Mariæ Angli nomine inſigni-
uimus: & hic alter: quem tuo ueluti munere & cognoſci a latinis: & habe-
ri uoluimus. Non multo autem poſt ut ſpero: maiores a nobis aliqua lu-
cubrations & fortassis etiam gratiores ad te ibunt. Vale p̄ beatiffime.

Traianus cæ-
ſar
Philippus Ma-
ria anglus

PLVTARCHI CHERONENSIS Apophthegmata Laconica.

Agasicles rex

a

GASICLES REX LACE dæmoniorum admirante quō-
dam Philophanen ſophiſtam ab ipſo non admitti præſer-
tim cum is diſcendi deſiderio teneretur: opus inquit: eſt
mihi horum eē diſcipulo: quorum ſum etiam filius. Ad
illum uero qui dixiſſet: quouam pacto ſine ſpicatori-
bus tuto imperare quis poſſit: ſi ita reſpondit ſuis impera-

rit: ſicuti patres filiis

Ageſilaus

a

Geſilaus ille magnus cum eſſet aliquādo conuiuii princeps ſor-
te conſtitutus: interrogatus a pincerna quantum cuiq; afferret.
Si multum ait uini paratum ē: quantum quiſq; petierit: ſin autē

Latro

parum: ex æquo omnibus dato. Et cum latro quidam tolerāter perfer-
ret quæſtiones: ut improbus admodum inquit homo flatioſis turpibusq;
in rebus patientiam cōſtantiamq; definit. At cum laudaret quidā ora-
torem: quod res paruas quā uerementiffime auget: equidem ait: cerdo

De promiſſis

nem illum minime bonum duco: qui paruo pedi magna calciamenta i-
duit. Præterea cum quiſpiam aliquando ad eū diceret: promiſiſti: idem
q; ſæpius loqueretur: ita me hercule promiſi: inquit: ſi iſtud quidem eſt in-
iuſtum. Sin autem iniuſtum: locutus ſum: non promiſi. Cumq; idem
ſubdiſſet: uerum tamen decet reges: quicquid capite annuerint: perſe-
re: non reges magis reſpondit: quam illos qui reges ad eū: petere iuſta de-
cet: & ita loqui: ut & quod tempeſtiuum ſit: & quod regibus accommoda-
tum conſentaneumq; conſiderent. Ad hæc cum uituperātes aliquos
laudantiſue audiret: non minus eorum qui dicerent: quā de quibus dice-
rent: per diſcendos arbitrabatur. Et cum puer adhuc paleſtriciſ
puerorum ludis in obſcurum locum a chori magiſtro conſtitueretur: ob-
temperauit quamuis eſſet rex declaratus. Inquiens tu quidem ut libet
facio: oſtendam enim non locis uiros: ſed uiris locos honoratos reddi.

Idem cum medicus quidam difficiliorem curationem & eam minime simplicem imperaret: per geminos ait: nō omnino mihi proposita uita ē: neq; si bona etiam omnia reciperem. At qui præfectus aliquando aræ chalcidicæ butytarum mineruæ cum a pediculo morderetur: nō se auertit: sed eo i omnium conspectu comprehenso atq; interfecto addidit per immortales deos libenter insidiatorem interficio uel in ara. Rursum cū alio tempore puellum intueretur: qui ex ostio murem traheret: ubi mus i eum conuersus detinentis manum momordisset: fugissetq; : astantibus ostenso iure. Quando illud minimum inquit animal sic eos excipiat: a quibus iniuriam patitur: quid uiris faciendum sit: considerate. Volēs etiam bellum aduersus persas uahementius aggredi: quo græcos Asiam incolentis liberaret: oraculum iouis dodonæi consuluit. Illo uero militādum esse iubente oraculum ephoris rettulit: qui cum iussissent Agefilaū etiam delphos petere: & eisdem de rebus numen consulere: profectus ad uaticinium ita interrogauit. Apollo uideturne tibi quod etiā patri tuo Apolline uero comprobante lectus imperator ita expeditiones duxit.

Agefilaus rex

Cum initio Tissaphernes cum Agefilao fœdera metu percussisset regē græcas ei ciuitates liberas dimissurum: deinde accersito permagno a rege exercitu bellum ei indixisset: ubi minus abiret ex asia: libenter transgressionem illam peierationemq; suscipiens exercitum mouit perinde quasi in cariam processurus: ubi cum Tissaphernes copias cogeret. Agefilaus soluēs in phrygiam impetum fecit. Ibiq; quamplurimis captis urbibus gradūq; pecunia dixit amicis: frangere fœdera impium quidem est. At hostium cogitatus fallere non modo iustum est & gloriosum uerum etiā tum iucundum tum perutile. Equitatu autem diminuto ephesum cōcessit: pronunciauitq; opulentis si se militia solutos uellent: equum p se se quisq; uirumq; præberent. Quare statim pro timidis & diuitibus tum equi tum uiri idonei congregati sunt. Itaq; dicebat imitari se Agamemnona. Illum enim cum equam bonam accepisset: ignauum diuitemq; uirum militia liberasse. Cum uero iussisset captiuos nudos: uenire uenerētq; huiusmodi prædæ uēditores & uestis quidem emptores p multi essent at corpora qm̄ alba & omnino mollia ob delicias ociaq; erat: ea sane tanq; inutilia: nulliusq; præcii deriderēt: astās Agefilaus hæc sunt: inquit pro quibus pugnatis: isti aut quibus cū pugnetis. Et cū Tissaphernem i fugam in lydia uertisset pluribus deletis: in agrum regium incursionem facit. At rex ubi pecuniis ante ad eū missis Agefilaū de belli solutiōe rogaret: mōdit is pacis ius penes ciuitatē eē: lætari aut magis locupletādīs militibus q̄ seipō. Ad hæc pulcherrimū ducere nō mūera græcos ab hostilibus cape: sed spolia potius p̄dāq; pare. Insup cum Megabates spithridatis

Apollo
Tissaphernes

Agamemnon

Epistolam

Agefilaus

Spartæ

Thasii
Agefilaus

filius qui formæ præstantia cæteris anteiret: ad eum salutatum osculatum
q̄ accessisset. Videbatur. n. diligere uæhementer: declinauit Agefilaus. Sed po
steaq̄ ille adire destitit: eum ultro quaesiuit Agefilaus: dicentibus aut̄ ami
cis ipsum esse in causa qui a pulchri illius osculo se auerterit: quare præ me
tu illum minime uenturum: ubi non parum temporis silentio secum ipse
cogitasset. Nequaquam inquit oportet illum nobis persuadere: nam uelle mi
hi uideor rebus huiusmodi imperare magis quam præpollentem hostium ur
bem ui capere. Melius. n. libertatem tueri sibi quam alius auferre. Præterea cum
aliis in rebus ueritatem iusticiamque seruaret existimabat in amicorum ne
gotiis prætextum esse nimia aduersus eos iusticia uti uelle. Itaque breuis eius
quædam epistola ad Hydriæum cara: qua quendam ex amicis peteret ita
fertur. Niciam si minus iniustus est: dimittas: uelim. Sin aut̄ iniustus: mihi
dimittito. In pluribus igitur talem se præstabat Agefilaus. Interdum uero
cum expediret pro amicis tempore potius utebatur. Quare cum aliquan
do tumultuosius castra mouerentur puero cuius amore tenebatur. ppter
aduersam ualeitudinem debilitatemque relicto: & illo quidem precibus eum
ac lachrymis ad se reuocante. Agefilaus conuersus ait: quod est difficile mise
rere simul & sapere. Atqui hisce in rebus quæ ad corpus attinet: nihilo iis
qui secum aderant: præstabat: quippe qui facietate & ebrietate omnino ab
stinebat. Somno autem eo utebatur: non qui imperaret: sed cui a rebus ge
rendis imperaretur. Aduersus calorem ac frigus ita habebat: ut solus sem
per anni temporibus uteretur. Et inter ipsos milites tabernaculum habens
nolebat meliorem lectum: quam cuiusque esset. Idque assidue dicendo usurpabat:
principis esse non mollicia sed constantia atque fortitudine priuatis homi
nibus antecellere. Cum ergo quidam interrogasset quid spartæ profuerit
lycurgi leges: ut uoluptates: inquit: contemptui essent. Ad eum quoque qui
tum ipsius tum aliorum lacedæmoniorum uestis alimentique tenuitatem
miraretur: dixit: pro hoc hospes iuuenti more libertatem metimus. Item
cum quis eum hortaretur: ut se remitteret: diceretque ne ob incertum fortu
næ mortem aliquando eius rei occasio fieret: at ego ait ita me ipsum con
suefacio: ut in nulla mutabilitatem quaeram: & eodem instituto uel senex
utebatur. Itaque cum a quodam rogaretur: quare uæhementi hyeme sine
tunica circuiret: quo iuuenes inquit imitentur: habentes ii quidem & se
nis & principis exemplum. Thasi quoque cum per ipsorum agrum Agefila
us cum exercitu iter faceret: cum farinam anseres bellaria liba belle confe
cta ac multiplices alias epulas pretiosasque potiones ad eum misere. Sed ip
se farina diuitatibus accepta: reliqua qui tulerant: iussit ad Thasios referret
perinde atque nec ipsis forent utilia. Illis autem precantibus obtestantibus
que ut ea acciperet: iussit inter mancipia distribui. Et cum causam illi pecun

etarentur: quoniam inquit non eos decet istiusmodi crapulis delectari: q
probitatem fortitudinemq; exercent. Nam quibus mancipia capiuntur :
ea sunt a liberis hominibus aliena. Rursum Thasii quoniam magnis ab
eo beneficiis affecti uideretur: cum & templis eum & diuinis honoribus
prosecuti essent: & hac de re legatos misissent. Agefilaus lectis honoribus
quos legati ad se tulissent: rogauit an eorum patria deificandorum homi
num potestatem haberet: quod cum illi affirmassent: agite inquit: facite
deos uos ipsos prius: quod si feceritis: tum crediturus sum potestate uo
bis esse deificandi etiam mei. Ad hæc cum eæ græcæ nationes quæ Asiam
incolebant: decreuissent in præclaris florētissimisque urbibus eius imagines
erigere: ad eas scripsit: mei nulla imago esto neq; picta neq; fabricata. Et
in asia domum intutus quæ culmen haberet quadratis trabibus: possesso
rem interrogauit: an quadrata apud eos ligna nasceretur: q cum nō qua
drata sed rotunda nasci dixisset. Num igitur si quadrata inquit essent: ro
tunda redderetis. Interrogatus etiam quandoq; usq; quo laconici soli cō
finia porrigerentur: hasta uibrata quo usq; inquit: hæc assequatur. Alio
etiam percunctante quam obrem sparta careret muris: ostensis armatis ci
uibus hi sunt: inquit: lacedæmoniorum muri. Rursum idem alio quæren
te non lapidibus: inquit: & lignis sed habitantium uirtutibus muri sunt fa
bricandi. Insuper amicos monebat non pecuniis sed fortitudine & uirtu
te studendum esse diuitiis. At cum uellet per milites puicq; confestim effi
ci: ipse primus aggrediebatur in omnium conspectu. Gloriabatur autem
eo magnifice: quod laborando cederet nemini: quodq; sibi magis quam
aliis imperaret. Et cum quidam qui claudum lacona intueretur exeuntē
ad bellum: equum quæreret: non sentis: ait: non fugientibus sed manen
tibus bello opus esse. Præterea quomodo magnam gloriam acquireret:
cum quis interrogaret: si mortem inquit contempseris. Cum etiam quis
percunctaretur: quare spartiatæ ad tibias præliantur: quo: inquit: quando
cunq; ad numerum: modulationemq; inceserint: liquido pateat: & qui
meticulosi sint: & qui fortes. Atq; persarum regem cum beatum quis dice
ret: quoniam esset admodum iuuenis: inquit: at ne hanc quidem habens
ætatem prius infortunium passus est. Item ubi magna ex parte asiam
subiugasset: decreuit aduersus regem ipsum proficisci: quo & otiosum il
lum & populares græcorum factiososq; duces corrumpentem inquietum
redderet: atq; perturbaret. Sed ubi ab Ephoris acersitus est ob graciæ bel
lum: quo sparta circundabatur: id enim pecuniæ a persâ missæ effecerat.
Agefilaus inquiens oportere bonum principem obtemperare legibus ab
Asia nauigauit: magno sui desiderio graciæ asiaticis relicto. Et quoniam
perficus nummus sagiptarium haberet impressum. Agefilaus recedens

Agefilaus

Ephori
Agefilaus
Asia

ait se a rege ex asia triginta millibus sagiptariis exigi. Tot enim athenas aduectis per Timocraten aureis daricis & iis in populares ac factionum principes distributis:tribus insurrexerunt in milites. Ad ephoros autē respondens:hanc scripsit epistolam. Agefilaus ephoris salutem dicit. Non mediocrem asiae regionem subiugauimus:barbaros expulimus:multa in ionia arma fecimus. Posteaquam iubetis:ut ex edicto ueniam:sequar epistolam:propemodum etiam consequar:nō enim mihi principatum gero sed ciuitati ac sociis:& tunc princeps uero principatum gerit:cum patiat̄ a legibus & ab ephoris imperari:aut ab aliis:quicumq; magistratus in urbe fuerint. Ac ubi traiecto hellepōto per traciā iter faceret:rogauit barbarorum neminem:sed ad singulos mittēs p̄cunctabat̄ utrum:ut amicus an ut hostis p̄ eorum solum trasiret:& alii q̄dem amice admittebat̄ deducebantq;:sed ii q̄ troades uocant̄ quibusq; Xerxes ut fert̄ munera dedit,p̄ transitus mercede. Ab agefilao petiere argenti talēta cētum & mulierum tantūdem. At hic dissimulatione in eos usus ac dicens quid igitur nō cōtinuo uenissent accepturi:procedebat:& ubi cum iis qui essent instructa acie:congressus est:uertitq; eos in fugam:p̄ multis deletis libere transiuit. Et cum idem a macedonum rege p̄ nuncios quaesisset:ac se ille cōsultatum dixisset:inquit:consultato igitur:at nos iam iter faciemus. Itaq; miratus ille uiri audentiam ueritusq; iussit:ut amicum eē alloquendum. Thefalorum autem sociorum agrum uastauit:quoniam bellarent. At qui Xenoclen ac Scythen amiciciae causa latissimam misit:quibus captis & a steruat̄is:alii grauius rem ferentes cenfebant latissimam cingendam castris:hic uero inueniens nolle uiroꝝ alterius interitu ne totam quidē Thessaliam capere eos p̄ foedera liberatos accepit. Item ubi ad corinthum pugnatum eē accepisset:et si spartiatarum quam paucissimi picant:tamen quoniam corinthiorum & atheniensium aliorumq; sociorū magnus numerus interfisset:nec latabundus uisus ē nec elatus ea uictoria:quin grauissime suspicans heu inquit gr̄aciae:quae tot pdidit intestino bello:q̄ ad uniuersos uicēdos barbaros satis extitissent. Pharsalii uero cum isidijs atq; latrocinis exercitum eius urgerēt:in fugam illos ubi quingētis cum equitibus uertisset:statuit trophaeum sub nathacio:& illa q̄dem uictoria prā caeteris omnibus delectatus ē:quod cū ipse p̄ semetipsum equitatu imississet:hac una re illos supauit:q̄ equestri plurimū iactatiusq; efferent̄. Ad hanc cū ei p̄ Diaphridā cēt a domo nūciatū:ut cōtinuo praeteriēs in boetiā ipetū faceret:et si maiore apparatu id postea factū ei ire mens erat: tū ne m̄ratibus minus paruissē uideret:accerstitis uiginti millibus ex eo exercitu q̄ ad corinthū militabat̄. Boetiā ingressus cū thebanis cū atheniensibus cū argiuis atq; corinthiis ad coronā cōgredit̄:superauitq; utrosq;:tametsi uulnerū multitudie

Xerxes

Thessalia

Pharsalii

Boetia
Athenienses
Corinthii

corpore sibi male constaret: Fuit autem ea pugna ut ait Xenophon: pugna
rum: quas gesserat: omnium maxima. At qui reuersus domum nihil omni-
no nec circa uitam nec circa mores ob huiusmodi res secundas uictorias
mutauit. Item cum uideret quosdam qui ex alendis equis aliqui esse uide-
rent: efferretque ait: persuasit forori cynicæ: ut ascenso curru certaret in olipia-
cis ludis: quippe qui uellet græcis ostendere res huiusmodi nullius esse uirtu-
tis sed diuitiarum ac sumptus potius. Xenophonta uero sapientem illum se-
cum habens honorifice accersendum iussit ad pueros educandos lacedæ-
mone & ea instituendos disciplina: quæ cæterarum esset pulcherrima tum
imperare tum imperium pati. Atqui alias interrogatus quare maxime præ-
ter alios secundis rebus lacedæmonii uterentur: quoniam inquit: præter ali-
os se exercent: ut imperantque & pareant. Lyfandro hac luce defuncto cum
multos eo sodalicio congregatos offendisset: quod ille simul ac ex asia re-
uertisset: aduersus Agefilaum constituit: aggressus est eum arguere quod
eiusmodi uiuus ciuis extitisset: orationemque perlecta in quodam relicta li-
bro: quam Cleon alicarnasseus scripserat: quæque Lyfander receperat apud
populum dicturus & eam quidem de rebus nouis & usque de mutanda rep-
illam in medium efferre uoluit. Sed cum ex senioribus quidam orationem
percussisset: metuissetque eius uim atque grauitatem consuluit: ne: lyfan-
dram effoderet: quare obtemperauit Agefilaus: acquieuitque. Item occul-
tis suis aduersariis palam molestum se non præbebat. Sed opera data ut
se aliqui sequerentur semper ex iis duces alios declarabat: alios in magistra-
tu habebat. Qui ubi se in dignitatibus improbe auideque gessissent: propte-
reque in iudicium uocarentur: auxilians rursus atque assistens & familiaris
illoa sibi efficiebat: & in suam beniuolentiam traducebat. Itaque nemo ipsi
aduersarius erat reliquus. Quidam eum rogauit: ut ad Asiaticos scriberet
hospites: quo ius suum consequeretur: at inquit: hospites quæ iusta
sunt faciunt sponte sua: uel nihil me scribente. Ostentabat ei quidam ur-
bis murum munitum & ualide admodum effabricatum interrogans: an
pulcher sibi uideretur: medius fidius inquit pulcher: at non quem uiri: sed
quem mulieres inhabitent. Et cum megaresis quidam de urbe aduersus
eum gloriaretur: adolescens ait: uerba tua multa uidentur. Rursum quæ
alios intuebatur mirari: ne nosse quidem uidebat. Ac aliquando Callipi-
des tragœdiarum histrio cum nomine & gloria iter græcos clarus tum ab omnibus
celebratus primum quidem ei occurrit: salutauitque deinde arroganter fese in
ter ambulantes iniucies ostendebat se regi putans is quidem fore: ut aliqua
benignitate atque comitate exciperet: ad postremum uero ait non admo-
dum me agnoscis o rex: nec qui sum audisti? Sed Agefilaus ubi in eum respexit

Xenophon

Xenophon

Lyfander

Cleon alicarnasseus

Agefilaus

Asiatici

Callipides histrio

Agefilaus

Jupiter

Epistola

Epistola

Conon

Pharnabazus

set:at non tu es inq̄ Callippides ille nicelicta. Sic enim lacedæmonii mi-
mos uocant. Rurſus cum a quopiam iuitaretur ad eum audiendum qui
luſcinia uocem imitaret: noluit ingens: perſape ipſam audiui. Mene-
crates medicus quoniam deſperata quædam curationes ei ex ſententia
ceſſiſſent. Iuppiter eſt appellatus: hoc aut nomine importunius utens cū
ad Ageſilaum quoq̄ ſic aliquando ſcribere auſus eēt. Menecrates Iupi-
ter regi Ageſilao ſalutē dicit: hic reliq̄ nequaq̄ lectis reſcripſit. Rex Ageſi-
laus Menecrati ſanitātē dicit. Cum Conon & pharnabazus regia claſſe
maris potiti maritimas laconici ſoli oras obſiderent: & athenienſiū urbs
muro cincta eſſet: datis a pharnabazo pecuniis pacem cum rege lacedæ-
monii fecere: miſerūtq̄ ciuem ad Teribazum Antalcidan: qui Aſiaticos il-
los græcos: pro quibus Ageſilaus bellum geſſerat: regi traderet. Qua ex
re pereram accidit infamiae huius ageſilaum nequaquam eē immunē:
erat enim ei Antalcidas inimicus qui omni ui opeq̄ pacem egit: perinde
atq̄ Ageſilaus amplificaret bello: fieretq̄ & clariffimus & maximus. Qui
etiam ad eum qui dixiſſet lacedæmonios ſequi medos: reſpondit potius
medos ſequi lacedæmonios. Interrogatus etiam aliquando utra uirtus
eſſet melior fortitudo ne an iuſticia: nulli uſui fortitudinem: iquit: eē ab-
ſente iuſticia: quod ſi iuſti omnes forent: nihil fortitudinis indigerent.

Et cum ii qui Aſiam icolebant perſarū regem magnum appellare con-
ſueſſent: quid autem ait ille me maior ē: ni & iuſtior temperatiorq̄ ſit?

Dicebat etiam eos q̄ Aſiam icoleret: liberos quidē peſſimos: ſeruos autē
bonos eē. Idē interrogatus quo pacto maxime quis gloriā apud hoies
queat aſſeq̄: ſi loquat inq̄ optima: agat ēt pulcherrima. Impatoris autē
dicebat opus eē: ut audētia i hoſtes & beniuolentia i ſubditos uteret. Ac
pcūct. ite quopiam q̄ nā forent diſcēda pueris: hæc inquit: quibus uiri uſuri
ſint. Idē cuiuſdā cauſæ iudex cū apte ab accuſatore dictū eēt: deſenſor at
q̄ inepte m̄diſſet: ad ſingula diceret: Ageſilae decet regē auxilio eē regi-
bus: & æde. iqt: ſiquis tibi euerterit: & ueſtimētū ſiquis abſtulerit: expecta-
res ne aut architectum aut qui ueſtimentum texuit tibi auxilium da-
tum ire. Et cum epistoſa a rege perſarum poſt factam pacem eſſet
ad eum delata quam una cum Callia lacedæmonio perſes tulerat: de
hoſpitalitate atque amicitia: haud accepit inquit: regi nunciaret mi-
nime opus eſſe: ut priuatim epistoſas ad ſe daret. Nam ſi amicū
ſe lacedæmonii græciæque beniuolum liquido præſtaret: futurum
etiā Ageſilaum uahementer ipſi amicū: quod ſi depræhenſus fuerit
inſidias ten dere: ne ſi multas etiam epistoſas accepero: credat me ſibi ami-
cū fore. Præterea cū mirum in modum filios amaret: fertur can-
na una cū paruīs pueris tanq̄ equo aſcēſa domi ludere ſolitus: uiſus autē

ab amico quodam rogauit: ne cui prius id diceret: q̄ ipse filios genuisset.
Item cum bellis continuis thebanos premeret: & uulnus tandem excepisset
in prælio. Anatalcidan dixisse aiunt. pro præceptis ipsis mercedem re-
cipis a thebanis: quippe quibus ne uolentibus quidem nec scientibus pu-
guandi doctrinam tradidisti. Nam uero thebanos ipsos sui ipsorum tūc
bellacissimos factos perhibent: quoniam multas in eos expeditiones la-
cedæmonii egissent. Quare lycurgus quoq; antiquus ille in his legibus
quæ eo rhetra uocata sunt: quoniam essent oraculo sancta: uetuit sapi-
us aduersus eosdem militandum: ne bellandi peritiam discerent. At ubi
angi continuis expeditionibus socios auisset: quoniam lacedæmonios
qui pauci essent ipsi tam multi sequerentur: uolens Agefilaus eorum mi-
titudinem arguere iussit: ut socii omnes sederent inuicem mixti: at lace-
dæmonii separatim soli: dein proclamauit primos surgere figulos q̄ ubi
surrexere: proclamauit secundos surgere ætarios mox fabros deinceps eti-
am architectos & singillatim alias artes. Itaq; omnes prope socii surrexere
lacedæmoniorum autem nemo: prohibita enim iis erat operaria discipli-
na sordidæ artis ita subridens Agefilaus intucmini: ait uiri socii quanto
pluris milites q̄ uos emittimus? In leuctrensi pugna cum multi lacedæmo-
nii fugissent: qui legitimis pœnis erāt obnoxii: ephori uidentes urbem ui-
tis orbatam militibus egere: uolebant eam ignominiam soluere legesq;
seruare: eligunt igitur legum latorem Agefilaum. Is autem accedens i pu-
blicum non ego: ait sum legum lator aliorum legum. Nam neq; latis ad-
dere quicq; possim neq; auferre neq; mutare. Sed pulchre res habuerit: si
quæ nobis leges sunt: his a die postero ius fuerit. Cum Epaminondas tan-
to cum terrore fluctuq; irruisset: tum thebanis tum etiam sociis ea uictoria
exultantibus urbi tamen Agefilaus imperauit: quamuis pauci i urbe
essent: reuerti Epaminondam coegit. At in ea pugna quæ ad Mantineam
est gesta: imperauit lacedæmoniis: ut aliis omiſſis unum Epaminondam
oppugnarent: solos inquiring mētis compotes & fortis esse & uictoriae au-
ctores. Si hunc igitur e medio sustulerimus: facillime alios captiuos fore.
Nam & amentes esse ac nullius pretii: id quod etiam accidit. Nam iam ui-
ctore Epaminonda & lacedæmoniis fugientibus cum is uerteretur suos-
que uocaret: quidam ex lacedæmoniis eum lætaliter percussit. Cum ce-
cidisset: a fuga reuersi q̄ cum Agefilao erant: æqua uictoria pugnarunt:
cum & thebani longe deteriores: & lacedæmonii longe meliores apparu-
issent. Sparta cum pecuniarum ad bellum indigeret: ac peregrino stipen-
dio aleretur: in ægyptum Agefilaus proficiscitur a rege ægyptiorum mer-
cede accersitus. Sed propter uestis uilitatem indigenis contemptui erat.
Expectabant enim uisum ire spartæ regem sicuti perfarum corpore ma-

Lycurgus

Epaminondas
Thebani

Mantineæ

Thebani
Agefilaus in
ægyptum profi-
ciscitur

gnifice ornato perperam ii quidem de regibus sentientes. Itaq; iis bre-
 ui Agesilaus ostēdit magnificētiam atq; laudem elatione animi & fortitu-
 dine parari oportere. Sed cum eos: quos erat missurus in prælium: timi-
 dos ad imminens periculum tum ppter multitudinem hostium: erant. n.
 ducenta millia hominum: tum ppter militum suorum paucitatem: decre-
 uit ante cōgressum sacrificium facere cæteris insciis. Et ad leuam substra-
 ta manu uictoriam subscripsit: & acceptum ab augure iecur imposuit in
 subscriptam manum: quo satis temporis detento perinde quasi ambiguū
 se ac dubium simulabat: quoad litterarum notæ iecori compræhensæ im-
 pressæ sunt: & tunc commilitonibus ostēdebat: inquiēs deos immortalis
 ex rebus scriptis uictoriam demonstrare. Securam igit cōiecturam ad uic-
 toriam habere uisi audēter i pugnam eunt. Hostibus autem eius castra
 propter multitudinem uallo cigētibus: ac Nestabio: cui auxilio erat: egre-
 diundum pugnandumq; hortante inquit non eē hostes impediendos q
 ipsis se pares uellent. Et cum adhuc parum restaret ad cōiungēdum ual-
 lum: interim suos quot reliqui erant: instruxit & æquo Marte dimicans il-
 los fugauit: ac paucis cum militibus suis magna hostiū peracta cæde pe-
 cuniam grādem ad urbem misit. Ex ægypto in priam remigās ac moriēs
 suis præcipit: ut nec fictam nec pictā nec fabricatam corporis imaginē fa-
 cerēt. Nā si qd præclaz opus a me gestum ē: hoc erit monumētum mei: sin
 aut nullam ne oēs quidē statuar ii quoq; opera i fordibus uersant: & cōte-
 nendis artibus præstare id querint.

Agesipolis

a Gesipolis Cleombriti filius cum qdam dixisset Philippū diebus
 paucis olyntū euertisse: p deos inqt: aliam talē urbem lōge ma-
 iore tēpore nō ædificabit. Alius cum dixisset eum cū florētiori-
 bus uel regem fuisse obsidē & nō filios nec uxores ipsoz haud inquit in-
 iuria: decet. n. nos ipsos nostra errata ferre. Idē cum domo catulos uellet
 accersere: ac dixisset quispiam exactio ab iis non est: nec. n. uiroq; inquit
 exactio fuit antea: quæ nunc est.

Agesipolis

a Gesipol Paulaniæ filium cū Atheniēses Megarēsiū ciuitatē acci-
 perēt ad eas iudicādas lites: quæ iuicē ipsis aduersus eū eēt. Tur-
 pe ē ait: o atheniēses ductores græcoz megarēsiū cederē i dignoscēdo iur.

Agis

a huius priam: adolescētēsq; tecū habe. Te. n. hic ipse i arcem du-
 cet: & q fieri ait: cōuenit o ephori tot huic iuuenes credere: q su-
 am priam pdat: Interrogatus quoq; quæ maxime disciplina spartæ cole-
 ret: cognoscere iquit & gerere & ferre imperiū. Et aiebat nō oportere lace-
 dæmonios iterrogare: quot essent hostes: sed ubi essent. Ad Mantineā cū
 prælio dimicare cū hostibus quoniā plures essent: prohiberet: ait cū mul-

Mantineia

his cōgrediendū illi esse q̄ multis uellet īperitare. Idē cū a quodā quereret
quot nam essent lacedæmonii quot satis sunt: iquit qui ī probos ppulserit
Atq; ad corinthiorū muros eū trāsiret: & eos cū altos ac munitos: tum ī mī
tum spatii penfos intueret quæ ait hæc sunt mulieres: q̄ locum hūc inco
lunt. Sophista quispiā cum dixisset orōnem eē rege oīum optimā. Itaq; si
tu ait taces: nullius ex prætiū. Præterea ut arguiū posteaq̄ essent superati:
rursus ei audacius obuiam facti sunt. Vidēs trepidationē suorū audete
ait: o uiri nam ubi nos uictores horremus: quid illos facere cēsctis quos ui
cimus? Itē ad Abderitag; legatum ubi locutus is multa fecisset dicendi si
nem: interrogaretq; qd nā ciuibus nūciaret: me respōdit tm̄ tēporis tacitū
audisse: quantū tibi fuit ad dicēdū opus. Elīos q̄busdā laudātibus qd̄ ad
olympiacos ludos iustissimos se præstaret: & quid nā ait: magnū aut m
randū faciūt: si in ānis quique uno dūtaxat die iusticia utunt. Ad eos quo
que q̄ dicerent quosdam ex alteris ædibus ipsi iuidere: p̄pterea ait & sua
illis mala & ad hæc tum mea tum amicorū bona dolori erūt. Et cōsulente
quopiā: digressum fugiētibus hostibus dādum eē: & quomodo inquit: si
aduersum eos q̄ præ metu fugiūt: nō pugnamus: cum iis pugnabimus: q̄
ob fortitudinem manēt: Insuper cum apte qdam de græcorū libertate ser
mouem īferret: rem sane nō ignobilem sed factu difficilem: o hospes ait:
tua uerba & uiriū indigēt & pecuniarū. At qui dicēte quopiam philippū
eis inaccessibile græciā facturū: nobis satis est iquit hospes in nro uersari
solo. Legatus Perinthiorū cum lacedæmonia uenisset: lōgiore orōne ute
bat. Ut autē sine dicēdi facto Agin rogauit: qd̄ esset perynthiis renūciatu
tus? Quid inqt: aliud q̄ qd̄ tu uix sine dicēdi feceris: ego uero taceo. Idē cū
solus legatus uenisset ad Philippū: cūq; Philippus dixisset: qd̄ hoc? solus
uenisti? & n. ad unū rñdit. Et cū ex senioribus qdā ituens solutis p̄scis alia
quædā flagitiosa iduci iura dixisset ad eū iam ī grauescētē. Quare supna
iā spartæ fierēt īferna: iocās inqt p̄ ratiōe ita res accidere: si hoc sit: & n. cū
ego puer essem a patre audiebā quæ superiora extitissent: inferiora apud
iplos effecta aiebat autē patrē puero sibi hoc et dixisse: p̄pterea mirādū nō
eē: si posteriora prioribus essent deteriora: sed sicubi meliora ac similia.
Atq; interrogatus quomodo q̄s in libertate pseuerarit: si mortem inquit
contempserit.

Sophista

Perinthiu

Philippus

Agis Iunior
Demades

a Gis iunior cū Demades diceret enses laconicos p̄pter breuitatem
a circulatoribus absorberi. Attamē: inquit: lacedæmonii ensibus hi
sce hostes assequunt. Ad improbū uero hominē interrogantē sæpius quis
eēt optimus spartiatā: qui tui dissimillimus sit: respondit.

a Gis ultimus lacedæmoniorum rex insidiis compræhensus & cō
demnatus ab ephoris cum in dicta causa ad suspendium agit;

Agis rex
Ephori

intutus quēdam ex ministris flētem desine iquit: homo tu super me flere
& enim sic inique ac iniuste periens sum me interimentibus melior: qui-
bus dictis ultro laqueo ceruicem tradidit. Cum parentes eum rogarent
ut sibi ad iniusti quippiam eēt adiutor aliquādiu cōradixit. Sed ubi ur-
gerent: ait: q̄diu apud uos fui: nullā tenebam iniusticiā notionē: at postea
q̄ me patrie tradidistis huiusq; legibus: itēq; iusticia ac probitate pro uiri-
bus erudistis: hęc enitar & nō uos sequi: & qm̄ uultis me quæ optia sunt
agere: optima uero sunt: quæ iusta fuerit cū homini priuato tū lōge ma-
gis p̄cipi: q̄ uultis agā: quæ dicitis omittā.

Alcámenes
Teleclus

a Alcámenes telecli filius: querēte quodā quonam pacto regnū opti-
me q̄ seruauerit: si multi ait: lucrū nō fecerit. Alio etiā p̄cūctante q̄
obrecē a Messeniis munera non acceperit: qm̄ si accepissem iquit: cū legi-
bus pacē agere nequiuissem. Item cum quis dixisset eum parce uiuere:
cū tamē satis magnā substātiā hiet. Pulchrū enī ē ait: q̄ plura possideat eū
uiuere p̄ rōne nō p̄ libidine.

Anaxādridas

Ephori

a Naxandridas leontis filius ad eū q̄ intolerabiliter turbaret. mole-
stissimēq; ferret: q̄ ex urbe exularet: o uir ait: optime ne urbē exu-
lans horreas sed iusticiā. Idē ei qui ephoris opportuna loqueret uerum
plura q̄ satis eēt: non opportuna ait opportuno uteris. Et cū quidam p̄-
cūctaretur: cur mancipiis agros traderent: & non ipsi colerent: qm̄ inquit:
non hoc nos cultores: sed ut nos colerēt ea comparauimus. Item cum
alius diceret gloriam obesse: & q̄ is liber foret: qui felix futurus eēt: sic ait
iniusta p̄petrantes secūdam orationem tuā felices eēt. Nam quo pacto
sacrilegus iniusticiæ uel obnoxius gloriæ studeat? Interrogante autē alio
quare i bellis spartiatæ audenter pericula subeunt: qm̄ ut oportet: iquit: &
nō quēadmodum alii metuentes de uitæ cōditione meditamur. Ad hęc
cum a quodam rogaret: q̄ obrē necis cās diebus pluribus seniores iudi-
cant: & q̄ quis quispiam effugerit: nihilo tñ minus ē legibus obnoxius plu-
ribus: iquit: diebus iudicāt: qm̄ de morte qui errauerint: iis cōsiliū muta-
re nō licet: legibus autē obnoxium eē oportebit: quia secūdam hęc legē li-
ceat melius consultare.

Anaxander

Anaxillas

Androclidas

a Naxander eurycratis filius quopiā p̄cūctante quare pecunias nō
cōgerūt i arariū: ne iqt: custodes eaz̄ q̄ fuerit corrupant.
a Naxillas ad illū q̄ mirabat: cur ephori non assurgerēt Regibus: p̄-
sertim cū sint a regibus cōsūtuti: eadem inquit cā qua etiam epho-
ros gerunt.
a Androclidas lacon debilis & inutilis crure iter bellatores se locauit
ait: q̄ fugiat: sed q̄ maneat: oportet cū hostibus pugnare.

a Ntalcidas cum in Samóthracia inítiaretur: íterrogatus a sacer-
dote quid dirius í uita ppetraffet. Si quid inquit: mihi huiusmo-
di actum est: ipsi Dii cognoscent. Et cum atheniensis quidá in-
doctos lacedæmonios uocaret: soli igitur nos: inquit: nihil mali a uobis
didicimus. Item cum alius Atheniensis ad eum dixisset. Verútamé a Ce-
phiso nos saepe uos fugauimus. At nos íquit: ab Eurota uos nunquá abe-
gimus. Præterea íterrogatus quopacto maxime hominibus placere qs
possit: inquit: si cum iis iucundissime loquat: assístat aut utilissime. Atq
herculis laudationem cum sophista quidam eēt lecturus: quis eni ait: eū
uituperat. Ad Agefilaum quoq; q a thebanis eēt in pugna uulneratus
doctrinæ ait: mercedem a thebanis recipis: quibus nec uolentibus nec sci-
entibus pugnandi doctrinam tradidisti. Videbant enim continuis Age-
filai í eos expeditoibus pugnaces effecti. Idē spartæ muros Iuuenes ipos
dicebat eē: cōfinia uero spiculor; cuspides. Insup ad eū q pcūctabat: quid
breuibus sicis lacedæmonii í bello uerterent: qm inquit cum hostibus cō-
minus dímicamus.

Antalcidas

a Nthiochus Ephorum gerens ut accepit Philippū Messeniis de-
disse agrum. Íterrogauit: an etiam uires eis præbuisset: quibus
pro agro pugnantibus superiores forent.

Anthiochus
Philippus
Messenii
Argeus

a Rgeus quibusdā nō suas sed alienas quasdam uxores laudanti-
bus p deos: íqt: de honestis pbiq; uxoribus nihil temere dicen-
dū est. Nā quales oīno sunt: illis solū manifestū eē: qui una uiuūt
at reliquos ignorare. Idē cū p siciliæ Selenunta sibi aliqñ íteresset: ítutus
quodam í monumēto eulogium hoc íscriptum.

Eulogium

Hosce Selenuntos sub portas quando tyrannum.

Extingūt olim: mars ferus abstulerat.

Iure inquit íteristis: q ardentē tyrannida extíguere temptaueritis: cōtra. n.
dimittēdum fuit ipsam oēm concremari.

Aristo

a Risto laudante quopiam illud Cleomenis rñsum qd' íterroga-
tus qd bonū regē facere oportet: rñderit & amicis bñfacet: & ma-
lefacere inimicis: & qto íquit melius fuerit o uir optime & ami-
cis bñfacere: & inimicos reddere amicos. Quod quidē rñsum & si omniū
suia Socrati dat: tñ ēt refer' í aristonē. Ad hæc cū qs pcūctaret: quotnam
eēnt uniuersi Spartiatæ: quot íqt fatis sint ad arcēdos inimicos. Itē cum a
quodā eor; atheniensiu laudatio legeret quos lacedæmonii occiderat: cu-
iusmodi ígit nros ait eē censet: a qbus ii uicti sunt.

Archidamidas

a Rchidamidas ad eū q charilaū laudaret: qd' æque í oēs mitis ac
māsuetus extitisset: & quō íqt iure qs laudet: si in íprobos quoq;
mitē se pstitit. Et hæc atzū sophista quodā uitupate: qd' í ipor;

cōcenationem cōuiuūq; admīssus nihil locutus sit: Ignōrare mihi uide-
ris: igt: eū qui artem dicēdi nouit: etiā tps dicēdi nosse.

Archidamus

a Rchidamus Zeusippi filius qspiam quāsisset: gnā spartæ pessent:
leges inquit legitīmaq; principia. Et ad illum q Citharcedum lau-
daret: atq; eius uim admiraret. O uir optime ait: qs abs te honos probis
uiris retribuetur: qnqdem Citharcedum ita laudibus efferas. Idem cum
quis ei psaltē comendaret ingens: hic bonus psaltes ē: at hic apud nos q-
dem est ait ad ius faciendum bonus coquus: perinde quasi referret nihil
siue ex istrumētōrū sono siue ex obsonioꝝ ac brodiū apparatu uoluptas
efficeret. Atq; it̄rogatus cur paruis adeo sicis uterent: quod p̄ aliis igt
propius hostes accedimus. Et cū ab improbo quodam esset it̄rogatus:
quinā foret Spartatarum modestissimus: q tibi r̄ndit dissimillimus sit.

Corinthii

Idem cū qs suauē uinū ei polliceret: nō est igt opus: nā & plus erogabi-
tur: & quæ ad fortitudinē attinēt: inutiliora faciet. Præterea Corinthioꝝ
urbem adortus cū exercitū uidit ex pomerio lepores surrexisse. Itaq; ad
commilitones ait: facillime a nobis hostes capientur. Cū a duobus quo-
q; arbiter acceptus eēt: eos actos ī sacellum chalcioecæ Mineruæ ut iudi-
catis starent: adiurauit. Qui ubi iurassent: ait: iudico igt: ne uos prius sa-
cellum egrediamini: q̄ quæ inuicē uobis controuersia sunt: solueritis. In-
sup cū ad eius filias Dionysius Siciliae tyrānus præciosos misisse amictus
nequa q̄ accepit ingēs: metuo ne puellæ hīscē idutæ uideant mihi turpes.
Filium aut̄ intutus cū atheniēsis effrenatius pugnātem ait: aut adde ui-
ribus: aut animositati adime.

Dionysius ty-
rannus

Archidamus
Cheronia
Epistola
Periander

a Rchidamus Agesilai filius cū a philippo post Cheroniæ pugnā
aspiorē accepisset epistolā: ita rescripsit. Si umbrā tuā metiri uo-
lueris: haud nunc maiore eā iuenies: q̄ eēt añ uictoriā. Idē it̄ro-
gatus q̄to spartiatae solo dñarent: q̄tumcūq; r̄ndit hasta assequent̄. Perian-
der quoq; medicus illustris arte laudatissimusq; iprimis cū iēpta poema-
ta scriberet qd̄ tadē piāder ait: p̄ gratioso medico malus poeta uocari cu-
pis. Atq; ī eo bello qd̄ aduersus Philippū gerebat: qbusdā cōsulētibus eē
p̄cul a domo pugna cōgrediēdū: at nō hoc igt ituerit oportet sed an pu-
gnādo hostibus p̄stabimus. Ad eos quoq; a qbus quo tpe p̄lio archida-
mas supasset: efferebat laudibus: melius inquit eēt: si eos prudentia potius
q̄ uiribus uicissemus. Et quo tpe irruptioē ī Archadiā facta accepisset ali-
os auxiliū iis ferre: ita illis scripsit. archidamus alius. Quiescere pulchrū ē
Idē ī peloponēsiaco bello p̄cūstantibus sociis quātū pecuniæ foret satis:
rogātibusq; ut tributa terminaret: bellū inqt ordinata nō q̄rit. Agesilai ue-
ro catapultā itutus cū primū ex sicilia eēt aduecta: o hercules exclamauit
piūt uiri uirtus. Et qm̄ græci ī his foederibus q̄ cū antigono & cratero iēta
fuerāt: rescidēdis ei obtēpare nollēt nec ī libtate sē uēdicare: q̄li molestior

Archadia

Catapultā
Sicilia

lacedæmoniogꝛ futurus eēt q̄ Macedonū p̄cipatus:pecudē ait eandē sp̄
sonare uocē hoīem uero & mltas & uarias quousqꝛ ai sniam absoluerit.

a Stycratidas cū qdā ei dixisset posteaqꝛ agis rex ē puḡ apud magnā
urbē ab antigono supatus. Quid facietis o lacedæmonii: an mace
donibus seruietis? r̄ndit: quid uero possitne nos antipater pro sparta pu
gnātis ab iteritu phibere.

Astycratidas

b Ius isidiūs ab Iphicrate atheniensium p̄tore circūuentus: iterro
gatusqꝛ a militibus qdnā eēt faciūdum. Quid enim aliud inqt: q̄
uos saluti cōsulere: me uero pugnādo interire.

Bius

b Rafidas murē i Caricis cōphēsū cū eēt ab eo morsus: dimisit: ide
ad astātes cōuersus iqt: nihil ē ita puū q̄ si audeat iuriā pp̄sare: n̄
se saluū efficiat. Et cū i pugna qdā p̄ clipeū eēt iaculo ictus: hasta e uulnē
educta hac ip̄a hostē iteremit. Cūqꝛ iterrogaret: quonā pacto uulneratus
eēt: me r̄ndit clipeus pdidit. Idē cū a quopiā hortaret ad sophistā audien
dū iterrogauit hortatorē: qdnā ille onsurus foret: & cū ille r̄ndisset lauda
tionē hercul: ait Brasidas: qs. n. deū hūc uitupat. Atqꝛ ad bellū egressus
scripsit ephoris: q̄cūqꝛ sū d̄trīmta ac p̄niciē illaturus belli gerā: aut moriar
Sed posteaqꝛ is forte occidisset gr̄cis traciā libatis legati q̄ lacedæmonia
missi fuerāt: eius matrē argileōida adies quos cū illa infrogasset p̄mū: an
brasidas p̄clat diē obisset: ac laudibꝛ ii brasidā efferrēt: dicerētqꝛ nullum
spartæ aliū talē eē: Ignoratio nos: iqt: hospites tenet. Nam q̄qꝛ brasidas uir
bonus fuit: multos tñ habet sparta illo melioris.

Brasidas

d Amonidas cū a chori magistro in ultimā chori partē locatus esset
Recte p̄fecto inquit: o ductor chori excogitasti: quo pacto quoqꝛ
inhonoratus locus honorabilis fieret.

Damonidas

d Amis ad ea q̄ scripta erāt de faciūdo decreto: quo alexander deus
eēt: cōcedimus ait: alexādro si uelit deū uocari.

Damis

d Amyndas cū philippus i pelopōnesū irrupisset: ac dixisset q̄spiā la
cedæmōii s̄ magnis pp̄modū arūnis obnoxii: ni redierit cū phi
lippo i grām: effcemiāte iqt arūnarꝛ possumus pati morte cōtempta.

Damyndas
Philippus

d Ercillidas cū pyrthus eēt cū exercitū i sp̄tiatarꝛ solo: legatus ad e
missus ip̄ate Pyrtho ut aut regē suū cleonimū recipēt: aut futuz eē
ut cognoscerēt se fortiores alioqꝛ eē nemine: apte r̄ndit: siqdē d̄s es haud
metuimus: nullā. n. iniuriā facimus: sin aut hō: nobis certe nō es melior.

Dercyllidas
Pyrthus

d Emaratus cū Orōtes asp̄ius cū eo eēt collocutus ac dixisset quidā
aspe te Demarate Orōtes ē usus: nihil iqt: in me deliq̄t: nam q̄ ad
grām sermonē hnt detrimētosi sunt: nō q̄ inimice ac maliuole: itē cum qs
iterrogasset: cur qui apud sp̄rtiatarꝛ abiecerint clipeos: ignominia notan
tur. Quod si galeas thoracasqꝛ abiecerint: non notant: qm̄ iis inquit: sui
ip̄ogꝛ grā induunt: at clipeo cōmunis ordinis cā. P̄ saltem: quoqꝛ cum au

Demarathus
Orontes

Perfes

diret: nō malus ait nugator uidet mihi. Et in quodā cōfessu interrogatus utrum ob stulticiam an ppter inopiam uerborū taceret: at stultus inquit: filere nō potest. Insup cum quis interrogasset: quare cum rex esset: a sparta exularet: quoniam leges: inquit: sunt ea potiores. Et cum p̄ses quidam ob corruptelā frequētiam eius amatū puerū abduxisset diceretq;: o lacon tuum amatum puerum sum uenatus p̄ deos inquit nequaquam ipse uenatus es: sed emisisti potius Cum qdam ēt Perfes defecisset a psarum rege: & suasionibus demarati reuertillet: cumq; eum rex eēt interempturus: turpe quidem foret o rex ait: quod quo tempore tibi inimicus fuerat: de eius defectione supplicium sumere nequiueris: quando aut̄ amicus effectus ē uirum interficias. Ad illum uero qui regi parasitaret: ac sapius cauillaret i ipsum de exilio: nō tecū hospes ait: pugnabo: nam uitā ordinē cōsūpsi.

Emprepes

e Mprepes ephorus phrymidos musici e nouē chordis duas bipēne excidit inquit: noli musicā deprauare.

Epænetus
Euboidas

e Pænetus aiebat oīum & d̄liatorū & criminū m̄daces eē autores.

e Vboidas quosdā audiēs q̄ alienā uxore laudaret iis mime allētiebat iquiēs: nullū oīo uerbū de uxorio ingenio apud externos esse oportere.

Eudamidas

e Vdamidas Archidami filius. Agidosq; frater uisō in Academia

Xenocrate iam seniore: q̄ cum familiaribus disputaret: interrogauit qui nam senex esset: cui cum a quopiam responsum esset illum eē & sapientem uirum & ex eorum numero: qui uirtutem quærent: & quādo inquit ea utetur: si nunc quærat: Idem cum philosophum audisset: q̄ bonum imperatorem solum sapientem esse differeret: oratio qdam ait: mirabilis est: sed qui dicit: minime credēdus: non. n. eum tuba circum obstrepuit. Atq; Xenocrates cum ad p̄positam questionē diseruisset: finemq; fecisset: aderat Eudamidas: sed cum quidam ex suis dixisset: cum nos adsumus: tūc finē dicēdi fecit. At pulchrē inquit: si quidē hęc dixit: quæ opus erat cumq; is dixisset: at pulchrum fuerat audire. Num ēt ad istū ait: cum cæ-

Xenocrates

natus fuerit. Veniamus: & ut iteꝝ cænet rogemus! Idē a quopiam interrogatus cur ciuibus ipsis bellum aduersus Macædonas decernētibus: quietē agere ipse tēptet: respondit: quia mihi opus non ē mēdaciū istos arguē. Et cum qs palmas de psis susceptas afferret: ad bellumq; hortaret: ignora re mihi uideris: inquit: quasi idē sit eum q̄ mille pecudes sup̄arit: cum lupis quinquaginta pugnare. Ad hęc cū psaltes qdam secūda fortuna usus eēt: i interrogatus cuiusmodi is sibi uideret: magnus inquit pua i re demulsor. Præterea cū qs athenas laudaret: ait & qs hęc ciuitatē digne laudarit: quā nemo ēt uictor dilexit? Argiui at̄ quopiam dicēte laconas pegrinatione de-

Psaltes

terioris reddi: q̄ppe q̄ a patriis legibus excedant: at uos inquit p̄fecti sparta

- nō deteriōres sed meliōres pōtius reddimini. Et cum pclamasset Alexan-
 der ī olympia exulibus oībus pter thebanos reditū in patriā patere: pcla-
 matio ait o thebani īfortunata qdē est uerū gloriosa: solos enī uos alexā-
 der metuit. Interrogatus quoq; quāobrē ante picula musis īmolarēt: quo
 bonis īquit uerbis actiones cōtingāt.
- e** Vrycratidas anaxandridis filius p cūctate quopiam quāobrē epho-
 ri quottidie de cōtractibus iura reddunt: quo etiā inqt inter hostes
 inuicem nobis fidem habeamus. **Eurycratidas**
- z** Euxidamus cū quis p cūctaret: quur de fortitudine leges sine scri-
 ptis seruaret: nec scriptas illas iuuenibus legēdas darēt: qm̄ assue-
 faciēdi sunt: ait: ut probis actiōibus potius q̄ scriptis attendāt. Idem atolo
 quopiam dicēte iis qui pbitate uti possent: bellū eē paci p̄ferendū. Ne
 quāq; p deos ait: sed hūc mortē uitæ anteponendam.
- c** Rondas cū athenis eēt: audissetq; dānatū ocīi quēdā: iussit eū ostē-
 di sibi: q̄ mūlta libero digna hoīe dānatus foret. **Erondas**
- t** Hearidas cū ensem cote subigeret interrogatus an acutus esset in-
 quit acutior calumnia. **Thearidas**
- t** Hemisthas p̄dixit leonidæ regi futurā ipsius cōmilitonumq; ad
 thermophylas internicionem. Erat enī uates. Cū aut a leonida mit-
 teret lacedæmona p̄textu quidē: ut futuros casus nunciaret: re aut u-
 ra ne ipse quoq; periret: nequaq; est passus: quippe qui diceret: ego ad pu-
 gnandū sum missus non ad ferēdum nūcium.
- t** Heopopus ad illū qui interrogat: quo pacto regnum q̄s securif
 sime tueret: r̄dit: si participes amicos iustæ licentiæ auctoritatiscq;
 fecerit: & ne subditi afficiant̄ iniuria: p uiribus puiderit. Et ad hospitem
 qui diceret etiam apud ciues suos uocari se laconum studiosum: melius
 īquit: esset tuorq; te ciuium q̄ laconum studiosum uocari. Atqui ælidos le-
 gato inquitente se ob id solum a ciuibus suis missum: q; solus laconicum
 uiuēdi morem adamasse. Et utrum ait o ælie tua ne an aliorum ciuiū uī-
 ta melior est. Qui ubi suam meliorem esse respondisset. Quoniam igitur
 inquit modo hęc urbs seruari queat: ubi in magna multitudine unus ē:
 dūtaxat bonus. Item quopiam dicente propterea seruari spartam: quia
 reges scirent imperare: minime ait: sed eo magis quod ciues scirent pare-
 re. Et ad pylios qui maioris ei honores decreuissent: scripsit: mediocris
 honores tempore augeri: imoderatos aut euanescere. Ad hęc cum quis
 murū ei ostentaret: percūctareturq; an & firmus & altus esset: minime inqt
 si mulierum sit. **Theopompu**
- t** Hercyon e delphis ueniēs uisus ī lsthmo philippi castris: q̄ āgu-
 stias cepisset: malos ait ianitores uos o corinthii pelopōnesus hēt. **Aelis**
Pylū
Thericyon
Isthmos
Philippus

- Theſtamenes** t Hecſtamenes cū eēt ab ephōris mortī adiudicatus: abibat ſurtidēs. Atq; ex aſtantibus quoſiam iterrogāte: an etiā ſpartæ iura cōtemneret: minime inquit: at geſtio: quod hæc mihi multa ſoluēda ē: quā nec eſſagitarim ab aliquo: nec acceperim mutuo.
- Hippodamus Archidamus** h Ippodamus quo tempore Agis aduerſus Archidamū inſtruebat acie ſimul cū Agide dū ſpartam miſſus: quo illic quæ opus forent: præſtaret: at hic ait. Nōne præclarius obibo diem: ſi pro ſparta me uirum geſſero: erat aut̄ natus annū ſupra octogefimū. Poſteaꝫ armis ſumptis: itās ad regis dexterā pugnando moritur.
- Hippocrati das Caria** h Ippocratidas cum Cariæ ſatrapes ad eum litteras dediffet quod la cedæmonius uir quorundam iſdiantium conſcius iſdianas tacuerit: addiſſetq;: quonammodo illo eēt uſurus: ad eum reſcripſit. Si tu qui dem magno aliquo bono hominem affecifti: interime. Sin aut̄ nullo: e ſo lo eiice perinde atq; timidum ad uirtutem. Et cum ei aliquando occurriſſet adoleſcens: quē amanter quidam ſequebat̄: ruboreꝫ adoleſcēs: ille perſunderetur: cum talibus ait: incedendum eſt: quibus cum uiſus eūdē ſis colore ſeruaturus.
- Callicratidas Lyſander** c Allicratidas claſſis præfeſtus cū a Lyſandri amicis rogaretur: ut unum quēdam ex inimicorum numero enecandum ſibi aſſentiretur: & quinquaginta ipſe talēta acciperet: & ſi uahementer ei pecuniis ad nauarum obſonia opus erat: haud tamē cōceſſit. Et cū Cleander cōſiliarius dixiſſet: at egdem accepiſſem ſi tu fuiſſem: reſpōdit: & enim ego quoꝫ: ſi tu eēm. Idem cum ueniſſet ad Cyrum iuniorem ſardis: erat enī Cyrus lacedæmoniorum ſocius: ob claſſis pecunias p̄mo die nūciari iuſſit adire ſe Cyrum uelle. Quem ubi bibere audiuit operiar inquit quoad biberit: atq; tunc qdem ne inurbanior uideretur: abiit: poſteaquam accepiſſet nequaꝫ fieri poſſe: ut die illo eum cōueniret. poſtridie uero cum eum ruruſum bibere audiit: ac ſe minime admitti: ubi dixiſet nō ita ſtudendum eē accipiendis pecuniis: ut quicquam foret idignū ſparta faciundum. Ephesum abiit multa iis mala imprecatuſ: qui a barbaris primi eēt in deliciis habiti: ac illis: qui eos docuiſſent cōtumeliam ac probrum ob diuitias pati. Iurabatq; ad aſtantis ſe cum primū ſpartam puenerit: facturum omnia pro libertate græcorum quo & maiori terrori barbaris forent: & ceſſarent orare illoꝝ uires: quibus ipſi inuicem utant̄.
- Iones Cyrus** Interrogatus etiam quales uiri eēt Iones: ſerui inquit boni ſunt: liberi autem mali. Et cum a Cyro ſtipendium militibus præmitteret: ad ipm autem munera: ſtipendium ſolum accepit: munera remiſit ingens haud oportere priuatam ei amicitiam ſecum eē ſed quæ cum omnibus lacedæmoniis cōmunis eēt ſecum etiam exiſtere. Idem cum ad arginuſas fo
- Arginuſæ**

ret classe dimicaturus: dixissetq; hermon gubernator bonum eē inde ab-
navigare: nam triremes atheniensium eē multo pluris: inquit & quid nā
hoc? at fuga cum turpis est tum spartæ detrimetosa: ueq; manendo uel
mori uel uincere est optimum. Ad hæc factis sacrificiis cum audisset ex
augure scintillis portendi uictoriam exercitui: impatori autem mortem:
nihil deteritus ait: non præter unum spartæ. Nam me mortuo nihilo
erit patria deterior: sed cedente hostibus deterior est futura. Itaque
pro se declarato Cleandro duce adortus nauali pugna præliando in-
terit.

Hermon

c Leombrotus Pausaniae filius cum peregrinus quidam cum eius
patre de uirtute contenderet: hucusq; ait: te pater est melior do-
nec etiam tu genueris

Cleombrotus

c Leomenes anaxandridæ filius homerum aiebat lacedæmonio-
rum poetam esse: at Hesiodum helotum atq; seruorum. Nam
alterum rei bellicæ alterum agriculturæ præcepta reliquisse.

Cleomenes

Homerus

Hesiodus

Argiui

Idem cum fecisset dierum septem cum argiuis inducias seruato tem-
pore eos quoniam foederibus fiderent: dormientis tertia nocte adortus
alios interemit: alios egit in seruitutem. Cum uero obiurgaretur quod
iurandum transgressus esset: aiebat ad dierum iurandum minime
noctes addidisse: ac maxime quod quoquo quis malo hostes affecerit: id
tum apud deos: tum apud homines cā putari iudicioq; antiquius. Veq;
ipse argis cuius urbis gratia foedera fregerat: frustratus est: quoniam mu-
lieres iis quæ a sacris arma detraherent: fumpserunt de ipso ultionem. Et
ad postremum captus mente paruo abrepto gladio se ipse icidit a pedū
iuncturis in lætalia usq; loca: uitamq; reliquit ridens atq; lætabundus.

Et cum uates dissuaderet exercitum in argiuorum urbem duci: redditū
enī futurum turpem: ubi ad urbem accessisset: uidissetq; tum portas clau-
sas tum mulieres ī muris stātes: hic tibi ait reditus turpis uidet eē in quo
uiris mortuis uxores portas clausurunt. Idem ad argiuos eum cōiūctis
obiurgantes tāquam piūq; & impiū. Maledicendi iquit mihi uobis ius
est: mihi uero uos male afficiendi. Samiorum autem legati cum eū ro-
garent: ut aduersus Polycraten tyrannum bellum gereret: ob idq; longio-
re oratione uterentur: ex oratione inquit uestra: quæ quidem ab initio di-
xeritis: haud memini. Propterea uero neq; media intelligo: summam
autem nequaquam probo. Prædo insuper cum in lacedæmoniorum
agrum fecisset incursum: diceretq; ubi captus est: id propterea ē a me fa-
ctatum: quoniam alimentum quod præberem militibus non habebam

Samii

Itaque ad eos qui haberent nec sponte darent: ablaturus ueni per deos
inquit malicia celer est. Atqui nequam homo quispiam cum maledictis

eum honoraret: certe propterea inquit in omnes ipse maledicis: quod respondentes non satis temporis habeamus de tuo uitio loquendi. Et cum ex ciuibus quidam diceret oportere bonum regem mitissimum proflus esset. Ita inquit: quod contemptui non sit. Idem cum in longam aegrotationem traheret: expiatoribusque ac uatibus fidem quam minus antea confue- rat: adhiberet: ob idque quispiam miraretur: quid miraris inquit? Non enim idem nunc sum: qui tunc eram. Cum ergo idem non sum: nec eadem etiam probo. Ad haec cum sophista quidam de fortitudine plurima uerba faceret: risit is quidem. Dicente autem sophista quid rides Cleomenes: cum & me de fortitudine dicente: audias: & ipse rex sis: quoniam inquit o ho- spes si irundo quoque de fortitudine loqueretur: idem hoc facerem. Sin au- tem aquilae oratio esset: uerhemerit quiescerem. Argiuis quoque dicenti- bus priorem conflictum rursus eum pugnaturum: miror inquit si trium syllabarum additione meliores nunc estis quam antea fueritis. Atque cum quispiam in eum conuicio uteretur diceretque: delicatus es o cleomenes: at melius est inquit quam iniustum esse: uerum tu pecuniarum es studiofus: & si tibi abunde ex sunt. Et cum psaltem ei commendare quis uellet cum allas ui- rum laudaret tum psaltem eum esse graecorum optimum dicebat: hic autem quopiam ex iis qui prope aderant: ostendo: pro deos inquit hic est apud me fa- ciundi iuris artifex omnium optimus. Praeterea cum Maander sami tyra- nus ob psarum impetum ad spartam fugisset: ostendissetque quaecumque ad- uexerat: aureaque & argentea pocula: & quot uellet: elargiret: non solum nul- lum accepit: sed et ueritus ne inter alios quosdam oppidanos distribueret ad ephoros profectus melius ait spartae esse: ut suus hospes samius e pelopo- neso abiret: ne illius suasionibus spartiatum aliquis malus efficeretur: ii ue- ro obtulerant Maandrum eodem die proclamantes expulerunt. Insuper cum quis dixisset: quare argiuos qui sapientius uobis cum bello contendunt non e medio post uictoriam sustulistis? Quonia si e medio sustulisset inquit: non haberemus qui iuuentutem tanquam exercebant. Idem cum quos- punctaretur: quamobrem spartiatum hostium spolia diis non offerent: quoniam i- quit a timidis sunt.

Maander

Cleomenes

c Leomenes cleombroti filius cum ei gallos pugnaces quis daret diceretque eos esse eiusmodi: qui pro uictoria pugnando inter- rirant: propterea inquit ex iis mihi aliquos dato: qui intrerint.

Illi enim sunt hisce meliores.

Labotus

1 Abotus cum quos longiore oratione uteretur: ait: Quid mihi pro par- uis rebus magna facis sacrificia? Nam quantum rei sat fuerit: tantum tibi dicendum est.

Leotychidas

1 Eotychidas ille primus cum a quopiam esse facie mutabilis di-

ceretur: propter tempora inquit: non quemadmodum uos estis ob usum ipsorum uitium. Ad eum uero qui interrogabat: quoniam quis pacto maxime presentia bona tueat. respondit: si non omnia fortunæ crediderit. Interrogatus quoque quid maxime liberis pueris discendum esset: ea inquit: quæ que sint eis cum in uiros uenerint: profutura. Idem punctante quopiam quam ob causam minimo spartiatæ potu uterent: inquit: ne pro nobis alii sed pro aliis ipsi consultemus.

I Eotychidas aristonis filius cum quis dixisset demarati familiares in eum male dicere: pro deos inquit nequaquam miror. Nam bene dicere nemo istorum possit. Ad propinquiorem autem portam cum draco esset clauis aduolutus: uatesque prodigium esse affirmaret: minime id mihi quidem uidetur: inquit. At si clauis draconi esset aduoluta: prodigium foret. Et ad Philippum tenebrarum mysteriorum cultorem qui uahementissima mendicitate premeret: ac diceret tamen fore: ut ii qui apud se disciplinæ mysticæ operam dedissent: felicitatem post mortem consequerentur. Quidnam ergo ait: o fatue non quamprimum moreris: quo a miseræ flatu paupertatisque quiescas? Cum quis autem esset punctatus: quæ quæ hostium arma diis immortalibus non offerret: quoniam inquit quæ ob possessorum timiditatem uenati sumus: nec a iuuentute uideri nec diis offerri decet.

Leotychidas

I Eon eurycratidæ filius interrogatus quam quis urbem habitans tuto habitaret: ubi inquit neque plura incolentes possidebunt neque pauciora: & ubi ius firmitatem roburque accipiet: iniuria uero infirmitatem ac imbecillitatem. Atque in olympia cum cursores intuerentur: qui ut emitterentur festinarent: idque quo plus lucri assequerentur: quanto ait magis pro uelocitate quam pro iusticia cursores student. Idem cum quis de rebus haud inutilibus uerba fecisset inuestigatiue Non oportune hospes inquit: oportuno uteris.

Leon

I Leonidas anaxandridæ filius & cleomenis frater ad quendam quæ dixisset: præter regiam dignitatem alio nihil nobis præstas: at mihi uobis inquit: melior extitissim: dignitatem regiam adeptus non essem: Et cum uxor gorgo punctaretur: quo tempore ad thermophylas cum persis pugnaturus egrediebatur: si quid sibi præciperet: inquit: ut & bonis nubas & bona parias pignora. Dicentibus autem ephoris eum paucos secum ducere ad thermophylas: haud inquit: paucos ad quod proficiscimur negotium. Iterum cum ii dixissent: nunquid aliud facere decreuisti? quid nam inquit: aliud quam barbarorum transitus uerbo impediturus: re uero pro grecis iteriturus? Atqui in thermophylis cum iam esset: ait ad commilitones: dicunt barbarum in proximo esse quare tempus non est terendum. Iam. n. aut uinci

Leonidas

Gorgo
Thermophyle

a nobis barbaros aut nos mori libet. Et quodiam dicente a barbarorum sagi-
ptarum ictibus neque sole ipsum ituri licere: propterea inquit eo id gratius:
quod sub umbram cum ipsis pugnabimus. Idem cum alius dixisset: adsumptus
pe nos: ergo inquit nos quoque prope illos adsumus. Ad hanc cum
quis dixisset o leonida aduersus multos cum paucis dimicaturus ades.

Si me inquit multitudini fidere existimatis: ne omnis quidem gratia
satis est: breuis enim pars est pro illorum multitudine: sin autem uirtuti-
bus uel hic numerus satis est. Alio uero eadem dicente: attamen inquit multos me
cum traho ut morituros. Præterea cum xerxes scripisset. Licet tibi ubi mecum
instrui quod cum deo pugnare malis habere gratiam principatum: rescripsit leonidas.
Si quæ in uita honesta sunt cognoscere: abstinere: profecto ab alienarum rerum
cupiditate: apud me uero longe plus ualeat mors ipsa pro salute gratiam: quam prin-
cipatus in grecos. Rursum cum xerxes scripisset. Mitte ad me arma: rescrip-
sit. Veni: et accipe. Et cum iam hostes adoriri uellet: ac magistrum equum dixit
sententiam ei socios expectandos esse. Non enim ii adsumt: inquit: qui sunt pugnaturi
an nescitis eos solos pugnare aduersus hostes qui & uerentur & metuunt reges?
Milites autem monuit: ut pranderent tanquam apud inferos carnaturus. Insuper terro-
gatus quum uiri fortissimi illustris ac præclaram mortem obscuræ uitæ ante-
ponunt: quoniam inquit: alterum naturæ alterum sui ipsorum proprium putat. Et cum
cælibes uellet icolumes: sciretque prospicere illos id minime toleraturos scuti-
cis incertis epistolis cuique datis eos ad ephoros misit. Item cum ex adulta ætate
tristis seruire uoluisset: in re cognita eas epistolas accipere noluerunt. Quin
unus dixit non nuncius sed pugnator secutus sum. Secundus istic inquit manes
melior sum. At tertius. Non eodem post hosce ait: sed atepugnabo.

Epistola
Epistola

Lochagus

Lycurgus

I Ochagus polyæmidæ ac sironis pater cum ei esset a quodam nū-
ciatum e duobus filiis alterum mortuum esse: diu sciebam inquit
eum mori oportere.

I Lycurgus legumlator uolens ab inueterata presentique uiuendi consue-
tudine ciues in tempantioris uitæ ordinem traducere: & honestos pro-
bosque efficere: erant enim uictiui & sumptuoso & delicato: duos enutriit catulos
eodem patre ac matre genitos: quorum alterum dimissum: domi edacitati cra-
pularumque assuefecit: alterum secum ducens uenationibus exercuit. Deinde ipsis
in concione actis uepres illic posuit & quædam gula irritamenta: subinde
leporum dimisit. Cum uero consueta uterque petisset: & alter cepisset leporum
ait aspicientibus o ciues: quod eodem nati genere instituto uitæ quam uerhemeter inuicem
dissimiles differentesque euaserunt: quodque ad res honestas atque illustres arti-
ficiosior existit exercitatio quam natura: sed ferunt aliquid non eos adductos catu-
los: qui eisdem parentibus nati essent: sed alter ex cicuricus alter ex uenatoriis:
deinde deteriore natum genere uenationibus exercuit: at meliore natum

lurchationibus solum assuefecit. Inde uterq; ad quæ fuerat assuetus: im-
petum cum fecisset: effectq; declaratum: quanto educatio & ad bonum &
ad malum adiumento sit: ait lycurgus. Sic nos quoq; o ciues splendor ge-
neris quem multi admirant: herculisq; posteritas nihil adiuuat: ni ea ges-
serimus: quapropter ille omnibus se hominibus clariorem nobilioremq;
ostendit: & id quidem si res honestas per omnem uitam exercemus ac di-
scimus. Idem solo diuiso & in omnes æqua portione sorteq; distributo:
fertur aliquando posteriore tempore cum ex peregrinatione per agrum
nuper demessum transiens positos acruos similes æqualesq; uidisset: af-
fectum læticia furrifisse dixissetq; ad astatis. Quam omnis laconita multo
rum fratrum uidetur esse: qui eam modo diuiserint. Et cum ad æs alienū
rescindendum hortatus aggreditur etiam omnem supellectilem ex æquo
diuidere: quo inæqualitatem omnino & dissimilitudinem tolleret: intus
lacedæmonios grauius ac moleste ferre manifestam oblationem nūmum
tūm aureum tum argenteum infirmum irritumq; effecit: ac ferreo solo utē-
dum imperauit: ad cuius solutionem definiuit: ut ad id usq; quod neces-
sarium foret: totam substantiam haberent. Quo quidem factō omnis in-
iuria e lacedæmone est eiecta. Nam nec furari: nec corrumpere muneribus
nec alium priuare aut rapere quispiam amplius quicquam poterat: quan-
do quidem id neq; occultare: neq; possidere iucunde neq; uti sine pericu-
lo neq; aut exportare aut importare tuto quiret. Ad hæc inutilia ex urbe
omnia supuacaneaq; exegit. Quare neq; mercator neq; sophista neq; ua-
tes nebulosæ neq; rerum laboraturum artifex spartam ingrediebatur.
Nec enim nummum apud eos qui esset in usu: lycurgus concesserat: sed
ferreum duntaxat constituerat: quod mina est æginensis ponderis: ualo-
ris autem æreorum quattuor. Et cum aduersus delicias bellum aggredi
diuitiarumq; desiderium auferre animo uolutasset: conuiuia introduxit
Itaq; ad illos qui percunctarentur: quamobrem hæc constituisset: & cum
armis minutatim ciues diuisisset: quo iquit alacriter ac facile imperia ad-
mitterent: ac siquid tumultuarentur: paucis daretur erratum: & ut etiam
ex æquo cibus potusq; esset nec ullis potulentis esculētisue: præterea nec
strato aut uasis aut alia quapiam re omnino diues pauperi antecellat.
Cumq; diuitias negligendas contemnendasq; reddidisset: quippe quæ
nemini nec usui nec ostentationi esse possent: dicebat ad familiares: quā
pulchrum est o socii ex operibus diuitias demonstrare: cuiusmodi uero
sunt: quoniam cæcæ. Insuper curam adhibuit: ne ante cænatis domi fa-
cultas esset ad conuiuia proficisci: aliis esculentis potulentisue repletis.
Vituperabant autem cum reliqui perinde atque incontinentem &
ad communem uictum demollitum: qui minus secum aut biberet aut

Agis

ederet Multabaturque is: qui manifesto esset depræhensus. Itaque Agis diu posteaquã rex creatus ẽ militia reuersus: debellauerat enĩ Athenienses: cum uolens uno die apud uxorem cænare portiones accerferet: eas tribuni militum non misere. Quod cũ ephoris inotiuisset: ab iis multatus est. Huiusmodi ergo constitutiones cum locupletes inique morestetq; tulissent: in eum infurrexere: maledictis iactuq; insequentes: quippe quem lapidibus uellēt obruere. Pulsus autẽ e foro elabitur. Et aliis anticipato itinere in ædem defugit Mineruæ chalcioecæ. Et cum retro faciẽ uertisset: eius oculũ baculo alcander isequens eruit. At hũc publico decreto cum accepisset ad cruciatum: nec male affecit: nec repræhendit quipotius eum uitæ uictusq; sociũ habens reddidit non modo laudatorem cum sui ipsius tum etiam communis uitæ ac uictus: uerum etiam totius uiuẽdi moriq; instituti studiosum. Illius uero calamitatis monumẽtum i

**Minerua
Alcander**

**Minerua chal-
cioeca
Minerua opti-
letis**

facello chalcioecæ Mineruæ statuit: quam optiletin appellauit: oculos. n. Dores optilos dicunt. Idem iterrogatus quur scriptis legibus nõ eẽt usus: quoniam inquit eruditi ac prouecti necessario instituto quod pro tempore usui ẽ: probant. Item quibusdam percũstantibus quare culmen ædibus securi iponẽdum imperarit: ualuis autem ferra dũtaxat nullocq; alio ferramento: quo iquit ciues omnibus in rebus quas i ædes iportant: mediocritatem seruent: nec habeant ex iis quicquam: quæ apud alios habẽtur i præcio. Ex qua qdem consuetudine Leotychiden ferunt qui primus spartæ regnauit: cũ apud quẽpiam cænaret: uidissetq; domus tecti apparatus & sumptuosum atq; tabulatum: hospitem rogasse: an quadrata apud eos ligna nascerent. Interrogatus etiã lycurgus quãobrẽ aduersus eosdem hostes sapius expeditiões ducẽdas prohibuissent: quo ue sapius inquit: repugnare cõsuescentes bellãdi peritiã caperent. Quare Agefilao quoq; regi nõ mediocri dandũ crimini uisum ẽ: quod cõtinuis i boetiam irruptionibus ac pugnis thebanos instruxerit: qui lacedæmonis resisterent. Propterea faucium Antalcidas cũ eum uidisset. Perpulchram ait: doctrinæ a thebanis mercedem recipis: quibus uel inuitis ac nesciis pugnandi disciplinã tradideris. Alio etiam quarente quamobrem uirginum corpora cursibus & luctationibus ac discorum iaculorũq; iactibus exercuisset: quo inquit: radicatio gignendorum robusto principio in robustis sumpto corporibus pulcherrime germinet. Ipsaq; partus robuste perferentes & facile & pulchre doloribus resistent: ac si qua necessitas acciderit: possint & pro seipsis & pro natis & p patria pugnare. Et cum uirginum in pompis nuditatẽ quidam repræhenderet atq; cãm quæreret ut inquit: iisdem quibus uiri studiis exercitatz nulla eis recedant neq;

Leotychides

Lycurgus

Agefilaus

Antalcidas

corpōris uel uiribus uel ualeitudine neq; animi ambitionē ac uirtute & ut etiam ob exteram gloriam sint animo elatiore. Itaq; de gorgone uxo re leonidæ huiusmodi quoq; responsum traditur. Nam cum quædam: ut uidetur peregrina ad eam dixisset: solæ uos lacænae uiris imperatis: respōdit: solæ enim nos uiros parimus. Et cum eos qui nubere noluisset: a spectaculo gymnics in ludis prohibuisset: eisdemq; ignominiam addidisset effecit: ut gignendis filiis: quandiligentiissime prospicerent. Nam eo honore atq; obseruantia quam senioribus iuniores præstant: illos priuauit: & ilud in Dercillidan dictum quamuis spectatus imperator esset: repræhendit nemo. Et. n. aduenienti quispiam e iunioribus subsellium nequaquã cessit: inquires. Nam nec tu mihi qui cederet: genuisti. Percunctante aut quodam cur sanxisset nuptui puellas sine dote dati: quo inquit neq; ob egestatem sine uiris ulle dimitterentur: neq; propter opulentiam expeteretur: sed quisq; potius spectato puellæ ingenio ac moribus in capiēda uox te moueretur. Ob id autem ornandi etiam studium ex urbe amouit. Idē cum nubendi tempus certum statuisset tum mulieribus tum etiam uiris ad eum qui huiusce rei causam quæreret: respōdit ut partus ei adultis geniti ualentiores essent. Ad illum uero qui miraretur: quod uirum simul cum nupta cubare prohibuisset: imperassetq; ut plurimū diei cum æqualibus una esset: noctes autem totas quiesceret: cum sponsa uero & clam & non sine pudore congrederetur: ait: ut & ualentiores corporibus quandoquidem ad satietatem usq; non coiuerint: & amando semper sint noui: natoq; robustiores præsent. Ad hæc odorum pretiosumq; unguentū amouit perinde atq; olei contagium ac perniciem. Itemq; tingendi artē tanquam sensus assentationē. Et omnibus cultus ornatusq; corporei opificibus spartem inaccessibilem fecit: perinde uir artis prauitate artes inquinantibus. Tanta uero illis temporibus mulierum erat pudicitia: tantumq; aberat ab ea quæ posteris sæculis secuta est: mulierum procliuitate: ut incredibile sit: eas superiore tempore adulterio obnoxias extitisse. Atq; Geradæ cuiuspiam hominis spartiatæ uetustissimi dictum: celebrat: qui rogatus ab hospite quid apud eos adulteri paterentur: nam se nullā uidere legem hac de re a lycurgo latam: igit nullus o hospes adulter apud nos fit. Subdente aut illo at si fieret: idem inquit Geradas. Nam quo inquit modo adulter fiat spartæ: ubi diuitiæ deliciae cultusq; omnis ornatusque corporis ignominia. Verecundia uero ac decorum magistratumque obedientia & habetur in pretio: honoraturq; in primis. Idem lycurgus ad eum qui popularem principatum in urbe constituendum hortaretur: ait tu primus in tuis ædibus popularem principatum facito. Percunctante uero quopiam quamobrem parua adeo tenuiaque deorum immortalū

Gorgo
Leonidas

Dercyllidas

Geradas

Thebani
Leucothea

sacrificia statuisset: quò inquit nunquam ab honoranda diuina re desistamus. Et cum ea sola certamina in quibus manus mius tolleretur: exercere ciues iussisset: eiusce rei causam percunctanti quo nullus ipforu ait: laborando defatigari assuescat. Interrogante etiam quodam quare frequenter castra mutanda iuberet: ut maiore inquit detrimento inimicos afficiamus. Alio iterum quærente quur turris oppugnare prohibuisset: ne inquit aut a muliere aut a puero aut ab aliquo huiusmodi homine fortò res interimantur. Item consulentibus thebanis de sacrificio ac luctu: quæ leucotheæ præstarent: consilium dedit: ut si quidem deam duceret: haud lugerent. Sin autem hominem arbitrarentur: non perinde ac deæ sacrificarent. Rursum quærentibus ciuibus quo pacto hostium impetum repellamus: si pauperes inquit fueritis: nec alter magisquam alter interrogetur. Ac iterum de muris quærentibus inquit eam urbem quæ uiris non lateribus cincta eēt: sine muris nequaquam eē. Præterea spartiatæ diligentiam comæ adhibebant quoddam lycurgi de hac re dictum celebrantes: quod & pulchros coma magis decoros: & turpes formidabilioris faceret. Monebat autem qui belli in fugam uertissent hostes uicissentq;: eo usq; insequerentur: quoad foret uictoria confirmat: deinde continuo reditum facerēt: nū modo nō moris græcanici eē inquiens illos qui cessissent enecare: sed eam quoq; eē utilitatem: quod cum hostes scirent lacedæmonios eis parere qui cederent: sustinetis uero tollere: fugiendum utilius quam manēdum eē ducerent. Atq; percunctate quopiam quamobrem hostium caudera spolianda uetuisset: ne circa spolia tempus terentes inquit hērent in pugnando negligentius: quimpotius paupertatem una cum ordine seruarent.

Lysander
Dionysius
Aristas

1 Lysander cum a Dionysio siciliæ tyranno ad eius filias pretiosissimè sumptuosioresq; amictus missi essent: eos nequaquam accepit inquiens uereri se: ne hisce turpiones uiderent. At paulopost ad eundem tyrannum ex eadem urbe Aristas missus cum ad ipsum quoque dionysius duas misisset stolas: iussissetq;: utram mallet: acciperet ac portaret ad filiam: ipsam inquit illam melius electuram quare utraque accepta abiit. Acer item Lysander cauillator & admodum decipiendo uariis: uipote qui & iustum in eo quod conducit: & honestum in commendo collocaret: aiebat uerum præstare mendacio. Vtriusq; autem perinde ut expediret: & æstimationem & pretium definiri. Ad eos uero a quibus uituperaretur: quod plurima decipiendo ageret: perinde atq; degenerasset ab hercule: quodq; res non aperto Marte efficeret sed dolo: surridēs respondebat: quo leonis non assequeretur: uulpis pellem assuendam eē.

Miletum

Et cum ab aliis accusaretur: quod quæ Mileti iuratus fuerat: nequaquam
 obseruaret: aiebat puerorum esse talis decipere: uirorum autem iureiura
 do. Idem ubi ad capræ flumen athenienses ex insidiis uicisset: ac eos p̄s-
 sisset fame: urbem cepit: scripsitq; ad ephoros: athenæ captæ sunt. Ad ar-
 giuos uero qui de soli finibus cum lacedæmoniis disceptarent: seq; iustio
 ra iis loqui dicerent: districto gladio qui huius iquit ius habet: optime de
 soli finibus differit. Boetios quo tempore per eorum agrum transfret:
 tumultuantis inter se intuens misit ad eos percunctatum: utrum rectis ha-
 stis an declinatis per ipsorum agrum iter faceret. Et cum uir megaren-
 sis in publica concione audacius dicendi licentia apud eum uteretur: tua
 uerba o peregrine inquit ciuitatis indigent. Idem ubi corinthii defecis-
 sent: ad eorum muros profectus cum lacedæmonios timidiusculos ado-
 riendo aspiceret: lepusq; uisus esset fossam transfiliens: non uos pudet in-
 quit o spartiatæ huiusmodi hostes formidare: ad quorum moenia lepo-
 res ob otiosam inertemq; uitam dormiunt? Ad hæc in samothracia ora-
 culum ei petenti sacerdos ut sibi diceret: iussit: quod iniquissimum esset
 a se opus in uita perpetratum. Quare lysander interrogauit utrum tuo an-
 deorum iussu facere hoc oportet? Illo autem præ metu iussu deorum in-
 quiente. Tu ergo ait: absis eminus: & ego illis iniquitatem enarrabo: si p̄-
 cuncentur. Item cum a persâ interrogaretur: quam potissimum temp. la-
 udaret: eam inquit: quæ fortibus ac timidis præmia digna reddiderit. Ad
 eum uero qui dixisset ipsum a se & laudari & defendi: duo inquit boues
 mihi in agro sunt. Vtroq; autem silente: plane scio: & qui nihil operatur:
 & qui operatur. Idem cum a quopiam conuiciis afficeretur: ait dicitō cre-
 brius o peregrinelle: dicitō nihil omittens: si tuum iis malis euacuare ani-
 mum possis: quorum plenus uideris esse. Atqui postero tēpore cum post
 eius obitum in contradiciōe sociali Agefilaus uenisset in Lysandri ædes
 quo litteras de ea controuersia consideraret: eas enim Lysander apud se
 seruabat: reperissetq; libellum ad Lysandrum de rep. scriptum: ut oportet
 ret ab Euryprotidis ab Agiadisq; regnum auferre: atq; in medium pone-
 re & ex optimatibus electionē facere: quo non hercules posteris sed illi po-
 tius daret honos: qui talis foret uirtute iudicatus: qualis hercules extitit:
 set: cum ob eam et ille in diuinos honores sublatus eet. Et hanc quidem
 oronem ædere & ad ciues efferre aggressus e: quo inde demonstraret: qd
 latebat: qualis Lysander fuisset ciuis: & id quidem iis agens in Lysandri
 amicorum calumniam: at aiunt Cratiden qui per id temporis princeps
 inter Ephoros eet: ueritum ne oratio si lecta foret: assensionem faceret:
 reprehendisse Agefilaum dixisseque non Lysandrum effodiendum ee:

Capra flumen

Athenienses

Athenæ

Argiui

Boetii

Megarensis

Corinthii

Samothracia

Agefilaus

Euryprotidæ

Agiadæ

Hercules

Cratides

sed eam potius orationē callide p̄suasueq; cōpōsitam una cum illo de
fodiēdam. Ad hęc illi q̄ eius filias p̄cati fuerant: deide post obitum qm̄
pauper eēt inuentus: eas abnuerēt: ab ephoris multati sunt: qm̄ quem dī
uitem existimantes colebant: ubi iustum ubi frugi ac probum ex pauper
tate cognoscēt: despiciēbant.

- Mamertes** m Amertes missus legatus cū a quopiam ex illius loci hominibus
laudibus summis efferetur: quod amicis pluribus abūdaret: iter
rogauit: an exploratum haberet quonammodo abūdās amicis
pluribus periculum facturū sit. Id alter cum item discere quæreret: ad
uersa inq̄t fortuna experimentum faciet.
- Nicander** n Nicander cum quidam dixisset argiuos male de ipso loqui. Num
Argiui ergo inquit: dant p̄enam: qui de bonis loquunt̄ male. Percun-
stante aut̄ quopiam quare comam barbāmq; nutrent: quoniam inquit
pprius ornatus uiro ē omnium pulcherrimus ac minime sumptuosus.
- Athenienses** Et cum ex atheniēsis quidam dixisset ocium Nicander admodum
admittitis: uera inquit narras: at non quēadmodum uos: ut acciderit: stu-
demus negociis.
- Pantheodas** Pantheodas legatione in asiam fungens ostentantibus ei quibus
Asia p dam murum & magnum & sublimen: per deos inquit p̄gri-
Academia ni: pulchra est mulierum domus. Idem in academia cum phi-
losophi multa seriatq; differerent: ac deinde Pantheodam interrogarent
quid hi sermones ei uiderent̄: qd uero aliud iqt: quam boni: ceterum uti-
litatis habentes nihil: si minus uos ipsi utamini.
- Pausanias** Pausanias cleombroti filius deliis aduersus athenienses de ifula
Delii p disceptantibus dicentibusq; ut secundum suam ipsorum legē
Athenienses neq; mulieres in insula pariunt: neq; mortui humantur. Quonā
igitur: inquit: pacto hęc patria uobis sit: in qua neq; fuit uestrū ullus: nec
erit. Exulibus autem hortantibus ut aduersus atheniēses exercitum du-
ceret: dicentibusq; cum de ipsius laudibus i olympiacis ludis p̄dicaret̄
Atheniense solos athenienses aduersus eum insibilasse. Quid nam igitur existimatis:
inquit: eos facturos: si male affecti fuerint: qui bene affecti insibilant. Et
quopiam percunctante quur Tyrtaum poetam ciuitate donarint: quo i-
quit nunq̄ peregrinus nobis p̄esse uideatur. ad eum quoq; qui cū cor-
Tyrtaus pore esset ifirmus: consuleret aduersus hostes terra mariq; dimicandum
uisne igitur: inquit: te ipsum exutis uestibus ostendere: qualis es: qui no-
bis pugnandum consulas. Idem sumptuositatem uestis in barbarorum
p̄da cū quidam admirarentur: melius esse inquit ipsos eē multifaciū
Medi dos q̄ quā multifaciunda sunt possidere. at post uictoriam de medis ad
Platae plataas iussit p̄paratam persarum cenā suis apponendam. Quā cum

mirabili sumptu eēt: p̄ deos iquit: lurcho ē p̄fes: qui cum tam multa h̄ret: ad massam nr̄am ueniebat.

P Aulanius plistonactis filius ad illum a quo eēt interrogatus: quam obr̄e ex p̄fiscis legibus nullā apud ipsos mouere liceret: qm̄ leges i q̄t uiris nō legibus uiros oportet d̄nari. Item cū tegæa post exilium lace dæmonios laudibus efferret: ait q̄spiā quir̄ igit̄ non mansisti Sparta: sed fugisti potius: quoniam ne medici quidem: iqt̄: apud eos, qui bene ualēt sed ubi sunt ægrotantes: uersari cōsuerūt. Ad illū uero q̄ ab eo p̄cūtare tur: quo pacto thracas uincere quiret: si medicum inquit constituerimus ducem. Et cum medicus eum consideraret: diceretq̄ nihil habes mali.

Pausanias

Tegæa

Non enim te medico inquit utor. Idem cum ab amico quodam repr̄ henderetur: quod in quempiam medicum malediceret: nec eum tamen expertus nec ulla affectus iniuria: quoniam inqt̄ si eēm istū exptus: minime uiuerem. Insuper cum medicus ei dixisset: senex es factus: quia inqt̄ nō sum te usus medico. Dicebat etiā hūc medicū eē optimum: qui non sineret ægrotantis morbo marcescere: sed quācelerrime sepeliret.

Pædarctus

P Aedaretus dicente quopiam magnum eē hostium numerum. Ergo inquit eo maiorem gloriam consequemur: quo pluris enecabimus. Quendam uero intutus: qui t̄cti mollis natura erat: tamen propter modestiam laudaretur a ciuibus: ait nec uiros mulier̄e similis laudādos esse neq̄ uirorum mulieres: nisi mulierem necessitas: aliqua coegerit

Idem cum in trecentorum numerum non eēt electus: qui honos in urbe ordine præstabat: hilaris subridensq̄ abibat. Reuocatus autē ab ephoris & quid rideret: interrogatus iquit: quoniam urbi gratulor: quæ me trecentos melioris habet ciues.

P Listarchus leonidæ filius ad eum qui interrogasset: quam ob cām a primis regibus minus appellaretur: quoniā inquit illis erat opus rege agide: at illorum posteris nequaquam. Et cum quidam patronus carum ridicula diceret: non cauebis inquit: peregrinæ continua ridicula quo ipse non fias ridiculus: quemadmodum ii luctatores fiunt: qui se cōtinuos i luctando præstant. Item ad eum qui lusciniam imitaretur: libētius ait hospes lusciniam ipsam audirem. Dicente autem quodam ip̄m a quopiā maledico laudari: miror id quidem ait: ni me fortasse mortuū ei quis nūciarit. Nam bene loqui de uiuo nemine ille potest.

Plistarchus

Luscinia

P Listonax Pausaniæ filius cum atticus quidam rhetor in scitiam la- cedæmoniis obiceret: recte inquit narras. Nam e gacis omuibus soli nos mali nihil a uobis didicimus.

Plistonax

P Olydorus alcamenis filius cum frequentius quis minitaretur inimicis: nescius inquit es maximam cruciatus partem abs te consu-

Polydorus

- Messena mi. Idem cum exercitum aduersus Messenam:educeret: interrogauit quidam: an eēt aduersus frēs pugnaturus? minime inq̄: sed in id agri se p̄fecturum: de quo nondum eēt fors habita. Argiuis aut̄ rursus post trece toz: illoz pugnā uniuersis acie sup̄atis. Polydorum socii hortabant: ne oportunitatem pr̄termitteret: sed hostium adhortus mūz urbē caperet. Nam cū & uiri perissent: & uxores desertæ essent: id facillimū factū fore. Quare ad eos ait æqua pugna aduersarios uincere mea sententia honestum est. Sed qui de agri terminis pugnauerimus: urbem capere cupimus: iniustum eē duco: ueni enim ut agrum recuperarem: non ut urbem occuparem. Interrogatus etiā quā obrem spartiatæ fortiter in bello discrimen subeunt: quoniam inq̄ uereri duces non metuere didicere.
- Polycratidas p Ollycratidas ad regios prætores una cum aliis legatione fungens cum ab iis interrogaretur: utrum priuati adessent: an publicæ missi eēt: si ait: impetrauerimus: publicæ mihi sumus: sin minus impetrauerimus: priuatim adsumus.
- Phoebidas p Hoebidas cū quidā ante leuctrēse discrimen dicerēt: diem hūc demonstraturum fortem uirum: inquit multi diem illum eē faciendum: qui fortem uirum monstrare salutum posset. Et cum in eo loco a clitoris obsideretur: qui & difficilis esset & ex p̄ aquæ: fertur ī ea fœdera uenisse: ut solum bello partum eis cederet: si una secum sui omnes e p̄ximo fonte biberent. Nam fontem hostes præsidii tenebant. Post iusurandum uero coactis omnibus qui cum eo aderant: uoluisse illi qui nollet biberē: regnum dare. Quod cū nemo admisisset: sed bibissent omnes ip̄m ubi post omnes descendisset: at sese a qua inspersisset: etiam præsentibus hostibus adortum eē egroq̄ potitum: p̄inde atq̄ non bibisset.
- Telecer t Elecer ad eum qui dixisset patrem maledictis ī ipsum uti: nisi iis inquit: dignus eēm: haud pater uteret. Dicente aut̄ fratre non æque ciues ei aduersari atq̄ sibi: cum iisdē tñ parētibus natus sit. At istud inq̄: absurdus. Nam quas ipse nescis: ego iniurias pati scio. Interrogatus et̄ quid mos apud eos eēt: ut iuniores senioribus assurgerent quo inquit ita hi hñtes in maioribus natu honorādis maiore honore parētes p̄sequant̄. Et cum quispiam esset percunctatus: quantum substantiæ possideret: plus inquit: quam sat est.
- Charilaus Lycurgus c Charilaus interrogatus quam obrem Lycurgus paucas adeo tulisset leges: quoniam inquit pauca dicētibus paucis eēt legibus opus est. Percūctante aut̄ quodam quare puellas aperta facie: uxores aut̄ uelata in propatulum agerēt: quia inq̄ puellis uiri sunt iueniēdi: at uxoribus uiri seruandi. Idem cum mancipiū quoddā audacius ei aduersaret: ni ait: irascerer: enecarē te. Atq̄ interrogatus a quopiam quā putaret opit

mam eē tempub. inquit: i qua plurimi ciues inuicem sine seditione uelit
de uirtute certare. Item cum quis p̄cūctaret: quorū omnia deorum signa
cum quæ in homines expro
brationes obprobriaq; dicūtur: p̄pter timiditatem in deos referamus: nec
iuuenes inermes diis immortalibus p̄ces habeant. Ad illum quoq; qui
eēt p̄cūctatus: quare nuttrent comam: quoniam inquit ex omnibus hic
& naturalis ornatus est & minime sumptuosus.

s Amiorum legatis p̄lyxiore oratione utentibus dixere spartiatæ.
Prima quidem oblitū sumus. Postrema uero ignoramus: quia res
memoria exciderunt. Cum longa orator p̄lyxaq; usus oratione respon
siones peteret: quas ciuibus referret: refer igit̄ dixere: & te dicendo & nos
audiendo uix defuisse. Et ad thebanos aliquibus de rebus contradicētes
dixerunt: aut sape minus oportet aut plus posse.

l Acon interrogatus quā obcausam menti pilos plurimum nutris?
quo inquit canos intuens: nihil agam ipsis indignum.

a Lius cum eēt quis percunctatus: quare sicis breuibus utimini: quo
inquit comminus cum hostibus manus conferamus.

l Audante quopiam fortissimos pugnatores: lacon inquit: in Troia.

a Lter cum audisset quosdam in cæna ad bibendum ui cogi: non
etiam ad edendum inquit ui cogunt̄.

p Indarus cum scripsisset: Græciæ sustentaculum athenæ: lacon ait:
græciam funditus ruituram: si huiusmodi sustineat sustatulo.

e T cum quis intutus in tabula quadam picta laconas ab athenien
sibus inugulari diceret fortes quidem athenienses: lacon tempesti
ue subdidit: & ii quidem in tabula.

a D quendam uero qui calumniosa male dicta libenter audiret: la
con ait desine aures aduersus me benigne præstare.

a D eum qui plecteretur: ac diceret: inuitus erraui: dixit quispiam in
uitus igit̄ etiam plectere.

i Ntutus quidā hoies q dū uita decederent: in sellis curulibus sede
bant: absit inqt: ut hic sedeā: unde nō licet assurgere seniori.

c Hū cum olim e cæna abeūtes i ephoroꝝ curia uomuissent: curuli
busq; i sellis ubi sedebāt ephori: deiecissent: uæhemēter primū q ea
fecissent: inquirebant: an ciues ii eēt. Ut uero chios extitisse senserūt: pro
clamauere chiis pmittitur lasciuire.

c Vm quis amygdalas duplo uiliore præcio quam duos silices ue
nire aspiceret: nūqd rari inquit sunt lapides.

l Vsciniam cum qs uellisset: ac parū inuenisset carnis: ait r. o. x hoc ē
& aliud nihil.

Lacon

Pyndarus

Chii

- Lacon** **I** Acon quis cum cynicum diogenē complecti statuam æream uiderisset in magna ui frigoris percunctatus est: an rigeret. Quod cū ille negasset: ait quid nam igitur magnum facis.
- Peregrinus** **e** T cum metapontino cuidam lacon metum exprobaret attamē inquit nō parum alieni habemus agri: hic autē ait nō solum igitur meticolosi sed etiam iniusti estis.
- Peregrinus** **p** Eregrinus qdam cum spartæ rectus in alteræ crus indueret calceis: ait ad lacona. Nequaquā tu lacon mea sententia quantū ego temporis tantūdem ipse stares sup pedem. Qui excipies non. n. stare inquit: & ex anseribus qdem nullus ē q nō staret.
- Argiuus** **c** Vm qs artis rhetoricæ laudibus effere: aliqs lacon ait. At p geminos ars si ueritatē nō tetigerit: nec ē nec unquā sit futura.
- Argiuus** **a** Rgiuus aliquādo cum dixisset: mltā spartiatag sepulchra apud nos sunt dixit lacon: at argiuoꝝ apud nos ne ullum qdē: p inde atq; si sæpe argos adorti essent at spartā argiui nunquā.
- Lacon** **l** Acon captiuus cū ueniret: diceretq; præco. lacona uendo: increpauit inquiens: captiuum proclamato.
- Lysimachus** **q** Vidā ex iis militibus q apud Lysimachū merebāt: ab illo interrogatus nunquid eēt ex mancipiis. Tu autē putas inquit stipēdio quatuor oboloꝝ lacona ad te iturum.
- Thebani** **c** Vm thebani laconibus uictis ad leuctra ad ipsum Eurotā eēt & qdam iactabūdu diceret: ubi nunc lacones sunt: lacon ab iis captus nō adfuit: inquit. Non. n. uos huc uenissetis.
- Leuctra** **a** Theniensibus rogantibus quo tempore urbem tradiderant. Samum sibi dimittent: dixerunt. Cum uestri fueritis: tunc alios quoq; habere postulare. Ex quo etiam prouerbiū illud ē. Qui sese ipse non habet: samum uult.
- Eurotas** **u** Rbem quandā cū lacedæmonii ui cepissent: ephori dixerūt: perit luctatio iuuentutis. Non. n. posthac iuuenes habunt: qui eis repugnent.
- Athenienses** **a** Liā urbem rege lacedæmonioꝝ pollicente se penitus euerfuge. Nā ea laconibus negotia plerūq; præbuerat: nequaquā pmiserunt inquentes nullomodo eueres: nec tolles iuuentutis cotem.
- Samus** **l** Vctātibus pædotribas q pueros exerceat atq; erudiret: haud p ficebāt: quo nō arte sed uirtute honori studerēt. Itaq; Lysander interrogatus quonammodo eum charon uicisset: ingenio inquit atq; industria.
- Prouerbiū** **p** Hilippus quo tempore in eoꝝ uenisset agrum: cum scripisset: utrū amice se ire uellēt an hostiliter respoderūt: neutrum.
- Lysander**
- Charon**
- Philippus**

Legatum quendam cum ad Antigonom demetrii filiū misissent: **Antigonus**
eū multauere: quoniam audissent uocauisse illum regem: quō
medimnum annonæ cuiq; a rege in caritate portaret.

demetrius cum crimini daret: quod legatum unum ad se misissent **Demetrius**
Non igitur satis est: dixerunt ad unum unum.

flagitiosus quidam sententiā optimā cū tulisset: hāc quōdē admise- **Flagitiosus**
rūt: at illo amoto sententiā alteri q; honeste uixisset inscripserūt.

fratres cum inuicem dissentirent: uī patrem multauere: quod fili-
os dissidentis despiceret.

psaltem aduenam multauere: quoniam digitis citharā pulsaret **Psaltes**

duo pueri pugnabant: quorum alter falce alterum uulnerauit lœ-
tali uulnere: familiaribus autem pueris cū is eēt pugnam dimissu-
rus: pollicētibus auxilium se laturos & illū q; percusserat interempturos:
nullo modo per deos inq̄t. Non enim est iustum. Et enim ego feci-
sem hoc si istum assequi potuissem: fortisq; fuisset.

De iusticia

alter puellus quoniam adesset tps: quo furari liberis pueris lege fas
erat: quodcūq; quis posset: dabaturq; turpitudini deprahēdi: ubi
qui cum illo una aderant: pueri uiam uulpeculam furati: ei custodien-
dā tradidissent: & ii qui illam amiserant: quæsitum uenissent: uulpeculā
hic subiecit sub amictū: bestia uero exasperascente ac pueri latus ad exta
usq; deuorante: ne palam fieret: quiescebat. Sed ut demum post illorum
abitionem factum pueri aspexere: culparētq; dicentes melius fuisse mani-
festare uulpeculam quam celare ad mortem usq;: minime quidem inquit:
sed longe melius eē doloribus quam somno diem obire & quā hominū
sermonibus diuulgari: q; ob molliciam turpiter uiuere curauerim.

cum quidam in laconas in itinere incidissent: dixissentq; secunda
estis fortuna usi: nam hinc nuper latrones abiere: dixerunt hi ne-
quaquam per bellicosissimum Enyalium: sed illi potius usi sunt qui i nos
non inciderunt.

lacon interrogatus: quid sciret: dixit liber eē.

per spartiatam ab antigono rege captiuus factus ubi uenisset: aliis i **Lacon**
rebus omnibus emptori parebat quascūq; libero faciūdas existia- **Antigonus**
bat. Ut uero ipauit: ut matulā ferret: haud passus ē ingēs nō seruiā. Et cū
ille surrexisset: hic ascēsa testa ubi dixisset discas emere: seipsum immisit:
atq; obiit.

alter cum ueniret: dicente quopiam si te emero: eris fugi: etiam si
minus inquit: emeris.

alius captiuus cum ueniret: addēte præcone mancipiū uanū dare
execrabilis: inquit: nō captiuum dicis.

- Lacón** l Acón muscam insignis loco habens in clipeo & hanc sane non maiorem uera musca: ubi deridentes quidam dixissent: hoc ad latendum eē ab eo factum: imo inquit ut manifestus siā sic enī pxime hostes aggredior: ut hoc insigne ipsorum uisui magnum sit.
- a Lter cum in symposio lyra eēt adducta. Non laconici inquit moris est nugari.
- Spartiatia** f Spartiatia interrogatus an secuta eēt ad spartam uia: inquit: qualis accesseris. Leones enim eminus proficiscuntur a leone: lepores autē uenamur et intra tabernaculum.
- i N palæstrico manuum nexu cum prostratus quispiam colluctator rem frustra pulsaret: atq; ad terram traheret: ubi corpore defatigatus deficeret: illius brachium mordebat: & alter ait mordes o lacon sicut mulieres: nequaquam inquit alter: sed ut leones.
- Claudus** c Laudus ad bellum egressus quibusdam eum sequentibus ac ridētibus conuersus ait: mala capita non est cum hostibus fugiendo pugnandum: sed manendo ordinemq; tuendo.
- a Lter ictus sagitta cum uitam relinqueret: non hoc inquit sibi cura eē: quod moreretur sed quod a molli ac semiuiro sagittario esset occisus: egissetq; ipse nihil.
- c Vm in tabernam meritoriam quis diuertisset: parandumq; caupo ni dedisset obsonium: ubi alter caseum atq; oleum petisset: ait: si caseum haberem: etiam obsonio egerem.
- Lampis** a D eum uero qui lampin æginetam beatum diceret: quoniā ditissimus eē uidebatur: erat enim gubernator multarum nauium: lacon ait. Non attendo foelicitati: quæ pendeat ex funibus.
- c Vm quis dixisset lacona mentiri: is respondit: liberi enim sumus. alii uero si quando uera non dicunt: plectendi sunt.
- c Vm quis cadauer rectum sistere uellet: atq; niteretur: ubi factis omnibus id nequisset: per geminos ait intus aliquid eē oportet.
- t Ynnichus Thrasybuli filii mortem fortiter tulit. In hunc uero epigramma huiusmodi factum est.
- Tynnichus Thrasybulus Epigramma Pitane Argiui** Exanimus pitanen clipeo thrasybulus in acri.
Confossus septem uulneribus rediit.
Passus ab argiuis quæ ergo nulla gerebat.
Tynichus hunc igni cum daret: hæc loquitur.
Flere decet timidos oculis te nate sepulchro
Condo meum siccis ac lacedæmonium.
- Alcibiades** a Alcibiadi atheniēsi cū aquæ plurimū balneator funderet: lacón ait quidnam hoc ut immūdo ualdeq; sordido plus præbet.

P Hilippo macedone quædam per epistolam lacedæmoniis iperâte
ii rescripserunt. Lacedæmoniū philippo: de quibus nobis scripsisti:
non. Cum aut̄ in agrū laconicū philippus fecisset ipetū: ac oēs petire ui
derentur: dixit ad quēdā ex spartiat̄is. Quid nūc facietis o lacones? Quid
enim inquit aliud: quā fortiter moriemur. Soli enim græcorum nos libe
ri eē ac non parere aliis didicimus

Philippus

Epistola

p Ost aduersam agidis pugnā obsides Antipatro petēte pueros qu
quagita. Eteocles ephoge gerēs ait pueros qdē mie datū ire: me ma
lis moribus ibuerent̄ priā istitutiōe puati: nec ciues foret̄: senes uero aut
mulieres si uellet duplo et̄ pluris datū ire. Eo at̄ grauiū minitāte nisi acci
pet publice r̄nderūt: si grauiora morte ipites facilius moriemur.

Agis

Antipater

Etheocles

f Enex i olympiis dū ludus pageret̄ spectare affectabat: ubi at̄ sede
ret: nō hēbat. In m̄tos uero p̄fectus locos erat & cōtūclia & cauillo
recipiebat̄ q̄ a nemie: Vt at̄ a lacedæmonios uenit: pueri oēs assurrexer̄:
pluresq̄ uiri cessere locū. At cæcis græcis plausu morē admiratis ac sūmis
laudibus efferētibus: senex ut mouit canūq̄ caput barbāq̄ senilem & la
chrymas set ait. Heu misero mihi ut oēs græci q̄ honesta sunt norunt: sed
iis lacedæmoniū utunt̄ solī.

Olympia

f Erūt at̄ qdā idē athenis quoq̄ accidisse. Nā cū Panathenæa agerē
tur: attici ipi senē p̄bris isēqbant̄: q̄ppe q̄ eū ut suscepturū iuitabāt.
Si uero accederet: nō recipiebāt. Vt at̄ petitis fere oib̄ ad lacedæmonios
uenit spectaret̄: oēs e sedilib̄ assurgētes locū cedebāt. Eo at̄ factō mirifi
ce turba delectata isigni admodū significatōe applausit. atq̄ sp̄tiata q̄s di
xit. Per gemios atheniēses qdē q̄ honesta s̄: sciūt: nō aut̄ agunt.

Panathenæa

m Endicus a lacone petiit: at si tibi inquit dederō: eris paupior. Tuæ
uero huius iēptitudinis q̄ primus porrexerit: auctor ē futurus quip
pe q̄ inertē te fecerit.

Menicus

l Acon ubi quēpiam uidisset: qui res diis imortalibus cōgregaret ni
hil ait curare deos: q̄ se eēt paupiores.

Lacon

c Vm q̄s ad p̄tex ap̄d turpē uxorē cōphēdisset: afflicte ait q̄ tibi ncūtas

a Lius oratorē audiens: q̄ magnos uerteret ofonis ābitus: & p̄ geios
ait: fortis qdē hō hīc ad nullā p̄positū isruit: atq̄ exercet linguam.

c Vm lacedæmona q̄s uenisset: honore ispecto quē iuniores seniori
bus præstabant. In sola iquit sparta senescere cōducit.

i Nterrogatus lacō cuiusmodi Tyrtæus poeta eēt bonus iquit: qui
iuuētutis aios & cōtumeliā ibuat & stulticia.

a Lter cū in dolore oculoz egredederetur ad bellū: & aliqui ei dicerent
quō uadis ita affectus: aut qd̄ facturus. Si aliud inquit nihil egero
saltē hostis gladium hebetabo.

Buris
Spattis
Xerxes

b Vris & spattis lacedæmonii ultro ad Xerxei persarum regem ad
crutiatum cui acedæmon pro oraculo erat ob noxia: profecti. Nā
caducatores a rege ad se missos lacedæmonii occiderant: ubi uenissent
ad regem: iusserunt: quo uellet modo se pro lacedæmoniis interimeret.
Sed ut ille admiratus uiros liberauit: rogaretq; apud se ut maneret. Et
quo nam pacto dixere uiuere hic possumus patria legibusq; relictis & his
uiris pro quibus tatum itineris morituri uenimus. Ad eum Indarnus dux
maiores in modum rogaret: ac fore diceret: ut ii æque honorarent atq;
illi: qui amici maxime apud regem ad dignitatem prouecti essent: dix-
erunt. Ignorare uideris nobis: cuiusmodi res est libertas: cui mentis com-
pos persarum regnum haud prætulit.

Indarnus

Lacon

I Acon quoniam die superiore hospes eum declinasset: postridie ue-
ro stratis usus large magnificeq; excepit: incendit strata: eaque pes-
fundabat addens: propter hæc heri ne in storio quidem dormiui.

a Lter cum uenisset athæas: aspiciens athenienses qui pernas & obsō-
nium proclamarent: & publicanos ac lenones gererent: & alia inep-
ta opera agerent: nihilq; turpe ducerent ubi in patriam reuertisset: percū-
stantibus ex eo ciuibus qualia essent: quæ athenis uiderat: p simulationē
dicebat omnia eē honesta: orationeq; monstrabat omnia apud athenien-
ses honesta censerit: turpe autem nihil.

a Lius quapiam de re interrogatus respondit: non. Ut autem is qui i-
terrogarat: respondisset: tu mentiris: uides ne inquit: te uanum esse
qui quæ noris: interrogas.

Lygdamus

u Enerunt aliquando lagati lacones ad lygdamin tyraunum. Ut ue-
ro ille differens sæpe congrredi tardaret: dicerent autem eum oibus
in rebus molliter habere: at isti narrato dixere nos nequaquam p deos im-
mortalis ad ipsi uenisse: ut palæstrā cū eo luderemus: se d ut differemus.

I Acona quempiam cum quis mysteria edoceret: interrogabat: quid
impium maxime egisse sibi conscius esset. Hic autem ut dii ipsi no-
tant: contra lacon interrogauit: cui me prius oportet eloqui tibi ne an deo?
Illo autem dicente: deo. Tu igitur inquit abscedito.

a Lter cum noctu monumentum præteriret: ac dæmonium quoddā
uidere uisus esset: incurrebat: ut id lancea tolleret: atque infigens in-
quit: quo me fugis bis moritura anima?

a Lius cum optasset ab leucade seipsum iacere: locum incendit: alti-
tudineque inspecta auersus est. Quod cum ei daretur probro: inquit
non existimatam optioni alia maiore optione opus esse.

a Lius in acie cum esset ensem i hostem demissurus: quoniam recep-

tui cecinissent: non etiam demisit. Quodam uero percunstante: quir ho-
stem que ceperat: non occidisset quam inquit melius est parere principi quam necare.

l Aconi cuidam cum in olympia uictus iterum esset: dixit quis tuus ad
uersarius o lacon te melior fuit: minime inquit: sed presternedo aptior.

e Orum qui ad conuiuia ingrederentur cuique natu maximus mon-
stratis foribus per has ait: uerbum nullum egreditur.

e E cum nigrum quod dicitur ius apud eos maxime probaretur adeo:
ut seniores ne carnem quidem appeterent sed eam adolescentibus

cederent: fertur dionysius siciliae tyrannus huius gratia emisse laconicum
adolescentem: eique imperasse: ius illud sibi pararet: ac sumptui nulli par-
ceret: quod cum deinde gustasset: offensus despuisse: quocumque dixisset:
o rex hoc ius tibi uescendum est: ubi te & laconice exercueris: & in euro-
ta laueris.

Dionysius

Eurotas
Lacones

l Acones ubi modice in conuiujs biberint: abeunt sine funali. Non
enim licet pergere prauius lumine neque hanc neque aliam uiam: quo
assuescit: & ex tenebris ac noctu fidenter intrepideque proficisci.

l Iteras pro necessitate discabant. Reliquarum uero disciplina-
rum admittebant nihil. Nec hominum magis quam librorum. Erat
autem illa iis disciplina: ut honeste parerent: labores constantissime tole-
rarent: pugnandoque aut uincerent: aut interirent. Degebant autem sine
tunica amictum unum in annum capientes. Erantque corporibus squali-
di. Et qui balneis ut plurimum unguentisque abstinerent. Dormiebant eti-
am una pro alis & turmis in thoris ex arundinibus factis: quas fecus eu-
rotam nascentis ipsi conuehebant summitates manibus non ferro con-
stingentes. Per hyemem uero eos qui Lycophones appellantur sibi subii-
ciebant thorisque immiscebant. Ea enim materia calidi quiddam habere ui-
debatur. Auare praeterea eos pueros qui probos essent animo: permissum
erat: coire autem cum iis turpissimum censebatur: perinde atque non ani-
mus sed corpus potius amaretur: qui uero esset accusatus perinde ut ad
dedecus congrederent: is erat per omnem uitam infamis.

Lycophones

m Os etiam fuit iuniores interrogari a senioribus: & quo proficiscere-
tur & quamobrem atque qui minus responderet: aut causas necerent
obiurgari. Qui uero se praesente delinquentem non obiurgasset: pari ca-
stigationi erat obnoxius: cui etiam deliquens ipse. Et qui castigationem
moleste ferret: in magno erat opprobrio. Quod si quis in delicto esset de-
prehensus: oportebat hunc quandam in urbe aram circuire ac uitupera-
tionem quandam in seipsum uersu compositam canere. Quod aliud ni-
hil erat quam ipsum semet obiurgare. Erat etiam mos non proprios dum
taxat ueteri patres atque his parere sed omnes etiam seniores uerecundia

prosequi. Et illis in uis cedere e sedilibusq; assurgere: quietissimeq; transire. Itaq; ius quilibet habebat non quemadmodum in aliis ciuitatibus suorum filiorum & seruorum ac possessionum sed æque proximi ac suorum rerum ut quam maxime iis communibus uterentur: & perinde atq; de rebus domesticis curam gererent. Et qui puer a quopiam castigatus ad præm detulisset: turpe erat audiēti patri: si minus eum rursus castigasset. Credebant enim sibi ipsis ex institutione patria nil turpe filiis imperare.

Vruntur autem pueri ex esculentis quidquid possint: discentes
f hi quidem ingeniosissime dormientibus aut negligētius custodiētib; insidias tendere. Qui uero fuerit deprehensus: uerbis esuriq; mulctatur. Tenuis enim iis uilisq; cæna est: quo sua industria indigentiam propulsantes audere callereq; cogantur. In faciundo autem conuiuio propterea parsimonia utebantur: ut assuicerent repleti nunq; possentq; famem ferre. Ita enim arbitrabantur uel ad bellum utilioresq; in multum usq; tempus degerent a paucitate sumptus. Et sine obsonio degere æque atq; escam omnem admittere id existimabant: ad meliorem ualitudinem corporum ab alimenti paucitate habituq; accedere: putantes si quidem ipsum spiritum: qui præ nimio alimento in profunditatem latitudinemq; premit: in altitudinem corpora non pressum attolere: facereq; pulcherrima. Graciles: n. & macilenti habitus artuum agilitati parēt: habitiores uero & carnosi onere suo reluctantur.

D hæc nemine minus modulibus carminibusq; studebant. In iis
a autem stimulus quidam inerat ad uim animi incitandam & ad impetum quasi furentem quendam atq; strenuum inducendum. Ac dictio erat & facilis & seuera: habebatq; aliud nihil: quam tum eorum laudationes: qui generose fortiterq; uixissent: ac præclare & fauste p. spar ta occubissent: tum etiam eorum uituperationes: qui metu id agere detrectassent: perinde atq; tristem uitam miseramq; uixissent. Erat præterea præceptio quædam atq; iactantior excitatio pro ætatum dignitate ad uirtutem. Tribus enim choris pro tribus ætatibus in celebritatibus constitutis unus senectutis incipiens canebat. Nos olim fuimus robusti iuuenes Florentis uero ætatis alter respondens: iquebat. Nos autem sumus: quod si uelis: periculum facito. At puericiæ tertius. Nos autem erimus multo profecto robustiores. Atq; numeri primi illi quibus & in tripudiis & ad tibiam cum in hostes ferentur: utebantur: ut & fortiter & audenter agerent: mortemq; contemnerent: incitabant. Nam lycurgus bellicæ exercitationi studium musicæ admiscuit: quo bellandi uæhementia modulatio ne temperata consonantiâ conueniētiãq; haberet. Itaq; rex aute. quam

pugnās iniret: sacrificabat musis: quo & oratione præclaræq; memoria di-
gna facinora pugnantēs redderent. Quod si quis præscæ: musicæ quic-
quam transgrediretur: haud sinebat. Vnde etiam Terpandrum: qui & ue-
tustissimus esset: & reliquis per id temporis citharædis præstaret: ac heroi-
cas res gestas laudibus efferret: ephori tamen multauere: eiusq; acceptā
citharam affixere: quod unum solum ueruum ob soni uarietatem super-
fluo intendisset. Simplicioris enim duntaxat modulos probabant. At
Timotheum quoniam carnis modulis studeret: ephorum unus arte-
pto gladio interrogauit: ex utra parte abscideret: qui superessent ad se-
ptem neruos.

Musæ

Terpander

Timotheus

Carni moduli

p Rætereæ omnem sepulchrorum superstitionem Lycurgus sustu-
lit concedens & in urbe sepeliendos mortuos & secus facella
habenda monumenta. Piaculaq; amouit: & nequid una sepeli-
rent uetuit: sed condentes corpus puniceo amictu & oleæ frōdibus æque
omnis circumdarent. Inscriptiones quoq; quæ in sepulchris fierent: phibu-
it nisi eog: qui belli obissent. Itemq; & luctus & lamentationes.

Lycurgus

a D hæc peregrinari eis non licebat: ne externis moribus ac malis
uiuendi disciplinis imbuerentur. Atq; ne peregrini qui in ur-
bem confluerent: mali cuiuspiam doctores ciuibus existerent:
eos urbe exigendos statuit. Ei autem ciui quisquis puerorum institutio-
nem minus seruasset: ciuitatis iura communia non erant. Quidam uero
tradidere quicunq; etiam peregrinus ciuilem exercitationem seruauisset
pro Lycurgi sententiā eum participem factum portionis initio cōstitutæ.

u Aendere in super non licebat. Vicinorum seruis æque ac pro-
priis uti mos erat. eodem modo & canibus & equis: nisi iis opus
esset heris. Et in agro si quis re aliqua egeret: ubi aperuisset: por-
tassetq; possessoris res necessarias: ob signatum penum relinquebat.

i N bellis amictibus puniceis utebantur. Tum enim color eis ui-
lis uidetur: tum coloris sanguinolentia plus metus iperitis præbet
tum etiam ne apud hostes lætis clamoribus increbresceret: si quis
eorum saucius fieret: sed lateret illos id potius propter utilem coloris
similitudinem.

d Vm imperatoria calliditate uicerint hostes: marti bouem sacrifi-
cant. Quodcumq; autem aperto prælio: gallum: asues facien-
tes si quidem ductores suos non solum bellicosos esse uerum eti-
am imperatoria calliditate astuciæq; pollere.

- f Vpplicationibus & optatis addunt iniuriam pati posse. Eorum
 autem supplicatio erat propter bonas actiones quæ pulchra sunt
 dare: & amplius nihil.
- Venus u Euerem colunt armis præditam atq; deos etiam omnis & foemi-
 nas: & mares lanceas habere faciūt: tanquam omnes bellicam uirtutem
 habeant. Adduntq; præterea qui puerbio utuntur. Qui manum ad ali-
 quid fert uocare fortunam: peride atq; oporteat deos iuocare: cum quid
 aggressuri acturique sunt: secus uero minime.
- e T quo pueri a uinositate abhorrent: eis mancipia madida mon-
 strabant.
- m Os eis fuerat ne ianuas quæ pulsare: sed clamare extrinsecus.
- Archilochus p Estinibus non ferreis: sed aridincis utebatur.
- c Omœdias & tragœdias nequaquam audiebāt: quo neq; serio ne-
 q; ioco audirent: quæ legibus cōtradicerent. Archilochum poetā
 cum eēt lacedæmone eadem hora expulere: quoniam accepissent
 eū poetice scripsisse melius eē amittere arma quā mori. Sic enim ait.
 Aspida quæ circa periit mihi callipon alto
 In luco. Saion possidet ille meam.
 At caruisse armis quam mortem occumbere præstat.
 Aspide pro capta mox melior dabitur.
- p Vellis & pueris communia sunt sacra.
- f Ciraphidan ephori multauerūt: q; a multis iniuriā acciperet.
- f Cutacum militem interemere: quoniam tælam quandam in scu-
 tum imposuisset.
- a Doleſcentem qui in gymnasio uersaretur: quoniam uiam quæ ad
 Pyleam duceret: nesciebat: punierunt.
- c Ephiphōta q; posse diceret de qua uis re diē totū differere: eiece-
 rūt: iquētes oportere bonū oratorē rebus parē hñe orōnem.
- Diana orthia p Veri apud eos casti uirgis totū diē in ara Orthiæ dianæ ad mortē
 usq; persepe tolerāt hilares ac gestientes: æmulatōe uictoriæ iuicē
 cōtendentes: quis ipsorum & diutius & magis uerba tolerarit. Et qui ui-
 ctor euaserit: tam illustris clarusq; habetur quā qui maxime. Dimicatio
 uero ipsa uocatur difflagellatio: fit autem singulis annis.
- u Num uero id quoddam ex pulchris uisum est beatique institutis: quod
 exhuberantiam ocii ciuibus Lycurgus iuenerit. Nam i fordida ar-
 te uersari nullo modo licebat: at ne in quæstuaris quidem: quæ opero-
 sam congeriem negociationesq; contineret: secerat enim diuitias & sper-
 nendas & contemnendas omnino. Verum mancipia eis agrum co-
 lebant: redditumque ferebant antiquitus constitutum. Eratque ex-

erabile: si quis plus mercedis quinquam posceret: quo & illi ppter lucrum ministeria libeter exequerent: & hi ne rursus plus quærerent.

Rohibebant etiam & eē nautæ & uiti nauali pugna. Verū cum posteriore tempore p naualem pugnam maritimi principatus potiti essent: rursus cum ciuium mores inquinari intueretur: destitere. Sed rursus mutatione sunt usi: quemadmodum in aliis rebus oibus. Et enim conuectis ad lacedæmonios pecuniis qui conuexerant: iis morte damnati sunt. Nam Alcameni & Theopompo regibus oraculum redditum est fore: ut auaricia periret Sparta. Verumtamē Lysander cum fecisset captiuos Athenienses: & auri multum & argēti inuexit & hi quidem exceperūt: uirumq; honorarūt. Itaq; Lycurgi legibus cum urbs uteretur: iusturādumq; seruaret: græciæ principatum bonitate legum & gloria ānos quingētos tenuit. Cum ea uero paulatim trāsgrederetur: & habēdi auiditas diuitiarumq; studium iuaderet: tum uires diminutæ sunt tum socii propterea sunt eos exosi. Attamen q̄uis ita haberet: post philippi macedonis uictoriam ad cheroniam cum omnes eum græci & terra & mari imperatorem appellassent ac etiam Alexādrum filium post fusos euersosque Thebanos: soli lacedæmonii licet urbem sine muris haberet: essentq; admodum pauci ob cōtinua bella: tum etiam lōge imbecilliores: & qui facile capi possent: tamē cum breues admodum quasdam lycurgi institutionis scitillias adhuc seruaret: neq; una militarūt nec cū his nec cū aliis dei cepts macedonicis regibus neq; in cōmunē cōcessum ingressi sunt: neque tributum tulerunt: quousq; despectis omnino lycurgi legibus a propriis ciuibus in tyrānida acti nec amplius quicquam ex patria institutione seruantes & alioꝝ effecti similes supiorem gloriā elationeq; amiserunt: iseruitutēq; migrauerūt: ac nūc quēadmodū alii græci romanis parēt.

Rgileonis brasidæ mater cum eius filius diem obisset: ut āphipolitæ quidam qui spartam uenerant: eam adissent: interrogauit: si decore & pro spartæ dignitate filius obierat. Magnificantiibus uero illis atq; dicentibus illum lacedæmonioꝝ omnium in opibus optimum fuisse: ait o hospites & equus q̄dem filius meus & bōus fuit uerum multos habet lacedæmon illo meliores.

Orgo cleomenis regis filia cum aristagoras milesius cum hortaretur: ut bellum aduersus regem pro ionibus gereret: gradēq; polliceretur pecuniam: & quo magis is contradicebat: eo plus hic pecuniarum addret: corrumpet te inquit pater peregrinellus iste: ni clerius ædibus eieceris. Et cum ei aliquando pater imperasset: ut cuidā mercedis ratione frumentum daret: addidissetq; docuit enim me uinum facere mitius. Ita o pater inquit: quando uini plus potabitur: bibētes etiā

Alcamen
Theopompos
Lysander

Lycurgus

Philippus
Cheronia

Romani
Argileonis
Amphipolitæ

Gorgo
Iones

- Aristagoras** .delicatiores ac deteriores futuri sunt. At aristagoran cum a quodam ex famulis calciari aspiceret: pater inquit: nūquid peregrinus iste manibus caret? Eadem cum peregrinus quidam molliter otio studeret illum urgēs atq; extrudens: nō hinc iquit abis: qui nec quæ mulieris sunt: potes. Interrogata uero a quapiam attica: quur solæ uos lacænae uiris imperatis: quæ iquit solæ etiam uiros parimus. Ad postremum cum uirum leonidan ad thermophylas egredientem hortaret: ut se sparta dignum ostēderet: interrogaretq;: quid sibi agēdum esset: is ait: ut & bono nuberet: & bonos pareret liberos.
- Leonidas Thermophila**
- Gyrtia Acrotatus** g Yrtia cum aliquādo ex eius filia nepōs Acrotatui ex quadam puerorum pugna multa cepisset uerbera: essetq; domum delatus ut mortuus: domesticis familiaribusq; flētibus. Non tacebitis ait monstrauit enim cuius esset sanguinis. Nec iquit fores uociferandi sunt: sed curandi. Cum nūcius uenisset ex creta: qui acrotati mortem nūcia- ret. Nōne ait: erat cum iret aduersus hostes: aut interficiendus ab illis aut illos interfeciturus. Libētius uero ait eū mortuū audire p matrisq; & urbis & suorū maiorū dignitate: quam si uiueret oē tempus ignauus.
- Creta Acrotatus**
- Damatria Epigramma** d Amatria cum filium audisset & timidum & se ipsa indignū: ubi aduenisset: enecauit: in scriptisq; hoc epigramma.
- Hunc timidum mater damatrion ipsa peremit
Nec dignum matre nec lacedæmonium.
- Epigramma** a Ltera lacæna filium qui ex acie fugerat: interfecit: iquiēs nō meum est hoc germen: a qua hoc est epigramma.
- Vade malum germen: tenebras pete: quēq; perosus
Eurotas cernas nec fluat ad timidas.
Sī catulus nequam pertexeris: ito sub horchum
Nec sparta dignus nec generis titulis.
Alia cum filius in acie cecidisset: ait
Sic flendum timidos: hilaris te nate sepulchro
- Epigramma** Condo meum pariter & lacedæmonium.
- Epistola** a Vdiēs quædam quod & seruatus filius esset: fugissetq; ex hostibus scribit ei Mala de te fama diffusa est: aut hāc nūc elue: aut ne sis.
- a Lia cum filii fugissent: ex pugna: ad eamq; uenissent. Quo iquit uētis fugiētes ignaua mancipia: an huc unde egressi estis regressuri?
& ea quidem sublati uestibus pudibunda eis ostēdens.
- p Vadam filiū adueniētem intuta pūctata ē: qd ageret p̄tia? Qui cū dixisset: omnes periēre: sublatam tegulam in eum immisit: atq; interfecit. Inquiens te igitur malum nūcium misere nobis.
- q Vadam matri narrante generosam fratris mortem deinde non tur

pe tibi est ait ab huiusmodi comitatu aberasse?

c Vm quedam filios quinq; quos habebat ad id bellum emisisset: q; in suburbis gerebatur: stetitq; expectans euetum pugnae ubi q; aduenit: atq; percunctanti sibi nunciauit filios omnis obisse: at nō hoc inquit percunctabat ignauum macipium: sed quid agit patria: qui cum dixisset ab ea uictoriam esse: libeter igit' ait: accipio etiam filiorum mortem

f Epeliēs quaedam filiū ut tenuis quaedam anicula accedēs dixisset o mulier fortunā: per geminos bonā respondit. Et enim qua gratia eum peperit: ut pro Sparta morere hoc mihi contigit.

m Vlier quaedam Ionica cum ob quendam pannum suum gloriaretur cumq; pretiosum: lacena monstratis quattuor filius qui decori formosissimiq; essent. Talia inquit esse oportet honesta ac bona mulieris opera: & huic iactari atq; extolli.

a Lia cum de filio accepisset: ut male a pegrinatione reuerteret: scripsit. Mala tibi fama diffusa est: uel hanc abiice: uel morere.

f Imiliter etiam cum choirum exules spartam uenissent: praedaretur ualde accusabant. Quem ubi mater Teleutia accersisset: & ea quorum accusabatur: audisset: sibiq; filius delinquere uideretur: litteras ad eū dedit. Mater praedareto. Aut age meliora: aut istic mane. Nam Si spartam ueneris: de salute tibi desperandum est.

a Ltera filio qui esset iniuriā accusatus. Nate inquit aut crimine aut uita teipsum absolue.

a Lia claudum filium praemittens in aciem. Nate ait: cum incedis: memento uirtutis.

a Lia cum filius ab acie pede uulnerato reuerteretur: uahementerq; doleret. Si uirtutis inquit nate memineras: cum non dolebis: tum etiam eudebis.

l Acon belli uulneratus nec ualens icedere quadrupedum more iter faciebat. Is quoniam ridiculo esset: cum uerecundaretur: ait mater: & quanto est nate melius ob fortitudinem latari: quam ob ridiculum fatuorum uerecundari.

a Lia cum filio iterum clipeum traderet: eumque hortaretur. Nate inquit aut hunc aut in hoc.

a Lia filio qui ad bellum proficiscebatur: cum traderet clipeum: hūc ait tibi pater seruauit semper. Quare tu quoque uel huic serua: uel morere.

a Lia ad filium q; diceret paruum habere ensem: ait adde etiam in cessum.

Epistola

Chii

praedaretus

Teleutra

Epistola

Lacon

- a Lia cum audisset filium in acie fortiter agendo interfuisse: meus enim inquit eras. Ac cum de altero accepisset: quod præ timiditate seruatus esset. Non enim eras inquit meus.
- a Lira cum audisset filium in pugna mortuum esse: ait. Quæadmodum locatus fuerat: eum ponite suppleat autem frater illius locum.
- a Lia cum publica populi totius præfata fungeret: audiuit fratrem in acie uictorem mori ex uulnerum multitudine. Itaque minime coronam posuit: sed exultans potius ait ad proximas. Vt multo melius est amicæ in acie uictorem mori: quam olympiorum supatorem uiuere.
- Olympia c Vm quidam forori narraret generosam ipsius filii mortem: illa inquit: siquid propter illum lætata sum: tantum propter te mæreo: qui præclarum comitem reliqueris.
- Lacæna l Acænæ quæ interrogauit: an se uitandam concederet: hæc autem inquit: eadem cum puella eadem: didici parere patri: & hoc egi. Mulier autem uiro. Si ergo me iusta rogat: huic manifestum faciat primum.
- Virgo u Irge pauperula interrogata quam marito dotem daret: patriam inquit pudicitiam.
- Lacæna l Acæna interrogata an coisset cum uiro minime ego inquit: sed ille mecum.
- c Vm quædam esset clam compressa: factumque perdidisset: sic nulla emissâ uoce se constantem tolerantemque præstitit: ut & petes aliosque proximos latuerit: cum abortiuum faceret. Nam dolorum magnitudinem uicit fecunditas: quam turpitudinem est adorta.
- Lacæna l Acæna cum ueniret: interrogata quid sciret: ait fidelis esse.
- a Lia in captiuitatem acta idemdem interrogata: bene inquit administrare rem familiarem.
- i Interrogata quædam a quopiam: an bona foret: si se emerit: equidem etiam si non emeris.
- a Lia cum ueniret: præcone percunctante quidnam sciret libera inquit esse. Vt autem emptor quædam indigna libera ipasset: ingens gemas: qui tibi ipsi huiusmodi possessionis inuideris: se ipsam exegit.

Mediolani Kal. octobr. M. cccli.iii.

FRANCISCVS PHILELPHVS FEDERICO CORNELIO SALVTEM.

Vod multarum legum mentionem factam inuenias: & apud M. Tullium ciceronem: & apud T. Lium aliosque ueteres scriptores: neque quid legibus illis contineretur: aut quam ob causam latae fuerint: satis intelligas: ob eamque rem quid ipse habeam certi: scire cupias: non teneo diutius te suspensum. Itaque leges eas: quae crebriores sunt magisque necessariae: quo facilius & clarius ueterum oratorum atque historicorum & ipsorum quoque iurisperitorum scripta locis suis comprehendantur: hisce litteris subici. Vale. Ex Bonania. iiii. idus Apriles. M. cccc. xxxix.

Lex pompeia.

Gnaeus Pompeius strabo ueteribus incolis transpadanis ius latii dedit: & quod caeterae coloniae latinae habebant: id est ut petendi magistratus & ciuitatis Rome ius adipiscerentur.

Lex portia.

Portia lege non licebat interfici ciuem Romanum uerum uirgis uerberari. Hoc autem significatur: quod ea re tolleretur dignitas ciuili: & redigeretur in seruum: quia tandem faciebat seruum.

Lex fabia.

Fabius adiecit poenam iis: qui non certo numero ut ante fuerant definiti: deducere: & sectarentur candidatos in campum comitiorum tempore.

Lex clodia.

P. Clodius. Tr. plebis legem tulit perniciosam, L. pisone & Gabino consulibus: nequis per eos dies quibus cum populo ageretur: de caelo seruaret contra legem fufiam & Aeliam.

Lex cinthia.

Cinthius legem tulit: qua cauetur antiquitas: nequis ob causam orandam donum pecuniamue acciperet.

Lex aurelia.

Aurelius cotta praetor legem tulit quibus temporibus uerres a Cicerone accusatus est: qua communicata sunt iudicia senatui & equitibus romanis & tribunis aetatis.

Lex oppia.

M. opus legem tulit: ne superfluo ornatu mulieres Romanae uterentur: neque uilentis id est redis pensilibus uaderentur neque plus uincia in auribus appenderent.

Lex pòmpeia

Gn.pòmpeius magnus legem tulit: ut quæstōres suffragiō pòpuli ex iis qui consules fuerant: crearentur.

Lex ualeria.

Valerius publicola legem tulit: ut nulli magistratui liceret corpus Romani ciuis idicta cā condemnare: liceretq; dānatis ad populum prouocare.

Lex aquilia.

Aquilius legem tulit de dolo malo de fraude de deceptiōe de simulatōe.

Lex acilia.

Manlius acilius glabrio legem tulit de pecuniis repetundis seuerissimā: quia ne comperdinari quidem reum finit.

Lex ueconia.

Veconius legem tulit nequis census hoc est pecuniosus hæredem unicā reliqueret filiam. Erat autem census ille: qui centum millia sestertium in professionem detulisset.

Lex calphurnia.

G.calphurnius piso legem de ambitu tulit suo consulatu: quæ præter alias pœnas pœcuniaria etiam pœna fuerat adiecta.

Lex gabinia.

Gabinus legem tulit: qua bellum Gn.pompeio de persequendis piratis datum est aduersus. L.Trebellii tr.plebis intercessionem.

Lex papia.

Papius ciuis Romanis legē tulit: ut pegrini urbe Roma uti phiberentur.

Lex latoria.

Qu.Latorius cum adolefcentes in contractibus circūueniri solerent: pœnam eorum deceptorum adiecit.

Lex clodia .i.

Clodius tribunus plebis legem tulit annoniam: ut frumētum pòpulo qđ antea senis æris ac trientibus i singulos modios dabit. gratis daretur.

Lex clodia.ii.

Clodius idem Tr.Plebis legem tulit de collegis restituēdis: quæ lex ex feruorum fæce constituta dicitur.

Lex clodia.iii.

Clodius idem Tr.plebis legē tulit: nequē censores i senatu legēdo præterirent: neue qua ignominia afficerēt: nisi utriusq; cēsores sentētia dānatus esset.

Lex iudiciaria aurelia.

Aurelius cotta iudiciariam legem tulit: cū esset prætor: qua communicata sunt iudicia senatui: & equitibus romanis & tribunis ærariis: ut ex iis tribus ordinibus lecti iudices res iudicarent.

Lex uaria.

Qu. uarius tr. pl. legem tulit: ut quæreret de iis: quorum ope consiliove socii contra populum Romanum arma sumpserant.

Lex cornelia. i.

Cornelius consul rettulit in senatu: ut quoniam exterarum nationum legatis pecunia mutuo daretur usura turpiaque & famosa ex eo lucra fierent nequis legatis exterarum nationum pecuniam expensam fœneraret.

Lex cornelia. ii.

Cornelius idem legem tulit: nequis in senatu legibus solueretur: nisi senatores ducenti adfuissent: neu quis cum absolutus esset intercederet: cum ea de re ad populum ferretur.

Lex cornelia. iii.

Cornelius idem legem tulit: ut prætores edictis suis perpetuis ius dicerent.

Lex licinia & nutia.

P. licinius crassus orator: & **Qu. scæuola** pont. max. idemque orator: & uiris consultus duo omnium sapientissimi consules legem de ciuibus regundis tulerunt in eorum consulatione: cum summa cupiditate urbis Romæ italicique populi tenerent: & ob id magna pars eorum pro ciuibus Romanis se gereret: necessaria lex uisa est: ut in sua quisque ciuitatis ius redigeretur.

Lex iunia.

M. iunius siluius consul cum **Qu. cæcilio** metello numidico legem bello crimbrico tulit: quod diu prae simul & infeliciter gestum est propter diminuta militiæ stipendia.

Lex manilia.

Manilius tr. pl. legem tulit: qua gn. pompeius magnus bellum aduersus regem ponti. Mitridaten extra ordinem gereret.

Leges sacratae.

Post exactos reges anno. xvi. cum plebs propter nimiam potentium dominationem in montem sacrum trans anienem secessisset: & ibi armata consedisset: duos primos tribunos creauit: qui deinde ad numero. x. aucti sunt: & legem condixerunt: quibus suum in patres ius tuerentur: priusquam in urbem reuertentur. Unde & sacratae dicuntur ad patrum plebisque concordiam pertinere.

Lex cassia. i.

Cassius longinus. L. filius legem tulit: qua populus per tabellam suffragium ferret. G. Mario & G. Flacco consulibus.

Lex cassia. ii.

Cassius idem alteram legem tulit ad minuendam nobilitatis potentiam: ut quæ populus dānasset: cuius imperium abrogasset: in senatu ne esset.

Lex aurelii cotta.

Aurelius cotta legem dedit: cum Sylla ad diminuendam plebis potentiam

multos cum ei magistratus ademisset: ut plebi liceret interceptos magistratus capere: & coicata sunt iudicia senatui & equitibus romanis & tribu: ærariis. Vnde & lex iudiciaria dicta est.

Lex roscia

L. Roscius otho consul legem tulit: ut in theatro equitibus romanis ordines quattuordecim spectandi gratia darentur.

Lex plotia

M. Plotius Syllanus legem tulit cum esset tr. pl. gn. pompeio strabone: & L. portio catone cōsulibus: qua tribus singulæ ex eo numero quinos denos suffragio crearent: qui eo anno iudicaret ex eo factum est: ut senatores quoque in eo numero essent: ut quidam etiam ex ipsa lege.

Lex satyra

Satyra lex est quæ uno rogatu multa simul & uaria comprehendit: ut uultifine: iubetifine: Vt cum iugurtha bellum componatur: elephantos tradat omnis: transfugas reddat uniuersos.

Lex othonis

Otho tr. plebis legem tulit: nequis in ordine equestri spectaturus sederet: nisi sestertia quadringentamillia possideret. Quod si contingeret quisque eēt: siue ingenuus siue libertus: iter egres spectare ei liceret in gradu. xiiii.

Lex scatinia

Scatinius legem tulit: qua puerorum concubitores graui supplicio afficerentur: quos ἀρσενόκοιτῶν ἀρσενόκοετας uocant.

Lex iulia

G. iulius cæsar lege sanxit: ne adulteri foret: dephēsi at supplicio dederēt.

Lex mamillia

Mamillius tr. ple. legem tulit: ut quando res a nobilibus aduersæ gestæ fuerant: etiam si ad magistratus gerendos admitterentur: quorum maiore in romana repu. mīatus nō exercuissēt: huiusmodi at hoies noui appellat.

Lex Sempronia

Sempronius grachus legem tulit: qua frumentum e publico distribuere tur populo romano: quæ frumentaria dicta est.

Lex hortensia

Qu. hortensius dictator cum antiquioribus temporibus patricii plebisque: nequaquam tenerentur: eam tulit legem: ut eo iure quod plebs statuisset: & patricii & omnes quirites tenerentur.

Lex annaria

Annariam legem appellant: quæ modum annorum finit: quibus magistratus capiundi potestas sit.

Lex ælia & fusia.

Aelius & Fufius tribuni plebis sua auctoritate legem tulerunt nequis per eos dies quibus cum populo liceret: non nisi de caelo seruasset: quippiam ageret.

Lex aterina.

Lex aterina constituit: ut cum mos prisceus fuisset irroganda multa per magistratus ouis aut bouis noie: ouis are deno: bos aut are cetenno definiti intelligatur.

Lex falcidia.

Falcidius legem tulit: qua cauetur: ne plus legare liceret quam lege clodia: ut emptorum bonorum est uncias nouem: idque ipsorum testatorum gratia prouisum est ob id: quod plerumque intestati moriebantur recusantibus scriptis haeredibus pro nullo aut minimo lucro hereditatis.

Lex flauia.

Flauius inter iudicia publica constituit de plagiariis: cum quis πλαγιοις plagioes idest obliquis & insidiosis pollicitationibus seruum a domino: uel filium a patre subtrahit uel etiam pecus.

Lex iulia.

Iulius caesar legem de peculatu sanxit in eos: qui rem uel publicam uel religiosam uel sacram furati sunt uel furatibus ministerium adhibuerit: uel que furta sciens suscepit: quos uel capitali aduersione uel deportatiois poena puniri iussit.

Lex cornelia.

Cornelius legem in eos tulit: quae & testamenteria uocatur: qui testamentum uel alias tabulas falsas scripserit: signauerit: recitauerit: subiecerit: que ue signum adulterinum fecerit: sculpsit: expressit. Seruos quidem ultimo affecit supplicio liberos autem deportatione.

Lex pompeia.

Pompeius asperissimum crimen noua poena parricidas persequitur. Siquis parentis aut filii fata perpetrauerit: siue clam siue palam: siutus culleo cum cane & gallo gallinacio uipera & simia uel in uicinum mare uel in amnem proice retur: ut iter fatales angustias comprehensus omnium elementorum usu uiuus carere incipiat: & ei caeli suppositi terra mortuo auferat.

Lex cornelia.

Cornelius legem in eos tulit: qui homines occidendi causa cum telo ambulent ultore gladio eos persequens. Telum autem interpretatum est omne quod longe iaci potest: ut lapis lignum ferrum $\alpha\pi\omicron\ \tau\omicron\upsilon\ \tau\eta\lambda\omega\varsigma$ apo tu telos. i. longe sicut & graeci $\beta\epsilon\lambda\omega\varsigma$ belos: quod sagittam significat $\alpha\pi\omicron\ \tau\omicron\upsilon\ \beta\alpha\lambda\epsilon\iota\omicron\upsilon$ apo tu balein: quod significat iacere.

Lex latoria.

Latorius ciuis Romanus legem condidit: qua cautum erat: ut siquis pupilorum bona diriperet: acerrimas poenas lueret.

Lex apuleia.

Apuleius legem tulit: qua cauebatur: si quis publicam maiestatem minu-
ilicet: capitalis esset.

τελοσ de legibus.

Franciscus Philelphus Petro iuitino philelpho sal.

Vdio te angī animi ex obitu Alfinæ matris honestissimæ
& probatissimæ foeminæ uāhementius q̄ par est. Amisisti
a tu sane matrem: at ego filiam: cum enim nata esset ex Ni-
colao fratre meo germano: habereturq; tholentini prima-
ria quādam mulier: eam certe diligebam ut filiam. Itaque
non minor mihi ī ea iactura facta ē q̄ tibi filio. Num fortassis ignoras ea
nos lege natos omnis: ut tandem moriamur. Illorum dolenda mors est: q̄
nunquam memiere se morituros. At Alфина quid de hac mortali uita sen-
tires: liquido fecit exploratū oibus: cum foret usq; pietatis & christianæ re-
ligiōis obseruantissīma misericordiæ: operibus assidue dedita. Nullo in
proximos odio tenebatur iniuriarum non minus oblita q̄ beneficentiæ
memor. Intelligebat in hoc s̄culo nihil esse firmi: nihil stabile nihil sum-
mopere appetendum. Sed ueram & optandam tranquillitatem ac beati-
tudinem in c̄lo repositam: ad quā peruenire qui uellet: eū uacare oport-
tere omni sorde mūdāna: seruari ab angelis habitacula bonorum infer-
nalis poenas: & intolerabilis cruciatus iis apud inferos constitutos: q̄ sui
deiq; obliti uitam uiuerent bælluarum. Nihil neq; faciebat: neq; loqueba-
tur: neq; cogitabat: cuius non redderet probatissimam rationem. Erat ab
omni muliebri uanitate atq; imundicia abhorrens. Cibo ac potu utebat
moderatissimo: eoq; minime delicato. Norat enim oris in continentiam
iter parare ad illecebras & obscēnas corporis uoluptates: quibus & cor-
pus uitaretur & anima. Et quia didicerat ei cum īmortali deo esse sermo-
nem: qui diuinis orationibus studeret: quicquid subripere poterat a do-
mesticis negociis: illisq; necessariis: id omne orando usurpabat. Præsta-
bat formæ bonitate cūctas mulieres Tholentinas: quam ipsa nulla soue-
bat arte: sed ea grauitate pudoreq; leniebat: ut uenerabilis omnibus red-
deretur. Familiam suam bene moratam ut redderet: modestissimis suis
moribus curabat esse exemplo. Celebrationi hostiæ christianæ: ut quāde
uotissime interesset: ne unum quidem diē prætermisit unquam. Liberos
suos castigatione magis q̄ uerberibus instituebat castigationē inquis dī
ci humanitatis uerbera iracūdiæ: quæ a furore alio nihilo distare quam
tēpore iusticiam non legibus sed bono & æquo metiebatur. Constātiā
in sexu muliebri apprime laudabat. Leuitatem nō oderat modo sed etiā

execratur. Fortitudinem probabat eam: cui nihil admixtum eēt ex car-
descētia. Et ut prudētia operibus gaudebat: ita ab omni mala malitia
perinde quasi a terrēna quadam peste auerterebatur. Somni erat pau-
cissimi: cumq; uigilaret: omnis eius cogitatio erat de animā immortalita-
te ac futura uita. Præterea per noctem cogitabat: quid in die foret actu-
ra. Parsimoniam domesticis in rebus amplectebatur. In diuinis uero li-
beralitatē ac munificentiam. Ieiuniis quibus supra naturam muliebrem
utebatur reddi se dicebat & ingenio p̄spiciatorem & mēbris ualidiorem.
Sed quid hæc tibi & alia plura commemorē: quorū non es ignarus. Hæpe
ut memineris ex talibus uitæ institutis laudatissimisq; operibus nihil ma-
li Alfinæ matri euenire potuisse: sed iam ea cōtigisse bona: quæ maxime
optabat cum eēt in uita. Fruitur. n. æterna beatitudine: breuiq; futurum
sperat: ut illud possideat habitaculum quod angelica custodia sibi serua-
tum nouit. Deum omnipotētē pro te orate nō desinit: ut hanc uitæ pegrī-
nationē ita trāsigas: ut secū una in cælesti patria sis futurus. Hæc si tecū
ipse cogitabis: iudicabis profecto nō modo tibi nō eē dolēdum sed latan-
dum potius: quod ea sis matre natus: cuius sanctissimis meritis in cælestē
sis gloriam puēturus. Vale ex Vrbe. xv. Kal. Martias. M. cccc. lxxvi.

Instrucone del bē uiuere utilissima: composta p̄ il summō oratore &
poeta Frācisco philelpho allo illustrissimo p̄ncepe & excellētissimo signo-
re Philiberto inclyto duca de Sauoglia.

R
e Siēndome p̄ parte della uŕa excellētia demandato illustrissimo
p̄cepe Philiberto iclyto duca de Sauoglia: quale ordine e q̄l
uia obseruare dobbiate circa l'istrucone dela uŕa uita costumi e
doctrina comiciādo dala p̄te uŕa etate de q̄tordece āni e cosi poi p̄seue-
rādo isino a q̄l tēpo: nel q̄le p̄ uoi medesimo tutto conoscerete: ho giudi-
cato nō potere honestamēte fugire q̄sto laudatissimo studio etiādio che
p̄ le mie occupatiōi le q̄le sono nō p̄chole & app̄sso p̄ la mia etate dāni
gia ottātauno me sia molto laborioso. E quantūq; piu ragioni mēduca
a satiffare alla uostra laudatissima demanda: pur due tra laltre piu me
stringe. Luna p̄ essere la uostra celsitudine congiunta per piu affinitā cō
questi iuuicissimi e potentissimi prencepi e signori madōna Bona uo-
stra amida: e meser Giouanni galeazo maria sforza uostro cognato du-
chessa & duca de Milano. l'altra ragiōe p̄cede da quelli honori & singu-
lari bñfici cōferiti i Mario mio dilectissimo filiolo p̄ quello excellētissimo
& optimo p̄cepe & duca de sauoglia mōsignore Aloysi uostro auo e p̄
genitore: il p̄che cō breue op̄edio m̄ sforzaro satiffar al uŕo desyo i tal mō

plando. Soprogna ltra cōsa douete sempre hauere la mente a lōmni pō-
tente dio: da cui solo procedono le signorie & reami & imperii & ognal-
tro bene humano. La iusticia e la pieta sono due principalissime uirtute
nel prencepe. La iusticia e distributua deli officii humani secondo li me-
riti de ciaschuno: la pieta consiste nel cultu diuino. Ne anchora laltre uir-
tute se debono mettere in negligentia come e la fortezza de lanimo in
non temere li pericoli oltra el bisogno: ma mettersi al retaglio dela mor-
te per la salute de la p̄ia: quantonq; dire solea il nobilissimo re Agesilao
la fortezza esser uirtu superflua quando tutti li homini fusseno iusti. La tē-
perantia me pare douerse amare & obseruare da ciascuno: che per il tro-
po piacere o del mangiare o del bere o de laltri delecti sensitiui l homo cō-
mete infiniti delecti. La eloquentia adorna ogni uirtute: la quale ni pren-
cepi e molto lodata. Onde Parysatis regina de persia confortaua li doi
suoi figlioli Artaxerxe & Cyro: che quando uolesseno parlare al populo:
douesseno usare parole grauissime & ornatissime. Quella cosa p̄ la qual
auanzamo tutti lialtri animali: e el parlare: perche quanto ala ragione co-
me dice Aristotele ogni animale: ne ha tanta: quanta basta ala conserua-
tione de quelli. Ma solo el parlare e quella cosa de la quale ognaltro ani-
male for de l homo ne priuato. Deue dunc; il prencepe in tal prerogatiua
ingegnarsi auanzare tutti li soi soto posti. Et perche la eloquentia presup-
pone una bona grammatica descendero a questa parte. Sono alchuni pa-
tri imprudenti: i quali a soi figlioli darano qualche indocto pedagogo:
credendo che in quelli principii ciaschuno possa satisfare: & non conlyde-
ra quel percepto de horatio: il qual dice: chela botte serua in se longo tem-
po quello odore: il qual prese: quando da nouo fu impita. Diogene baby-
lonio parlando de re Alexandro dice esserli molto nociuto che prima che
philippo suo patre lo metesse sotto la doctina daristotele: hauesse hauto
per suo pedagogo uno uitiosissimo huomo chiamato Leonides: il qual il
maculo dalcuni defonestissimi flagitii da quali giamai poi se pote abste-
nere: etiamdio che fosse in tutte laltre cose uno clarissimo re. Et per tanto
uoi excellentissimo Philiberto douete comandare a chi ha cura dela uo-
stra persona. che ue troueno uno magistro eruditissimo & ornato de no-
bilissimi costumi: il quale habia ad essere uno specchio dela uostra uita.
Re philippo antedicto se stimaua hauere acquistata non piccola felicitate
hauer trouato Aristotele: il quale infino ali primi elementi de grammati-
ca hauesse ad amagistrare Alexandro suo figliolo. Et dionysio maggiore
che fu prencepe de syracusa in cilia condusse infino dathene il famosis-
simo philosopho Platone per amaestrare dionysio suo figliolo. Il uostro
leggere & studiare uole essere la matina a bona hora infino alora del de-

finare. Disinatò che harete sempre sobriamente per non occupare troppo l'intelletto o per il troppo mangiare o per il superchio bere: douete alquanto star fermo & parlare alchune cose piaceuole & honeste cò uostri dementici & non cose molte subtile per non occupare la fantasia: acio chel caldo naturale s'adueue alo stomacho per piu facilmente padire. Et essendo così riposato per lo spatio d'una hora se uole retornare a leggere le regole de grammatica cauate sotto debita breuitate da Prisciano & dali altri approuati auctori. Et quando col tempo queste tale regole fusseno bene imparate: se uole odire qualche bono poeta come e uirgilio & i quella tale lectio ne examiare grammatica: e anche se uole hauere qualche bono exemplo de bella littera & scriuere alquanto. Et perche il troppo studiare uia i fastidio me pare utilissimo che per spatio de due hore ue metate ad exercitare la persona i qualche laudeuole giocho: come sarebbe ala balla pichola fioretina: ale braccia: al curso: ala poma: e simili giochi. Ne anche il giocho di scachi non me dispiace: il quale fu prima trouato da Palamedes nel campo troiano per non stare otioso: & qualunq; altro giocho se sia: nel quale la ragione auaze la fortuna. Onde il giocho de le tauole & di dati al sozo & le carthe & simile baratarie se debeno fugire. Dopo queste due hore concesse al giocho se uol tornare a lo studiare de l'arte de rhetorica: & odeno li precepti se uogliono imparare a mente & quelli exercitar cò farue dare alchune theme uulgar & quelle componere per lettera secundo lornato de eloquenti. Et similmente odire le pistole de tullio cò le theme uolgar: le quale bisogna ue mostre il uro preceptore: come per imitatioe fare le dobiate. Et perche ciaschuna epistola & orone tanto e piu bella quanto ha fine graue & a propiate congiunte seco douete farue leggere tullio de officiis & le quoni tusculane & laltre ope morale de tullio. Ma la piu utile ope e piu conueniente al prencepe e quella institutioe scripta i libri octo da xenophonte socrate & da me trasferita de greco i latino & intitulata al summo potefece papa paulo secundo chiamata pedia cyri: in la quale se contiene quale esser conuenega la uita del precepe comiciando dal nascimto de quello & sequitado cò dignissimi admagistramenti insino a lultimo giorno de la presente uita. Et questa e quella ope: laquale se lege che publico scipione africano nepote del primo africano non se la leuaua mai de mano. Oltre costui dice tullio io ho consumata legedo tutta la pedia de cyro: il che hoide tanta sapietia fatto non harebbero: se non auesseno per la lectioe di quella cose questo grande diuissimo. Non debbo io per tanto stragerue al continuo studiare: che non predate qualche altro refrigerio & maxime ni giorni festiui. Ni quali me pare degno exercitio ladare ala caccia: po che questa e una imitatioe & representatioe de l'exercitio militare. Ma il uro cacciare in la uita: tenera etate uol

essere cōtra q̄lli aiali: i quali nocere nō ue pōssano: cōe sono lepōti cauri
oli & daini. Douete spesse uolte dare grata & piaceuole audiētia a uostri
& q̄lli faruēli beniuoli. Et q̄n alcūo ue faceste qualche p̄sentuzo acceptar
lo gratiosamēte cōe sē grāde fosse. Leggesse de lātedecto re Artaxerxe che
caualcādo fore de la sua cita: & essēdo usāza che tutti ni quali p̄ uia se
scōtraua: il p̄sentasse: uno pouereto uilan che niēte altro hauea: cō tutte
due le mani p̄ndēdo aqua duno fiumicello gliela porse ala bocha: & lui
piaceuolmēte subridēdo glie misē le labra: poy tornato in la cita mādō in
dono a quel uilāo una copa doro. Re philippo dīcto de sopra hauēdo un
giorno data grāde audiēza al populo finalmēte fastidiato & stracho se le
uoc: & alhora una uechiarella pouereta dixē o Re philippo odite la mia
cā: a cui respōdēdo philippo: io nō sono otioso: q̄lla foggiose eridādo non
uogliate eēre re: se uolete eēre otioso. Il che lui bñ cōsyderādo da capo se
misē a federe: & expēdi collei: & gli altri cherāo p̄senti. Douete guardarue
dulari al desinare & alacena uariū cibi & cosi āchora uariū uini: poche co-
me scriue hippocrate i uno suo libro ititulato de flatibus: il quale io tradu-
xi de greco i latio: ciaschūo cybo ha una sua ppria uētositate. Et come di
uerfi uēti fāno i mare uarie & diuerse tēpestate: simelmēte uariū & diuerfi
cybi genera i li nri corpi uarie & diuerse & piculose ifirmitate. Quel me-
desemo iteruene nel bere uariū & diuerfi uini. le cui uētositate tanto sono
piu piculose: q̄to p̄ducano piu graue & mortale ifirmitate. Dice aristote-
le come Plutarcho scriue ciaschun uio esser uētofo e maximamēte el uino
uermēglio: il quale q̄to e piu piēo de colore tāto a magiōr uētositate. On-
de cōmanda che ali putti picholi nō se dia uio: & foggiose bisognare co-
si le nutrice absternerse dal uino come li fantini: po che nel lactare li dan-
no il nutrimēto. Et chel uino sia i ogni etate piculoso noi il uidemo p̄ cō-
tinua expientia: poche quelli: che beuano il uino puro disordenamēte:
alchūi morono de morte subitanea: ad altri li cade la gocciola & cosi p̄de
qualche pte dela p̄sona: a molti uene il morbo caduco. De la qual cosa q̄
sta e la cagiōe. Quella uētosita grāde dil uio la quale sennalza i suso: quā-
do retorna i dretro: sgōfia le uene: de la quale sempedisce il trapassāre e q̄l-
la uia p̄ la quale la p̄sona respira se uene a stroppare: de q̄ p̄cede come pa-
re ad hippocrate: che colloro i quali sono de debole cōplexiōe: moiano &
morte repētina. Ma q̄lli i quali sono de piu forte cōplexiōe cadēo nel mor-
bo caduco: o uero apoplectici q̄n p̄ la goccia p̄dono qualche parte dela p̄-
sona. Chel morbo caduco p̄cede da la dīcta uētositate: se manifesta: che
quelli che sono caduti se scōfiano & nō retornano nel p̄mo sentimēto in-
fino a tāto che nō gitano una spuma p̄ la bocha. Quāto sia la potētia dil
uino in lacedemoniū el demostrauano: che subito chel fantino era nato:

il bagnauano nel uio p cónoscere la loro habitudie. Et in quãto li fantini
fusseno iclinati o al morbo caduco o adaltra icurabel egrotatiõe p natu-
ra: subito se debilitauano & resoluuase: & questi tali nõ uoliuão tusseno
lactati ma li gittauano uia come iutile ala republica. Ma quelli i quali era-
no de ferma cõplexiõe & hitudie: nel bagno nõ solamte nõ se debilitaua-
no: ma se faceuano piu uigorosi & piu firmi: & questi nutriuano cõ singu-
lare diligentia come utile a se & ala pria. Douete uoi achora p tali exẽpli
e tag: oĩ guardarue dal bere intẽperatamẽte & usate il uio bene iacquato
nõ solamte p la sanitate dil corpo ma achora p il gouerno de litellecto :
acio che cõteito uro felicissimo p̄cipato in lógissimo tẽpo ue possa go-
dere: la lian stare infiniti altri uitii che genera il uino usato intẽpatamẽ-
te: narraro solo quãte ifirmitate raccõta il sanctissimo & eruditissimo Am-
brofio nel suo libro ititulato de ieiunio: che sono il cõtinuo tremor di mẽ-
bria: il pdere il sentimẽro: la mutatiõe di colore: il pdere la uoce: il uariare il
colore: l'infiamato caldo di liochi l'hanelito & ale uolte la puza dela bocha:
el mormurare de lorechie il fremitu del naso: la periculosa phrenesia : la
cerbissimo dolore del male dela pietra: la incurabele podagra: la deformati-
tate de l'articuli: la mortale crudetza dil nõ padire: lo spesso & intolerabe-
le uomito. Questo e quello che per hieremia dio parlaua: qñ dixit. Beuete
e imbricateue & faciate il uomito & caderete: & nõ ue leuarete. Nõ sape-
mo noi Alexandro dicto de sopra qñ senebriaua etiamdio nel cõuito fa-
miliare hauere occisi li piu beniuoli amici: che hauesse. Poi che occiso
hebbe clyto: il quale hauea caro come la sua uita: ritornato in se: nebbe tã-
to dispiacere: che per pocho remase: che nõ se priuasse cõ le sue pprie ma-
ni de la uita. Et ludith qñ tagliò la testa al cõi inimico olopheme: certe qñ
lebbe iebriato. Ma retornando al diuino Ambrosio: p il uino etiamdio li
homini quasi deuengono cauagli anitranti per mutatione de la propria
natura: concio sia cosa che infiamati dal natural uapore del caldo corpo
& contra natura infiamati dal caldo dil uino non se possono contenere :
ma sono li factamenti excitati in le bestiale concupiscentie: che niuno tẽ-
po hanno determinato ad usare il concubito. Dal uino anchora appaio-
no uarie imagine: dubiose appattentie: pãflegiare instabele. Spesso trapaf-
sano lombre come se fusseno fossi: a questi tal pare che la terra se moua .
Et subito se leua suso : & pare che sencline al basso : & come se quella se
uolgesse in torno : fore dil suo sentimento cadono in buconi & prende-
no la terra con le mani: ouero come se li monti concurresseno luno con
tra laltro li pare essere inclusi in quelli . Che bisogna troppe parole :
quando uedono li cani li parono leoni : & fugino . Alchuni rideno
ineptissimamente. Alchuni piangono con dolore inconsolabile. Altri ue

donò pauori for dogni ragione. Sogna ueggiando dormendo litigamò.
Lalor uita glie un sogno: & lo sogno glie la morte e qualunque altra cosa
se po odire o fingere piu dura. Et per tanto douete notare prastatissimo
fignore bisognare usare il uino il quale sia piccholiissimo o bene inacqua
to. Ilche chi non obserua lui medesimo e cagione dil suo male. Ne me
nore diligentia se de hauere in cibi: che siano ne molti ne uarii: laqual co
sa chi non fa: la sua uita non po essere longa. Platone dice essere cosa dis
honestissima mangiare due fiata el giorno. Quanto e piu dishonesto &
damnosò non cessar mai de fare tauole & tauolette con uarie & diuerse
collatione de mille imbandigioni. De qui procede che la persona nò pa
disci & quello liquore ilquale se spremè della mala digestionè impiaga il
pulmone: ilquale essendo impiagato produce il ptifico: al quale morbo
niuno remedio uale. Et quel medesimo liquore corrupto uenuto che sia
al fecato: non se conuerte in sangue ma in hydropisia & altri infiniti mor
bi. Noi douemo nel mangiare & nel bere usare quelli cibi & quelli uini:
i quali habino a produrre la sanitade & la bona habitudine. In la sobrie
tate & nel uictu continuo come se contengono molte altre cose utile &
degne de loda cosi anchora la bellezza del corpo specialmente se confer
ua: laquale quanto nel precepe sia desyderata: il dimostra Euripide poe
ta dicèdo iuerita la bellezza de Priamo e degna dimperio. Et Xenophon
te socratico scriuèdo in la pedia de cyro prenominata dice i lui essere sta
to quattro cose singulare & egregie una eximia bellezza: una mirabile hu
manitade: grandissimo studio de sapere: & summo desiderio de honore.
Quello che non se satia mai de mangiare e de bere: e brutissimo & spuzi
lente: e bizarro e superbo: ne se cura de scientia ne anche li e apto per esse
re il ceruello da grossissimi uapori assediato. Ne anchora fa differentia
tra lhonore al dishonore: ne tra la fama ad infamia. Demetrio phale
reo philosopho eccellente confortaua Ptolomeo re de epyto adunassi li
bri quanti potesse: liquali fussero scripti de tutte quelle materie: lequale
apertengono al prencepe: pero che legendo quelli: intenderebe cose infi
nite: lequale li amici de principi non ardiscono dirle per nò dire cosa che
li dispiaccia. Et certo molto ue douete guardari dali assentatori: che co
me dicea antisthenes philosopho e uia melio abbaterse ni corui che in li
adulatori: po che li corui cauano li occhi dil corpo ma li adulatori cau
no cò le sue piacentini & con landare a secunda li occhi de lintellecto.
Et Thalete milesio solea dire: che de li animali saluatichi il piu
pessimo era il tyranno. Ma de li animali domestici ladulato
re era il peggiore de tutti. Et Pittaco essendo demandato da

Misilo che cosa ueduta hauesse miraculosa in tutta la sua uita: respose il uechio tyranno. Quando il prencepe intende quale cose piacciono a li suoi subditi & quale li sono in odio: conosce quale uia debba tenere per essere accepto: il che legendo sempara. Confortoue duncq; alo studiare & a legere per essere uno gloriosissimo precepe & amato da tutti. Molto ue sera utile la cognitione de le historie per respecto di uarii casi: che occorsi sono in uarii tempi & in diuerse signorie: le quale cose fano lhomo prudente & adueduto in le cose che accadano. Il perche ue conforto a farue legere o uero legere da per uoi li comentarii de Cesare & Sallustio: & Titoliuo: & Quinto curtio: & Iustino: & Valerio maximo: & doi libri per me traducti de greco in latino: ni quali Plutarcho narra molti exempli chiamati disterie. Ma quando serete in etate piu ferma & in li anni piu robusti: ue douerete exercitare in larte militare col giostrare col bagordare col torneggiare: imparare lo scrimire con la spada con bastoni con la lancia el sapere usare larco il balestro & tutti li altri exercitii: che fusano ni factidarme. Per el presente non me destendero piu oltra per non tediare la uostra excellentia. Ma quando odero questo mio ricordo hauer facto qualche fructo: con maggiore diligentia ue scriuero cose salutifere & gloriose. Et questo principio io Francisco philelso caualieri & poeta laurearo ho facto come inducto dal uostro magnifico caualieri mesere Rufino de mures il quale per nostra parte me ne pregho: & anchora sollicitato dal nobilissimo gentile homo missere Iohanbaptista caimo. Recommandando me sempre ala uostra illustrissima signoria.

FINIS.

IACOBO Antiquario Ducis mediolanensium secretario georgius ual-la placentinus salutem dicit plurimam.

8
Aleni medici præcellentis de medicina principiis opusculum ad Nicolaum nepotem tuum tibi Iacobe antiquari latinum feci: quod eum a dialectica & philosophia: unde perq̄ eruditus emerfit ad medicinae studia se conuertisse nuper accepi: tum quod ad rudes erudiendos hūc librum insignis imprimis auctor composuit: tum quod non mediocres illic ad ipsum nepotem tuum fructus deriuari posse existimarem: quandoquidem totius fere medicinae siluam inde ipsi liceat animo contemplari & sese ad eam capeffendam conformare: planeque institueret.

Quod sane meum erga te officium quam lætus tibi deprobam facile poterit iudicare: qui pristinam inter nos: & iugem norit beniuolentiam: ut in perpetuo tete erga me tenueris officio: omitto lenitatem in loquendo: fedulitatem in obsequendo: fidem & caritatem in obeundo: & quæcunque amico profutura intelligas amplectendo: quod sane quam in te rarum tam amabile & obseruabile est. Videas siquidem quosdam sua opinione doctissimos: qui ut ipsi uulgo eruditiores habeantur sublimes incedantur: quos dum loquuntur credas singultire: mox uero cum se in quenquam commouerint adducto supercilio: fronte rugata: contractisq; naribus meras aduersum singulos tristes hypocritæ profundant insanias: ex garrulitate lingulacæ auctoritatem aucupantes: tumidis crepitantes sermonibus: & quo sint imperitiores eo petulantiores intueare. Contra uero nos tuam morum sanctissimorum suspicimus prudentiam: admirabilemque humanitatem: stilum amamus reconditas exquisitaque sententias quas splendida uestit oratio: mollis flexibilisque uerborum comprehensio: ut ea tuo prope modum fingi uideatur arbitrio ita fluunt omnia: ita liquefcunt: ita nusquam adhærescunt. His tantis uirtutibus fit ut par sit omnes in omnibus liberalibus disciplinis te plurimum obseruare: his ego me allectum ad te obseruandum certe scio: hinc quod potui amoris inter nos pignus exhibui. Verummodo iam nos forte uerbosiores quam necesse est sumus: ipsi Galeno cedamus de medicinæ principiis locuturo: si tamen prius recensuerim quid ipse apud amonium philosophum post aristotelen inter primos habitum de medicinæ diuisione annotarim in libro si quidem diuisionum omnis inquit ars subiectum habet & finem: itaque medicina subiecta habet corpora atque medicamina: finem uero ad sanitatem corpora perducere diuiditur porro medicina in speculandi uis & agendi speculandi quæ uis diuiditur in naturæ & causæ: & signorū explicatiōe: agendi aut uis in sanabile & curatile. Rursus naturæ explicatio diuiditur in elementa temperamta: potētias: humores: & mēbroꝝ particulas. Causæ explicatio in proposita: & capitularia: & comprehensa: signorum explicatio in recordatile: discretile & futurorum prælagium quod prognosticon uocatur rursus sanabile est in cohibendo & nutricando & expellendo. Curatile in remedia adhibendo: uictum deligendo: & chirurgicam exercendo: hæc sunt quæ Amonius: nunc quæ reliqua inspiciamus.

GAlieni medici ad medicinam introductorium.

m Edicinæ artis intentio quidem est sanitas: finis autem san-
nitatis adeptio: at medicis illa cognitu necessaria sunt: ex
quibus aut absens abduci sanitas potest: aut præsens con-
seruari: atqui absentem adducentia sanitatem medicami-
na quidem & ad iumenta appellantur: præsentem uero
conseruantia salubres uictus: hæc demum & ipsam medicinam scienti-
am salubribus: & morbosis constare præscorum ostendit oratio: salubria
quidem uocans quæ præsentem conseruent sanitatem: & quæ sublapsam
atque afflictatam reuocent morbosa uero his contraria: medico siquidē
duplici cognitione opus est: una quidem ad delectum faciendum & assu-
mendum: altera uero ad fugandum: hinc etiam horum exquisiuerunt: ac in-
uestigauere scientiam: nec tamen omnes idem consentiunt: sed alii qui-
dem solam aiunt arti experientiam sufficere: aliis autem non parum ui-
detur ratio perficere: hinc igitur ab experientia illegitime excitati empiri-
ci nominantur: itidem & a ratione rationales & perinde primæ sunt hæc in-
ter medicos factiones: altera quidem ab experientia medicaminum pe-
tens inuentionem: altera uero a demonstratione factionis nomen inuene-
re: has empiricem & logicem nominare consueti sunt empiricem quidem
obseruantem & comminiscentem. Logicem siue rationalem opinantem
& ratiocinantem: factionibus quoque similes uiros protulerunt: empiri-
cos quidem obseruatores: & commentores earum rerum quæ euidentes
essent illis: qui experientiam consecrati sunt rationales porro: & opinato-
res siue dogmaticos: & commentores quicumque se rationi accomodarunt
Institutam uero hoc pacto artem empirici ferunt cum in multos delabi
morbos homines uiderent alios quidem temere: ac sponte ægrescere: ac
sanescere animaduertent uelut sanguinis fluxu ex naribus: aut sudore:
aut alui prefluuiio: aut id genus aliorum: quorum singulis ad adiumentū
aut detrimentum quispiam perductus est: nec tamen quod sensibile est id
in causa fecerunt: alios autem quorum morbi causa appareat non tamen
ex electione nostra: sed aliquo euentu: ac fortuna sicut euenerit aliquādo
lapsum aliquem: aut percussum: aut quoquo modo sautum sanguinem
profundere: necnun cupiditate uictum in morbo bibere frigidam aquā:
aut uinum: aut huiusmodi quidpiam aliud: quorum singulis ad commo-
dum: aut incommodum perducatur. Primam itaque commodorum aut in-
commodorum speciem naturalem appellarunt: secundam aut fortuitam
utraq; uero ipsarū primā circūcidētiā uocauerūt: quod ex iprouiso rebus ad

ueniat & circum eas cadat nomen imposuerūt: aduenticia igitur experi-
entia species est huiusmodi: sui autem cuiuslibet instigatione cum ultro
ad experiendum peruenerint: aut i somniis commoniti: aut quoquo mō
aliter opinantes. Ceterum tertium quoq; experientia genus est imitato-
rium cum iuantibus aut lædentibus siue utcunq; aut natura aut fortu-
na: aut sua sponte ac monitu ad eisdem rursus morbos ab experientia p-
ducantur: idq; est quod ipsorum artem imprimis constituit: nec tamē bis
aut ter: sed etiam sapius imitaturi profecerunt. Deinde in eisdem mor-
bis idem faciendo inuenientes ut plurimum eandem recordationē: spe-
culationem nominantes iam fidem factam putauerunt: & artis pattem
esse: postquam uero multæ huiusmodi coiussent speculationes medici-
na diceretur ut sit medicina quidem præceptorium huiusmodi aggrega-
tio: & qui ea aggregat medicus: talis autem aggregatio sua cuiusq; per-
spectio uocata est: quæ recodatio quædam est eorum quæ sapius & idē-
tidem perspecta sint: nominauerunt autem hoc ipsum quoq; experien-
tiam: eiusq; expositionem historiam. Id enim ipsum per sese obseruanti
perspectio: discenti autem quod ab alio fuerit obseruatum historia ē. Sed
quoniam in morbos aliquos inciderunt est quando non peruisis: aut q-
busdam cognitis quidam utantur: sed in locis in quibus medelarum co-
pia non erat. Tum ad experientiam se conuertunt auxiliarium obserua-
tionum sibi aliquod inuenientes instrumentum ad similis rei transitum
quo utentes sæpenumero etiam a morbo ad morbum ut simile idem ad
iumentum transferunt & a loco ad locum: & a prius cognito auxilio ad
proxime accedens: a morbo quidem ad morbum ut si ab igni sacro i ser-
pentina transitus fuerit: a loco ad locum ut a brachio ad crus ab adiuven-
to ad adiumentū ut in alui profumuis a pomo ad mespilum. Omnis au-
tem talis transitus uia profecto est ad inuentionem. Inuentio uero an-
te experientiam nupsiam est: sed cum quod speratum fuerat ad experiē-
tiam perductum est ab ea testimonio iam fides facta: hoc ni hilo tamē mi-
nus utcūq; pluries ac idētidem ita habere fuerit obseruatum experiētiam
similis transitum secutam exercitationem uocant: quod eum qui hāc ha-
biturus sit inuentionem ita arte exercitatum esse oporteat. Cunctaq; ex-
perimēta: ante experientiam inuenisse: quibus ad se confirmandam ars
indigebat: & quæ circa euenientia fieri potuere: hæc nempe ab experimē-
to ad artis finem est uia.

q Væ rursus ratione duce perficitur: ea corporis cui mederi inuesti-
gat naturam iubet ediscere: nec non causarum omnium uires i
quas quottidie incidens corpus aut sanius aut magisquā fuisset

ualitudinarium euadit præterea aerum quodque naturas: & aquarum & locorum: & institutionum: & ciborum & potuum: & consuetudinum medicum percellere aiunt oportere: quo ægritudinum omnium casus inueniat: & medicaminum vires possit cōiectare: & de eis rōcinari: ut talis rei cāmorit ad talem uim auxilium accomodet: quod usui eē cognouerit: prius enim multifariam exerceri ipossibile ei aiunt: qui ad medicandum subdubitet quēadmodum in paruo siquidem exemplo id omne tibi licebit inueniri. Esto pars corporis aliqua languida & dura: & resistens: & tumidiu- scula hic cām medicum inuestigare primum oportet cur plurimus profluens humor per id quod a natura est in eam partem eruperit exiccatque ipm: ac distendit qui languorem adducebat: deinde si amplius profluxerit: cohibet ne profluat: quod si eam partem ab illo humore immunē nō reddideris quoniam pacto in hibebis quominus profluat: languidam ergo partē exinanes refrigerādo quidem & astringendo atque obturādo influre prohibebis: calefaciendo autē & emungendo quod aggregatum fuerit exinanes. Ita igitur ab ipsa affectione eis cōferens efficitur ostensio: non tamen hanc solum aiunt sufficere: uerum & ab egrotantis potentia alteram eē ostensionem: & ab ætate aliam necnon a sua languentis natura.

Aliis hoc pacto etiam ab anni tempore: a natura regionis: ab institutionibus: a conditionibus: a consuetudinibus: & ab horum singulis sua fieri posse ostensio existimatur: uerbi causa quo id exemplo manifestius deprehendas: esto quispiam acute febricitans: ad se mouendum piger: corpore grauiter sentiente: esto etiam nunc longe turgidior quam prius: plusque ruboris habeat: sint præterea uenæ multo turgidiores nō dubium uulgo aiunt: quin huic calidi sanguinis copia redūdet: quænam igitur medela: aut quænam exinanitio multitudini nanque hoc aduersatur quod contraria contrariis sint adhibenda medicamina: quo pacto igitur exinaniemus? aut quousque? id eim a sola cā cognoscere impossibile est: oportet siquidem & uim & ætatem: & tempus & regionem & cætera quæ pauloante dicta sunt aduertere. Nā si ualidus fuerit uiribus: & ætate adolescens: & anni tempus uernum fuerit: & locus fuerit temperatus: nō errauerit quispiam si incisa uena sanguinem detraxerit: quantum cā ipsa iubet: quod si uiribus imbecillis ac ualitudinarius fuerit: ætate uer puer ac ualde pusillus: aut admodum senex: & in frigidis regionibus quales sunt apud scythiam: aut feruidis quales sunt apud æthiopiā: & anni tempus aut ualde frigidū: aut ualde calidum: ne sit quisque qui ex uena sanguinem mittere audeat: ita sane & cōsuetudines & institutiones: & naturas corporum iubet animaduertere: ipsis namque suam conferentis ostensionem fieri putant a quibus autem conferentis ostensio dogmaticis est: ab eiusdem obseruatio est em

piricis: prædictam enī in febricitante casuum aggregationem: quam syn-
dromen. i. cōcursum noīare cōsueuerunt: dogmatico quidem exinanitio-
nem edicit: empirico autē obseruationis recordationem: nam hoc pacto
habētibus plerūq; exinanitionē profuisse aiaduertit: quāobrem nūc quo-
q; ea usurus sperat p̄futuram. Cæterum ætate nēpe adolescentem idone-
am euacuationem minime moleste ferre uidit: ex quibus id sæpe aduer-
tit: ita autē uere magisq; ætate: in locoq; temperato: necnō si languēti eua-
cuandi fuerit consuetudo: uelut per hæmorrhoidas: aut nares: at dogma-
ticus abstulerit certe etiā ob hoc: plus sanguinis a rei natura excitatus.
empiricus at̄ qd' ita sane obseruarit: & i uniuersum i eisdē lāgoribus eadē
eē oportet medicaīa ratus ē tā dogmatici: q̄ empirici ita sibi assumūt hæc ut
circa eorū ambigāt iuētione in eisdē enī appetibus i corpore casibus dog-
maticis causæ nascit̄ idicatio un̄ curationē iueniūt. Empiricis autē ē cōme-
moratio sæpe: ac idētidē obseruatoꝝ: sane i qbus dogmatici casum nullū
apparētē hnt q̄ ondat cām in iis p̄cūctari nō detractāt: idq; p̄cipale cām
appellamus: ut si rabidus canis: aut uipa aliudue huiusmodi quēpiā mo-
rderit hulus certe ip̄m nihilo magis aliis uidebit̄ hulusceribus altera-
tū: aut p̄fecto a p̄cipio cū de rabiēte cane emanauit: simile uidebit̄ mor-
sibus ab alio factis aiāli. In uipis autē ad primos qdē dies hulus ē aliis si-
mile: postremo autē cū iā passiones laborauerint: quædam eis adueniunt
perniciosa & fere tales casus: quales qui ex uirulentis & læthalibus obori-
ri dicūtur aiālibus: quæ non facilem admittunt curationem: & quæ con-
festim a principio ad postremum usq; euadūt perniciosa: quæ nam igit̄
huius recta erit curatio: an uidelicet exhauriendum ē qui subiuit aculeus
cum corporis discerptione eius qui compūctus est: an ad cicatricem age-
re oportet: ac festinandum ut hæc concludantur: sed hoc aliquando con-
trarium est: secant enim sæpenumero ipsa si omnino exigua fuerit: cali-
disq; & acutis & ad trahēdum ac exiccandū uirus aptis utunt̄ medicami-
nibus: p̄pter eandē cām eadē medicamina etiam empirici suscipiūt non
ab ipsius rei natura ad inuētione perducti: sed eorum quæ ab experimen-
to apparuerunt memores: quēadmodum enim in ætatibus & tempori-
bus: & regionibus: & in uno quoq; eorum quæ dicta sunt curatio ab ex-
perientia ipsis cognoscitur: ita in eis causis quæ principales nominantur
si quidem uias inuentionis ueras esse utrasque pariter sibi ascuerunt nō
est quod longiore utantur oratione: sed quoniam experientiam dogma-
tici increpant: alii quidem ut instabilem: alii autem ut imperfectam: alii
uero ut artis expertem. Contra uero empirici rationem utpote persua-
sibilem quidem: sed non uenam impugnant: ob hoc duplex utrisque
ratio est: ac longius extenditur accusantque & particulatim defensa:

ut quæ ab æsculapio de experientia dicta sunt: qui ostendit ut arbitratur nihil sæpe idēdem perspicī posse: atq; ita eam prorsus instabilem eē uult & ne quidem ad exiguum aliquid inueniēdum eē idoneam: necnon ab Erasistrato qui ait simplicia quædam & in simplicibus ab experientia comperiri: ueluti quod stupori portulaca medeatur: nec tamē hæc composita & incompositis idem eēt fieri concedit: nō impossibile quidem ipsam omnino inuenire: nec tñ in uniuersum idoneam esse uult hæc & huiusmodi sunt quæ proferuntur ab illis: qui ab experientia aliquid cōcedunt inueniri: sed culpāt ipsam quod uagetur: quod termino nullo cohibeatur: quod longa: & quod ut ipsi aiunt disciplinæ expers sit: deinde alii qui hæc rationem exercēt atq; prosequuntur nō instabilem neq; nō existentem ut rem aliquam artis expertem eē uolunt itaq; etiam aduersus has incessentes rationes respondent & stabilem & per se idoneam: & artem ostendere temptant itaq; dogmaticis ad unamquāq; eorum accusationis speciem responderē necessarium arbitrati: prædicantes se corporis naturam tenere & ægritudinum omnium generationes: & medicaminum uires in omnia pariter insurgentes empirici calumniantur: quod persuasione tenuis iure procedant: cæterum firmitudinem nullam habeant cognitionis: est etiam quādo cognitioni suæ cedant rem inusitatam indicare temptantes: & hoc aliquando dantes superfluum rursus coarguūt: hæc certe in uniuersum ambigunt empirici pariter & dogmatici: speciatim autem multa in unoquoq; ipsorum ueluti in his quæ ad inuentionem pertinent & eorum quæ non appareant quæstionibus & in eis quæ in anatome: quæ in ostensione: quæq; in dialectica speculatione laudantur instrumenta siquidem hæc ipsis incerta uenantur: sed nequidem empirici anatomen inuenire concedunt neq; si etiam inueniat id ad artem percipiendam esse necessarium at ne quidem ostensionē ullam oīo esse quod alterum ex altero cognosci ipossibile sit quod cuncta sua indigeant cognitione atq; incertæ naturæ rei unius quidem signum esse: neq; porro ulli arti opus esse dialectica: proinde dialectices ad diffinitiones aliqd conferre: uerum demonstrationem aiūt nō eē principiū ullius incertæ naturæ rei: iam uero ex iprobis demonstrationis modis: quibus dogmatici uti cōsueuerūt: aliqd de ratiocinatione in uniuersū dicūt: & eodē qdem mō q̄ uero enūtiāt inuenire eisdē ipossibile eē: neq; ars ulla alia pp̄ id cōsistit: neq; uita ut aiūt humana pcedit. Hæc aut ratiocinatio: quā apparēt eē aiunt rationē utilis qdē ad incertarū occasionū inuentionē ita enim ipsi uocāt quæcūq; generis quidem sunt sensibilibus nō tamen etiam demonstrauerūt: utilis autem etiam ad redargutionem eorum qui audent aliquid in id quod apparet dicere: utilis quoque

in apparentibus rebus ostēdere quod despicitur & ad sophismatis occur-
rendum ad nullo manifesto abstinens sed in his semper uersat nec tñ hic
rōcinatio inquit: sed ab apparētibus quidē incipiūt: & ad ī uniuersum
īcerta pcedunt: & ob hoc multiformis ē nam ab eisdē apparētibus aliquā
do ad aliud: quod ī numero incertorū sit accedit: hinc ēt dissonātiā sibi ī
iudicabilē praestruunt: quā in cōprehēibilitatis signū esse asserūt: ita. n. ip-
si ueram ac stabilem cognitionē cōprehensibilitatē uocāt illi autē cōtariam
incōprehensibilitatem atque incōprehensibilitatem dissonātiā cām eē aiūt
ad improbādum: dissonātiā porro incōprehensibilitatis signum eē: ipro-
bationē uero circa incerta pportionē eē aiunt nō circa apparētia hic unū
quodq; apparens testimonium affert uera dicentibus falsos uero coargu-
it. talia inter se inuicem ambigentes empirici & dogmatici ī morbis eisdē
curationem eandem facientes quicunq; in utraq; se factione exercuerūt.

De methodicis.

u T qui methodici nominantur: ita enim se uocant nō quemad-
modum dogmatici artem doctrina tractandam esse asserunt:
uerum mihi ueterum uidentur opiniones citra rationem insti-
tuere artiscq; opera multa transformare hi sane neq; passum locum ullo
mō cōferre aiunt ad curationis ostensionem: neq; causam: neq; aetatem:
neq; tempus: neq; ad aegrotantis potentiaē cōsiderationem neq; naturā:
aut habitus eius: excusant sane etiam se & a regionibus: & a temporibus:
& a cōsuetudinibus a solis passionibus cōferentis ostensionem sufficere
asserentes nihil ab his speciatim: sed cōmuniter: & in uniuersum apponē-
tes: uocantq; ea etiam communia quādam. Hāc certe ipsa in omnibus p-
sequūtur quā particulatim tractantur: & experiuntur alii quidem per ui-
ctum aegritudines: nonnulli autem omnium duo omnio communia ostē-
dunt & tertium ex his mixtum nominatq; ipsis imposuerunt astrictiōem
& fluorem: omneq; aegritudinem asserunt aut astrictam: aut fluentem eē:
aut ex utroq; mixtam: quod si naturales corporum deiectiones scaturiat
strigmentum uocant: sin uero adhuc magis ferantur fluores dicere solent
quando autem & scaturiant: & ferantur in hoc minutionem consistere si
cut in oculo inflamato: pariter: & profluente: inflammationē uero: quā strig-
mētum passio est quod sola non sit: sed cum fluore circa unum & eūdem
locum totum simul mixtam efficere passionem: commodi uero ostensio-
nem in strigmento digestionem: in fluoribus autem ut contineatur esse:
genu (si modo ita contigerit) inflamato: digerendum esse aiunt: profluen-
tem autem alium aut oculum cohibendum: ac continendum ī mixtis ue-
ro uehementiori insistentium: nam magis uexanti & periculum efferenti
hoc est magis ingruenti occurrendum esse aiunt potiusquam alteri: qd

igitur se non dogmaticos uocauerunt ostensione adiumenta prabentes
quoniam scrutant aiunt incerta dogmatici: nos autem in euidentibus ut opus
est uersamur: factionemque suam totam ita diffiniunt euidentium eorum: quae com-
munia sunt cognitionem ac ne cunctis aliis artibus communi uideatur diffinitio:
illas si quidem euidentium qualitatum cognitiones esse arbitrantur: ob hoc ad-
iecerunt quae medicinae finem consequuntur ipsorum: porro quaedam non quae conse-
quuntur sed medicinae conueniunt apposuerunt. Coplures autem utrumque com-
munes cognitionem esse euidentium eorum quae communia sunt disciplinam as-
serunt quae medicinae fini conueniat ipsorumque consequatur quidam autem quem
admodum thesallus intentionum & necessariorum ad sanitatem sic certe dogma-
tici indignantur appellari: non enim sibi opus esse incerto aiunt sicut illi: ne-
que empirici: & si quod maximum illis est circa euidentem habeant: quod ab il-
lis ostensione distiguntur: nec tamen in ipso circa euidentem exercendi modo se
cum empiricis aiunt conuenire: illos enim ut ab incognitis distigui ab incertis
se uero tanquam ab inuisitatis: & empiricos quidem in euidentibus obseruatio-
nem se uero ostensionem habere: in his igitur se ab utrisque differre asserunt
& praesertim in quibus tempora & regiones & aetate & huiusmodi omnia ex-
cidunt: quae inuisitata manifesto sunt ut illi censent: gloria autem causa a prio-
ribus medicis in primis rebus habita: idque methodices factionis maximum:
a singulare bonum esse aiunt & ob hoc se ipsos uenerantur: & admirationi
haberi putant breuique uitam asserentem: artem uero longam: increpant: nam
e contrario prius id accipiendum: esse enim ipsam breuiem: uitam uero longam
quod cunctis falsis ablatis ars proficit: & si ad communitates omnes nos re-
spexerimus non longa neque difficilis sit medicina sed facilis & aperta: quae
mensibus sex aut quam celerrime percipi possit. Ita enim in aegritudinibus
esse per uictum si in angustum uniuersum ualde contrahatur itidem: & in eis
quae per chirurgiam: & medicamentariam: quando quidem in illis quoque in
uniuersum communia quaedam inuenire pertemptant: medicaminumque mor-
tas numero paucas subiiciunt. Proinde mihi quidem in peruulgatis sex
mensibus nihil negotii habuisse uidentur sed multo citius totam artem edi-
scere credidisse: cunctamque disciplinam cum uere cognoscendi temporis sa-
tis suppetiuisse: si modo non mentiuntur: metientium uero negligenciam no-
bis liceat increpare: at quo possit quisquam maxime iudicare iure ne circa
utile se excarari: aut recte superfluum tantum effugiat iam dicere non
recusabo: enim uero non parua uidetur consideratio neque ad rationem usque
modo procedere: quemadmodum in dogmaticis & empiricis sunt ubi de
adiumentorum iunctione contendant praesentem usum admittentes: uerum
etiam artis opera uacillanter offenduntur itaque ante methodicam factio-
nem necessarium uel maxime adiuuare.

¶ Vm̄ i rebus omnibus administrādis duplex sit iudicium: unum
c quidem quod a ratiōe: alterum uero quod a manifesto euiden-
tibus manat: quod a ratiōe sola proficiscitur: id sane maius est:
quam ad itroducēdum adhibēdum esse uideatur: nō ergo nūc eius ē lo-
cus: alterum autem quod in euidētia positum ē: omnibus commune exi-
stit hominibus: quid ergo prohibet hoc nos uti: quod & primum & aper-
tum pariter est ad itroducēdum quodq; ab ipsis magnifacrum est metho-
dicis quippe qui nihil aliud: quam euidens extollūt: & ubiq; efferunt: at
cōtra icertum omne iūstitatum eē aiunt: age itaq; de his potius conicia-
mus: quæ principales causæ nominātur ludicii regulā ad ipsū euidēs
adhibētes: p̄mulq; methodicus accedēs dicat: quid nam frigora: & æstus:
& ebrietates: & cruditates: & expletiōes: & inedias: & labores: & scia: & pul-
mētorum qualitates: & cōsuetudinū commutatiōes o dogmatici pari-
ter & empirici passim tractatis: utrum his uos mederi oportet: affectiones
in corporibus dispiētēs ubi p̄cipium nullum talium prorsus est: uerū
ipsa quidem abeunt: quod autē ab his factum i corpore manet & huic me-
dicari oportet: id eim ipsa passio est. Cōsiderādum igitur: ip̄m cuiusmo-
di sit: nam si strigmētum sit: digerēdū: sin autē fluidum cōtinēdum: a qua-
cūq; cā utrūq; factum fuerit quid igitur adhuc cām iuuat: neq; fluido di-
gestiōe idigente: neq; strigmēto ut cōtineatur aut omnino nihil: ita sane
res ipsa idicat similiter est methodicis sermo: & de icertis: & de eis quæ ue-
ræ: ac p̄cipalissimæ causæ nominātur: & illa quoq; aiunt esse superflua
passiōe curationem suam idicāte etiam si causā unde emanarit: non co-
gnoscat. Hoc autē modo ratiōibus ad tempora: ad ætates: ad regiōesq;
trāscēdunt: hic ueteres demirātur medicos nisi ita medeātur: re ipsa tam
aperta: nam inflammatio iquiūt cum passio fuerit strigmētosa: & non sit
æstas digerētibus idiget ad iumētis: sin autem hiems aliis quibusdam: ue-
rum i utroq; tempore eisdem neq; i puerorum ætate digerētibus: senum
autem cōtinētibus opus erit medicaminibus: ne i ægypto quidem dige-
rētibus: athenis autē cōtinētibus & ecōtrario in inflammatione quæ fluida
passio est: nunquam digerētibus sed cōtinētibus perpetuo opus esse aiūt
tam hieme q̄ ætate: uereq; atq; autūno: siue puer sit ægrotus: siue adole-
scens: siue senex: siue id in thracia acciderit: siue in scythia loinaue: ut sit
ægrotus: nūquid huiusmodi nihil ad quicquam aiunt proficere: sed icaf-
sum hęc omnia satagi: atq; exquiri: quid porro corporis partes: nunquid
& ipsæ quoq; ad curationis ostensionem frustra dimoscūtur: aut audeat
quispiam dicere quod i neruosa quidem parte inflammatio digerēda sit
i arteriola autē aut carnosa aut uenosa cōtinēda atq; cohībēda: aut oio si
strigmētum i aliqua corporis pte fuerit: audeat q̄d dicere qd nō sit dige-

tendū aut nō cōtinendū quicquid erit fluidum quod si nūc ptis natura nō
submutat curationis modū: sed semp iuxta passiōis genus adiumetoz e
inuētio: icassum ē manifesto partis cōsideratio: ac methodicus quidē ta-
lis quasi per nebulā ac figuram expraesus: accedat nūc secūdo loco empi-
ricus ita quodammodo.

De empiricis.

Go euidētibus nihil noui antiquus: nec quicquid dicere possum sapiē-
tius eis quā saepe pspexi: quod si quis id quod euidēs ē floccifacit: quē-
admodū quēdam mihi uideor audiuisse sophistam qui nos ipm
euidēs magnificētēs cauillatiōibus amouebat: ad quē nos: tu pfecto iā
uictoriā uiceris cadmeā: sin aut quēadmodū a principio te audiui incer-
tū inutile eē asserentē: sed scqnda cōcedentē manifesta: forte uidebor ad
euidēs abs te despectū iducere: duo a rabido cane morfi hoies ad osuetos
medicos ierūt remedia petētes hoz alius exiguū fuit hylcus: ut totā pellē
nō uideretur discerpisse. Is autē curationē adhibebat hylcus solum &
nihil aliud curās. Itaq; itra paucos dies sana ea pars eē uisa ē: alter aut po-
steaq; canē rabire nouit: tātūm absuit: ut celeraret hylcus ad cicatricē pdu-
cere: ut ei cōtrarium fecerit: & sp maius efficere studuerit: ualidis & acutis
ulius medicaminibus ad addictū usq; tps & ppetuo hoc tpe rabiei medi-
camina: ut aiebat ipse eum bibere coegit atq; ita ambobus uniuersum ab-
soluit: siquidē sanus is euasit: qui medicaia ebibit: alter aut qui se nullo exi-
stimabat malo obligari cōfessi aquā expaui & subuulsus put. nūqd tibi
uidet principalis cā i his frustra pscrutata eē: aut ob aliāne cām ille hō mor-
tuus ē: quā pp negligētia medici cām p̄sus nullā sciscitātis: neq; curatio-
nē a se obseruatā aplectētis: mihi pfecto ob nullā aliā cām q̄ ob hāc uidet
Sed quā euidentiā scqntes huiusmodi cām nullā p̄terire nō p̄t. Ita et ata-
tē p̄terire nō possum & p̄ide neq; euidentiā p̄uif̄edere. siquidē hic i euidē-
tiā cogimur i eisdē p̄sus passiōibus nō ulqueq; eādē curationē indicāti-
bus. Voz ē quā tm̄ distantes fuerūt idifferētibus atatibus ut nō q̄titate solū
aut adiumetoz modo distinguantur: sed toto etiam genere: pleureticos
igitur multos adolecētes & ualidos uidi ego saepenumero & a nobis ex
uena sanguinem emiserūt: neq; cuiquam i extrema senectute: aut puero
admodum paruo neq; uos ausi estis ex uena mittere sanguinem: neq; ali-
us ullus unq; quid aut cum hippocrates iquit: sub cane & ante canē ope-
rosa sunt medicamina: & cum rursus inquit astate superiores medican-
dum esse uentres: hieme aut inferiores utrum nobis uerū dīcere: aut mēti-
ri uideatur. In utroq; cīm asserendam delectiōē dubitatos puto: men-

tiri enim si dixeritis euidentem ipsum floccificatis: quod magnificare dicitur: uidetur quidem ita habere uerum: ut Hippocrates dicit: si autem ipsum uerum dicere asseratis: admittitis tempora: & regiones quas inutiles esse definiuistis. Verum puto uos a uera nunquam longe peregrinatos fuisse patria: neque in regionum differentia ullum fecisse experimentum: aut omnino scisse ut quidem sub septentrione non ferant accumulatas sanguinis missiones quemadmodum nequidem ad Aegyptum: totumque meridiem: quae autem iter haec sunt media manifestum saepe a sanguinis missione sumunt auxilium: idcirco ne corporis quidem partes consideratis: quam admirabilis haec ratio uestra mihi uideri solet & uehementer absurda non uera dicentibus modo: sed et illis quoque a nobis aguntur prorsus contraria: o dii immortales hinc si in inflamatio fiet eadem indigebit curatione: siue in lacerto: siue in aure: siue in ore: siue in oculis fuerit: quidnam igitur aliquando uos prospexi in lacertis inflammationes uulsellis: ac scalpro abstergere & oleum irrorare. In oculis autem nunquam quid autem oculos obstypantibus medicamini medicamini: bus inflammati: nunquid lacertos eisdem inungitis: quid porro aures inflamatas nunquid oculorum medicamini adiumentis: quid oculos nunquid aurium: atqui longe aliud aurium inflammationis: aliud oculorum est medicamen: acetum siquidem cum oleo rosaceo aurium est inflamatio: nis praesentaneum remedium. Caeterum neminem puto tam dementem qui oculis inflamatis ipsum audeat adhibere: quod si audeat non exiguum detrimentum cum audacia ac temeritate audebit: praeterea gurgulioni inflamato egregium medicamen est spinae aegyptiae fructus: alumine aut tritum praecipuum est nunquam igitur haec & oculis inflamatis: & auribus profuerint aut e contrario extremum attulerint detrimentum: oiaque haec ego ita effero ut primum uobis concedam propositum: quod oporteat in lacertis aut manibus inflammationem digerere: nec tamen etiam oculos: aut gurgulionis: aut aurium: quod si inflammationem quae in lacertis: & manibus non quocumque modo digerendam commemorarem: forte cognoueritis si sapiatis: quantum aberretis: qui autem nunc habet sermo: euidentem est recordatio. In quacumque si quidem parte non ulla plaga inflamatis aliquibus sed sponte praesente affectione ichoatibus quae plethorice nominatur: nemo cessabit particulam digestionem indigere: ante totius corporis deiectionem ac euacuationem nam praesentem inflammationem si id feceris non modo non imminues: uerum et adauxeris: inde est quod tali sane tempore obstipantia & refrigerantia ei patri accommodamus: cum autem totum corpus deiecerimus: tum est inflamata particula digestionem tolerabit: quod si haec diceres: ut exorsus omnem habui orationem uobis non persuadeo: tempus utique fuerit mihi auerso euidentem magnificientibus liberari & bona uenia illos dimittere haec empirico memorate accedat dogmaticus: ita ferme dicat.

De dogmaticis.

Orte recte sentiēti tibi illa sufficere potuerūt ubi dictum ē neq;
tatem: neq; tempus: neq; regionem: & ne quidem principalem
causam partemue corporis ullam inutilem arbitrari: quod si cui
dentia cōmemorans nōdum persuasit empiricus sed alia adhuc opus sit
orōne illud mihi apponēdum duco: quo tuæ factiōis ppositum fractū &
ibellicum esse demōstrem: nempe uos euidētium cōmunitatum cognitio
nem dicētes audimus: interrogabam autē ipse ubi libet circa qd communi
tas ipsa in primis cōsistat: & quo nam pacto ipsam cognouerimus: at id
nōdum ut puto potuit cognosci: causam plane nominum tenus pariter
cōceditis in rebus autē ipsis estis differētes q nam si qdem uestrum strigmē
tosum & fluidum naturalibus egestiōibus dimetiūtur: detētionibus si q
dem ipsis strigmēti passionis nomē ididerūt imoderatis autē egestionibus
fluxus alii autē ex uobis nō nulli: immo eqdem nō pauci in ipsis corporū
affectiōibus aiūt esse passiones: accusantq; grauius eos qui ad detectio
nem ac euacuationē respiciant: mihi autem ubi utriq; errare uideātur for
tassis iam exposuero: sit autem prior nobis aduersus illos oratio qui passi
ones egestiōes per naturam eē iudicāt demiror enim ipsos si neq; sudores
unq; neq; urinas: neq; uomitus: neq; scessiones plures q̄ quæ p naturam
sint i morbis uiderūt utiliter euacuantia & quod omnium maxime alie
num ē si ex naribus quidem fluxum aliquādo morbum eiecisse ai aduer
terūt cuius nō q̄titas modo sed totum genus contra naturam existit: sudo
rum autem & urinarum quæcūq; per uētre aut in uomitum prouunt
genere quidem nō contra naturam: neq; tamē immoderata est tota mul
titudine: ut eo quidem uidi quosdam in tantum sudorem excessisse ut cul
citra quoq; sudore perfuderint: necnon alios tantum ex uentre egestisse
ut supra triginta cotylas expleuerint: sed non uidetur horum quicq; tolle
re quo minus ægritudinem afferēs euacuetur: quanquam regulæ ad om
nia: quæ a natura sunt egestiōibus utenti Cuncta huiusmodi fuerit im
pedienda: quamobrem probabiliore quadammodo esse uidētur: qui af
fectiōes: in ipsis corporibus communitates subiiciunt: sed hos quoq; de
miror quonam pacto eas euidētes ausi sunt dicere: nam si ex alio non flu
ens est fluxus: uerum corporum affectiō ex qua ipsum est fluēs: hanc nul
lo sensu euidētem esse contigit: quo pacto euidentes etiam fuerint com
munitates: nam & in colo fluoris affectiōnem esse possibile est & in tenui
bus intestinis: & circa ieiunum: & circa uētre & mesareon: & multa alia
interiora quorum nihil sensu p̄cipere possibile ē: nō ipsum neq; ipsius pas
siōne: quonam pacto igitur euidētes dici poterint communitates: nisi ali
qd quod p̄ signa itelligi queat euidēs eē quispiam uocare uoluerit: quod

si hoc in quonam ueteres adhuc medicos excellunt: quo pacto etiam cō
fitem ac sex mēsis artem se docere prædicāt: nō enim parua utiq; do
ctrina indigeant necesse ē aliquid cognoscēdum: quod sensum effugiat
uerum qui hoc ex sentētia uelit exercere anatomen opus ē singulorū quæ
natura tegat doctrina: & naturali nō parua speculatione perdiscere
quo singulorum opus & usum consideret: si quidem priusq; hæc inueniā
tur quæ in portionibus sunt corporis penitissimi ullius impossibile est pas
sionem diiudicare atq; percipere: quid porro dicetur: quod hic profecto
dialectica magnopere opus est: quo aliquid quod ex aliquibus constet ac
perficiatur manifesto deprehēdatur: nec unq; admittēda sophismata nō
a se nec ab alio contorta: est enim uideri ubi nobis inuitis aliquando no
biscum sophismatis cauillamur: & tamen: uerbi causa: quid est fluor: clæ
menter a se quæsierint: si differendi facultatem tenuerint: nec sane i i solū
sufficere putandum est: quod a quibusdam eorum dictum est: fluor affe
ctio quædam contra naturam est: nam nisi quid sit affectio teneamus ni
hil admodum plusq; prius cognouerimus: nunquid digestio quædam ē
aut mollicies: aut rarefactio: non enim dicentibus ipsis audiri quicq; ma
nifestum potest: sed quod aduenerit nunc quidem hoc: rursus autem il
lud: sæpe uero simul oīa tanq; nihil inter se differant: quod si quis ubi hæc
inter se differant inter se eos docere temptauerit & uelut eorum singula
sua indigeant curatione: audire nullo modo patiuntur: sed ueteres inces
sunt & carpunt quod huiusmodi incassum ac temere diffiniant: ita illabo
riose ac negligenter circa ueritatis inquisitionem habēt: at neq; quod con
tracto explicatum contrarium sit molli aut durum: raro quoq; de sum au
dire patiuntur & ut præter hæc omnia aliud quiddam est naturales cohi
beri egestionēs & fluere: & quemadmodum hæc ab hippocrate omnia dif
finita sunt: uerum de his ipsis p quam petulante iudicium ferunt: & infla
mationem ita sane uocant durum ac resistentem necnon dolore afferē
tem & calidum tuberculum admodum peruicaciter & incōsiderate strig
mentum passionem eē dicunt exinde porro alias inflammationes implici
tas nomināt uelut in oculis ubi cum fluore fuerint necnon in gurgulioe:
& palato: & cicatricibus: inde supponunt spiramentorum alia quidē rara
facta eē: alia spaciosiora & propter hæc utraq; passionēs perpeffos: qdam
uero non diffitētur circa unum & idem spiramētum una consistere fluo
rem & strigmentum quod neq; facile cognouerunt: ita in omnem prouūt
temeritatem: ex his pauci admodum pati possunt plus de his omnibus
audire & despicere: uixq; ipsos pœnitet ut ad id quod uerius ē se conuer
tant: inter hoc igitur quicumq; aliquatenus accurate de primis ac genera
libus passionibus uolunt perdiscere sua scripta eē serunt: at quod nūc in

trōducēdis utile futuram ducimus nō iniuria aduersus ipsos pauca dicē-
da sunt: putē uero aliquid illos ēt a se mutuari: id aut fiet si a cauillatione
alieni rationē & a ratione exquirant.

Hoc antē edicit ratio: ut uocata etiam aduersus illos ipsos inflamato
contra naturam tuber ē dolore afferēs: & resistēs: & calidus' nihi-
lo magis rarius aliquid exercēs iuxta sua rationē: aut sua parte dē-
sius: aut durius: sed plenum fluore supfluo & ob hoc extēsum nec tamē si
quid omnino extēdatur: id densius: aut durius se effectum ē: dīscas nem-
pe hoc in coriis & seribus: tricisq; ac loris: si prorsus extēdere tēptaueris: ita
ēt medela impletorum ac inflamatorum deiectio ē ac exinanitio id. n. re-
pletioni contrarium quibus deiectis confestim consequitur ut particulae
digestiores euadant: tenor porro impletas necessario: ut ēt deiectas dige-
stio consequitur dēsitās aū: aut raritas neutrum necessario: & nequidem
fluor: aut detētio neq; enim si rarum ex ipso iam continuo fluere necesse
ē: quid si crassum & pusillum fuerit comprehēsum & si neq; dēsum cohi-
betur: nam multum ac tenue ēt p dēlos effluit meatus satius igitur fuerit
ipsos quoq; quā a ueteribus tradita sunt didicisse: quot modis prius i par-
ticulis textum rursus eicitur: nam rarefacto comprehēdere ipsum & ipso
comprehēso tenuato: ac maiori effecto & uehementius moto: & ab aliquo
exteriorē attracto aut ab aliquo interiore impulsō: & tanq; refluente ad ali-
quid eorum quā intussunt si quis hāc oia transcendēs unam deiectionis
causam eē putarit spiramētorum rarefactionē uidebitur euidentia' plane
ignorare: nempe lanam: aut spōgiam: aut aliquid huiusmodi manifeste i-
tuemur si parum intra se humidum habēt: tegūtq; neq; dimittūt: sed plus
refundunt: quidnā igitur? nonne i oculis: & naribus: & ore aliis quam ita
raris id ipsum nouerunt ut accidat aliquādo prae multitud: ne deprāhēsa
in ipsis humiditatis nō corporum humiditate effluere: enim uero fidelitas
sæpenumero uidemus tam raras ut infusa in eis aqua pfluat: at si mel in-
fundas nequaq; effluit: crassiora si quidem mellis essentia: quam fidelia
sunt spiramēta: an nō illud æquū erit cognoscere ob tenuitatē sæpenume-
ro aliqd effluere utcunq; ipsum cōprāhendēs corpus a natura nō fuerit
pforatum. Ceterē an nō sæpenumero natura: quā animalis corpus admi-
nistrat: ac regit ipsū uehementiore insurgēs eo redundās qcqd ē exhau-
sit deiectiq; pinde ac illidēs: & expellēs: qd igit non erat difficile accurate
exercitato artis opa cognouisse multū. n. corpore hoc pacto sūt deiectioēs
filiquas quoq; factore cas ptereo. Itidē retētoe æquales nūero his prorsus tra-
rias: n. illoge iuitore talis rō disciplina ē: hoc at mihi aliqn uidēt scit. Insup
trāseo posse aliqn flutiat oculū: aut mltō fluor: aut scā tēuitate mltā: aut

ab hac parte natura expellente corporibus ipsis nihil præter naturam alteratius habentibus. Oportet sane tenuē fluxum crassum efficere: mutum uero deicere ac euacuare: naturæ uero motum si oportune sese obtulerit excipere: neq; oculorū corpora tractare: sicut nequidem fluoris causa extitere: nam arbitrari inflammationem quidem aliquam strigmentū esse passionem alteram uero implicitam nescio cur non demētis eē uideatur. Primum nāq; suorū sunt obliuī præceptorū: quod fluidum deiectione secernendum non sit: aut strigmentum cohibitionibus: sed ad ipsas corporum oportere affectiones respicere. Cum igitur prius similes euaserit sibi intersæ & in nullo differre ferat: quæ nūc dicta inflammatio a priorē q̄ quod affluat: nūquid non ualde alienum est mixtam & implicitam hāc quidem nominare: illam uero strigmentofam esse arbitrari. Deinde ne hoc quidem: quod in promptu positum fuit ipsis in mentem ratiocinari uenit quod neq; i manu: neq; in pede: neq; in brachio: neq; in crure: neq; in coxa: neq; in alia aliqua corporis parte iudens uisa fuerit unquam in inflammationis species huiusmodi ut extorsus aliquid effundat. At solis quæ in ore: quæ in oculis: quæ in naribus sunt id eueniat: utrum iuppiter omnibus implicitis communitatibus instituit: ut earum nulla unquam in nullam aliam corporis partem se immitat: sed oculos tantum & nares & os oppugnet. Inflammatio quidem cūcta potest occupare: quæ eius generationis cām excipere inoleuerunt. Scire quidem expedit alia natura rara esse: alia densa: ab aliis quidem aliquid fluoris effundi: ab aliis autem cohiberi: nam si utrem impleas aut aliud id genus obstructum liquida re aliqua nihil diffluit: at ex spōgia aut ex re aliqua rara cōfestim quicquid fuerit redūdans effundit: qd̄ igit̄ difficultatis afferebat ipsis cognoscere quāto oīs alia pellis sit astrictior: ea quæ ad oculos est & nares & os corporis partes & rei naturam apponere: longum uerborū complexū ambaq; multas dimittēdo: quod aut̄ hoc ita habeat idicant nobis: quæ in aliis sunt particulis per attractū inflammationes: nam i illis quæ tenuiora suis sunt partibus fluitant: quemadmodum in oculo & naso: & ore: idq; tantisper quoad passionis experts fuerit: & omnis astricta pellis horū nihil refundet: cā huius nō inflammationis est species. Ceterū quemadmodum porro si melle aut liquida pice non admodum immensa copia: spōgiam aut lanam madefacias: nihil ppter liquidū crassitudinem fluitat item si aqua aut id genus ita tenuibus: & eis parum aspergas ne ita qdē: tum fluitat ob liquidū exiguatatem: ac eadem puto: ratione ex oculis non usquequaq; aliquid profunditur: aut propter liquoris crassitudinem: aut quod non redundet: utpote quæ secundum naturam habeant: proinde contingit hoc inflammationis genus nihil ab alio differre præ-

terquam profuentis essentia: crassitudine ophthalmiamq; absq; fluore
 perficere: quam sapientissimi methodici strigmentum uocant: & ab im-
 plicitis mixtisq; differre putant suos sermones suscipientes: quos sursum
 ac deorsum transferunt ad corporata passionum preparationes esse ui-
 deri uoluerunt non aut in humidis constitisse: quonā pacto igit quādo ī
 ipsis corporibus affectio nullam habens differētiam: sola uero ea quæ hu-
 mida natura tenuia: aut crassa sunt consequuntur aliquādo quidem flui-
 tare: aliquid aliquando autem cohiberi dicitur: & communitates arbitra-
 tur esse differentes. Ita nempe etiam mixtum atq; implicitum a uobis in-
 telligentia percipi non potest: alia uero omnia: quæ particulatim digerun-
 tur non per uictum modo uerum etiam per chirurgian: & pharmacian:
 quæcunq; aberrarint nimium forte didiceritis si hæc persuadere non pos-
 sunt: sed iam plura loqui desinam: quando quidem ad introducendum
 in medicina rudes hæc satis multa esse arbitror.

ΤΕΛΟΣ

Impressum Brixia: per Iacobum Britan-
 nicum die. xviii. Iunij. M. cccclxxxviii.

Registrum orationum Francisci philelfi & aliorum operum
 in hoc uolumine contentoz
 a b c d e f g h i K l m n o p q r s t u x y z
 omnes sunt quaterni

Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

